

שיחות מתוך חיי הסבא ישראל בער אודסר

בעל הפתק הקדוש
שנכתב על ידי

רבי נַ נַחְ נַחְ נַחְ מְ נַחְ מְ נַחְ מְ
מאומן

התקרב לחסידות ברסלב על ידי
ר' ישראל קרדונר
תלמידו של ר' משה ברסלבר
תלמידו של ר' נתן
זכות הצדיקים תגן עלינו ועל כל ישראל
אמן

כמה תורות מהספר הקדוש של רבי נחמן מברסלב "ליקוטי מוהר"ן" שמדברים מגודל הסתרת ופשיטות הנהגת הצדיק האמת, המוסר את שמו על קידוש השם כדי להמתיק כל הדינים מעל עם ישראל וגודל החשיבות המוטלת עלינו לפרסם אותו ואת שמו כי עיקר הגאולה תלויה בזה.

"שיר השירים"

ליקוטי מוהר"ן תורה רמ"ג:

דע שיש צדיק גדול מאד, שאין העולם יכול לסבל קדשתו, על־כן הוא מתעלם מאד, ואין רואים ממנו שום קדשה ופרישות יתרה, זה מחמת גדל קדשתו מאד. וזה בחינות 'כל השירים קדש ושיר השירים קדש קדשים' (ידים פרק ג), נמצא ששיר השירים הוא קדוש מאד יותר הרבה מכל הספרים, והנה מצינו ששלמה המלך, עליו השלום, חבר שלשה ספרים: משלי, קהלת ושיר השירים, ובאמת משלי וקהלת הם כלם מלאים מוסר ויראת שמים מאד. ומצינו בהם תבות קדשה וטהרה כפיה פעמים, אבל בשיר השירים אינו נמצא תבות קדשה וטהרה כלל, פוק עין ותשפת, שבכל ספר שיר השירים אין נמצא שם בכל הספר שום תבות קדש וטהור. וזה מחמת גדל עצם קדשתו אינם רואים שם שום קדשה. על־כן אינו נמצא שם תבות קדשה וטהרה כלל:

הנהגת הפשיטות של הצדיק האמת

ליקוטי מוהר"ן תניינא תורה ע"ח:

בענין הנהגת הפשיטות של הצדיק האמת. הינו כי לפעמים הצדיק האמת הוא איש פשוט ממש, (שקורין פראסמיק), שמתנהג עצמו בדרכי הפשיטות, ואינו מנלה שום

תורה, ועוסק בשיחת הליו וכיוצא, והוא אז בחינת איש פשוט ממש: דע, כי עקר החיים היא התורה, כמו שפתיב: "כי הוא חידו וארד ימיד" (דברים ל), 'וכל הפורש מן התורה פפורש מן החיים' (זהר לד-לד דף צב, בהעלותך דף קמח, ואתחנן דף רס). ועל-כן לכאורה, הדבר תמוה ונפלא, איך אפשר לפרש עצמו מן התורה אפלו שעה קלה. ובאמת זהו מן הנמנע ובלתי אפשר להיות דבוק בהתורה, תמיד יומם ולילה, בלי הפסק רגע, וכל בעל-תורה, הן למדן שעוסק בלמוד התורה בגמפ"ת [בגמרא, פרוש רש"י, תוספות] וכיוצא, כל אחד כפי ערכו, כפי עסק למודו, בהכרח שיבטל מהתורה איזה שעה ביום. וכן אפלו בעל השגה, ואפלו מי שהוא גבוה יותר ויותר למעלה למעלה, אף-על-פי-כן בהכרח שיפסיק ויבטל מהגתו איזה זמן, כי אי אפשר להיות דבוק תמיד בתורה והגה בלי הפסק. כי צריכין להכרח להפסיק איזה שעה, אם לעשות איזה משא-וימתן או פיוצא בזה, כי צריכין לעסק בצרכי הגוף גמ-כן. והכלל כי אי אפשר בשום אופן להיות דבוק בהתורה ובהשגה בלי שום הפסק, ובתורה צריכין לבטל איזה שעה. ובאותו שעה שמבטלין מהתורה, אזי זה הלמדן או הבעל-השגה הוא בחינת איש פשוט ממש (הינו פראסטיק). ולכאורה, זה הדבר קשה מאד, איך אפשר לפרש עצמו מן התורה אפלו שעה קלה, הלא היא חיינו וכו', ומי הוא זה שירצה לפרש עצמו מן החיים אפלו רגע קלה. ואף-על-פי שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (מנחות צט): 'בטולה של תורה זהו קיומה', אף-על-פי-כן מי יתראה בזה להתבטל מן התורה אף שזהו קיומה, אף-על-פי-כן טוב יותר בודאי להיות דבוק בהתורה, אשר היא החיים וארד הימים. ומי האיש אשר יתראה לפרש מן החיים אפלו רגע אחת, בפרט מי שזוכה לאהבת התורה, ומתמיד מאד בתורה, ודבוק בה מאד, מכל-שכן מי שזוכה להרגיש איזה מתקוות בתורה, לחידוש איזה חדוש, אפלו איזה פשט בגמפ"ת, [בגמרא, פרוש רש"י, תוספות] מכל-שכן וכל-שכן בעל השגה, ובפרט מי שזוכה לגנויא דמלכא, ומעלה זו אי אפשר לשער בפה, ואיך יתראה לפרש מן התורה אפלו שעה קלה. ובאמת זהו בלתי אפשר להיות דבוק בעסק התורה תמיד כנ"ל, כי בהכרח צריכין לבטל ולהפסיק איזה שעה, ואם-כן במה מחיין עצמן

בוו השעה שבטליון מן התורה, הלא עקר החיים הוא מן התורה כנ"ל: אך דע, כי הצדיק האמת מחיה עצמו באותו הזמן שהוא איש פשוט כנ"ל מהדרך של נסיעת ארץ-ישראל. כי דע, כי כל אלו הפשוטים, דהיינו זה הלמדן בשעה שבטל מן התורה, שאז הוא איש פשוט כנ"ל, וכן יש איש פשוט ממש, שאינו למדן כלל ואף-על-פי-כן הוא איש פשוט וירא-שמים, ובדאי מקבל חיות מן התורה, וכן אפלו הנמוכים למטה יותר, ואפלו אמות העולם, גם הם מקבלים בודאי גם-כן חיות מן התורה. וכל אלו הפשוטים צריכין שיהיה עליהם איש פשוט גדול, שכלם יקבלו על-ידו חיות, כי כל הפשוטים הנ"ל, כלם צריכין לקבל איזה חיות מהתורה, שהיא עקר החיים, ובאמת הם רחוקים מהתורה, כי הם אנשים פשוטים (שקורין פראסטאקים), על-כן צריכין שיהיה עליהם איש פשוט גדול, שעל-ידו הם מקבלין חיות מהתורה: כי דע, כי כל הפשוטים הנ"ל, הן למדן שהוא עוסק בתורה לשם שמים, (כי כשעוסק בתורה שלא לשמה, אינו מועיל בלמודו לשוב העולם, כי שלא לשמה הוא נצרך רק בשביל עצמו, וגם בזה יש בחינות רק כשעוסק לשמה, שהיה עוסק בשוב העולם), כשמבטל בלמודו, שאז הוא בחינת איש פשוט ממש כנ"ל. הן שאר הפשוטים כל אחד ואחד כפי אחרותו בהתורה כן הוא מחיה עצמו בעת פשיטותו מבחינת קיום העולם קדם קבלת התורה. כי קדם קבלת התורה היה העולם מתקנים רק בחסדו, כי לא היה עדן תורה ושום עשייה של מצוה, שעל-ידו יתקנים העולם, והיה עקר קיום העולם על-ידי חסדו לבד. והצדיק בעת פשיטותו, בשעה שבוודל מן התורה, הוא מקבל חיות מבחינה זו. וזה בחינת 'אוצר מתנת חנם'. כי יש אוצר של מתנת חנם, שמי שאין לו שום זכות כלל מקבל משם, ובדאי אין זה האוצר מוכן בשביל רשעים, כי אם-כן הרשע הוא גדול מן הצדיק, כי הרשע בודאי אין לו שום זכות כלל, וכי יזכה בשביל זה לקבל מאוצר מתנת חנם. אך באמת הרשע בודאי אינו מקבל משם, רק זה האוצר מתנת חנם הוא בשביל הצדיק לבד, הינו בשעה שהצדיק הוא איש פשוט כנ"ל, אזי הוא מקבל מזה האוצר מתנת חנם, שהיה בחינת קדם קבלת התורה, שהיה מתקנים העולם בחסד חנם לבד, בבחינת: "כי לעולם חסדו", הנאמר על קדם מתן-תורה.

[כמובא בגמרא פסחים (ק"ח): 'הני עשרים וששה כי לעולם חסדו פגגד מי, פגגד עשרים וששה דורות' (כו)]. כי אז לא היה שום תורה, והיו עוסקין רק בישוב העולם ובדרך ארץ, כמו שאמרו רבותינו, וזרונים לכרכה במדרש (רבה צו פרשה ט): 'גדולה דרך ארץ, שקדמה לתורה עשרים וששה דורות', ואז היה עקר קיום העולם על ידי חסד חנם לבד. ובאמת גם קדם קבלת התורה, בודאי גם אז היתה התורה במציאות, כי התורה היא נצחית. אמנם אז, קדם מתן תורה, היתה התורה בהעלם ובהסתתר, הינו כי כל התורה כלולה בעשרת הדברות, ואז קדם מתן תורה, היו העשרת הדברות נעלמין בעשרה מאמרות שבהם נברא העולם. נמצא שהיתה כל התורה בלא נעלמת ונסתרת בתוך ישוב העולם, שנברא בעשרה מאמרות. ובכל הדבורים של העולם ובכל העבודות והעשיות, הן מי שחוטב עצים או איזה עבדא שיהיה בכלם נעלם התורה, כי הכל נברא בעשרה מאמרות, אשר שם התורה נעלמה ונסתרה קדם מתן תורה. והצדיק, בשעה שפורש מן התורה והוא בחינת איש פשוט, הוא מקבל חיות מבחינה זו של קדם מתן תורה. והיו בחינת הדרך של ארץ ישראל הנאמר למעלה, שהצדיק מחיה עצמו בעת פשיטותו משם. כי עקר פח קדשת ארץ ישראל הוא על ידי בחינת: "פח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים". כמו שפרש רש"י בפסוק בראשית וכו', שבשביל זה פתח ב"בראשית", שלא יאמרו גוילים אתם וכו', על-כן פתח בבראשית, כי הוא יתברך ברא הכל, וברצונו נתנה להם וברצונו וכו'. נמצא שעקר פח ארץ ישראל הוא מבחינת עשרה מאמרות שבהם נברא העולם, שהם בחינת 'פח מעשיו', שעל ידיהו היו ישראל יכולים לילד ולכבש ארץ ישראל. וגם פאן, בחינת לארץ, נמצא בחינה זו, כי ישראל עם קדוש באים לפעמים במקומות שהיו רחוקים מאד מאד מקדשת ישראל, כגון במקום שהיו מתחלה של עכו"ם, וגם עכשו הוא ברשות מי שהוא רחוק מאד מקדשת ישראל, וישראל באים לשם, וכובשים המקום ומקדשין אותו, שהיה מקום ישראלי, שהוא גם-כן בחינת ארץ ישראל והיו יכולים לומר גוילים אתם, שבבשתם זה המקום שאינו שלכם אך על ידי 'פח מעשיו', בחינת עשרה מאמרות, על ידיהו יש לנו רשות לכבש כל העולם ולקדשו בקדשת ישראל, כי הוא

וְהַכֹּרֵךְ בְּרָאָה, וּבְרָצוֹנוֹ נִתְּנָה לָנוּ. נִמְצָא שֶׁעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת שֶׁהֵם מְלַבְּשִׁין בְּדֶרֶךְ-אֶרֶץ, הֵינּוּ בְּיָשׁוּב הָעוֹלָם, כִּי בִּהֵם נִבְרָא הָעוֹלָם, הֵם דֶּרֶךְ לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל-יְדֵי בְּחִינַת הָעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת יְכוּלִין לְכַבֵּשׁ אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כִּנ"ל. וְהוּא בְּחִינַת דֶּרֶךְ-אֶרֶץ, הֵינּוּ שֶׁהוּא דֶּרֶךְ וְנִתִּיב לְאֶרֶץ, הֵינּוּ לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. כִּי דֶּרֶךְ-אֶרֶץ שֶׁהוּא יָשׁוּב הָעוֹלָם, שֶׁנִּבְרָא בְּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת, זֶה זֶה בְּעֲצֻמוֹ הוּא דֶּרֶךְ וְנִתִּיב לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כִּנ"ל, וְהוּא דֶּרֶךְ-אֶרֶץ, הֵינּוּ דֶּרֶךְ לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כִּנ"ל. וְכֹה הִדְרֵךְ אֶרֶץ, הֵינּוּ הִדְרֵךְ שֶׁל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת שֶׁבֵּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם, שֵׁשׁ נִעְלַמְת הַתּוֹרָה, שְׁבוּזָה הִיָּה הָעוֹלָם מִתְּקִיָּם בְּחֶסֶד עֲשִׂירִים וְשֵׁשׁ דּוֹרוֹת שֶׁקָּדַם מִתְּנִיתוֹרָה, בְּזֶה בְּעֲצֻמוֹ הַצַּדִּיק מִחִיָּה עֲצֻמוֹ בַּעַת פְּשִׁיטוֹתוֹ שְׁאִינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה. כִּי אִזּוֹ הוּא מִחִיָּה עֲצֻמוֹ בְּבְחִינַת הַתּוֹרָה שֶׁנִּעְלַמְת בַּתּוֹךְ הָעוֹלָם, בְּכָל הַדְּבָרִים וּבְכָל הָעֲבָדוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ בְּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת, שֵׁשׁ נִעְלַמְת הַתּוֹרָה כִּנ"ל:

וְעַל-כֵּן מִכֶּרֶח הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל לִירֵד וְלִפְלֹל לַתּוֹךְ פְּשִׁיטוֹת וְלִהְיוֹת אִישׁ פְּשׁוּט מִמֶּשׁ אִיזָה עַתָּה. כִּי עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִחִיָּה אֵת כָּל הַפְּשׁוּטִים הַנ"ל, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, וְאִפְלוֹ אֲמוֹת הָעוֹלָם, כִּי הוּא מִחִיָּה עֲצֻמוֹ בְּבְחִינַת הַתּוֹרָה הַנִּעְלַמְת בְּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת, הַמְּלַבְּשִׁין בַּתּוֹךְ הָעוֹלָם, וּמִמֶּנּוּ מִקְבְּלִין חַיִּים כָּל הַפְּשׁוּטִים הַנ"ל. וְכָל אֶחָד כִּפִּי קָרוֹבוֹ יוֹתֵר אֶל הַקֶּדְשָׁה וְאֶל הַצַּדִּיק הַנ"ל, כֵּן הוּא מִקְבֵּל מִמֶּנּוּ חַיִּים גְּבוּהֵ יוֹתֵר: וְעַל-כֵּן מִשָּׁה רַבְּנּוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, בְּשִׁבְקָשׁ לְבֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, בִּקְשׁ מִתְּנַת חֲנָם, כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים ג'): "וְאֶתְחַנֵּן אֵל ה'" בְּחִינַת מִתְּנַת חֲנָם. וְהוּוֹ: "בַּעַת הִיאָה לֵאמֹר" הֵינּוּ שֶׁתְּפַלְתּוּ הִיָּה עִם כַּח בְּחִינַת: "בַּעַת הִיאָה לֵאמֹר", הֵינּוּ בְּכַח אוֹתוֹ הַעַת שֶׁהִיָּה הָעוֹלָם מִתְּקִיָּם עַל-יְדֵי הָעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת, שֶׁהוּא קָדַם מִתְּנִיתוֹרָה, שְׁאִזּוֹ הִיָּה הָעוֹלָם מִתְּקִיָּם עַל-יְדֵי הָעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת שֶׁבֵּהֶם הִיָּתָה הַתּוֹרָה נִעְלַמְת, וְאִזּוֹ הִיָּה קִיּוֹם הָעוֹלָם עַל-יְדֵי מִתְּנַת חֲנָם כִּנ"ל. וּבְכַח הַזֶּה שֶׁל קִיּוֹם הָעוֹלָם קָדַם מִתְּנִיתוֹרָה, הֵינּוּ בְּחִינַת מִתְּנַת חֲנָם, בְּחִינַת עֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת הַנ"ל בְּכַח הִיָּה זֹכִינ לְבֹא וְלְכַבֵּשׁ אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כִּנ"ל, וְעַל-כֵּן בִּקְשׁ מִשָּׁה לְבֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי בְּחִינָה זֶה. וְהוּוֹ: "וְאֶתְחַנֵּן אֵל ה'" הֵינּוּ מִתְּנַת חֲנָם בַּעַת

ההיא לאמר" הינו עם כח בחינת עת ההיא, שהיה העולם מתקיים עלידי המאמרות לבד, שאז היה העולם מתקיים עלידי בחינת מתנת חנם כנ"ל, אשר עלידייהו יכולין לבוא לארץ־ישראל כנ"ל, ועל־כן בקש משה לבוא לארץ־ישראל עלידי בחינה זו כנ"ל. וזה בחינת: "בעת ההיא". 'ההיא' זה בחינת סתום ונגעלם, כי באותה העת, קדם מתורתורה, היתה התורה נעלמת ונסתרת בתוך העשרה מאמרות וכו' כנ"ל:

והכלל, כי אסור ליאש עצמו. כי אפלו מי שהוא איש פשוט ואינו יכול ללמוד כלל, או שהוא במקום שאי אפשר לו ללמוד וכיוצא בזה, ארעל־פירכן גם בעת פשיטותו צריך להחזיק עצמו ביראת ה' ובעבודה פשוטה לפי בחינתו, כי גם אז הוא מקבל חיות מהתורה כנ"ל, עלידי איש פשוט הגדול, הינו הצדיק הגדול, שהוא לפעמים איש פשוט, שהוא מניה את כלם כנ"ל. ואפלו מי שהוא, חס ושלום, במדרגה התחתונה לגמרי, חס ושלום, רחמנא לצלן, אפלו אם מנח בשאול תחתיות, רחמנא לצלן, ארעל־פירכן אל יתיאש עצמו, ויקים "מבטן שאול שועתי" (וינה ב), ויחזיק עצמו בפה שייכל, כי גם הוא יכול לחזור ולשוב ולקבל חיות מהתורה עלידי הצדיק הנ"ל. והעקר לחזק עצמו בכל מה שאפשר, [כי אין שום איש בעולם כלל. (ואמר אז בזה הלשון): קיין יאיש איז גאר גיט פאר האגדיון], ומשך מאד אלו התבות קיין יאיש וכו' ואמנם בכח גדול ובעמקות נפלא וגורא מאד, כדי להורות ולרמוז לכל אחד ואחד לדורות, שלא יתיאש בשום אופן בעולם, אפלו אם יעבר עליו מה], ואידך שהוא, אפלו אם נפל למקום שנפל, רחמנא לצלן, מאחר שמחזק עצמו בפה שהוא, עדין יש לו תקנה לשוב ולחזור אליו יתברך. ואפלו איש פשוט גם־כן צריך שיהיה לו יראת־שמים. ויש בפה בחינות יראות, כי למעלה דברנו מבחינת דרך־ארץ, הינו הדרך לארץ־ישראל. אמנם ארץ־ישראל בעצמה יש בה גם־כן בחינת עשר קדשות, כי יש שם יוד [עשר] בחינות קדשות זו למעלה מזו, והם בחינת עשרה מאמרות, וכל מאמר יש לו בחינת יראה, בחינת (תהלים קי"ט): "הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך", כי יש יראה למעלה מיראה (ולא סים לבאר זה הענין). וצריך לחזק עצמו ביראת־שמים גם בעת פשיטותו

בכל מה שיוכל, ויוכל לבוא לשמחה גדולה עלי ידי תמימותו ואמונתו. כי חכמות אין צריכין כלל, רק אמונה ותמימות ופשיטות בלי שום חכמה כלל. כי חכמות מזיקים מאד להאדם, והחכמים נלפדים בחכמתן של עצמם, כי החכמה מתעה אותו מחכמה לחכמה, ומאותה החכמה לחכמה אחרת, וכן מחכמה לחכמה יותר ויותר, עד שגלפד ונתעה בחכמות עצמו, בבחינת (איוב ה): "לכד חכמים בערמם" בערמם דיקא, הינו בערמימות וחכמות שלהם בעצמם הוא לוכד אותם. אשרי ההולך בתמימות.

וצריכין לבקש מאד מהשם יתברך, לזכות להתקרב להצדיק האמת, כי אשרי למי שזוכה להתקרב בעודו בחיים חיותו לצדיק האמת, אשרי לו, אשרי חלקו. [כי אחר כך (הינו לאחר מיתה) קשה אז מאד להתקרב, וצריכין מאד להרבות בתפלה ותחנונים מאד, שזוכה בחיים חיותו להתקרב לצדיקי אמת]. כי הפעל דבר שם לבו על זה מאד עכשו, לבלבל את העולם, כי ישראל הם עכשו קרובים אל הקץ מאד, ויש עכשו לישראל געגועים גדולים וכסופין גדולים להשם יתברך, אשר לא היתה פואת בימי קדם, וכל אחד נכסף מאד להשם יתברך. עלִיבן הערים הפעל דבר והכנים מחלקת בין הצדיקים, והקים בעולם מפרסמים הרבה של שקר, וגם בין הצדיקים האמתיים הכנים מחלקת גדול, עד שאין אחד יודע היכן האמת. עלִיבן צריכין לבקש מאד מהשם יתברך לזכות להתקרב להצדיק האמת:

(העתקה מכתב־יד רבנו, וזכרוננו לברכה, בעצמו, מה שמצאנו אצלו. והם ראשי־פרקים מענין הנ"ל, ועוד נוסף דברים בהם מה שלא באר בפרוש. וכפי המובן מאלו הראשי־פרקים יראה המענין שיש בזה הענין הנ"ל עוד דברים רבים בהמה, אך אנחנו לא זכינו לשמע בפרוש כראם ענין הנ"ל: ואתחנן. מתנת חנם. חנם, עריות. פגם הדעת. מושה, דעת. פרישות. פה עמוד עמודי. הבריאה, מתנת חנם. עולם חסד יבנה. הבריאה קדם מתן תורה. עת לעשות לה, הינו עשית העולם. הפרו תורתך, בפולה של תורה. בעת ההיא לאמר, בעשרה מאמרות. הוא, ההעלמה. פח מעשיו הגיד לעמו: עוד מצאנו כתב־יד רבנו, וזכרוננו לברכה, והם ראשי־פרקים מאוזה תורה נפלאה:

מסירת נפש

ליקוטי מוהר"ן תורה ר"ס:

השם הוא הנפש, כמו שמבאר בהתורה היכל הקדש (בסימן נ"ט). עין שם. בבחינת (בראשית ב'): "נפש חיה הוא שמו" עין שם. ויש בבחינה זו מסירת נפש: כי יש עשרה הוויג מלכות שמסרו נפשם על קדוש ה' בשביל יחוד קדשא בריד הוא ושכינתה בדיוע, שעקר היחוד על ידי מסירת נפש, והם ראו באותן הדורות, שאי אפשר לתקן ולעשות יחודים למעלה כי אם על ידי נשמותיהם, על בן מסרו נפשם על קדוש השם, כי כשהנפשות עולות למעלה על ידי מסירת נפש, אזי הם חוזרים להשכינה, כי משם יצאו, כי ישראל הם חלק אלוה ממעל ממש, שהם חלקי השכינה ממש, בבחינת "העמסים מני במן" (ישעיה מ"ו). וכשהם חוזרים להשכינה אזי השכינה מתפארת חזי במה ברא קאתינא לנבד (זרי ויקרא י"ג). ואזי מתעורר השתוקקות עליו ונעשה יחוד בדיוע, ולפעמים בא לצרד זה הריגה, חס ושלום, שנהרגין, חס ושלום, כמה וכמה נפשות מישראל, כדי שיהיה יחוד על ידי נפשותיהם העולות למעלה, כי לפעמים צריכין אל היחוד הרבה נפשות מאד, חס ושלום, על פן בא הריגה, חס ושלום: וכן על ידי אבדת השם, הינו המפרסם, דהינו שיש אחד שהוא מפרסם ואינו מפרסם, דהינו שהוא מפרסם בפי כל והכל מדברים ממנו, ואף על פיריבן אינו מפרסם, כי אינו חשוב כלל, ויש אחד שאינו חפץ בזה, רק שאבד את המפרסם, דהינו אבדת השם שהיא הנפש, דהינו אף על פי שאין רצונו שלא יהיה מפרסם, אף על פיריבן אבד אותו, כמו שאדם אוכד דבר שלא ברצונו, דהינו שאבד את השם, שהוא בחינת מפרסם שיש לו שם בעולם, אבל יש אחד שעושה זאת ברצונו וברעתו, שמוסר את נפשו על קדוש השם, דהינו המפרסם שלו, שהוא בחינת שם כנ"ל, שהוא בחינת נפש כנ"ל, ומחמת זה אף על פי שהוא מפרסם, אף על פיריבן אינו מפרסם כלל כי אדרבא הוא להפך, כי הכל דוברים עליו, ובודים עליו מובים שלא עלה על דעתו, ויש

לו שפיכות דמים ממש מזוה ועושה זה בכונה, כי הוא בחינת מסירת נפש ממש, כי השם הוא הנפש כנ"ל, וגם יש לו שפיכות דמים מזוה כנ"ל, והוא מציל את ישראל בזה מזוה שהיה ראוי לבוא עליהם, חס ושלום, בשביל היחוד כנ"ל, ועל ידי מסירת שמו שהוא נפשו כנ"ל, הוא מציל אותם כנ"ל.

כי יש צדיק שהוא היופי והפאר והחן של כל העולם כולו

ליקושי מוהר"ן תנינא תורה ס"ז:

(חבור התחלת התורה בסופה)

"בְּרֵאשִׁית לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל". כי יש ענין דמכסין על עינא, שהם רומי רבתי ורומי זעירתא, כמובא ברעיא מהימנא, פינחס דף רנב). וזה בחינת (קהלת י"ב): "וְשָׂבוּ הָעֵבִים אַחַר הַגִּשְׁשׁ" זה מאור עינים, שהולך אחר הבכיה. כמו שאמרו רבותינו, וזכרונם לברכה (שפת קנא): "שְׁעֵלְיָדֵי הַבְּכִי הוֹלֵךְ וּמִסְתַּלֵּק מֵאֹר עֵינִים. וְזֶה בְּחִינַת שְׂקִיעַת הָאֹר בְּמַעַרְב, כִּי בְּמִזְרַח חֲמֹה וּזְרִיחַת וּבְמַעַרְב שׁוֹקֵעַת, נִמְצָא שְׁמַעְרַב הוּא שְׂקִיעַת הָאֹר. וְכֵן זֶה עֲלֵי־יָדֵי בְּחִינַת הַבְּכִי, שְׁעֵלְיָדֵי מִסְתַּלֵּק מֵאֹר עֵינִים כְּנ"ל, שְׁזָה בְּחִינַת שְׂקִיעַת הָאֹר כְּנ"ל. כִּי מַעַרְב רְאִשֵׁי־תְבוּת: "רַחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" (ירמיה ל"א), (כְּמוֹכָא בְּתַבִּי הָרִיז"ל), כִּי שְׂכִינָה בְּמַעַרְב (כְּכֹא-בְתָרָא כה), וְהַשְׂכִּינָה בּוֹכָה וּמִלְלָת, כְּבִיכּוֹל, עַל יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת (ירמיה ל"א): "רַחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינְנָו" שְׁהִיא בּוֹכָה עַל צַרַת יִשְׂרָאֵל, הַמְּפָרִים בְּגוֹיִם וְאֵינִם עַל מְקוֹמָם. וְעַל־כֵּן שְׂקִיעַת הָאֹר בְּמַעַרְב, כִּי עֲלֵי־יָדֵי הַבְּכִיָּה מִסְתַּלֵּק מֵאֹר עֵינִים, שְׁזָה בְּחִינַת שְׂקִיעַת הָאֹר כְּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת 'כַּחַל הַמַּעַרְבִי', שְׁשֵׁם הַשְׂכִּינָה בּוֹכָה וּמִלְלָת עַל הַרְבֵּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, כִּי בְּ'מַעַרְב' שֵׁם רַחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, כְּנ"ל.

ויש מאורי אור ומאורי אש' והם זה לעמת זה. שששש כח למאורי אור, אוי נכנעין מאורי אש', וכן להפך, חס ושלום, ששששכנעין ונסתלקין מאורי אור, חס ושלום, אוי

מתגברין מאורי אש'. וזה בחינת חרבן בית המקדש, בחינת (איכה א): "ממרום שלח אש בעצמותי", כי נתגברו מאורי אש עלידי שנסתלקו מאורי אור, בבחינת: "יחל מבכה על בניה", כי הבכיה הוא בחינת הסתלקות מאורי אור כנ"ל, ואז מתגברין, חס ושלום, מאורי אש, בחינת: "ממרום שלח אש" וכו' כנ"ל: וזה בחינת ההעלקה, שנתעלם היפי והפאר של כל העולם. כי יש צדיק, שהוא היפי והפאר והחן של כל העולם כולו, בבחינת (פראשית ל"ט): "ויהי יוסף יפהתאר ויפהמראה", בחינת (תהלים מ"ח): "יפה נוף משוש כל הארץ". כי זה הצדיק האמתי שהוא בחינת יוסף, הוא ההדרור והיפי של כל העולם, וכשזה היפי והפאר נתגלה בעולם, דהינו כשזה הצדיק, שהוא היפי של כל העולם, נתפרסם ונתגדל בעולם, אזי נפתחין העינים של העולם. שכל מי שנכלל בזה החן האמת של זה הצדיק, שהוא החן והיפי של העולם, דהינו שמתקרב אליו ונכלל בו, נפתחין עיניו ויכול לראות, והעקר להסתכל על עצמו. וכמבאר לעיל (בסימן טו), שעלידי שמתקרב לצדיק אמתי, שהוא בחינת (משלי י): "צדיק יסוד עולם", בחינת יסוד הפשוט, שממנו נמשכין כל הארבעה יסודות, בבחינת (פראשית ב): "ונדר יוצא מעדן להשקות את הגן, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים": נהר יוצא מעדן זה בחינת: 'צדיק יסוד עולם', שהוא בחינת יסוד הפשוט, אשר "משם יפרד והיה לארבעה ראשים" הינו בחינת הארבעה יסודות, שנמשכין מן הצדיק כנ"ל. וכשמתקרב אליו, עלידי זה ראוי לו להסתכל בעצמו על כל המדות, איך הוא אוהו בהם. כי כל המדות נמשכין מן הארבעה יסודות, כידוע, והארבעה יסודות נמשכין מן הצדיק כנ"ל, ועליכן כשנתגלה זה הצדיק, שהוא החן והיפי של העולם, כל מי שמתקרב ונכלל בזה החן האמת, נפתחין עיניו, ורואה ומסתכל על עצמו, איך הוא אוהו בכל המדות, שנמשכין מארבעה יסודות, שהם נמשכין מהצדיק כנ"ל. וגם יכול לראות ולהסתכל בגדלת השם ולהסתכל בעולם, עלידי שנתחוו עיניו עלידי התגלות הפאר של הצדיק האמת כנ"ל. כי כשזה הצדיק נתגלה ונתפרסם בעולם, זה בחינת 'שם', דהינו שנתפרסם ויש לו שם בעולם, ובתוך זה השם של הצדיק האמת מלבש ומשתף שמו והכבוד, כי 'שמו משתף בשמנו'. נמצא

בשנתגדל שם הצדיק, נתגדל שמו יתברך, וכל מה שנתגדל יותר שם הצדיק, נתגדל יותר שמו יתברך, בכיכול, כי שמו משתף בשמנו כנ"ל. ושם ה' הוא בחינת (זכרה י"ד): "ה' אהר ושמו אהר" כי שמו יתברך הוא אהדות פשוט, אך למטה משתלשל משמו יתברך בחינת הארבעה יסודות, כי שמו אהר יתברך הוא בחינת ארבע אותיות השם. ועלכן למטה נשתלשל משמו יתברך בחינת הארבעה יסודות. ומתחלה משתלשל מארבע אותיות השם בחינת תלת גונין דעינא וכת עין, ואחר כך משתלשל לארבעה יסודות. ומקדם משתלשל לבחינת: 'צדיק יסוד עולם', שממנו נמשכין כל הארבעה יסודות. וזה: "ראו כי קרא ה' בשם בצלאל" (שמות ל"ה) 'ראו דיקא, כי על ידי שנתגלה ונתגדל שם בצלאל, על ידיה 'ראו, כי על ידיה נפתחין העינים ורואים כנ"ל. וזה: "כי קרא ה' בשם בצלאל", הינו, כי ה' הוא בשם בצלאל, כי שמו משתף בשמנו, ועל ידיה ראו כנ"ל.

כי כח הראות נמשך גם כן מבחינת השם, שהוא בחינת ארבע אותיות, שמשם נמשך תלת גונין דעינא וכת עין כנ"ל. וזה בחינת שבת שין בת. שין תלת גונין דעינא, ב"ת עין (תקון ע) כי 'שבת שמא דקדשא ברך הוא' (זהר יתרו דף פח:). גם הצדיק הוא בחינת שבת, כמו שכתוב (בוהר נשא דף קמד:): 'אנת הוא שבת דכלהי יומי'. וזה: "ראו כי ה' נתן לכם את השבת" (שמות ט"ז) 'ראו דיקא, כי שבת, שהוא שמא דקדשא ברך הוא, הוא בחינת כח הראות, בחינת תלת גונין דעינא וכת עין כנ"ל. ועל כן בכל מקום שזכר בנין בית המקדש, נזכר שבת, כמו שכתוב (ויקרא י"ט): "את שבתתי תשמרו, ומקדשי תיראו". וכן בכל מקום שהזכיר על מלאכת המשכן, הזכיר מקדם על שבת, כי שבת מאיר להבית המקדש, כי המקדש הוא גם כן בחינת עינים, כמו שכתוב (יחזקאל כ"ד): "גאון עזכם, מחמד עיניכם" (עין ככא-בתרא ד). ושבת הוא בחינת הגונין המאירין במקדש, כי שבת הוא בחינת כח הראות, שהם תלת גונין דעינא וכת עין, המאירין לבית המקדש שהוא בחינת עינים. וזה בחינת מחין, כי מתחלה נעשה מבחינת שם ה', שהוא ארבע אותיות, בחינת ארבעה מחין, בחינת

(שמות ל"א): "וַאֲמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹקִים בְּחֻמָּה וּבְתוּבָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה".
 'חֻמָּה, תּוּבָה וְדַעַת וְכָל מְלָאכָה' זֶה בְּחִינַת אֲרֻבָּעָה מַחֲזִין (כְּמוֹ שְׂמוּבָא בְּתַקּוּנֵי זֵהר הַף
 יג: בְּהַקְדָּמָה), שֶׁהֵם נַעֲשִׂין מִבְּחִינַת שֵׁם ה', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: 'רְאוּ כִי קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל,
 וַאֲמַלֵּא אוֹתוֹ וְכוּ' בְּחֻמָּה וּבְתוּבָה" וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֵן נַעֲשֶׂה בְּחִינַת תְּלַת גּוּנֵין דְּעֵינָא
 וּבֵת עֵין, וְאַחֲרֵיכֵן אֲרֻבָּעָה יְסוּדוֹת כְּנ"ל: וּבְשִׁבּוּל זֶה נִקְרָאִים הַצְּדִיקִים "עֵינֵי הָעֵדָה"
 (בַּמְדַּבֵּר טו) (עֵין כְּבֵא-בְתָרָא ד), כִּי עַל-יָדֵם נִפְתַּחֲזִין הָעֵינַיִם כְּנ"ל. וְאוּזוּ כְּשֶׁנִּתְגַּלְהַ הַפָּאָר
 וְהִיפִי שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת וְנִתְגַּדַּל שְׁמוֹ, שְׁזֶה בְּחִינַת הַגְּדֵלָת שְׁמוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּבִיכּוּל, כְּנ"ל,
 שְׁעַל-יְדֵיהֶּה נַעֲשִׂין הַמַּחֲזִין וְכַח הָרְאוּת, וְנִפְתַּחֲזִין הָעֵינַיִם כְּנ"ל, אוּזוּ יֵשׁ לְהַעֲלֹם בְּעַל-
 הַבַּיִת, שֶׁהוּא מְשַׁנֵּיחַ עַל הָעוֹלָם. וְזֶה בְּחִינַת 'בְּרֵאשִׁי"ת רֵא"ש בִּי"ת' (תַּקּוּנֵי זֵהר תַּקּוּן ג
 דף יח). 'רֵאשׁ' זֶה בְּחִינַת מַחֲזִין, 'בִּי"ת' זֶה בְּחִינַת בִּיחַת־הַמְקַדֵּשׁ, שֶׁעָקֵר קִיּוּמוֹ עַל-יְדֵי
 בְּחִינַת הַמַּחֲזִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּלַת גּוּנֵין דְּעֵינָא וּבֵת עֵין, בְּחִינַת שֶׁבֶת, שְׁפִאִיר לְבֵית-
 הַמְקַדֵּשׁ כְּנ"ל. גַּם 'בִּי"ת' זֶה בְּחִינַת הַבְּתִימִים שֶׁל הַתְּפִלִּין, שֶׁשֵּׁם הֵם הַמַּחֲזִין, בְּחִינַת:
 'וַאֲמַלֵּא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹקִים בְּחֻמָּה וּבְתוּבָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה'. 'וַאֲמַלֵּא' דִּיקָא,
 בְּחִינַת הַבְּתִימִים שֶׁהַמַּחֲזִין מְמַלְאֵין אוֹתָם, וְאוּזוּ יֵשׁ בְּעַל-הַבַּיִת בְּחִינַת רֵאשׁ הַבַּיִת, שֶׁהוּא
 מַחֲזֵק בְּדִקְי הַבַּיִת, כִּי תַקּוּן הַבִּיחַת־הַמְקַדֵּשׁ הוּא עַל-יְדֵיהֶּה כְּנ"ל:

אֲבָל יֵשׁ, חֵם וְשְׁלוֹם, הַהֶפֶךְ מִמֶּשׁ. כְּשֶׁנִּתְפָּרְסֵם, חֵם וְשְׁלוֹם, מִי שְׂאִין בּוֹ שֵׁם ה' כָּלֵל,
 וּכְשֶׁנִּתְפָּרְסֵם וְנִתְגַּדַּל שְׁמוֹ שֶׁל זֶה, כְּבִיכּוּל, נִתְמַעֵט וְנִתְעַלֵּם שֵׁם ה', וְאוּזוּ נִתְגַּדְלִין
 בְּעוֹלָם בְּעַלֵי שְׁמוֹת וְקַדְרִיִים, שְׁקוּרִין מֵאֲמִירִין, וּבִאִין לְעוֹלָם, חֵם וְשְׁלוֹם, דְּבָרִים שְׂאִין
 מוֹעִיל לָהֶם כִּי־אֵם שְׁמוֹת הַטְּמֵאָה, חֵם וְשְׁלוֹם, שְׁכַל זֶה הֶפֶךְ שֵׁם ה', כִּי נִתְעַלֵּם שֵׁם
 ה', חֵם וְשְׁלוֹם. וְאוּזוּ נִסְתַּלְקִין וְנִכְנָעִין מֵאוּרֵי אוֹר, חֵם וְשְׁלוֹם, שֶׁהֵם בְּחִינַת מְאוּר
 הָעֵינַיִם, בְּחִינַת תְּלַת גּוּנֵין דְּעֵינָא וּבֵת עֵין, שְׁנִמְשָׁכִין מִשֵׁם ה' כְּנ"ל. וּכְשֶׁנִּכְנָעִין מֵאוּרֵי
 אוֹר, אוּזוּ מִתְגַּבְּרִין מֵאוּרֵי אֵשׁ, וּמִזֶּה בָּאִין שְׂרָפוֹת בְּעוֹלָם, חֵם וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי
 שְׁמִתְגַּבְּרִין וְנִתְגַּדְלִין בְּשֵׁם אֱלוֹ הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקֵר, שְׁעַל-יְדֵיהֶּה נִתְעַלֵּם שֵׁם ה', חֵם
 וְשְׁלוֹם, וְנִכְנָעִים מֵאוּרֵי אוֹר, וּמִתְגַּבְּרִין מֵאוּרֵי אֵשׁ, בְּחִינַת: "מִמְרוֹם שְׁלַח אֵשׁ", שְׁזֶה

בחנינת שרפת בית-המקדש, שנעשו גמ' על-ידי הסתלקות מאורי אור, שעל-ידי-זה ותגברו מאורי אש כנ"ל: וזה בחנינת: "ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה" (איכה ד). 'יסודותיה' זה בחנינת ארבעה יסודות, שנמשכין מבחינת מאורי אור, מבחינת תלת גונין דעינא וכת עין, שנאכלו ונשרפו על-ידי: "ויצת אש בציון", על-ידי ההתגברות מאורי אש כנ"ל:

והנה מה שעבר און, כי כבר נשרף בית-המקדשנו. אך בעת, שהשם יתברך מצפה לשוב אלינו ולחזור ולבנות בית-המקדשנו, ראוי לנו שלא לעכב, חס ושלום, בגן בית-המקדש, רק להשתדל בבנינו. על-כן מאד צריך לזהר לקום בחצות, להיות מתאבל על חרבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שחרב הבית-המקדש, ואפלו אם לאו, אולי הוא מעכב עתה בגן בית-המקדש, ונחשב גמ' כאלו הוא גרם להחריבו. על-כן צריך לזהר מאד לקום בחצות, ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית-המקדש, והשם יתברך הבטיח לכל המתאבל על ציון לשום לאבלי ציון "פאר תחת אפר" (ישעיה ס"א). 'פאר תחת אפר' דיקא. 'פאר' זה בחנינת המחין, בחנינת תפלין, בחנינת ראש בית, בחנינת כלליות הגונין, בחנינת תלת גונין דעינא וכת עין, בחנינת מאורי אור, בחנינת שבת המאיר לבית-המקדש כנ"ל. 'תחת אפר' 'אפר' זה בחנינת מאורי אש, (שהוא ההפך מהנ"ל), הינו שיהיו נכנעין מאורי אש, שעל-ידם נשרף הבית-המקדש, ויתגברו מאורי אור, שהם קיום הבית-המקדש כנ"ל, והיו 'פאר תחת אפר' כנ"ל. נמצא, שעל-ידי שהוא מתאבל על הבית-המקדש, על-ידי-זה מכניע מאורי אש, ומתגברין מאורי אור, שהם בחנינת שבת כנ"ל. וזה מתאבל ראשי-תבות: "לא תבערו אש בכל מושבתיכם" (שמות ל"ה). כי על-ידי שמתאבלין, נכנעין מאורי אש כנ"ל. וזהו: "ביום השבת", כי אזי מאירין מאורי אור, שהם בחנינת שבת, בחנינת תלת גונין דעינא וכת עין, שהם מאירין להבית-המקדש, כבחנינת: "את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו" כנ"ל. וזה שכתוב (שמות ל"א): "לעשות את השבת לדרתם". ואמרו חכמינו, וזכרונם לברכה (זר פ"ג ח"ג דף רמג: וכתקון כד): 'לדרתם' כתיב לשון

דירה. הינו כי עלידי שבת, שהוא בחינת מאורי אור, עלידיה נעשה דירה, דהינו בחינת הבית המקדש, שקיומו עלידי שבת כנ"ל. גם דירה ממש, כי עלידי שבת, שהוא בחינת מאורי אור, עלידיה נכנעין מאורי אש, ונצולין מרפות כנ"ל. נמצא שקיים דירות ישראל הוא עלידי שבת כנ"ל: וזהו: 'בראשית ראש בית', בחינת הבעל-הבית של העולם. הינו הצדיק האמת, שהוא היפי והפאר של העולם, שהוא בחינת יוסף, בחינת (בראשית מ"ב): "יוסף הוא השליט הוא המשביר" וכו', בחינת ראש בית, בחינת בעל-הבית של העולם. כי עלידו קיים הבית המקדש וקיים הבתים והדירות של ישראל כנ"ל. ועלידי שנתגדל השם של זה הצדיק, שהוא בחינת ראש בית, עלידיה נפתחין העינים של ישראל כנ"ל. וזהו 'בראשית לעיני כל ישראל'. 'בראשית', הינו ראש בית, בחינת הצדיק הנ"ל, שהוא הפאר של העולם כנ"ל, עלידו נפתחין עיני כל ישראל כנ"ל:

וזה בחינת הספד על סלוק הצדיק. כי בראשית הוא הספד על נח, הינו מאמר הנ"ל על בראשית הוא הספד על סלוק הצדיק, שהוא בחינת נח. כי שם נאמר מבחינת ההעלמה, שנתעלם הפאר של ישראל, הינו שנסתלק ונתעלם הצדיק שהוא הפאר של ישראל, והנה להצדיק שנסתלק, אין לו הפסד כלל במה שנתעלם ונסתלק, כי אם נתעלם ונסתלק מכאן, הוא גדול ומפאר שם בעולם הבא, בחינת (בראשית ו): "את האלקים התהלך נח". אכל על הדור יתום שגשארו ועל התולדות, דהינו הבנים שגשארו, הוא רחמנות גדול מאד, ועליהם נאמר במקונו: "אלה תולדות נח", במקונו ואומר: 'אלה' הם התולדות והבנים של הצדיק, בחינת נח שנסתלק, ואלה הם התולדות היתומים שגשארו: כי דע, שכל הדורות כלם נמשכין מן הצדיק שהוא הראש, בחינת ראש בית, בחינת הבעל-הבית של העולם כנ"ל בבחינת (ישעיה מ"א): "קורא הדורות מראש", שכל הדורות נמשכין מן הראש, דהינו הצדיק הנ"ל. ואזי כשיש זה הצדיק שהוא הראש בית, אזי יש בחינת ראש' ויש בחינת בית', ואזי פלגו, דהינו כל בני הדור, כלם בחינת בני בית. אכל כשנסתלק ונתעלם זה הראש שהוא הפאר,

בחינת שם ה' כנ"ל, ואי מתגברין, חס ושלום, שמות הממאה של החיצונים, שזה בחינת המפרסמים של שקר כנ"ל. והם בחינת ראש של המטרא-אחרא, שהוא כנגד ראש הנ"ל דקדשה, בחינת "ראש כל חוצות", שזהו בחינת ראש דמטרא-אחרא, בחינת מפרסמים של שקר, בחינת שם הממאה של החיצונים, חס ושלום, ואי אין בית, ומתגלגלים בחוצות, חס ושלום. ועל-כן נקרא ראש כל חוצות, כי נתעלם, חס ושלום, בחינת ראש בית, ואי אין בית, ומתגלגלים בחוצות, חס ושלום. ועל זה נאמר: "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות, בני ציון היקרים המסלאים בפו" וכו' (איכה ד). דהינו שישראל קדושים מתגלגלים, חס ושלום, בראש כל חוצות, כי נסתלק ונתעלם הראש בית, דהינו הצדיק האמתי, ונתגבר, חס ושלום, ההפך, שהוא בחינת שם של הממאה של החיצונים, בחינת 'ראש כל חוצות' כנ"ל:

וורמיהו הנביא היה מקונן ומחבב דם ישראל שנשפד, והיה משתתף בצרתו, והיה רואה ישראל מולכים בקולריו, וידיהו מהדקין לאחורא, ורחמי על צואריהו, והיה משתתף עמהם, והיה מקונן על כל מפה דם של ישראל: "בני ציון היקרים המסלאים בפו וכו' תשתפכנה אבני קדש" וכו': וזהו: "אלה תולדות נח", הינו כמקונן על התולדות שנשארו כנ"ל. וזהו: "נח איש צדיק תמים היה", הינו שהיה נסתלק וכו' כנ"ל:

והנה כל הדרות כלם נמשכין מן הצדיק שהוא הראש, בחינת 'קורא הדרות מראש' כנ"ל. וזה בחינת: "אלה תולדות נח" שכל התולדות, דהינו הדרות, כלם נמשכין מן נח שהוא בחינת הצדיק, בחינת הראש, בחינת 'קורא הדרות מראש', כנ"ל:

ודע, שגם הדור האחרון נמשך גם-כן מן הראש הנ"ל. וזה בחינת 'קורא הדרות מראש', בחינת הדור האחרון, שנמשך גם-כן מהראש הנ"ל, דהינו הצדיק הנ"ל, שהוא הראש והפאר וההדור של העולם כנ"ל. והנה עקר ההדור הם ישראל, כי אפי-

על־פי שגם הם ויפת הם תולדות נח, אף־על־פירכן עקר ההדור הם ישראל, שבאים מבני שם. וזה בחינת: 'הדור מצוה עד שלישי' (בבא־קמא ט: ושלחן־ערוך ארתיים סימן תרנו) זה בחינת שם, שהוא השלישי משלשה בני נח (ועין בסנהדרין קיא מה שדרשו על פסוק: "והשלישית יותר בה" שלישי של נח, שלישי של שם), שהוא עקר ההדור והפאר כנ"ל. והוא בחינת שם, שם דיקא, בחינת שם הקדש, שהוא בחינת פאר והדור כנ"ל: (והבן היטב לקשר כל זה עם מה שמבאר לעיל במאמר בראשית, ובסימן סו, כי הכל מקשר יחד, עין שם היטיב)

שקד לעיל: "רחל מבכה על בניה" זה בחינת 'עולמתא שפירתא דלית לה עינין' (וזה משפטים דף צה). כי "רחל היתה יפת־תאר ויפת־מראה" (בראשית כ"ט), ועל־כן עקר ההולדה של הצדיק שהוא בחינת יוסף, שהיה יפה־תאר ויפה־מראה, בחינת הפאר והיפי של העולם כנ"ל, הוא מרחל. אבל עכשו בגלות, אחר החרבן, היא בבחינת 'רחל מבכה על בניה', ועל־כן היא בחינת 'עולמתא שפירתא דלית לה עינין' כי מאור עינים נסתלקין על־ידי הבכי כנ"ל, והבן היטב. ועל־ידיה מקשר היטב מאמר הנ"ל, שמתחיל לדבר מענין 'רחל מבכה על בניה', ואחר־כך מדבר מההעלמה, שגתעלם הצדיק, שהוא הפאר והיפי, בחינת יוסף, בחינת: "יוסף היה יפה־תאר" וכו', כי הכל ענין אחד, כי עקר הולדת הצדיק, שהוא בחינת יוסף וכו' כנ"ל, הוא מרחל וכו' כנ"ל:

הקדמת המוציאים לאור:

הספר הזה הוא השתדלות של כמה חברים שהכירו את רבי ישראל בער אודסר זיע"א, והוא נסיון להעביר לכתב דיבורים מוקלטים שלו כשהם מסודרים ומרוכזים לפי נושאים. בעשיה הזו היה קושי גדול מאוד מכמה סיבות והעיקריות היו:

א. רק חלק מהשיחות של רבי ישראל בער הוקלטו כי ידוע לכל מי שהכיר אותו שהשיחות שלו לא היו אף פעם מתוכננות מראש והכל היה בהשגחה נפלאה ומדויקת והיה ברור לכל אחד שכל מה שהצליחו להקליט היה בהסכמת שמים וגם מה שהוקלט לפעמים נמוחק או נעלם או שאי־אפשר היה להבין מה שהוקלט והכל כנראה באותה ההשגחה.

ב. גם החלק היותר ברור של ההקלטות אינו תמיד באיכות טובה כך שזה הקשה לפעמים מאד על ההבנה של הדיבורים.

ג. לגבי כמה הקלטות היתה התלבטות קשה אם בכלל להעביר אותן לכתב מכיון שכל אחד בעצם שומע את הקלטות לפי הרגישות וההבנה שלו ואין מי שיכול להכריע ולאמר שאמנם כך באמת נאמרו הדברים.

ד. הדיבורים נאמרו בהקשר ובמצב מסוים ואי אפשר בכתב להביא את כל הפרטים והדיוקים, כמו למשל הצליל והניגון, הבעות הפנים תנועות הידיים וכו' והכל היה בחן ובקדושה נפלאה שנתן לכל דיבור טעם מיוחד משלו.

ה. חלק חשוב של הקלטות נמצא עדיין אצל אנשים שמסיבות אישיות שלהם אינם רוצים לפרסם אותן וזה גורם לחיסרון בהבנתם של כמה נושאים חשובים מאוד כמו למשל ענין ראש־השנה או העלאת עצמות רבינו רבי נחמן זצוק"ל מאומן שבאוקריינה לארץ־ישראל, או דיבורים על רבי ישראל בער בעצמו וכו', כך שקשה מאד להשלים את התמונה הכללית וגם ברור לנו שזה

גַּיְתָּהּ נִתְּנָה הקדמת המוציאים לאור נִתְּנָה מֵאֲמוֹנָה

בלתי אפשרי בשום אופן כי הדיבורים המוקלטים הם רק כטיפה מן הים של השיחות והמעשיות ששמענו וחינו עם רבי ישראל ועוד יותר אם היו צריכים לאסוף את כל החומר של כל חייו (של יותר ממאה שנה) מסיפורים של בניו ובנותיו וכל מי שהכיר אותו וכו'.

ו. לפעמים מילה אחת יכולה להישמע או להתפרש בצורה שונה ועל ידי זה לשנות את כל משמעות המשפט וגם בזה לא תמיד ידענו כיצד לנהוג, אבל השתדלנו רק לשמור עד כמה שיכולנו על רוח הדברים.

אך ברוך ה', בחסדי ה' יתברך רוב הדיבורים שכתובים בספר הזה הם די ברורים וחלק אפילו ברור מאד וכל אחד יכול לבדוק אותם.

השאירה והרצון שלנו היה להגשים השתדלות ראשונה בדיעה ברורה שזה אינו מושלם כלל, וכי יש ודאי טעויות ולפעמים גם גישה אישית שלנו בהבנת הקלטות אבל אנו מקוים שזה יגרום להשתדלויות נוספות. יש גם אפשרות להשיג את הקלטות שמתוכן נכתב הספר הזה כך שכל רצון לשפר יהיה מבורך.

מהסיבה שהזכרנו שהיתה השגחה מיוחדת כשהיה אפשרי להקליט את רבי ישראל, נראה לנו שהדיבורים שנשארו מוקלטים הם מרצונו ורצון ה' יתברך. רוב השיחות המופיעות בספר הזה נאמרו כמה וכמה פעמים והיה מובן ממנו שרצונו שזכור את דבריו וחזר כמה פעמים על החשיבות לרשום ולפרסם את השיחות שלו וגם אמר שזה יהיה רווח גדול בשביל עם ישראל.

הרצון והכונה שלנו היא אך ורק לחזק את עצמינו ואת כל עם ישראל להתקרב להצדיק האמת לספריו ולתלמידיו, לה' יתברך באמת.

היות ואין לנו שום כונה של רווח כספי או פירסום לעצמינו על-ידי הוצאת הספר הזה, אלא רק כל כונתינו לפרסם את הצדיק האמת, אנחנו מבקשים ממנו שישלח לנו בעונותינו הרבים על הטעויות והיה רצון שיהפוך הכל לטובה ויחזיר אותנו ואת כל עם ישראל בתשובה שלימה, אמן.

ענין הגאולה ע"י שמפרסמים שם רבינו :

כשאנחנו מדברים מרבינו הקדוש, רבי נתן, וכל מיני שבחים שנגיד, עוד לא מגיע טפה מן הים מגדולתם, כן. רבי נתן אומר זה. אני אומר רק דברי רבי נתן, כן. אבל רבי ישראל [קרדונר] אנשי רבנו, צריכים לדבר מהם. כן, אבל לא הכל. הכל רק רבינו. הוא, הוא עלה על הכל. כן. העיקר רבינו. הלואי אם היה אמת בעולם, ואנשי שלומנו... והיו מדברים מזה, ומפרסמים את שם רבינו, מה זה רבינו. היה כבר הגאולה, כבר היה העולם מתקרבים לרבינו, אבל השקר זה מפריד ומעווור. מעווור את העינים השקר. כן. אבל ה' יתברך, אנחנו אסור להרהר אחרי ה' יתברך... כן, יבוא זמן... עוד... כן, יבוא, יבוא הזמן שיעביר השקר מן העולם ויגלה ויתגלה האמת. כן. רק אנחנו צריכים, להאמין ולהתחזק בתפילה. להתפלל, ככה, לדבר עם ה' יתברך מהשפתיים, ללמוד בספר או לומר "ליקוטי תפילות" מה שכתוב בספר:

הובא לדפוס פרשת "נח" ה'תשנ"ח
פעיה"ק ירושלים תובב"א

תוכן הענינים

.....	הקדמה
א	סיפורי ילדות והתבגרות
כו	רבי ישראל קרדונר
מח	רב צבי רוזנטל
סב	הרב אלפנדרי
ע	אנשי טבריה
פז	כח הצדקה
צד	סיפור המדבר
צח	סיפור הכלב
ק	חדשות בעולם
קג	סיפור הפתק
קכט	ג נח נחמ נחמן מאומן
קצט	מסירות נפש
רנב	חלומות וסיפורים
רסז	ארץ ישראל
רצג	אומן, ראש השנה
שיג	עצה, רפואה, סגולה
שכה	אשה, בנים
שמ	אבי הנחל
שמט	תפילה, אמונה, הלכה
שצא	הבעטלר השביעי
תלה	יש פתק ויש בעל הפתק
בסוף הספר	תיקון הכללי

סיפורי הילדות והתבגרות

סיפור גמילת החלב:

החלב של אמא נגמר, אז אני הוצאתי את זה... [רצה לינוק את החלב]. אז היא אמרה לי, "אתה כבר גדול. אתה לא מתבייש? מה זה איתך?" אז התחלתי לבכות, "אני רוצה את הדעת!" וגם כן, אני זוכר שאני הייתי בן כמה שנים, אז הייתי חולה מאד, ואני היה לי מלחמה עם המלאך המוות. הרגשתי שאני עומד למות, בקטנות פחות מעשר. על כל פנים, הייתי חולה מאד ונעשתי חלש מאד, כי מי שהיה חולה, צריכים לתת לו איזה דבר להחיות את נפשו. חלב, היא נתנה לי חלב עם מים... אז אני אמרתי: "תני לי חלב!" אבל לא היה לה, אז אמרתי לה: "את נותנת לי חלב עם מים?!" אני רוצה רק חלב!"

המרק עם העוף במלון שפר בזמן חולשתו:

על כל פנים, אחר כך אני נעשתי יותר טוב, אז אמרתי לאמא: "אני חלש מאד, אני צריך קצת בשר עם מרק." היא נתנה לי שלושה מטבעות, זה כמו היום שלושה גרושים, אני הלכתי למלון שפר. שהאמא של ישראל שפר [חותגו של רבי ישראל] שמה. היא בישלה טוב, כן. היא נתנה לי שלושה גרוש לקנות מרק עם חתיכת בשר, חתיכת עוף. נו, נו, אני טעמתי את המרק, אני לא טעמתי בבית מרק הרבה זמן מגודל העניות, הרגשתי טעם טוב, כן. אבל ה' יתברך החזיר לי הנשמה בניסים, אני ראיתי כמה פעמים נסים, נסים, ה' יתברך הראה לי שהוא נותן לי בשביל לחיות. כן. (אז זה ריפא אותך?)

כן. אבל היא נתנה לי מעט, אולי שני פעמים או שלושה פעמים. אני הייתי צריך כמה פעמים, שבוע שבועיים, אני חי בנס, היה עניות גדולה והם קיבלו הכל, באהבה בשמחה, האבא והאמא... כן.

מעשה צדקה וחסד בקטנותו:

(אתה סיפרת שאמא שלכם היתה נותנת לכם לחדר טיפה של שמן על הלחם?) כן. כן. עם כמה טיפות. אז אני בקשתי "עוד כמה טיפות". אז היא אמרה לי, "מה?" היא צעקה עלי, "אני צריכה את השמן בשביל שבת. אל תדבר כלום, זה מספיק!" ואחר-כך אני הלכתי ונתתי את הלחם עם הטיפות שמן נתתי, לאיש עני. היה בטבריה זוג זקן וזקנה והוא הלך לבקש נדבות. אז אני רציתי לעשות צדקה וחסד. לקחתי את הלחם, לא היה לי כסף, לקחתי את הלחם שהאמא נתנה לי והלכתי לאיש הזקן, יהודי הזה ונתתי לו, ושמו היה יוסף נח, ככה היה שמו, כי אני זוכר עד היום השם שלו, יוסף נח, שתי שמות. זה היה אחרי סוכות ואחרי בראשית היה פרשת נח וביום ראשון אני הלכתי ונתתי לו בשמחה את הלחם עם הטיפות שמן זית, אני חשבתי שאני עשיתי צדקה גדולה, הוא ואשתו הם יאכלו. כן.

"פרשת נח", הלימודים בחדר:

אני הלכתי לחדר, ולא היה לי מה לאכול, כי נתתי את הלחם, כן. ואז כאב לי הראש מאד, אני הייתי צריך לאכול ואין לי. אז הרבי היה דרכו ביום ראשון, לספר לתלמידים "השבוע הולך פרשת נח". כן, הוא אמר זה כמה פעמים. כדי שידעו שזה השבוע פרשת נח. הוא הסתכל על כל התלמידים, והוא הבחין בי, שאני לא שומע כלל, כאלו אני לא נמצא בבית הספר, אני לא שומע כלל ולא יודע כלל, אז הוא עזב אותי ואחר-כך הוא קרא אותי: "ישראל בער! תגידי איזה פרשה השבוע?" ואני לא ידעתי ולא שמעתי. רק הראש היה כואב לי, רק זה ידעתי, שהראש כואב לי, ולא שמעתי מה שהוא

אומר כלל! נו, נו... הוא היכה אותי באכזריות כזה, "מה זה?! אני אומר כמה פעמים ככה, שהשבוע פרשת נח, איפה היית?! אתה לא שומע?! מה זה?! איפה היית?! אני מוציא את הגרון שלי סתם?! הוא היכה אותי, והייתי מתבייש בפני כל התלמידים. הוא רצה שכולם יראו וייראו. הבושה שהיה אי־אפשר לתאר, הוא כל כך היכה אותי באכזריות. (בן כמה היית?) קטן. (בן חמש, שש?) כן, בערך. מתחילים ללמוד חומש פרשת נח. אמרתי מהיום אני כבר לא אתן את הלחם, אם אני אתן אני אקבל מכות. אני לא אתן ולא אקבל מכות. ואני אדע שפרשת שבוע פרשת נח. אף־על־פי־כן נתתי עוד פעם לעני הזה את הלחם. זה היה אצלי כל היהדות. כל מה ששמעתי מענין רוחני, מענין אמונה, מענין התורה, היה אצלי, קבלתי ידיעות חדשות מה שלא הופיע מקודם, לא ידעתי מה' יתברך, מהתורה. אני שומע שיש תורה וה' יתברך, אז היה אצלי שמחה גדולה... אני הייתי הכי גרוע מכל הילדים, הכי גרוע. נולדתי בעניות ואני גם כן הייתי ילד חלש. כן, אני יש לי ניסים שאני חי, שאני יכולתי לחיות...

הוא רצה לדעת, איזה ילדים טובים ואיזה ילדים לא טובים, אז הוא פתאום, הוא עזב אותי, עבר, הוא שאל את ילד זה, "תגידי איזה פרשה השבוע?" אבל כשהוא ידע איזה פרשה, "פרשת נח" הו, הו, אז הוא היה כבר ילד טוב, אבל היה ילדים, שלא נזכרו, היה צריך לקבל זמן, שיזכירו את עצמם, "פרשת נח" פתאום, הוא בא אלי, איזה "פרשה השבוע?" אני לא ידעתי כלום, כאילו אני לא בעולם הזה, כן, בבית דין אחר, נו, הוא מצפה, הוא מחכה, הוא מצפה, אולי אני אזכור... אני? "מה זה" לא יודע כלום, נח, נח? אז הוא, הוא היכה וחיכה על תשובה ואין תשובה, לא יודע. אז הוא שואל אותי, "איפה היית? לא היית פה בכלל, איפה? באיזה עולם היית? מה זה? אתה לא יודע? אני מדבר ואני נותן כל הכוח שלי ואתה לא שומע?" אז הוא היה בכעס גדול עלי, והיכה אותי מכות אכזריות. הוא היכה אותי, "מה זה? אני מדבר סתם בחינם? ואתה לא שומע? אני מדבר ואתה לא יודע אפילו הפרשה?" כן. לא יודע דיבור אחד. "איפה היית!" אף על־פי־כן ראיתי, שאני צריך את הלחם, כי אני מקבל מכות, וזה המכות! היה לי צער מהמכות וגם כן, היה לי בושה,

אני נתביישתי לפני הילדים... לא היכה אפילו עוד אחד! רק ישראל בער! (הביזיונות התחילו מאז!) הביזיונות יותר, צער יותר מהמכות, אני מספר כל זה, שנדע כמה ה' יתברך אוהב התמימות. אני לא הייתי למדן ורק התמימות בלב, אהבתי מאד את התורה והמצוות והאמונה ויראת שמים וכשראיתי מישהו לומד, או הוא תמים והוא אומר תהלים, אז חשבתי, אה, זה האיש הוא חושב על התכלית האמיתי, זה האיש אשרי לו, הוא עוסק בתהלים והוא לומד!

סיפור הסיפור "כל-בו" והתחלת עבודת ה':

אחר-כך יש כמה סיפורים, כי אני התפללתי בהתלהבות, יותר מכל הילדים, כל הילדים מתפללים, כמו ילדים, כרגיל אבל אני סיפרתי המילות כמו כסף, כמו שמספרים כסף ובאהבה ובתמימות "ברוך אתה..." על כל פנים בזה הבית כנסת, אני התפללתי, זה היה הבית הכנסת... היה קרוב אלינו, אז התפללתי בהבית כנסת והבית כנסת הזה, (של חסידי קרלין?) לא. לא. אני הייתי קרליני, אבל זה היה ביאן, (חסידי ביאן...) אבל מפני שזה היה קרוב מאד, שכנות על יד הבית שלנו, נכנסתי שמה להתפלל ושמה בבית הכנסת של ביאן, היה חסיד אחד, זקן גדול והוא היה אדם נכבד וחשוב, היה ממונה. היה ממונה של הכולל, היה ממונה והוא היה קמצן גדול. (איך קראו לו?) ר' יעקב קציר, רב יעקב קציר, כן. זה דבר ידוע, כן. אבל זה היה, לפני שבעים שנה, זה כבר היה לפני הרבה שנים, אוי, אוי אוי... אני? האבא היה עני ולא היה בידו לקנות לי סידור, אני רציתי סידור עם חצות, עם תהלים, עם המעמדות כל הבקשות ותפילות... [ר' יעקב קציר] הוא ראה את התפילה שלי, שהיא משונה מכל הילדים, הוא ראה שאני מתפלל בכוונה ובדבקות ובאמת בתמימות, אז מצאתי חן בעיניו, שמו ר' יעקב קציר. הוא היה קמצן גדול בקושי נתן חתיכת פח [מטבעות זולות מאודן] לצדקה, אבל לי נתן בכל פעם, כמעט בכל יום נתן לי מטבע גדולה בהסתר, הוא שם לי בתוך הדפים של הסיפור, וזה היה מטבע חשובה, ונתן לי בעת שהתפללתי והביא לי את

זה בספר, כדי שלא ירגישו שהוא נתן לי. אני הייתי ילד עני והיה לי רצון חזק שיהיה לי סידור שיהיה בו חצות ותהלים ומעמדות וכל שאר התפילות, והיה סידור כזה, שאי אפשר להשיג רק בירושלים. לא קל לבוא לסידור כזה, צריך לשאול מומחה בשביל לקנות סידור כזה. והיה לי קרוב משפחה מומחה שמבין על סידורים, ואמי שאלה אותו היכן אפשר להשיג סידור שיש בו הכל? אז הוא הראה לה היסוד הזה כל-בו, אבל סידור כזה עולה הרבה כסף, אני לא היה לי כסף. אז לקחתי את המטבעות האלה, שהאיש הזה נתן לי מתנה בכל פעם, וקיבצתי ולא נתתי לאבא, ונתתי הכסף לאמא שתשמור לי, עד שה' יתברך יסבב סיבות שהיא תיסע לירושלים ואז היא תקנה לי. ה' סיבב שאימי היתה צריכה לנסוע לירושלים ואז היא קיימה את בקשתי וקנתה לי בזה המעות שקבצתי, ספר סידור, שיש בו כל מיני תפילות שבעולם, חצות ותהלים ומעמדות וכל... והכל בו כשמו, והרבה תפילות וזה היה אצלי כמו הון רב, זה היסוד, כי בקשתי ממנה שהיא תקנה לי היסוד הזה, שיש בו הכל. כשהיא חזרה הביתה עם היסוד, הוא היה כל כך יופי שאני רציתי לאכול כל הדפים. כולם קינאו אותי ואמרו "איזה סידור!" שאלו אותי איך הגעת לסודור כזה?

החשק חזק לעבוד ה'.

אני היה לי רצונות חזקים והיה לי מלחמות כבדות וחפשתי מקום הרחבה, אחרי שקניתי היסוד, (ואחרי שקניתי היסוד עשית חצות?) לא בכל לילה, אבל היה לי רצונות חזקים לקום בחצות לילה ולדבר תהלים, ולפעמים לא קמתי. אבל אני זוכר בטבריה, היה אויר חם מאוד, והחום היה כל כך חזק ביום עד שבליילה היה גם כן חם מאוד, כי האבנים התחממו מהשמש והיה חום גדול מאוד, וכל העיר היו ישנים על הגג ואני גם כן. אבל אני קמתי כמה שעות לפני אור הבוקר וירדתי מהגג אל הבית שלנו, הבית שלנו היה כמו מערה, לא היה חלונות, היה כמו מערה ואני ירדתי מהגג, אחרי חצות הלילה האויר קצת יותר קריר, ואז עיקר השינה, עיקר החיות, ואני אז ירדתי לחדר והיה לנו מנורה קטנה מספר "2"....

הרצון להיות איש כשר:

אני קמתי בהשכמה [לפני אור יום] והיה לנו מנורה קטנה של מספר "2". הדלקתי את המנורה ואמרתי תהלים ותפילה, התחלתי להתפלל. אז כל השבוע הדלקתי את המנורה על כמה שעות כל יום והיה חסר בסוף השבוע והיה בקבוק של נפט, זה היה בקבוק משבת לשבת, ואני השתמשתי עם זה. והגיע שבת ולא היה נפט. אז הם אמרו, אוי, ישראל בער עושה לנו צרות כאלה, הוא מדליק את הנפט ואין לנו לגמור את השבוע. וגם כן אני נולדתי איש חלש מאד, ניסים איך שאני... איך שאני נתגדלתי ואני חי. כן אבל ברוך ה'....

הרצון לעבוד את ה':

הוא סיפור נפלא ונורא מאד, מי שמיים לב באמת. ובכן אמרתי שראוי וחשוב מאד לספר ולרשום, כל מה שעבר עלי, מיום שבאתי על דעתי, כי זה המשכה מאז שבאתי על דעתי עד שזכיתי להתקרב לרבנו הקדוש זה ענין המשך, זה המעשה מאז זה נמשך וזה המשכה. ה' יתברך חנן אותי ונתן לי נפש כזה, שמיום שבאתי על דעתי, שהייתי עוד ילד קטן, היה לבי בוער מאד לעבודת ה' ולזכות ליראת שמים ואמונה וכל העיקר. רצוני היה לנקות את עצמי מהבלי התאוות, מכל תאוות עולם הזה, רק לעבוד ה'. אבל בודאי כשהייתי ילד קטן לא ידעתי כלום. אבל הנפש השתוקק מאד, אף-על-פי שלא ידעתי כלום, אבל הרצונות שלי ולבי היה בוער בלבי רק לעבודת ה' ולא לעסוק באיזה מלאכה או עבודה. אבא שלי היה כל ימיו עני גדול ואחר כך נעשה עיוור ואני הייתי עוד ילד קטן, אוי ווי, רבנו של עולם! ואני היה לי געגועים לענות את נפשי, לעשות תעניתים בזמן שהייתי קטן עוד, באיזה גיל? שבע, שמונה שנים... (היית עושה תעניתים בגיל שבע, שמונה?) לא, רק ערב ראש חודש, או אלול, בזמן ימי התשובה, אלול. למשל ראש

חדש רצייתי להתענות ואמי היתה אמא מסורה מאד והיא היה לה צער גדול מאד, "מה זה איתך? אתה עוד ילד קטן, מה תעשה תענית?" אז לא רצייתי לשמוע לה ואני עשיתי תענית בכל [ערב] ראש חדש, חצי היום, אבל בחודש אלול, [ערב] ראש חודש אלול, כל היום. ואני גרמתי צער גדול לאמא שלי על זה. על כל פנים, עבר עלי עוד... זה ידוע, שעל כל דבר שבקדושה, מתגבר הבעל דבר. היה לי התגברות מאד של תאוות עולם הזה מצד אחד ומצד שני אני הייתי ירא שמים, קצתי בחיי, הרגשתי נעימות גדולה.

איש פשוט אבל כשר:

ואני הייתי פשוט מאד והיה לי רצון חזק להיות איש כשר באמת, לעבוד ה' באמת וללמוד ולהתפלל. נו, נו... בפרט שהתחיל השנים של אחרי הבר מצוה, התחילה המלחמה של חטאות נעורים, כן מחשבות. ולא ידעתי מה זה. מי יכול לספר? מי יכול לשער? היה לי מלחמות קשות. [אם] היה לי כל פגם כל שהיא מהמחשבה. לא, לא, לא... חס ושלום לא פגמתי כמו ה... כל פגם, כל שהוא, זה היה אצלי כמו האיש הכי רשע שבעולם, כן. לא מצאתי מקום לה' יתברך, לתורה, כן. וזה הביא אותי לה' יתברך, מה שעבר עלי דוקא, ואני התגברתי ולחמתי ואמרתי! אני אוהב את ה' יתברך יהיה איך שיהיה, אני רוצה לעבוד ה'. אני התפללתי בבית כנסת בהתלהבות ובאמונה ובאמת, כן. עד שאני הייתי יחידי....

תהלים:

(היית קורא הרבה תהלים לפני זה?) כן, (כל יום, כמה?) אני לא זוכר, אבל חיפשתי, חיפשתי תהלים וחיפשתי ספרים, (אבל שתית הרבה תה וקפה?) כן, אחר־כך ראיתי יכולים לחיות בלי תה וקפה... ר' ישראל קרדונר... מה שראיתי! מה שזכיתי! מה שראיתי מרב ישראל! ראיתי שהוא לא צריך תה, הוא קם בחצות בלי תה, בלי קפה, (אולי זכור לך, עוד מעשה

צדקה שעשית כשהיית קטן, חוץ מהלחם?) חוץ מהלחם? לא. (לא? וכן...), אני, יש הרבה דברים, אבל אני, אינני רוצה להגיד דבר, שאינני זוכר בבירור. זה אני זוכר בבירור הנפט והשמן, זה אני זוכר בבירור, האבא אמר שאני עושה לו צרות כאלה, אני דולק את הנפט ובערב שבת לא היה נפט. "זה ישראל בער, ישראל בער לקח את הנפט!" והאמא אמרה, "השמן? אני צריך את השמן לשבת!" אני בקשתי עוד שתי טיפות שמן....

חצות:

(היית קם בחצות? יושן בחצות?) כן, לא בחצות בדיוק, אבל הייתי אוהב לעמוד, בשעתיים שלושה, לפני אור הבוקר וירדתי... (מה לעשות?) תהלים, חצות, תהלים... ואני הייתי... הבורא נתן לי, נפש שאני התגעגעתי לתורה, אני בערתי לתורה ליראת שמים, אני הייתי חרד, חרדי... על כל פנים אז מה שראיתי שחסידיים, איך הם מתנהגים, הייתי אני ראשון ואני הייתי הגדול משל קרלין. היו צועקים התפילה, אז אני צעקתי, כאלה צעקות צעקתי שהייתי יכול לעוף! "אתה הורג אותי! אתה עושה אותי מת! אתה הורג אותי, מה אתה רוצה ממני?" יהודי זקן, בן שמונים שנה, או בן תשעים, היה איש זקן על ידי, הוא אמר לי, "אתה רשע, אני זקן, אני כבר לא שומע ואתה רוצה לעשות אותי חרש לגמרי? מה אתה רוצה ממני? מדוע אתה צועק כל כך?"

צריך לשתות:

נו, מה שיותר שתינו לפני התפילה... למשל הם היו קמים חצי שעה לפני היום, קמו חצי שעה לפני היום, היו נקראים מגדולי העובדים, מגדולי הצדיקי הדור, הוא קם חצי שעה לפני היום, כשקמים נוטלים "נייגל וואסער" לראשונה, להדליק את הפרימוס ולשתות... נו, אני ראיתי שצריך לשתות. אז אני גם-כן רציתי לשתות. לשתות... ואחרי זה, הוא נמצא על מושב. אחדים,

אחדים ישבו על המושב שעה, אחדים, שתי שעות... רבי ישראל קרדונר! על כל פנים אחרי זה, שה' יתברך עזר לי שראיתי את רבי ישראל... מה זה? הם, כשקמים לפני היום? הם כבר צדיקי הדור! ורבי ישראל קם בחצות ואף אחד לא ראה כלום והוא לא צריך תה, הוא לא צריך כלום. הוא צריך, רק מקוה וללכת!...

מקוה:

(אתה היית הולך למקוה? לפני רבי ישראל? היית כבר הולך למקוה?)
 כן. (כל יום?) כן. (חסידי קרלין הולכים למקוה?) כן. הם לא כל יום, אבל אני, אבל אני, הרי הייתי... (מאיזה גיל התחלת ללכת למקוה?) לפני הבר מצוה, אחרי הבר מצוה, הייתי כבר, לא יכלתי להתפלל יום, בלי מקוה....

בר מצוה:

אני נעשתי בר מצוה, נו, אז אני צריך ללמוד איזה מלאכה, חייט, או סנדלר, איזה מלאכה, יוא. ואני אמרתי "לא, אני לא רוצה. לא רוצה ללמוד מלאכה, אני רוצה רק תורה, רק תורה ויראת שמים. מלאכה? אין, אין, אין..." אז אמרו לי "אבל אבא לא יכול לתת לך נדן, וכסף על חתונה, אתה תצטרך חתונה, מה יהיה! מי יתן לך? אז... וגם-כן, אתה צריך לפרנס את הבית!" אז אמרתי, "אני לא שום מלאכה!" ואני הייתי עקשן גדול ולא למדתי מלאכה ואחר-כך, כשזכיתי להתקרב לר' ישראל [קרדונר] וסיפרתי לו את הענין, ראיתי שהוא היה נהנה מאד מזה, כי אז לא ירעתי מברסלב, רק הלב שלי היה בוער כל-כך לאהבה לתורה והוא אמר לי, "עשית טוב, שאתה לא למדת מלאכה, כן."

רצון ללמוד תורה:

כן... היה לי מלחמה קשה מאד עם כל העיר, עם כל המשפחה, כולם רצו (שתלמד מלאכה?) כן, ואני אמרתי אני לא אעבוד מלאכה, רק תורה ויראת שמים. זה אני לא רוצה בשום אופן, והיה לנו מלחמה קשה כי היה רחמנות גדול. הם אמרו: "האבא לא יכול לעבוד הוא עיור ועני ואתה תעזוב את הבית, אתה ילד בר מצוה, אתה לא יכול ללמוד מלאכה ולהרויח לחם בבית? אתה לא תהיה רב! אין לך כשרונות!" ואני לא רציתי לשמוע וכל העיר היה להם רחמנות גדול. ואמרתי להם "אני לא אעבוד שום מלאכה, בשום אופן". אז סיפרתי לרב ישראל [קרדונר] את זה, הוא נהנה, ראיתי הוא נהנה מאד מזה. [הוא חשב] "ה' יתברך הזמין לו נפש כזה שהוא רוצה רק התורה!" (אז הם אמרו מה יהיה עם האשה?) כן, כן, האשה. אז אמרתי: "צריך אשה כזו, שתאכל גם כן לחם..." זה עוד לא סיפרתי בדיוק כמו שהיה כי אי אפשר לצייר המלחמה שהיה לי בזה, ר' ישראל שמע את זה, אני חיפשתי... המלחמה עם ההורים עם המשפחה וכל הידידים וכל העיר כולם אמרו שאני צריך ללמוד מלאכה, אני לא מסוגל להיות ראש ישיבה או רב, אדמו"ר. רואים את רחמנות הבורא יתברך, לפני שבעים שנה שהיה ברסלב, ממש אין לתאר את גודל השפלות, שהיה על ברסלב, ואני עמדתי נגד אריות, נגד גדולי תורה ועיר מפורסמים וכולם אמרו, "ברסלב לא!" ר' מוטל, זה היה ניסים גדולים, כל הגדולים שבטבריה הידידים התפללתי איתם, וטבריה עיר קטנה והכרתי כולם, וכולם אמרו, "ברסלב, אוי ווי, אוי ווי, אוי", כן. ואני, ה' יתברך, זכיתי בחסדי ה' יתברך לטעום טעם ברסלב, טעם של התבודדות, טעם של השתפכות הנפש... כן.

הלימודים לפני ההתקרבות לרבי נחמן מברסלב:

בסלונים היה איש אחד זקן ותלמיד חכם וירא שמים הוא בעל מקובל והוא היה זקן מאד ואני הייתי עוסק איתו גם כן שיקרב אותי לה' יתברך והוא היטה אוזן לכל הדיבורים שלי והוא היה מתפלא מאד שהוא ראה, מה זה? יש עוד ילדים כשרוניים לומדי תורה ויראי ה' ולא שומעים מאף אחד שהוא סובל כל כך מהיצר הרע? ! נו, על כל פנים הוא קיבל אותי באהבה, וכמעט בכל לילה הלכתי אחרי תפילת ערבית לבית הכנסת סלונים והוא היה האחרון שהלך מבית הכנסת ואני והוא הלכנו ביחד והוא היה גר קצת רחוק מבית הכנסת ואני הלכתי איתו לאט לאט, עד שהגענו לביתו. ועל הדרך סיפרתי לו כל הכאבים שלי, כל מה שעובר עלי והוא רצה לעזור לי, ודיבר איתי דברי אמונה בודאי היה לי טובה, אבל שיקח מאיתי, שיאיר עלי אור כזה שאני הייתי צריך, לא היה לו. על כל פנים היה לי כמה מדריכים, מנהיגים שהם למדו איתי, עד שנעשתי בר מצוה.

ר' מוטל מסלונים:

אחרי הבר מצוה קירב אותי איש אחד שמו רבי מוטל סלאנימר, לעת זיקנה נעשה אדמו"ר של סלונים, והוא קירב אותי מאד והוא לימד אותי זוהר וגמרא ומשניות והוא היה רבי שלי, ואני הייתי הרבה זמן בביתו וראיתי שהוא כל רגע הוא רק בלימוד התורה, והוא היה ירא ה' במידות טובות. אני חשבתי שהוא מלאך ה' צבאות ר' מוטל. נו, ואני חיפשתי במסירות נפש וסיפרתי לפני כמה אנשים כל עוונותי כל מה שעבר עלי, בשביל שרציתי לצאת מהבוץ, רציתי להשתנות. חשבתי אני אגלה את המחלה, אז ידע יותר לעזור לי, איך לעזור לי. על כל פנים עבר עלי מה שעבר עוד ועוד ועוד עד שנעשתי ארבע עשרה שנה ואז התחיל ה' יתברך לעשות עמי ניסים ונפלאות, ראיתי השגחה של ה' יתברך שהוא מרחם עלי ועוזר לי. בכל פעם אי ו...

על כל פנים אי אפשר לספר בפרטרוט [בפרטים] הכל, נו, אבל העיקר, מה, איך אני אתחיל לספר מה שעבר עלי מה שה' יתברך ריחם עלי וסיבב סיבות שאזכה להתקרב לרבנו הקדוש?

להיות נסתר:

מה שהתגעגעתי ורציתי, רק תורה ותפילה ואמת, להיות נסתר, לא בפרסום (זה היה הולך לאיבוד אם לא היית מכיר את רבינו?) כן, בודאי! אבל כאלה, אני עוד לא ראיתי. רואים ברסלב, חסיד, חסיד... אבל כאלה שכסף לא כלום, כלום, לא שוה כלום, רק הבורא והתורה, איפה ראינו כאלה? אפילו בין חסידי ברסלב, היו גדולים, היו יהודים יקרים, יהודים אמיתיים, רק כאלה, כמו רבי ישראל, שידענו מהם, כאלה? כמו שר' ישראל יכול? אף אחד [לא יכול]... כאלה? (הוא היה עוזב את הילדים שלו, עוזב את המשפחה) כן, בודאי, (כזה כח, כזה חכמה) חכמה בזאת התמימות, יש חכמה עמוקה, מין חכמה כזה שאין נמצא בעולם, בזאת התמימות... (מה היא, החכמה?) זה חכמה, שלא נמצא... יש אם מי לדבר? ... (עבד ה'!) ודאי! ודאי! ראיתי אצל החסידים, ראיתי שיש יהודים יקרים, הם עניו, עניו זה דבר יקר, מידה יקרה עניוות, אבל כולם יודעים שהוא עניו וכמו כן, אם אנחנו למדן, אז הוא רוצה, שכל העולם יאמינו, שיהיה להם שם, שהוא למדן יחיד בעולם, כן. זה לא מספיק לו שהוא... שיחזיקו אותו ללמדן, (צריכים להודיע...) כן, אוי, אוי, כן. ועוד כאלה דברים, זה רק ראשי פרקים....

החיפוש לעבודת ה':

על כל פנים, היה לי רבי שהוא למד איתי "ראשית חכמה" ועוד ספרי מוסר. ואני הייתי דבוק מאד ברבי צבי, קראו אותו רבי צבי ליטוואק ושם משפחתו היה רוזנטל וגם כן מלבד הוא, היה לי עוד כמה רביים כי חיפשתי מאד עבודת ה' באמת, אצל חסידי סלונים.

ר' צבי (הערש) ליטוואק רוזנטל:

למשל היה בטבריה איש אחד מפורסם עד היום שהוא היה, שמו היה רב צבי ליטוואק רוזנטל והוא היה ירא שמים. הוא למד הרבה ספרי מוסר וספר ראשית חכמה היה יודע בעל פה והיה לומד בו בתמידות והיה לומד בהתמדה גדולה הספר ראשית חכמה. אני חפשי מקום, בשביל להדריך אותי להאיר בי האור יראת שמים ואמונה. אז נדבקתי בו והוא נעשה רבי בשבילי, בלי כסף, הוא למד איתי ראשית חכמה ודיבר איתי ככה במילים בעל פה, והיה קשר גדול בינינו. ראיתי בספר ראשית חכמה, ובשאר ספרי מוסר, גודל הכח של תפילה והתפללתי לה' יתברך. אבל מענין התבודדות לא ידעתי, רק ידעתי שתפילה זה דבר גדול מאד. אז אמרתי תהלים הרבה והתפילה שלי בכל יום השלושה תפילות של יום, התפללתי בכוונה גדולה. ובדבקות ויראת שמים... הסיפור הזה של רב הערש (צבי) ליטוואק, מיהו רב הערש ליטוואק? בקיצור, הוא היה אחד (יחיד) בטבריה, הוא היה, הוא היה הגדול, שהוא עזר כל העיר, עיר קטנה והיה... והם קראו לו בזה השם, רב הערש ליטוואק, ידעו שליטוואק, צוחקים מחסידים ומעשיות, על כל פנים, הוא עזר להם הרבה מאד, הוא ידע, את כל הראשית חכמה הוא ידע בעל פה את הראשית חכמה והוא לא רק למד את הראשית חכמה הוא קיים מה שהוא למד, הוא היה מבקש, הוא היה מתגעגע....

אז עזבתי את כל הרבנים:

אחרי זה, שאני הכרתי את רבי ישראל, אז עזבתי את כל הרבנים ורב הערש, גם־כן, אבל היה בינינו קשר גדול, קשר ואהבה, היה בינינו אהבה, אז היינו חברים, אפילו שהיה מרחק גדול ממנו עד אלי, היה מרחק גדול והוא ראה, מה שאני צוחק מהם, לא מירושלים, מעיירה קטנה, כולם ידעו, אז הם, נהיו בהלם, איך בן אדם יכול לסבול... מן צרות כאלה? מן בזיונות כאלה? מן

צרות כאלה! והוא רב הערש, הוא דווקא, מההתנגדות הזאת, אז נכנס בו בלב בפנים, שזה דבר גדול, שזה למעלה מכל החסידות, אני לא ידעתי, מה שיש לו בלב אני יודע? אבל היה לי איתו קשר גדול, עם אהבה, כמו נשמה אחת, אז אני אמרתי לו ... חבר, אמרתי לו, "רב הערש? שאתם תכנסו לרב ישראל, והוא ילמוד איתך תורה מליקוטי מוהר"ן יולד מזה, כאלה כאלה..." מה?... נו, הוא, הוא בעצמו, ככה ידע ואני אומר לו, איך הוא נכנס לרבי ישראל? אם אני סובל כאלה צרות, הוא יוכל לסבול כאלה? מה עושים? איך נכנסים לרבי ישראל? ורבי ישראל, ישב ליד השול, הקרלינים הסלונימ'רס, הבית שלו היה ליד כל הבתים, נו, הוא הוא לא יכול ללכת פנימה, לרבי ישראל... הוא מצא עצה הוא הולך ליל ששי, להסלונימ'רס, נו, כמה רחוק מסלונים רבי ישראל? הפסיעה הראשונה, מביתו של רבי ישראל, הוא הסלונימ'רס, אז במקום שהוא ילך להסלונימ'רס, הוא יכנס פנימה, לרבי ישראל, וזה בלילה, ליל ששי, אז מי ידע? הכלל, עברו ככה כמה שבועות... הוא הלך לרבי ישראל ורבי ישראל למד איתו וסיפר מהרבי, מהסוד של רבינו הקדוש, אז הוא החליט, "אני אהיה ישראל בער שני, משוגע שני. אני אהיה, נעשה חסיד ברסלב, אני אהיה, נעשה חסיד ברסלב". הוא הלך לרבי ישראל כמה שבועות... והסלונימ'רס ראו שהליטוואק רב הערש ליטוואק, הוא הפסיק לבוא ליל ששי, אז הם שאלו, לחותן שלו, הם שאלו אותו, "איפה הוא? מה נעשה, עם חתנם, רב הערש ליטוואק? הוא כבר לא בא אלינו בליל שבת?" אז הוא ענה, "אני לא יודע, נשאל לבית, למה הוא לא הולך?" הוא שואל לבית? אוי ווי, הוא הולך, כל ליל ששי, ליל ששי אחד, הוא לא מחסיר, הוא הולך כל ליל ששי! הוא לא הולך? אז נפל להם חשד, שמא הוא הולך לבית רבי ישראל? הלא אינה רחוקה מהסלונימ'רס... הוא הולך פנימה, הוא הולך לרבי ישראל, הכלל, אז הוא אמר להם, האשה אומרת, "הולך כל ליל שבת", אז נכנס בהם חשד, שהרב הערש הזה, נהיה חסיד ברסלב, הוא הולך לרבי ישראל, אז עשו בלשות והסתכלו מאחורה "ותפסנו אותו, תפסנו אותו!" איך שהוא נכנס לר' ישראל נו, נו, נהיה רעש, נהיה רעש אצל הסלונימ'ר, החותן והחותנת, הוא נהיה, כמו "ישראל בער" הוא נהיה...

פלאות! שעולה על כל הפלאות של רבינו! (אבל חוץ מרבי נתן, עוד לא היה דבר כזה, פתק על הגאולה? היה רבינו רבי נתן ופתק על הגאולה!) הפתק? זה מפלאות של רבינו! פלאות שעולה על כל הפלאות של רבינו! מה? מה יש? "ישראל בער", אני זה "ישראל בער" (ישראל בער, זה רבינו! עובדא, שרבי ישראל קרדונר, הוא לא קבל בזיונות, כמו שאתה!) הוא לא קבל כמו שאני? הוא סבל הרבה, מה שאי-אפשר לתאר! אבל הוא היה גבור חזק. (בסדר, אבל כמו שאתה...) אבל, הוא היה, הוא סבל, הוא סבל עניינים כאלה, בכל רגע, על עבודת ה' מה שאין לנו שום מושג! זה רק... זה אי-אפשר לזכות רק בכח רבינו! הוא היה נקי לגמרי, מכל התאוות, מכל, מגאוה, זה היה [בעיניו] כמו חזיר, גאוה וכבוד? הוא ברח מזה, הוא ברח, הוא היה, אפס, אין... (אמרת שאי-אפשר לספר ממנו...) נו, וודאי! אפשר לספר, מה שראיתי, זה, דיבורים רוחניים בלי שיעור, בלי סוף, הוא זכה, רק בהמסירות נפש שלו, אוי ווי, או ווי, מה שיש לנו? אנחנו צריכים לעשות חשבון, איך היה, רבי נתן חי וזכה לעשות ליקוטי תפילות ליקוטי הלכות? הכל בשבילינו. הוא ראה, שיהיה אהרן ושיהיה שרון ושיהיה כל נפש והוא מכין לכל אחד, מה שהוא צריך, רבינו ורבי נתן... (אני לא יודע כלום, אני רוצה לפוצץ את הפתק בכל העולם, זה אני משתגע, אפילו שאני חצי מת אני רוצה שיהיה בכל בית, משוגעים על רבינו! וידעו הרופאים, הם רוצים לעשות, צילומים גדולים! י... מי? (י. אמר, שאם אנחנו מביאים את המכונות של הגויים ומתחילים לעבוד... כן?) (הוא מפסיק, את הרפואה והוא עובד אתנו) כן? הוא? כן הוא מופקר, הוא מוכן להפקיר את עצמו, הכל בשביל רבינו, הוא פלא, איש פלא, הוא מן הפתק, הוא לא סתם רופא, הוא רופא מומחה גדול בפריו! מה זה? הוא לא סתם רופא, הוא יש לו חכמה, יש לו... (גם ל.) כן. כן. גם ל. הוא רופא שניים גדול, לא סתם!

חיפוש אחרי אנשי אמת:

אז חפשתי אנשי יראי ה', אנשי אמת, בין החסידים שאני נתגדלתי ביניהם, כי אז לא ידעתי מרבינו הקדוש כלום, אבל חפשתי עצות, אף על פי שאני הייתי שייך לחסידות קרלין, אבל אני חשבתי, אולי אמצא בסלונים, אולי אמצא באיזה מקום אחר, אז אני אהיה מקושר רק לה' יתברך, למקום שאני ארגיש ושאני אראה שעושה עלי פעולות, שמשפיעים עלי אור ה'. נו, ואני חפשתי אצל חסידי קרלין ואצל סלונים ועוד אנשים.

הסבל והצער והעניות שהיה וההתגברות:

אני רוצה ואני מבין שאני צריך תמיד להודות ולהלל לה' שעשה לי נס, איש יחיד [נבל] נגד כל העולם, כן. האבא והאמא והמשפחה וכל העיר וכל העולם. איך אני הייתי בשפלות ובכזיון כזה שאם היית אז היה קשה לך איך אני נמצא בעולם, איך אני חי? ! אי אפשר לתאר, אין דיבורים לדבר ולתאר מה שסבלתי וברוך ה' אני רואה עכשיו שזה זה טוב מאד, אני מתגעגע ואומר הלואי שהייתי סובל יותר, אבל עכשיו אני, אם אני משלם מיליונים... איך? עבר הזמן.

עזות דקדושה:

כן. כמה הייתי אכזרי, האבא שלי היה לו הגהנום בזה העולם, היה עיור בשתי עיניו ועניו כזה ובשפלות כזה ואני הייתי בבית כזה ויש לי נס, איך אני חי? ! איך נשארתי בחיים? כן. לא היה לחם, ולא טיפה של שמן זית וברוך ה' אני עמדתי. האבא בכה לפני: "אני האבא שלך, אני יודע ואתה עודך צעיר, אתה לא מבין. ברסלב? ! שום שידוך לא ירצה אותך ואתה עני, אין לך כסף, איך? מה שאתה עושה? ! " הוא בכה, הוא והאמא והאחים, הם בכו עלי

ואני הייתי אכזרי על האבא ועל האמא ואמרתי "רק ברסלב!!!" עכשיו אני רואה איך נראים השקרנים, כן. איך נראים, איפה הם? כן. לא נשאר מהם כלל. רק ספרי ברסלב.

הייתי צועק, ממש עד לב השמים:

(רבי ישראל, איך היית מתפלל, כשהיית חסיד קרלין?) הייתי צועק, ממש עד לב השמים, כולם צעקו כי כל מי שצעק יותר היה חסיד יותר, היה יותר חשוב (זה היה תחרות מי שצועק יותר חזק?!), כן, אבל אני לא התכוונתי שיהיה בשביל חשיבות, או בשביל איזה פניה, רק אני, הלב שלי היה בוער לה' יתברך ואני צעקתי בקולות כאלו! ועל ידי ישב איש זקן, שמו רב קהת, רב קהת, כן. והוא היה, אחרי התפילה, היה צועק עלי ובוכה, "מה אתה רוצה ממני? אתה רוצה לעשות לי חרש? אתה תהרוג אותי, תהרוג אותי... אתה? זה לא צעקה, זה בשביל להרוג". (הוא היה מרביץ לך?) לא. לא. הוא רצה להרביץ, אבל הוא היה בן תורה וירא שמים, אבל הוא לא יכול לסבול, הוא היה סובל מזה, צער גדול, אני לא ידעתי, אבל הוא, זה אני גרמתי הקפידה שלו... הכעס שלו? זה אני זוכר, כמו שהוא עומד עכשיו אצלי והוא צועק עלי, "מה אתה רוצה ממני?"

הרב מוטל, היה למדן גדול:

(כשאתה היית בן שלוש עשרה, ארבע עשרה, אתה הכרת, את רב מוטל מסלונים ואת החכמים?) יוא, הרב מוטל, היה למדן גדול, ולמדן הוא לא מחפש מצוות, רק עיקר התכלית, הוא ללמוד וללמוד, והוא היה חסיד וירא שמים והיה אוהב מצוה, לעשות מצוה, צדקה וחסד, אז הוא ידע, שאני יש לי אבא עיור, אז לקח אותי בביתו ולמד איתי ודיבר איתי וקירב אותי מאד והוא היה לי כמו אבא, כמו אבא והוא דיבר איתי, חסידות ואדמורי"ם וקיבלתי ממנו הרבה ואני חשבת על רב מוטל, שאין יותר גדול

ממנו בעולם, הוא מלאך ממש, אני ראיתי את המידות טובות שלו, אני הייתי תמיד איתו, ביום ובלילה....

הכנה להתקרבות לרבינו:

הדברים האלו, הם שייכים להתקרבות לרבינו, הכנה כל זה היה הכנה להתקרבות לרבינו, (כשהיית קטן? חסידי קרלין, היו שותים תה וקפה ואתה שתית יותר מכולם?) יותר מכולם, צעקתי יותר מכולם, ושתיתי... (תה, יותר מכולם?) הייתי בצער, בצרות גדולות מאד וחפשתי עצה, איך להציל עצמי? ולא מצאתי, עד שה' יתברך, אני מספר בקיצור דברים אי-אפשר לספר הכל, (לא, תספר, אני יודע טוב מאד, שאתה זוכר, אה? יוא....

ההצלה, הניסים והנפלאות:

ה' יתברך הציל אותנו מכל הגויים. שהאמא היא... היה לה פחד מהגויים, שיהרגו אותנו ואת זרענו. וה' יתברך הפיל עליהם פחד ונפלו, אינני יודע איך. הם היו חזקים כל כך והיה להם נשק הרבה, וה' יתברך עשה עמנו נסים ונפלאות. אנחנו היינו ילדים קטנים, לא יודעים מה זה מלחמה. וה' יתברך עשה עמנו נפלאות כאלה, הם נפלו ונפלו. נפלאות כאלה שלא רואים, שאמהות וילדים קטנים נצלו ונצולים מן הגוים. ככה היה כמה פעמים, בכל העולם עשה עמנו ה' יתברך נסים כאלה שהגוים נפלו מעלינו ואנחנו נצלנו מהם, מהנשק שלהם. היה פחד גדול עלינו ועל זרעינו ועל המשפחות ועל כל היהודים. היינו בצרה גדולה וה' יתברך ריחם עלינו, נצלנו והגוים נאבדו ונבהלו. איך ילדים קטנים יודעים ללחום? מה זה? ראינו שאנחנו נתרחקנו מהתורה ומהקדושה, ואיך נהיה נצולים מן הגוים? וה' יתברך ברחמיו על כל עמו, ריחם עלינו ועל זרעינו. אי אפשר להבין את זה. ילדים קטנים שנולדו, בערך חודש חודשיים, נצלנו מן הגוים, ככה היה. אנחנו היינו בצרה גדולה, אנחנו וזרעינו ומשפחתינו וכולנו היינו נאבדים לגמרי. כי איך אפשר להנצל

מרוצחים כאלו? וה' יתברך ראה את זה, בנסים ונפלאות כאלה אנחנו נשארנו והם נאבדו עם הנשק שלהם. לא היה שום תקווה להנצל מן הגוים וה' יתברך עשה נפלאות גדולות, שהם כולם נפלו ואנחנו זורעינו נשארנו, ניצלנו, ילדים קטנים ולא ידעו ללחום וניצלנו והם נאבדו. אחרי כל הנסים, ה' יתברך הראה לנו, אנחנו היינו במדבר ולא היה לנו לא לחם ולא לשותות ולא מלחמה, ולא אנשים, ה' יתברך הציל אותנו, אנחנו חיים וקיימים והם נאבדו. הם היה להם נשק והיה להם הכל. אנחנו היינו משוגעים ולא היה לנו כלום. מה זה? איך ניצלנו? היה להם נשק, כל העולם נתנו להם נשק. ואנחנו לא היה לנו נשק. היה ילדים קטנים, הם כולם נאבדו ואנחנו חיים וקיימים. אני זקן יותר ממאה שנים, אני חי והם נאבדו. פחד איך שהיינו נאבדים? ואיך הגוים היה להם כל מיני נשק? הם נאבדו ואנחנו חיים וקיימים. אני זוכר עכשיו, כמה היה לנו פחד מן הגוים. והם רצו להרוג להשמיד ולאבד אותנו והיה להיפך, אנחנו בטבריה היינו כמו מתים, לא היה שום פקפוק, איך ניצל מן הגוים? יקבצנו ויצילנו מן הגוים. אני זוכר, האימא לא היה לה מה לאכול, וגם הילדים הקטנים לא היה להם חלב במה לחיות. ואני לא עובד וה' יתברך הציל אותנו מן הגויים ונתן לנו תורת אמת, גם עכשיו לגויים הערבים היה להם בתים, והיה להם בהמות, היה להם חלב חמאה וכל טוב, ואנחנו לא היה לנו כלום. איך ניצלנו מן הגויים? להגויים היה נשק הרבה, כל העולם, הצרפתים והאנגלים, כולם נתנו להם נשק, ואנחנו לא היה לנו מי שיתן לנו. אנחנו היינו נאבדים כמו בעלי חיים, לא יודעים איפה לברוח? מה לעשות עם ילדים קטנים? עכשיו אנחנו בבתים שלהם וכל אשר להם שלנו. הבתים שלנו והכל שלנו, חתיכת לחם וכמה טיפות שמן זית ואנחנו זורעינו חיים וקיימים. והם אין להם כלום. אינני יודע איך אני חי, לא היה לנו לא לחם ולא לאכול ולא לשותות ולא כלום. עד היום אני מתפלל מאד, איך אני חי? ואיך הילדים חיים? כולנו חיים, רק אלו שהיה להם כל טוב, הם נפטרו, רק אני נשארתי לבדי, עד מאה ושלוש שנים...

סיפור ההתקרבות לרבי נחמן מברסלב על ידי רבי ישראל קרדונר:

לא היה לי מי שידבר איתי, מי שיחנך אותי, אני תמיד הייתי בעצבות. כן, שבור שבור, אבל זה היה טובה גדולה כי הייתי שבור וזה קירב אותי לה' יתברך לתורה... כן. כן. זה היה לטובה. כן. התגעגעתי. היו לי געגועים לה' יתברך, כן. ואני התביישתי, אני חשבתי שרק אני יש לי יצר הרע, יש לי תאוות, וכולם הם נקיים, אני לא ידעתי מה שיש אצל אחרים. אז אמרתי, כל התאוות וכל הצרות וכל הכל הכל, אני גרוע יותר מכל העולם, מכולם. אני לא ידעתי שאחרים יש להם גם כן יצר הרע, אני רק ידעתי שאני קרליני, אני יש לי אדמו"ר בקרלין והוא יודע ובעל רוח הקודש והוא יודע, הוא בחוץ לארץ ואני בארץ ישראל, הוא מכיר אותי. ואני הייתי שמח מאד, כי הקרלינים כמו בכל חסידות, יש להם איזה דבר מיוחד, שהוא מתפאר, ואז חשבתי שהאדמו"ר שלי הקרליני, הוא יותר גדול מכל האדמורי"ם, כי הם צועקים בתפילה... ואני אהבתי לצעוק לה' יתברך. הם צועקים, אבל אני צעקתי יותר מכולם, היה איש זקן על ידי, הוא אמר לי, "אתה רשע, אני זקן, אני כבר לא שומע ואתה רוצה לעשות אותי חרש לגמרי? מה אתה רוצה ממני? מדוע אתה צועק כל כך?" עד שעזבתי את קרלין. אל תשאל! כשזכיתי להתקרב לרבנו, מי יודע? ! נו, הקליפות מקודם שהיה לי מקרלין, מזה היה לי בלבולים, יש אדמורי"ם שהם בחוץ לארץ, אדמורי"ם לא היה בארץ ישראל, אז אני חשבתי, לפני ביאת המשיח, כל מה שמישיח איננו עוד לא בא. אז האדמורי"ם בחוץ לארץ, הם לא יכולים להגיע לארץ ישראל, הקדושה שלהם, אני חשבתי כל האדמורי"ם קודש, אבל קרלין הוא קודש קדשים. אבל ברוך ה', ה' יתברך, הוא עשה לי ניסים, שזכיתי להתקרב לרבנו, זכיתי להבין לראות ולהרגיש מה שזה יהדות ומה שזה תורה, כן. אבל לא היה לי מי שידריך אותי, לא היה לי את רבנו, לא ידעתי מרבנו. אחר-כך, כשזכיתי להתקרב, אז מה ידעתי? אני ידעתי מה שאני יודע עכשיו? אבל כל

ידיעה שאני זכיתי להרגיש האמת, הרגשתי זה אמת כזה, אין כמוהו! עד שזכיתי להיפטר מקרלין וכל הקליפות. כן...

נסיעתו לירושלים לאנשי אמת לשמוע איזה דיבורים מברסלב אחרי פטירת רב ישראל מקרדון:

כי כשנתקרבותי לרבנו ונסעתי לירושלים, ובירושלים היא עיר של תלמידי חכמים, גאונים, צדיקים, גדולים, אבל אנשי שלומנו הם היו שבורים והם היו נכנעים אצלם. וכל דיבור ששמעתי מאנשי שלומנו הרגשתי אמת כזה... ראיתי, הבנתי, ה' יתברך נתן לי חכמה ושכל להבין. אני ראיתי את רבי נפתלי כהן, הוא איש חכם ומשכיל והוא היה חכם גדול, כן. והיה בנאי מומחה, היה יכול לבנות בתים גדולים, הוא בנה את בית הכנסת.

הדיבורים ששמעתי מאנשי שלומינו בירושלים:

בודאי, בודאי קודם כל רבי ישראל [קרדון] כן. הוא פתח לי כל השערים, על ידו זכיתי להבין, זכיתי כן. והעיקר רבי נפתלי, אני שאלתי אותו שאלות, מה לעשות עם היצר הרע? והוא אהב לדבר איתי, הוא ראה את התמימות והאמת שלי, אז הוא אהב אותי מאד, כן. נו, הוא לא היה יכול, היה מרחק גדול, הוא היה כבר זקן ואני... וגם כן אני פשוט והוא היה בן תורה, והוא דיבר איתי, הוא לא אהב לדבר הרבה, אבל זה, היה מהדיבורים שלו היה חכמה קדושה, כן. והוא הכניס בי רוח חדש, כן, בענין רבנו. כן. הוא הסביר לי מה ענין האמונות כוזביות. כן. הוא אמר שזה כזב, כוזביות, אמונות כוזביות, אז אני חשבתי, האדמו"ר שלי קרליני, הוא לא כזבן, עד שזכיתי לידע שגם הוא איתם ביחד, עד שזכיתי לידע ולהבין את זה, כי אם לא הייתי מבין, היה לי צרה גדולה, הלב, זה היה הלב, יש בלבי פגם, כן. מום. מום... נו, מה עושים? וברוך ה'. ה' יתברך עזר לי, שהדיבורים ששמעתי, מאנשי שלומנו בירושלים, היה לי לנחמה, ישועה, ישועה ונחמה והוא האיר בי אור

גדול, לידע מה זה. (אמונת כוזביות?) כן. ראיתי שקרלין... מי... וגם כן כולם, אני התחזקתי מכולם, מכל השקרנים, רק השקרן שלי הוא קדוש וטהור, קרלין... עד שפטרתי את זה, עד שזכיתי להבין שזה שקר גם קרלין וגם כולם, כן. אבל הייתי שמח בחלקי, שזכיתי להבין, לראות ולהבין, שזה שקר וזה אמת... כן. נגד כל העולם, ונהפוך הוא... כן. אני הייתי כך. "מי אתה? מה? מה אתה יודע? מה אתה מבין?" לא... ה' יתברך מצמצם עצמו, ישראל בער גם כן. כן. זכיתי להרגיש, לראות ולהבין שזה אמת, וזה שקר, זה היה בזמן שכל העולם היו משוקעים בהשקר, באדמורי"ם. ואני זכיתי לראות להיפך מכולם... כן. ולא השפיע עלי, הם רבים והם גדולים בתורה, מה? מי אני? מה אתה? לא... האמת הוא חזק, גבור חזק מאד כזה שכמוהו....

להבדיל בין השקר והאמת:

כל דיבור ששמעתי מאנשי רבנו, רבי נתן, רבי נתן בעלה של גיטליה* [אחרי פטירתו של ר' ישראל קרדונר], התמימות שלו, האמת שלו, הדיבור שלו, הפנים שלו, הדבור שלו, אני ראיתי שכולם הם לא כלום, עם התורה שלהם, עם הכל... זה, רבי נתן, זהו עבד ה', ואני הייתי בירושלים וקיבלתי מזה דבור, ומזה דבור, וזה היה נכנס בליבי, ובאתי לטבריה עם סחורה חדשה, גנונים חדשים, וישראל בער חדש, זה לא ישראל בער מקודם. אז כולם ידעו שישראל בער היה בירושלים, וזה היה נס מה' יתברך למעלה מן הטבע אי אפשר להבין, אני הייתי נולד אצלם ואני ידעתי שזה יראת שמים... כולם היה להם שם של שקר, שהם יראי ה', אבל ה' יתברך נתן לי חכמה ושכל והבחנתי וידעתי וראיתי והבנתי שזה האמת... זה....

לולא המחלוקת וההתנגדות לא הייתי יודע מברסלב כלום:

לולא המחלוקת לולא ההתנגדות, לא הייתי יודע מרבנו כלום, זה דוקא קירב אותי. כן. זה היה מתנות טובות, "הבאתי לכם מתנה מארץ ישראל מחלוקת",

* אשתו השנייה של רבי ישראל קרדונר, אשתו הראשונה בקשה גט בהסכמה כי היא לא יכלה לסבול את גודל פרישותו של רבי ישראל. גיטליה שודכה לרבי ישראל קרדונר על ידי ר' אברהם בר רב נחמן.

זה היה מתנה כזה שאין בעולם! עכשיו תיתן כל הכסף שבעולם, אני רוצה! אני רוצה!... אין! עבר הזמן!... אבל גם היום, עוד לא בא משיח, האמת לא כל כך, כן. אבל העולם מתחילים לשמוע ולהבין רבנו רבי נחמן. רבי נחמן, כן. כל ימי חיי היו לי... יראים... מפחדים לנגוע בספר ברסלב, ועכשיו יכולים לקרוא בכל מקום בספרי ברסלב. אני היה לי קושיות על ה' יתברך, מדוע האמת לא מתגלה? אם היה מתגלה האמת, היה כבר עולם התיקון, מתי יהיה זה? איך אפשר שתהיה הגאולה? איך אפשר? אז עכשיו אני רואה, מלפני שמונים שנה ועד עכשיו אני רואה, כח כזה, שהעולם הם ממשיכים עצמם לרבנו. העולם, היה ראוי שכל העולם יתרחקו מברסלב, כי כל הגדולים היו מתנגדים, היו... כן. נעשה פלא, פלא כזה, אז רבנו הקדוש אמר: "אני הבאתי לכם מתנה מארץ ישראל מחלוקת", כל העולם, כל בני אנוש, כל העולם יחלקו עליו ואז מי שיתקרב אלי אלו האנשים שלי. מה? אוי, מה שהם סבלו, הם סבלו על הדורות, בדורות אלו, הם הכינו למשיח, אנשי רבנו וספרי רבנו, כל דבור... כל דבור... וכל... אבל השקר... השקר זה... זה מסמא [מטמא] עיניים, מעוור עיניים, כן. מחללים מבזים את האמת, אבל כבר הגיע רבנו, כשנכנס לאומן אמר לרבי נתן: "אף על פי כן, ה' יתברך גומר תמיד כרצונו". הרבי ותלמיד כזה יחיד בעולם, מיום בריאת העולם, רבי כזה ותלמיד כזה... וגם כן, כל התלמידים של רבינו, מה שזה, אני ברוך ה', אני הייתי רצוף ושבור ובהכנעה... אבל הלב כפנים היה... היה האמת בוער כאש להבה, זה היה נס...

מציאת ספר "השתפכות הנפש" בפח האשפה.

יום אחד מצאתי ספר שמות, בלי כריכה, בלי התחלה, בלי סוף, שמות, בפח אשפה. אז לקחתי שלא יהיה בבזיון, לקחתי את הספר מהפח האשפה. והלכתי על מנת לזרוק את הספר בגניזה והלכתי להחזר בהגניזה, והגניזה היה בישיבה, נכנסתי לישיבה והלכתי לגניזה לזרוק את הספר, כמו שזורקים כל הספרים הקרועים, ואז טרם שזרקתי את הספר, ראיתי ששם הספר

"השתפכות הנפש". והיה קרוע. בלי סוף, ובלי כריכה וזה עשה עלי רושם, אולי זה טוב בשבילי? התחלתי לקרוא בו וראיתי שזה חסד מה' יתברך שזכיתי למצוא זה הספר. כי כל דיבור היה בשבילי. נו, בזמן שמצאתי את הספר הלכתי עם הספר להתבודד עם הספר והתפללתי כמו שכתוב שמה בשם רבינו איך להתבודד ואיך להתפלל והלכתי בשדות, אף אחד לא ידע. כמו גניבה, אני גנבתי עצמי בשדות. והיה לי התבודדות וקראתי מהספר, קיימתי מה שכתוב שם, ראיתי פעם הראשון בחיי שהכח של הספר הזה, איזה כח של התבודדות, זה הורג כל המשחיתים כל המזיקים וכל מיני מחלות רעות, כל מיני מעשים כל מיני תאוות, ראיתי עין בעין שאחרי ההתבודדות כשחזרתי לישיבה הייתי כמו אדם חדש, הרגשתי בעצמי: "איפה הם כל המזיקים, כל המשחיתים? נהרגו!" אז אני היה לי ההנהגה הזו, כמעט בכל יום לצאת לשדה עם הספר, והיה לי התבודדות וראיתי ניסים ונפלאות חדשות אשר מיום שבאתי על דעתי לא ראיתי פלאות כאלה, זה היה במשך זמן... פעם אחת קראתי בתוך הספר ולא ידעתי ממי זה, מי הבעל המחבר של הספר? כי היה בלי הקדמה, בלי התחלה. בלי סוף, ולא ידעתי. ושמרתי את הספר וסגרתי אותו בתוך הארגז שלי וכמעט בכל יום הלכתי לשדה עם הספר וראיתי פלאות גדולות חדשות שלא היה לי מעולם ולא ידעתי מי המחבר של זה הספר. פעם אחד קראתי בזה הספר בחדר שלי. ובא אלי חבר מחסידי קרלין וראה שאני קורא בהתעוררות גדול בתוך הספר. אז הוא ראה את הספר, הוא ראה שזה "השתפכות הנפש" והוא ידע שזה מספרי ברסלב. אז אמר לי זה החבר, אמר לי, "איזה ספר אתה קורא? בזה הספר אתה קורא?" אז נדהמתי מאד ונכנסתי בכעס גדול. ואמרתי לו, "זה הספר קודש קדשים, מה אתה מדבר? ! מה אתה אומר? !" אז הוא אמר לי, "בהמה! אתה לא יודע מה שיש בעולם, אתה לא יודע כלום, זה מספרי ברסלב, אסור לקרוא בהם. הרבי וכל האדמו"רים וכל העולם, מתנגדים על זה ואומרים שאסור לקרוא באלה הספרים, אתה עו פנים כזה נגד כל האדמו"רים? כל האדמו"רים אומרים שאסור לקרוא בהם ואתה לא רוצה לשמוע להם? זה מספרי ברסלב, מה אתה לא יודע? כולם יודעים!" אמרתי לו: "לא, אני לא יודע..." אני

שמעתי הפעם הראשון בחיי, שיש ברסלב בעולם ושאסור לקרוא בתוך הספרים, אז אמרתי לו, "אני לא שומע לכל העולם, לכל האדמוריים". זה הספר טוב בשבילי, אני ראיתי פלאות כאלו, מה שאי אפשר לספר", אז הוא אמר לי, "אתה חוצפן כזה, עז פנים כזה, נגד אדמו"ר, ונגד כל האדמוריים? אז אתה לא בן אדם". אמרתי לו, "בשבילי. זה טוב", אז הוא אמר, "זה הספר שלי, אני רוצה זה הספר הוא שלי!". לא רציתי לתת לו, אמרתי לו, "אני זכיתי מן ההפקר מפח אשפה", אז הוא אמר לי, "זה הספר שלי. ואני רוצה אותו. אני לא צריך אותו, אני רוצה רק שאתה לא תקרא בו!" אז הוא התגבר עלי ולקח ממני את הספר בכח ונשארתי בלי הספר כמו יתום.

הסבל והיסורים והבזיונות:

(אתם היה לכם צרות ובזיונות?) כן! מי יכול לספר? מי יכול לספר ולתאר מה שסבלתי? אבל רואים שאנחנו נתקיימים והם נופלים, יפלו יפלו, יש חשבון. [העולם] לא הפקר... מי יכול לספר ולתאר מה שסבלתי? היינו שניים נגד כל הרבנים, נגד כל הגדולים, היינו שניים אני ורב ישראל קרדונר. וכל הילדים הקטנים כשאנחנו הלכנו הם הראו באצבע: "הנה הברסלבים! הנה ברסלב!" כשבאתי לירושלים? היה כמה שהיה להם יראת שמים ופחדו ממני, לצחוק ממני, אבל היה רבנים גדולים, אמרו צריכים להרחיק ולהשליכו לחוץ, הוא עושה כל היום סיפרי ברסלב, אתה יודע מזה?

רבי ישראל קרדונר.

הפעם הראשונה ששמעתי השם ברסלב בחיי.

אבל שמעתי שיש חסידות בעולם ששמו "ברסלב", אז אני נשארתי בלי הספר, אבל אני המשכתי להתבודד, והתפללתי לה' יתברך שירחם עלי, כמו שהתחיל לעזור לי ומצאתי זה הספר ואני יודע מה שזה, מה שפעל עלי, אז בקשתי שיזמין לי ספרי ברסלב וחסידיו ברסלב. אני גרתי בטבריה ולא יצאתי מטבריה. לא ידעתי צפת שהיה קרוב וכולם נוסעים על מירון באלול בל"ג בעומר. ואני הייתי עני, לא היה לי כסף, לא נסעתי לצפת, אם הייתי נוסע לצפת, הייתי שומע אולי בצפת היה חסידי ברסלב, אבל לא ידעתי, אני לא ידעתי מחסידי ברסלב, אני בקשתי מה' יתברך שיזמין לי חסידי ברסלב, אני חשבתי אולי בירושלים, אולי נמצא בעולם באיזה מקום חסידי ברסלב, אז אני ביקשתי, וזה... עבר זמן רב וה' יתברך קיבל תפילתי ושלח לי לטבריה את רבי ישראל קרדונר. רבי ישראל קרדונר לא רצה לזוז ממירון. מה עשה לו הקדוש ברוך הוא, שלח לו מחלה על יד אחת והכאבים היו כל כך גדול שאי אפשר בדרך הטבע לסבול כאבים כאלה, ולא היה יכול, [לעשות תיקון] חצות ולא להתפלל ולא ללמוד... רחמנות... אז רבי ישראל תלה את זה לא כמו העולם, במקרה, רק הוא ידע באמונה שלימה שזה מה' יתברך והתחיל לחשוב אולי רצון ה' יתברך שישע לטבריה. כי בטבריה הקור לא כל כך גדול, אז לא יכאב לו כל כך המחלה, היה לו כאבים גדולים כאלה, ויוכל לעבוד ה' יתברך? אבל הוא היה מסופק, הוא לא ידע בכיורו שרצון ה' יתברך שילך לטבריה, אז לא רצה לזוז ממירון, אף-על-פי שכאב מאד, אבל הוא ראה שהכאבים מתגברים בכל פעם יותר, ואי אפשר לו לעבוד ה'. אז התבודד

הרבה והתפלל הרבה לה' יתברך, שיאיר בדעתו בברור גמור אם רוצה ה' יתברך שיסע לטבריה, שידע בברור שילך לטבריה. אז הוא התבודד הרבה על זה והתפלל הרבה על זה, ואחרי כל אלה, פתח ספר "ליקוטי הלכות" ומצא בו שרצון הבורא יתברך שיסע לטבריה. אני יודע שהספר הזה היה יורה דעה מהדפוס הראשון של רבי נתן, לא היה אז כמו היום ההדפסה. אז מכיון שהוא ידע בברור שרצון הבורא יתברך שילך לטבריה, אז קם השכם בבוקר, וכי לא יכל לחכות עד אחרי שבת? אלא מכיוון שידע שזהו רצון ה' יתברך, תיכף ומיד "וישכם אברהם בבוקר" והלך ביום חמישי לטבריה. בשבוע זו שרבי ישראל בא ביום חמישי לטבריה. בשבוע זו, ביום ראשון, התחלנו לאפות לחם למכירה, כי הפרנסה שלנו היה מטחינת קפה ואז היה זמן המלחמה. אז לא היה קפה ולא היה לנו שום דבר בשביל פרנסה, אז הקרוב שלנו, קרוב משפחה רב בנימין ברזל, כן, הוא החזיק את האמא שלי, כמו האמא שלו ואז האבא ואמא הם חשבו שנתחיל לאפות לחם, אבל מי יתן לנו אפילו קילו אחד קמח בשביל לאפות לחם? כי כולם ידעו שאנחנו עניים. אז הלכה לרב בנימין ברזל, ואמר לה: "לא... אל תפחדי, אני יגיד להטותן והסוחר של הקמח שיתן לך שק, שני שקים, כמה קמח שאת צריכה." אז התחלנו לאפות לחם ביום ראשון, והוא בא בדיוק בשבוע זו ביום חמישי, והיה צריך לחם בשביל אכילת לילה, וכשהוא ירד מהחמור ופגש את רבי בנימין ברזל [הוא הכיר אותו ממירון] הוא ביקש אותו ואמר לו: "תעשה מצוה, תראה לי היכן אני יכול להשיג לקנות ככר לחם?" אז בנימין ברזל היה יודע שאנחנו התחלנו לאפות לחם, אז הביא אותנו אלינו. וה' יתברך סיבב סיבה שאני הוצאתי את הלחם. אנחנו היינו חמשה אחים בבית, והיו יותר מבוגרים ממני והיתה השגחה שאני לקחתי את הככר לחם, ונתתי לרבי ישראל. כשראיתי את רבי ישראל, הצורה שלו, אז חשבתי זה האיש הוא צדיק נסתר ואצלו אני ימצא מה שאני מחפש אמונה ויראת שמים. אני חשבתי ככה, והוא נתן את היד בתוך הכיס והוציא כסף לשלם לי בעד הלחם, ואני חושב את זה, אז הוא אמר, [הוא נתן לי את הכסף ואמר] לי: "אולי אפשר לאכול הלחם אצלכם בבית?" אז הרגשתי שהוא יודע מחשבתי ורצוני,

שאני רוצה שיהיה לי קשר איתו. אבל ראיתי שזה דבר רחוק, כי האבא לא יסכים על זה, לא מחמת שהוא לא רוצה, כי אנחנו צריכים כבר ביום חמישי, צריכים לאפות חלה ולחם להכין על שבת, וצריכים לעשות לילה ולישון וגם כן הבית קטן ואין לנו בשביל אורח מקום לאכול, והוא יבזה אותי, "מה אתה שואל שאלה כזו?"... אבל אני רציתי שיהיה לי קשר עם רבי ישראל, התחזקתי בכל הכח ואמרתי יהיה מה שיהיה, אפילו אבי יכה אותי ויבזה אותי, אני אשאל את האבא יהיה מה שיהיה. אז שאלתי והאבא אמר "כן, כן, נשאר קצת תבשיל מהאכילה. אז תתן לו, לחם לבד הוא יאכל? לחם לבד? אז תתן לו..." אז ראיתי שזה השגחה מה' יתברך למעלה מן הטבע, שיהיה לי קשר עם הצדיק הקדוש הזה, וככה היה. הם עשו לילה, ברכו ברכת המזון וקראו קריאת שמע והם הלכו, שכבו לישון. ונשארתי אני ורבי ישראל לבד. הוא ישב על מדרגה אחת של הבית ונתתי לו את הלחם לאכול והוא עשה נטילת ידים וברכת המוציא וכששמעתי את הברכה ממנו, על נטילת ידים וברכת המוציא, ראיתי שזה נכון, זה צדיק נסתר. כי ברכה כזו עוד לא שמעתי. אני גדלתי בין חסידים בין לומדי תורה ויראי ה' אבל ברכה כזו לא שמעתי. וגם כן, פנים וצורה כזה, כמו שהיה לרבי ישראל [קרדונר] לא ראיתי. אז נתתי לו את מה שנשאר מהסעודה שלנו כדי שיאכל, אז הוא אמר לי: "אני לא אוכל שום דבר, רק לחם ותה". אבל תה לא היה לנו, ולא היה לנו מכונת נפט, רק העשירים היה להם מכונת נפט, אבל עניים השתמשו בפחמים, וזה מלאכה שצריכים לדעת, איך לעשות אש, ואני עשיתי הכל, עד שהצלחתי להצית אש ועשיתי תה, ובכל פעם אני נכנסתי לבית ואמרתי לרבי ישראל, אני לא ידעתי שהוא ברסלב, ידעתי רק שהוא צדיק נסתר, אמרתי לו בלחש בסוד ובאוזן, אמרתי לו: "תדעו שאתם באתם לטבריה בשבילי, אני כל כך רוצה מאד לעבוד ה' באמת ועובר עלי מלחמות קשות ואני מחפש בכל ימי חיי, אני מחפש מקום שידריכו אותי ויאירו בי אור ה', שאזכה לעבוד ה' באמת, אז ה' יתברך שלח אתכם אלי להציל אותי. אתם באתם לטבריה בשבילי ואני מבקש אתכם שלא תעזבו אותי". אני ראיתי שהוא נרגש מאוד, כי תיכף כשירד מהחמור, הביא אותו ה' יתברך אלי ושומע

דיבורים כאלה, הוא היה צריך לנסוע קודם, אבל הוא, כל זמן שלא היה לו בירור גמור, שהוא צריך לנסוע לטבריה, לא רצה לזוז ממירון, נו, אוי ווי... ואחר שאכל, הלכנו.

תורה ז' חלק שני מליקוטי מוהר"ן "כי מרחמם ינהגם"

והוא אמר לי שהוא רוצה ללכת לבית-הכנסת. נו, הלכתי איתו לבית כנסת ועל הדרך דיברתי איתו וסיפרתי לו את הענין שלי... כן. והוא שמע הכל ואני רצייתי לומר וידוי דברים לפניו ולא רצה לשמוע והוא אמר שאסור הוא זה, אז הלכתי לבית הכנסת של חסידי קרלין. (עשית ווידוי דברים?) לא, לא, רק בכלליות, כן. כלליות, דיברתי איתו ובכיתי לפניו כי רצייתי מאד, אני הרגשתי שיש אצלו רפואות בשבילי, שלא יעזובני, שלא יעזוב אותי וילך למירון, אז אני בכיתי לפניו. וביקשתי אותו שלא יעזוב אותי. נו, הוא שמע דבר כזה וראיתי שהוא מרוגש כל כך, כי ראה עין בעין שסיבב ה' יתברך שיבוא לטבריה... ובא בטבריה ישר, מהחמור ישר לביתי ואחר כך הלכתי איתו לבית-כנסת והבתי-כנסיות היו סגורים. לא ידעתי איפה המפתח של הבית כנסת, רק בית-כנסת אחת שהיה בטבריה מתלמידי הבעל שם טוב וזקיניו של רבנו הקדוש ר' נחמן הורודנקער ור' אברהם קליסקר, כל הצדיקים הקדושים, הם בנו בית-כנסת ליד הים, כדי שיטבלו ויתפללו בים מתי שרוצים, שיהיה קרוב להים, אז הם בנו הבית הכנסת סמוך לים, ובחורף שהיה הרבה גשמים, נתעבה הים ועלה ונכנס לבית כנסת הזה עד חצי השולחנות. ולא יכלו להתפלל שם. וזה הבית-כנסת היה פתוח ועמדו השולחנות והכסאות במים, עד חודש ניסן עד שירד המים. אז אנחנו נכנסנו לבית-כנסת הזו ועלינו על שולחן ולמדנו תורה ז' חלק ב' "כי מרחמם ינהגם" ולמד איתי התורה הזו כל הלילה וזכיתי לזה, שכל ימי חיי לא הרגשתי טעם תורה, טעם יראת שמים, טעם כמו הלילה הזה שלמד איתי התורה הזו, התורה הקדושה הזו "כי מרחמם ינהגם". אנחנו היינו בבית הכנסת כשהים היה שמה, כל הלילה, ולא הרגשתי שהייתי צריך לישון, וגם

היה לו נרות וגפרורים, שזה היה יקר ערך והוא היה עשיר והדליק נרות ולמד איתי בליקוטי מוהר"ן עד קרוב לאור הבוקר, עד ששמעתי הקול בכיה של האמא שלי, שבכחה "אוי בני ישראל בער, בני ישראל בער נאבד!". אני שמעתי, אז אמרתי לרבי ישראל, "אוי ווי, זה אחרי חצות הלילה ואמא שלי מחפשת, מבקשת אותי", אז יצאתי מבית הכנסת והלכתי לאמא לפי הקול. אני הגעתי אליה ואמרתי לה, "מה זה הבכיה?" אז היא אמרה לי, "מה זה עשית? איפה הלכת כל הלילה? על כל פנים, אתה יודע? עכשיו צריכים לזרוק לאשפה כל הבצק, כל החלה וכל הלחם!" נו, לא שמעת?? הלילה הזה נעשה ישראל בער ברסלבר! ומהלילה הזו, נעשה רעש בטבריה: "הלילה הזה, נעשה ישראל בער ברסלבר!" היא סיפרה השכנים מהסביבה, באו בבוקר, "מה זה? מה זה היה הבכיה?" שאלו: "מה? מה קרה?" אז היא סיפרה! "איש אחד קנה לחם והלך איתו ולא חזר כל הלילה!" הם לא ידעו מי זה, אבל בבוקר, כשהלכתי לבית הכנסת, ורבי ישראל היה בבית הכנסת ואני דיברתי איתו, אז אמרו לו, "נו נו, כבר נעשה מה שנעשה, הלילה הזה שמדו את ישראל בער". ואחר כך ביום ראשון, הלכנו לישיבה, הוא למד איתי ספרי רבינו וגמרא ושולחן ערוך ופוסקים, נו, והם ראו! "אוי ווי, ישראל בער נעשה ברסלבר! רבי ישראל קרדונר..." נו נו, עבר עלי מחלוקת, מלחמה גדולה והאבא והאמא והקרובים והמשפחה וכל הישיבה כולם, אי אפשר לצייר, היה להם רחמנות גדול עלי, רק זה? אמרו: "אוי ווי! ישראל בער נעשה ברסלבר! ישראל בער נעשה ברסלבר!" הם הלכו מהישיבה, הם הלכו להורים שלי האבא והאמא וספרו להם, "אתם יודעים? ישראל בער נעשה ברסלבר!" אז האבא אמר, "אני לא דואג, אני מכיר את הבן שלי, הוא מקיים כיבוד אב, יחיד בדור אין דוגמתו, הוא ירא שמים, והוא מקיים מצות כיבוד אב, אפילו שאשלח אותו לאש, אתם מכירים את בני? הוא ירא שמים והוא מקיים מצות כיבוד אב, הוא יבוא מהישיבה, אני אגיד לו שאני לא רוצה אז נגמר, הוא לא יהיה ברסלבר! אין לי שום דאגה". אז הם דברו איתו, "אתה לא יודע מה זה ברסלבר? הוא לא ישמע לך! אתה צריך מלחמה כבדה!" אז הוא אמר, "אני לא דואג, אני מכיר את בני!" אני באתי

מהישיבה, אז אמר לי האבא: "אני שמעתי כולם מהישיבה אומרים, רבי מוטל וכולם באו ואמרו שאתה נעשית ברסלבר. תדע בני, רחם עלי, אני לא רוצה שתהיה ברסלב, אני קרליני! אני רוצה שתהיה חסיד! אתה יכול לבחור גור, חבד, סלונים, איזה חסיד שאתה רוצה, אבל רק לא ברסלב!" אז אמרתי לו, "אבא, אתה יודע, אתה מכיר אותי, אני מקיים כיבוד אב הכל מה שתגיד לי אני אשמע לך, רק זה, לא! אני רוצה רק ברסלב! אני אוהב ברסלב! בזה, אני לא אשמע לך". "אהה?... אז הצדק איתם. הם צודקים, הם אמרו, שאני לא יודע מה זה ברסלב?! ... זה פעם הראשון שאני שומע שאתה לא רוצה לקיים את דבורי!" אוי אוי אוי, מה שהיה! עוד לא, עוד לא, אי אפשר לספר הכל כמו שהיה, הרב מוטל וכל החסידים וכל העיר היה כמו סיר רותח. ר' מוטל היה למדן גדול והיה לו מידות טובות, הוא היה עניו והיה לומד יומם ולילה והוא היה אדם נפלא מאד, אף על פי שאני הייתי ילד והיה לי מח חלש, אבל הוא אהב אותי, התמימות שלי, הרצונות טובים שלי, הוא אהב מצוה, אז הוא קירב אותי. האבא היה עני ועיוור אז הוא ריחם עלי וקירב אותי והייתי אצלו כמו בן בית, והרים אותי "מאשפות ירים אביון", הוא סיפור נורא מאד מי שמשים לב באמת....

המחלוקת הגדולה בתחילת ההתקרבות לברסלב:

אפילו על גויים אין אכזריות כזה! (כמו על?) ברסלב, כן. רק השם ברסלב, ואני, אני זכיתי להיות גיבור כזה, אני עמדתי נגד כל הגדולים, גדולים שהיו חשובים וגדולים בכל העולם! טבריה זה עיר קטנה, אני זכיתי לראות חסיד ברסלב אמיתי והוא חי רק בערך ארבעים שנה ואז היה התנגדות גדולה על ברסלב ואני עמדתי ברוך ה' במלחמה עם כל הגדולים. ראיתי אחד מאנשי רבינו, רבי ישראל קרדונר, איך הוא עבד ה', באיזה כח, באיזה חכמה, באיזה דבקות, הוא היה כולו כרוך לה' יתברך. חצות לילה, זה עבודה קשה מאוד. והוא הלך בשדה בלילה. אף אחד לא ידע ממנו והוא הלך ביער והוא בכה לפני ה' יתברך, הוא בכה בשבילנו, בשביל לתקן אותנו. היה לו חמישה

בנים. בן יחיד מרדכי, ובת אסתר. מרדכי ואסתר. מה שהוא סבל בעולם הזה אי־אפשר לתאר להגיד ולהשיג, כח כזה, חכמה כזה, צדיק כזה, קדושה כזו, עוד לא היה דבר כזה בעולם. רבי ישראל קרדונר. הוא היה קשור ודבוק לרבינו הקדוש. הספיק לי להכיר אחד מאנשי רבינו....

ברסלב יש מעט. אבל זה טוב! טוב מעט לצדיק:

אבל [הוא] המנהיג ישראל, (פתאום נעשה מנהיג) מנהיג, לוקחים כל הכסף וכל הכבוד וכל הגדולה של ברסלב ואני? אני המנהיג! יש הרבה, (יש הרבה מינים, הרבה גוונים) כן! ודאי! אבל זה לא ברסלב, ברסלב יש מעט. אבל זה טוב! טוב מעט לצדיק. [מנגנים ביחד הניגון "וידע כל פעול כי אתה פעלתו"] הוא אמר אלה הדיבורים "וידע כל פעול, כי אתה פעלתו", הוא טען לה' יתברך, "מתי? מתי יהיה זה? וידע כל פעול כי אתה פעלתו?" הניגונים של ראש השנה... המתנגדים בראש השנה, היה להם בזיון, הם באו לזרוק אבנים, אז הם שמעו את התפילות שלנו בראש השנה, הניגונים והזמירות, אז הלכו בלי אבנים, נפל עליהם פחד. "צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלזו וחסידים ברינה יגילו" אוי מה שזה! היה ניגון כזה! וזה היה כל התחיית מתים. כל השנה היו חיים מהניגון של ראש השנה. אם הייתם לפני שבעים שנה הייתם רואים מה שזה ברסלב, היום רואים איך אני נראה.

התקרבות רבי ישראל קרדונר לברסלב:

רבי ישראל קרדונר הוא מצא בבית הכנסת תיקון הכללי, ועלידי זה נתקרב לרבינו, ונעשה רבי ישראל קרדונר. לעמוד בחצות וללכת ביער זה קשה! זה כח כזה! רבי ישראל היה יכול לעמוד בחצות לילה וללכת ליערות... "אף על פי שאין לכם רפואה אבל אני יכול לרפאות אותכם!"

עבודת ה' של רבי ישראל קרדונר:

רבי ישראל! איך הוא היה טוען טענות! כשהיה לו טענות אצל ה' יתברך הוא דיבר איתו כמו שאנחנו מדברים. הוא היה מדבר עם ה' יתברך כמו עם חבר. אמונה כזה ומסירות כזו... אז אנחנו יש לנו מקום אצל ה' יתברך כמו שאנחנו, הוא משגיח עלינו, הוא שומר אותנו והוא עושה עמנו חסדים כאלה שאין בעולם, עוד לא נתגלה בעולם! ניסים ונפלאות וחסדים כאלה שעדיין לא נתגלה בעולם, אוי ווי... אני רואה פלאות כאלה שלא נתגלה כלל... עכשיו ה' יתברך מחבב את ישראל. רבנו של עולם הוא אמר לנו: "בואו בואו, בואו אלי, ואז יהיה טוב". פתאום הוא בא מחברון* לטבריא [ר' ישראל קרדונר] ומצא את ישראל בער בטבריא ונעשה מזה פלאות כאלה! השקר והגאווה היו עד השמים. מה שעשה לי האבא והאמא וכל הילדים וכל העיר כולם, הקטנים עם הגדולים, הם הראו עם האצבע: "זה ברסלב! הנה ברסלב!" אני ברוך ה' קיבלתי הכל באהבה ובשמחה, זה כל חיותי. אבל עכשיו לא נשאר מהם אחד, אחד מהם לא נותר, תראה את הבית־הכנסת שלהם חרב ונחרב, לא נשאר אבן אחד, כולם הם היו שקר. [ר' ישראל קרדונר], הוא היה גר במירון, הוא השאיר האשה והילדים והוא בא לישראל בער בטבריא ונעשה רעש גדול בטבריא: "ישראל בער נעשה ברסלב!"

חצות ותפילת שחרית של ר' ישראל קרדונר:

השולחן והרצפה רעדו. הוא היה רועד והשולחן והריצפה היו גם כן רועדים מהרעדה שלו. אחר־כך הגיע זמן התפילה, והוא עשה תפילה כזו! והתפילה, אחרי חצות כזה! הוא עשה תפילה כזה שכל המושבה לא יכלו ללכת, כל אחד יש לו עבודה... כולם היו סביב לבניין שלנו, מהקולות שלו מהתפילות שלו בתפילת שחרית. בקיצור, אני ראיתי שאי־אפשר לי להיות בחדר, אז אני

* כמה פעמים הוא סיפר בצורה כזו, שרבי ישראל קרדונר בא מחברון לטבריה. הפגישה הראשונה ביניהם הייתה כשרבי ישראל קרדונר בא ממירון, ופה מדובר בפגישה נוספת שהייתה לה חשיבות מיוחדת.

גַּיְתָּהּ נִתְּמָה רבי ישראל קרדונר נִתְּמָן מֵאֲחֵינוּ

אעמוד ליד הדלת, במקרה ולא אוכל לסבול, אז אני יכול לברוח! והיה פחד! נפל עלי יראה ופחד כזו. אז אני נתקרבתי לדלת והחזקתי בדלת כיוון שלא יהיה לי שום אפשרות להיות בבית, אז אני יספיק לצאת החוץ! עוד לא אפשר להסביר, איך זה היה! כי היינו יכולים לחשוב, הוא מספר מעשה!

והאיש הזה חשב שרבי ישראל הוא מליונר:

האיש הזה... הוא רוצה להיות כמו רבי ישראל, רבי ישראל היה לו כסף הרבה, ונתן לו כסף, כסף, כסף. אז אנחנו חזרנו לירושלים, האיש הזה גם כן חזר... חזר, בירושלים היה לו דירה, ונתן לנו את הדירה, ונתן לנו... הוא נעשה ברסלב כזה! [רבי ישראל] הוא הלך לחפש איזה מצווה, עד שמצא... עד שמצא. הוא מצא את האורח הזה, הוא נתן לו כסף הרבה. הוא היה גר, הוא בא לטבריה רבי ישראל היה אצלו. הוא נתן לו כל הכסף שעוד לא נעשה חבר של האיש הזה... והאיש הזה חשב שרבי ישראל הוא מליונר, הוא עשיר גדול, הוא נתן לו כל כך כסף! אחר כך חזרנו לירושלים, האיש הזה נעשה ברסלב לגמרי. אז הוא רצה.. הוא ראה עשיר כזה, שהוא נותן כל כך כזה צדקה, הוא... טוב. זה חיים, חיים טובים. הוא נעשה ברסלב! הוא זכה...

פורים חדש והתפילה של רבי ישראל קרדונר:

פעם אחת בחיי ראיתי פורים חדש, איך שכבו עם מגבות על הראש ועל העינים בפחד, בפחד, ביראה ופחד. (רבי ישראל קרדונר למד אצל ר' משה ברסלבר?) כן. (התלמיד של רבי נתן?) אבל הוא היה חבר עם כולם. הוא החזיק היאר צאיט שלו, [של רבי משה ברסלבר] יום ההזכרה, כמו האבא, הוא היה מתענה ביום הזה ולמד משניות עם נר תמיד של שמן זית, כמו אבא... בפורים רבי ישראל עליו השלום הוא התחיל לשנות בבית ורקד בבית וראיתי בכל רגע שהוא היה שותה יותר, הוא יוצא מן העולם לעולם

* ר' אייזיק קלבסקי הבין שמה שקרה לו היה בגלל התנגדותו לרבינו רבי נחמן, וצעק בבית חולים והודה על גדולת רבינו ובהשגחה הוא שכב ליד מטתו של ר' משה קלירס. (כל זה שמענו מרבי ישראל).

אחר.

(לעולם הבא?) כן. אחרי פורים, הוא הגיע, הוא התחיל ללכת מהבית, מהדלת לרחוב להודיע שזה פורים! "להודיע, להודיע, להודיע!" אני הלכתי איתו והוא הלך כל הרחוב למקום סלונים, חסידי סלונים הם לצים, הם מתלוצצים מברסלב. שנה הבאה, הוא נכנס לבית וכולם ישבו ושתו יין והשתכרו והוא נכנס כמו בבית שלו ורקד, הוא אמר לי... היה שם זקן אחד ר' ליישקא, הוא כעס עלי: "אתה רוצה לעשות אותי חרש? אני כבר חרש. מה אתה רוצה ממני?" אז אמר לי: "אתה מבין הריקודים שלו? של רבי ישראל? אתה מבין מה זה? זה ריקודים פלאים!" ככה הוא אמר לי הראש שלהם, הוא היה הראש של המתנגדים. הוא נתבטל, הוא ראה את הריקודים של רבי ישראל, הוא נכנס [רבי ישראל קרדונר] בין מתנגדים, בין עקרבים, נחשים ועקרבים והוא עשה מהם אין והבל, (עפר ואפר), מי רואה דבר כזה? איך היה לו אירוה (כח) כזה להכנס בתוכו, בתוכו. עוד שמחה! (ההיפך של הבעל דבר) כן. ולהראות לו, "בוא, בוא, בוא, אני לא מפחד ממך!" (גם אתה עשיתה אותו דבר, רקדתה להם בחתונות?) לא. מי שראה הריקוד שלו, נתבטל לגמרי. אבל אחרי שנפטר, אז אני הלכתי. היה פעם, שפורים בליל שישי, לא היה לי על שבת, אבל אני, כל הרכוש שלי היה לי בכיס, חצי לירה. חצי לירה? מה זה חצי לירה? [חצי לירה של אז] זה היה מספיק לשבת (זה רכוש גדול!) כן! חצי לירה! אבל זה הרי היה כבר שבת, חצי לירה היה בכיס, אמרתי: "אני רוצה יין" אבל אין. אין יין כבר נגמר. אז אמרתי "מה? אין יין? קח חצי לירה ותקנה יין" אז לקחו ממני החצי לירה. מה? מה עשיתי? מדוע עשיתי ככה? מדוע נתתי להם חצי לירה? מה יהיה ממני? מחר לא יהיה לי על שבת! כולם צחקו. הם הוציאו ממני את החצי לירה, (שתית מהיין הזה לפחות?) לא. הם לא קנו, הם הבינו שאני שיכור, אני הוצאתי חצי לירה? הם פחדו. זה כל השבת שלי, זה חצי לירה? (אז הם הביאו לך את זה?) כן... (בסיון הם לומדים סיפורי מעשיות) כן?! הם חוקרים ספרים, וגם אצלנו באוניברסיטה, ככל בוקר, חוקרים סיפורי מעשיות. (גם בטלוויזיה זה היה) כן?! (גם באוסטרליה אתה צריך להיות) באוסטרליה? יש שמה עשירים? (הכי טוב בדרום אפריקא) יש שמה עשירים? רק אם יש שמה עשירים! [רבי ישראל צוחק].

התפילה של רב ישראל קרדונר בראש השנה:

ניגונים כאלה! בראש השנה היו ניגונים כאלה, כל מי שהיה רואה, היה צריך לאחוז את עצמו! (להחיות את עצמו!) היה מתחיל לנגן ניגון של ראש השנה (אמרתם לי שהיה ארבע שעות, מתפלל שמונה עשרה?) בבוקר אני הלכתי (לתפילה על ראש השנה?) לראש השנה ואכלתי, לאחר התפילה ירדתי מהתפילה והוא? הוא עמד לבד! (עוד ממשיך בשמונה עשרה?) כן. (הוא לא היה יכול לזוז?) כן. היה רעדה כזו, ביאר צאיט כזה, בדבקות כזה, בשמחה כזו כל העולם לא ידעו, רבי ישראל הוא... אני ידעתי שהוא נמצא למטה בבית כנסת, אז הלכתי לשמוע ולראות, מה היה שמה, היה חתונה, אני אלך? לא יכול לזוז הלאה, יהיה לי כבוד גדול, הוא היה רועד כולו וגם כל הבניין רעד יהיה לי כבוד גדול, (כל הציון רעד?) אצל רבי שמעון למטה. (הוא היה יחף?) יחיד בציון של רבי שמעון, הוא היה לא נכנס עם הנעליים. בחורף בקור, בקור כזה בלי נעליים, כמו בקודשי קדשים והיה בוכה, אני לא יכול... יכולים לחשוב שהוא היה שקר? איפה יש כל כך דמעות? איך? אבל אני ראיתי, שבכל פעם הוא היה יותר חזק, הדמעות יותר חזק. והיה בחורף קר מאד והוא במקום שעמד, כשהוא גמר, הוא הלך מהציון, יצא [מהציון] כמו שפותחים דלת של תנור מהחם, הוא היה יוצא חם מהציון, חום כזה מהציון! והציון היה רטוב מהדמעות והציון היה כמו נחל! ואני אמרתי לה', "איך זוכים לזה? אני רוצה גם כן לבכות, איפה יש כזה? איפה לוקחים זה?" "צריכים ללכת לכל השקרנים! או ויי... הוא היה דואג תמיד על ישראל. תמיד היה לו צער כזה על ישראל, "איפה עם ישראל? איפה התורה? איפה?..."

פרנסה, פרנסה, פרנסה!

פרנסה, פרנסה, פרנסה, פרנסה! אז אם רבינו כולם שיצעקו פרנסה! פרנסה!

אז... אז רבינו הקדוש... מה? פרנסה? רק ביטחון! הוא נתן לכולם פרנסה! אה! אבל לרבי ישראל עליו השלום, הוא... היה לו פינקס, הוא "כתבן", "כתבן רבא", היה לו פינקס... רשם הכל מה שיש לו, הכנסה, וכל ענין, ונתן חומש בכל חודש, נתן חומש מהכסף שנתן לו ה' יתברך, הוא נתן חומש. נו... הוא... מה? לכל מי ששאל לו הוא נתן. אני הייתי דייקא עם חובות. "החומש שלי הוא משלם הכל!" מי שהוא בעל חוב החומש ישלם! פעם הוא התלונן לפני, הוא כבר כל כך בעל חוב לחומש, היה לו צער גדול, הוא חייב כסף לחומש, הרבה כסף, "יש לי חומש, חומש שהוא משלם כל החוב!" כל החובות. החומש הוא עשיר גדול... הוא אמר כמו העולם מחפשים כסף, הוא חפש מצווה. אולי יתן לו ה' יתברך איזה מצווה? הוא הלך לחפש. הוא מצא בכל פעם, ונעשו מקורבים לרבינו. [הגר צדק חשב] "אם יש לו חסידים כאלה, אני רוצה להיות ברסלב! אני לא רוצה להיות למדן, אני רוצה להיות ברסלב!"

רק ביטחון!

הוא [רבי ישראל] היה לו פינקס קטן, הוא היה סוחר גדול! הוא רשם כל פרוטה שה' יתברך מזמין לו, וכל הכנסה והוצאה. הוא עשה חשבון, כמה הוא חייב, כמה כסף הוא חייב. והיה תמיד שמח, שמח... הוא רקד, הוא ניגן, הוא היה שמח כי יש לו כל הכסף שבעולם! יש לו. היה לו חמשה בנים, בנות ובן יחיד. הבן יחיד היה שמו מרדכי. הבן יחיד, אני הכרתי אותו ילד קטן, אבל הוא נתגדל, הוא נתגדל, נתגדל ונעשה בר מצווה. זה הבן יחיד. וגם היה לו, הבן יחיד היה לו אחות, אחות... היא הייתה צדקת צנועה כזה, שאין מה לדבר, שאין דבורים לדבר. היא חשבה שאני אח. הוא הבן יחיד היה שמו מרדכי. וגם היה לו בת, ששמה אסתר, והיא הייתה צדקת כזה כמו אסתר המלכה. היא הייתה כבר שבעה, שמונה שנים. היא הייתה צנועה כל כך! אה, צנועה כל כך, אה. אסתר. היא בבית מרדכי ואסתר. מרדכי... אחר הבר מצווה היה לו... היה חולה ונפטר. לא, אסתר, אסתר נפטרה. ומרדכי,

נפטר שלושה ימים לפני רבי ישראל. הוא ידע שהוא נפטר, וגם רבי ישראל נפטר. אז פעם היה... רבי ישראל לא היה בבית, יש אשה, ילדות וילדים ואני הייתי שמה, הם צריכים לאכול. הם היו חמישה ילדים והם צריכים לאכול. לא היה להם. אני הלכתי לבקש, לבקש נדבות. לבקש שירחמו... "אני אלך ואחפש כסף" אמרו לי כולם "עוד לא מחרתי כלום! אני אין לי כסף! אין לי עכשיו! אין לי כסף!" אז אני הלכתי לחפש, מצאתי איש אחד ובנו, שהיה להם חנות, של סחורה, חנות, נו... אבל בבוקר, לא מוכרים, אין כסף! בבוקר?! איך אני הלכתי אליו לחנות... ובנו, והוא נתן לי כסף הרבה, היה לי לקנות לחם, וברוך ה'. בשביל לתת לילדים לחם לאכול. אז הייתי שמח מאד, שהיה לי לתת לילדים איזה... לאכול, ולחם ושמח. הוא הלך... הוא היה בדרך, והשאיר את הבית בלי כסף, נו, אני יכול... אני לא יכולתי לסבול. יש ילדים קטנים, הם צריכים לאכול, נו, ואין לי. אז הלכתי לקבץ כסף בשביל שיהיה לי לחם לתת לילדים. הלכתי. הלכתי מחנות לחנות, וכולם אמרו "מה? עוד לא מחרתי כלום. עדיין אין לי כסף." נו, הייתי בצער גדול. אני צריך לסבול בשביל הילדים. נו, אז הלכתי, מצאתי חנות, אבא ובנו, והיה חנות של סחורה למכור. כן, נו, אבל עכשיו הבוקר, אז אין כסף. הסברתי לו, והוא הלך לקופה, ונתן לי הרבה כסף. אני הייתי שמח מאד מזה שיש לי ברוך ה' לקנות לאכול לבית! הוא לא מכיר אותי, אני נכנסתי לחנות, הוא הלך למקום הכסף, והוציא כסף ונתן לי. הוא הלך לדרך, וראיתי הבית בלי כסף, בלי לחם... בלי לחם... ואני בחור, הייתי בחור, נו, אני הייתי בבית כמו ילד, כמו... כן, נו, רבי ישראל איננו, והילדים רוצים לאכול, אני אין לי לא כסף, ולא לחם. אני הייתי... הייתי כבר... היה לי צער גדול, אמרתי "מדוע ה' יתברך לא נותן לי כסף בשביל הילדים?" אז הלכתי ומצאתי איזה חנות, שהיה שם אבא עם בנו, אני נכנסתי לחנות, "עכשיו הבוקר, עוד לא מחרתי, אין לי כסף!" כמו כולם אז הוא הלך למקום הכסף והוציא כסף ונתן לי כסף הרבה, והיה לי ובשביל הילדים לאכול לחם, לאכול. רבי ישראל כאילו אין לו ילדים כאילו... הוא הלך... הוא הלך למירון, ואני נשארתי עם הילדים, הלכתי לחפש כסף, ואמרו לי "מה? עכשיו הבוקר ואיך? עוד לא מחרתי

כלום, גם אני אין לי כסף!״ העיקר, קבלתי צער גדול, אין לי כסף בשביל לקנות לילדים לאכול. אבל מצאתי חנות אחד, היה שם אבא עם בנו והאבא... אני נכנסתי לחנות, פחדתי שהוא יזרוק אותי לחוץ, והוא הלך למקום של הכסף, והוציא כסף הרבה ונתן לי, הוא... אני לא מכיר אותו, והוא לא מכיר אותי. והיה לי לקנות אוכל בשביל הילדים. הוא השאיר לי הבית רק. אין כסף ואין כלום. אני התביישתי לנס לחנות, מה? בבוקר? איפה יש כסף? אני נכנסתי לחנות, והאבא הלך למקום הכסף, וקבל כסף, ונתן לי הרבה כסף והיה לי לקנות לחם לילדים. אבל רבי ישראל, כאילו אין לו ילדים, כאילו אין לו כלום. יש ישראל בער. הוא הלך... הילדים אין להם מה לאכול... בבוקר יש כסף? הוא הלך למקום הכסף ולקח כסף ונתן לי, והיה לי בשביל הילדים, לקנות אוכל. והוא הלך למירון. יש לו בית, עם ילדים, אז יש ישראל בער, ישראל בער... אני התביישתי מאד, היה לי צער גדול, הוא יקח אותי מכאן, ויזרוק אותי... ״מה? בבוקר יש כסף? אני עוד לא מכרתי כלום!״ הוא הלך למירון! בית וילדים... הוא הלך למירון! ישראל בער ישנו... ישראל בער יהיה לו כסף, ויקנה בשביל הילדים. פרנסה? רק ביטחון! אני, היה צער גדול... ״מה יהיה? הילדים צריכים לאכול, אין לי כסף״. ״מה זה? בבוקר אין כסף! עוד לא מכרתי כלום! אין להם כסף!״ אני הייתי בצער גדול... אני נפילתי לחנות... הוא נתן בשביל כל החנויות! הוא נתן לי כסף הרבה. הוא לא מכיר אותי, אני לא מכיר אותו, הוא נתן לי הרבה כסף... אני לא מספר טוב, דברים... ככה היה... מה שהיה אני מספר. הוא השאיר בית עם ילדים קטנים... ישראל בער... הוא הלך למירון. הוא עזב אותי בבית, נו, הילדים קטנים, צריכים לאכול, אין לי כסף ואין לי כלום! אני אלך לחפש כסף, אז אמרו כולם, ״בבוקר יש כסף? מה אתה משוגע? בבוקר יש כסף?״ היה לי צער גדול, מה זה? מה יהיה עם הילדים? אז מצאתי חנות אחד, הוא בא מבית הכנסת ובנו, והוא פתח את החנות, אני נכנסתי אחריו, אני אמרתי לו, יש לי בית עם ילדים קטנים, אני צריך לקנות, הוא שמע, נכנס למקום הכסף, הוא פתח, ונתן לי כסף הרבה, נשאר לי מספיק לקנות לחם לילדים. הוא נתן בשביל כל... כל החנויות. לא היה להם כסף, רק הוא, הוא

נתן לי כסף הרבה, הוא לא מכיר אותי. השגחה מה' יתברך... הוא הלך למירון, מצפת למירון, שלוש שעות, ברגל. מי זה? הילדים סבלו, צריכים לאכול! "אני אלך לחפש כסף בשביל לקנות!" אבל בכל החנויות אמרו "מה? אתה משוגע? בבוקר יש כסף? בבוקר עוד לא מכרתי כלום!" אני....

ר' שימשון ברסקי:

הוא היה חבר של ר' ישראל קרדונר, הם היו חברים, חברים אמיתיים, חברים, (עכשיו עשו ספר של ר' שמשון ברסקי) כן? (הוא עשה ספר "ליקוטי עצות המבוארות") כן, כן, (אתם היכרתם אותו את ר' שמשון ברסקי?) לא, לא, רק בימי ר' ישראל שמעתי אז, שמעתי מה ששמעתי מר' ישראל הדיבורים שלו של הספר "ליקוטי עצות" הוא פלא גדול הוא היה נכד רבינו ר' שימשון ברסקי....

ר' ישראל קרדונר חזר מעולם האמת...

ר' ישראל קרדונר חזר מעולם האמת לאחר הפטירה לעשות קידוש בליל שבת קודש והלך! (מה אמרתם לאשתו של רבי ישראל קרדונר?) אני שמעתי מה שהיא מדברת לא יותר, אני שמעתי היא אמרה לי, "ישראל בער, מה אתה אומר על זה? ישראל בא ועשה לי קידוש!" אחר הפטירה יבוא עם גוף? אני חשבתי שהיא יצאה מדעתה, אחרי הפטירה של כל הילדים, היא שרה וזימרה וריקדה בליל שבת? ! ונכנסתי לראות, מה זה איתה, אני חשבתי שהיא יצאה מדעתה... לא, לא ראיתי, היא סיפרה לי מה שקרה... היא קברה כל הילדים, וגם הבן יחיד מרדכי, הוא גם-כן מת ואחר-כך הוא חזר לבית ועשה קידוש לאשתו... רואים בעולם דבר כזה? אינני יודע... היא ספרה לי, והיא ספרה לי שהוא בא ועשה לה קידוש, יותר אני לא יודע... היא אמרה לי, "מה אתה אומר על זה? ישראל הוא בא ועשה לי קידוש!" ואחרי הקבורה הוא בא ועשה קידוש לאשתו. (אחרי הפטירה של רבי ישראל קרדונר,

אתה ראית אותו גם־כן? נו, נו, אנחנו היינו תמיד ביחד אצל ר' שמעון וראיתי את הבכיה שלו, שהיה כמו ששופכים פח מים מהדמעות שלו... הייתה לו בת אני הייתי בן בית אצלם, כמו בן, הייתה לו בת ושמה אסתר, אסתר... היא אמרה לי, "מה אתה אומר על זה? ישראל בא ועשה לי קידוש והלך!" (היום זה היארצייט של רבי ישראל קרדונר) יוא?... (אתם רוצים להדליק נרות?) לא, לא, לא שבת! מה זה? (זה מוצאי שבת, זה לא שבת) לא, לא, לא, אני לא רוצה... כשחזרנו מהקבורה, מבית־הקברות והבן יחיד היה מרדכי... גדול, והיא אמרה לי "ישראל מה אתה אומר על זה? ישראל בא ועשה לי קידוש והלך! מה אתה אומר על זה?" אני יודע? ככה היה! אני באתי אמרה לי, "ישראל בער, מה אתה אומר על זה? ישראל בא לעשות קידוש, לעשות לי קידוש והלך!" אחרי... זה היה אחרי הקבורה! כל הילדים נפטרו ור' ישראל גם־כן נפטר ואמרה לי שהוא "בא ועשה לי קידוש והלך! מה אתה אומר על זה? אתה שמעת דבר כזה?" אני הלכתי אחרי התפילה, להגיד לה שבת־שלום, מה עושה (נעשה), עם הילדים, מה נשמע? היא אמרה לי "ישראל בער, מה אתה אומר על זה? ישראל בא ועשה לי קידוש והלך! הוא בא ועשה קידוש, עשה לי קידוש והלך!" הוא ידע שהוא נפטר! אז מי יעשה קידוש? אז הוא עשה קידוש והלך! מרדכי ואסתר, היה לו בן יחיד שמו מרדכי והיה לו בת יחידה ושמה אסתר והיא קברה את שניהם, והיא אמרה לי, "מה זה? הוא בא ועשה לי קידוש והלך!" אני לא יכול... "מה אתה אומר על זה? ישראל בא ועשה קידוש והלך!" אחרי הפטירה הוא בא, אני נכנסתי ואמרתי לו שבת שלום והיא אמרה לי "מה אתה אומר על זה? ישראל בא ועשה לי קידוש והלך!" לא שמעת דבר כזה? אבל זה, אני שמעתי רק פעם אחד, פעם אחרי הפטירה. ואחרי הלוייה, אני באתי לשמוע, מה היא עושה הוא אמר לי... אני נכנסתי, אמרה לי, "מה אתה אומר על זה? ישראל בא ועשה לי קידוש והלך!" ואחרי הקבורה ואמרה לי הוא בא אליו... עשה לי קידוש והלך! הוא בא, הוא עמד על (יד) השולחן והוא עשה קידוש והלך... אבל לא... אני לא ידעתי כלום, היא ספרה לי, "שישראל בא ועשה לי קידוש והלך! אחרי הלוייה, אחרי הקבורה היא אמרה

לי, "שהוא בא לשולחן ועשה לי קידוש והלך!" היתומים רצו גם-כן לשמוע הקידוש, היתומים, הקידוש... חמש ילדות ובן יחיד והבן יחיד שמו מרדכי, וה... עוד ילדה שמה אסתר, היה שתי בנים, ילדים מרדכי ואסתר... הוא... כולם אמרו, אם הוא היה בזמן רבינו, היה (גם-כן) חידוש! (איך זה אפשר כי רבינו אמר "ממנו עד משיח לא יהיה חידוש"?) אבל הוא אמר שישראל הוא כנגד כולם, הוא עומד כנגד כולם! (אבל אתם קיבלתם?) אני קבלתי! אחרי כמה שנים שהיינו ביחד וסבלנו מה שסבלנו. הוא עשה רקודים בחתונה שלי, הוא נפל לו המכנסיים, נפלו והוא רקד עם המכנסיים למטה, הוא לא הרגיש, מעוצם השמחה ומתיקות הריקודים והנגינה והמכנסיים... (ירדו למטה?! הוא לא הרגיש?) כן. והוא רקד במירון ליל שבת, אחרי החופה... קידוש והלך... אם הייתם שמה, הייתם שומעים כל הקידוש, שבת עולה על השולחן, שומעים עושה קידוש, אחר-כך הלך! הוא עשה קידוש והלך, אחרי הקבורה ואחרי הלוייה, בא בבית ועשה קידוש והלך... (הוא לא עשה מוציא?) רק קידוש, הוא בא ועשה קידוש והלך לו... והלך... הוא רקד אחרי החופה, אחרי התפילה, בהרשב"י על יד הציון הקדוש, הוא רקד וגם-כן הוא רקד באולם, היה אולם שבאו מהמשפחה והיה אולם והוא רקד עד שנפלו לו המכנסיים, והוא לא ידע שנפלו המכנסיים. (הוא לא הרגיש מגודל תענוג המצוה לשמח חתן וכלה). זה מתנה כזה!

סוד מכל העולם:

חדש! מה שיש לנו עכשיו בעולם! אם אנחנו לא נעשים משוגעים מגודל השמחה זה נס! זה גם-כן נס! מה היו עושים בלי רבינו? מה זה? מי יכול לעזור לנו? אבל, אם יש כבר רבינו? יש לנו, יש לנו הכל! אם אני כאן? הכל כאן! וגם כן אנשי רבינו היו צדיקים קדושים כאלו, שכל העולם... הם היו סוד כמו רבינו, סוד מכל העולם, כמו כן אנשי רבינו ואנשי רבי נתן היו גם-כן נעלמים, סוד מכל העולם ולא יודעים, לא יודעים מה שזה... אני זכיתי רק לראות את רבי ישראל, הוא היה כבר הדורות האחרונים, ראיתי את האמת שלו, את העניויות שלו, את החיים שלו, את התפילה שלו, זה היה מין דבר,

לא מן העולם הזה! מבחינת עתיד, מבחינת אחרי ביאת המשיח, כן! הוא היה מקושר לרבינו כל-כך באהבה כזו, געגועים כאלה אז היה, הוא היה, כולם ידעו שהוא ענין, ענין מיוחד, כן. הוא היה תמיד בשמחה, רבי ישראל טשאק, זה אחד מהשמות שהיה לו בעולם, רבי ישראל ברסלבר. באומן היה שמו רבי ישראל טשאק, בשביל מה טשאק? טשאק זה שמחה כזו! טשאק, "טשאק" זה שמחה של כל השמחות, שמחה כזו! אז קראו אותו רבי ישראל "טשאק" היה תמיד בשמחה, היה תמיד מרקד, תמיד היה בשמחה! אוי, אנחנו ברוך ה' שאנחנו חיים בעולם, בעולם הזה עכשיו, בחושך כזה, זה דור יתום בלי רבינו! אז כל הלומדים וכל הגדולים הם יתומים, לא יודעים כלום, אין להם אבא, אין להם אמא, אין. רבינו הקדוש, הוא האבא, הוא האמא, הוא הכל! הוא התורה, הוא האמונה, הכל הוא רבינו! ולא רוצים לדעת, עם החכמות שלהם! מה? כל הגדולים לא יודעים! רק ברסלב! רק ר' נחמן! הם לא מקבלים, וגם השקרנים, השקרנים של ברסלב גם-כן, שקר, שקר... הם לא רוצים לבטל עצמם, רוצים כל הכבוד וכל הכסף וכל הפרסום! זה שקר, זה לא רבינו! אמת, זה רק ברסלב ושקר זה לא ברסלב, זה עוד לא כלום! אנשי אמת רב נפתלי הכהן, רק נפתלי זה אנשי אמת, צניעות כזה, עניויות כזה... אבל לא זה! זה שקר, כמה שהפרסום יותר גדול, זה שקר יותר גדול! זה הכלל, הסימן המובהק, כמה שרוצה יותר פרסום, יותר שקרן! מה זה? מה זה רבינו ואנשיו! ואנשי רבינו וספרי רבינו! זה ענין מיוחד, זה סוד מכל העולם, אם היה זה נגלה לעולם היה כבר נהיה, היה כבר משיח בא והיה כבר ה, זה... זהו הכל! כל מה שעושים בשביל רבינו, בשביל להכניס רבינו בעולם, זה ענין פלא כזה. שלא היה מעולם. אוי, אני זוכר, איך רבי ישראל התפלל ואמר, הגיע לברכות של קריאת שמע, "לאל ברוך נעימות יתנו, למלך א-ל חי וקיים, זמירות יאמרו ותשבחות ישמעו, כי הוא לבדו, מרום וקדוש, פועל גבורות..." כל דיבור, הוא הכניס בלבי, אורות כאלו וגם כן, לא רק אני? אני הייתי במושבה, בזמן השבר, שבר ענן, בזמן המבול, (כשהיה פורים שמה, כשהיה פורים חדש) כן. מה? כל הכפר, כל המושבה, הם לא הלכו לעבודה, הם רק עמדו ושמעו את התפילה, של רבי ישראל, כן. ואני

עמדתי בדלת, לא יכולתי לעמוד, מגודל האור, לא יכולתי, אני יכול לגווע בחדר, אמרתי, "אני אעמוד ליד הדלת, ברגע שאני ארגיש, שקרוב ליציאת הנשמה. אז אני אספיק לצאת", ככה היה, לא. לא. לא מספר גוזמאות. אני עמדתי, מוכן לצאת, בזמן שאי־אפשר כבר, בשום אופן, אז. אני אספיק לצאת... עמדתי ליד הדלת והבעל הבית של הדירה, הוא בא בהכנעה כזו, כמו שהוא נכנס להמלך, כן. ביראה והוא היה לו, כמה חדרים, הוא לקח חדר והיה שמה שולחן ונתן על השולחן, כל מה שיש, אצל (איכר) יקר ואצל (מושבה) זיתים, ביצים, גבינה וחמאה וכל התענוגים שבעולם, כל, הכל, והוא ביקש שנכנס להחדר, שמה יש השולחן עם האוכל. וגם כן הילדות? ילדות יכולים ללכת, עם השערות, בלי כיסוי ראש, אבל ילדות קטנות, של בר מצוה, בת מצוה, או חמש עשרה שנה, אבל היא לא צריכה לכסות את הראש, אבל הם לא יודעים, אז הם כיסו את הראש, עם מגבות וגם־כן קשרו, עם שרוכים קשרו, שלא יפול חס־שלום, כן. וגם כן על הידיים, אז לא הלכו בפריצות כזה... אבל במושבה, הלכו עד פה, אז הם (הכל מהפחד?) כן. כן. כולם, כל הילדים והוא והילדים... כן!

חצות של ר' ישראל:

אבל זה חצות! אני חשבתי שהלילה אין חצות אחרי יגיעה כזו... [אחרי שהיה שבר־הענן והלכו בבוץ כמה שעות] אנחנו היינו, בדבק. להוציא רגל, זה היה ממש, אני חשבתי, הלואי שיתנו לי, מקום לשכב חודש, אולי אני יכול לזוז, עם אבר, ככה היה והוא בלילה הזו, התפילה הזו, היה אחרי, הלילה הזה, הוא קם בחצות זה, אני לא יכול להבין, בדרך הטבע, איך הוא קם? בחצות לילה, כל האברים היו שבורים ועייפים כל כך, ממש, כן. והוא עמד בחצות לילה, ואני שמעתי את החצות, אבל לא יכלתי לזוז עם אבר, רציתי לצאת, איך אפשר לישון כשיש חצות כזה? איך אפשר לישון? אבל לא יכולתי לזוז עם אבר, אני שכבתי אבל ברוך ה', שמעתי החצות, סוף כל סוף התגברתי בכל הכוחות יצאתי מהמיטה וקמתי, יהיה מה שיהיה, על כל

פנים, רבי ישראל ישב, היה שולחן וישב על הכסא, בשולחן ולא היה חשמל כמו היום, זה היה מנורת נפט והוא למד ליד הנר, ואני נגשתי להשולחן, אבל טרם שהגעתי להשולחן, היה רעידת אדמה, הריצפה כולה, רועדת והשולחן (הריצפה, היתה מבלטות?) בלטות? כמו פה, כן. כן. והשולחן היה רועד והוא היה רועד, אני נגשתי לשולחן, נפל עלי פחד, ראיתי פנים כזה, שהוא בוער כאש, כן. ואחר כך היה התפילה כזה, שעמדתי בהדלת, שברגע שאני לא יכול, בשום אופן לסבול, אני יכול לגווע! אז אני אספיק לברוח (רק חמש דקות?) מה חמש דקות? (רק חמש דקות, אם היינו זוכים לשמוע התפילה שלו?) אני ברוך ה', שמעתי הרבה פעמים התפילה שלו והיה, הרגישו שזה לא רגיל! זה דבר לא רגיל! זה לא כמו כל העולם! יש חסידים ויש... (סבא, אני יודע, שאתם לא מגזמים בכלום, הכל אמת ויציב) אמת כזה שאין לנו השגה, כן. אוי, אוי, אוי. הוא לא היה צריך ללחום עם הגאווה, שלא תקרב אליו, הוא היה נקי מכל התאוות! זה רק רבינו הקדוש יכול לעשות פלאות כאלה! (אחרי שרואים אור כזה...) אה? (אחרי שרואים ר' ישראל קרדונר, אז איך אפשר לחיות בחושך של היום?) והוא היה בעולם הזה, עם גוף, הוא היה מדבר עם העולם כאילו הוא אחד מבני העולם, הוא היה עם (רבינו תמיד) הוא היה לגמרי, אין... כן. היה מעשה בצפת בחור אחד שמו נחום, ככה היה שמו, נחום, והוא היה נכד, נכד הרב המפורסם, הראש הרבנים בצפת והוא היה כמו מלך, הוא היה, הוא הנהיג, בגאווה כזו, כמו מלך, אם היה אחד שמדבר נגדו. (זה הלא? שהיה בבית אבות?) לא. לא. לא. זה ענין מיוחד הלא, אני הכרתי את האבא שלו, הוא היה בן תורה ואיש כשר, כי הוא, הוא לא היה מתנגד על ברסלב, כן. אבל הלא? היה לו כשרונות גדולים והיה למדן והיה בכבוד מלא כבוד וגאווה, כן. אבל אף-על-פי-כן, אתה שמעת ממנו? אולי יהודה העורך דין, אמרתי לו שישאל אותו, על רבי ישראל... (הלא אמר לי, שרבי ישראל קרדונר, זה ענין אחר לגמרי...) כן? כן. כן. הוא אמר לי גם-כן, בכל פעם, רבי ישראל... הוא החזיק ממני, אבל אני, אולי עשיתי שגיאה שלא דיברתי איתו בתקיפות, אני הייתי צריך להתקיף אותו, שיתן קצת מהרכוש שלו, הוא

נפטר עשיר ויש לו בנין בחיפה, ששוה הרבה כסף, הוא היה יכול וחתנו הוא ראש הרופאים של בלינסון, של איכילוב, כן. לא. הוא יכול לחיות בלי הבנין, הוא היה יכול לתת את הבנין או חצי הבנין על עניני רבינו. אבל הוא היה מסור להילדים שיהיה להם עולם הזה... הוא הולך לעולם הבא, מיפטר פיפטר? הוא היה מאמין, הוא היה בתמימות מאמין, אבל התאוה של הכסף, של המיפטר פיפטר ישאר אצל הילדים....

היה לי הרבה כתבים,

שהם היו יכולים עכשיו לעשות רעש בכל העולם!

(אמרת לי שהיה לכם בצפת, מגילה סתרים והוא לקח לכם את זה?) מי? (סנדר) סנדר? (היה לכם מגילת סתרים וזה נעלם, סנדר לקח את זה?) כן. כן. היה לי כתבים מרבי נתן, מכתב של רבי נתן, כתבים מה שסבלו, מה שסבלו, הרדיפות שסבלו, אני זוכר איזה סיפור... (אבל בספר הזה, מגילת סתרים אתה עיינת? אתה קראת בזה?) אינני זוכר... היו לי הרבה כתבים שהם היו יכולים עכשיו לעשות רעש בכל העולם! (היו כתבים, שעוד לא התפרסמו?) בודאי! (מה אתה זוכר?) אני לא זוכר, לא זוכר כלום, החסידים של פולניה באמריקה, השוחט באמריקה, יצחק מנדל, יצחק מנדל, אתה לא יודע מזה? היה אברכים, באו אלי ואמרו לי, שהוא רוצה לראות אותי, יצחק מנדל....

שש מטבעות זהב ונולד זה! אברהם אשכנזי:

"גדולתינו ותפארתינו, יגלה משיח צדקינו" של ברסלב, גדולתינו, זה של ברסלב... עם הזהב, שש לירות זהב, הוא היה יקר מאד והוא אמר לו והוא נתן לו תיכף, מיד, כל הכסף! זהב שש מטבעות זהב ונולד זה! עכשיו, הוא בן שמונים... אבא שלו התחתן ושש שנים אחרי החתונה, לא היה להם בנים והוא בא לרבי ישראל, האבא שלו וסיפר לו, אני התחתנתי לפני שש שנים

ואין לי בנים, אז אמר לו רבי ישראל, שיתן לו שש מטבעות זהב שש לירות זהב וכך היה, הוא נתן שש לירות זהב ואברהם חי עכשיו, עם זה הכסף, הוא עכשיו בן שמונים! "אני צריך לתת למדפיס, אני צריך לתת שש לירות, תתן לי שש לירות" ולא אמר לו שיהיה לו בנים, אז "תתן לי שש לירות" מספיק זה, זה והוא חי עכשיו, הוא עכשיו בן שמונים, שמו אברהם אשכנזי... מתנגדים גדולים, כל, הסבא... וגדולים, אבל הם לא שמעו, הם הלכו לר' ישראל וסיפרו לו שהם עכשיו שש שנים אחרי החתונה ואין להם בנים, אז אמר לו רב ישראל, "תתן לי שש לירות" שש לירות זהב, אוי, הוא נתן לו וזה אברהם אשכנזי. הוא חי היום. עם השש לירות! רבי ישראל, הוא לא דיבר הרבה, בקיצור, שש לירות, "תתן לי שש לירות" והוא נתן לו אז, כן, בדיוק שש לירות ועד היום הוא חי, הוא, בן שמונים... ואבא שלו סיפר לי, שהוא התחתן ושש שנים אחרי החתונה לא היה להם בנים. רבי ישראל היה במירון, אז הוא הלך לרב ישראל ואמר לו, בזה הלשון, "אני התחתנתי ויש לי כבר שש שנים, התחתנתי ואין לי בנים!" אז אמר לו רבי ישראל, "תתן לי שש לירות זהב" וככה היה, הוא נתן לו והוא עכשיו בן שמונים....

המעשה של ר' צבי רוזנטל

זה המעשה צריכים להדפיס ולהדביק
בכל העיר להודיע שהיה ר' צבי רוזנטל:

הוא הלך להתפלל עם הטלית ותפילין ולא חזר יום שישי וכל השבת. הוא אמר "הם לא נותנים לי להיות ברסלב? אני מוכרח ללכת לירושלים, אין לי כסף, אני אלך רגלי, יש לי רגליים חזקות!" הגוים, הטורקים, הם שברו כל הכלים שלו (של רבי ישראל קרדונר) המשטרה אמרה: "תגיד האמת! איפה רבי צבי? אם לא? אנחנו נהרוג אותך!" מה זה? אדם הולך להתפלל ולא חוזר? כל השבת? זה עוד לא היה דבר כזה, עוד לא היה, זה רק בברסלב, זה מעשה פלא, איך הולכים להתפלל ולא חוזרים כל השבת? דבר כזה לא נשמע, רק בברסלב יכול להיות כזה דבר שהולכים להתפלל ולא יחזרו? בכל העולם אין דבר כזה. אנחנו היינו בסכנה, רוסיה היה במלחמה עם הטורקים ואנחנו שלחנו אנשים לרוסיה, אנחנו היינו בסכנת מרגלים, זה היה נס מן השמים. המוכתר אמר לי, "תגיד האמת! איפה רבי צבי? הוא השאיר אשה ובנים ולא יודעים איפה הוא?" ושואלים במשטרה "איפה רבי צבי?" אנחנו לא יודעים, "השומר רבי צבי אנוכי?" אבל אמרו שזה דבר שאי אפשר, שהולכים להתפלל ולא חוזרים כל השבת? זה רק בברסלב! ר' צבי רוזנטל, הלך להתפלל עם הטלית ותפילין ולא חזר והיא [אישתו] חיפשה, ככל בתי כנסת, איננו! בא שבת איננו! אז באו אלי כל המשפחה, "תגיד איפה רבי צבי?" היו כאלה שאמרו, "מה? הוא כבר באומן! הם שלחו אותו לאומן! הוא ברסלב?! איפה רב צבי? איפה רב צבי?"

ר' ישראל בער בבית הסוהר, בגלל המעשה של ר' צבי:

על כל פנים, האמא שלי ואשתי והמשפחה, הם באו לבית סוהר וראו אותי דרך החלונות, הם אמרו לי, "מה נשמע?" על כל פנים, עבר איזה כמה שעות, בא הפקיד הגדול, המושל על השוטרים ועל הכל, הוא בא, המוכתר כבר דיבר איתו מה שיש לו לעשות, הוא יודע את זה שיש לו חבר טוב, זה המוכתר, מה שהוא אומר [המוכתר], הוא עושה [הקצין]. הוא בא, הוציא אותי מבית הסוהר, הקצין הגדול, "הידניראל", והוא אמר, הוא דיבר בתקיפות, הוא "ידניראל", הוא אמר לי: "תגיד, איפה רב צבי?" קודם שכבו אותי על הרצפה, והרימו את הרגליים, ולקחו חבל, וקשרו את הרגליים ביניהם, כן. זה היה ברזלים חזקים, קשרו אותי, והיה שוטר אחד מצד זה ושוטר אחד מצד זה, והרגליים היו למעלה, ואמרו לי: "אם תגיד איפה רב צבי טוב. אם לא? אז תמות! אנחנו נכה לך מכות רצח!" והמשפחה שלי שומעים איך הוא מדבר איתי, והם פחדו שאני... אם הם יכו אותי אז אני אמות! שוטרים ערבים? הם נותנים מכות רצח! היה בכיות. האמא שלי הלכה לבית כנסת, פתחה את ארון הקודש, התפללה ובכתה, היה סכנה גדולה, אפילו ללכת ברחוב, שיקחו אותי לצבא, כי מי שהיו מוצאים אותו, שיש לו ידיים ורגליים, אפילו ברחוב, היו חוטפים אותו לצבא של הגויים, הטורקים, בלי להודיע למשפחה, והרבה משפחות נעלמו להם הילדים והיה בכיות גדולות וצער גדול ופחד גדול. האמא שלי וגם אשתי וכל... הם קשרו אותי ושכבתי עם הרגליים למעלה, והם הפליגו את המקלות, והקצין אמר לי: "תגיד, איפה רב צבי?" אמרתי: "אני חושב שהוא הלך לירושלים." אז הוא אמר לי: "תדע, אם לא נמצא אותו נעניש אותך אז תמות. נכה אותך עד למוות. תגיד אמת!" "זה שאני יודע אני אומר. אני מאמין." אז עזבו אותי והם שלחו בשבת, שלחו להדרך לירושלים. על כל פנים, במוצאי שבת הם מצאו אותו בעפולה, ואמרו לרב צבי. הם מצאו אותו, המשטרה, ואמרו לו: "תדע שישאל בער ורבי ישראל הם בבית סוהר, והם בסכנה גדולה, תחזור

איתנו! הוא שמע שיש סכנה, הם באו לטבריה במוצאי שבת. אז המשפחה שלי רצתה שישחררו אותי מהבית סוהר. שאלך הביתה, והחוק היה, בלילה, לא נותנים לשום בן אדם לצאת. אם הוא בבית סוהר לא משחררים אותו, הוא מוכרח להיות עד הבוקר. בלילה אין שיחרורים, אבל המוכתר וזה השוטרים, הם ידעו איך להתנהג והם שיחררו אותי, במוצאי שבת בלילה....

מעשה משלושת החכמים העשירים של טבריה:

אבל שכחתי מהשלושה העשירים של טבריה, אוי, הם כבר היו מהחדשים, [מהמקורבים החדשים] ציונים חדשים, הם עשו, היה אצלם צחוק, כל היהדות והתורה, אבל אף-על-פי-כן, הם ילידי ארץ-ישראל, והגדול שבהם, היה לו תחנת קמח, והוא היה חשוב, המשפחה שלו, האבא והסבא חסידי קרלין, אז הוא לבש את השטריימל, ככה בצד, לפי המודה, והוא הלך עם החברים שלו, עוד שניים, הוא זה, היה הזקן, לא זקן אבל הוא היה זקן מהם. אלו השלושה, הם היו חברים והתלוצצו מהיהדות, כמו החכם של הסיפורי מעשיות. הם הלכו, היה אצלם צחוק. הולכים להתפלל, אבל אחד, היה שמו ישראל בן זלמן, זולמין, והשניים? היו שניהם, אחד היה בעל בית-מרקחת הכי גדול בטבריה, הוא היה פלא אפילו בירושלים, בית-מרקחת גדול והוא ידע את המלאכה טוב, מומחה גדול, זה השני. והשלישי היה לייבל, גם כן אריה, הוא היה סוחר עצים הכי גדול בטבריה, אלה השלושה. הם הלכו לבית כנסת, אבל היה מין הצגה, מין צחוק. ככה, בכל בית כנסת הם הלכו לבית כנסת, ליצנים! זה שהיה לו את התחנת קמח, ישראל זולמינס [זולמינין], הוא היה הגדול שבהם, הם היו, דרך-ארץ עמו, הוא היה איש חכם, הם הלכו איתו לבית-כנסת, וזה היה מין הצגה, הם הלכו לבית-כנסת, והבית של רבי ישראל, היה בין כל בתי הכנסת, [קרוב לכל הבתי כנסיות]. הם ראו רעש גדול, כל העיר, רעש גדול, וגם כן המשפחה שלי ושל רב צבי ורבי ישראל, והיה צעקות ובכיות והם שמעו דבר כזה? "מה יש פה? מה יש?" "הו!... אתה לא יודע? ישראל בער נעשה חסיד ברסלב, ולקחו אותי [אותו] ונעלם,

הלך עם תפילין להתפלל ולא חזר!" אז הם שומעים דבר כזה, הם ראו, היה קיבוץ גדול כזה, באמצע מספרים להם מה שנעשה, מה שיש בטבריה, ישראל בער מחסידי ברסלב. [הוא נעשה ברסלב, ועכשיו גם רב צבי] "מה? אתה לא שמעת? איזה מין הצגה? מה? ישראל בער? מה ברסלב?" על כל פנים, הם הלכו להדלת של רבי ישראל, היה סגור. הוא סגר את הדלת, הוא התפלל שחריית, מין תפילה כזה! אני לא שמעתי, אבל שמעתי שאמרו, שזה היה בוקע רקיעים, שזה היה תפילה כזה! המשפחה שלי, המשפחה שלו, אמא שלי, אמא של רב צבי, אז הם עמדו על יד הדלת של רבי ישראל, וגם מרדכי המוכתר עמד שם עם שוטרים גם כן, הם חיכו שהוא יגמור התפילה, הם יקחו אותו לחוץ, בחוץ יכולים לקחת אותו, מהבית אסור לקחת*, אבל מהחוץ אפשר. על כל פנים, הם היו בכעס, הם רצו לשבור את הדלת של רבי ישראל. הם מצאו עצמם, עם המוכתר, עם השוטרים, הם שמעו את התפילה של רבי ישראל נפל עליהם פחד! לא שמעו מעולם, מין תפילה כזה לא שמעו מעולם, אז הם התעוררו באמת, נתעורר היהדות, הלב, היהדות, וכולם, זה הישראל זולמין, מהתחנת קמח, אלה השניים, אמרו למרדכי, למוכתר, "לך מכאן" אז תיכף הלך. הם היו חברה... אם הוא לא רצה לשמוע להם היו נותנים כסף, הם עשירים גדולים, הוא פחד מהם, הם לא היו אנשים פשוטים, הם אמרו לו ללכת, אז הוא הלך, והם נשארו. הם לא הלכו להתפלל, לא הלכו לקרלין, הם ראו מין הצגה כזה! כל העיר רק מחפש, "איפה ר' ישראל?" המוכתר והשוטרים... אז הם חיכו, עד שגמר את השמונה עשרה של התפילה של שבת, הם דפקו בדלת ודיברו עם ר' ישראל. "מרדכי? אנחנו שלחנו את מרדכי, אנחנו רוצים לדבר איתך" אז הוא פתח הדלת ונכנסו, הם היו פקחים, חכמים, אבל הם התבטלו נגד התפילה שהם שמעו מר' ישראל. שעה אחד הם שאלו אותו כמה שאלות והוא השיב על הראשון ראשון, ועל האחרון אחרון, הוא השיב לכולם והם התפלאו מאוד, הם עוד לא שמעו דיבורים כאלה. הם היו חכמים, הם שאלו אותו! "מה זה? ברסלב וקרלין וכולם, כל הדתיים, הם כולם, יש להם בנים וגם הברסלבים יש להם אישה ויש להם בנים, איזה הפרש יש? אלה מתחתנים ויש להם

* כך היה החוק כי לרבי ישראל קרדונג היה פספורט אוסטרי ולא טורקי.

בנים, ואלו מתחתנים ויש להם בנים, אז מה? איזה הבדל [יש פה] זה?" הם שאלו בצחוק, אבל ר' ישראל ענה להם באמת, בחכמה, "אלו מתחתנים? הם מתחתנים, בשביל תאות הגוף, ממילא יש להם גם-כן בנים, אבל העיקר, התאוה! ואלו הצדיקים? הם, בשביל שהם רוצים ילדים, בשביל זה, הם מתחתנים!" הם לא ידעו לענות על זה. והוא נתן להם תירוץ מספיק והם לא ענו. והם התבטלו לר' ישראל ואהבו אותו. על כל מה שדיברו איתו, הוא אמר להם הכל והם התבטלו, והם התקרבו לרבינו, הם תמכו אותו, [על הדפסת ספרי רבינו נחמן מברסלב]. הם פעם הראשון בחייהם, השלושה חכמים, הם שמעו פעם ראשון בחייהם, רעש כזה, אז הם שאלו: "מה זה הרעש? מה יש פה?" "הו!... אתה לא שמעת שר' ישראל נעשה ברסלב? נו, שמענו. מה יש?! מה יש? הם לקחו את רב צבי!" הם ראו, מה שזה רב צבי....

ר' ישראל קרדונר הוא ענש את המוכתר
המוסר על השבת הזה שהוא גרם:

ביום ראשון אני פחדתי, אולי המוכתר הוא רוצה כסף? הוא ירצה עוד פעם כסף, הוא יבוא עוד פעם, הוא יקח אותי שוב לבית סוהר, "כסף!! איפה רב צבי?" יש פה כסף! הוא לא ירצה להפסיק, יש פה עסק טוב, יש פה כסף, כסף! כסף? אין לי כסף! אז ראיתי מקום, ליד בית הכנסת קרלין, מקום סתום, מקום שלא רואים, אז אני הייתי שמה כל היום, ליד בית-הכנסת, אולי יבואו מרדכי עם השוטרים, אף אחד לא ידע איפה אני. אז הוא יכול לחפש כמה שהוא רוצה. אני הייתי שמה עד מנחה. במנחה עליתי לבית-כנסת, מן המקום שאני הייתי לבית-הכנסת, התפללו מנחה, יש להם "קדושה" ובא הזקן הרב קהת, הרב קהת, הוא היה קרליני, וגם האבא של האשה, של אשתו של רב צבי רוזנטל, הוא היה גם כן קרליני, הם היו חברים, אז רב קהת הלך להתפלל מנחה, ושמע כי המשטרה לקחו את מרדכי, את המוכתר (המוסר), לסטמבול, ויש עליו תלונה גדולה שהוא מרגל, שהוא... אז אמר רב קהת, זה

היה ר' ישראל, ר' ישראל, זה היה המעשה של ר' ישראל, ר' ישראל [קרדונר] ענש אותו, הוא נתן לו עונש, ה' נתן לו עונש על זה, על השבת הזה, הוא... לקחו אותו, ומאז נעלם, לא ראו אותו יותר בטבריה, לא ראיתי אותו, טבריה לא ראה אותו יותר, אולי אני חושב שהרגו אותו. מרגל? היה תלונה שהוא מרגל, אז היה האנגלים, הם היו במלחמה עם טורקיה, וכל זה טורקיה, וגם סוריה היא טורקיה, לבנון היה טורקיה, הכל טורקיה, נו, טורקיה התלוננה, היה תלונה שמרדכי מרגל, הוא מרגל כל מה שיש פה בטורקיה, הוא מוסר לשונא שלהם, ריגול, אז הוא לא חזר בחיים. מיום הראשון הזה, הוא לא חזר לטבריה יותר, לא לארץ ישראל ולא לטבריה, לא יודעים איפה הוא, איפה? אם הרגו אותו? על כל פנים לא יודעים, טבריה נשאר בלי המוכתר, בלי מרדכי. הוא עשה שבת כזה, הוא גרם מחלוקת כזה! אז הוא קיבל! מה שהוא קיבל, הכל מן השמים, עולם לא הפקר. אז לקחו אותו בסטאמבול, זה בטורקיה, ולא חזר בחיים. לא יודעים מה קרה איתו עד היום. זה היה, מין הצגה כזה על כל העיר! הספרדים, הם עם בפני עצמם, הם לא יודעים, מה שיש אצל האשכנזים. והאשכנזים, לא יודעים מה שיש בין הספרדים. שני, שני דתות נפרדות. זה ספרדים, וזה אשכנזים. האחד לא דומה לשני, אבל המעשה של רב צבי? היו כל העיר, כל הספרדים [ידעו] ירדו, וכל האשכנזים, "זה? רב צבי? הלך לאומן ביום שישי, ולא חזר!", כל העיר דברו מזה, גם האשכנזים וגם הספרדים, כולם היו ליד הבית של רבי ישראל קרדונר. אחרי התפילה הם עוברים בדרכם הביתה, ועברו ליד ביתו של ר' ישראל קרדונר. זה היה הדרך הרגיל שלהם לבית, וראו דבר כזה, רעש כזה, אז נעמדו, לא יכלו לזוז, ראו דבר כזה? ! הם שאלו: "מה הרעש הזה? מה נעשה פה? איזה חתונה יש פה?" "מה? אתם לא יודעים? אתם לא שמעתם? ישראל בער נעשה ברסלב! והם רוצים להשמיד כל טבריה, מה אתם לא יודעים?? הם שלחו את רב צבי לאומן ביום שישי, ראיתם דבר כזה?! זה רק הברסלבים, מה שהברסלבים האלה עושים! הם הרגו כל המשפחה של ר' צבי, האשה וילדים קטנים, ראית דבר כזה?!" היה רעש כזה, הו... מה שנעשה בטבריה באותה השבת, אל תשאל! כל טבריה היה רותח. "איך עושים דבר כזה?!"

ביום שישי? מה?!...” זה מעשה פלא כזה, שלא שמענו עדיין!!! המעשה... איך עושים דבר כזה? הוא הלך ביום שישי לירושלים רגלי, לא היה לו כסף לנסוע. הוא הלך ביום שישי, הלך להתפלל, הוא לא חזר, הלך לירושלים, אף פעם. לא נשמעו על מעשה כזה! הרעש היה בכל טבריה, אצל האשכנזים והספרדים, כולם דיברו מברסלב: ”מה זה? איך עושים דבר כזה? הולכים להתפלל ביום שישי?! ולא חוזרים?!...” והשלושה חכמים בטבריה הם הלכו להתפלל, הם לא ידעו שום דבר, לא ידעו, לא מִיִּשְׂרָאֵל בער ולא מר' צבי, הם לא ידעו מברסלב בכלל כלום. זה הבית כנסת של קרלין היה ליד ר' ישראל, כל הבתי־כנסת היו ליד ר' ישראל, אז כל אלה שהלכו, היו צריכים לעבור דרך ר' ישראל. נו, ואצל ר' ישראל עמדו המשפחה שלי, המשפחה של רב צבי. כל העיר הם בכו, ”איפה זה? איפה הוא? איפה רב צבי? הלך! איננו, נעלם!” והשלושה חכמים, הם שמעו כל העיר טבריה מדברים מהמעשה של רב צבי, רואים רעש כזה, אז הם שאלו: ”מה יש פה? זה בית הכנסת שמתפללים? מה יש פה? מה יש? מה קרה?” ”מה? אתה לא שמעת? ישראל בער נעשה ברסלב! ורב צבי נעשה ברסלב! ביום שישי הלך להתפלל ולא חזר!...”

כשאני מזכיר עצמי המעשה של רב צבי, יצא מהבית יום שישי, אז אני נעשה אדם אחר, אדם חדש. היה מעשה כזה, מי שמע דבר כזה? הוא היה מתפלל בשעת וותיקין, לא אמר כלום. הוא הולך להתפלל, ונאבד, נעלם, לא חזר, עד היום. מי שמע דבר כזה? כולם אמרו, ”זה רק מעשה ברסלב, הברסלבים יכולים לעשות דבר כזה, כל העולם לא יודעים לעשות מעשה כזה, רק הברסלבים יודעים.”

מעשה ר' צבי שהלך רגלי לירושלים:

ונעשה מעשה כזה, כשיבא משיח יספרו המעשה של ר' צבי. משיח גם יספר, ויהיה שמחה גדולה מר' צבי, שהלך ברגלי לירושלים, יום שישי... נו, נו, ר' צבי הוא אמר לר' ישראל: ”אני לא ישראל בער, אני לא יכול לסבול, נו, אם

כן, חס־שלום אני מפחד שאולי אני אפול? אז אני רוצה ללכת לירושלים. בירושלים יש גם־כן ר' שלמה וקסלר, יש חסידי ברסלב, אני יכול להיות... ברסלב כאן בטבריה? אני לא יכול. אני לא יכול, אני לא גיבור! אני מוכרח ללכת לירושלים. אין לי כסף? אז אני אלך רגלי, עכשיו כבר אני הולך רגלי! ברוך ה', הרגליים שלי חזקים, ברוך ה' אני, יש לי גוף חזק, אני יכול ללכת לירושלים רגלי."

תלמיד מובהק של החפץ חיים
למד לקוטי מוהר"ן ונעשה ברסלב:

אני לא מבין, הוא היה תלמיד מובהק של החפץ חיים, הוא בא לטבריה ואמרתי לו, "רבי צבי? יש ספר ליקוטי מוהר"ן היום, שכל העולם לא יודעים מה זה!" אז התחיל ללמוד, אז נעשה חסיד ברסלב! האשה והחותן והמשפחה, כולם אמרו, "מה זה? ברסלב? אני רוצה גט! אני לא רוצה ברסלב, אני רוצה גט."

הוא קיבל כל זה, הוא ראה שהוא בסכנה, הוא לקח את הטלית והתפילין והלך להתפלל. בדרך כלל היה בא אחר התפילה לאכול ולשתות ופעמים לא בא. נו, באו אלי, "איפה ר' צבי?!" אני אלך לספר, שהוא הלך לירושלים? באה כל העיר, להגיד ולספר להם, "איפה ר' צבי? אדם הולך להתפלל ולא חוזר ביום שישי? מה זה? זה אין בכל העולם, רק בברסלב! יש דבר כזה?! שהולכים להתפלל ולא חוזרים?! איפה ר' צבי?" אמרתי, "אינני יודע..." שלחו לצפת לחפש אותו ואיננו. נו, "אז איפה ר' צבי? בטח הם שלחו אותו לאומן?" הוא חי כמה ימים וקיבל מחלה והוא מת.

והוא היה פאר העיר, פאר הישיבה פאר העיר הוא היה תלמיד של חפץ חיים, הוא למד איתי בישיבה והוא היה תלמידו, הוא למד אצלו, רב צבי רוזנטל, הוא היה תלמיד של החפץ חיים, כן, תלמיד שלו.

התקיעת כף של הרבנים שלא יעמוד בד' אמות של ברסלב ולא ילמוד בספרי ברסלב:

הם קיבלו תקיעת-כף, שהוא לא ידבר איתי, שלא יהיה ברסלב. הוא נתן תקיעת-כף. הוא סיפר לי, אני אמרתי לו: "מה עשית? מדוע עשית ככה?" הוא אמר לי: "זה לא חל על שבועה ולא על נדר! אם אחד יעשה נדר שיחלל שבת, לא חל השבועה ולא הנדר."

המשך הסיפור של רב צבי:

הוא מצא אותי בטבריה, אחר כך נעשה כולם מתנגדים על ר' צבי רוזנטל, הוא היה תלמיד של החפץ חיים, ולא השגיוחו על זה. אני אמרתי לו שזה הענין, ענין רבינו הקדוש זה ענין שנעלה מאד, ואתה תכניס את מוחך ואת לבך בדיבורים של רבינו ויהיה נעשה ממך ותעשה ממך ענין אחר לגמרי. והוא אמר שהוא רוצה להיות ברסלב, והחותן שלו ואישתו לא רצו, אז הלך לירושלים. הוא השאיר את חותנו ואת אישתו והוא הלך לירושלים. היה לו ילדים קטנים, נו, הוא הלך לירושלים רגלי, כן, הוא אמר "אני לא יכול להיות בטבריה, הם לא רוצים שאני אהיה ברסלב, אז אני מוכרח ללכת לירושלים, לר' שלמה, ר' שלמה ווקסלר." כן, הייתי בסכנה גדולה, הם רצו לתת לי מכות, מכות גדולות ואמרתי לי, "תקבל מכות, תגידי איפה הלך צבי רוזנטל? איפה הוא נמצא?!" אני ראיתי שאני בסכנה, אמרתי שישלחו לחפש בדרך לירושלים. בעפולה הם מצאו אותו, בעפולה הם מצאו את ר' צבי בעפולה, והחיילים אמרו לו, שיחזור לטבריה. הוא לא רצה, הם אמרו לו, "אנחנו חיילים! אתה לא רוצה? אנחנו ניקח אותך בכח!" הם לקחו אותו לטבריה, ובבוקר לקחו אותו להרב קלירס, הוא עשה ניירות, שיחתום עליהם, שהוא לא [יעמוד] יעבור אצל ר' ישראל ואצל ישראל בער. הוא חתם, כי הוא היה בסכנה, הוא חתם, והוא עשה את השבועה....

החלום על רב צבי זצ"ל:

כן, כן, ר' צבי, ראיתי אותו בחלום, ובלילה בחצות, אני הלכתי למקוה, הוא בא והוא דיבר איתי, אמרתי לו: "ר' צבי! אתה חתמת להרב קלירס שאסור לך לדבר איתי ולבא אצלי? ! נו, נו, מה יהיה?" הוא אמר, שהוא עכשיו לא רוצה לשמוע להרב קלירס, ויהיה מה שיהיה, הוא יישאר חסיד ברסלב! כן. הוא יהיה חזק, הוא יהיה אחר, כך הלך איתי למקוה, ובמקוה באו אנשים וראו דבר כזה. אבל ברוך ה' ניצלנו מהם, ברוך ה', אחר כך ראיתי, שזה היה חלום. לא מקוה, ולא... רק שמעתי הבכיות של אשתו עליו והיא בוכה, "ר' צבי נפטר." היא נשארה אלמנה עם ילדים קטנים, הילדים עכשיו בקרלין. היום, כשאני נמצא אצל ביתי בירושלים, הם מבקשים אותי תמיד, שאספר להם המעשה של האבא שלהם, מה היה שמה? מה היה המעשה בדיוק? אה?... אבל היה מעשה יפה! ודור דור מספרים המעשה של ר' צבי רוזנטל. הוא לא רצה ללכת עם החיילים. הם אמרו לו: "אנחנו ניקח אותך לאוטו!" כך היה. הם העבירו אותו לטבריה ואמרו לי שרב צבי הוא בטבריה. הוא הגיע לטבריה, הוא חזר לטבריה. הוא קיבל מחלה ומת, הוא נפטר. הוא חתם, על מה שכתב לו הרב קלירס, הוא חתם על זה. (סבא? אמרו שאתה מרגל, שאתה שולח אנשים לאומן?) כן. המוכתר רצה כסף הרבה, הוא רצה לאיים על המשפחה שישלחו אותי לרוסיה והמשפחה יאספו כסף, ויתנו לו, כל אחד, כסף, ויתנו כל אחד כסף בשביל לא לשלוח אותי לרוסיה, אבל קיבל מחלה ונפטר, הוא קיבל מחלה על הריאה.... המעשה של ר' צבי רוזנטל, הוא מעשה פלא. הוא לא אמר כלום, הוא לקח הטלית ותפילין, הוא הלך להתפלל, אחר התפילה הלך לירושלים ובשבת היה בעפולה ומצאו אותו בעפולה במוצאי שבת, הם באו החיילים והעבירו אותו לטבריה, הוא היה גיבור, גיבור, הוא אמר הוא אפילו ימות, הוא יהיה ברסלב!

הקצין הגדול שהיה אוהב כסף:

זה הקצין הגדול, שהוציא אותי, להכות אותי מכות רצח, הוא היה גם-כן אוהב כסף, כמו מרדכי. מרדכי נתן לי גם... יש להם מסחר טוב. הוא עשה תלונה שאנחנו מרגלים. אנחנו שולחים אנשים לרוסיה לאומן. נו, נו, אז ביום ראשון, לקחו אותנו, הוא מרגל. והוא לא חזר לטבריה....

המשך שיחות על ר' צבי רוזנטל:

הוא הלך ביום שישי אם הטלית ותפילין ולא חזר, הוא הלך להתפלל אם הטלית ולא חזר כל השבת, יום שישי כל השבת לא חזר, הוא אמר "הם לא נותנים לי להיות ברסלב. אני מוכרח ללכת לירושלים. אין לי כסף, אני אלך רגלי. יש לי רגלים חזקות." (זרקו אבנים על הבית של רבי ישראל קרדונר?) כן, כן, כן! הם שברו כל הכלים שלו! (זה היה בשבת?) כן... הגוים הטורקים (לקחו אותך לבית סוהר איפה ר' צבי?) כן... "תגיד האמת איפה ר' צבי. אם לא אז אנחנו נהרוג אותך. תגיד האמת איפה ר' צבי? מה זה? אדם הולך להתפלל ולא חוזר כל השבת?" זה לא... עוד לא היה דבר כזה רק בברסלב. זה מעשה פלא. איך הולכים להתפלל ולא חוזרים כל השבת? דבר כזה לא נשמע רק בברסלב! אצל ברסלב זה יכול להיות. דבר כזה שהולכים להתפלל ולא יחזור? בכל העולם אין דבר כזה רק בברסלב! (הם אמרו ששלחתם אותו לאומן?) כן, אנחנו היינו בסכנה, מרגלים... רוסיה היה במלחמה. הטורקים נו... אנחנו היינו בסכנת מרגלים והיה ניסים מן השמים... הוא אמר לי "תגיד האמת איפה ר' צבי?" אז אחרי כמה שעות באה המשטרה ולקחו אותנו לבית סוהר, לא יודעים איפה הוא עד היום. הוא השאיר אשה ובניו ובנים ולא יודעים איפה הוא, לא יודעים, הם שואלים במשטרה, "איפה ר' צבי?" "אנחנו לא יודעים. אני לא יודע. אנחנו לא יודעים", אבל אמרו שזה דבר שאי אפשר רק בברסלב יש דבר כזה, שהולכים

להתפלל ולא חוזרים כל השבת. זה רק ברסלב! (יש פה אורחים) אורחים? תספר להם מה שר' צבי רצה. הוא הלך להתפלל עם הטלית ותפילין ולא חזר ולא חזר, היא חפשה בכל בתי-כנסיות איננו, בא שבת איננו! אז באו אלי כל המשפחה "תגיד איפה ר' צבי?" היה כאלה שאמרו "מה, הוא כבר באומן?" הם חשבו אותו באומן. זה המעשה צריכים להדפיס בכל העיר להודיע שהיה ר' צבי רוזנטל... (שלום עליכם) שלום עליכם, (ג. ב.) אוי וי! מה זה איתך? אינני... אני לא מבין את זה, מי היה ר' צבי רוזנטל? הוא היה תלמיד מובהק של החפץ חיים. הוא בא לטבריה ואמרתי לו "ר' צבי, יש ספר ליקוטי מוהר"ן היום שכל העולם לא יודעים מה זה!" אז התחיל ללמוד, אז נעשה ברסלב, חסיד ברסלב. אה, אה?! חסיד ברסלב? האשה והחותן והמשפחה כולם אז: "מה זה? ברסלב? אני רוצה גט!" הוא קיבל כל זה והוא ראה שהוא בסכנה. הוא לקח את הטלית והתפילין והלך להתפלל. אחרי התפילה... הוא היה בא אחר התפילה לאכול ולשתות. נו, אז באו אלי, "איפה ר' צבי?" אני... הכל, באה כל העיר להגיד, לספר להם "איפה ר' צבי? אדם הולך להתפלל ולא חוזר? יום שיש? מה זה? זה, אין בכל העולם, רק בברסלב יש דבר כזה. הולכים להתפלל ולא חוזרים? לא נשמע בעולם דבר כזה רק בברסלב!" (ר' צבי היה הקרוב של משה רוזנטל בירושלים?) אינני יודע, אבל שמו רוזנטל, ר' צבי רוזנטל. "איפה ר' צבי?" אמרתי, "אינני יודע." שלחו לחפש אותו, איננו. "איפה רב צבי?" היו שאמרו ששלחו אותו לרוסיה באומן, הוא ברסלב, הוא... "הם שלחו אותו לאומן!" (הוא חזר הביתה בסוף?) כן, (הוא חזר הביתה בטבריה?) כן, אבל הוא מת, הוא מת, הוא חי והוא מת... אז אמרתי "אולי הוא בירושלים" אז שלחו ותפסו אותו. הם הביאו אותו לטבריה... "איפה ר' צבי? מה זה? הוא הלך להתפלל לא חזר איפה הוא?" אנחנו... אנחנו מקלקלים הכל. ה' יתברך נותן לנו ואנחנו... [רבי ישראל כפי שהיה רגיל בודק מה עם הכסף שנתנו לו צדקה לדפוס של רבינו] יש לי... יש לו... קודם כל הכסף, בהכסף אוי! מה שנתת לי, מה עשיתי עם זה? (אתה לא לקחת כלום אתה נתת הכל לרבינו) אבל צריכים להסתפק, לנסוע, ולנסוע ולנסוע עד ירושלים בבית המקדש בעיר קודשי קדשים ברוך ה', אני בזמן שלא היה בלי... לא לחם בשביל

הילדים, בשבילי, אני גם כן צריך לחם, בשבילי לאכול בשבילי ולא בשביל הילדים! לא בגד ולא לחם ולא כסף! כלום! ישראל בער, כולם צחקו, אמרו "הנה ברסלב, מה אכפת לך?! הם רוצים... מה יש? הוא יכול לקחת כולם!"...

הוא בא הוא היה גר בחברון, הוא השאיר האשה והילדים, הוא הלך לישראל בער בטבריה. ובטבריה נעשה רעש גדול, "ישראל בער נעשה ברסלב!" ישראל בער! צריכים להדפיס דברי רבינו שיהיה מלא העולם, כל העולם כל ישראל, הגויים לא בחשבון! הם לא בני אדם, אין אם... יש חשבון עם תרנגול? היום אני ברוך ה' זה כל חיותי (אתה יודע רבי ישראל כל הדיבורים שדברת איתי זה לא נאבד) אני יודע! (זה עשה פעולות)....

היה לי עונש היה לי וויכוחים...

הוא למד אתי בשיבה והיה תלמידו ולמד אצלו (איך קראו לו?) ר' צבי הירש ר' צבי רוזנטל (הוא היה תלמיד של חפץ חיים) כן, תלמיד של... אוי ווי, אני רואה עכשיו, אז בזמן שעבר עלי, מה שעבר, לא ידעתי מה זה, לא יכולתי, היה קשה לי, כתוב בגמרא "הבא לטהר מטהרין אותו" נו, מדוע מגיע לי צרות כאלה? אני רוצה להיות עובד ה' באמת, מדוע מגיע לי צרות? היה קשה מדוע, אבל עכשיו... זה היה קשה אבל עכשיו כל מה שעובר זמן יותר אני רואה ומבין ומשיג ומכיר שזה היה טובה כזה שאין לה שיעור! עכשיו אני אתן מליונים, אני רוצה קצת לסבול בזיונות, צרות, איפה הם? איפה אשיג? רק תקופה הזו היה מה שהיה, וזה היה הכל טוב הכל בשביל הדורות לראות מה זה ברסלב, ואיזה כח זה. גם כן... כשהוא אמר דברים לא יפים אז קמתי מהכסא ואמרתי לו "אני לא רוצה לראות אותך!" אני יצאתי מהחדר ונתתי עם הדלת... אני לא נכנסתי אז כלילה הזה אליו והוא, היה דרכו להתפלל כמו פה, ותיקין, כן, הוא לא היה לו... מנין החסידים שלו היו מתפללים לפני חצות היום בשעה תשע, עשר, הוא לא התנגד על זה הוא התפלל עם הספרדים. בזמן שהוא התפלל היה שריפה, אחרי התפילה הוא

בא, הוא מצא שריפה והבת שלו מספרת לו שהיה לו נס שלא נשרפה! על כל פנים, אז הוא אמר לה, "זה היה לי עונש, ישראל בער, היה לי עונש היה לי וויכוחים..." ככה הוא אמר לבת שלו "היה לי וויכוחים עם ישראל בער ונעשה ברוגז אז ברוך ה' שנצלת ברוך ה' שאת נשארת בחיים!" אז היא אמרה לו "אני אומרת לך, אני שומעת הוויכוחים ואני רואה שהוא... הצדק איתו!" אוי ווי, מה שהיה לי, יש הרבה סיפורים, הרבה, הרבה עניינים נעלמים מה ש... אוי, עכשיו ניתן כמה... כל הכסף של העולם שיהיה מעשה כזה, כן, רב מוטל, ישראל בער של הוויכוחים ושל... היה תקופה. והכל היה בעיתו ובזמנו. אני הייתי צריך לקבל מרבי ישראל ולא היה אפשרות כזה רק על ידי הבזיונות והשפיכות דמים והצרות שסבלתי מכולם, אני הייתי לבדי, לבדי נגד כולם! איך אפשר דבר כזה? מה שסבלתי, מה שעבר עלי, זה... אין דיבורים לדבר, כמה שאני אספר אין עוד, אין עוד כלום, כמה שציערתי את האבא ואת האמא שלי, האבא שלי היה עיוור והיה עני ואני עשיתי הכל לעשות רצון האבא לקיים מצוות כיבוד אב ואם....

הרב אלפנדרי

הרב אלפנדרי:

אני הייתי הגרוע מכולם, אני הייתי איש פשוט וגרוע מכולם. הרב אלפנדרי הוא היה גר בצפת. הוא בא לטבריה, לטבול בחמי טבריה, אז אני ירדתי מהשיבה, ירדתי ואמרתי להרב אלפנדרי, "אני יש לי בקשה ממך, אני רוצה לשמש אותך." הוא היה גאון עולמי, כן. הוא היה לו דיבור. וגיבור כזה! הוא שמע איך שאני אומר "ליקוטי תפילות", אז אחר כך הלכתי ובאתי לחדר שלו ואמרתי לו, "מה אתה רוצה? מה אתה צריך?" הוא אמר, "אני רוצה לשמש אותך! זה אני רוצה!" (הוא היה איש אמת?) כן. הוא היה זקן גדול והוא היה גיבור, גיבור מאד, הוא לא שאל לכל הרבנים, הוא אמר לי, "אני שמעתי על רבי נחמן, שמעתי גדולות, שהוא גאון גדול! אבל מה שאני שומע ממך? לא ידעתי מזה כלום! עכשיו? אני רוצה לשמש אותך!" הוא היה שכן שלי בצפת, (אתם הייתם גרים בצפת?) לא. התחתנתי בצפת, הוא היה גר בצפת ואני נולדתי בטבריה וגרתי בטבריה, כל טבריה בכו, בכו עלי, האבא שלי והאמא שלי הם בכו, "מה? אי אפשר להיות חסיד ברסלב! מה זה? אנחנו לא רוצים ברסלב!" וככה היה כולם, כל הלומדים וכולם, "היה ברסלב? ברסלב?! ברסלב?!..." אני, אני הייתי למטה מכולם, לא היה לי שום מח ושום שכל ושום... כלום לא דיבור ולא כלום, אין ממש... ורבינו הקדוש כותב לי: "תלמידי, תלמידי היקר*..."

חכם באשי, רב שלמה הגאון של הספרדים:

פעם בא לטבריה רב שלמה, הגאון של הספרדים. "חכם באשי" הוא היה זקן וגאון "אלפנדרוי" והוא היה גאון וצדיק הוא היה יחידי, לא היה לו אישה. הוא בא לטבריה ואני נכנסתי אליו אצל הספרדים, אני נכנסתי אליו וביקשתי אותו: "אני רוצה זכות לשמש אותך..." את... אות... נו. אני בקשתי אותו, והוא היה גאון, נו, יהיה ככה! הוא הסכים! להלביש לו את הנעליים ולעשות לו תה ולנקות, שימוש! הוא היה גאון והוא שמע על רבינו רבי נחמן, שהוא היה גאון וצדיק. איזה שמחה צריך להיות לנו שזכינו בעולם הזה להיות מקורבים לרבינו! אנחנו לא יודעים מה שזה!

היה כמה גדולים שהם חשבו שהם משיח, שהם, שהם, והם והם! ורק הם! הם דברו מין דיבורים כאלה, אבל זה לא היה נכון! זה שהם דיברו הם טעו! כן! רק רבינו הקדוש! אצלו אין שום טעות! מה שהוא גילה... איזה דיבור... איזה דיבורים, כל דיבור מבורר! הלכה למשה מסיני!

עוד שיחה על רב אלפנדרוי:

בצפת היה גר זקן אחד, זקן גדול קוראים לו, קראו לו בשם הרב אלפנדרוי, הוא היה אדם גדול מפורסם בכל העולם אתה יודע מזה? (לא שמעתי עליו) לא שמעת עליו? איך זה? נו, אתה אדם צעיר ואני זקן ואני שמעתי מהרב הזה בטבריה שהוא אדם גאון גדול וחכם גדול וירא שמים גדול, הוא היה תקיף מאד נגר הרבנים שהוא הבין שהם לא בסדר, אז הוא לא השגיח מה שהם רבנים, הוא אמר האמת, הוא גר, היה גר בצפת והוא היה בכל לילה קם, בכל לילה בחצות לילה ובוכה לפני ה' יתברך על החורבן בית המקדש, כן. הוא היה גאון אבל הוא היה ירא שמים גדול והוא היה קם בכל לילה בחצות ובכה לפני ה' יתברך מאד בדמעות. אני לא הייתי בצפת אבל שמעתי ממנו והוא בא בחורף בטבריה בשביל לעשות את האמבטיות בחמי טבריה

אז הספרדים ידעו כולם שהוא אדם גדול, אז הם נתנו לו חדר אצלם אצל
 הספרדים בר' מאיר בעל הנס ונתנו לו חדר ואני שמעתי שהרב אלפנדר
 נמצא אצל הספרדים, אז הלכתי אליו, זה היה כבר אחרי שנעשתי ברסלבר,
 אחרי הפטירה של רבי ישראל [קרדונר], אחרי שנפטר רבי ישראל. ואני
 נכנסתי אצלו וביקשתי אותו, אני רוצה לזכות לשמש אותו והוא ראה שזה
 בלב שלם, כן, הוא היה מבין, אז הוא נתן לי רשות לשמש אותו. הוצאתי לו
 את הנעלים וסידרתי לו את המיטה הבאתי לו תה, איזה שימוש... עבר כמה
 ימים ואני התפללתי פעם אצל הספרדים ואני התפללתי כמו שראיתי אצל
 רבי ישראל, תפלה, וגם אמרתי ליקוטי תפילות ותהלים בדמעות בהתעוררות
 בהתלהבות והוא שמע בהחדר שלו אז כשגמרתי את התפילה ובאתי לשמש
 אותו ושאלתי אותו מה הוא צריך, מה הוא רוצה, תה או איזה דבר מה שהוא
 צריך, אז הוא אמר לי: "אני לא צריך כלום, אני רוצה... אני לא רוצה
 שאתה... שאתה תשמש אותי!" הוא לא ידע שאני ברסלבר שאני... רק הוא
 שמע את הקול של התפילה אז אמר לי "אני לא רוצה שאתה תשמש אותי!"
 אני הייתי בן עשרים ושתיים בן עשרים ושלוש והוא היה איש זקן וגאון כזה
 אז זה לא... איך הוא גאון כזה ואני פשוט, אני אברך פשוט, היה קשר ביננו
 וראיתי שהוא מדבר איתי על כמה דברים וכוונתי לדעתו והוא היה לו איזה
 דברים שהוא היה צריך להתיעץ עם איזה בן אדם והוא התיעץ איתי ואני
 אמרתי לו האמת, אז הוא הבין שאני איש אמת ואומר אמת והיה קשר ביננו
 והוא שאל אותי "איך הפרנסה?" אז אמרתי "אני בן ישיבה אני לומד
 בישיבה." "ואיך הפרנסה? יש לך את הפרנסה?" הוא התעניין ושאל אותי.
 אז סיפרתי לו "אני למדתי בישיבה ואחרי שנעשתי חסיד ברסלבר הם לא רצו
 להחזיק אותי בישיבה ברסלבר, אולי הוא יעשה אחרים, אולי, אולי... לא
 רצו, אבל אף-על-פי-כן הם לא יכלו לדחות אותי, אני לומד שמה מזמן
 מהבר-מצוה, אז הם נתנו לי פחות מכל בני הישיבה, אני קיבלתי פחות
 מהם." אז ספרתי לו שהחיים שלי ככה, בדוחק גדול וסיפרתי לו שהם נותנים
 לי פחות מן האחרים בשביל שאני מחסידי ברסלבר, הוא את זה... בעוד איזה
 ימים באו לבקרו הרבנים של האשכנזים ורצו לקחת אותו לבקר בהישיבה

שלהם בהישיבה אצל רבי מאיר בעל הנס של האשכנזים, והוא, באו אליו היה הרב והגבאי של הישיבה ועוד בן אדם אחד היה שלושה והם באו אליו כמו ש... בכבוד ובהערצה ודיברו איתו והוא אמר להם "מדוע אתם נותנים לאיש הזה פחות? אין לו פרנסה!" אז הם אמרו לו "הוא איש יקר הוא בן אדם עובד ה' אבל הוא אומר תמיד תהלים תפילות זה לא בן ישיבה. ישיבה הוא רק ללמדן, אבל הוא לא שומר הזמנים של הישיבה הוא הולך בין ההרים והוא איש כשר אבל לא בן ישיבה. מה שאנחנו נותנים לו זה רק, רק מצד החסד שאנחנו מרחמים עליו." נו, אז הוא, אז הוא התרגז עליהם ואמר להם "שהתהלים שלו יותר חשוב אצל ה' יתברך מהלמדנות שלכם, מהלמדנים שלכם!" אוי, אוי, אוי כל הזמן... ואני ירדתי אליו כל יום אבל לא זכיתי לשמש אותו כי הוא לא רצה בשום אופן והוא... וראיתי שהוא, כשסיפרתי לו שאני מחסידי ברסלב, שאני סיפרתי לו מה שאני סובל הוא אמר לי: "חסיד ברסלב! זה דבר יקר מאד! זה דבר חשוב מאד!" כן, ככה הוא אמר. נו, כבוד להרב, להרב שבא אליו, נו, בסוף בשביל שהוא אמר להם, אז הם נתנו לי הוספה חצי לירה בחודש אחרי שהוא דיבר איתם. אוי, אוי, אוי, אדם גדול מפורסם בכל העולם גאון קדוש והרב אלפנדרוי... כנראה... מי זה שאמר: "אני לא יודע?" אתה צעיר ואולי הוא נמצא כבר לפני שנולדת, אבל עד היום השם שלו הוא גדול מאד הרב אלפנדרוי, תתעניין, תשאל אולי את הספרדים על הרב אלפנדרוי, הוא עשה ספרים הרבה והוא היה אדם מפורסם בארץ ישראל ובכל העולם....

ואמרו אסור לרחם עליו!

הוא צריך להיות בין עניים בכותל המערבי!

מזמן שאני הייתי ילד, הייתי ילד עני, האבא שלי היה עיוור בשתי עיניו והאמא שלי היה לה, היא קיבלה את זה ב[אבהה], אני מכל ימי חיי למדתי, מתחילה רק בישיבת סלונים ועכשיו אני, אני לא רוצה לשמוע מהם, בעלי גאוה כאלה! הם קיבלו כל הכסף של אמריקה, הם קיבלו ולא נתנו בשביל

חתיכת לחם, כן, רב משה קלירס היה לו בן אברהם מרדכי קלירס, הוא עשה בנק מהכסף של אמריקה, הוא עשה בנק והבנק שלו היה עשיר יותר מכל הבנקים! הילדים שלי לא היה להם חתיכת לחם לאכול והם היו להם כל הכסף של אמריקה אצלם, ואני לא היה לי לא נעל ולא לחם ולא כל מיני דברים ולא בגד להילדים שלי, היה לי עשרה ילדים וכולם היו צריכים לאכול ולא היה לי. לא נתנו לי, מדוע? אני לומד בספרי ברסלב! זה כל ה... זה סלונים! ואמרו אסור לרחם עליו הוא צריך להיות בין עניים בכותל המערבי, לא בישיבה! ולא נתנו לי אפילו חתיכת לחם בשביל הילדים, לא נתנו לי. ניסים ונפלאות שאני חי לא היה לי לחם לאכול, כן, כן, זהו סלונים. תמחול לי אני לא רוצה לדבר לשון הרע, אפילו על שום אחד מישראל, אבל זה היה ממש... (מלצרנט תורה!)? מנעמט דע שטיקל ברויט פון קינדער פון קליינע קינדר האט נישט גגיבן קיין שטיקל ברויט איר דארף פורין צו ירושלים) ה' יברך כל עם ישראל בכל הברכות ובכל הישועות. כן. לא יום אחת, שבוע אחת, שנים! לא היה לי לחם, רק לחם לאכול לא?! אני ולא הילדים שלי, לא היה לי לשלם לשכר לימוד, אז הם שלחו הילדים הביתה לא... קברי צדיקים? הצדיקים השקרנים אתה מבין מה שאני מדבר? (כן) "אסור לרחם, הוא לומד ספרי ברסלב!" בתוך הישיבה זה אסור לרחם, היה הרב אלפנדר הוא היה גאון, גאון עולמי וצדיק, הוא ביקש, אני, אני הייתי אצלו ושמשתי אותו, אז בקשתי ממנו שידבר איתם, שיתנו לי לחם לאכול, לא? אנחנו ניתן לכל ישראל רק לברסלב, לברסלב לא?! כי הוא לומד סיפרי ברסלב בתוך הישיבה?! (הרב אלפנדר דיבר איתם?) יוא, כן, (בו מה?) נתנו חצי לירה לחודש הם הלכו הם אמרו לו שלא יתנו אבל הם פחדו (ממנו) הוא היה לו שם גדול, הרב אלפנדר, הוא היה גאון בתורה וחסידי, כן, הוא ביקש ממני לקבל... עוד לא היה לי לחם לאכול, לא היה לחם, רק לחם לבד לא היה, והם היה להם כל הכסף של אמריקה אצלם, הם היה להם שם גדול בעולם כאילו הם צדיקים, השם היה בכל העולם, הם אמרו אני לומד בישיבה? אני לומד סיפרי ברסלב! אני לומד בישיבה?! הם לא רוצים אותי! אני נולדתי בטבריה והם אמרו "לא, הוא לומד סיפרי ברסלב אנחנו לא ניתן

לו, הוא לא בן ישיבה!" זה ניסים ונפלאות שאני נשארתי בחיים, אני והילדים, אבל ה' יתברך הוא מרחם, ה' יתברך מרחם והאמת... השקר נופל, האמת חי וקיים! השקר סוף כל סוף הוא נופל. אני זוכר הם היו במעלה עליונה נפלו וירדו לגמרי, הם לא נתנו לי לא לחם ולא לשתות, "שילך לירושלים בין העניים שיושבים בירושלים בכותל המערבי!" לא נתנו... ניסים ונפלאות... הבנים שלי לא יודעים לא יודעים מה זה "אלף" ומה זה "בית" מה זה "קמץ" ומה זה "פתח" מה... הישיבה ראש חודש והילדים לא הביאו כסף אז שלחו אותם הביתה לא יכלו, לא ידעו, לא היה לא אוכל ולא ללמוד, כן, אוי אוי אוי כל שונאיו נפלו, נפלו כולם לא נשאר בית-כנסת אפילו אבן אחת לא נשאר, הממשלה קנה המקום של הבית הכנסת שלהם, שלמו לקחו כסף הרבה... ניסים נפלאים שאני והילדים שלי נשארו בחיים. סלונים היה לו שם בכל העולם, סלונים סלונים סלונים אבל השקר!.. ויורד ונופל (רבי נחמן מברסלב מתי הוא יבוא?) הוא יבוא, הוא כבר בא! רואים שבכל העולם, בכל יהודי, הוא לומד עם כל ישראל, הדרך איך לעבוד ה' באמת, אמת כזה שלא היה, לא היה, אבל... "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם" ר' נחמן אמר "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם" נו, הוא חיפש כבוד ופירסום? זה היה... כמה שאמר עוד לא מגיע אפילו לאיזה חלק מזה... רבי נחמן הוא... "אני..." ורבי נחמן אמר "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם" כן, ככה אמר, "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם" דיבורים כאלה... נכד הבעל שם טוב!... [הוא] מתקן את כל העולם, כל הרשעים כל הכופרים כל השונאים, מתקן, מתקנים, רבי נחמן אמר אפילו יש חולים שאין להם רפואה ואני יכול לרפאות, ככה הוא אמר, ככה כתוב בספר! שנים בעולם, האמת היה שנים רבי נחמן ור' נתן! ואמר "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם" מי, מי יכול לספר, מי יכול לדבר, זה היה חידושים כאלה, אין פה לדבר. גילו אמת ואמונה, ועושה מכל העולם צדיקים, מכל הרשעים מכל הכופרים עושים צדיקים! אפילו החילונים יודעים מזה! אני נולדתי בטבריה ולמדתי תמיד בישיבת ברסלב ומה שסבלתי מזה, מברסלב, מה שסבלתי זה אין פה לדבר לספר, הגאווה של כל העולם היה אצל סלונים, אני יכול לדבר

ולספר ולהעיד היה אחד אהרן לוריא שמעת? (לא) גדול בתורה! גדול בתורה, הוא היה חסיד סלונים והוא היה נגדו, הוא אמר סלונים (לא טוב) רק ברסלב... אני לא הייתי נכלל, אני לא הייתי בן ישיבה, "הוא לא בן ישיבה!" המנהל הגדול אמר "הוא לא בן ישיבה" הוא אמר לר' אלפנדר "הוא לא בן ישיבה, אנחנו מתביישים, ילך מכאן!" בגד, אפילו לחורף לא היה לי, בשביל ילדים קטנים לא היה לי בגד ולא לחם ולא כסף ולא כלום, ניסים היום שאני חי. אבל ה' יתברך הוא משלם את... להשקרנים הוא משלם להם... רבינו הקדוש גילה... יש כבר, יש כבר בעולם "הליקוטי מוהר"ן" אז העולם לא יחרב יש כבר, יש כבר "ליקוטי מוהר"ן" בעולם, עלי אמרו לרב אלפנדר "הוא לא בן ישיבה, אנחנו לא ניתן לו!" אבל הם נתנו חצי לירה לחודש מפחד שר' אלפנדר הוא איש חזק והוא לא יתבייש אפילו לפני הגדול שבגדולים, הגדולים שבהם, הגדולים, הגדולים של סלונים-ירושלים הם אמרו התורה של ר' נחמן אין בעולם כמו התורה שלו, אז הם אמרו הם מירושלים-סלונים הם לא יודעים, אנחנו יודעים אנחנו לומדים! לא היה לי לחם, לא, אני ולא הילדים שלי, "הוא לומד ספרי ברסלב!" (סבא גם היום לא נותנים הרבה לברסלב) גם? (גם היום לא נותנים הרבה לברסלב) היום? (לא נותנים הרבה) מה? הם לא יודעים כלום! הילדים שלי שלמדו בבית ספר, כולם קראו להם ברסלב ברסלב ברסלב! הם פסולים (לא בסדר) לא בסדר? הם פסול! יש כשר ויש פסול, הם פסולים, "הוא לומד ספרי ברסלב!" ברוך ה' זכיתי לפתקאות מרבי נחמן, כן, הוא כותב לי "תלמידי היקר" אני הייתי איש פשוט לגמרי! ופה הוא כותב לי "תלמידי היקר" אבל אני חי ברוך ה', ואני רואה הסוף שלהם כולם סבלו צרות שאין... רחמנה ליצלן כי ה' יתברך הוא אוהב צדיקים. על צדיקים הוא מתקנא יותר מכל התורה זה עיקר התורה עיקר... הרב אלפנדר הוא שמע שאמרתי שתי תפילות "מליקוטי תפילות" אז הוא לא רצה שאני אשמש אותו, הוא אמר לי "אני צריך לשמש אותך לא אתה אותי!" ליקוטי תפילות כזה... והם לא נתנו לחם למי שהוא... לחם לילדים קטנים, על-ידי שלמדתי ספרי ברסלב! מאימה ופחד הם נתנו חצי לירה! ברוך ה' שזכיתי להיות עקשן ולצאת מהם

בשלוש, אני הייתי... אי-אפשר לתאר איזה פנים היה לי, הם חשבו שהם גדולים של כל העולם, והגאווה שלהם היה עד השמים ואני הרגשתי את זה... היה לי עשרה ילדים, אני לא משקר, אני לא רוצה לדבר, הם אמרו "אסור לתת לו עזרה, אסור! הוא לומד ספרי ברסלב!" ברוך ה' אני הייתי חזק ואני לא שמעתי לכולם, היה בהם לומדים גדולים אמרו שהם לא רואים תורה כמו רבי נחמן, אין עוד בעולם! (אז למה הם התגדודו?) לא שמעו לגדולים אמיתיים, לא שמעו, הם עשו לעצמם גדולים שקרן יותר גדול, למדן יותר גדול, מרדכי מסלונים היה גאון תורה, [הוא אמר] "כמו רבי נחמן כמו "הליקוטי מוהר"ן" אין עוד בעולם!" אז אמרו שהוא משוגע, הוא לא יודע מה שהוא מדבר, אסור להוציא בירור כזה, הוא עלה על כל הגדולים על כל, על הכל... והאמת שלו זה... אין אמת כמו זה אין חכם כמו זה (מה הוא אמר על הפתק?) מי? (ר' מורדכי) הוא קיבל הפתק ואמר שמה שאני מוציא מפי זה תורת משה זה קדוש וקדוש וקדוש! (גם היום הגדולים אומרים שרבינו זה קודש קודשים אבל הקטנים לא מקבלים) השקרנים (כן) אני הרגשתי הריח רע של הגאווה שלהם... אני, רבינו הקדוש אמר, זה שיחה בתוך "הליקוטי מוהר"ן" "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם!" מכל העולם! "נצחתי ואנצח גמרתי ואגמור" מה זה?! מה אתה אומר על זה?! "גמרתי ואגמור" אז הוא כבר הפיל אותם כולם! הם היו המתנגדים הכי גדולים של ברסלב וברוך ה' אני יצאתי, ברוך ה' שאני חי... אני... רבינו הקדוש רבי נחמן אמר "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם! אני ורבי נתן..." רבי נתן היה תלמידו. בשביל רבי נתן אין לנו שום שבח להגיד עליו, הוא היה ראש כל הצדיקים וכל התורה, רבי נתן... על רבי נחמן... אני הייתי שכן של משה קלירס (מי זה היה משה קלירס?) היה סלוני (חסיד סלוני?) כן. הוא אמר לי... "אני ורבי נתן" שני אנשים מכל הגדולים כל הגאונים הם מצחקים מכל העולם! "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם! (יש חדשות) איפה?...

אנשי טבריה

חסידים בטבריה:

בטבריה היה עיר קטנה, אבל היה חסידים, חסידים של כמה מינים, כן. וכל אחד מהחסידים חושב שהוא האמת, קדש קדשים, שכולם צריכים ללמוד מהם, הם חסידים ביאן, ואלה איך להיות חב"ד... על כל פנים חסידי קרלין וחסידי סלונים הם היו קרובים זה לזה, הבית-הכנסת היה סמוך. אבל קרלין היה צועק בתפילה, אז הם היו, היה להם שם וחשיבות גדול. הם צועקים בתפילה! הם מתפללים בכבוד! וחסידי סלונים? הם ביטלו את החסידי קרלין, העיקר ללמוד שיהיה למדן! אצל חסידי סלונים היו למדנים! חסידי קרלין? היו צועקים בתפילה! אבל חסידי סלונים? הם לא צעקו בתפילה. רק היה אצלם למדנים, הם היו אצלם, כל הכבוד וכל הגאווה וכל העולם, הם חשבו שהם גדולי הדור, שהם מנהיגי הדור, שהם מנהיגי ישראל, שהעיקר ללמוד גמרא! כן. יש למדנים, ויש למדנים, יש הרבה מינים, רוב מוטל? הוא היה באמת כשרוני מאד, בעל מח, בעל נפש, הוא היה חכם ומבין ובעל רחמים ומידות טובות, רב מוטל! נו! אבל העולם? היה לו גאווה יותר, כי הוא ירא שמים, הוא למדן! אז הם היו, אצלם יש, הישות והגאווה זה היה עיקר החיים אצלם. ישראל בער? לא היה קרליני ולא סלונים, רק הוא בחר בחסידות ברסלב! אז ה' יתברך סיבב, שרב מוטל היה בשכינות איתי. אני הייתי תלמידו והייתי כמו בן. הוא אהב אותי, אף-על-פי שאני לא כשרוני והוא היה למדן גדול, אבל אף-על-פי-כן הוא כיבד אותי וקירב אותי, כי אני הייתי בעניות גדול ואני, האישה שלי היה אצל ההורים שלה. ואני הייתי אצל ההורים שלי, לא היה לנו פרנסה. נו, אני הייתי בבית אצל רב מוטל כמו בן

בית. הוא ראה שאני נתקרבתי לרבינו הקדוש לברסלב. הוא ראה, שאין לי אישה, אין לי דירה, אין לי פרנסה, ואני שמח! הוא לא הבין את זה, הוא לא הבין את זה. "מה? מה הוא לא מהעולם, הוא לא מהעולם הזה? מה זה? מה זה עם ישראל בער?" הוא לא הבין את זה. הוא הבין, שאין לי לחם לאכול, זה הוא הבין! זה הבין. הוא היה חכם הוא היה למדן, אז הוא הבין. אני לא אמרתי לו, הוא שאל אותי: "מי? מי נותן לך אוכל?" אז אמרתי לו: "ה' יתברך מפרנס אותי" כן. וזה נכנס באוזניו והבין שאני אין לי אוכל, כן, ואין לי בגד של שבת ואין לי כלום. אין לי... האישה בצפת? ואין לי לא דירה ולא כסף ולא גאווה ולא תורה ולא כלום! נו, הוא ראה שאני שמח. הוא הבין שאני אין לי לחם לאכול. אז הוא הלך, הוא היה בעל רחמים, הוא הלך אצל חסידי סלונים.

הזמירות של שבת:

הוא שמע את ה"שלום עליכם" שלי. אז לא היה כמו היום. אני הייתי אז בתחילת ההתקרבות, "ואשת חיל" שלי? "אזמר בשבחין?" אז הוא נתבטל לגמרי! אז הוא אמר, "מה זה? אני למדן? ולא יודע מה זה שבת! זה השבת שלי כלום! ישראל בער, ישראל בער, הוא יודע הכל, הכל!" את הלב שלו, הוא סיפר לבנות שלו. ישראל בער! ישראל בער! ישראל בער! וגם הבנות, הם העריכו את רב מוטל האבא שלהם וידעו שהוא למדן גדול, בעל מח גדול, ואני מה? איזה? איזה ערך יש לי אצלו? אבל הוא אמר להם: "אני מתבייש מישראל בער, אני רואה את השבת שלו. איך הוא שמח! ויש לו אורחים לשבת, אני לא יודע איך הוא חי?" הבנות שלו, הם שמעו את השבתים שלי, הזמירות והשמחה, והם ראו שאין לי כלום, שרב מוטל נתן לי כסאות, כן. רב מוטל היה מתנגד הכי גדול, כי האדמו"ר שלו של סלונים היה מתנגד גדול, אבל אף-על-פי-כן הוא אהב אותי. אז הבנות שלו הם שאלו אותו: "מה זה? מדוע ברסלב לא מוצא חן בעיניך? אנחנו רואים, שהוא עובד ה' כזה, הוא תמיד שמח!" הוא היה מבולבל, אני עשיתי לו מחלת לב.

הוא היה מתנגד גדול ואני הראתי לו: "אתה מתנגד? טוב! אז תשמע את אשת חיל של ברסלב!" הוא נשאר בלי ידיים בלי רגליים, הוא נתבטל! כן. הוא היה ירא שמים, הוא היה כל כך משוקע בהתנגדות נורא, והוא? ואני כנגדו כלום! יתוש, כלום לגמרי! והוא היה לו מחלת לב, הוא לא מצא מקום, הוא רואה בעיניים את השבת שלי ואת השבת שלו ואיך? איך אפשר להיות מתנגד? כן. היה לו צרות, עשיתי לו מחלת לב. על כל פנים בשבת השני אישתי היה לה כבר ברוך ה' נעליים. באו הבנות שלו של רב מוטל, ואמרו לו: "איך לה שמלה לשבת, צריכים לעשות לה שמלה!" אז רב מוטל שלח אותי לאיזה סוחר, שהוא סוחר שאריות, שאריות זה חתיכות והוא היה סוחר, היה בוחר בחתיכות גדולות, כדי שיהיה שמלה. אז הוא שלח אותי אליו והוא נתן לי סחורה שהיה מספיק על שמלה והיא הייתה תופרת והיא תפרה והיה לה גם שמלה על שבת והיה הצגה נורא! הבנות שלו הם שמעו את ההתנגדות ושמעו "האשת חיל" שלי. אז הם עשו לו צרות, לרב מוטל, "איך? איך? איך מתנגדים על יהודי כזה?!" שהוא אומר אשת חיל כזה? אפשר להיות מתנגד?" כן, אני עשיתי להם לטבריה לחסידי סלונים מחלת לב. הם היו מתנגדים הכי גדולים ואני עשיתי להם צרות כאלה, אבל לא לחינם לא על חינם. הם היו בישיבת "רבי מאיר בעל הנס" והיה להם שם יותר מכל הישיבות של ירושלים. והם נתנו לי שני לירות לחדש במקום עשרה, שתיים עשרה, חמש עשרה. נתנו לי שני לירות! אז הם אמרו, שהם נותנים לי רק בשביל רחמנות, "יש לו ילדים קטנים. נו, צריך לחם. אבל הוא לא בן-ישיבה, הוא לא לומד גמרא, הוא לומד לקוטי מוהר"ן! לקוטי תפילות! תהלים! זה ישיבה? זה בן-ישיבה?" אבל ליקוטי מוהר"ן והליקוטי תפילות והתהלים, זה עשה להם צרות גדולות.

הלחם בשביל המשפחה:

היה אחד אופה, שהיה אופה לחם, כן. אז הוא הלך אצלו. קראו אותו רב מנדל וועק, כן. רב מוטל ראה שאני אין לי לחם לאכול. אמר "לחם מגיע לו,

צריך להיות בלי לחם? אני צריך לתת לו לחם!" וככה היה, הוא הלך להאופה, מחסידי סלונים זה חבר שלו, ואמר לו: "תתן על חשבוני לישראל בער כל יום ככר לחם, בכל ראש חדש תתן לי חשבון, אני אשלם לך." כך היה. אחר-כך הוא היה בלש, בלש... אני ישבתי בחצר שלו, היה לי מטבח קטן. באתי לבעל המטבח. "כמה אתה רוצה להשכיר לי המטבח?" אז הוא אמר לי איזה סכום קטן. טוב, אני לקחתי. אבל אין לי גם הסכום הקטן. אמרתי לו, "אל תדאג, אני אשלם לך! נו, מה יש לך?" הוא נתן לי את המטבח ואני מצאתי מהסוחרים איזה תיבה שבורה ולקחתי לתוך המטבח והיה לי איזה תיבה בשביל שולחן ואיזה תיבה, כן. תיבות! אני בעצמי ישבתי על הרצפה, נתתי איזה סמרטוטים על הרצפה, אני ישבתי על הרצפה ואמרתי ליקוטי תפילות, תהילים... רב מוטל ראה את הדירה שלי את המטבח. ואיך אני עוסק בליקוטי תפילות, ברסלב! והוא רואה שאין לי לחם לאכול והאישה בצפת, אצל ההורים שלה ואני שמח? מה זה? הוא שאל איזה חיים זה? מה זה? אז הוא לא הבין את זה מה זה? מה? היכן אני לוקח את זה? על כל פנים, ה' יתברך ריחם עלי והשכן שלו, שהיה גר על יד רב מוטל, יצא לדירה אחרת, אז הוא ידע שאני אין לי דירה ואין לי אישה ואין לי כלום. אז הוא שכר הדירה מבעל המטבח. הוא היה... בעל המטבח, הוא היה בעל הבית של כל החצר, של רב מוטל. אז הוא שכר את הדירה בשבילי ואמר לי: "בא אלי, תכתוב לאשתך שתבוא" וסיפר לי שהוא שכר לי דירה. אמרתי לו "טוב, דירה יש? קירות! אבל אין שולחן, אין לי כסא, אין לי שום דבר, ומה? איך אני אכתוב לה שתבא?" אז הוא היכה אותי ואמר לי: "זה לא עיסקך. אני אתן לך רהיטים, דירה עם רהיטים, יהיה לך כסאות ויהיה לך שולחן ומיטה, תכתוב שתבוא!" וככה היה!

הנגר שהתקרב לרבינו:

בטבריה היה נגר, נגר מצוין, נגר טוב. אני לא הכרתי, אני לא ידעתי שהוא ברסלב. הוא נתקרב לרבינו הקדוש ואני לא ידעתי. הוא שמע שאני סובל, אז

הוא היה מתקרב אלי והוא היה גיבור, גיבור וחכם... כן. אז אני חשבתי שהוא מתלוצץ, שהוא מהלצנות, הוא אוהב אותי להתלוצץ ממני, אצלו היה חסידות זה כלום... ולא נודע לי, הוא סיפר לי: "אני ברסלב, אני ראיתי זוג מרוסיה, שבאו מרוסיה, והם קמו בחצות לילה ואמרו חצות! והם קירבו אותי לברסלב". אז רב מוטל הביא את זה הנגר והיה לו במחסן כמה כיסאות שבורים והוא היה מומחה גדול בנגרות והוא עשה רהיטים, היה חידוש בטבריה, היה לי כיסאות ושולחן! רב מוטל היה לו שני בנות, אחת היתה שלומה ואחת פייגא, והם ראו שרב מוטל הוא משתעשע איתי, אף-על-פי שאני הייתי פשוט, אבל הוא אהב אותי, הוא בעצמו לא ידע מה זה? מדוע הוא אהב אותי? אז שלומה היתה קטנה ופייגא היתה יותר גדולה, הכלל, הם באו, הבנות, ואני הבאתי את אשתי. לא היה לה בגד לשבת, לא היה לה שמלה, אז הם אמרו לו הבנות, "הבאת את האישה? אין לה נעליים ואין לה שמלה, אין לה כלום, צריכים לסדר לה, לעשות לה. באה אישה בלי בגד? בלי נעליים?" אז הוא נודע לו, הבנות סיפרו לו, שאין לה כלום, אז הוא אמר לי, "לך בטבריה, בטבריה היה המוכתר של העיר, שמו יעקב, הוא היה סנדלר מומחה, כמו מרדכי היה בנגרות, הוא היה מומחה לנעליים ועמדו בתור. הוא לא היה מקבל מכל אחד, הוא היה חזק, הוא עבד, היה [עשה] הנעל חזק ויפה. אז הוא שלח לי ליעקב, הוא סנדלר הכי מובחר שבטבריה, הוא לא לוקח הרבה כסף, אז הוא שלח אותי אליו, נו, אז לא היה חנויות ולא היה מוכן וכיון שהיו צריכים נעליים היו צריכים לעמוד בתור, ליקח מידה ולעשות לפי המידה, היו צריכים לחכות שבועיים שלושה בתור. אז אני באתי אליו ואמרתי לו: "רב מוטל אמר, שתתן לי זוג נעליים, המספר זה וזה". אישתי אמרה לי המספר שלה, אז הוא אמר: "יש לי מספר שלה, המספר הזה מוכן, לא צריכים לחכות". אז הוא נתן לי הנעליים והיו יפים וטובים מאד, לפי המידה שלה. אז היה לה כבר נעליים. אחר-כך היה רהיטים חדשים....

רב אלתר שוחט הקרליני:

סיפרתי לך פעם שאני פגשתי פעם את רב אלתר שוחט? הוא היה קרליני, חסיד קרלין, הוא היה בעל שם כזה, שהוא צדיק גדול, שהוא עובד ה', שהוא עושה צדקה וחסד, שם כזה כמו ברליאנט. אז אני הייתי רוצה לנסוע לירושלים, אבל בלי כסף אי אפשר לנסוע. אז ראיתי את רב אלתר, היה לו קופת גמ"ח קטנה, אמרתי, אולי הוא ילוה לי? אני אמרתי, "רב אלתר? יש לי בקשה ממך! מה יש? אני צריך הלואה חצי לירה", אז הוא (היה) מסתכל עלי כמו משוגע: "מה הוא מדבר? אני עשיר? אני יש לי חצי לירה בבנק! יש חצי לירה?! יש לירות?! אבל אני רק גרושים, מה הוא אומר הלואה חצי לירה?!" אבל הבקשה שלי לא נתן לו מנוחה. הוא לא יכול להוציא את זה מליבו, זה נכנס לו בראש, בלב, לא רצה לצאת. אני אמרתי ככה, בתוקף, אני צריך חצי לירה, שילווה לי חצי לירה. אז הוא אמר "מתי הוא יחזיר לי? יכול לתת חצי לירה? יכול לתת גרוש, שני גרוש, חמישה גרוש, אבל לא חצי לירה!" אבל הדיבורים שלי לא יצאו לו מהמוח, איך אפשר חצי לירה? חצי לירה? אבל הוא נתן חצי לירה, הוא נתן לי, כן. הוא אמר לי, שהוא יתיישב והוא יראה אם לתת לי. אחר כך, הוא ראה אותי בשוק וקרא אותי ואמר לי: "ר' ישראל בער? מה עשית לי? החצי לירה שבקשת לא יוצא לי מהראש. מאז שבקשת ממני לא רוצה לצאת מהראש. אז טוב, אני אתן לך החצי לירה, אבל לא עכשיו. אני אתן לך חצי לירה, מחר מחרתיים אני אתן לך חצי לירה. אני אתן לך". נו. השמחה שלי שהיה לי, יש לי כבר הנסיעה לירושלים... נו. לא נסעו מטבריה לירושלים ישר באוטו. מקודם היה חיפה, מפה היו צריכים לנסוע לחיפה בחמורים, ואחר כך היה רכבת של האנגלים ומחיפה לירושלים ברכבת....

רב אהרן לוריא, למד בספרי ברסלב, ולא עמד
בנסיון הפרנסה מהישיבה כמו ר' ישראל בער:

רב אהרן לוריא! הוא היה יחסן מפורסם והיה למדן, הייתי שכן איתו
בישיבה והוא ראה מה שאני סובל. היה לו קנאה עלי, אז הוא לקח ממני ספר
"ליקוטי מוהר"ן" ונכנס להחדר שלו בישיבה ולמד "ליקוטי מוהר"ן". אז
נעשה רעש גדול בישיבה: "אהרן לוריא לומד "ליקוטי מוהר"ן"! ואמרו לו:
"מה אתה עושה?! " אז הוא אמר בגבורה גדולה: "אני רוצה ללמוד רק ספרי
ברסלב, יהיה מה שיהיה." אז סיפרו להרב משה קלירס. אחרי זה אמרו לו:
"אתה רוצה להיות פה? ללמוד ספרי ברסלב? אתה יכול להיות פה. רק תדע
שאתה תקבל משכורת כמו ישראל בער. אתה יודע כמה מקבל ישראל בער?
תשאל אותו, כמה הוא מקבל? שני לירות לחודש! אתה תקבל שני לירות
לחודש, כמו ישראל בער." אז הוא אמר לי, "איך אפשר? איך אפשר
להתקיים ככה? גם אני מקבל עשרים לירות לחודש ולא מספיק לי, מה אני
אעשה עם שני לירות וחצי? אז אי-אפשר!" הוא אמר לי, בכל פעם שראה
אותי, "אני מקנא אותך, כן. אני לא יכולתי לעמוד בנסיון כזה!" ואני היה לי
שני לירות לחודש ורקדתי כל הלילה ונסעתי למירון ולירושלים וחייתי חיים
טובים!

רב אהרן לוריא אמר לך, הלילה אני מת!

(ר' אהרן לוריא אמר לך, הלילה אני מת?) יוא, יוא, אמרתי לו, "אתה
משוגע?" אז הוא אמר לי "אני אומר לך, שהלילה אני מת!" וככה היה, הוא
פחד מהמלאך המוות, הו! הו!... היה פעם שהוא היה חולה. אני הלכתי
לבקר אותו, אז אמרתי לו: "אהרן? אם יש בך חס ושלום איזה פגם, איזה
מחלוקת על רבינו, תשליך את זה!" ואשתו ידעה ושמעה, אמרה לו אשתו:
"תעשה מה שאומר ישראל בער! ויותר לא תהיה מתנגד על ברסלב!" מרדכי

לוריא? הוא היה האח של אהרן לוריא והוא בא לבקר את אחיו. היה לו עוד אח, עוד אח אברהם לוריא. הוא היה חולה לב, אני הלכתי לבקר אותו ולקחתי איתי שלושה ספרים, ואמרתי לו, "אם תעסוק באלו השלושה ספרים אז המחלה תלך ואתה תחיה שנים רבות! שנים הרבה!" הוא אמר לי: "טוב! אני בכל יום אני אלמד בהשלושה ספרים, טוב! טוב!" והוא היה חי קיים, חי וקיים בריא, (איזה אלה שלושת הספרים?) ליקוטי תפילות, המכתבים, (מכתבי מוהרנ"ת?) המכתבים, ועוד ספר אחד. אני אז אני אתן אני נתתי השלושה ספרים שיעסוק בהם. אז יאריך ימים ויהיה בריא! אז הוא היה רואה מה שזה הספרים. "אני אעשה כמו שאמרת לי, אני אשמור מאד ללמוד בכל יום בהשלושה ספרים." הוא היה חסיד סלונים, האבא שלו היה מרוסיה, היה חסיד. הכלל, אחר-כך ובא האח שלו מרדכי לוריא, וראה השלושה ספרים ברסלב בביתו בארון. אז הוא אמר: "מה זה? הוא נעשה ברסלב? אני אקח את הספרים!" הוא לקח את הספרים וחי יום אחד ונפטר! קיבל התקפה על הלב ונפטר! זה הדבר יודע כל המשפחה וכל העיר. (מי לקח את הספרים?) מרדכי! והוא היה בוכה כל יום, "מה עשיתי! מה עשיתי!" הוא לקח את הספרים! לא היה לו הספרים? הוא נפטר....

אברהם לוריא:

אשתו של אברהם לוריא, היא ביקשה אותו, "אוי אברהם, כמו שאמר לך ישראל בער תעשה." אז הוא אמר לה, "אני אלמד בהשלושה ספרים האלו בכל יום" והוא נעשה בריא. אחר כך בא האח שלו מרדכי לוריא וראה שלושה ספרים ברסלב בארון. אז הוא לקח את זה והוא נפטר, הוא נפטר. והאח שלו מרדכי לוריא הוא בכה כל ימיו על זה, "מה עשיתי?" אני הלכתי אליו ורציתי לעשות לו טובה שיחיה והוא קיבל ממני השלושה ספרים ולמד בכל יום בשלושה ספרים האלו והוא אמר לי, "אני לומד בהשלושה ספרים, אני לומד בכל יום" והוא היה נעשה בריא ופתאום בא האח שלו, מרדכי לוריא, וראה את השלושה ספרים של ברסלב. "מה? נעשה ברסלב? אני

אראה לו, אני אקח את הספרים." הוא לקח את הספרים והוא נפטר. לא היה לו הספרים ללמוד? אז הוא נפטר. הוא היה לו הספרים והיה לומד בהם ונעשה בריא, הוא היה למדן, למדן גדול והוא היה אוהב מאד ללמוד ספרי רבינו והוא ראה שזה רפואה גדולה. וככה היה ונעשה בריא ואשתו שמחה כל כך! ברוך ה' יש לה מתנה כזו, שהבעל שלה חי. בא האח שלו מרדכי לוריא וראה את השלושה ספרים, הוא אמר "מה? מה? הוא נעשה ברסלב? אני אראה לו." הוא לקח את השלושה ספרים והלך, והוא הלך עם השלושה ספרים ואברהם נפטר. יום אחד לא היה לו את הספרים, הוא נפטר. אני אמרתי לו "מה זה? מדוע עשית ככה?" אמר לי "אני לא עשיתי. הוא לקח את הספרים [אחיו מרדכי], לא היה לי הספרים." אני לא מגזים, כמו שאני מספר ככה היה, אני הלכתי אליו עם מתנה טובה, שיהיה בריא, ובא האח שלו וראה שהספרים של ברסלב, שנתתי לו אז אמר: "מה? הוא משוגע? הוא נעשה ברסלב? אני אראה לו." הוא לקח הספרים והלך עם השלושה ספרים והוא קיבל התקפה בלב ומת. הוא לקח כל השלושה ספרים והלך לו, אני באתי, אמרתי לו "אברהם? מה זה איתך? פתאום נעשה חלש, מלא חלשות, הוא לקח והלך, לא היה לי הספרים. הוא היה למדן גדול והוא למד הספרים, בכל יום למד בהם, והוא נעשה בריא והיה שמחה אצלו בבית, הוא ואשתו והשמחה שלהם. הוא נעשה בריא. בא אחיו מרדכי לבקרו וראה שלושה ספרים בארון. "ברסלב? מה זה? נעשה ברסלב? אני אראה לו." אז לקח את הספרים והלך לו והוא נפטר. בבית קיבל התקפה בלב והוא נפטר. כל המשפחה וכל הגדולים יודעים מזה והוא בעצמו מודה, "אני הרגתי אותו, אני גרמתי לזה, אני לקחתי את הספרים. בשביל זה מת." וכולם ידעו שהוא הרג אותו, מרדכי לוריא. הוא הרג אותי! הוא מצא את הספרים והוא הלך ונתן אותם פה בארון בשביל ללמוד והלך, בא אחיו מרדכי לוריא וראה על השולחן שלושה ספרים שהיו מספרי ברסלב. מה? הוא מרדכי ידע שאני [ישראל בער] מטפל בו? אז הוא אמר: "מה? הוא נעשה משוגע? הוא לומד ספרי ברסלב? אני אראה לו." אז הוא לקח והלך והוא נפטר. נעבאך האשה, אשתו נעבאך, הוא הרג את האח שלו! הוא אמר "אני אראה לו, מה? נעשה

משוגע? הוא נעשה ברסלב? אני אראה לו" אמרתי למרדכי לוריא "תן לי את הספרים, רק לאחיך נתתי. תן לי את הספרים." הוא לא נתן לי את הספרים, הוא היה מפחד, כבר זה המעשה ידוע בטבריה שהוא האח שלו מרדכי לוריא הרג את אברהם לוריא את האח שלו, הוא לקח לו את הספרים. אמרתי לו: "אי אפשר לך, אם אתה לא תלמוד ספרי ברסלב!" הוא אמר "אני אלמוד, רק שאני אחיה." אברהם לוריא? האשה שלו ביקשה אותו, "תעשה כמו שר' ישראל בער אומר לך, לא להיות מתנגד." הוא אמר כן, כן, כן, הוא נפטר. הוא בליבו היה התנגדות ולא היה יכול להתגבר, אז הוא נפטר. אהרן לוריא האח של אברהם לוריא זה שנפטר, כן, הוא מרדכי לוריא, בא לבקר וראה שלושה ספרי ברסלב ואמר "מה? הוא נעשה משוגע? הוא נעשה ברסלב? אני אראה לו." הוא לקח שלושה הספרים והלך. מה יכולים לעשות. ואני כמה שנים אמרתי לו, "תן לי את השלושה ספרים" ולא רצה ולא נתן לי "הוא נעשה משוגע? הוא לומד ספרי ברסלב? אני אראה לו." ככה היה. הוא למד בשלושה ספרים בכל יום ויום. בא האח שלו מרדכי לוריא וראה "מה זה? הוא לומד ספרי ברסלב? שלושה ספרים אצלו מברסלב, מה זה? הוא נעשה משוגע? אני אראה לו." אז לקח את השלושה ספרים והוא הלך והוא קיבל התקפת לב ונפטר. (איזה ספרים היה?) "עלים לתרופא", "ליקוטי מוהר"ן", "וליקוטי הלכות" זה השלושה ספרים נתתי לו. ונתתי לו והוא למד בהם בכל יום ויום. הוא היה למדן גדול, והוא מצא חיות בכל יום ויום בתורה, הוא הרגיש שזה מביא לו רפואה וככה היה, היה לו רפואה והוא היה בריא ואח שלו מרדכי לוריא, הוא ראה שהאח שלו נעשה ברסלב והוא ידע, שאני מתפלל בו בשבילו, אז הוא נעשה משוגע הוא לברסלב? הוא לקח אותם, כל השלושה ספרים ונתן לאח והוא נפטר באותו יום. היה אסור ללמוד בהם, הוא נפטר ואמר לי שהוא רפואה, שהוא מחיה אותו. בא אח שלו ואמר, "שהוא נעשה משוגע, הוא לומד ספרי ברסלב? אני אראה לו." אז הוא לקח את הספרים והלך לו והוא קבל התקפת לב והוא נפטר. הוא למד הרבה הספרים, בכל יום בזה השלושה ספרים והוא נעשה בריא לגמרי והוא לקח לו והוא נפטר תיכף. "אני אראה לו", הוא לקח אותם, הלך והוא נפטר. האח? הוא היה מתנגד על ברסלב!

נחש גדול ועב מאד :

אני הלכתי שמה במדבר היה בור גדול והיה שמה נחש גדול ועב מאד אני אמרתי "אולי זה חבל לא? נחש גדול כזה?" אני ירדתי להבור והיה נחש, היה נחש, ברוך ה' אני יצאתי ניצלתי! ושוין והלכתי משם והנחש... אני לא יודע אבל אני חושב היה עב כזה... הוא נפטר כמו הנחש, אשתו של אברהם לוריא היא ביקשה אותו: "אוי אברהם! כמו שאמר לך ישראל בער תעשה!" אז הוא אמר לה: "אני אלמוד בהשלושה ספרים האלו בכל יום!" והוא נעשה בריא אחר־כך בא האח שלו מרדכי לוריא וראה שלושה ספרים ברסלב בארון אז הוא לקח את זה והוא נפטר, הוא נפטר. והאח שלו מרדכי לוריא הוא בכה כל ימיו על זה "מה עשיתי!" אני הלכתי אליו ורציתי לעשות לו טובה שיחיה והוא קיבל מימני השלושה ספרים ולמד בכל יום בשלושה ספרים האלו והוא אמר לי "אני לומד בהשלושה ספרים אני לומד בכל יום" והוא היה נעשה בריא ופתאום בא האח שלו מרדכי לוריא וראה את השלושה ספרים של ברסלב "מה? נעשה ברסלב? אני אראה לו אני אקח את הספרים!" הוא לקח את הספרים והוא נפטר לא היה לו הספרים ללמוד אז הוא נפטר....

הרב מוטל מסלונים והרב משה קלירס :

רבי משה קלירס [היה הרב של טבריה] הוא היה מפורסם בכל העולם, היה לו שם עולמי בטבריה ובירושלים, וכולם העריכו אותו, והוא היה לו שם, שהוא גאון וחכם ומשכיל ונבון כזה וצדיק, איש צדיק. היה לו כל השמות, שהוא גדול כל כך, ואני ידעתי מזה. אני נולדתי בטבריה והוא היה הרב בטבריה. שמעתי מזה וידעתי מזה, ואני נעשיתי ברסלב, נתקרבתי לרבי ישראל, אז היה לי ניסים. אם רבי משה קלירס אומר שלא להיות ברסלב, אז נגמר, הייתי צריך לשמוע לו וברוך השם לא שמעתי לו! האבא אומר שלא

להיות ברסלב, "מה? אתה משוגע? מה זה? איך? דבר כזה?" ור' מוטל היה גם כן גדול בתורה והיה מפורסם כמו הרב קלירס. הרב קלירס היה מפורסם בירושלים כולם העריכו אותו ועמדו לפניו כמלך, כן. זה דבר ידוע, ידוע ומפורסם, והוא רדף אותי על שאני ברסלב ואני הייתי גיבור נגד רבי משה קלירס ונגד רבי מוטל מסלונים. רבי מוטל היה גם כן גאון גדול בתורה, אבל הכשרונות של רבי מוטל היו יותר גדולים מהרב קלירס, כי הוא היה מתיגע מאד עד שבא למדרגה שלו, ורבי מוטל לא היה צריך להתייגע, הוא רק ראה פעם אחד איזה דבר, בגמרא או במדרש, אז ישר קנה את זה לעולמי עד. והרב קלירס, התפיסה שלו לא היה כל כך כמו רב מוטל, והוא ידע מזה גם כן, אבל היה לו שם מפורסם בירושלים ובכל העולם. ואני עמדתי נגדו ונגד כולם. אני נתקרבתי לרבי ישראל. והוא רדף אותי והוא דיבר איתי. זה דבר פלא כזה, אני הייתי ילד עני ורבי מוטל הוא היה למדן גדול, אבל הוא היה גם-כן אוהב מצוות כמו אנשים פשוטים, לא כמו הרב קלירס, המצוות היו דבר קטן בשבילו, רק גאונות, חכמה. אבל רב מוטל היה לו שניהם, הוא היה אוהב מצוה גם-כן.

אם מדברים על הצדיק הוא משלם!

אם מדברים על הצדיק הוא משלם, אוי! נורא ואיום! הוא דיבר ר' משה קלירס, עם מין גיאות על רבינו ועל רבי נתן, באותו יום זה היה יום חמישי ובאותו יום הגיעו לצפת. ובכל הכפרים וכל הגוים באו ועבדו והוא הגיע ביום חמישי ובבית הגיע הבן שלו והיה נשוי והוא היה איש חזק וגבור והתקוטט עם הגוים, והגוים היו בכעס וחתכוהו לחתיכות בחיים! ואז שמעו שמה קולות, אני יודע, עד למרחוק, ואז ראיתי איך ה' יתברך מקפיד אם מדברים על הצדיק. כי זה יותר מכל דבר מכל התורה, הוא דיבר לשון הרע על רבינו ועל רבי נתן תלמיד רבינו, נו, נו, מה היה להם! ה' יתברך יכול לשלם טוב! הוא שילם להם, כשהלכו ללויה הלכו חתיכות מהגוף רגלים וידיים והאיברים חתיכות, חתיכות. הבן שלו התחתן והגוים חתכוהו

לחתיכות, ואחרי זה לא הכירו אותו, כי באו הרבה גוים, והוכרחו לחכות כדי שיוכלו לעשות ההלויה. נו, נו ואחרי זה קיבל סכרת, ונחלה והיה בבית חולים ביחד עם ר' אייזיק קלבסקי בבית חולים. משה וואלך הוא היה גאון הדור, גאון של כל העולם, הוא היה גאון גדול ר' אייזיק קלבסקי, ר' משה קלירס... (מי שחולק על הפתק כאילו הוא חולק על רבינו?) זה, אינני יודע. הוא הלך בגאון גדולה עד השמים והוא הלך עם כל הקהל והוא דיבר לשון הרע על רבינו ותלמידו רבי נתן אמר גם-כן לשון הרע ואמר שמו זה וזה, נו, נו, בזה היום, יום חמישי הוא הלך, נסע עם טקסי לצפת בזמן שבא כל הגוים כל הערבים באו לצפת ולטבול קרוב לצפת, והוא בא והוא היה לו מלחמה אחת, הוא היה גיבור, כן, אז הם חתכו אותו לחתיכות. הוא בא מטבריה לצפת הוא בא בזמן שכל הערבים באו מכל הכפרים באו יהודים לסתום את צפת והוא היה גיבור, והוא לחם איתם והם, היה הרבה, חתכו אותו לחתיכות, הקולות שלו נשמעו עד לירושלים....

ר' אייזיק קלבסקי:

[ר' אייזיק קלבסקי שכב באותו בית חולים על יד ר' משה קלירס] ר' אייזיק קלבסקי האט גיזאגט [אמר]: "חידוש כמו רבי נחמן לא היה בעולם!" הוא [ר' משה קלירס] אמר לו: "מה אתה מדבר?" [ר' אייזיק קלבסקי ענה לו: "אני יודע מה שאני מדבר! אני היה לי ניסים גדולים, הכדורים שהם ירו, כדורים, הערבים עם נשק, כן, ועבר לי פה, ככה, הכדור נפלה בפאה ונשארתי... כלום לא היה, כלום, אני הייתי נחבא מאד. הגוים הם עשו עינוים קשים כאלה והם חטפו האבנים הם חטפו פה עם סכינים ופה בכל הגוף אבל הכדור נכנס פה... אחד צעיר מאד והוא נעשה חולה וחולה עד שמת עד שנפטר*" (רק הוא חלק או שהיה עוד אנשים שחלקו על רבינו?) היו שנים, הרב קלירס ועוד אחד, תלמידו, (הרב קלירס ומי דיבר עוד?) אחד שאני לא יודע, הוא בא להבית שלו הוא עמד ואמר דרשה הוא אמר על רבינו ור' נתן על רבי נתן... היה שמה איש יהודי ככה, לא זקן ולא צעיר, אני

אמרתי לו: "אי אפשר בדורות האלו... הוא פלא כזה, בלי זה החיים לא חיים, לא כלום," מה זה? אמרתי לו ככה, דברי "הליקוטי תפילות" אני נתתי לו אחר כך. הוא אמר לי: "אתה החיית את נפשי. הוא כותב, לא ידעתי שיש לנו אוצר כזה, "ליקוטי תפילות"! הוא בא בכל לילה לבית הכנסת עם ליקוטי תפילות להתפלל ואמר ליקוטי תפילות והוא לא ידע מה לעשות איתי, אני נתתי לו מתנה כזה, "ליקוטי תפילות", עכשיו כולם כל תל-אביב מתו נפטרו. אני נשארתי רק לבדי. כל החברים וכל החברה וכל הכל אינם, כאילו לא היה בעולם, רק אני לבדי נשאר. אני מתחיל לחשוב איפה כולם, הם כולם באדמה, רק אני, אני לבדי נשארתי עם "הליקוטי תפילות"....

סיפור חותנו של רבי ישראל בער:

החותן שלי היה, ר' פנחס הכהן, כן! בודאי! כן! הוא רצה לקחת שני ערבים. והוא, רבי ישראל קרדונר, כשילך למירון, הערבים ימצאו אותו בדרך, הם יהרגו אותו, ולא יידע שום אדם מזה. כן. אני לא אומר סתם, כן. ופעם כשרבי ישראל נכנס לאיזה בית והוא היה שם והוא ישב על כסא של ברזל כבד, והיה גבור וקם מהכסא וכשרבי ישראל נכנס הביתה, לקח את הכסא, ורצה לתת את הכסא על הראש של רבי ישראל, כן. אז היה נס, שבעל הבית הספיק לאחוז את הכסא ולא נתן לו על הראש, אבל הוא החזיק אותו בזקן ולא רצה לעזוב את הזקן והוא תלש לו חצי זקן והיה צער גדול מאד ואז חלה ולא היה מרגיש טוב ובאותו שבוע נפטר והשאיר עשרה יתומים... (אתה אמרת לי פעם שאתה עשית תקיעת כף והוא זרק אותך מהחלון לכלביים?) כן. הוא סגר את הבית, הלילה אני לא הולך לרבי ישראל, כליל שבת? נו, אני יש לי תקיעת כף עם רבי ישראל שכל יום וכל לילה צריכים להתראות ואיך נתראה? מה יהיה? בחצי הלילה, הוא לא ידע, בחצי הלילה? הוא חשב כבר שרבי ישראל ישן ואני צריך לישון, אז נתן לי מפתח של הבית, ונתן לי לצאת. כן. אבל הוא שמר עלי והוא ראה תיכף שאני בורח, אז הוא הבין שאני בורח לרבי ישראל, הוא ברח אחרי רדף אחרי

ואני ראיתי את רבי ישראל, התראינו ואני חזרתי ואז בא והיכה אותי וזרק אותי על כלבים. כן. מה שהיה! כן. מי שמע דבר כזה? מי ראה דבר כזה?! הוא ואשתו והיכו את אשתי מכות רצח שתתגרש, "את לא יודעת מה זה ברסלב? תתגרשי!" והיא אמרה לא, "זה? לא." חמי היה מכה את רבי ישראל ותלש לו הזקן, כן! "מה זה? מה אתה רוצה מחתני? מה זה? שיהיה ברסלב?! מה? אני לא אפסוק, אני יש לי ערבים שיהרגו אותך בדרך, בזמן שתלך למירון הם יהרגו אותך בדרך! הם יבואו לרבי ישראל מקרדון הם יהרגו אותך! עזוב את חתני! עזוב אותו!"

לא הייתי צריך לשתוק...

[סבא שר "כל מקדש שביעי" בניגון מיוחד...] כנראה ששכחו לברך הנרות לשבת... אמר לי לא, אל תפחד כלל, עוד עדיין יש שעה וחצי שעתיים להשבת! אל תפחד יש עוד שעתיים, שעה וחצי יש לשבת, (הכבוד טוב?) או! או! כבד כזה אין בכל העולם! איפה הרגלים שלי?... הוא בא מיפו, האורח בא מיפו, והביא לי טשולנט כזה! כמה שנים הביא לי טשולנט כזה שאין בעולם! הוא מצא אותי, בשבת בבוקר אחר התפילה, הוא בא עם טשולנט... [החותן שלי שלח] ערבים שיהרגו אותו [את רבי ישראל קרדונר]... הוא תמיד הולך בשדות התבודדות, הוא אמר לו שהוא יהרוג אותו, ראיתי את הסוף שלו, של חותני, לא היה לו שום דבר רק ברסלב, הוא היה מתנגד גדול על ברסלב! כי היה אצל הרב רפאל דיין בצפת, הוא היה מתנגד גדול על ברסלב, אז כולם הם סבלו מאד מזה, זה אני ראיתי את זה, נשארתי יתומים קטנים והם עבדו בחינם אצל עשירים, בחינם, הוא וגם הוא בשבוע שהוא ביהוה אותו [את רבי ישראל] הוא מת. הוא נעשה חולה ביום חמישי ובליל שישי בבוקר, בשבת הוא נפטר. השאיר עשרה יתומים, אתם לא יודעים מזה? (כן, אמרתם לי את זה, וגם פעם אחת מישהו רצה להרוג את רבי ישראל קרדונר) כן, כן, כן. הוא ביהוה מאד את ר' ישראל קרדונר, נו, הוא היה מתנגד גדול של רפאל דיין של רשעים! הוא היה הרב

של צפת אבל רשע! הוא היה מתנגד גדול על רבינו רפאל דיין, בעיני ראיתי מה שסובלים כשעושים רעה להצדיק, כשעושים בזיון או משהו צער לצדיק... הוא רחמנא ליצלן יותר גרוע מכל עבירות, מכל... מן הכל! יתומים קטנים ילדים קטנים אבל זה הזיק לכל הבנין לכל הבתים, רחמנא ליצלן, קללות, הוא נפטר, אין יותר רעה מהתנגדות על הצדיק, רחמנא ליצלן, סובלים מזה בעולם הזה בעולם הבא תמיד! אה, האשה שלו נתאלמנה, אלמנה עם ילדים גדולים וקטנים, יתומים, כן. הוא סבל... ביום רביעי או חמישי... הוא תלש לו [החותן תלש לרבי ישראל] הזקן, ובליל שישי הוא נעשה חולה ונפטר בשבת, בשבת קודש בבוקר הוא נפטר. כמה האדם... מת והשאיר עשרה יתומים, הם עבדו בחינם אצל עשירים, בחינם... אני לא הייתי צריך לשתוק, הייתי צריך להתקוטט וללחום, כן, אבל מה שעשה, אני שתקתי, זה לא... זה היה מביא עלי צרות גדולות! (הייתם צריכים להתקוטט עם החותן שלכם?) כן! (על שהוא מבזה את רבי ישראל קרדונר) כן, כן, כן, הייתי צריך להתקוטט, היה הרב בצפת, הרב הוא סבל צרות גדולות מזה שהוא ציער את רבי ישראל, הוא היה מתנגד גדול, והוא ציער את רבי ישראל מאד, אני הייתי צריך להתקוטט ולהתגרש, אני לא עשיתי כך, בשביל זה אני סובל מאד... כבוד הצדיק, ה' יתברך מקפיד על זה יותר מהכל! (למה הייתם צריכים להתגרש?) אני חשבתי אולי הוא יעשה תשובה, או... (אבל למה ביתו אשמה? הבת שלו, ביתו היא לא אשמה... הבת שלו במה היא אשמה?) לא אשמה, אבל המשפחה כולה סבלו, הילדים וכל המשפחה סבלו מאד מזה... בשבת הוא נפטר. ביום חמישי אמר שהוא מרגיש לא טוב וביום שישי בליל שישי בבוקר הוא מת. סיפרתי לכם את זה? אתם יודעים מזה? (כן) כבוד הצדיק ה' יתברך מקפיד אפילו בשוגג! הוא לא ידע שזה כל כך, אבל הוא... סבלו כל הילדים כל המשפחה סבלו מזה... אוי! אוי! אוי! אוי! מה שראיתי בעיני! מה זה בזיון על כבוד הצדיק! ה' יתברך משלם תכף! הוא משלם טוב! ילדים קטנים סבלו מזה, כל המשפחה הבנים שלו. אז הוא נפטר, בשבת בבוקר הוא נפטר, אף-על-פי שאני, אדרבה, אני סבלתי מזה, אף-על-פי-כן כבוד הצדיק ה'

יתברך מקפיד מאד מאד! רב רפאל דיין, הוא היה מקורב לרב רפאל דיין והוא נעשה מתנגד, והוא סבל הוא והבנים והיתומים... מה שהם סבלו מי יכול לשער? ילדים קטנים סבלו בלי שיעור מהאבא שלו שהוא ביזה את ר' ישראל... אה! אה... יכול להיות שכל מה שסבלו ישראל בזמן היטלר זה מחמת, בשביל זה. מי יודע? (בשביל שביזה רב ישראל קרדונר?) כן. אני נתקרבתי לפני החתונה לרבינו הקדוש, והוא היה מקורב לרפאל דיין והוא אמר שהוא יהרוג את ר' ישראל אם לא אעזוב את הבת שלו... אה! הוא נחלה ביום חמישי ובליל שישי... בבוקר בשבת הוא נפטר והשאיר יתומים, עשרה יתומים קטנים, ביזה את ר' ישראל... הוא, ה' יתברך... זה יותר מכל עבירות שבתורה, כבוד הצדיק! ביום חמישי הוא אמר שהוא מרגיש לא טוב ובלילה... נפטר, בבוקר בשבת נפטר ונשארו יתומים עשרה יתומים...

כח הצדקה

לשנות העולם:

היה בטבריה, אחד מחסידי קרלין, וכשאחד עשה מעשים טובים, איזה דבר טוב, צדקה, חסד, אז הוא חשוב בעיר מאד והם נותנים לו שם של צדיק וכולם היו מצחקים, והוא לא היה מצחק, הוא היה עובד ה' ואיש כשר, הוא לא היה מצחק, אבל אף-על-פי-כן, בליבו היה לו התנגדות על ברסלב, כי הוא לא יכול לשנות העולם, לשנות העולם? רק האמת יכול, נגד כל העולם!

הבת של גבאי הישיבה בטבריה,
שנתנה כל יום שישי, שמונה עשרה גרוש:

היה לו בת! היא לא שאלה לאביה ולא לבעלה ונתנה לי בכל יום שישי, לפני הדלקת הנרות, שמונה עשרה גרוש. זה היה מטבע גדולה, מזה השבת הילדים חיים ולא מתו! אני מספר מה שהיה, הילדים היו קטנים, הם קבלו מחלה והלכו לרופא, פעם, שני פעמים, ומתו! היה לו בת. בעלה היה למדן, בן ישיבה, לא שאלה לא לאביה ולא לבעלה ונתנה לי בכל יום שישי לפני הדלקת הנרות, שלחה לי שמונה-עשרה גרוש! מהיום הזה נפסק המיתה של הילדים! האבא והאמא לא ידעו מזה, רק היא עשתה סוד, נתנה לי בכל יום שישי לפני הדלקת הנרות, קיבלתי שמונה-עשרה גרוש, מהשבת הזה נפסקו למות! חיו הילדים! היה לו ילדים יפייפים, יפים מאד, היה לו ילדה בת חמש עשרה ונחיייה, נשארה בחיים! היא נתנה בכל יום שישי, לפני הדלקת הנרות,

קבלתי שמונה עשרה גרוש. מהשבת הזו הילדים כבר לא מתו! האבא שלה חשב שהוא חשוב אצל ה' יתברך, הוא גבאי הישיבה, אבל לא נתן לי לחם, אז הילדים מתים! הילדים שלו מתו! עוד ילד, עוד ילד! היה לו בת. לא שאלה לא לאבא ולא לאמא ולא לשום אדם, היא שלחה לי בכל יום שישי, לפני הדלקת הנרות, שמונה עשרה גרוש! היה לי יום ראשון, ויום שני לאכול. מהשבת הזו נפסק המיתה! הילדים חיו! אני לא ידעתי כלום, ידעתי רק שאני מקבל שמונה עשרה גרוש, זה הכל! אבל זה הכסף? זה הצדקה? הגיץ שלא מתו הילדים! אני ידעתי, אבל כולם לא ידעו מזה, היא עשתה זאת בסוד, היא שלחה לי שמונה עשרה גרוש, בכל יום שישי לפני הדלקת הנרות, אז נפסק המיתה! רק אני ידעתי והבת של הגבאי, היא ידעה שהיא שלחה לי בכל יום שישי, לפני הדלקת הנרות, שמונה עשרה גרוש. והיא ראתה שהיא נתנה שמונה עשרה גרוש הילדים לא מתו ולא חלו! אבל מהשבת שנתנה לי שמונה עשרה גרוש בכל יום שישי הילדים לא מתו! נפסק! אני לא ידעתי מכל זה, היא שלחה לי שמונה עשרה גרוש ואני לא ידעתי! אבל אחר-כך, היא ראתה שהילדים לא מתו! ואני שמעתי מזה שהילדים הם שמחים מאד שלא מתו! שלא חלו. היא נתנה לי בכל יום שישי שמונה עשרה גרוש, זה היה כסף הרבה! שמונה עשרה גרוש בכל יום שישי והילדים כבר לא מתים! בכל יום שישי פחדתי, אולי תפסיק? אולי לא תתן? היא עשתה חוזה? בכל יום שישי? אבל היא שלחה לי, כל יום שישי, שמונה עשרה גרוש! בכל יום שישי פחדתי, אולי תפסיק? היא המשיכה ונתנה לי בכל יום שישי, לפני הדלקת הנרות, שמונה עשרה גרוש. היה רכוש גדול והיא נתנה! בכל יום שישי, שמונה עשרה גרוש! החיינו את הילדים! הם אהבו אותי, כמו האבא שלהם. אני קבלתי שמונה עשרה גרוש הפעם הראשון, היום השישי השני גם קבלתי שמונה עשרה גרוש, בכל יום שישי שמונה עשרה גרוש. והילדים לא מתו! "אזמר בשבחין" "ואשת חיל", הם היו מתנגדים והיא שמעה את הניגון הזה, אז התחילה לתת לי בכל שבוע שמונה עשרה גרוש בכל יום שישי, לפני הדלקת הנרות! קבלתי שמונה עשרה גרוש. היה ילדים הרבה ואני לא היה לי על שבת, לא היה לי כסף. אף אחד לא נתן לי ואנחנו סבלנו,

הילדים שלה התחילו למות, אז היא נתנה לי בכל יום שישי לפני הדלקת נרות שמונה עשרה גרוש והילדים הפסיקו למות ולא היה להם מחלה. אז היה שמונה עשרה גרוש רכוש גדול! אני חשבתי פעם אחת היא נתנה, שרין, אז כבר לא תתן יותר. היא נתנה לי בכל יום שישי שמונה עשרה גרוש וכל הילדים חיו עד היום! זה היה סוד, האבא לא ידע, בעלה לא ידע. מה? שמונה עשרה גרוש? בכל יום שישי? זה כסף? זה רכוש גדול! היא זכתה! זה בסוד גדול, רק אני והיא ידענו, שאני מקבל שמונה עשרה גרוש בכל יום שישי לפני הדלקת הנרות. הפסיקו המחלות, הפסיקו למות. לא חשבתי שום מחשבה כזה, שהיא תתן בכל יום שישי שמונה עשרה גרוש. זה היה רכוש גדול! אבל היא המשיכה ונתנה לי, בכל יום שישי, והילדים כולם חיים אף היום! שלחה לי בכל יום שישי, לפני הדלקת הנרות, עם הילדים שלה שלחה לי שמונה עשרה גרוש, זה נפסק, כל הילדים לא חלו ולא מתו! אני לא מספר מעשה שהם סיפרו לי, זה מעשה שהיה אצלי.

כמה אני אהבתי את ברסלב:

רבונו של עולם! אוי! כמה אני אהבתי את ברסלב, אני מסרתי את נפשי לנסוע מטבריה לירושלים, בזמן שאין לי כסף, אין לי לחם בשביל הילדים, אין לי בגד בשביל הילדים. אני נסעתי לירושלים, הם כולם עניים, אנשי שלומנו היו עניים, כן. נו, אצל עניים אפשר לאכול? אפשר לקבל כסף? אפילו לא הרבה, אבל הם עניים. אני סבלתי! אם אין כסף, אין לחם. אני הולך לחנות, הוא לא שואל אותי אם אני רעב או לא, זה לא עסק שלו. אתה רוצה לחם? כסף. אני, לא היה לי כסף וגם כן מים, לא היה לי. בירושלים היה דוחק גדול במים, היום? יש מעיינות ויש... הכל, אבל אז? היה מעיין אחד, בכל ירושלים, אז היה שני מיני מים, מים לנטילה ומים לשתיה. בית הכנסת? לא עושים מים לשתיה, לא קונים, לשתיה לא קונים. קונים בזול, מים לנטילה. לא היה לי מים לשתיה, לא לחם ולא מים, אני כשנסעתי לירושלים הסתכלתי עלי כמו משוגע, "מה? מה, מה אתה עושה? איפה אתה

נוסע? איך אתה נוסע? למי אתה נוסע? מה תעשה שמה? יהיה לך לאכול לחם?" אני לא הסתכלתי על זה, אני מסרתי את נפשי, אני צריך לשמוע מרב נפתלי, מזה, מזה, מזה, מזה איזה דבור, מזה איזה דבור, לשמוע איזה דבור מרבינו. כל פעם היה, היה סיבות אחרות וניסים אחרים על הנסיעה. מה? שאין כסף? איך אפשר לנסוע? לירושלים, לחיפה, צריכים כסף לשלם בשביל הוצאות ובשביל לחם לא היה! אבל אצל ה' יתברך הכל רשום. יש חשבון. כן. הכל רשום! ה' יתברך הוא רואה את הלב שלי, הוא ראה שאני נוסע במסירות נפש, לשמוע איזה דבור מרבינו. אז על זה כותב לי רבינו, "תלמידי היקר", אבל אני הייתי חי וסבלתי רעב, חרפת רעב וגם מים לא היה לי, נסיעה כזו? זה יחיד בעולם.

מצוות צדקה של משה קליין.

בחיפה היה גר רב משה קליין, הוא היה מקורב לרבינו וכל חיפה אהב אותו, אהבו אותו. הוא הלך יחיד בכל חיפה, הוא לקח כל השערות של הבהמות מהחלב, בשעת החליבה, לא השאיר פה שערות כמו כולם, הוא היה יחיד בחיפה, כן. וגם החלב שלו, היה יחיד בחיפה, הם הרגישו טעם גן עדן בחלב של משה. אני באתי לרב משה קליין ואשתו לא רצה אורחים, היא אמרה לו: "אורחים? תיקח אותם לבית מלון! אני לא יכולה, אין לי כח ואין לי... סבלנות, אני לא רוצה אורחים!" היה ככה! הוא הלך איתי לבית מלון ונתן לי מטה וחדר ומה לאכול. אחר-כך הלכתי איתו, הוא הלך בחצות הלילה, אחרי חצות, הוא הלך להכפר, כדי שיעמוד בעת החליבה, שלא יהיה חלב עכו"ם, חלב גוי, נו. היה לו כמה פחים עם חלב, הוא לקח אחד ואני לקחתי אחד ואנחנו הלכנו שנינו עם פחים, אני עם פח אחד, והוא עם פח אחד, ודיברנו מרבינו מבית לבית, כן. רואים שאדם קשה לו לעשות מצוה אם אין זכיה, כן. אם הוא היה נותן לי כסף שיהיה לי בשביל לחם, בשביל לשלוח הביתה איזה דבר. היה לו כסף! הוא נתן לי, המתנה שלו היה המלון, ואכילה, וחצי לירה, זה הוא נתן לי, כן. חצי לירה.

מצוות צדקה לעניים אמיתיים, כמה היא קשה:

נו. ראיתי חבר, חסידי ברסלב מפולניה, מפולין, ליברמנטש, האבא של ליברמנטש, רב וועלוועל ליברמנטש, הוא היה לו בית-חרושת לנרות. והיה עשיר והיה לו בתים והוא העלים את עיניו ממני, כן. הוא נתן לי לישון, נתן לי לאכול, אבל כסף לא נתן. הוא היה קמצן על כסף וראיתי שמי שאין לו זכיה, אז לא נותנים לו לקיים המצות צדקה. אם היה נותן לי כמה לירות להביא הביתה, שיהיה לי לחם לאכול, מה, מה כבר חיפשתי? מה חיפשתי? חיפשתי איזה דבר מיותר? לחם בשביל הילדים! בגד בשביל הילדים! נו, אם היה נותן לי היה לו כסף! היה מרויח. כן. ולא נתן. הוא נתן לי? הנתינה שלו היה עשרה גרוש, כן. זה הוא נתן לי, כן. אני לא הרהרתי על זה, אני לא הקפדתי... לא היה לי קפידה בלב, ככה ה' יתברך מנהיג עולם! מי שאין לו זכיה אז נותנים לו? הכסף? אל תתן לישראל בער רק עשרה גרוש. היה צריך לתת לי לתת לו, בהרחבה גדולה, צדקה וכסף. בשביל מה הוא עובד? בשביל מה? בשביל מי? בשביל מה? ... כן. אבל אין שכל. מה יהיה? מה שיהיה שהוא מרוויח ויש לו כסף? אין לו ממשלה על עצמו, על הכסף. לא! כן. ככה הוא. ואני, אף-על-פי-כן, אני לא הסתכלתי על זה, לא הסתכלתי. כמה שהוא ברסלב? ברסלב? הוא אין לו אמונות כוזביות על כל פנים, הוא לא מאמין באדמורי"ם, כן. ובוזה? אני הייתי איתו ביחד קרוב מאד, הוא כמוני. הוא רחוק מזה, מאמונות כוזביות, מאדמורי"ם הוא לא מאמין, באמונות כוזביות באדמורי"ם. אבל זה לא מספיק.

צער גידול בנינים:

הם, לא היה להם שמלה ולא היה להם נעל לרגליים ולא שילמתי בעדם את הכסף של החינוך, של הבית הספר וזרקו אותם בכל חודש מן החדר, שלא יבואו, עד שיביאו כסף, כן. לא לחם ולא נעל ולא שמלה וגם זרקו אותם מן

החדר, נו, נו, יכולים לשער הצער הזה? צער כזה? וברוך ה', אני לא הכנעתי עצמי להשקר, כן. ברוך ה' אני הייתי חזק, אני צחקתי מכולם, מי יכול לשער את הכאב? הצער והכאב והבושה? שמי שיש לו ילדים קטנים ואין להם לחם לאכול? ואין להם בגד, ואין להם בית הספר. נו, נו, מי יכול לשער את הצער הזה? כן. ככה! אני לא הרהרתי על זה, על ליברמנטש, על לוי יצחק, מדוע הוא מעלים עין? הוא היה צריך לראות, להשתדל לאסוף צדקה בשבילי, לתת. הם ידעו שאני... שאני אין לי כלום, אפילו לחם לילדים שאני יחיד בעולם בין כולם, בלי כלום. בשביל שאין להם זכיה. כן. וגם-כן, אני הייתי צריך לעבור בדרך כזה, לראות מה יהיה ממני. מי יכול לשער? עכשיו אני מספר ואני מצחק ואני בשמחה, אבל אז, מי יכול לשער את הלב שלי? את הצער והשבר, השברון לב שהיה לי? יש לי ילדים קטנים, לא בית ספר ולא לחם ולא בגד ולא נעל, נו, נו, מי יכול להבין את זה? איזה צער זה? ! כן. אני הייתי גבור חזק ולא הכנעתי עצמי להשקר. לא כלום. הילדים, עד היום הם מתביישים. כששומעים מספרים דבר כזה הם מתביישים, ואז? היו מתביישים אחד בפני השני, איזה אבא היה? איזה אבא יש לנו? אין להם לחם לאכול ואין להם שמלה, אין להם... וככה הלכתי לשערי חסד לדבר מרבינו, עם זה ועם זה, עם זה... כן. ולא... אם הייתי אומר שאני סובל עניות, נו, "בירושלים יש הרבה עניים. מה החידוש? אתה לא בן יחיד? מה יש?" אוי! מי? מה? מי יכול לספר? מי יכול לשער דברים כאלה? הייתי יכול להיות משוגע, או גנב, או דבר כזה... אפשר לשער במוח דבר כזה? יש ילד, ואין לו בגד ואין לו לחם ולא בית ספר. אוי, רבנו של עולם יודע באמת, שאנחנו... שאני כמה שאני אספר לך? עוד לא... עוד לא, מה שהיה עוד לא מגיע, מכפי שהיה באמת, והם זוכרים... והם זוכרים את זה עד היום.

היא עשתה לי צדקות הרבה בלי שיעור!

מדוע אין אתה בא אלי? נעשים שעשועים (למעלה, מזה...) הוא מתקן הוא מחדש, רבינו הקדוש יהיה כל הרפואות והישועות לכל אחד! שידבר לפני ה'

יתברך לפני הצדיק, הוא נותן לנו תיקונים לכל דבר, לכל ימי חיינו, לנו ולזרענו ולכל אדם... מה שיש לי לדבר, אני לא יכול... וגם כן צריך "ליקוטי תפילות" לקנות, וגם-כן "ליקוטי הלכות" "ליקוטי עצות" "ומשיבת נפש" "השתפכות הנפש" שגילה רבינו, הם תיקונים וישועות לכל אחד איך שהוא איך שעבר עליו... הרבנים הם לא שווה כלום! לא שווה כלום! העיקר הוא רבינו הוא היסוד של הכל, של התורה של התפילה של הכל! של כל התיקונים! אה! כשאני הייתי צעיר דיברתי הרבה מרבינו עם העולם וברוך ה' היה הרבה בעלי תשובה אמיתיים, וגם עכשיו אני עושה כל מה שאפשר עיקר השורש והתיקון של כל ישראל של כל אחד ואחד, והוא מרפא ומחזק ומחיה אותנו, אין לתאר ואין לשער פון ווי האט איר מיך גיטראפען*... איר האט געטין אזעלכע מיצוות... געדענק זאך... איר זאלט לייבן אסאך נחת פון אייערע קינדער יא יוא... א אידישע נחת (מזי זה?) מבני ברק, היא האישה היא עשתה לי צדקות הרבה בלי שיעור, היא באה בבוקר השכם והביאה לי אוכל ועוד ועוד, מה שהיא עשתה! היא חיפשה הרבה עד שמצאה אותי, היא הביאה לי בכל יום אוכל בשבתים (טובים?) כן! ברוך ה' יש לה נכדים הרבה עוסקים בתורה, יוא, יוא, הולכים לשיבות ועובדי ה' (זה בזכות הצדקה שהיא עשתה) אה? נו, וודאי וודאי, צדקה זה דבר....

* איך פגשתם אותי?... עשיתם מצוות כאלה!... ענין של זכרון... תזכו לחיות, הרבה נחת מהילדים שלכם... כן כן... נחת יהודי....

סיפור המדבר

הנסיעה לדמשק:

אני ישבתי על גמל ועבר לפני הגמל עגלה, (אתה רצית ללכת לעבוד בדמשק?) כן. אני ישבתי על הגמל ועבר לפני עגלה והוא נפחד מאוד, אז הוא קם בכעס גדול, הוא קם ואני לא החזקתי עצמי, והוא זרק אותי עד השמים! וכולם אמרו: "הוא נפטר! אין שום תקוה לחייו, איך הוא נפטר? הוא קיבל מכה, מכת מוות!" ה' יתברך עשה נס שאני נפלתי על הר של תבן, נשארתי בחיים. זה היה בזמן הקיץ, בזמן שחותכים את הקציר את החיטה, אז היה, הר עם תבן, אני נפלתי על ההר של תבן. אחר־כך (קבלת מוחלה בעיניים?) אוי ווי! מוחלה כזו! ניסים שאני ראיתי כל ימי חיי אחרי המעשה בעיניים, (שלושה ימים, לא ראיתה, נכון?) כן, היה יותר, לא ראיתי, העיניים היה דלקת, לא ראיתי בעיניים כלום. האבא שלי היה עיוור, אז אני ראיתי שאני נעשתי עיוור כמו אבא שלי. אני נעשתי חלש מאד והיה לי כאבים כזה, כאב עיניים כזה, שאי אפשר לחיות, לסבול. על כל פנים עבר כמה ימים וקצת הוטב לי... קצת. אבל לא היה לי כח, לא ראיתי בעיניים. אמרו לי שיש קבוצה של עשרים אנשים שהם נוסעים לטבריה. אמרתי טוב, אני רוצה לחזור לרבי ישראל אני רוצה לחזור בתשובה, נו, אבל לא היה לי כח. לא היה לי... לא אכלתי ולא... ולא שתיתי, הכאב....

הייתי לא בן־אדם, רק נפטר, ככה הלכתי איתם והם הלכו, והיה שמה אחד ספרדי יהודי, שהיה לו חנות בכפר, כן. ואני הייתי בזמן שכאב לי העיניים אני הייתי אצלו והוא היה לו חמור והוא הלך איתם לטבריה. אני אמרתי אני רוצה גם כן טבריה, אני לא רוצה לעבוד, אני רוצה לחזור בתשובה, אני רוצה

לחזור לרבי ישראל, טוב. הם הלכו, אבל אני לא יכולתי להמשיך, לא יכולתי ללכת, לא היה לי נעליים, לא היה לי הבגדים, הייתי חולה, והרגלים? הרגלים והעיניים וה... והרעב והכאבים.

על כל פנים אני נשארתי, הם הלכו ואני נשארתי. מי יכול לספר? נשארתי בלי לחם, בלי מים, בלי שום דבר, כן. נו? מה יכול להיות מזה? אני ראיתי, איפה אני נמצא, מה יכול להיות ממני, בלילה יאכלו אותי אריות, החיות רעות, ולא יידע שום בן-אדם וציירתי בדעתי: "הם יאכלו אותי, אני חי אני אחיה, והם...יאכלו אותי חי והם יאכלו את הידיים והרגליים, ויאכלו אותי".

אני חישבתי "מה? איזה צער יהיה לי? אני רוצה לראות המיתה. מאיפה רואים?... אני לא אבוא אפילו בקבר ישראל חסו־שלום, מי יידע ממני? אין לי מים, אין לי לחם, אין לי כלום, מה יכול להיות?...". הם הלכו כולם, היו עשרים אנשים, הם הלכו כולם ועזבו אותי ואני לא יכולתי להמשיך ללכת, אז מה לעשות? אני בקשתי לבעל החמור שיתן לי החמור לרכוב עליו, אז הוא אמר לי: "יש לי חיטים, יש לי על החמור, אני לא יכול, אני לא יכול..." אז באו גזלנים ולקחו את החמור עם החיטים! כן. אני נשארתי ככה, אז ראיתי שאני בצרה כזו אז אמרתי, פה אין מי שישמע, אני אצעוק עד השמים, עד לב השמים, אני אצעוק בכל כוחי עד שאני אמות. צעקתי צעקות כאלה לה' יתברך! אני סיפרתי לו: "אתה רואה את המצב שלי? מה יכול להיות ממני? אני רוצה לעשות תשובה! אני רוצה לחיות!" אז אמרתי: "רכונו של עולם, אתה כל יכול, אתה יכול לעזור לי. אם תעזור לי לצאת מכאן בחיים אז אני מקדיש את כל ימי חיי, רק לעבוד ה'!"

קיבלתי עלי נדר שלא יכולים להתיר! יש נדר כזה, נדר על דעת רבים. יש נדר כזה שאי־אפשר להתיר. קיבלתי עלי נדר כזה! "רכונו של עולם, אני רואה שכאן אני רחוק מחיים, אבל אם תעזור לי אני מקדיש את כל ימי חיי רק לעבודת ה'..." נו, נו... אני צעקתי בכל כוחי. ביער הולכים, שומעים את הקולות רחוק מאד. אז אני שמעתי קולות של סוסים, שהולכים הסוסים, הולכים עם ברזלים... (לפני הסוסים אתה שכחת, מישהו ערבי, אמר לך מרחוק, תבוא אלי, היה איזה ערבי על הגבעה ורצה לקחת מכם

הכסף) צריכים הכל לספר? (כן, תספרו הכל!) טוב! הלכתי עם איזה בגד. אז הוא הערבי חיפש ולא מצא כסף, אז הוא עזב אותי ערום, לקח את הבגדים והלך... (בלי הבגדים השאיר אותך?) כן, אז אני צעקתי בקולות כאלו! אז אני שמעתי את הקולות של הסוסים שהולכים בברזלים. אז אמרתי, אולי זה הישועה? וככה היה, זה היה ישועה! באו שני סוסים עם רוכבים וראו אותי, שאני מהדמעות של העיניים, היה רטוב הבגדים, כל כך זמן שהלכתי והם רחמו על המצב שלי. אמרתי: "מה אני יכול לבקש מהם? שהם ירדו ואני ילך על סוסים?.." אז הם אמרו לי: "מה אנחנו יכולים לעשות בשבילך?" אמרתי להם שילכו ויודיעו בכפר שאני חי. הם אמרו, שהם ילכו לכפר ושמה הם יגלו שאני בורח מן הצבא והם חפשו אותי, צריכים להביא אותי לכפר. כן! והם הלכו! לא ראיתי אותם, נו? הם תפשו אותי, לא רצו לעזוב אותי. אבל הקצינים? הם... לא ראינו אותם, הם הלכו....

אני ראיתי הסוסים, הם אמרו לי, הם רכבו על הסוסים והם אמרו לי שאני אלך אחריהם. אמרתי "מה? סוסים!" אני הלכתי על ארבע, לא הלכתי על שניים, על הידיים ועל הרגליים! נו? אני יכול ללכת אחרי סוסים? מה זה? והם ישבו על הסוסים והם אמרו לי ככה, שאלך איתם. נו, הלכתי על ארבע והם ישבו על הסוסים, ראיתי את הסוסים ואני הלכתי אחרי הסוסים. אחר כך הפסקתי לראות הסוסים. אבל היה לי שביל, אז הלכתי עם השביל הזה, עד שבאתי למקום של הרועים הבהמות עיזים, מי יכול לספר כל זה... (היה מזל, שנתנו לך לשתות שמנת?) כן, כן! אני... אני באתי, אז ביקשתי שיתנו לי מים לשתות. הם הביאו לי קופסה של עצים, קופסה כזה גדולה עם לבן, שמנת, אז היה לי נס. לולא זה הייתי מת, לא הייתי צריך לא לאכול ולא לשתות. כן! ובא ערבי עם סוס. זה הסוס היה כולו פצעים, הערבי היה עני, לא היה לו סוס טוב, אז ביקשתי אותו, שארכב. הוא אמר לי "מה תתן לי?" אמרתי לו: "אתה תבוא לצמח, שמה יש לי משפחה עשירה. הם יתנו לך הרבה כסף אם תיקח אותי." אז הוא לקח אותי. אחר-כך הוא התחרט, אוי, הוא רוצה כסף! עכשיו אולי לא יתנו לו? אולי רק אני רוצה?... על כל פנים, הם... הם לקחו אותי לטבריה דרך הים כנרת. אני באתי הביתה ושמה

בטבריה היה שם, שאלה שהלכו רגלי, סיפרו שבאו גזלנים ולקחו מאיתם כל מה שהיה להם. אז הם אמרו, בשביל שהם הניחו אותי אז הם קבלו עונש משמים. הם סיפרו להמשפחה שלי שאני נשארתי, לא יודעים באיזה מקום. אני באתי והיה לי פצעים על הרגלים... הלכתי בבוץ על האבנים, עד שהרגלים היה מלא דם והאבנים לקחו הבשר של הרגליים והידיים. הרופאים בדקו אותי את הרגליים ואמרו לי: "אסור, אסור מקוה! אסור ללכת למקוה! אם תלך למקוה תמות!" אני לא שמעתי! אני בלא מקוה? אז אני הלכתי למקוה והריח היה כמו נבילה, כן, של הרגלים. ה' יתברך עזר לי. אני סבלתי וסבלתי, עד שעברה המחלה, עד שנשארתי בחיים.

המצב שלי? איפה שאני נמצא? אדם, אדם חולה? לא יכול ללכת בלי מים בלי לחם? בלי כלום, אז מה? מה יהיה מזה? וגם כן חיי? איזה מין חיים זה? זה, זה? זה חיים זה? אבל אני עשיתי צעקות כאלו, עד לב השמים... כן. אמרתי, אין לי כאן ממי להתבייש, פה אני יכול לצעוק כמה שאני רוצה. כן. אז? אז אני צעקתי, עד... עד השמים! אני כבר התייאשתי, אבל אמרתי: "רבונו של עולם, אתה כל יכול, אם אתה תוציא אותי מכאן בחיים מכאן, אז אני מקדיש את כל ימי חיי רק לעבוד ה'." ולא זכיתי לקיים את הנדר, לא זכיתי. היה רעב, היה... היה פרנסה? נסיון קשה מאד, לא כמו היום, כן. אבל הרב ורנר, הרב משה ורנר, אני הייתי איתו, הוא ראה מה שאני סובל. והוא התיר לי עם עוד רבנים את הנדר. כן. אני סיפרתי לו אז הוא אמר: "אפשר להתיר!"

סיפור הכלב

רבי ישראל ביחד בבית הכנסת עם כלב שוטה:

ה' יתברך ירחם עלי, מה שעבר עלי!... אוי, היה כך וכך וכך וכך ועוד ועוד, אבל רק זה לבד? ! ה' יתברך הוציא אותי ממקום כזה, ממקום מוות, ממקום כזה! לא היה מי שיטפל בי, מי שיעזור לי, כן, נצלתני. ה' יתברך הציל אותי, כן. זה אי-אפשר לשער במח, אני לא יכול לספר הכל, ככה היה.

והישיבה?... אני היה לי כתב יפה והם היו צריכים לשלוח מכתבים עבור פרנסה שיתמכו הישיבה. אז הם ביקשו אותי לכתוב, נו? לכתוב! אבל בלילה אני ישבתי בבית-כנסת וישבתי בדאבון גדול. אני כבר מסרתי לה' יתברך את ימי חיי, ואני יוצא וכותב להרוויח כסף? להרוויח פרנסה? אני ישבתי וכתבתי, פתאום באמצע הכתיבה, נכנס כלב שוטה כזה, עם כלבת, שהיה המים יורד מפיו, והעיניים היו נורא מאד והוא היה רץ, רץ בפנים הבית-הכנסת, נכנס ויוצא נכנס ויוצא, היה ממש פחד. ואחרי זה? אני יושב ורואה דבר כזה! אני ראיתי שזה הכלב שוטה, יש לו כלבת, כן. מה לעשות? אז היה עליידי, לידי היה ארון של ספרים, הוצאתי הספרים ונכנסתי בארון והיה קטן מאד והיה, על כל פנים נכנסתי בארון והכלב בא להארון והוא לחם איתי, הוא רצה לפתוח. ואני מחזיק שלא יוכל לפתוח שלא ידע לפתוח, כן.

אני ראיתי עוד דברים פלאים! אני הייתי פה, והכלב היה פה, אז הוא היה רוצה לנשוך ופה היה קבר של רבי מאיר בעל הנס. הכלב בא מפה ונכנס דרך הדלת ורצה לבוא אלי לנשוך אותי וראיתי כמו שלא נותנים לו, שלא מניחים את הכלב ללכת אצלי! כן, זה ככה היה! אחר כך הוא רצה לבוא והיה כמו מי שהוא לא מניח אותו. הטעם שלי, שהיה לי [הסיבה שזה קרה לי], זה היה

לי בשביל שאני עשיתי נדר לא לעבוד ואני לא שומע ואני הייתי כותב, כן, כן. בכסף אני כותב?! הכלב עמד שמה לידי! והסתכל אלי ואני הסתכלתי אליו, אבל הוא לא יכול לבוא אלי. פתאום היה רץ. התחיל לרוץ החוצה ויצא מן הבית־הכנסת. אבל אני פחדתי שמא הוא יבוא. הייתי יכול לסגור הדלתות, ה' הציל אותי מהכלב! גם כן, זה היה גם כן, אותו דבר של המדבר שנשארתי ככה... אני ביחד בבית־הכנסת עם כלב שוטה והוא יכול... והוא היה יכול לנשוך.

(מה היה הסוף של הכלב?) אני צעקתי להחברים למעלה, תפתחו את הדלת, שאני אוכל להגיע! להיות במקום בטוח! כשאני אגיע למקום בטוח, להקומה העליונה, להחדרים, איפה שאנחנו ישנים, אז הוא כבר לא ילחום איתי יותר! אז הם פתחו את הדלת, היתה דלת של ברזל, אז הם פתחו אותה ואני רצתי במהירות, שהוא לא יספיק לנשוך אותי והספקתי להשיג את הכלב! והם החברים פתחו לאחר מכן קצת את הדלת, בכדי שהוא יוכל להכניס, רק את הראש. אז הוא הכניס רק את הראש, לא היה לו ברירה, והם סגרו על הראש את הדלת ושויין זה נגמר, מת הכלב! הכלב מת! איך כלב! אז אמרתי, אני כבר לא אכתוב מכתבים יותר, בשביל כלב שוטה. אם אני אכתוב אז יבוא כלב שוטה, ואני לא רוצה שיבוא, אז אני לא אכתוב יותר! "

חדשות בעולם!

עגלה בלי סוסים הראשון שהיה במדינה...

(איך היה עם האוטו הראשון שהגיע לטבריה?) אמרו: "בא מאנגליה אוטובוס כזה, שהוא רץ במהירות כזה! על הרים ועל הגבעות". אז בא כל העיר לראות הפלא הזה, אז ראו שהוא ירד מהמדריגות מהמלון, הוא נכנס הבעל הרכב והוא התחיל לעורר אותו ללכת, את העגלה בלי סוסים, הרכב. אז הם שמעו שהוא מתחיל ללכת?! אז אמרנו כולם, כל אחד אמר: "אולי הוא יעלה עליו? הוא יעלה עליו, הוא ילך בכל מקום? הוא יעלה עליו!" היה פחד. עיניים אין לו, מה יהיה? ונעשה בריחה כזה! כל אחד ברח שלא יעלה עליו! אני הייתי גם כן בתוך העיר, בתוך הקהל שבאו לראות הפלא של הרכב. כי רק כשהתחיל לזמר, אז אמרו עכשיו הוא הוא כבר הולך, הוא כבר מתחיל ללכת, הולך! מה נעשה? הוא הולך? הוא יהרוג אותנו, נעשה בריחה נעשה בריחה כזו! בריחה גדולה כזו!

הטלפון הראשון שהיה בטבריה:

וגם כן ראיתי פעם הראשון משוגע, אנגלי משוגע! אני הלכתי לישיבה ולמטה בעליה לקבר של רבי מאיר בעל הנס היה מסעדה של חמי טבריה ושמה היה משרד של אנגלים כשבאו וכבשו את טבריה, היה המשרד שלהם שמה. אז אני הולך לישיבה ואני רואה את המשרד של אנגלי אחד משוגע, הוא מחזיק איזה חתיכת ברזל ליד האוזן, הוא מדבר? הוא משחק? מה זה? הוא משוגע? עם מי הוא מדבר? הוא מדבר הוא משחק כמו ילד קטן!

אמרת: "הוא משוגע כזה? שאין כמוהו!" אני שמעתי שיש טלגרף, אבל לא ידעתי שיש טלפון?! אז הוא מחזיק את הברזל, הוא מדבר אליו ומשחק, ומצחק. מה? זה משוגע זה? עם מי הוא מדבר? אין אף אחד!

המקרר הראשון שעושה קרח:

פעם בא הקרוב משפחה מפריז. היה טורקים, אצלינו היה טורקים. אז כל משפחה היא מספרת להאמא שלי: "אצלינו בפריז יש מקרר שהוא עושה הקרח ולא צריכים לקנות." אני יודע? אני הלכתי לקנות קרח בבית חרושת גדול, היה פועלים הרבה, איך אפשר? אני שאלתי אותה "הבית חרושת של קרח גדול ופועלים ומקרר קטן איך הוא עושה קרח?" אז היא אמרה לי "אל תתפלא, בביתי יש מקרר כזה, אני יש לי מקרר כזה." אני לא רציתי להאמין. (אם היו אומרים לך לפני שבעים שנה, שיהיה מדינה עם טנקים ומטוסים, היית אומר שהם משוגעים?) אם היו אומרים לי לפני שבעים שנה, שברסלב יהיה לו קיום? אחרי שבעים שנה? אז הייתי אומר "הם משוגעים! הם לא יודעים מה הם מדברים! איך אפשר דבר כזה?!" היה פחד לנגוע בספר ברסלב. לנגוע בשלחן שמונח ספר ברסלב, פחדו לנגוע בשלחן, היו מחמירים גדולים, שהם לא, לא רק שלא רצו לנגוע בספר, אפילו השלחן שהספר מונח, הוא היה מחמיר גדול. נו? ועכשיו? קונים ספרי ברסלב בכל מקום קונים היום קונים ברוך ה'. אני אמרתי: "טוב, זה כל הגאולה. אבל איך יבוא הגאולה? הם לא רוצים לנגוע בספר ברסלב? מה יהיה? מה יהיה?" אז עכשיו אני חי, ואני רואה שכולם מתביישים. ברסלב כל מה שעובר זמן יותר, יותר חשוב, ויותר הולך וגודל ומתגדל, מדפיסים וקונים.

שעון של חצות.

(סבא מה עם השעון?) אני לא הרגשתי טוב, לא יכולתי לקום בחצות לילה,

מה יהיה התכלית ממני? אז עברתי בטבריה, עברתי לשוק. היה שמה שעון, אז שמעתי שיש שעון שהוא מעורר טוב. אז זה טוב בשבילי! אבל אין לי כסף, נכנסתי כמו משוגע בלי כסף, מי נכנס לחנות בלי כסף? אבל אמרתי קודם כל אני אכנס לראות את השעון, קודם כל נכנסתי לראות את השעון, אני צריך אותו. אז נכנסתי ונתבהלתי. שעון כזה שהוא מעורר כל חמישה רגעים? לא ראיתי שעון כזה! בקולות כאלו הוא צועק! אז אמרתי, "אני צריך לזה השעון. אני צריך את זה השעון!" אז אמרתי להבעל החנות, "אני צריך זה השעון, כסף אין לי עכשיו, אבל אני אשלם לך... עכשיו אין לי כסף. אני אשלם לך." הוא האמין לי, הוא הבין שאני לא אגזול ממנו את השעון. "אז טוב, קח את השעון." (שלמת לו?) לא! על החשבון, על החשבון. אחר-כך אני באתי הביתה בשמחה גדולה, יש לי שעון כזה שהוא יעורר אותי בחצות לילה והגיע זמן חצות והשעון היה מעורר. ואני כל מה שהוא מעורר יותר, אני רציתי לשון יותר. השינה היתה מתוקה כל כך, אי אפשר לתאר. אז לא קמתי, אמרתי "רשע כזה? יש לך שעון כזה? ואתה לא קם חצות? מה יהיה ממך?" אז אמרתי, "לא! השעון לא מספיק! אני אקנה שני פחים של נפט ואני אעמיד את השעון על הפחים, אז יהיה קול כזה שכל העיר תרעש, ותקום חצות". אז קניתי שני פחים, נתתי את השעון על הפחים והוא כל מה שהוא עורר אותי יותר אני רציתי לישון יותר. אני נשארתי במיטה, לישון. אני לא מרגיש כמעט כלום. היה כל כך מתוק השינה, זה ברסלבר? זה ברסלבר בלי חצות? איזה טעם יש לברסלבר בלי חצות?

סיפור הפתק

אצלכם הוא קודש קודשים !

(אתם כבר כתבתם את הסיפור של השבעה עשר בתמוז...אצלכם הוא קודש קודשים, ואצל העולם זה סיפור זה דיבורים כאלה שלא מתקבל... מה בשבעה עשר בתמוז נעשה הפתק הזה?) בושה לספר דבר כזה. אני, מרים בתי נולדה בשנ"ת תרפ"ח... נו, מה אני לא שמעתי... היא נולדה בשנ"ת תרפ"ח, אני מצאתי את הפתק בשנ"ת תרפ"ב... תרפ"ב אז זה לפני הלידה ששה שנים. שש שנים לפני שנולדה בתי מרים. זאוי, ווי ווי ווי... כשאני רואה איפה, איך אני נמצא, באיזה מצב, אני נמצא... וגם הילדים שלי אני כבר מתבלבל ואינני יודע מה זה איתי... כך, מה זה? מה זה? אני היה לי... זכיתי לראות את רבי ישראל קרדונר והזקנים של אנשי שלומינו ולא סתם, לא סתם, היה לי מסירות נפש על כל דיבור על כל פעם... אני גרתי בטבריה ולא היה לי פרנסה ואני נסעתי לירושלים בשביל לשמוע איזה דיבור מרבינו... נו, על הפתק? בשנ"ת תרפ"ב קרוב לתענית שבעה עשר בתמוז הרגשתי עצמי חלש, לא כל כך, אבל לא חס ושלום חמור, הרגשתי הגיע שבעה עשר בתמוז אני הרגשתי חלש, אז הבעל דבר התגבר עלי התגבר עלי ביום שבעה עשר בתמוז. "אתה חלש מאד, אתה צריך לאכול עכשיו, לפני ה..." אני מתבייש להגיד, לספר, לפני התפילה אני לא שתיתי מים מחצות לילה עד אחרי התפילה. לא אכלתי ולא שתיתי ועכשיו בא אלי הבעל דבר ואמר לי "אתה צריך לאכול לפני התפילה אתה חלש כזה, אתה חלש כל-כך." אני שמעתי לו, לא רציתי, אבל אכלתי... נו, אני אכלתי כמו שאוכלים חס ושלום דברים מזיקים. אני אכלתי אבל היה... אבל היה בלא ידיים בלא

רגלים, נו, אבל אכלתי. אחרי האכילה ברכתי ברכת המזון והלכתי למקוה ולהתפלל אחרי הסעודה. נו, יכולים להבין איך היה התפילה ואיך... ובאיזה מצב אני הייתי אחרי דבר כזה, אחרי שאני הייתי נזהר. הייתי עם רבי ישראל כל תענית אפילו תענית באב וכל מי שנולד באותו השבוע היה מתענה וגם אני הייתי עם רבי ישראל אני גם כן עשיתי ככה.... היה דוקא ביום שבעה עשר בתמוז שהיא תענית חמור מארבע תעניות, נו, נכשלתי, נכשלתי, נפלתי באופן כזה לאכול לפני התפילה! אז לא היה... אז לא רציתי לחיות ונפלתי לעצבות כזה שלא יכולתי לדבר ולהתראות לפני אנשים. אני הלכתי לשיבה ושכבתי בבית הכנסת בשיבה, היה ישיבה וגם בית-הכנסת שכבתי בבית-הכנסת כמו מת, לא מדבר ולא אוכל כמו מת... ובני הישיבה זה בית-כנסת, בני הישיבה, מי שנכנס לבית הכנסת וראה את ישראל בער שוכב בעצבות כזה שהיה פחד, והם היו רגילים שאני הייתי תמיד שמח ומרקד, שמח והם, היה להם קשה: "איך ישראל בער שמת, ממה הוא שמח, אין לו פרנסה, ואין לו לחם בשביל הילדים, והוא נוסע בכל... על כל פנים זה ישראל בער זה לא ישראל בער שהיה, זה ישראל בער משוגע! וככה הוא הסוף של כל הברסלברים בסוף כל סוף הוא נעשה משוגע כי הם הולכים בחצות לילה לשדות, ליערות, ולפעמים נפחדים מאיזה כלב מאיזה חיה מאיזה גוי, אז נעשים משוגעים. בסוף כל סוף נעשים משוגעים." ואני הייתי בעצבות נורא, וזה שהם אמרו ככה אז היה לי עצבות יותר בלי שיעור, כי אני הרגשתי שאני הגורם לכל זה שהם מדברים, אני הגורם, מה זה!? עצבות כזה!? אפילו עוברים על כל התורה כולה, עצבות כזה!? על כל פנים היה לי צער גדול והיה לי קשה לי מאד ולא רציתי לחיות. על כל פנים מגודל העצבות ראיתי שאני גורם חילול ה' בזיון לברסלב אז היה לי התבודדות והתפללתי לה' יתברך: "רבונו של עולם ראה המצב שלי, אמת אכלתי, עשיתי מה שעשיתי, אבל אני רוצה תשובה, תרפא אותי, והוציא אותי מהמצב הזה, מהעצבות הזה, כי אני גורם חילול ה'... זה חילול ה' לברסלב..." אז אני בכיתי לפני ה' יתברך בבית הכנסת ואמרתי: "רבונו של עולם תרפא אותי שאוכל לצאת מהעצבות!" נכנס לי מחשבה תקיפה, כמו

מי שנכנס למח, בראש שלי, במח שלי, ואומר לי, המחשבה אומרים לי, "תכנס להחדר שלך!" החדר, אני הייתי בבית הכנסת והחדר שלי היה ליד בית הכנסת, "תכנס לחדר שלך ותפתח את ארון הספרים ותתן ידך על איזה ספר ותוציא אותו ותפתח אותו, ושמה תמצא רפואה לנפשך." אני רצייתי רפואה, נו, והתפללתי אמרתי מחשבה זה... זה מה? המחשבה שלי זה דבר רציני? אז אמרתי מה... אני אעשה, אני אעשה זה ונראה מה שיהיה נעשה מזה. אז עשיתי כזה: נכנסתי מבית הכנסת לחדר שלי ופתחתי את הארון ונתתי... כמו שאמרו לי, ונתתי ידי על איזה ספר והוצאתי אותו ופתחתי אותו והיה שמה הפתק הזה... אני ראיתי רק חתיכת נייר, לא ידעתי... נמצא... בספר, יכול להיות איזה סימן בשביל לידע איפה אני לומד. אני לא שמתי לב לזה. ראיתי חתיכת נייר. על כל פנים אחר-כך התחלתי, ראיתי שיש שורות כתובות, התחלתי לקרוא וראיתי מה שכתוב "תלמידי היקר"... כן, "ונהנתי מאד..." "נהנתי מאד מעבודתך" "וסמן" אחרי כל הפתק, החתימה גַּן נְתָן, "וסמן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה" י"ז בתמוז, ביום י"ז בתמוז יאמרו, משמע, שהפתק נכתב עוד לפני שבעה עשר בתמוז, הוא אומר לי סימן, "י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה..." על כל פנים אני קראתי את זה... וכמו שהייתי מקודם בעצבות כזה קבלתי שמחה מזה הפתק, שמחה כזה שלא היה מעולם הזה, עד שהעצבות לא היה לו שום ערך נגד השמחה. השמחה כזה שלא... התחלתי לרקוד בחדר שלי והישיבה למדו בישיבה ואמרו שהוא המשוגע נעשה שמח... הוא נעשה שמח אבל הוא מרקד. אז כולם נכנסו להחדר שלי וראו את זה... דבר כזה שאני מרקד... אני לא שואל אותם אני מרקד ושמח כזה... נתבטלו... הם הוציאו אותי מהחדר כמו... כן, ועמדו עיגול ואני הייתי באמצע ורקדתי כמה שעות בלילה... ונעשו עיפים. הם עמדו זמן רב כזה... אז הם אמרו: "הוא לא יתעייף הוא יעייף אותנו, אין לנו כח יותר!" אז הם הלכו ואני רקדתי לבדי. על כל פנים זה דבר שאי-אפשר לתאר לספר העניין של העצבות שהיה לי והשמחה... והשמחה כזה!... ולא היה לי רפואה, היפך העצבות נכנסתי לשמחה כזה והיה לי רפואה כל ימי חיי, בכל פעם שעבר עלי מה שעבר, איזה ענינים מה שעובר על האדם,

נפילות או ירידות, אז תיכף לקחתי את הפתק וקראתי, אז כבר היה רפואה... המעשיות של הפתק, המעשיות של הפתק הוא התחזקות כזה שלא היה, בהליקוטי מוהר"ן מלא התחזקות, כל התורות הם... כל התורות יש בהם ענין... יש בהם רק התחזקות, רק התחזקות... לא להתיאש ולא... כן, ולהתחיל בכל רגע מחדש ו... נו, אני יודע מזה ואני לומד את זה, הלכתי עם זה... ופתאום נפסק ממני כל הכח הזה על ידי נפילה. על ידי על ידי האכילה של שבעה עשר בתמוז... ולא עזר לי שום דיבור מרבינו, ואני נפלתי בחושך כזה שלא היה לי שום רפואה... "עליך... עליך אמרתי", כמו שאתה, "עליך". אכלת עשית דבר כזה ואתה כמו שאתה "עליך אמרתי מייך פייעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען" אוי... אני לא יודע להגיד פרושים... רק בפשטות, בפשטות זה גם כן הוא זה "ועליך אמרתי" אבל אם חס-ושלום לא יהיה כל הדיבורים של רבינו אנחנו רואים שהם קיימים וקיימים לעד... וגם הדיבור הזה אבל אף-על-פי-כן יכול להיות חס-ושלום עלי-די איזה פגם על-ידי איזה חטא חס-ושלום יכול להיות מה שיהיה... כן, ואני יהיה חייב, יהיה חילול ה', כתוב: "עליך אמרתי מייך פייעריל..." איפה הוא? בזמן שמצאתי את זה וקראתי את זה וזה שמח אותי אבל לא ידעתי מה, ראיתי שזה פלא כזה, אבל יותר לא ידעתי מה, מה, כלום שום פרטים אני קראתי כמו ילד קטן שלא יודע כלום גַּן נְחֶמֶת מְאוֹמָן לא ידעתי יותר, רק מה שכתוב. אחרי שנתקרבתי אלי ואתה עוררת אותי צריכים לפרסם את זה, זה היה בסוד, לא ידע מזה שום בן אדם, אני ספרתי לך מזה הסוד ואמרת זה צריכים... עד עכשיו הוא ישן, אני לא נתן... לא אתן לכם שינה... די... זה צריכים לפרסם בכל העולם עניין הזה עניין הפלא הזה... כמו שהוא בפשטות, כתוב בחתימה של רבינו, הוא כתב אלי: גַּן נְחֶמֶת מְאוֹמָן, אהה... כן, הוא נותן לי סימן, סימן שבעה עשר בתמוז, דבר שאף אחד לא ידע מזה... אז... אז אני ראיתי שזה אלי, אבל מקודם לא כתוב ישראל בער אודסר, לא כתוב, רק תלמידי, לא כתוב שם, לא כתוב מי זה, ובאמת זה כל דברי רבינו הם כלליות. כל התורות וכל השיחות וכל מה שעובר כל אחד ואחד. זה ענין רבינו הוא לא אדם אחד, לכל אחד ואחד מישראל לכל ישראל... כן. אז זה,

גם זה הוא כלליות "מאד היה קשה לי לרדת אליך" לא אלי, אליך, ואליך, ואליך... הוא כתב לכל אחד... כן... "להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך" כל הפתק הוא מדבר לכל אחד ואחד... ענין הַנְּחָ, זה נתגלה רק בהפתק, זה היה סוד, סוד מכל העולמות, לא נגלה בעולם דבר כזה רק בהפתק, החתימה הוא מגלה לכל העולם שהשיר פשוט, כפול, משולש, מרובע שהזכות להתגלות בביאת המשיח, שיחזיר כל העולם לה' יתברך, לתורה, הוא בעל הפתק הוא רבינו הקדוש מה שחתם בעצמו נְחָ נְחָמָן נְחָמָן, פשוט נְ, כפול נְחָ, משולש נְחָמָן, מרובע נְחָמָן. זאת אומרת שהוא מגלה לנו שהוא זה השיר שיתגלה לעתיד, הוא זה השיר, כל תורה מליקוטי מוהר"ן וכל דיבור שגילה בעולם, אז זה השיר שעל ידו יבוא... יבוא, יהיה תיקון העולם... מה ייה? ייה-יה, שם ה' ייה-יה משותף עם השם של רבינו, ככה הוא כתב בתורה [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה ס"ז] ככה הוא מגלה, השם ה' משותף בשם הצדיק... אם שם הצדיק מתפרסם בעולם מתפרסם ה' יתברך בעולם, את האמונה את התורה... כן, זה תלוי בפרסום שם הצדיק, ופה הוא חתם שהוא זה הצדיק של שיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, הוא... הוא גם בעצם לא... בכל הפתק לא כתוב למי הוא כותב את זה ויכולים לחשוב... כן, אבל רק בסוף הוא מגלה סימן, "סמן שבעה עשר בתמוז" דבר שרק אני ידעתי... וכל... ואף אחד לא ידע מזה אז שזה סימן אני יודע שהוא, שאני הייתי הגורם לזה... על-ידי העצבות שלי, על-ידי השברון לב שלי שהיה לי על העבירה, אז נעשה מה... נעשה מזה... זה ענינים נסתרים מה שאי אפשר... בכלליות... אי אפשר, אי-אפשר... על כל פנים רק בדרך כלל "מלא וגדיש מקו לקו" מלא וגדיש זה גם כן ענין כזה מלא וגדיש... מלא לא רק מלא, גדיש... כן, מה עוד? אבל יש עוד גדיש עוד "מלא וגדיש מקו לקו"... כן, אז מקו לקו זה ענין נעלם כזה, שהוא יותר מבקי, יותר ממלא וגדיש וגם כן "מלא וגדיש מקו לקו" הוא מלא... הוא מלא נקודות הרבה, נו, אני לא יודע. רבינו הקדוש כותב "בחזוק עבודה תבינהו"... "פ־צ" זה ענין ראש השנה של רבינו, נזכר בהפתק שאני יש לי ידיעות בענין ראש השנה, של ראש השנה, יותר מכל העולם "ומלא וגדיש מקו לקו (פצפציה)" זה ראש השנה... המלאך הממונה על התקיעות, על תקיעת שופר... כן.

עוד על סוד מלאך ראש השנה:

נלך לציפורה [ביתו של רבי ישראל] יש לה דברים טובים, יש לה כמה פתקאות, פתק אחד אני יכול להגיד בעל פה: "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען חזק ואמץ בעבודתך וסימן יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה ובוזה אגלה לך סוד מלא וגדיש מקו לקו פצפציה..." אצל ציפורה יש הכל, אנחנו נעשה מלון אצל ציפורה, יש להם דירה גדולה שני חדרים בכל מקום מזרון, היא תשמח מאד. העיקר יש לנו אוטו ונהגים, יש לנו אוטו ויכולים לישון ביום ובלילה. יש לנו אוטו, ונהגים יש לנו ובנוזין יהיה גם כן, אתה מכיר אותי? (כן) ואתה יודע בן כמה אני? מאה ושש... כשיש ספר איך להתחיל את הספר פצפציה, פִּצְפִּצִיָּה זה סוד, סוד, סוד תקיעת שופר, אסור לזלזל בזה... כולם, כל העולם רחוקים מזה, מה, הוא הודיע לאיפה ואיפה הוא היה, איך היה לו... אסור לזלזל, אני בעצמי מזלזל בזה, אבל זה דברים נוראים מאד, זה סוד בזה רחוקים מזה... יבוא הזמן יגיע הזמן שכולם יראו בהאמת... ומשנה את האדם לגמרי לה' יתברך לתורה, צריכים גם כן, לעצור ולהתגבר על היצר הרע ועל התאוות, וודאי! (אמרתם בלילה שקיבלתם שלוש פתקאות) שלוש פתקאות אני לא זוכר.... (היום בבוקר אמרתם שהענין של הפתקאות זה לא ענין פשוט) לא לזלזל באחד מהם... (מה זה לא לזלזל?) להאמין! לא לזלזל, להאמין, שוין, שוין... הקדוש ברוך הוא הפתקאות לא חשבתי על זה... זה היה מאת ה' מן השמים (הפתק שקיבלתם זה בשביל כל העולם) אי-אפשר לדבר אי-אפשר לי לדבר צריכים לדבר הרבה ואני לא יכול... (בשבילנו הפתק זה דבר סתום עדיין אנחנו מאמינים אבל לא מבינים) וודאי! (אולי אתם יכולים להסביר?) רבינו הקדוש גילה... מי הוא, הוא גַּן נְחֵמָה נְחֵמָה מְאוּמָן, נְחֵמָה מְאוּמָן (העיקר של הפתק זה שרבינו גילה שהוא גַּן נְחֵמָה נְחֵמָה מְאוּמָן?) כן, כן! הוא הרבי של כל ישראל! הוא יתקן כל העולם יתקן את כולם אבל אף-על-פי-כן צריכים לשמור, צריכים לשמור עצמו, כי יש

דיבורים, יש גם כן חילוקים, לא, העולם לא הפקר לעשות חסו־שלום מה שרוצה ואחר כך ירצה כבוד ופרסום. (רבינו אמר מתי שהיה בחיים חיותו שיתקן העולם) כן, בוודאי! (אבל מה החידוש של הפתק בענין הזה?) זה התחזקות גדול לכל אחד, התחזקות גדול אם איש כזה זוכה לקבל פתק... ורבינו זה פלא שלא היה מעולם, שעדיין לא היה מעולם, זה חידוש גדול ונורא כמו שאמר רבינו: "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם" (רבי ישראל, הפתק זה ההתחלה של הגאולה?) כן, (מה זה הסימן?) זה... זהו בשורה טובה שזמן הגאולה קרוב מאד, כן אני יודע האמת, אתה לא יודע, אבל אני יודע האמת שחסו־שלום אני לא חשוד בלשקר, מה! מה יהיה לי מזה? חסו־שלום אין מה לחשוב על זה... מזה... (רבי ישראל זה טוב בשבילנו לקרוא המילים שיש בפתק זה מסוגל?) אין לי כת, אני לא שומע כלל ולא יודע, אתה שואל אבל אני לא יודע, (אני שואל אם זה טוב לקרוא "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר להגיד לך") כן, אני מצאתי את זה בספר וזהו, אבל אני לא עשיתי את זה ולא שום אחד זה אמת כמו שהתורה אמת כמו ה' יתברך אמת כמו התורה אמת, אמת רק אמת בלי שום שקר. (זה מסוגל לקרוא בפתק?) צריכים להגיד באמת (מה זה הסימן שיש בפתק יז בתמוז?) וסימן. וסימן יז בתמוז, קיין שום, אף אחד לא ידע מזה, זה היה בסוד מכל, מכל העולמים ואני ידעתי שלא עשיתי תענית אבל כל אחד לא יודע רק אני בעצמי. (אבל הסימן הזה יש לו עוד משמעות חוץ מזה?) כן, כן, ו... הפתק כולו פלא, פלא, "תלמידי היקר" מי יכול לחשוב שאני התלמיד היקר של רבינו הקדוש? זה פלא, פלא, פלא, פלא שאין לשער. (אבל עכשיו אתם מבינים מה שיש בפתק "תלמידי היקר" אמרתם שעכשיו אתם יכולים לקבל את זה בהתחלה לא היבנתם "תלמידי היקר" מה זה שייך לכם) כן, אבל עכשיו אני משיג מה זה הפירוש של זה, אני משיג ומבין הפירוש של זה, אני לא יכולתי לסבור לי ולהבין "תלמידי היקר" אבל אני עכשיו בזה חזק מאד וברוך ה' זה האמת וברוך ה' זה גם כן פלא מרבינו הקדוש שגם אני יכול להבין דיבורים פלאים כאלה וסודות נוראות כאלה אורות כאלה אי־אפשר להבין.

[מאד היה קשה לי לרדת אליך / תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי / מאד מעבודתך ועליך אמרתי / מיין פייעריל וועט טליען ביז / משיח וועט קומען חזק ואמץ / בעבודתך / גַּן נְחֵמָה מְאוּמָן / ובזה אגלה לך סוד והוא: / מלא וגדיש מקו לקו פצפצייה / ובחזוק עבודה תבינהו וסמן / יז בְּתַמוּז יאמרו שאינך מתענה] זה השני, יש שלושה הראשון אצל ציפורה (והשני?) אצל הבת אצל צפורה יש הפתקא הראשונה זה חשוב מאד צריכים לעשות כמו זה כל השלושה, יש לנו אוטו ונהגים וגם בנזין יהיה נטייל (יהיה לכם כל התחנות דלק של רבינו!) כן! נכנס שמה באוטו, כן, יש האוטו הגדול....

זה היה בסוד ששים שנה:

וששים שנה היה לגמרי בסוד, לא ידע רק הילדים שלי, סיפרתי להם הענין, כן, אבל... וגם כן, היה אחדים יחידי סגולה שהיו צדיקים קדושים חברים שלי, אני ספרתי להם והם קיבלו את זה. זה... איך אפשר לקבל את זה? זה למעלה, למעלה מן הטבע! איך? נו, והם קיבלו את זה הענין, היה, אני מוכרח לדבר לספר בקיצור, תמצית... לפני ששים ושנים שנה היה מעשה כזה: אני נכשלתי, נכשלתי ונפלתי, זה היה ביום שבע עשר בתמוז, זה צום חמור של ארבע תעניתים לפני תשעה באב, זה על החורבן. ואני הייתי רגיל להתענות כל התעניתים, באב, ערב ראש חודש כל מיין... כן, וגם כן, אני עשיתי תענית בכל יום ויום מחצות לילה עד אחרי התפילה, לא טעמתי אפילו מים כמו שנהג מורי הקדוש רבי ישראל, כן. וביום שבעה עשר בתמוז שהוא תענית חמור, נפלתי ונכשלתי והיה נדמה לי שאני לא מרגיש טוב, אני מוכרח, אני מוכרח לבטל את התענית. על כל פנים יהיה איך שיהיה, אני מתבייש לספר הכל, אני על כל פנים נכשלתי ירידה, ירדתי ירידה גדולה ואכלתי בבוקר ביום התענית הזה וזה היה... קשה עלי והיה לי צער גדול ונפלתי לעצבות כזה שהיה פחד! כל מי שהסתכל עלי, היה... נפל עליו עצבות! מזה שלא עשיתי תענית. על כל פנים, והם כולם היו מתנגדים ואמרו

שזה הסוף של ברסלב סוף כל סוף נעשים משוגעים, שאני נעשתי משוגע! אני הייתי תמיד בשמחה, פתאום כל השבוע, יום ראשון, שני, שלישי, רביעי... על כל פנים אני היה לי צער גדול וגם כן, לא יכולתי לעבוד ה', הייתי בחושך, בצער גדול בעצבות כזה ממש כמו שיוצא מן הדעת, והם כולם שמחו ואמרו "זה סוף של חסידי ברסלב!" אז התפללתי לה' שירחם עלי ויוציא אותי מזה ושאני גורם בזה ביון חילול ה' לברסלב. אז נכנס לי במחשבתי מחשבה תקיפה כמו שאחד עומד ואומר לי דיבורים "תכנס לחדר שלך ושמה היה לי ארון תפתח את הארון ותוציא איזה ספר, איזה ספר שהוא, לא תכוון לשום... תתן את היד על ספר ותוציא אותו ותפתח אותו, תפתח אותו איפה שתפתח ושמה תמצא רפואה לנפשך" נו, אז היה לי מחשבה תקופה כזה אז אמרתי "מה? מה אני יכול להפסיד? אני אכנס לחדר ואני אעשה את זה." נו, נכנסתי להחדר ופתחתי את הארון והוצאתי ספר, פתחתי אותו והיה שמה... יש פה, יש פה, זה הצילום זה צילום מהפתק... פתחתי את הספר והיה זה החתיכת נייר בתוכו. אני לא שמתי לב לנייר, הנייר יהיה לי רפואה? מה יהיה לי מנייר? אז קראתי ההלכה איפה שפתחתי, אולי אני אמצא שמה דיבורים כאלה שהם יעזרו לי? אז קראתי וזה החייה אותי אבל כשגמרתי, חזרה המחלה כמו שהיתה, אז נפלתי בדעתי חשבתי חס-ושלום שאין לי, אין לי שום תקומה, שום תקנה, אז לפני רציתי להחזיר את הספר למקומו, טרם שסגרתי הספר, הבחנתי שיש פה, שיש שורות כתובות, התחלתי לקרוא, רק התחלתי לקרוא ראיתי שזה מעשה פלא מאד "היה קשה לי לרדת אליך תלמידי" תכף ובכלל אני לא יכול לספר אפילו אם הייתי יכול לדבר מה שהרגשתי בזה ומה שיש בזה אי-אפשר לגלות, אי-אפשר לספר, אי-אפשר לדבר, אבל טוב, התחלתי לקרוא וקראתי אותו כולו עד הסוף קראתי כמו... תכף כשגמרתי לקרוא נכנסתי לשמחה כזו שלא מעולם הזה רק מעולם הבא, שמחה כזו התחלתי לרקוד ולמחות כפיים ובניגונים כאלה של שמחה והם והישיבה שמעו הם ידעו שאני כל השבוע אני בעצבות ועכשיו אני, הם שומעים שאני בשמחה כזו מרקד, כן, אז הם אמרו עכשיו הוא בסדר גמור הוא כבר... הוא משוגע! הם נכנסו לחדר הוציאו אותי לחצר

ועשו עיגול כל הישיבה ואני הייתי באמצע ורקדתי כולם שמחו וכולם התלווצצו ממני "המשוגע הוא מרקד!" הכלל, הם עמדו כמה שעות, הם אמרו "הוא לא יתעייף, אנחנו, אנחנו לא יכולים לעמוד" הם הלכו כולם אני נשארתי ורקדתי כמעט כל הלילה, טוב, ואני מאז מהלילה הזו קבלתי שם בכל העיר טבריה, אני נכנסתי מהישיבה להעיר אז כולם אמרו, ידעו, שהברסלב זה הוא כבר נעשה משוגע, וזהו, זהו הפתק, נו, אני אין לי שום... אני מספר כמו שהיה. גם כן עד... לא הכל רק... וזה אני יודע. וכן הרבה אני הראתי את זה בירושלים לבעלי מקובלים גדולים בירושלים, כן, והם נשתוממו, נתרגשו מזה כל כך, על כל פנים אני לא צריך להביא עדים כי זה הוא עד על עצמו, רק לראות החתימה של רבינו זה עם נְקוּדוֹת נְחֻמָּן נְחֻמָּן מאומן זהו החתימה הזו, רבינו הקדוש בחייו הוא חתם את שמו על מכתביו נחמן, נחמן, פה כתוב נְחֻמָּן נְחֻמָּן עם נְקוּדוֹת, מאומן! העולם, כל העולם יודעים ר' נחמן מברסלב, כאן כתוב מאומן, בשביל ש... כי הוא שוכן באומן. וגם כן הוא גילה לי זה, אני לא עשיתי תענית בשבעה עשר בתמוז אף אחד, אף אחד לא ידע, כן, אני אעשה חילול ה' שיגידו חסידי ברסלב אינם מתענים בשבעה עשר בתמוז? אני... זה היה בסוד, כן. וגם כתוב כאן "סמן יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה" סימן שרק אני רק אני וה' יתברך ידענו מזה, זה הסימן, וגם כן, בְּתָמוֹז עם נְקוּדוֹת, שבא ופתח, תיו פתח בְּתָמוֹז רק... קודם כל זה החתימה זה התגלות חדש בעולם כי רבינו הקדוש מדבר בליקוטי מוהר"ן שיש שיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, שיתגלה לעתיד על ידי משיח צדקיניו שיתגלה לעתיד וכאן הוא מגלה שהשיר הזה פשוט, כפול, משולש, מרובע, הוא השיר הזה כן, נְחֻמָּן (נְחֻמָּן רבינו נחמן) אה, אה, כן, עם נְקוּדוֹת וגם כן, אני לא יכול לדבר מכל ענין הזה מה שאני רואה בזה "מאד... מאד היה קשה לי לרדת אליך... לרדת אליך" רואים ירידה כל השורות ישר רק זה, גם כן ישר, אבל "לרדת אליך" הוא יורד טוב מאד, "היה קשה לי לרדת אליך" אם אצל רבינו ר' נחמן היה קשה לרדת אלי, לרדת אליך זה ירידה חס־ושלום נורא מאד! כן, נו, ותכף הוא מחזק אותי "תלמידי היקר" תלמידי היקר? תלמידי בעצמו לא מספיק? "תלמידי

היקר" וגם כן, היה יכול בלי "תלמידי היקר" "לרדת אליך להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך" כן, לא! "תלמידי היקר!" הוא מחזק אותי הוא מעלה אותי מתחת מעמקי התהום הוא מעלה אותי לרום גובהי מרומים "תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי". "כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי", "נהנתי מאד מעבודתך" זה דבר אחד, "ועליך אמרתי" זה עוד דבר, זה שני דברים, "עליך אמרתי" מה אמרתי עליך? רבינו הקדוש אמר בחייו שיחה: "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" ככה הוא אמר, ככה כתוב בספר "חיי מוהר"ן". ופה הוא מגלה זה, אמרתי, מה שאמרתי "מיין פייעריל האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" עליך אמרתי! זה אמרתי עליך! שעל ידי יהיה מאיר האור עד ביאת המשיח, עליך אמרתי את זה ועליך אמרתי "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" "מיין פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט" אתה יודע אידיש גם כן? (כן) "מיין פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען" נו, "עליך אמרתי" שני דברים "נהנתי מאד מעבודתך" "ועליך אמרתי" אתה יכול... "חזק ואמץ בעבודתך" וחתם זה כבר נחתם הוא מגלה לי שני דברים: "נהנתי מאד מעבודתך" "ועליך אמרתי" הוא חותם על זה, זה נגמר זה במכתב הוא מודיע לי שני דברים "נהנתי מאד מעבודתך" "ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען חזק ואמץ בעבודתך" אני הייתי... אני נפלתי בדעתי לגמרי והוא "חזק..." אם כן, "נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי" אתה יכול להתחזק, "חזק ואמץ בעבודתך". גם כן השורות אחד שתים שלוש ארבע חמש שש זה גם כן שורה, אפילו רק דיבור אחד זה שורה ורבינו הקדוש... החתימה הוא על השורה בשורה השביעית זה שבת זה הצדיק הוא בחינת שבת וגם כן יש... אחר כך "ובזה... ובזה אגלה לך סוד והוא" טוב, "מלא וגדיש מקו לקו פצפצי" זה השם של המלאך של תקיעת שופר, זה רק זה המילה הוא בהכתיבה רגילה שהוא כתב. זה אותיות רש"י וזה אותיות רגילות שכותבין בהם מכירין שזה כתב יד כתב ידו בשביל... זה רש"י, לא יודעין אבל זה כתב ידו, נו, אני לא מבין את זה, את הסוד "ובחזוק עבודה תבינהו" אם אני אחזיק בעבודת ה' "תבינהו" ועכשיו מגיד הוא מגיד לי הסימן שרק אני ידעתי מזה, זה היה בסוד כל אחד לא ידע מזה, כן, והוא

מגלה לי סימן: "יו בתמוז" היה מה שהיה, אוי, אוי, רבונו של עולם, רבונו של עולם... על כל פנים העיקר הענין שאנחנו צריכים לגלות ולפרסם ולמסור נפשינו על ענין הזה שהכל הגאולה תלויה בריבנו ר' נחמן מברסלב, ללמוד ספריו, הוא, זהו כל אות כל תורה כל דיבור שלו הוא אור כזה שהוא מדבר אליך מדבר מה שאתה צריך, כל הענינים שעוברים עליך שעברו עליך שעוברים עליך, וכן על זה וכן כל אחד ואחד וכן אני, כל אחד ואחד וכל דיבור שגילה רבינו הוא כלליות של כל אחד מישראל, מה שעובר עליו ומה שעבר עליו המחלות שלו והרפואות, לא רק המחלות! הוא מתקן מטהר ומרפא כל החולים כל הגרועים שבעולם שאין להם שום תקומה! אין להם... קיין... שום צדיק לא יכול לעזור להם, אבל רבינו ר' נחמן אמר "ואני רופא אותה" זה הסוף של המעשה של השבעה בעטלרס, אתם יודעים מהמעשיות "סיפורי מעשיות" של רבינו? כן? יש בסוף מעשה של שבעה בעטלירס, בסוף המעשה הזו אמר הבעטליר השישי, הבעטליר השישי סיפר מעשה ואמר הבת מלכה קיבלה כל הכדורים עם כל הארסים, כן, ונפלה חלשות, ואני... ככה אמר הבעטליר "ואני רופא אותה..." זה הולך על כל עם ישראל, על כל אחד ואחד "ואני רופא אותה" היא כבר נפלה, קיבלה כל הכדורים ונפלה, "ואני רופא אותה" רק אני רופא אותה, אין מי שיכול לרפאות את זה, אז רבינו הקדוש אז הבעטליר אמר "ואני רופא אותה" אז רבינו הקדוש גילה על עצמו שהוא הבעטליר הזה שהוא רופא אותה "אני רופא אותה" הוא אמר על עצמו: "אני..." כן, אנחנו מאושרים, אנחנו כבר יש לנו כל התיקונים והרפואות והישועות שאנחנו צריכים כל אחד ואחד על ידי רבינו רב נחמן, רק רבינו ר' נחמן הוא השורש של התורה הוא השורש של האמונה הוא השורש של כל אחד מישראל, איך שנמצא, באיזה מקום שירד באיזה מקום שהוא נמצא הוא מוציא אותה הוא מרפא אותה! כן, ממש אי-אפשר לרפאות חולה כזה, זה חולה כזה שאין לו, שאין רפואה למחלה כזה, אבל רבינו ר' נחמן הוא גילה שהוא, כן, יכול לרפאות ולתקן הכל! כן, יש בזה ענינים פלאים נעלמים מאד, אבל לא נתגלה בעולם... כי אני זוכר לפני שבעים שנה כשנתקרבותי לרבינו היה איסור ללמוד סיפרי ברסלב, היה איסור ללמוד

סיפרי ברסלב! אני מצאתי ספר ברסלב ולא ידעתי שזה ברסלב ואני קראתי בזה אז ראו... "מה אתה עושה אתה לומד בזה הספר?" אז זה פעם הראשון ששמעתי שיש ברסלב בעולם, לא ידעתי שיש ברסלב בעולם. אז ידעתי שיש... "אתה לא יודע שזה מספרי ברסלב? אסור לקרוא בזה!" ברוך ה' היום יכולים לקרוא בכל בית הכנסת, כן, כל אחד, מי שרוצה ללמוד... זה סימנים על הגאולה סימנים שאנחנו עומדים, שאנחנו... לפי דעתנו לפי מעשינו אנחנו כבר, כבר אין שום תיקון לחולים כאלה, אבל כבר היה רבינו ר' נחמן בעולם והוא הוא יכול לתקן כל המחלות וכל... שאין שום מקום שלא יוכל לתקן לרפאות, כן, אז כשאנחנו שומעים את זה, אז אנחנו צריכים למסור נפשינו להכניס בליבנו את דיבורי הקדושים, התורות שלו והתפילות וההלכות, יש ספר, ספרים "ליקוטי הלכות" אתה יודע מזה? אנחנו צריכים להיות בקי בספר "ליקוטי מוהר"ן" רבינו הקדוש אמר שצריכים להיות בקי בזה שיכולים להגיד בעל פה ישור והפוך אפילו הפוך, כל כך בקיאות צריכים לזה, כי זה כל חיותינו כל דיבור כל חיותינו כל דיבור שלו אפילו דיבור אחד ורבינו הקדוש גילה שהוא מרומז בפסוק יש פסוק בתנ"ך "נחל נובע מקור חכמה" זה ראשי תיבות נחמן הוא מרומז בזה הפסוק "נחל נובע מקור חכמה" הוא נובע ונובע ונובע מקור חכמה, שלא היה חכמה כזה, שלא היה עדיין בעולם. יש לנו תורה וכל הספרים של כל הצדקים וזה השורש של כל התורה, זה עולה על הכל! על ידי זה אנחנו יכולים להתקרב לתורה לידע לראות אור התורה. בתורה יש הרבה כוחות יש סם חיים ולהפך, כן. ועל ידי רבינו הקדוש זוכין לראות אור התורה כמו שצריכים. יש בזה ענינים נעלמים מאד, אבל עכשיו אנחנו רואים שכל העולם אפילו גוים חכמי הגוים באוניברסיטה הם מתפללים מאד על רבינו ר' נחמן מברסלב, אפילו גוים! אני דיברתי עם כמה אנשים שיודעים בזה מלונדון, מאנגליא, והם מדברים תמיד על רב נחמן מברסלב על המעשיות על דיבוריו, כן, ורואים שכל העולם ממשיכים עצמם לרבינו ר' נחמן מברסלב! רואים, היה הרבה צדיקים בעולם, הבעל שם הקדוש ותלמידיו, והיה הרבה צדיקים, לא מדברים מ... רק מדברים תמיד על ר' נחמן מברסלב, על המעשיות על דיבוריו, כן. ורואים

שכל העולם ממשיכים עצמם לרבינו ר' נחמן מברסלב, רואים, היה הרבה צדיקים בעולם הבעל שם הקדוש והתלמידיו והיה הרבה צדיקים, לא מדברים מא... רק נשאר לנו כאילו יש יחיד בעולם רב נחמן מברסלב. ובכן אנחנו העיקר להרציא מזה שאנחנו צריכים למסור נפשינו להיות בקי בדיבוריו הקדושים אז נזכה. אבל באמונה יכולים ללמוד ולהיות עיוור לא רואה כלום, אם בשביל גאווה אני ברסלב רק בשביל גאווה שנהיה בקי "בליקוטי מוהר"ן"? ! זה העיקר ללמוד כדי שנדע ללחום תכסיסי מלחמה איך ללחום ולנצח להכניע את הרע, כן, נו, ה' יתברך ירחם עלינו ואנחנו צריכים רחמים גדולים וזה אנחנו... אני והחברים שלי ראינו הרבה מופתים מהשם הקדוש הזה גַּיְתָּהּ נְחֵמָה מְאוּמָן. באמריקה היה מעשה כזה: חילוני אחד הוא שמע מדברים, היה במקום איתם ביחד והוא שמע שאנחנו... בזמן האחרון אנחנו עשינו קמיעות מהשם הקדוש הזה גַּיְתָּהּ נְחֵמָה מְאוּמָן וזה מסוגל לאדם לכל הישועות שהוא צריך, זה שמירה כמו קמיע, הוא שמע את זה והוא שמע בעת צרה כשאדם סובל איזה צרה שיגיד בפה חרוץ מהקמיע, שיגיד בפה גַּיְתָּהּ נְחֵמָה מְאוּמָן, נו, שוין, הוא שמע את זה והוא חילוני הוא לא יודע כלום לא יודע כלל מה זה אמונה, הוא הלך עם עוד אחד בטקסי והיה יום הזה קור כזה באמריקה ושלג כזה והאטו שלו נתקלקל לגמרי, הוא צריך טיפול, כן, טיפול רפואי אי־אפשר... והקור היה כל כך חזק ממש יכולים למות מהקור... הוא היה במקום נדח שלא עוברים שם כמעט שום מכוניות וזה היה באמצע הלילה, ועוד מעט הוא קפוא עם כל משפחתו, ואז הוא נזכר שיש את הסגולה הזאת גַּיְתָּהּ נְחֵמָה מְאוּמָן, אז בדיוק עבר אוטו ועצר והציל אותם, כך הוא בא להעיד אחר־כך לחברים.

היה מעשה שילדה, תינוקת בת שנה וחצי, נפל עליה קומקום מים שהוא היה רותח על האש ונפל עליה על הפנים שלה, ולקחו אותה לבית חולים בלינסון והרופאים הם באו, היה להם צער גדול איך היא היא בסכנה גדולה, אפילו אם היא תצא מהסכנה איזה פנים יהיה לה, לא כדאי, וההורים שלה הם ראו את הצרה אז הם לא ידעו כלום. היה להם איזה קרובת משפחה שהיה לה קמיע. היא הלכה לבקר אותה היא נתנה את הקמיע שלה על החולה, כן, על

התינוקת, עבר יומים הלכה הכויה כאילו נולדה עכשיו מחדש! יש לה אבא ואמא כולם יודעים המשפחה והרופאים גם-כן, הרופא שטיפל בה אז הוא השתגע. הוא אמר להם "מה עשיתם? מה קרה?" סיפרו לו זה קמיע הם נתנו עליה הקמיע הוא לקח את הקמיע ועד היום הוא לא רוצה לחזור את הקמיע....

מציאת הספר "השתפכות הנפש",
מציאת הפתק, הכל בעוד יותר פרטים...

(האירוסין שלי ביום שלישי) אני רוצה לשמוח על האירוסין ואחר כך על החתונה! ברוך ה', אל תעכבו את החתונה. היא עובדת? (היא תתחיל לעבוד) היא עוד לא עובדת בשום מקום? לא תעבוד! אף פעם לא טוב שהאשה תעבוד במקומות אחרים, (לא אולי היא מורה) מורה זה טוב... לא, לא בכל הבתים. אל תשכח תמיד להודות ולהלל לה' על הנס הגדול הזה והחסד הגדול הזה שאין לנו מושג, זה חסד, זה אוצר, אוצר מכל האוצרות! רבונו של עולם, רבונו של עולם, אוי, אוי, אוי, ואחר כך אני בעזרת ה' יתברך אני רוצה שאני אזכה להיות על הברית מילה ועל החתונה. יש לי ברוך ה', יש לי זמן, יש לי ברכה מ... יש לי ברכה מרבינו הקדוש, יש לי ברכה מרבינו הקדוש שאני אאריך ימים רק אני מי יודע חס ושלום שמא יגרום החטא, אבל יש לי ברכה ודבר אחד מדבריו לא [נאבד], כל מה שהוא אמר אנחנו רואים. אני נתקרבתי לרבינו הקדוש לפני שבעים שנה בערך ואני הספקתי לסבול מזה מה שאני סבלתי, אתה יודע שהיה התנגדות גדול? ואני במקום שאני ישבתי בטבריה. בצפת היה השורש של המתנגדים, היו גדולים, חסידים, ושהם הם היו כולם מתנגדים עלי וקראו לי בוגד אני... אבל מה שאני סבלתי אי-אפשר לספר ואי-אפשר לבאר אז אני סבלתי מאד ולא היה... אבל אני עכשיו אני רואה את גודל, את גודל הערך של היסורים והצער שסובלים בשביל דבר שבקדושה. אחר כך רואים (האירוסין יהיה שמה) האחים שלה... אולי תזכה להודיע להם מרבינו הקדוש, זה עולה על הכל

(משפחה של ההורים שלה הם אחד אחד צדיק, צדיקים) זה בזכות שזכית להתקרב לרבינו הקדוש, זה הוא... זה נותן לנו כל מיני עצות כל מיני ישועות, זה שזכית להתקרב לרבינו הקדוש באמת ובאמונה, זה הדבר יביא עליך כל הברכות שבעולם, כל ההשפעות טובות, כל הישועות. אני יודע, אני רואה עכשיו...

רבינו בארץ ישראל:

הוא נסע [רבי נחמן] לארץ ישראל* בזמן מלחמה ויש מעשה גדולה מה שעבר עליו כמה... ראית? וברוך ה' בא ארץ ישראל בשלום וחזור לשלום בדרך ניסים ונפלאות מה שאי אפשר להשיג! וכשבא מארץ ישראל היה הרב הצדיק המגיד בעיר טעראוויצע הוא היה יחיד הוא היה איש זקן ורבינו הקדוש היה כמו ילד בן עשרים וכמה שנים והוא היה מכיר את הבעל שם טוב המגיד מטעראוויצע הוא היה גאון וצדיק גדול מאד והוא היה תלמיד הבעל שם טוב והוא היה יחיד בין הצדיקים האמיתיים, הוא היה יחיד שהוא ביטל את עצמו לרבינו הקדוש ואמר לו שאתה רבי [שלי] וכשבא מארץ ישראל היה רבינו הקדוש באיזה כפר לא רחוק ממנו, מהמגיד מטעראוויצע, הוא נסע דרך שמה והכפר שהיה רבינו היה לא רחוק מטעראוויצע והוא נודע לו שרבינו הקדוש בא ברוך ה' מארץ ישראל והוא נמצא בהכפר ואז הוא לא היה מוכן, מלובש, לא היה מוכן להנסיעה, הוא היה צריך ללבוש. אז הוא תקף התחיל לרוץ ואמר שילכו אחריו עם עגלה והוא היה רץ בכח בכל כך מהירות שהוא בא לפני העגלה. אבל העגלה יצאה תקף אחריו והוא בא לרבינו הקדוש לפני שבאה העגלה. מסירות נפש כזה והוא היה יחיד בין הצדיקים הגדולים שהוא הכיר קצת גדולת רבינו הקדוש והוא היה איש זקן אמר לרבינו "אתם הוא הרבי שלי!" זה היה באמת, לא רק בשביל סתם בפה דיבור, המגיד הוא היה איש זקן בן שמונים שנה והוא רץ כמו ילד הוא רץ לראות את רבינו הקדוש כשבא מארץ ישראל. רבינו היה בערך עשרים עשרים ושמונה, עשרים וששה שנים, שבע שנים, כשבא מארץ ישראל. פעם

אחת, זה כתוב בחיי מוהר"ן, בא. היה להמגיד הוא היה גאון והוא יש הסכמה ממנו על השלחן ערוך של הבעל של התניא על השלחן ערוך על איזה ספר שלו על הספרים שלו, נו, נראה מזה שהוא לא היה איש פשוט. הוא היה לו איזה ענין, ענין עמוק מאד. והיה קשה לו מאד והוא היה אצל כמה צדיקים גדולים קדושים ושאל אותם על זה ואמרו לו איזה תשובה. אבל הוא לא היה שבע רצון והוא התחיל לחשוב שהוא ישאל את רבינו. והוא בא לרבינו ורבינו הקדוש אמר לו תורה על זה שהוא היה קשה לו. והוא כששמע מפי רבינו התורה הזו אז ראה שזה לא שכל אנושי, זה נורא מאד! הוא יצא מהכלים והוא חשב שתורה כזו אי-אפשר להעלות על הכתב! אחר-כך בא רבי נתן וכתב את התורה הזו ואז הוא אמר לרבינו הקדוש "אתם חידוש נורא מאד!" כך אמר לו המגיד מטעראוויצע לרבינו הקדוש, "זה פלא נורא מאד!" אז אמר לו רבינו, הוא אמר לו המגיד מטעראוויצע "שאתה פלא נורא גדול ונורא מאד" אז אמר לו רבינו: "חידוש!" הוא אמר לו המגיד מטעראוויצע "פלא חידוש כזה נורא מאד!" אז אמר לו רבינו "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם!" כן וכשבא מארץ ישראל אמר רבינו בשבת, בשלוש סעודות במנחה, אחרי מנחה שלוש סעודות, אמר התורה הזו, התורה הזו "כי תעבור במים איתך אני" (מחיה זיין) [ליקוטי מוהר"ן תורה ע"ג] "כי תעבור במים איתך אני" אחרי הנסיעה מארץ ישראל, אחרי, בשבת, מהנסיעה לארץ ישראל, היה בשבת, אמר תורה כליל שבת וגם כן בשלוש סעודות אמר גם כן תורה זהו התורה של שלוש סעודות... [הבחור קורה את התורה: "כן, חפץ חסד הוא אני ואני אברכם אני זה ברכה של... כל הברכה והשפע הוא על ידי הכלי אני ואני אברכם כולם צדיקים אלף אלופינו "ינון שמו" פירש רשי ינון מלכות ינון זה נון אז יש לנו כבר אלף ונון אחר כך עוד יוד כן יוד על שם המחשבה אני לגבי אשה אשה ריח ניחוח לה' זה ריח ניחוח... גבר... חיצוניות זה מלביש אלא תורה אני וכשזוכים לקשר המחשבה להדיבור כל דיבור שיוצא מהתפילה צריך להיות בכל המחשבה לא לחשוב איזה ענין אפילו בהעברה בעלמא רק המחשבה תהיה קשורה אל הדיבור מה שמוציא מפיו...] צריכים

מזה להוציא לימוד שכל דבר מה' יתברך רק אמונה אנחנו מאמינים אבל האמונה זה האמונה באמת זה אמת אם יש אמונה. אבל בדבר שקר זה לא נקרא אמונה, כן, ברוך ה' אנחנו זכינו לידע מרבינו הקדוש שהוא מכניס בנו אמונה כזו שהוא חדשה אמונה כזו ש... רק אנחנו צריכים לקבל ברוך ה'. ואני רואה גם כן אצלי כמה דברים פלאים.

למשל זה אהרן הוא בעל תשובה אתה יודע מזה? והוא... אני לא יכול לסבול הוא מחזיק אותי לאדם גדול, אבל אני יודע האמת אני אסביר לו אתה צריך להזהר כאן. ברסלב זה אמת אם אתה מאמין בי שאני... זה להפך. אני איש פשוט לגמרי רק אני, אני זכיתי בחסדי ה' להכיר חסיד ברסלב מה זה! אם לא הייתי מכיר את האיש הזה את מורי רבי ישראל עליו השלום רבי ישראל קרדונר, קרדון, הוא היה מעיר יש קארדון בגאליציה, ברוסיה, קוראים אותו קרדונר. ר' ישראל קרדונר. אבל הוא השם המשפחה שלו הלפרין שם המשפחה שלו והוא היה לו גם כן צער גדול ויסורים גדולים מההתקרבות לרבינו, כי אז היה כל העולם מתנגדים אתה יודע מזה? (כן) אבל אתה יודע מה אתה יודע אבל מה שאני יודע אתה לא יודע! מה שראיתי, מה שרבינו הקדוש רבי נחמן יכול לעשות מבן אדם ילוד אשה! קדוש כזה! זה למעלה מן הטבע! מה שראיתי אצלו רק לשמוע את הקול שלו! הקול היה נעים ותמיד היה דבוק בה' יתברך בפרט בתורה... ותפילה לא ראיתי ולא שמעתי דבר כזה מעולם, בשביל זה נתקרבתי. אצלי היה... וה' יתברך סיבב סיבות, ניסים כולם, ניסים! אני הייתי מזמן שבאתי על דעתי בזמן שהייתי קטן שש שבע שנים אני אהבתי מאד את התורה ביראת שמים באמונה. אבל היה לי מרירות גדול סבלתי מאד מהיצר הרע, יש יצר הרע והוא רוצה רק עולם הזה. רק כל העולם הזה וכל התאוות וכל... ואני הייתי ירא שמים ואהבתי את התורה מאד. כשראיתי בן אדם שהוא יודע ספר והוא מדבר בדברים בטלים וככה ולא שומר את הזמן אז אמרתי "מה זה? הוא משוגע! אם הייתי אני יכול לקרוא בספר אז הייתי לא הייתי נח לא הייתי בטל רגע אחת!" כן, שמעתי על כל מיני חסידות ורק על השם ברסלב לא שמעתי מעולם שיש בעולם שם ברסלב, מין חסידות ששמה ברסלב לא שמעתי אבל

ה' יתברך הוא יודע את הלב הוא יודע מחשבה בלב (יודע סיתרי כל חי) כן, אה, אה, כן, כן, (בוחן כליות ולב ואין נסתר מנגד עיניך) כן, אז הוא ראה שאני מפקיר את עצמי ומנבל עצמי לפני בני אדם. אני כשאני ראיתי איש אחד זקן וירא שמים אז ספרתי לו כל ליבי כדי שיוציא אותי מהחושך ומהתאוות, ה' יתברך ראה את ליבי והוא רצה לעשות איתי חסד להתקרב לרבינו, ואיך אני לא יודע! אפילו שיש ברסלב בעולם איך אני אתקרב לרבינו? אז ה' יתברך סיבב סיבה שאני הייתי בחצר של הישיבה אני אחרי... אני למדתי בהישיבה בטבריה על קבר רבי מאיר בעל-הנס, אתה יודע? כן, זה עומד בין השדות בין ההרים, כן, ואני אהבתי לצאת לטייל בין ההרים בשדות עוד לפני שנתקרבתי לרבינו. וכשנעשתי בן שבע עשרה שנה היה לי מלחמות קשות מאד עם היצר הרע. מה עושים? אני עוד לא ידעתי מרבינו, עוד לא ידעתי, אז ה' יתברך סיבב שיצאתי מהישיבה להחצר לקחת כוס תה ובחצר עמד פח של אשפה וראיתי פח, פח של אשפה וראיתי שמה שמות, ספר ככה בלי כריכה בלי התחלה ובלי סוף, שמות, נו, אני הייתי ירא שמים וזה היה בבזיון, בבזיון גדול זה בפח אשפה! אז לקחתי אותם על מנת לזרוק את זה בגניזה, היה גניזה ספרים ישנים שהיו שנקרע אז הם ככה, הם נותנים בגניזה היה בגניזה בשמות, יוא, נו נשים גם כן בגניזה (רק שלא יהיה בפח הזבל) כן, כן אז הלכתי עם הספר לזרוק אותו בהגניזה וטרם כשזרקתי, טרם שזרקתי זה היה ככה שמות, מה השמות? טרם כשזרקתי אז ראיתי שם הספר "השתפכות הנפש". אני הייתי רגיל לקרוא בהרבה ספרים בספרי מוסר בספרי חסידות וכן ולא ראיתי ספר כזה ששמו "השתפכות הנפש" לא ראיתי עוד אז כשראיתי שהשם הספר "השתפכות הנפש" חישבתי בדעתי אולי, אולי זה טוב בשבילי? אולי זה השגחה מה' יתברך שיהיה לי זה הספר? כן, אז התחלתי לקרוא... התחלתי לקרוא, קראתי דף אחד וראיתי שזה בשבילי! שזה טוב בשבילי! טוב כזה של... היה... תכף ראיתי שזה בשבילי טוב מאד, שזה טוב בשבילי, שאצליח לכבוש כל המלחמות כל מה שאני סובל! אז לא זרקתי את הספר בתוך הגניזה ולקחתי אותו וגנבתי את עצמי מהישיבה לשדה, בין ההרים, עם הספר והתחלתי לקרוא בספר, ומחמת שאני רציתי

להציל את עצמי מהיצר הרע וחפשתי וחפשתי ונחשתי כן, היה לי, היה לי טובות ישועות, אבל ישועה כזו שהיה... שלכבוש כל המלחמות בפעם אחד זה לא היה לי מעולם! אני קראתי בתוך הספר דף, שני דפים, ותכף קיימתי מה שכתוב שמה וראיתי פלאות כאלו מה שלא ראיתי בכל ימי חיי... אני מחפש בספרים ואני רואה ישועות אבל דבר כזה שהיה לי פלא כזה מתוך הדיבורים של זה הספר לא היה לי מעולם, אבל אני לא ידעתי ממי זה? זה היה שמות, בלי התחלה ובלי סוף, לא ידעתי ממי זה, והשמות האלו הדפים היה אצלי כמו אוצר. אני שמרתי אותם מאד ובכל יום אני הלכתי עם הספר לתוך השדה וקראתי, ותכף קיימתי מה שקראתי וראיתי פלאות כאלה שביטול, ביטול הטבע שינה את הטבע! פעם אחת ישבתי במיטה שלי. אז בא חבר אחד אני הייתי קרליני, יש חסידות קרלין, שמעת? ובא חבר שלי מחסידי קרלין, אני הייתי חסיד קרלין והוא היה גם כן חסיד קרלין והוא, והוא ראה שאני קורא בהתלהבות, ברצינות, באהבה, בהתעוררות גדול, בהתלהבות בתוך הספר, אז הוא ראה את הספר "השתפכות הנפש" אז הוא אמר לי "מה אתה עושה בספר הזה? אתה קורא?"! אבל אני כבר טעמתי הטעם של הספר וראיתי פלאות (הוא אמר שהספר הזה לא טוב?) כן, וודאי! "זה ספר! אסור לקרוא בזה הספר! זה מספרי ברסלב!" כן, אז הוא אמר לי: "אתה קורא בספר הזה!" אני התרגזתי מאד ונכנסתי בכעס גדול ואמרתי לו: "זה לא בשבילך! הספר הזה בשבילי! זה טוב זה ספר קדוש ואני רואה ממנו פלאות גדולות!" אז הוא אמר לי "בהמה אתה בהמה אתה לא בן אדם אתה לא שמעת מי זה ברסלב? שיש איסור לקרוא בספרי ברסלב! כל האדמורים וכל העולם הם מתנגדים על ברסלב ואתה..." אז אמרתי לו, "שיבואו כל האדמורים וכל המלאכים וכל... אני לא אשמע לאף אחד! בשבילי זה טוב!" אז הוא היכה אותי ואמר לי "אתה עז פנים כזה נגד כל האדמורים! נגד כל האדמורים! נגד הרבי של קרלין שהוא וכולם אומרים אומרים אסור לקרוא בספר, בספרי ברסלב, ואתה רוצה לקרוא?! אז הוא התגבר עלי ולקח ממני את הספר בכח ונשארתי... אני לא רציתי לתת לו בשום אופן אבל הוא היה יותר, יותר חזק ממני והוא הוציא ממני את הספר

בכה, הלך ואני נשארתי יתום בלי הספר, אבל אני קראתי כבר כמה פעמים בספר וטעמתי את הטעם. אז מה שאני זכרתי הייתי ממשיך והולך בין ההרים בשדה, והתפללתי לה' יתברך שיחזיר לי. אני כבר אני נשארתי בלי הספר אבל היה לי רווח ששמעתי שיש חסידות ברסלב שאסור ללמוד בספרי ברסלב. אז התפללתי לה' יתברך שיזמין לי ספרי ברסלב וחסידים ברסלב. אני רוצה להיות חסיד ברסלב! כן, ככה, התפללתי לה' יתברך ככה, התפללתי לה' יתברך ולא עבר זמן רב ובצפת היה גר מורי הקדוש רבי ישראל קרדונר, רבי ישראל, והוא היה חידוש כזה מה שאין בעולם, אני נתגדלתי בין חסידים גדולים, חסידים מחמירים מדקדקים במצוות, אבל ראיתי את האישי הזה ראיתי שכולם עומדים בחוץ, שאינם יודעים כלום מהאמונה וה' יתברך והתורה! הם כולם לומדים, אבל ראיתי נגדו שהוא יחיד הוא יחיד בעולם, אין דוגמתו, אבל אני לא הכרתי אותו ולא ידעתי שיש בצפת רבי ישראל, לא הכרתי אותו, לא ידעתי. אבל ה' יתברך קודם הודיע לי שיש חסידות ברסלב, שאסור ללמוד בספרי ברסלב, אז התפללתי לה' יתברך שיתן לי, שיזמין לי ספרי ברסלב וחסידים ברסלב, אני התפללתי, וה' יתברך עשה פלאות איתי, חסד עליון. בצפת היה גר מורי הקדוש רבי ישראל, אני לא הכרתי אותו ולא שמעתי ממנו, הוא היה נמצא במירון והוא עבד ה' שמה ביחידות, לא היה אף בריאה, הוא היה לו המפתח של הבית-כנסת של רבי שמעון בר יוחאי, כן, והוא היה שמה לבד בהתבודדות וגם הלך בין ההרים להתבודד ולהתפלל ועסק בעבודת ה' במסירות נפש, מה עשה ה' יתברך? רצה שרבי ישראל ילך ממירון לטבריה, לישראל בער! אבל ר' ישראל לא יצא ממירון, אפילו שיתן לו כל כסף שבעולם, הוא יעזוב את מירון? את רבי שמעון? כן? את המקום קדוש כזה? וילך לטבריה? מה יש לו בטבריה? כל מה שבעולם רק מירון, המשפחה היה גרה בצפת והוא היה כל השבוע במירון והלך מיום ראשון, ביום שישי הלך ממירון לצפת, נו, מי יאמר שרבי ישראל ילך לטבריה? איך?... חבל שלא היית... ה' יתברך ידע שרבי ישראל לא יזוז ממירון לטבריה. מה עשה? הוא שלח לו מחלה על היד שלו, והכאבים זה כאב גדול מאד, והכאבים התגברו מיום ליום משעה לשעה, כאבים כאלה שאי-אפשר

לדבר דיבור אחד, לא יכול להתפלל ולא לעשות איזה עבודה והוא לא היה תולה שום דבר בדרך הטבע, רק הכל השגחת הבורא. כשהוא ראה דבר כזה אז התחיל לחשוב, אולי רצון הבורא שילך לטבריה? מה יהיה בטבריה? בטבריה המזג האוויר יותר חם ממירון מצפת (אז יהיה בריא) לא יהיה בריא, אבל לא יהיה כל כך כאבים גדולים, שיוכל להתפלל ולעסוק בעבודת ה'. אבל אף-על-פי-כן אף-על-פי שהיה לו כל הכאבים כאלה ויש לו לחשוב על זה הוא היה ספקות היה לו ספקות, אם ילך, אם יעזוב את רבי שמעון וילך לטבריה? אם לא? כי הוא חשב, איך אפשר דבר כזה? כשהאדם בצרה אז בורח ממירון מרבי שמעון לטבריה? צריכים לברוח לרבי שמעון להתפלל לבקש על רפואה! אבל לא ללך! אבל הוא היה, הוא היה בספקות, אולי רצון הבורא שילך לטבריה? אולי לא? אז כל זמן שלא ידע בבירור שרצון הבורא הוא שילך לטבריה אז תכף ילך, אבל הוא לא ידע, אז הוא היה לו התבודדות וביקש הרבה מה' יתברך שיאיר במחשבתו, בדעתו, מה לעשות? "אם רצון הבורא שאלך לטבריה אני נוסע תכף לטבריה! אני רוצה לדעת רק איך רצון הבורא אם לא, אם כן? אם לא?" אז היה לו התבודדות על זה והיה לו ספקות אם ללך אם לא ללך, אז הוא התפלל כל כך עד שה' יתברך האיר עיניו וסיבב סיבה שראה בבירור, שידע בבירור, כי רצון הבורא הוא שילך לטבריה, זה היה ביום רביעי ורבי ישראל בבוקר השכם והלך להבעל החמורים ושכר חמור ללכת לטבריה, ביום חמישי?! ערב שבת?! היה יכול ללכת ביום ראשון! אחרי שבת! לא! הוא, מכיון שהוא ידע שהרצון הבורא שילך לטבריה, אז הוא הלך ביום חמישי, הוא בא בטבריה ורק כשירד מן החמור הוא היה צריך ככר לחם לאכול סעודת לילה... אז פגש באיש אחד שהוא קרוב משפחה שלי והוא ביקש מהאיש הזה, הוא ביקש אותו: "תראה לי איפה לקנות לחם?" הוא בא, רבי ישראל בא ביום חמישי ואנחנו, אנחנו המשפחה שלי, ההורים שלי, האמא והאבא, התחילו לאפות לחם במכירה ביום ראשון. וביום חמישי הוא בא וכשפגש את הקרוב שלנו, אז הוא הביא אותו אלינו בבית לקנות לחם, ונשאר לנו שני ככרות לחם אז בהבית. בהבית של ההורים שלי היו עוד אחים, היו יותר קטנים ממני והיה

גם כן יותר מבוגרים יותר גדולים ממני, נו, וה' יתברך סיבב שאני הוצאתי את הכיכר לחם להאיש הזה ותכף כשראיתי אותו אז נבהלתי מאד מהצורה שלו ומהדיבור שלו, עוד לא ראיתי אדם כזה! החן של הקדושה היה על פניו ועל כל דיבור שלו נתפלאתי מאד, נתרגשתי מאד וחשבתי אולי אני מתפלל לה' יתברך שיזמין לי, אולי זה האיש יהיה לי טובה ממנו, יהיה לי ישועה ממנו. אז חשבתי אבל איך אפשר לי להיות קשר איתו? אבל הוא... אני חשבתי שהוא צדיק נסתר מהל"ו צדיקים. צדיק נסתר, צדיק נסתר יכול לעשות קפיצת הדרך לירושלים! אבל אני לא יהיה לי ממנו כלום! אני לא יודע מאיפה הוא, ואיפה הוא, ועד איפה הוא רוצה ללכת? ואיך יהיה לי קשר איתו? כמו שאני חושב את זה, והוא החזיק היד בכיס והוציא כסף בשבילי, אז הוא אמר לי: "אולי אפשר לי לאכול את הלחם בבית שלכם?" הרגשתי שהוא יודע מה שאני חושב, איך יהיה לי קשר איתו והוא... הישועה אני אמצא אצל האיש הזה! כל מה שאני צריך! אבל איך יהיה לי קשר? אז הוא שאל אותי: "אולי אני יכול לאכול אצלכם את הלחם?" נו, הוא שילם כסף והבית שלנו, ההורים שלי היו עניים, עניים גדולים והאבא שלי היה עיוור סגיינאור. נו, והבית היה כמו המערה של רבי שמעון, כמו מערה! אין מקום איפה לשבת! ואנחנו היה... אנחנו היינו בסוף הסעודה לברך ברכת המזון ולקרוא קריאת-שמע ולשכב ולישון, כי צריכים לקום לעשות חלה ולחם, נו, אז אני חשבתי, אבא בודאי לא יסכים ואני בעצמי אני לא יכול להכניס אורח בלי רשות של אבא! והתביישתי לשאול את אבא אם האיש הזה יכול לאכול את הלחם בהבית שלנו, הוא יגיד לי "מה אתה אומר? יש מקום?... איפה? אנחנו צריכים כבר לקרוא קריאת-שמע ולשכב ולישון ואיך?" כן, אז התחזקתי מאד ואמרתי יהיה מה שיהיה אפילו אם יכה אותי, יכה אותי האבא, אני אשאל אותו! אז אני שאלתי: "אבא קח את הכסף של ה... האיש הזה מבקש הוא רוצה לאכול את הלחם אצלנו בבית?! " אז אמר לי, "כן, כן, אדרבה נשאר לנו איזה חלק על האש!" והיה קצת תבשיל מעדשים ואורז, היה קצת תבשיל. אז אבא שלי אמר לי "כן". ראיתי שזה ישועה בשבילי. הוא שאל אותי, אני חשבתי... הוא שאל אותי ואני שאלתי את

האבא וראיתי את ההשגחה שזה מכל צד כמו... זה השגחה, השגחה עליונה וחסד גדול! אז הוא עשה נטילת ידים, הוא ברך ברכת המזון והם קראו קריאת-שמע וישנו על הרצפה עם הילדים, כמו עופות, והוא ישב על-יד הדלת, על המדרגה. היה מדרגות מהחצר לרדת, הוא ישב על איזה מדרגה, אני זכיתי לשמוע ממנו ברכה על נטילת ידים והמוציא, אז ראיתי שזה חסד גדול, שזה צדיק קדוש! כי הדיבור שלו היה קדוש, היה כמו התבודדות, כמו שמדברים, כמו שאני עכשיו מדבר איתך, ככה הוא היה מדבר עם ה' יתברך, כאילו אין בית אין אנשים רק עם ה' יתברך וראיתי פלא, פלא! אז נתתי לו את החלק של התבשיל, אז הוא אמר לי: "אני לא אוכל רק לחם ותה. ותה בלי סוכר." אבל לא היה לנו נפט, לא היה לנו מכונת נפט, לא היה לנו רק פחמים. צריכים לדעת איך, איך לעשות אש, כן, אז זה לקח זמן עד שזכיתי לעשות תה והם כבר הלכו לישון בתוך הבית ואני לא יכלתי להתאפק אז באמצע העבודה שעשיתי את האש נכנסתי אליו ואמרתי לו בלחש שלא ישמעו, אמרתי לו בלחש "אתם יודעים? אתם באתם בטבריה בשבילי! כי אני נמצא במצב קשה מאד מתגברים עלי היצר הרע ו... אז אני בטוח שה' יתברך שלח אתכם בטבריה אני... ואתם באתם לטבריה בשבילי, ובכן אני מבקש לא לעזוב אותי..." אני אמרתי לו בלחש "לא לעזוב אותי..." וראיתי שהוא התרגש כל-כך! הוא התעקש לצאת לטבריה ממירון ולא ידע והיה לו ספיקות. עכשיו ראה שזה היה מתחילה מה' יתברך שיסע... ומהלילה הזו זכינו להתקשר בקשר כזה שזה היה חידוש נורא ותכף נעשה רעש גדול בטבריה! אני שמי ישראל בער, אז נעשה רעש בטבריה "אוי ווי רחמנות גדול ישראל בער נעשה ברסלבר!" (התנגדרו כולם?) כן! כולם! נו, והאבא והאמא שמעו. אז הם לא הקפידו כל-כך, אבל בא אליהם הגבאי של הישיבה ועוד אנשים נפרדים, לומדים, חסידים, יש להם שם ופרסום אמרו לאבא "אתה יודע שישאל בער נעשה ברסלבר?! " אז הוא אמר להם "הבן, אתם יודעים שהבן שלי הוא ירא שמים, הוא מקיים כיבוד אב. אם אני שולח לאש אז ילך לאש, אין שום דבר... הוא מקיים כיבוד אב יחיד בעולם! אז אני לא מודאג, הוא יבוא מהישיבה..." אני הייתי בישיבה. עם רבי ישראל למדנו

ביחד. ועשה לי שם שאני נעשתי ברסלבר! אז אני באתי מהשיבה ביום חמישי, אני באתי מהשיבה, אז אמר לי האבא "תדע בני, שהיה אצלי הגדולים של השיבה ואמרו לי שנעשת ברסלבר! אני מבקש אותך שלא לצער אותי, אני נותן לך רשות, אתה קרליני ואני קרליני, אני נותן לך רשות אם אתה רוצה להיות גור או ליובאוויטש או איזה מין חסידות שאתה רוצה אתה יכול להיות, רק בקשה אחד יש לי לא להיות ברסלבר! רק ברסלבר לא! תהיה איזה חסידות שאתה רוצה, אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה, רק בלי להיות ברסלבר!" אז זה הפעם הראשונה שעברתי על כיבוד אב ואמרתי לו "אבא, הכל אני אשמע לך, רק דבר הזה לא! אני לא יכול לשמוע לך!" אז הוא ראה, "מה זה? זה נורא מאד! הוא מקיים כל ימי חייו כל הימים כיבוד אב במסירת נפש ועכשיו הוא.. מה? מה? מה זה?" נו, אני הלכתי עם רבי ישראל, הוא אמר לי שהוא רוצה להיות באיזה בית-הכנסת והוא רצה להגיד חצות ולהניח תפילין ולהתפלל ולהתבודד. אז הלכתי מבית-הכנסת לבית-הכנסת וכולם סגורים ולא היה בהם מקום. אז נפל בדעתי שיש בית-הכנסת של הצדיקים הקדושים שהיו לפני מאה שנה תלמידי הבעל שם טוב הם היו צדיקים קדושים, ר' אברהם קליסקר והזקיני של רבינו, ר' נחמן הורדענקער, ורבינו הקדוש הוא על שמו על שם זקיניו, כן, והוא, וצדיקים קדושים הם התפללו בבית-הכנסת הזה והם בנו הבית-הכנסת והשתדלו במקום שקרוב, שיהיה קרוב להיות בהים לטבול ולהתפלל אחרי לטבול. אבל בחורף שהיה קשה היה המים מגביעים עצמם למעלה, היה מים, היה הים מגביע עצמו ונכנס הים לתוך הבית-הכנסת, ככה עד הנה, אז לא יכלו להתפלל, אז השאירו על כמה... על חודש, שני חדשים, השאירו את כל השולחנות, כן, והבית הכנסת הזה היה פתוח, מה יש בזה? מה? לקחו הספרים והכל, רק השולחנות נשאר, אז נכנסנו לבית-הכנסת הזה, לתוך הים, וישבנו כל הלילה ולמד איתי תורה מליקוטי מוהר"ן. והיה מעשה, האמא שלי היא דאגה עלי כי ראתה שאני לא נמצא, כבר קרוב לאור היום ואני לא נמצא, אז היא חשבה, מי יודע? מי יודע? היא יודעת שהיה בא איזה בן אדם שקנה לחם והוא אכל, אבל איפה האיש? ואיפה ישראל בער? היא הלכה מבית-הכנסת

לבית-כנסת לחפש אותי בבכיות גדולות ולא מצאה אותי, היו סגורים, אז היא בכתה מאד וקולה נשמע בכל העיר. טבריה היה עיר קטנה וכולם באו. "מה זה? מה זה הקולות?" הם חשבו חס ושלום שיש איזה נפטר, שנפטר מישוהו. הם באו בבוקר ושאלו "מה זה היה הבכיות? מה היה הצעקות?" היא סיפרה להם, "איזה בן אדם בא והוא קנה לחם ואכל אצלינו וככה וככה... הוא הלך איתו ולא נמצא בבית!" אז כולם ידעו, רבי ישראל הלך להתפלל בבית-הכנסת אז הם כולם מכירים אותו, רק אני לא, כי אני לא יצאתי מטבריה, כי לא היה לי כסף לנסוע למירון, על כל פנים מהלילה הזו ברוך ה' עד היום אני מספר לך בקיצור, כי אין לי כח לדבר אבל העיקר איך סיבב ה' יתברך סיבות איך זכיתי איך זכיתי לידע מרבינו. ראשית כל לא ידעתי מרבינו, לא ידעתי משם ברסלב וסיבב שנודע לי שיש ספרי ברסלב, שאסור לקרוא בהם וברוך ה' אני מחזיק מעמד החזקתי, נצחתי כולם וצחקתי מהם! הם צחקו ממני, אבל צחקתי מהם... הביא את רבי ישראל, הוא הוציא אותו בכח ממירון והביא אותו לטבריה והביא אותו מהחמור ישר לבית שלי ונעשה מזה... מאין ליש! עשה דבר כזה שאני הייתי ילד עני ואני הייתי מדוכה מדוכא מאד וגם כן, לא היה לי... אני לא הייתי כשרוני, לא היה לי מח כדי ללמוד ול... (פשוט) כן....

גַּן נְחֻמָּן נְחֻמָּן מֵאוֹמָן

תיקון של משיח:

כל העולם יבואו למשיח: "תן לי תיקון! אני רוצה תיקון!" תיקון? מוכנים ליתן תיכף יש כבר ליקוטי מוהר"ן כולם יש להם תיקון.

אני? אני גַּן נְחֻמָּן נְחֻמָּן מֵאוֹמָן.

אני ראשי-תיבות גַּן נְחֻמָּן נְחֻמָּן מֵאוֹמָן. זה כבר כלול כל העולם עם כל, עם כל החטאים הכל תיקון, תיקון, תיקון, אני רבי נחמן זה גַּן נְחֻמָּן נְחֻמָּן מֵאוֹמָן.

אנחנו לא יודעים כלום. רבינו הקדוש גמר הכל, היום והחודש מתי יבוא משיח צדקינו, ואיך יהיה הביאה שלו והספר נקרא מגילת סתרים.

רבינו גילה ורבי נתן כתב. הוא גילה טיפה מן הים, מי שידע מי שזכה להשיג זה למעלה משיכלנו, למעלה מכל העולם, מהתורה, מהכל! זה אור של ה' יתברך בעצמו. וכתוב בהפתק בהמכתב של רבינו "ועליך אמרתי מיין פייריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען". זה משיח. זה אני יודע, בחודש ניסן הוא יגיע. ורבינו הקדוש ורבי נתן, הם ידעו הכל מתי יבוא משיח ואיך שיהיה. אני ראיתי כבר משיח צדקינו.

עכשיו הזמן של הגאולה צריך להתגלות אורות גדולות....

הפתק זה משיח, הוא מזכיר אותנו שיש משיח, אבל היהודים שלא מאמינים הם לא רוצים לקבל התורה. אבל רואים עכשיו שהגיע ימות המשיח. זה רק התחלה. יבוא יבוא ויבוא. אנחנו יהודים. התורה יעלה יעלה ויעלה. כולם יעסקו רק בתורה של רב נחמן: ליקוטי מוהר"ן, ליקוטי תפילות, ליקוטי הלכות, (זה הסגולה לימות המשיח) כן! זה האמת, אבל חב"ד זה שקר

(בגלל זה שז"ר אמר לך שהוא לא חב"ד, בלב הוא ברסלב'ר) יוא, לי הוא אמר שהוא רק ברסלב והם כולם היו מתנגדים האדמור וכולם היו מתנגדים אז הוא שתק אבל הוא השאיר בעט מה שהשאיר....
 כנראה במכתב "עליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען" נו "ביז משיח וועט קומען" אנחנו לא יודעים. רבינו הקדוש גילה מתי יבוא, אבל אנחנו לא יודעים כלום. רבינו גילה היום שיבוא משיח ואנחנו לא יודעים. רק ר' נתן הוא שמע מרבינו הסוד הזה מתי יבוא משיח, וכתוב עלי "עליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען" (ובחיזוק עבודה) "תבינהו וסמן י"ז בתמוז יאמרו שאיני מתענה" (רבינו אומר וכו' ובחזוק עבודה תבינהו) אני לא מבין "תבינהו". יכול להיות בעוד חמישים שנה, עוד מאה שנה (היה החלום "זמן הגאולה קרוב מאד") יוא! זה היה אצל ר' ישראל מקרדון אני לקחתי את התיק והוצאתי חתיכת נייר ונשאר בידי חתיכת נייר ועל הנייר כתוב: "זמן הגאולה קרוב מאד" באותיות גדולות ויפות מאד (קרוב מאד כמה קרוב?) אני לא יודע, מתי שיהיה, יהיה קרוב, קרוב מאד, "ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען" כנראה מזה שאני אהיה בביאת המשיח, בביאת המשיח אני אחיה. "עליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליאן" ביז* משיח וועט קומען" [*הוא מושך מאד בתיבת "ביז"] אבל אנחנו לא יודעים מתי יבוא משיח. יש פתק, זמן הגאולה קרוב מאד, ארבע מילים... "וסמן יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה".

(השנה שנת שמיטה וכתוב בגמרא "מוצאי שביעית נגאלין") כן הם אומרים שאני אחיה. עד שיבוא משיח אחר-כך אני גם כן אחיה. כשיבוא משיח אז טוב לחיות... (תזכה לחיות עד שיבוא משיח) כן, כתוב עד שיבוא משיח "מיין פייעריל וועט טליאן ביז* משיח וועט קומען" [*הוא מושך מאד בתיבת "ביז"]. הוא יתקן כל העולם עם השם שלו גַּן נְחֵם מספיק לכל העולם גַּן נְחֵם נְחֵם מְאוּמָן (יש עוד שיר פשוט, כפול, משולש, מרובע בעולם?) יש, יש הרבה אבל הוא [ר' ישראל שר] אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו ומה יפה ירושתינו אשרינו, אשרינו... הם רקדו

אשרינו, מה טוב... אשרינו זה היה ריקוד וניגון ביחד "אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו" (רבי נתן הוא ברח מהאבנים) הוא שאל לה' יתברך... ואתה יודע מי יגלה? (משיח) "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו." "אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו." הוא אמר לה' יתברך ר' נתן אמר לה' יתברך שלא יודע כלל. משיח יגלה הכל. יש לנו על מי לסמוך. "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו..." משיח צדקינו... אמר ניגון כזה זה ניגון של רבינו ז"ל, "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו..." אה! טוב, נו, עוד כמה אבנים אז אנחנו ממשיכים לעשות ניגונים... טוב! טוב! טוב! כל מה שהאבן יותר גדול הניגון יפה יותר. כל מה שהאבנים יותר גדולים הניגון יפה יותר... "גדולתינו ותפארתנו יגלה משיח צדקינו", האבן שהיה יותר גדול אז הניגון צריך להיות יותר יפה, "גדולתינו ותפארתנו יגלה משיח צדקינו..."

(סבא מה יותר טוב, לכתוב בְּנֵי או לצלם את זה ולשים בקמיעא?) יותר טוב לכתוב.

"גמרתי ואגמור",

המסירות נפש של רבי ישראל קרדונר:

זה היה שנתיים וחצי אחרי שנפטר רבי ישראל קרדונר, מצאתי את זה [את הפתק] בספר, פתחתי ספר... אני הייתי חולה וכולם אמרו בישיבה וכל העיר אמרו שסוף של חסידי ברסלב הם נעשים משוגעים, כן, זה הסוף, אז אני, אני גם כן נפלתי למחלת נפש, הייתי בדכאון, אז הם אמרו "ככה הוא הסוף של חסידי ברסלב, סוף כל סוף הם נעשים משוגעים!" אז היה לי התבודדות ובכיתי לפני ה' "אני גורם לבזיון לברסלב, תרפא אותי" בקשתי מה' יתברך שיקח ממני הדכאון, העצבות המחלה, בא על מחשבתי כמו שאחד נכנס בפנים ואומר לי בתוקף "תכנס להחדר שלי" אני הייתי בהישיבה, זה הישיבה וזה החדר שלי, "תכנס לחדר שלך ותפתח את הארון ותוציא ספר ותפתח אותו איזה ספר שהוא רק תניח היד על איזה ספר ותוציא אותו ותפתח אותו"

ואני עשיתי כן, פתחתי את הספר והיה זה... [הפתק] המקורי, זה הצילום (הוא יכול לראות את זה, יש לך המקורי?) אין לי, במוסד, הוא במוסד אבל זה אותו דבר, זה אותו דבר בדיוק, אבל רואים ממש האותיות כמו שכתוב בראשון. זה נכתב לכל אחד מישראל: "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר" זה לכל אחד ושלומד את רבינו באמת בשביל עבודת ה', כן... שום צדיק לא חתם דבר כזה! הוא... סיפרי רבינו שזה השיר שיתגלה לעתיד, הוא, הוא בעצמו הוא זה השיר, כן, ַ נַחְ פשוט, כפול, משולש, מרובע ַ נַחְ נַחְמָן נַחְמָן מאומן לא צריכים להרהר ולחשוב, רק אנחנו צריכים להכניס דיבוריו בליבנו וללכת לקיימם דיבוריו, אז איש כזה כובש כל העולם והוא מכניס בעולם הרהורי תשובה ואמונה. נעשה מזה פעולות גדולות ונפלאות מאד, כן, והעיקר הוא רבינו הקדוש, רבי נחמן, הוא המפתח של הכל, של אמונה של תורה הוא המפתח, כן. סגור, אי-אפשר לקבל, הוא העיקר היסוד של כל היהדות של כל אחד ואחד מישראל וגם כן הוא יתקן כל העולם אפילו הגוים, זה פלא כזה שאם אני... על זה, זה לא... אין בו שום ערך, מה? מי אני? מה אני? אני אומר? אבל זה לא, זה רבינו הקדוש! [הוא] גילה טיפה מן הים מענין הפלא שלו! זה יהפוך כל העולם! לפי שאנחנו, לפי שכלינו אנחנו רואים שהעולם יורד בכל יום יותר, יותר, יותר, איך אפשר לתקן? אבל רבינו הקדוש כבר הבטיח "גמתי ואגמור" אז אין... אז הוא יגמור עמנו ועם כל העולם! כן, יבוא זמן, כן, אני ראיתי זמן שהיה אי-אפשר בשום אופן לנגוע בברסלב לא בספר ולא ברסלב, כן, ואני רואה עכשיו שכל העולם ממשיכים עצמם לרבינו הקדוש רבי נחמן! זה... אני רואה ההפך ממש, אני היה קשה לי איך "גמתי ואגמור"? איך? מה גמרת? אי-אפשר לקרוא בספר ברסלב! מה גמרת? אבל עכשיו אני רואה מה שהוא גמר, הוא הבטיח "גמתי ואגמור" הוא ינצח הכל, כל העולם איש אחד! כן, ואני ראיתי רבי ישראל ראיתי מה שזה כח של רבינו שיכול לעשות מבשר ודם, מהבן, מבן-אדם שהוא נולד יליד אשה והוא בן-אדם כמו כל בני אדם כמו כל העולם והוא היה ענין אחר, היה בעולם הזה אבל הוא לא היה מעולם הזה, הוא היה מעולם הבא, הוא היה... כן, ראיתי מה זה ברסלב וגם כן הוא,

היה לו מסירת נפש בשביל הרבה נפשות מישראל שהוא קירב אותם לה' יתברך והוא במסירת נפש ממש הוא היה לו... פעם אחת הוא היה במאסר, כן, וסבל צרות כאלה! ובשבילי לעצמי הוא היה סובל צרות כאלו. אם היו נותנים לאחד כל הכסף שבעולם וכל הכבוד שבעולם היה משליך את זה, אני לא רוצה כבוד לא רוצה כסף אני לא רוצה צרות כאלה, כן, מה שהוא סבל בשבילי... על מה סבל? הוא חשב אולי יצליח להכניס בי איזה אור איזה קצת אור שאוכל על ידי זה להתקרב לה' יתברך, להכיר ה' יתברך ולעסוק בעבודת ה', אולי יצליח? בשביל זה נתן את כל נפשו, הכל, שלא רואים דבר כזה בעולם משום צדיק משום בן־אדם, זה רק רבינו, אצל רבינו... מה? הוא בא לטבריה, הוא מצא את ישראל בער בטבריה, הוא עזב את המשפחה צפת ומירון עזב את הכל, ישראל בער, מצא ישראל בער, הוא ישן בבית כנסת, היה לו קר, היה לו [כאבים] זה כבר... אבל הוא ישן על ספסל ומה אכל? לחם עם תה. לחם עם מים, כן, והוא היה כל החורף בבית הכנסת על ספסל, כן, והוא לא ידע שיש לו משפחה, אין לו שום משפחה, אין לו לא אשה ולא ילדים ולא פרנסה ולא שום דבר, רק הוא מצא בטבריה ישראל בער, מי ראה דבר כזה? מדבר הזה, מלבד מפלא כזה איפה רואים מסירת נפש כזה? בשביל ילד בשביל... לא שלו, בשביל איזה ילד אולי יוכל להאיר בו איזה אור שיקיים התורה שיתקרב לה' יתברך, אולי? אז הוא נתן את כל נפשו הוא נתן את הילדים והכל, לא היה לא צפת ולא מירון ולא שום דבר, רק דבר אחד היה לו "ישראל בער" מי שמע דבר כזה? איפה יש דבר כזה בעולם? לא היה ולא... רק אצל רבינו הקדוש, כן, והוא התרשם מאד, הוא ראה שאני אדם קטן שאני כלום, אבל הוא ראה שהגבורה שיש לי, הגבורה שיש לי שאני עומד נגד כחות כזה, עם מחלות כאלה, ואני חזק ושמח אז הוא ראה שזה טוב, זה דבר טוב. אז בטבריה היה שני משוגעים רבי ישראל וישראל בער, היה שנים, ואנחנו רקדנו כליל שבת בריקודים כאלה בשמחה כזו עד ... כולם היו מתנגדים עד שכולם... ונפלו, מה זה? איפה הם מקבלים שמחה כזו? איפה הם מקבלים שבת כזה? כן, (מה היה לאכול?) ברוך ה' היה חתיכות לחם יבשים!

ר' מוטל ביטל את ההתנגדות:

איך הוא נכתב [הפתק] ואיך הוא בא לטבריה לשיבה להארון להספר? איך? והוא... אנחנו שומעים רואים שזה למעלה מן הטבע, יש מאין! ואיך הוא נמצא בעולם?! ואיך הוא בא לעולם?! ואיך הוא בא לטבריה?! איך זה?... עוד, פלא כזה עוד לא היה בעולם, זה רק מרבינו, רק הפלא! חתימה כזו, חתימה כזו שום צדיק לא חתם חתימה כזה את ה"פשוט, כפול, משולש, מרובע". ורבינו הקדוש גם כן בחייו לא חתם זה, רק בהפתק הזה. לא ידענו, זה נמצא "בליקוטי מוהר"ן" כי רבינו הקדוש מדבר מהשיר הזה, בוודאי הוא הבעטליר והוא השיר הזה, כן, אבל כאן הוא מגלה בפירושו לכל העולם גַּ נְחֻמָּה נְחֵמָה נְחָמַן מאומן (ר' מרדכי סלונימר אחרי שנה הוא התחיל להאמין?) הוא נעשה... הוא ביטל ההתנגדות, הוא היה מתנגד כזה נורא ה' יצילנו, והוא עשה, וזה לעשות תשובה. הוא היה אדמור של סלוניס והם כולם מתנגדים והוא אמר להם "אני לא מתנגד" ישראל בער עשה... (ר' מוטל סלונימר היה...) סלוניס, אדמור גדול! (שנה אחרי הפתק הוא אמר "אני לא מתנגד" אבל לא נעשה ברסלב?) זה נס! (אחרי זה נתן לך כבוד רב מוטל?) הוא נתן לי כבוד כל הזמן, כן, אני הייתי אצלו כמו בן יחיד, כן, אבל אני לא שמעתי, לו אני לא... והוא ראה שאני... מה זה?....

בתיבה אחת כלל התורה:

גַּ נְחֻמָּה נְחֵמָה נְחָמַן מאומן, רבינו הקדוש אמר להאנשים שלו: "אתם יודעים מי אני? לא... לא... אני גַּ נְחֻמָּה נְחֵמָה נְחָמַן מאומן! אני הרבי של כל היהודים!" הם מקבלים בכל זמן בכל פעם מכות, מכות גדולות כל הגוים האמרקאים והאנגלים וכל הגוים מקבלים מכות גדולות! (יהיה שלום או לא יהיה שלום?) משיח יבוא ויהיה כבר שלום ורבינו הקדוש אמר לי: "עליך אמרתי"

קלה גַּ נְחָמְךָ נְחָמְךָ מְאוֹמֵן

במכתב "ועליך אמרתי מיין... האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" אז אני צריך להיות עד הסוף ומשיח יבוא... את המכתב מה זה הדיבור שלו כל דיבור של... שהשאיר לנו בהספרים שלו, הוא אמר שכל תיבה הוא כל התורה וכל הצדיקים וכל ישראל, כן! בתיבה אחת ככה הוא יכול להכלל כל התורה... כל דיבור שלו הוא כל חיינו וחיותינו וישועתינו. כל דיבור שלו שהניח לנו ככה הוא אמר וככה רואים... זה עוד כלום, נו, אתה מרגיש יותר טוב? (כן) כן? גַּ נְחָ או הכל טוב רק גַּ נְחָ נְחָמְךָ מְאוֹמֵן זהו הכל כל התורה וכל ישראל וכל, הכל כל הרפואות וכל הישועות הכל בדיבור אחד! זה ניגון עולמי! ניגון עולמי גַּ נְחָ נְחָמְךָ מְאוֹמֵן ומצוה גדולה להיות בשמחה תמיד! כל העולם שוררים את זה, כל העולם אפילו גוים משוררים את זה. הוא מחיה הוא מחדש הוא מתקן כל ישראל, כשיבוא משיח יהיה עולם חדש, לא העולם של עכשיו, עולם חדש! מה שיש עכשיו בעולם ומה שנתגלה עכשיו לא ידעו ולא יודעים כלום! כל הלומדים וכל הגדולים לא יודעים כלום! אפילו דיבור אחד של רבינו זה כלליות כל התורה וכל ישראל וכל הרפואות וכל הישועות, לא אני, מה אני? רבינו הקדוש אמר ככה! ואם הוא אמר הלא ההלכה כמותו, בגמרא יש "הלכה כרב נחמן והלכה כרב נחמן והלכה כרב נחמן" כך אומרת הגמרא "והלכתא כנחמני" הוא מנחמנו ממעשינו. הוא רב נחמן ינחם את כל ישראל, ויתקן כל ישראל... הוא מנחם הוא מתקן כל ישראל ככה הוא אמר [רבי ישראל שר את הניגון עתיק יומין] (אז תשירו זמירות) כן, ונשיר גַּ נְחָ נְחָמְךָ מְאוֹמֵן (אבא די גידענקסט אסדר לסעודתא) אסדר לסעודתא....

בא הזמן שיתגלה רבינו הקדוש:

רבי ישראל [קרדונר] היה בירושלים, בחברון, הוא בא מרוסיה הוא היה מקורב לרבינו הקדוש, כן. וכולם אמרו שהוא כח כזה שבין חסידי ברסלב אין כמוהו, הוא בא אלי מחברון לטבריה, מחברון לטבריה זה כמו, היה אחר... עוד לא היה אווירונים, אז לא היה, אני קיבלתי... מה שסבלתי! ויש

עשרה בנים לא היה לי לא לתת להם לחם ולא בגד ולא... אני אינני מבין איך אני חי? ! וזה הנשיא של היום הוא ויצמן והשני אינני יודע את שמו הוא צריך... בא הזמן שיתגלה רבינו הקדוש כבר בעולם, יהיה עולם חדש לגמרי! עולם של אמת, עולם של אמונה, עולם... מה שגילה רבינו הקדוש עוד עדיין לא נתגלה בעולם! והוא יהפוך כל העולם ויאיר לכל אחד מה לו, בשביל מה הוא חי, בשביל מה הוא בא לעולם, אני צריך עמי... אין לי מה לעשות, אני צריך תמיד או כותל או רשב"י או להצדיקים הקדושים האמיתיים אבל אור כזה כמו רבי נחמן עוד לא נתגלה עדיין בעולם! מי אני, אני שאני אגיד דברים כאלה? רבינו הקדוש הוא יכול לדבר הוא יודע הוא הוא! שום חכמה... הוא עלה על כל החכמות על כל התורה על כל הצדיקים על כל על הכל! כן, הוא גילה את זה! מי שהוא שוטה פתי ואינו מקבל את זה, הוא יתחרט ויתהפך כולם יתהפכו להאמת לתורה... לתורה לאמונה כזה שלא היה עדיין בעולם, מי? אתה שמעת על זה? אתה שמעת? (כן) כן?! ברוך ה' אל תעזוב אותי, תבוא בכל פעם לראות אותי, אם אני חי, מה נשמע איתי, עכשיו בזמן כזה, בזמן הזה עוד לא ראינו זקן של... של מאה וארבע שנים, לא ראינו, זה דבר חדש לא היה בעולם זקן כזה, היה של שמונים תשעים שבעים אבל גיל כזה לא היה בעולם, זה דבר חדש! אני בעצמי בכל יום אני חדש, אני לא יודע זה היום עוד לא... אם גמרתי אם לא? אני הייתי חמישה שנים עם רבי ישראל קרדונר... רבי ישראל קרדונר אבל הוא נפטר, הוא היה בן ארבעים הוא נפטר, ואני בן מאה וארבע שנים...

היה בעולם אבל בלי השורש, היום הוא עם השורש:

הוא האיר בי והוא גילה לי, וגם אנשים אמיתיים הקדושים הם נתקרבו לרבינו הקדוש והיה אמת כזה, וזה התקיים תמיד, אור כזה, אמת כזה, אמונה כזו, עוד לא היה בעולם! יבוא זמן שיתהפך ויהיה כל העולם רק אמת ואמונה! אני הייתי האחרון, רבי ישראל הוא בא ממירון לצפת למירון הוא בא מירושלים למירון הוא מצא אותי שמה, והיה... נעשה קשר ביננו וכל

המשפחה... וכולם היו מתנגדים ברסלב! מה שאני סבלתי מאז שאני ברסלב! כן, הייתי, ראיתי, מה שסבלתי, לא היה לי... היה לי עשרה ילדים ולא היה לי לתת להם לא לחם ולא בגד ולא כלום! אינני יודע איך אני חי?! איך אני חי בעולם?! אבל יש כח, חכמה כזה שהוא נותן חיים וחיות וזה רבינו הקדוש, רבי נחמן, רבי נחמן גַּן נְחֶמֶת מְחַמֵּן מאומן רבינו הקדוש, רבינו הקדוש גילה: "ועכשיו יש נחל נובע מקור חכמה!" שיהיה עולם חדש עולם של אמת עולם של אמונה עולם של תורה של חכמה אמיתית, זה דבר חדש, היה בעולם אבל היה בלי שורש, היום הוא עם השורש, רבינו הקדוש רבי נחמן הוא השורש של כל התורה של כל הצדיקים יבוא בעולם אור כזה ש... אבל אינני יודע מתי אבל קרוב לא רחוק (כמה זמן רבי ישראל?) אני לא יודע אבל קרוב (קרוב מאוד?) היה לי פתק "זמן הגאולה קרוב מאד" ויש כבר חמישים שנה ועדיין לא נתגלה, אבל עכשיו כל יום נתגלה יותר נתגלה איזה ענין... כל, כל העולם אוהבים את ר' נחמן ומשבחים ואומרים "חכם כזה עוד לא היה בעולם! אור חכמה כזה עוד לא נתגלה בעולם!" עכשיו יתגלה, יהיה עולם חדש גַּן נְחֶמֶת מְחַמֵּן מאומן זה תורה של רבינו הקדוש הוא גילה שהוא נחמן זה הפירוש נחמן זה גַּן נְחֶמֶת מְחַמֵּן תכלית השלימות גַּן נְחֶמֶת מְחַמֵּן מאומן (מי זה גַּן סבא?) גַּן נְחֶמֶת מְחַמֵּן רבינו הקדוש גילה שהוא זה נחמן אבל מה זה גַּן נְחֶמֶת מְחַמֵּן מאומן הוא גילה את זה עוד לא היה שום התגלות מזה בעולם עכשיו הוא בעצמו גילה מי הוא זה גַּן נְחֶמֶת מְחַמֵּן מאומן זה שום צדיק לא גילה את זה, שום גמרא רק רבינו הקדוש בעצמו הוא גילה את זה שהוא נחמן גַּן נְחֶמֶת מְחַמֵּן מאומן! לא היה... כמה שנים לא היה מקום בשביל לכנס לאומן רק עכשיו יכול כל העולם מי שרוצה יש אומן. יש גַּן נְחֶמֶת מְחַמֵּן מאומן כבר נתגלה כבר ישנו בעולם, כל השקרנים ילכו, ילכו לקבר, וכל אלו שלא ירצו להכניע עצמם להאמת ילכו, ילכו, ילכו יתבטלו לגמרי! כי על ידי כל דיבור מרבינו הקדוש עוד לא היה דבר כזה... "ליקוטי מוהר"ן" כזה, דיבורים כאלה, שיחות כאלה עדיין לא היה בעולם! ועכשיו יהיה עולם חדש עולם של ברסלב! הוא גילה את זה ושום צדיק לא ידע מזה מה זה נחמן אבל עכשיו רבינו הקדוש... מה זה

קלה **נְחֵם נְחָם** **נְחָם נְחָם** **נְחָם נְחָם** מאומן **נְחָמָן מְחָמָן**

נחמן? נְחָם נְחָם נְחָמָן מאומן! בזה תלוי כל התורה וכל האמונה וכל האמת וכל האור... אינני יודע עם מי אני מדבר, אבל דבורים דיבורי אמת כזה דיבורי אמונה כזה עוד לא היה בעולם, ויהיה עולם חדש! עולם של אמונה עולם של אמת עולם של... תורה כזה עוד לא היה מעולם.

עולם חדש לגמרי! :

אני זוכר הטעם בהמעשה שהילדים באו אלי "אבא חתיכת לחם!" לא היה לי חתיכת לחם לתת... אבל אני לא אומר שקר! בשביל מה לשקר? ככה היה, לא היה לי בשביל הילדים לא נעלים ולא בגד ולא לחם! כי "הוא לומד ספרי ברסלב לא מגיע לו כלום!" עכשיו בא... שיתגלה חדשות. רבי נחמן מברסלב "לקוטי מוהר"ן" תורות כאלו! מי שמע? מי? יהיה תורות כאלו ומעשיות כאלו! ודיבורים שיחות כאלו! לא היה בעולם ויהיה עולם חדש לגמרי! **נְחָם נְחָמָן מְחָמָן** עכשיו אני יודע עם מי, אני יודע עם מי אני מדבר, **נְחָם נְחָמָן מְחָמָן** מאומן, ברוך ה' יש כבר בעולם **נְחָם נְחָמָן** מה שזה, עוד לא יודעים כלום, כל העולם לא יודעים כלום! מה זה **נְחָם נְחָמָן מְחָמָן** מאומן היא עכשיו אצלי...

אור חדש :

יבוא לעולם אור, אור חדש שלא היה עדיין בעולם, וכל החכמים יתבטלו לגמרי נגד כל דיבור של... נגד כל דיבור של ר' נחמן... מי זה שדיברתי כל כך? הנשיא? ויצמן? לא? אבל יבוא, יבואו כל הגדולים ויתבטלו לגמרי נגד כל דיבור של "ליקוטי מוהר"ן" נגד כל דיבור של המעשיות, נגד כל דיבור שגילה בעולם, אורות כאלה חדשים שלא היו בעולם ולא נתגלה עדיין בעולם, אוי, מה שסבלתי! היום כשאני מזכיר את עצמי שהיה לי משא כבידה מאד עשרה ילדים רוצים לחם ולא היה לי לתת להם ולא בגד ולא לחם ולא כסף ולא כלום! אוי ויי, רבונו של עולם, אשרינו, "אשרינו מה טוב

חלקינו ומה נעים גורלינו ומה יפה ירושתינו" אשרינו, אשרינו, מה טוב חלקינו שיש לנו היום אורות כאלה שעדיין לא נתגלו, חדשים לגמרי! שלא נתגלה עדיין בעולם! יהיה... יתקרבו על ידו ויתקרבו כל העולם לה' יתברך ולתורה ולאמונה ולאמת, כן.

עם מי אני מדבר? עם הנשיא?:

עם מי אני... אני מדבר? אני עדיין לא יודע... עם הנשיא ויצמן? או עם אחר? אני לא יודע מי? מי מדבר? כולם צריכים לדעת מה שיש לנו היום אורות כאלה שלא נתגלה עדיין בעולם! אני היה לי עשרה ילדים ולא היה לי לתת להם לחם. לבד, לא היה לי לא בגד ולא נעלים ולא כסף ולא שום דבר. הם שלחו אותם הביתה, בא ראש חודש ולא הביאו כסף, שלחו אותם הביתה, כן. הילדים שלי אני מתבייש לספר, לא יודעים מה זה "אלף", ומה זה "בית", ומה זה "קמץ", ומה זה "פתח", ברוך ה' אני רואה כל זה אני... אני נעשה שמח אני לא... היה לי משא כבידה כזה עשרה ילדים ולא היה לי לתת להם לחם, לבד, לא היה לי ולא בגד ולא נעלים... מדוע אני לומד ספרי ברסלב? לא מגיע לי כלום! עכשיו כבר יודעים בעולם, כל העולם אוהבים מעריכים ואוהבים מאד רבינו הקדוש רבי נחמן, רק דיבור אחד מליקוטי מוהר"ן וסיפורי מעשיות זה מבטל הכל! מבטל כולם! אמת כזה, אמונה כזה, אור כזה לא היה עדיין, לא היה בעולם ויהיה בעולם... עולם חדש לגמרי! אתם יודעים מה זה נחמן? גַּנְחָנִי מֵאִמָּתְךָ מֵאִמָּתְךָ מֵאִמָּתְךָ מֵאִמָּתְךָ!

ששה ימים בלי לאכול ובלי לשתות:

(בי"ז בתמוז רבי ישראל אכל לפני התפילה, מתי אכלת? לפני עמוד השחר?) אחרי עמוד השחר, כבר היה יום, כבר היה זמן התפילה, (עכשיו, היות ורבי ישראל, היה רגיל לצום מגיל שש, ערב ראש חודש) שני וחמישי, (אז נכנסת לדכאון חזק, במשך חמישה ימים) יום שישי, יום

שבת, שני שלישי, רביעי וביום רביעי בערב, נכנס לי המחשבה לפתוח את הארון ולפתוח איזה ספר, בכיתי לפני ה' יתברך, שירפא אותי, שיקח ממני את העצבות, (אבל איך נראית? איך נראית. העצבות שלך?) כן. אני שכבתי כמו מת, (חמישה ימים?) כן. (ולא התפללת?) רק התפללתי, (בלי לאכול?) לא אכלתי ולא דיברתי ולא רציתי להתראות עם אף אחד, כמו מת, (כמה ימים?) בישיבה הייתי ביום ראשון, ובבית הייתי ביום שישי וביום שבת, הלכתי לישיבה ביום ראשון. שני שלישי, רביעי, הם שני ימים, זה שישה ימים, כן. ומתי

ששמעתי, שכל בני הישיבה מצחקים, שהברסלב, שישיראל בער הברסלב, הוא נעשה משוגע, הוא משוגע, הוא חולה, נעשה משוגע, אז היה לי צער גדול, על זה שאני גורם בזיון לברסלב, שהם אומרים: "סוף כל סוף כל הברסבלים נעשים משוגע!" אז התפללתי לה' יתברך ובכיתי שירפא אותי, שלא יהיה חילול ה', אז נכנס לי מחשבה תקופה (תקיפה) כמו מי שאחד נכנס לי בראש ואומר לי: "תכנס להחדר שלך, תכנס לחדר שלך ותפתח את הארון ותתן את ידך על איזה ספר שהוא ותפתח אותו. ותפתח אותו במקום שתפתח ושמה תמצא רפואה לנפשך!" עשיתי כן, ונכנסתי להחדר ופתחתי את הארון והוצאתי ספר ופתחתי את הספר והיה שמה זה! זה הפתק ולא שמתי לב (לזה), ראיתי חתיכת נייר, לא שמתי לב, שהנייר זה רפואה! חסר ניירות? אז לא שמתי לב לזה, רציתי... וקראתי, רק בהתורה, במקום שפתחתי ובודאי החייתי את נפשי... (איפה פתחת?) באורח חיים חלק א' דף כ"ה [בדפוס הראשון של רבי נתן הסדר אחר] ואחר-כך ראיתי, שאין תקוה, שאין לי שום תקוה לרפואה, כי עשיתי כך וכך, עשיתי הכל ולא... ולא מצאתי, רק חתיכת נייר! לא היה כלום!.. זה עזר לי... התורה, עזר לי, על המקום, אבל תיכף כשגמרתי לקרוא חזרתי למחלה, אז נתתיאשתי, רציתי לקחת הספר ולסגור ולהחזירו למקום ולסגור הארון! טרם שחזרתי את הספר, טרם שסגרתי את הספר, הבחנתי וראיתי שיש שורות על הנייר. התחלתי לקרוא ותיכף ראיתי מה שזה! שזה פלא כזה, שלא היה מעולם! בכל מילה שקראתי, נכנס בי רפואה! חיות! שמחה! הכל! הרגשתי וראיתי

פלאות כאלה שאי אפשר לספר! ומכל דיבור ודיבור, היה נכנס לי שמחה כזו, שאין בעולם! אז קראתי וקראתי עד שגמרתי את הפתק הזה, ונכנסתי לשמחה כזה, שלא היה מעלמא הדין, טעמתי טעם גן עדן, שלא היה לי מעולם! התחלתי לנגן ולרקד וכולם בהשיבה... החדר היה קרוב לישיבה וכולם שמעו, שנעשתי שמח! אז הם אמרו: "שישראל בער? הוא כבר, הוא בסדר, בסדר גמור, הוא אחרי עצבות כזה?! שמחה כזה? אז הוא כבר משוגע לכל ימי חייו! לא יעזור לו, לא שום בית חולים, לא שום רפואה..." כן. אז נכנסו להחדר וראו את הריקודים והשמחה והוציאו אותי מהחדר להחצר ועשו כל בני הישיבה עיגול, ואני הייתי באמצע ורקדתי וכולם שמחו כל כך, הם עמדו כמה שעות, (עד) קרוב לחצות לילה, אז אמרו: "הוא לא נעשה עיף, אנחנו עיפים, כבר אנחנו צריכים לישון!" אז הלכו...

רב מוטל מסלונים התבטל לברסלב!

(מתי מצאת את הפתק?) אחרי הצהריים, כן. אחרי הצהריים, בערב, לקראת לילה. אז ביום חמישי, נכנסו כל בני הישיבה לעיר והם הוציאו עלי קול, בכל העיר, כל בני הישיבה, כל אחד מתפלל, יש לו בית הכנסת, אז כל בתי-כנסת בטבריה, ידעו שישראל בער הברסלב, נעשה משוגע! ורב מוטל, הלך להתפלל מנחה ושמע כולם אומרים, שישראל בער נעשה משוגע, אז היה לו צער גדול, חבל, אני הייתי שכן לו ואני הייתי איתו ביחד תמיד, באהבה גדולה, כמו אבא עם בן, היה לו צער גדול, "חבל! ישראל בער נעשה משוגע" אז הוא הלך הביתה, לראות מה, מה? איך המצב? לדבר איתי ולראות את הג... כן, אז הוא בא, הוא בא בפחד, "שלא יכה אותי!" שלא אכה אותו, כן, משוגע יכול להכות גם כן! אז הוא נכנס והתחיל לדבר איתי והוא ראה, הבין וראה בכירור גמור, שאני לא משוגע, "אז (מה זה) שכולם אומרים? אני רואה זה לא (כמו שהם מספרים)" אז הוא אמר לי: "אני רוצה לדעת, אני שמעתי המעשה, שהיית בעצבות? אחרי... השמחה? מה זה היה? מה קרה? מה זה היה?" אז בתחילה חשבתי אם לספר לו, כי [הוא] מתנגד

על ברסלב ובסוף ספרתי לו כל המעשה, והראתי לו, הוצאתי מהארון ספר והיה שמה חתיכת נייר וזהו החתיכת נייר... כשהוא שמע המעשה וקרא הנייר, אז הוא התחיל לצחק, צחוק כזה, שלא רואים בעולם צחוק כזה, בקולות כאלו, בצחוק כזה, שהיה לו נס, שהוא חי, שהוא נשאר בחיים! הוא החזיק את המעיים שלא יצאו, מגודל הצחוק! פתאום נכנסה בתו לראות מה זה הצחוק? היא ידעה שאבא שלה כמעט לא מצחק, בקושי קצת בעיקום שפתיים לפעמים רחוקות, אז הוא הראה לה ביד, באצבע, שתלך משם, שתצא מחוץ לדלת הוא לא יכול לדבר מגודל הצחוק! היא ראתה שהוא בסכנה שלא יצאו המעיים, כי ראתה שהוא החזיק המעיים בידיים שלא יצאו! אז היא הלכה משם... על כל פנים אחר כך, הוא אמר לי, שהוא יראה לי, מי שנתן את זה בתוך הספר, "ומה? פתחת ספר? מצאת אותו? נו, זה ראייה? זה לא ראייה! זה לא!..." כן, אמרתי לו: "טוב, תראה לי מי שכתב, מי שידוע לכתוב דבר כזה? בדיוק?! תראה לי מי שכתב את זה..." אז הוא הלך והבחין ועשה ועשה בדיקות, בכל בני הישיבה ואף אחד לא ידע מפתק, מה שכתוב שם, ולא ידעו כלל מזה! אז הוא אמר לי, שאני בטלתי ההתנגדות על ברסלב! וככה היה, הוא זכה לתשובה, הוא זכה לתשובה, שהוא ביטל את ההתנגדות, אף על פי, שהיה לו ירושה מגדולים, מגאונים, מגדולים, יש ספרים מהם וכן, והוא ביטל, הוא אמר: "התורה לא בשמים!"

הפתק! סוד הגאולה!

(אז מה הבנת מהפתק, כשראית אותו? מה קיבלת מן הפתק, כשראית אותו?) זה? אי אפשר לדבר... (ומה היום? מה היום אותה מבין, מן הפתק?) יכולים להבין, מהשמחה, מה שהרגשתי מהפתק! (והיום?) והיום? אני רואה יותר, היום אחרי שישים שנה, נודע לי, שזה הפתק, הוא מפתח של הגאולה, כי זה נגלה! חדש! סוד בעולם, רבינו הקדוש גילה, בזה הפתק התגלות חדש, מה שכתוב בזוהר, שלעתיד יתגלה שיר של חסד, פשוט, כפול, משולש, מרובע, ועל ידי זה יחזיר, יחזור כל העולם לה' יתברך לתורה

ויהיה עולם חדש, ככה כתוב בזוהר ופה מגלה רבינו הקדוש, רבינו הקדוש גם כן, מדבר מזה הזוהר, בליקוטי מוהר"ן וגם הוא בעצמו, גילה על זה. על שיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, אי ווי, ופה רואים בפירוש בבירור, בבירור גמור שרבינו הקדוש מגלה כאן, שכל הגאולה, תולה, תלויה בו! כי הוא זה! הוא בעצמו זה השיר שיתגלה לעתיד! ג, עם נקודות. נְחֵמָן נְחֵמָן מאומן. ממקום שהוא נמצא שמה, כנראה שהפתק, נברא ונעשה באומן, במקום שהוא נמצא. כאן כתוב בהפתק... (זה לכל העולם? גם ללא יהודים? גַּן נְחֵמָה נְחֵמָן מאומן, זה בשביל כולם?) זה בשביל כל העולם, שהוא המפתח של הגאולה, הוא העיקר הגאולה, בו תלוי כל הגאולה, שיתפשטו ויתגלו החכמה שלו, הדעת שלו. הפלאות, האור הפלא, שהוא גילה בכל דיבור ודיבור בספריו הקדושים, וזה יביא כל העולם... יקבלו חכמה ושכל כזה, שכל העולם הזה, הבל וריק, אף על פי שגם עכשיו מרגישים את זה, אבל יהיה להם כוח, יהיה להם חכמה, יהיה להם כח להתגבר, להתגבר ולהיות "אדם" לעבוד ה' באמת ולחזור בתשובה, אפילו הגוים, כן!

אבל לגלות בפירוש שאני הוא, זה רק בהפתק הזה!

זה נודע לי אחרי שישים שנה, עד שישים שנה, לא ידעתי, ידעתי שזה פלא, אבל לא ידעתי, מה זה? גַּן נְחֵמָה? לא ידעתי! (איך העולם צריכים להגיד? גַּן נְחֵמָה נְחֵמָן מאומן? הם צריכים להגיד את זה? מה יקרב אותם לרבינו?) זה, צריכים להאמין שזה מסוגל! כי הוא השורש של הגאולה, הוא השורש של כל נפשות ישראל והוא כלליות כל התורה וכל הצדיקים שהיו מיום בריאת העולם! הוא משה רבינו, הוא אברהם יצחק יעקב! הוא כל... הוא כל הצדיקים! (בחיר הבריאה) בחיר הבריאה! אבל לגלות בפירוש שאני הוא, זה רק בהפתק הזה! הוא מגלה לכל העולם גַּן נְחֵמָה נְחֵמָן מאומן, ככה! כפי המכתב רואים חדשות, התגלות חדש בעולם! זה הדבר לא חדש רבינו הקדוש היה, מזמן שהוא בא לעולם הוא המפתח של

הגאולה! אצלו! הוא הוא, עיקר הגאולה, כל הגאולה תלויה בו, ביאת המשיח תלוי בו, כן, וכל הגאולה בכלל ובפרט, לכל אחד ואחד מישראל, זה רבינו! כן!

מלא וגדיש!

(ומה פירוש הסוד, מלא וגדיש מקו לקו?) זה אי־אפשר, אי־אפשר לדבר מזה, זה סוד, זה סוד וגם כן... אבל זה לא סוד, סתם סוד, הוא סוד כזה שאי אפשר לדבר מזה, אי אפשר להסביר, אבל גם כן, זה גם כן, משמע בזה הסוד שצריכים למלאות כל העולם, מספרי רבינו מלא וגדיש מקו לקו! מסוף העולם ועד סופו! וזה השם של המלאך (פצפצייה), של תקיעת שופר, זה גם כן, יש לו שייכות לזה הפתק, לזה השם, כי רבינו הקדוש אמר שהעיקר אצלו! הוא ראש־השנה! ראש השנה?! הוא! ה' יתברך נתן לו מתנה, שהוא, הוא יודע, מה זה ראש השנה! ועיקר הגאולה תלוי בהראש השנה של רבינו! ויש הרבה לדבר, אבל אי אפשר, זה סוד, זה סוד גם כן, ממני ומכל... נו, אם היינו זוכים, זוכים להתקרב לרבינו באמת ולעבוד ה' באמת? אז היינו, כל אחד היה זוכה לפי בחינתו, היה זוכה להשיג בזה, זה ים, זה נחל נובע, הוא נובע ונובע וזה סוד כל הסודות העליונות! ועליך אמרתי ישראל בער אודסר! (ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען, זה משמעות, שבזמנך תהיה הגאולה?) כן. כן. אבל יכול להיות חס־ושלום, יכול להיות שהחטא גורם, אם האדם נופל חס־ושלום, הוא בעל בחירה בזה העולם, כל אדם הוא בסכנה, אז יכול להיות חס־ושלום שיבוא איזה פגם, איזה ענין שיעכב, אפשר חס ושלום ש... כן.

משיח? כן, כן! ביאת המשיח ועליך אמרתי...

יש ענין שנתהפך הכל לטובה, אם רק יחזיק ברבינו תמיד יהיה איך שיהיה מעכשיו, אבל ה' יתברך גומר תמיד, שאני... כן. שהוא מגלה לי, עליך אמרתי

מייך פייעריל וועט טליען ביו משיח וועט קומען, שאני אראה, שאני אחיה
 ושאוכה אני לראות את זה, את ההתגלות של רבינו בעולם, (משיח צדקינור?)
 היינו משיח צדקינור? משיח? כן, כן! ביאת המשיח ועליך אמרתי, הוא
 אמר, לפני מאה שמונים שנה "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" אז הוא
 מגלה פה בהפתק, זה שאמרתי? עליך! זה אמרתי עליך! נו? מה אני יכול
 לעשות? ככה כתוב בהפתק! וגם כן תלמידי היקר, זה גם כן פלא, פלא כזה,
 אני? תלמידי היקר?! אז כל העולם תלמידי היקר, יכולים להיות, כל העולם,
 מי שרוצה, כל אחד, אז תלמידי היקר, "תלמידי היקר, נהנתי מאד מעבודתך"
 אני? אתה רוצה להתקרב אלי? ורוצה? אז "תלמידי היקר" ונהנה מאד מזה,
 זה שעשועים גדולים, עולים שעשועים גדולים לה' יתברך, אם אחד מישראל
 נתעורר? נתעורר לעבוד ה', לעשות תשובה ולחזור לה' יתברך ולעבוד ה', זה
 "תלמידי" וזה "נהנתי מאד" כן! אבל עליך אמרתי? יכול להיות, על כל
 אחד, בשביל מי שרוצה, אז הוא זוכה לראות, לראות להרגיש, לראות את
 ביאת המשיח, מה שיהיה... לא צריכים לחכות, עד שיבוא, יכולים עכשיו
 לראות, מה... והביאת המשיח. אני ראיתי את רב ישראל, ראיתי כבר את
 ביאת המשיח....

לא להתייאש! ועל ידי הי"ז בתמוז, נעשה הפתק הזה!

"סמן י"ז בתמוז" עם נקודות! זה סימן! (מה הפירוש? סימן י"ז בתמוז,
 עם נקודות?) עם נקודות? זה סימן שצריכים לשים לב לזה! י"ז בתמוז,
 תשים לב לזה כן. אל תתיאש, מה שהיה שבעה עשר בתמוז יודעים, יודעים
 מזה בשמים, מדברים מזה ואומרים אמרו, שיאמרו שאינך מתענה... איי, זה
 מספיק, אינך מתענה, אם אני אכלתי לפני התפילה, לא יכולתי... צריכים
 לגלות? י"ז בתמוז? זה רק בתמוז יש נקודות! זה משמעות, שאתה תשים
 לב לזה, לא להתייאש ועל ידי הי"ז בתמוז, נעשה הפתק הזה, ונעשה הכל,
 על ידי הי"ז בתמוז... נו, לפני שישים שנה, לא ידעתי מה שזה, רק ראיתי
 שזה אור גדול, שזהו פלא, נו, אבל הסוד לא ידעתי, וגם כן אני לא יודע ואם

ג נַחַם נַחֲמָן גַּם כֵּן לֹא... כֵּן לֹא יוֹדַע כְּלוּם, כֵּן. זֶה לֹא... זֶה עֲנִין נַחֲמָן מֵאוֹמֵן

יודע איזה קצת? גם כן לא, לא... כאילו לא יודע כלום, כן. זה לא... זה ענין הגאולה, אבל המשמעות שאנחנו יכולים להשיג, מה שאנחנו יכולים לדבר מזה שלמלאות העולם יותר ממילוי וגדיש! שהוא מגלה כאן, מלא וגדיש מקו לקו, שלמלאות העולם, יותר ממילוי וגדיש! מלא וגדיש מקו לקו, מסוף העולם ועד סופו, למלאות העולם, בספרי רבינו, כן.

ג נַחַם נַחֲמָן מֵאוֹמֵן זֶה עוֹזֵר בְּכָל צָרָה, וּבְכָל זְמַן טוֹב לְהִזְכִּיר גַּם נַחֲמָן נַחֲמָן מֵאוֹמֵן:

(ג נַחַם נַחֲמָן מֵאוֹמֵן זֶה לְכָל הָעוֹלָם? לְגוֹיִם גַּם כֵּן לְהַגִּיד אֵת זֶה?). כן. כן. זה סגולה, זה סגולה לכל הישועות, רק הוא מדבר, רואים יש בעולם נחשים, שלחשים על נחם, על נחם, כן... וזה ענין, שזה דבר קל להגיד גַּם נַחַם, וזה עוזר בכל צרה ובכל זמן ובכל... וטוב להזכיר את השם הזה אז הוא, הוא נכנס להשורש של הבריאה, לה' יתברך! רבינו הקדוש, עיקר עבודתו להכניס אותנו לה' יתברך, לתפילה, לקיום התורה, לתורה, זה עיקר עבודה שלו. ורבינו הקדוש מגלה כאן, שהוא העיקר! הוא מגלה את זה, לכל העולם גם ליהודים וגם לגוים וגם לכל העולם! גַּם נַחֲמָן מֵאוֹמֵן! ומי שאומר את זה? הוא מחזיק, הוא נכנס בהשורש של הבריאה, בהשורש של כל התורה, של כל הבריאה! גַּם נַחַם, זה פשוט, כפול, משולש, מרובע! גַּם נַחַם! וגם כן יש בו אות, עשרה אותיות, זה עשרה מיני נגינה שגילה על תיקון, על תיקון הכללי על פגם הברית, זה עשרה אותיות, זה העשרה מיני נגינה והשיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, ביחד! כן.

אז הוא מגלה כאן בפשטות, שהוא העיקר הגאולה! כל מי שרוצה לרחם על עצמו ועל בניו, שיקנה את ספרי רבי נחמן ולעסוק בהם ולקיים אותם, אז יהיה עולם חדש לגמרי, כי עכשיו העולם, כל בני אדם שישנם בעולם עושים מסחרים, וכל אחד עושה מה שהוא... כן. אבל זה בהמות. כאלו, שעושים מסחרים והולכים על שני רגלים ועושים מסחרים וכותבים ומדברים הכל! אבל בהמות! אז יהיה העולם ממולא מבני אדם לא מבהמות, זה כתוב, זה

מרבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ, (בליקוטי מוהר"ן תורה ז' חלק ב') כן. זה מהתורה ז', שרבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ מִדְּבַר. כן. בַּהֲמוֹת אִינֶם מִן הַיִּשׁוּב, צְרִיכִים וּמִלְאוּ (את הָאָרֶץ), לְמַלְאוֹת אֶת הָעוֹלָם, מִבְּנֵי אָדָם וְלֹא מִחַיּוֹת, עֲכָשׁוּ הָעוֹלָם הֵם חַיּוֹת, חַיּוֹת מִדְּבָרִים מִרְקָדִים וּשְׂמָחִים וְכֹסֶף וְהַכֵּל, אֲבָל זֶה מִיֵּן בַּהֲמוֹת! יֵשׁ בַּהֲמוֹת וְיֵשׁ מִיֵּן בַּהֲמוֹת גַּם כֵּן שֶׁהֵם הוֹלְכִים עַל שְׁנֵי רַגְלֵיהֶם וּמִדְּבָרִים וְיֵשׁ לָהֶם חַכְמוֹת וְהַכֵּל! בַּהֲמָה! בַּהֲמוֹת! הַכֵּל מִיֵּן בַּהֲמוֹת כֵּאלּוֹ! וְאַנְחָנוּ גַּם כֵּן, מִתִּי שֶׁאַנְחָנוּ נוֹפְלִים וּמִשְׂמִיכִים עֲצֵמֵינוּ מִדַּעַת רַבֵּינוּ לְהַבְלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, מִסִּיחִין דַּעַת מִהַעֲיָקָר, הַתְּכַלִּית, מִעֲבוּדַת ה' וְנוֹפְלִים חֲסִי-וְשִׁלוֹם, זֶה גַּם-כֵּן נוֹפְלִים לְבַהֲמוֹת, לְבַהֲמוֹת. נַעֲשֶׂה מִבֶּן אָדָם, בַּהֲמָה! וְמִי שְׁזוּכָה לְאַחֲזוֹ עֲצָמוּ בְּרַבֵּינוּ, אִזּוֹ נַעֲשֶׂה מִבַּהֲמָה, אָדָם! וְעַל יְדֵי רַבֵּינוּ? אִם כֹּל הָעוֹלָם יַחְזִיק בְּרַבֵּינוּ? אִזּוֹ יִהְיֶה כֹּל הָעוֹלָם, יוֹצֵאִים מִבַּהֲמָה מִבַּחֲנִינַת בַּהֲמָה, לְאָדָם! אִזּוֹ יִהְיֶה הָעוֹלָם מִמּוֹלָא בְּבִנֵי אָדָם, לֹא בְּבַהֲמוֹת!

רֵאִיתִי אֶת רַבֵּי יִשְׂרָאֵל, רֵאִיתִי כָּבֵד אָדָם!

אֲנִי רֵאִיתִי אֶת ר' יִשְׂרָאֵל, רֵאִיתִי אִישׁ אֶחָד בְּעוֹלָם! רֵאִיתִי שֶׁר' מִשֶּׁה קְלִירֶס וְרַב מוֹטֵל וְכֹל הַגְּדוֹלִים בְּטַבְרִיָּה, וְגַם-כֵּן בֵּאתִי לִירוּשָׁלַיִם וְרֵאִיתִי גְּדוֹלִים, אֲבָל מִה שֶׁרֵאִיתִי עִם רַבֵּי יִשְׂרָאֵל? רֵאִיתִי שְׁזֶה בַּחֲנִינָה, שְׁזֶה בַּחֲנִינָה מִיּוֹחַד! רַבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ הוּא עֲנִין מִיּוֹחַד! רֵאִיתִי אֶת רַבֵּי יִשְׂרָאֵל, רֵאִיתִי כָּבֵד אָדָם בְּבַחֲנִינַת לְעַתִּיד! הַשִּׁיר, הוּא הַחֲזִיק בְּהַשִּׁיר שִׁיתַּעַר לְעַתִּיד, אִזּוֹ הוּא הִיא בְּבַחֲנִינַת לְעַתִּיד, לֹא מִזֶּה הָעוֹלָם! הִיא לוֹ יָדַיִם וְרַגְלַיִם גַּם-כֵּן וְהוּא הִיא סוּד מִכֹּל הָעוֹלָם! הוּא הִיא צוּחֶק מִכֹּל הָעוֹלָם, כֵּן. אֲנִי רֵאִיתִי בֶּן אָדָם אֶחָד מִכֹּל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא הִיא נוֹרְמָלִי! רֵק הוּא! אָדָם אֶחָד! רֵאִיתִי וְכֹל הָעוֹלָם טוֹעִים וְלֹא יוֹדְעִים מִחַיְיָהֶם וְלֹא יוֹדְעִים כֹּלֵל, לֹא יוֹדְעִים! מַה?! עַל מַה הֵם חַיִּים?! עַל מַה?! בְּשִׁבִיל מַה?! בְּשִׁבִיל אִיזֶה שְׁנַיִם לַחַיּוֹת וְלִסְבוּל גַּהֲיָנוּם? הַגַּהֲיָנוּם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה? לִסְבוּל גַּהֲיָנוּם בְּשִׁבִיל כֵּמָה שְׁנַיִם?..

רַבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ פֶּעַם אָמַר לְאַחַד, אָמַר לוֹ, הַחֲזִיק אוֹתוֹ, אָמַר לוֹ: "בְּשִׁבִיל תַּעֲנוּג שֶׁל רֵבַע שָׁעָה, תַּפְסִיד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא? תֵּאַנַּח אוֹתוֹ! תְּקַיֵּא

גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת נְחֶמֶת מאומן

אותו! זה התענוג?!" כן. ככה אמר, אמר רבינו, "בשביל תענוג של רבע שעה, תפסיד עולם הזה ועולם הבא!" מפסידים גם העולם הזה, אין להם חיים, אין, אין להם כלום. אז כל הגאולה תלויה ברבינו. אני כבר ראיתי את הגאולה, ראיתי את רבי ישראל, ראיתי איך שיהיה העולם אחרי ביאת המשיח! איך? מה שיהיה!!!

ופה בהפתק מגלה רבינו בפירושו בבירור גמור לכל העולם:
גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מאומן, שאני הוא זה השיר!

השיר: פשוט, כפול, משולש, מרובע. זה ראיתי בחיי, כן. ופה בהפתק מגלה רבינו בפירושו, בבירור גמור, לכל העולם גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מאומן, שאני הוא זה השיר! בואו אלי ותהיה נעשה אדם, תצא מבהמה לאדם! זה שורש של כל הבריאה, של התורה, של הכל, זה שורש של הכל, שורש התורה ושורש כל הבריאה ושורש נפשינו ושורש הכל, שורש כל הצדיקים וכל התורה, רק בזה הדיבור, גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת נְחֶמֶת מאומן! בזה, אז אנחנו נכנסים, מקושרים להשורש, של כל הבריאה, כן. ונעשה ענינים פלאים וזה מסוגל אם נעשה תיקון באדם, אם האדם מתקן את עצמו, אז נעשה ענינים אחרים מהכסף ומהתאוות, יוצאים מהתאוות ומהעבירות ונכנסים להשורש, זה השורש של כל הבריאה, אם אומרים רק זה השם, בזה כלול כל התורה וכל הבריאה וכל בני אדם, רק בזה גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מאומן! זה לא ידעתי ששים שנה, לא ידעתי, אחרי ששים שנה סיבב ה' יתברך והאיר לי... מה?! אתה לא יודע גַּן נְחֶמֶת?! אתה יודע? מה זה גַּן נְחֶמֶת? זה פשוט כפול... כל העולם יתהפך... מכל הבהמות בני אדם! יתהפך! זה למעלה מדרך הטבע, כל העולם יתהפך ויהיה נעשה מכל הבהמות בני אדם והוא מגלה רבינו, שהוא השורש, של כל הגאולה ושל כל נפשות ישראל, להחזירם להוציאם ממקומות, כל אחד שנפל לשם, להוציא כל העולם מהצרות, הצרות הם התאוות והכסף ותענוגי עולם הזה, לא צריכים את הכל, צריכים לאכול חתיכת לחם וזהו... מה?! בשביל מה כל הכסף והבנינים?! צריכים לאכול חתיכת לחם, מה זה?

בשביל מה צריך להיות עבד? כי רבי נחמן הוא השורש שלנו ושל כל העולם וזה בו ובשמו נְחֻמָּן נְחֻמָּן, זה השורש של כל הבריאה, של כל התורה ושל כל... וזה מסוגל לכל, לחזור בתשובה, ולכל ענין... העיקר הוא החכמה, אפילו אם חיים אלף שנים, זה דבר שנכלה, זה נכלה, אז מה הוא? בפרט אנחנו, חיים חמישים, או ששים שנה וגם כן חצי מזה ישנים, חצי מהזמן, מה? בשביל מה חיים? בשביל מה כל העבודה? אחרי חמישים, ששים שנה נכנסים לבית חולים ואחר כך מכניסים למקרר ואחר כך לקבר, מה יהיה? מה צריכים? כל הכסף וכל העבודה משאירים בעולם הזה, בשביל מה עבד חמישים שנה? לעבד? בשביל מה? הוא רק חשב תמיד מחשבות בלב, איפה לוקחים כסף? כסף! כסף! כסף! כסף! כן. מה? זה שגעון? זה ממש שגעון! נו, נו, מה?! וזה הפתק בא לעולם, על ידי מכשלה, על ידי מכשול, כתוב בפסוק בהתורה "והמכשלה הזאת תחת ידיך" על ידי המכשלה, נעשים פלאות, בפרט רבינו הקדוש, הוא מכניס ומהפך כל הרחוקים וכל הפושעים וכל העולם, מהפך כולם לה' יתברך, הוא? רק דיבור אחד שלו! הוא מנצח כל העולם! הוא מצחק מהם! והוא?... ומבינים שהם בטעות, על מה הם עובדים כל כך? ורודפים כך, כך... על מה? בשביל מה? בשביל מי? בשביל מה? מה? מה?! העיקר הוא, נְחֻמָּן נְחֻמָּן, זה דבר קל להגיד וכשאומרים נְחֻמָּן, אז מחזיקים בהשורש של כל הבריאה ושל כל התורה ושל כל הצדיקים, כן. נכנסים בעולם אחר... רק שמזכירים את שם רבינו נְחֻמָּן נְחֻמָּן מאומן, רק כשמזכירים שם רבינו רבי נחמן! כמו שחתום בחתימה, בפתק הזה, נְחֻמָּן נְחֻמָּן מאומן!...

זהו! זה צריך להיות, בכל מקום, בכל חנות, בכל בית, בכל העולם, הם ידעו, שהם בהמות ויתהפך להיות אדם! מי זה בהמה?! מי זה? כל העולם? כל העולם... אז מי נשאר בן אדם בעולם הזה? היום, כמה בני אדם, יש? בכל אדם יש טוב וזה הטוב, אף על פי שהוא מעט מאד, כמעט שלא (נראה), אבל זה, יש לו כח, להפוך את האדם, הטוב שיש בו, כן. יש בו כוח... רבינו הקדוש גילה, שיש בכל אחד, בכל אחד ואחד יש נקודה טובה כזה שאין בחיירו, וזה הטוב, בכח רבינו, הוא יכול להתגבר על הכל, רק שידע ויבין

ג נח נחמן נחמן מאומן

וישיג, שכל העבודה של העולם הזה, והכסף והבנינים וכל התענוגים וכל העוונות וכל התאוות, הם הבל וריק, אין להם שום ממשות כלל! יש עוד הרבה לדבר ולהודיע, שכל העולם טועים! בלי רבינו הם... העולם תוהו ובוהו... כך אמר רבינו בפירושו: "בלעדי? העולם תוהו ובוהו!" והעולם זה משמע, כל מיני, כל מיני בני אדם, יש תורה, יש למדנים ויש ישיבות ויש תורה, אבל בלי רבינו? אין להם יסוד, אין להם שורש, אין להם כוח ולא יודעים כלום! בלי רבינו? כל העולם תוהו ובוהו! העיקר תלוי שכל אחד יקנה הספרים של רבינו רבי נחמן ויקרא בהם וישתדל גם הבנים וכל המכירים וכל המשפחה וכולם יקראו רק בספרי רבינו, רבי נחמן מברסלב, אז יהיה עולם חדש לגמרי! כי עכשיו? העולם לא, לא. עולם של שקר, עולם של שטותים, של שטות, זה הכל הבל, רואים שכל התאוות אין בהם, אין להם שום ממשות, אם אדם אוכל ומתענג מזה העולם, אז כמה זה? יש לו תענוג, רבע שעה? זהו הכל! ואחרי רבע שעה? אין תאוה, ואין (כלום), אז כדאי? מי שיש לו שכל, כדאי בשביל רבע שעה? להפסיד טוב כזה? אור כזה! העולם הזה והעולם הבא? (אין מפסידים עולם הזה?) העולם הזה? רבינו הקדוש אמר שהעולם הזה הוא הגהינום, אנחנו מאמינים, אנחנו יודעים, שיש שני עולמות, עולם הוה ועולם הבא, עולם הבא אנחנו מאמינים שיש עולם הבא, אבל עולם הזה? אין! אין לנו בכלל! העולם הזה? הוא הגהינום! כל מי שרוקר אחר העולם הזה, אחר התאוות, אין לו שום חיים כלל, אין לו שום יסוד, אין לו (שום כלום) כן. העיקר האדם הוא החכמה אמיתית! לא החכמות חיצוניות, החכמות התורה, חכמות ה' יתברך, החכמה והדעת, והדעת כי "ה' הוא האלקים" האמונה הקדושה...

(אבל יש אנשים, שיש להם כסף ולא חסר להם כלום? אז איך זה גהינום?) זה? אין בו שום ממש, זה עובר כהרף עין, זה עובר כצל עובר, הכל עובר, ללא כלום ואפילו בזמן שחיים, בעולם הזה אז כל העולם הזה הוא רק... כל התאוות וכל התענוגים רק רבע שעה ואחרי זה כבר, כבר נגמר! איפה התאוה?! צריכים עוד לדבר בזה, יש עוד הרבה להודיע,

שרואים בבירור גמור שכל מי שיש לו איזה שכל אמיתי, הוא מבין, שכל העולם הזה, כל הכבוד וכל הכסף וכל התאוות, הם אפס ואין ואינם לא כלום וזה פורח כצל עובר, אין לו שום דבר...

העיקר החיים? הוא רק התורה!

העיקר החיים? הוא רק התורה והאמונה! והעיקר! הוא רבינו, הקדוש! הוא מכניס בנו חיות, נשמה חדשה לה' יתברך, לתורה להאמונה, להאמת לאמונה, לכל טוב ולכל טוב ולכל התיקונים שאנחנו צריכים, כמו שאנחנו! הוא גילה חכמה כזה, שכל העולם ישליכו כל התאוות וכל הכסף וכל הזהב ויעסקו רק בתורה ותפילה בתכלית, באמת לשם שמים, לא לשם פרנסה ולא לשם כבוד ולא לשם פרסום וכיבוד!

גמרתי ואגמור!

(מה זה? גמרתי ואגמור? מה זה?) ואגמור? הוא יגמור כנראה. אנחנו רואים, שעדיין לא גמר, אבל הוא אמר: "גמרתי ואגמור!" מה שהוא יגמור? זה אנחנו, אין לנו שום תפיסה בזה כלל! הוא יגמור את שלו! הוא בא לעולם להוציא העולם מהעוונות ולהכניסם לה' יתברך, לתורה וזה עיקר החיים, בלי זה? אין שום חיים כלל! כמה הוא חי בעולם הזה אפילו אם יחיה אלף שנה זה נכלה...

מיפטר, פיפטר, פרנסה יש?!

(מיפטר פיפטר?) כמו ששמעתי שיחה כזה לעולם, שמעתי שאחד, קיבל מכחב, שהבן שלו נפטר, אז הוא לא יכול לקרוא, נתן לאחד, לקרוא לו את המכתב, אז הוא... כתוב שמה שהבן שלו נפטר, הוא הגיע לזה, לא רצה לבשר בשורה כזו, בשורה רעה כזו, אז עשה עצמו כאילו, כאילו לא יודע מה

שכתוב! לא יכול לקרוא, מיפטר? מיפטר? לא יודע... אז בעל המכתב אמר לו: "מה זה חשוב? מיפטר? מיפטר? ה'עיקר פרנסה יש לו?'"... מי שמחפש אמת ויש לו איזה שכל אמיתי, אז הוא צריך להבין ולהתחזק ולהתגבר בכל הכוחות, לקרוא בכל יום בפשטות, בפשיטות עבודת ה' והעיקר הוא לעסוק בספרי רבינו ובפרט "הליקוטי תפילות" והתורות שגילה רבינו בעולם! זה? כל דיבור שלו, יש לו כוח, לנצח כל העולם! זה? זה דבר פלא כזה! כל דיבור שלו, מה שלא היה מעולם. וזה הוא יסוד הגאולה ועל ידי זה, על-ידי כל דיבור של רבינו יכול להחזיר כל אדם בכל העולם לה' יתברך, לתורה לאמונה, לפשיטות, לאמת! והעיקר הוא האמת! אני אנגן הניגון של פורים שלנו, [סבא שר שושנת יעקב] "שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי" מה זה יחד? אחדות ואהבה! יחד! שנתקבץ יחד, בשלום ואהבה אז יתגלה רבינו בעולם, "תכלת מרדכי" זה מרדכי הצדיק "ומררכי היהודי לא יכרע ולא ישתחוה!" "תשועתם היית לנצח ותקוותם בכל דור ודור, להודיע..."

נחל נובע מקור חכמה:

יש עכשיו בעולם כבר... רבינו הקדוש אמר "ועכשיו הוא..." ר' שמעון הוא נרמז הוא בפסוק, באיזה פסוק "עיר וקדיש מן שמיא נחית" [ראשי תיבות "שמעון"] "עיר וקדיש מן שמיא נחית" ועכשיו יש כבר ַנְּתָמְנַן מאומן! ַנְּתָמְנַן מאומן! זהו כל התורה כולה וכל החכמות שבעולם, כל, הכל! כל מילה שגילה בעולם הוא עולם... נעשה עולם חדש לגמרי, חדש לגמרי... הגוים רוצים גם כן חלק בארץ ישראל אבל אין להם שום חלק בארץ ישראל, אין להם שום גבול שום חלק שום דבר, הם בחוץ לגמרי! הגוים אין להם לא תורה ולא מצוות ולא שום חיות... נחמן ַנְּתָמְנַן מאומן הוא הכל, נחל נובע מקור חכמה... [ראשי תיבות "נחמן"] אני היה לי משא כבידה, עשרה ילדים קטנים, היה לי משא כבידה, הם רצו לחם, רצו בגד ורצו נעלים ולא היה לי שום דבר אז היום אין לי משא כולם התחתנו,

המשא עברה אני היה לי משא עשרה ילדים עכשיו אין לי משא....

העיקר הוא לפרסם את רבינו:

רבינו הקדוש, אז העיקר תלוי בו. הגאולה שלימה של היהודים של כל העולם עכשיו תלוי רק בו. הוא אור חדש שעדיין לא היה בעולם והוא ינצח את כל העולם... העיקר לפרסם, העיקר הוא לפרסם את רבינו רבי נחמן לפרסם אותו בכל העולם. הכח והחכמה של רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב. שהוא יחיד בעולם. צריך להביא את כל העולם להפתק, זה התגלות חדשה. גַּן נְחֵמָה נְחֵמָן מְאוֹמֵן זה שיר פשוט, כפול, משולש, מרובע. הוא התגלות חדשה בעולם. אז כל העולם צריך לדעת....

השבתות של עכשיו הם הכנה להדפוס !

אני כל כך רגיל לשפלות כזה ולסבול צרות. אני כבר רגיל בזה, וברוך ה' הכל היה בעיתו בזמנו והיה הכל שמור לעכשיו. וגם כן המכתב מלפני ששים ושלושה שנים היה הכנה לעכשיו. ששים שנה היה בלי פרסום אני סיפרתי לרב שלמה וקסלר, חברים שלי, אבל לא בפרסום. (כולנו נולדנו בשביל המכתב) מה? מה? זה המכתב היה לפני שנולדנו. ברוך ה' יש לנו בית ומטבח ואש, יכולים לשתות, יש לקנות לחם ברוך ה' בהרחבה! ואפשר לשתות לאכול לחם עם תה, ולחיות חיים טובים, באמריקה! מארץ-ישראל איך אנחנו באים לאמריקה כובשים חדר ומטבח ומים והכל מה שצריכים יש לנו פה, אנחנו כל העולם נברא בשבילנו הכל! (מתי נקבל דפוס? עוד נקבל דפוס גדול ונמלא את בתי ישראל עם ספרים וזהו!) השבתות של עכשיו הם הכנה להדפוס! קודם כל אנחנו כובשים את אמריקה, אחר כך כל העולם! לא אנחנו, המכתב! הכל המכתב! בשביל... איך אנחנו פה?

לולא המכתב אין לנו מה לעשות באמריקה! פלאות ה' כאלה מכתב כזה! שלא שומעים לא שמענו ולא... ולא... אפשר לכנס למוח פלא נס ופלא כזה! בדור החושך הזה (מה זה הנקודות?) הנקודות? הנקודות הם סודות גדולות, האותיות עם הנקודות אי-אפשר לרשום נחמן בלי נקודות? יש נקודה על גַּן פתח גַּן פתח שווא נְחֵמָה נְחֵמָה, הכל נקודות. וגם-כן זה פשוט, כפול... מדוע לא חמש? מדוע לא שלוש? רק ארבע! זה פשוט, כפול, משולש, מרובע, זה הניגון שיתנגן לעתיד עלידי משיח צדקינו, לתקן העולם וזה השיר, הוא מגלה כאן במכתב הזה שהוא זה השיר, שהוא השיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, גַּן נְחֵמָה נְחֵמָה מְאוּמָן... אוי! יש בחירה, אנחנו היינו צריכים להיות צדיקים קדושים לא לשאול מכל העולם, כן, כשיש פלא כזה בחושך הזה, יש פלא כזה מכתב כזה, איך הוא נחתם ואיך הוא נכתב ואיך היה הסימן שלא ידע מזה שום בן אדם! רק נייר! אני לא שמתי לב לזה, מה נייר? מה זה נייר? מה יעשה לי הנייר? וזה יכבוש כל העולם זה הנייר! אנחנו... העולם צוחקים מאיתנו, "מה?! הם טיפשים הם אומרים דברים כאלה איך אפשר? לא יעלה על הדעת דבר כזה?!" אבל יש צדיק רבינו רבי נחמן שזה הוא כולו נס, כל דיבור שיצא מפיו כל מה שגילה וכל עניניו וכל נפש שנתקרב אליו וכל ספר שמדפיסים זה הכל נוגע להגאולה, כי הוא עיקר הגאולה וזה מרומז בזה המכתב גַּן נְחֵמָה... הוא הגאולה, זה השיר שיתנגן, וזה שיר של חסד שיתנגן לעתיד, הוא זה השיר, מחזיקים ביד כל הניסים! הם היו רק בזמנם, זמני, ועכשיו אנחנו כתוב בתורה הניסים של מצרים ועוד ניסים, ניסים, אבל לא רואים, אנחנו מאמינים בתורה שהיה ניסים, וודאי, אבל זה הוא חי וקיים זה חי וקיים! וזה נס כזה, איך הוא בא לטבריה, ואיך הוא בא להספר ואיך אני פתחתי את הספר והיה שמה המכתב, רואים השגחה כזו, בעינים רואים פלאות כאלה שאי-אפשר... למעלה מן הטבע! רבינו הקדוש כותב עלי, על ישראל בער, "עליך אמרתי מייך פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען" רבינו הקדוש אמר זה "מייך פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען" הוא הבטיח שהוא... שלא יכבה האש שלו, אז זה שאמרתי אז, עליך אמרתי! עליך אמרתי: "מייך פייעריל וועט טליאן ביז

משיח וועט קומען" זה פלא, הכל פלא איך הוא... אם היה איזה גדול הדור למדן וצדיק, אבל לא! איש פשוט כמוני! ועדיין אני מכיר את עצמי אני, אי אפשר לי... מאיך הוא בחר, הוא לקח ישראל בער, הוא קירב אותי מקודם לרבינו הקדוש, כן, נתקרבתי לרבינו הקדוש במסירות נפש כזה, בגבורה כזו, בגבורה כזה, ואחר כך ענין המכתב, ענין המכתב ששים שנה והוא חי וקיים והוא נמצא בעולם חתיכת נייר דק! חתיכת נייר איך הוא מתקיים ששים שנה? גם בן-אדם ששים שנה הוא כבר איש זקן. ומחתיכת נייר הוא חי ששים ושלושה שנים? הוא נמצא בעולם?! וגם הוא היה בסכנות גדולות, אני שלחתי את זה לפולניה לפני המלחמה בפולניה והם החזירו לי ואני קיבלתי אותו בדואר וזה היה נס, נס, נס, המכתב אז ה' יתברך שלח את אהרן, ואילולי אהרן לא היה מתגלה המכתב! (לא אני זה אתה!)... ככל פעם שאני בא לאמריקה אז העיתונים כותבים: "בא זקן מארץ ישראל והוא רוצא לפגש עם רייגן!" (כשרצית לפגש עם בגין אמרת לי שאתה תכנס, ונכנסת, מה עם רייגן?) הוא הוציא השנה עד שקיבל צרעת (מי?) בגין, בגין. (לא, עכשיו הוא אבד את השכל) כן? קדישאי הוא יודע הכל, הוא יודע איזה מפלה היה לו. היה אצלי בירושלים הייתי אצל יונתן אז בא עלי הראש של הרבנים מפריס, מצרפת. אני סיפרתי לו על בגין שהוא הבטיח (להדפיס ספרי רבינו) אז אני צריך לפגש איתו להגיד לו. אז הוא הלך, ממני הלך לבגין. אמרו לו שהוא עסוק, שהוא טרוד היום אי אפשר לו. אז אמר לי קדישאי זה לא יפה מראש ממשלה, הוא הבטיח ולא עושה כלום. אז אמר לו קדישאי אנחנו עושים הכל בשביל תרומות (לזכות את עם ישראל)...

תוכנית רדיו:

(באשר חסידות ברסלב נמצאים איתנו אנחנו מרגישים כך כבר מתחילת התוכנית ובראשם רבי ישראל דב אודסר שבוע טוב ומועדים לשמחה רב ישראל הרב ישראל אנחנו שמענו פה שרים גַּנְחָמְ נְחָמְ מְאֹמֶן איך הגיע אליך הכתובת הזאת מה היא מסמנת?)

הכתובת הוא מהמכתב שקיבלתי לפני ששים ושלושה שנים מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב, בחתימה כזו ואנחנו משוררים את זה מנגנים את זה כמו שכתוב בהחתימה ובאמת מי שהוא מבין והוא מבין דבר מתוך דבר, הוא יכול להבין מזה שחתימה כזו שחתום כאן מרבינו ר' נחמן לא היה עדיין מבריאת העולם, מעולם לא היה שום צדיק חותם בסיגנון כזה, פשוט, כפול, משולש, מרובע, זה נְחֵמְךָ נְחֵמְךָ מֵאוֹמֵן, מאומן העולם יודעים מברסלב אבל הוא חתם כאן בחתימה מאומן כי הוא שוכן באומן, בעיר אומן ברוסיה...

(ואתה מאמין שזה הגיע אליך בדרך של נס לפני שישים ושלוש שנה?) היה בדרך נס מלובש בדרך הטבע. מצאתי חתיכת נייר בספר, אני הייתי חולה מאד וכולם היו מתנגדים, כולם, כל העיר טבריה היו מתנגדים והם אמרו זה סוף של חסידי ברסלב שנעשים משוגעים! הייתי חולה נפש והייתי מדוכא מאד והיה... ולא היה אפשר להסתכל בפני בלא פחד, כי כל מי שראה אותי נפל לעצבות. ואני התפללתי, היה לי התבודדות, התפללתי לה' שירפא אותי שלא יוכלו... שלא יאמרו המתנגדים החסידי ברסלב כך, שיבזו את חסידי ברסלב, אני גורם הבזיון, אני גורם לזה! שירפא אותי, ואז אני בכיתי התפללתי ואחר כך נכנס במוחי, כמו אחד נכנס אצלי במוחי ואומר לי: "תכנס לחדר שלך ותפתח את הארון שהיה סגור, תפתח את הארון ותיקח ביד איזה ספר מהארון, איזה ספר שהוא ותפתח אותו איפה שיפתח ושמה תמצא תרופה, רפואה לנפשך" עשיתי ככה נכנסתי להחדר והוצאתי ספר ופתחתי והיה חתיכת נייר הזה שמה בתוך הספר, אבל אני לא שמתי לב להנייר, מה יהיה לי נייר? מנייר יהיה לי רפואה? לא שמתי לב בזה רצייתי לסגור, רק קראתי במקום שפתחתי, קראתי החידושי תורה של רבינו ר' נחמן קראתי ולא... זה החיה אותי אבל אף-על-פי-כן כשגמרתי חזרה המחלה כמו שהיה ולא ראיתי שום רפואה. טרם שסגרתי הספר להחזיר אותו הבחנתי שיש שורות כתובות על הנייר התחלתי לקרוא התחלתי לקרוא וקראתי אותו עד הסוף ונכנסתי לשמחה כזו שאין בעולם הזה שמחה כזו! ומאז הלכה המחלה לגמרי על כל ימי חיי וזה גרם לי חיים, חיים חדשים, חיים של

שמחה תמיד כל ימי חיי! בכל פעם שאני, שעובר עלי מה שעובר בגוף כנפש, אז אני לוקח את המכתב וקורא אותו והוא כמו חדש אצלי והוא מרפא אותי, מנחם אותי, מרפא אותי מכל המחלות בגוף ובנפש! זה היה ששים שנה לא פרסמתי אותו, רק אני, אני החייתי עצמי בזה כי הרגשתי שהעולם רחוקים מאמונה הם לא יאמינו ויתלוצצו מברסלב אז לא פרסמתי את זה ויש לפני שלושה שנים, יש מזמן שקיבלתי הספר שקיבלתי הפתק בשנת תרפ"ב זה בדיוק ששים וחמישה שנים... ושלושה שנים. ששים שנה היה לגמרי בסוד ושלושה שנים התחלתי לגלות ולפרסם כי אמרתי שצריכים לפרסם פלאות ה' שהוא יכול לעשות ניסים מלובש בדרך הטבע! וזה החיכת נייר אבל זה החתיכת נייר זה יכבוש כל העולם, כי רבינו ר' נחמן בו תלוי כל הגאולה והתיקון של כל, של עם ישראל ושל כל העולם! ככה הוא אמר זה חתימה כזו! וגם כן כתוב סימן, סמן שלא ידע מזה שום בן אדם רק אני וה'... (רבי ישראל ברשותך אני רוצה לעבור לחסידים שלך) זה לא חסידים זה רק חברים! כן! זה שמירה וזה כח גדול... יוא, רבינו הקדוש... שהוא לומד את ה' יתברך הוא נותן לו עצות, הוא לומד לו את ה' יתברך איך להתנהג איתנו, הוא לומד את ה' יתברך איך להתנהג איתנו והוא נותן לו עצות איך לעשות איתנו, מי אמר דבר כזה דיבורים כאלה?! כל אמריקה רק תשמע את הניגון נְחֻמְנָן וזה נתגלה רק עכשיו בהמכתב הזה רבינו הקדוש בחייו חתם נחמן בלי נקודות, נחמן ועכשיו הוא עם נקודות נְחֻמְנָן... רוצה לשמוע ניגון חדש מה שאנשי שלומינו היו שרים את זה אחרי חצות לילה? אחרי אמירת תיקון חצות אז צריכים נחמה, תיקון חצות זה בכיות, בכיות, צריכים נחמה ככה הם שרו בהתבודדות [רבי ישראל שר הניגון קרב יום... ועבר קציר וממשיך עם: "כי ניחם ה' ציון ניחם רחובתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן ה' ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה..."] זה ניגון של חודש אלול, אלול עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו... עבר קציר זה בחודש אלול זה סוף, סוף הקיץ וזה מרמז עלינו "עבר קציר, כלה קיץ עבר ימי חיינו בהבל, עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו, אנחנו לא נושענו, (של מי זה השיר הזה?) של אנשי שלומינו, זה השיר של אחרי תיקון חצות,

קנה נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם מאומן נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם

רצו לנחם את עצמינו, כן, "כי ניחם ה' ציון ניחם כל רחובותיה" "ועבר קציר" זה גם מאנשי שלומינו, זה בחודש אלול הם הלכו להתבודד אז הם צעקו קולות לה' יתברך "עבר קציר, כלה קיץ ואנחנו לא נושענו!"

מה צריכים היהודים לעשות עם הפתק?

(מה צריכים היהודים לעשות עם הפתק סבא, איך ללחום נגד גזרת המסיון ושמד?) *דע הייליגע רבי ר' נחמן אז דער עיקר איז תלוי אין אים די גאנסע גאולה פון דע אידן פון די גאנסע וועלט איז יעצט תלוי נאר אין אים נאר אין אים און דאס איז א נייער אור וואס איז נאך נישט גיווען אויף די וועלט און דאס וועט מנצח ווערן כל העולם (מה לעשות כנגד מסיונרים?) תגיד לו שאני לא שומע א קעגין מסיונרים און אקעגין אלעס אנקעגין אלעס דער עיקר לפרסם העיקר הוא לפרסם את שם רבינו ר' נחמן א מזאל מפרסם זיין אין דע גאנסע וועלט דע כח דע חכמה פון הייליגע רבי ר' נחמן מברסלב וואס איז איין איינציגע וואס וועט קענען צריק ברענגן די גאנסע וועלט די הפתק... דאס איז אננייער התגלות נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם מאומן זה שיר פשוט כפול משולש מרובע דאס איז אננייע התגלות אוף דע וועלט אז דע גאנסע וועלט זאל וויסען אז מיר האבין אז דער עיקר, רבינו ר' נחמן ער קען פאן די גאנסע וועלט נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם מאומן (כולם עם החסיד ברסלב הזקן) נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם....

נְחֵם לחיילים:

ציפורה [הבת של רבי ישראל] איפה הפתק? במסגרת? (זה הפתק שהוא קיבל?) צילום, צילום... (הוא בקומנדו והוא רוצה להשפיע על החיילים שהם יהיו יהודים הוא אמר שיש לו השפעה) כן? טוב, טוב... (הוא לא יכול להבין את הפתק) נו, נו, (קשה לו הוא אומר למה חזון איש לא קיבל את הפתק?) מי שרוצה, מי שמקבל יקבל, מי שלא רוצה לקבל לא

* הרבי הקדוש רבי נחמן, העיקר תלוי בו, כל הגאולה כולה של היהודים מכל העולם תלויה עכשיו רק בו, רק בו! וזהו אור חדש שעוד לא היה כמותו בעולם וזה ינצח את כל העולם!...

יקבל, איי! אני מצאתי את זה בניסים כאלה, בהשגחה פרטית וראיתי מה שראיתי, נו, מי שלא יודע... אני לא יכול... אני לא יכול, זה רק פלא כזה שלא היה עדיין מעולם, המוח לא יכול לקבל את זה! רבינו הקדוש הוא... אני מצאתי את הפתק לפני ששים ושלושה שנים, מצאתי אותו בפלאות כאלה, אבל ששים שנה היה בסוד, לא פרסמתי את זה, כן, אבל הוא היה בעולם, הוא היה אצלי בלי פרסום בלי... (הפתק היה אצל הרב?) שבעים שנה, אני מצאתי את זה והיה אצלי ששים שנה בלי פירסום, שישים... (למה?) ככה. היה ככה, היה (השגחה) כן. ויש שנתים או שלושה שה' יתברך סיבב, סיבב והרגשתי שצריכים לפרסם בכל העולם, מי שמקבל מי שיקבל... מי שלא יקבל לא יקבל! לפרסם שיתפרסם רבינו הקדוש, מזמן לפני שישים שנה היה מאה ועשרים שנה שנסתלק רבינו הוא כתב את זה, והוא חתם את זה, והוא כותב פה "סימן"... סימן זה הסימן "רסימן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה" אני לא עשיתי תענית בשבעה עשר בתמוז, נפלתי, והיה כמה ענינים ולא ידע מזה שום בן אדם, לא ידע מזה שום בן אדם, רק אני וה' יתברך, ופה כתוב הסימן, הסימן הזה, ואיך הוא חתם? איך הוא כתב? הוא מדבר אלי "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר" טוב, אוי ווי... אין לי דיבורים, אין לי כח ואין לי דיבורים לדבר מזה, זה פלא כזה שלא היה עדיין מעולם, רק רבינו ר' נחמן הוא פלא כזה שעדיין לא היה בעולם וכל עניניו הם פלאות כאלה שלא היה עדיין מעולם זה... נפש שנתקרב לרבינו זה פלא. וזה פלא אחר, הכל פלאות כל דף מספרי רבינו היא פלא למעלה מן הטבע! ורבינו הקדוש גילה דברים כאלה, חכמות כאלה, שיכולים לחיות בלי אכילה ושתייה, כן, חכמות כאלה והוא מחיה והוא עוסק במסירת נפש גם עכשיו כמו בחייו ויותר, כן, בשבילנו להוציא אותנו מעוונות, ממקומות רחוקים, ממקומות מטונפים, ממקומות נמוכים כאלה! והוא הכין תיקונים רפואות וישועות לכל אחד בכל עת ובכל שעה בכל מקום שהוא נמצא! לא היה דבר כזה עדיין לא היה בעולם דבר כזה, פלא כזה, וכן זה פלא שעולה על הכל על כל הפלאות זה פלא כזה איך הוא כתב את זה, וחתם את, זה... זה נתגלה לאדם שיש השגחה פרטית, זה פלא כזה! מי שמע

דבר כזה שצדיק אחרי מאה ועשרים שנה... (איך יודעים שהרב נחמן כתב את זה?) כתוב גַּנְחָמֵן כתוב... (זה החתימה שלו של ר' נחמן?) כן, גַּנְחָמֵן נְחָמֵן מְחֻמֵן מאומן זה החתימה שלו שחתם על הפתק פה. יש בזוהר הקדוש ובספר "ליקוטי מוהר"ן" שיש שיר של חסד שיתגלה לעתיד שהוא יחזיר כל העולם למוטב, לה' יתברך לתורה, ככה, הוא מגלה, כן, הוא, כל "הליקוטי מוהר"ן" וכל "הסיפורי מעשיות"....

תשים לב לכל דיבור:

ראית את הסיפורי מעשיות של הבעטלירס? לא?! סיפרי רבינו, תשים לב, תשים לב, תקנה לך סיפרי רבינו ותשים לב לכל דיבור, זה נורא מאד "סיפורי מעשיות" יש ספר "סיפורי מעשיות" אין לך? אז יש לקנות! (מה הרב אומר על הרב קוק אני לומד את הספרים של הרב קוק?) העיקר הוא רבינו! לא לדבר על זה... העיקר הוא רבינו. אין הרב קוק ולא גור ולא חבד ולא כלום! רק רבינו! זה אמת כזה שעדיין לא היה בעולם, פלא כזה, פלא כזה עדיין לא היה בעולם! (הרב הכיר הרב קוק?) כן, (זה רב גם גדול הרב קוק) מה אתה מדבר?! אוי אוי אוי צריכים שכל קצת! (לא... רואים בספרים) מה רואים?! מה רואים?! אנחנו רואים מה שאנחנו רואים, לא כלום, מה אתה מדבר, אתה מדבר מדברים ממשה, ממשה רבינו, ממשיח, מאורות כאלו! אתה אומר הרב קוק? או גור? או חבד? מה?! ורבינו עולה על הכל, הוא שורש התורה והאמונה והתיקון של כל אחד מישראל, איך שנתרחק ואיך שירד זה עוד לא היה בעולם פלא כזה! ורבינו הקדוש גילה שהוא פלא כזה, כן, הוא גילה טיפה מן הים... (סבא הוא הולך לצבא בעוד כמה ימים) בשביל מה? חייל? תהיה חייל אצל רבינו! כן, (הוא רוצה להשפיע בצבא) הוא ישפיע, הוא יכול להשפיע בצבא ועוד, וכל מה שיהיה מקושר יותר לרבינו, וילך בדרכי רבינו, אז הוא יביא חיילים הרבה לרבינו! (הוא רוצה, הוא יהיה בין חיילים) טוב, טוב טוב, חבל, חבל, אנחנו לא יודעים כלום! אם אנחנו היו יודעים טיפה מן הים מרבינו היינו

מפקירים עצמינו על כל רגע לא להוציא העינים והראש מדברי רבינו! צריכים להיות בקי בהם וזהו נסים ונפלאות, כל תיבה כל ענין כל תורה של רבינו! אני ראיתי בעיני אדם כזה, שהוא היה... מסר את ליבו לרבינו והוא היה כולו... הפקיר עצמו רק להדפיס ולקרב נפשות לה' יתברך! וראיתי מה שזה, מה זה ברסלב! כן, אי־אפשר, אין דיבורים לדבר, אני נתגדלתי בין גדולי תורה מפורסמים בכל העולם גדולי תורה והיו מלכים ממש מלכים, היה להם כל הכסף וכל הכבוד שבעולם ואני לא. הייתי נחשב נגדם לכלום ואני עמדתי... רבינו הקדוש בחר, בחר בי והוא קירב אותי לרבינו וכולם כל גדולי התורה היו רודפים אותי, מבזים אותי, "מה זה?! ברסלב?! מה?! מה אתה עושה? אתה לומד סיפרי ברסלב?! " ואני למדתי בישיבה, כן, וקידשתי את ה', וממש אני הייתי יחיד, יחיד הכי גרוע והכי קטן, נו, ואני עשיתי להם מחלת לב לכל הגדולים האלו, אני לא עשיתי כלום, אני רק שתקתי ועשיתי מה שרבינו הקדוש... הלכתי בדרכי רבינו, התפללתי כמו שראיתי כמו שרבינו הקדוש מלמד אותנו, מה זה תפילה, איך להתפלל לה' יתברך בכל הכח בכל לב, כן, והם היו ישנים בפרט כשזכיתי להכיר את רבי ישראל קרדונר, את... שהוא היה מקושר לרבינו עד שכל חסידי ברסלב כל העובדי ה' באמת חסידי ברסלב אמרו על רבי ישראל מי יכול להדמות לר' ישראל? ר' ישראל הוא מסירת נפש כזה לא הבינו איך יש כח לאדם? איך יש לו כח כזה? ואני זכיתי לראות מה זה העולם, שגדולי תורה וחסידות ועובדי ה', ומה זה ברסלב! ראיתי בעיני מה שזה. והיה לי נסיונות, היה לי ניסים, ניסים, הם כולם היו גדולי תורה והם היה הרביים שלי, אני למדתי אצלם ואני ראיתי, אני ראיתי והם היו גדולי תורה אבל היו רצים אחר הכבוד ואחר הכסף של העולם, כן, ואני זכיתי להבחין ולהשיג ולהבין איפה האמת ואיפה השקר, כן, ראיתי שיש אמת אחד בעולם, רק ברסלב! ראיתי איש אחד בעולם והוא היה צוחק מכל העולם! אתה שמעת מרבינו ר' נחמן?... יש שני דברים בעולם, יש עולם ויש ברסלב! כן, (איך מצאת אומץ רבי ישראל?) ה' יתברך... אנחנו עושים ברכה בכל יום הנותן ליעף כח, (נו איך מצאת אומץ לעמוד נגד?) הנותן ליעף כח! (הם היו אומרים לך "מי אתה מי

אתה שאתה יכול לעמוד נגדינו?!" אבל נתבטלו! אני הייתי יתוש קטן אבל... אבל, כן, אני נולד בטבריה, כן, ויש הרבה לספר מחיי, איך נולדתי בטבריה נתגדלתי בין גדולי תורה בין למדנים גדולים, דבר ה'... אבל ענין רבינו זה ענין אחר לגמרי זה ענין... כן, זה ענין מיוחד. (מתי הגעת לברסלב באיזה שנה?) מה זה חשוב? לפני שבעים שנה, יותר, לפני שבעים שנה או יותר, ואז היה התנגדות כזה... ולא רצו לנגוע בספר ברסלב! (שמעתי שהרב קוק למד גם סיפרי ברסלב) כן, כן, אני יודע, אני ראיתי, אני דיברתי איתו, כן, כן, (סבא שמעתי על החפץ חיים שהיה לו תלמיד בישיבה שלו בפולניא מתתיהו כהן מאומן) מתתיהו כהן... כן, (ובחזרה לאומן החפץ חיים סחב את המזודות שלו הוא ליווה אותו לרכבת) כן!.. זה רבי ישראל קרדונר... (הרב צבי יהודה קוק ידע מהפתק?) לא, שזר הראתי לו את הפתק, הוא אמר שיבוא זמן, "תשמור על זה יבוא זמן שזה החתיכת נייר יכבוש כל העולם!" כך אמר, (ככה שזר אמר?) כן. הוא היה חופשי לגמרי שזר, הוא היה בלי שבת, בלי שום... כן, ועל ידי רבינו ר' נחמן נעשה בעל תשובה, כן, הוא היה נוסע מירושלים לתל אביב בכל שבת, כי בכל שבת יש ישיבה של ההסתדרות של... יש ישיבה ביום שבת, יש להם זמן וכולם באים כל הגדולים ביום שבת, והוא היה נוסע מירושלים "לוועד הפועל" "להסתדרות" כן, נו, ומזמן שהוא... שה' יתברך סיבב שנעשה קשר ביננו, אז הוא הפסיק לנסוע בשבת, הוא הפסיק לחלל שבת, הוא נעשה בעל תשובה, הוא התפלל בטלית ותפילין בכל יום, כן, והיה לו מחלוקת בבית. האשה לא רצתה שיהיה בעל תשובה, הוא היה... (איזה עוד אדם מוכר הרב דיבר איתו איזה אנשים מפורסמים?) עגנון, עגנון, כן, היה ביננו קשר כזה! מרטין בובר... לא דתי אבל היה, הוא היה לו מחלת לב, מישוהו לא דתי, כן, כן, הוא לא דתי, אבל במחלת לב... עגנון? עגנון ביטל עצמו נגדי כמו סמרטוט! (עגנון חזר בתשובה?) כן, אני באתי אליו לביתו והוא אהב מאד לשמוע מדברי רבינו, מענין רבינו, ואנשיו, המקורבים מה שסבלו! כן, הוא היה נורא מאד, הוא ביטל עצמו ולא השגיח על כבודו! פעם נפגשתי איתו בתל אביב הוא היה בתל-אביב והוא קיבל אותי באהבה כזו בשמחה

כזו שלא רואים דבר כזה! אני, היה בעולם חכמים גדולים מפורסמים, כן, בעולם והם נתקרו לרבינו ונעשו להפך כמו הילן צייטלין, הילן צייטלין הוא היה אפיקורס, כן, כמו שזר הוא היה אפיקורס אבל והוא אחר-כך שזכה לראות את דברי רבינו... הוא היה בעל מוח גדול והיה לו לב יהודי והוא דיבר... קראו אותו הפילוסוף הדתי! (את ביאליק היכרת?) ראיתי אותו. (לא היכרת אותו טוב?) לא, היה הרבה ש... היה אחד, היה מפורסם ברוסיה ובפולניה, מפורסם, אדם גדול, בעל מוח גדול, הוא הלך בשואה, הוא שמע שמחה גדולה, שמחה כזו הוא חשב שזה חתונה, שמחה כזו! אז הוא שאל "מה זה השמחה?" הוא היה מתפלא על השמחה, אפילו בחתונה... זה שמחה שהיה לו התעוררות, כן, מזה. אז הוא שאל "מה זה השמחה?" אז אמרו לו "זה חסידי ברסלב הם משוגעים הם ורקדים והם שמחים!" אז הוא נכנס בבית-הכנסת, הוא שחשב שהבית-הכנסת כל השולחנות מלאים בקבוקים של משקאות, כן, כולם, הוא נכנס לבית הכנסת והוא לא רואה אפילו בקבוק אחד! כן, וראה שהם יושבים לומדים מדברים מרבינו והם שמחים! כן, אז הוא לאט לאט הוא נתבלבל, לאט לאט הוא נתקרב לרבינו, כן (מה שמו היה?) אני לא זוכר. גם כן הילן צייטלין היה... הוא כשהוא דיבר אז לקחו אולם גדול שיכנס בו אלפים, הרבה, כן, והיה דוחק והוא היה מדבר הוא היה דברן גדול, דברן, והוא דיבר רק על רבינו! כן! (איפה?) בפולניא.

המשכילים שהיה בזמן רבינו:

וגם כן המשכילים שהיה בזמן רבינו, אז התחילה ההשכלה האפיקורסות, והם היו גדולי עולם, חכמים גדולים, הירש בער, היה אחד ששמו הירש בער צבי, דב הירש בער הוא היה הרבי שלהם, היה אדם גדול, והיה להם רשיון לכנס למלך, למלך של רוסיה מתי שהם רוצים, היה להם רשיון, ורבינו הקדוש בא לאומן והם גרו באומן הירש בער וכל המשכילים, כן, אז הם היו אפיקורסים כאלה שלא יכלו לסבול אדם שהוא מזכיר שם ה' רק בפה! אז

הם עשו בעצמם שלא יצא מפיהם שם ה', אז כשרבינו הקדוש בא לאומן הם שמעו שהוא נכד [הבעל שם טוב] והוא אדם גדול, הוא חכם, אז אמרו שישלחו מישהו אחד מהם, מהחבריה שלהם, מהמשכילים, לרבינו הקדוש, לראות אם יש עם מי לדבר, אז הוא בא לרבינו ודיבר עם רבינו וראה שכולם הם חמורים נגד רבינו, אז הוא הלך הוא מסר להם "אה? יש עם מי לדבר? אנחנו כולנו... אין כלום נגדו. חכם כזה? כן?! אין בעולם!" אז התחילו לכנס לרבינו הקדוש ודיברו איתו מהספרים שלהם מהקשיות והחקירות שלהם אז הם ראו שרבינו הקדוש יודע יותר והם נעשים בעלי תשובה... הם נסעו לכל הצדיקים שהיו בזמנם אולי הם רצו שמישהו יכול להוציא אותם מהבוץ מהכפירה, מה?...? כן, אז לא מצאו. הרב מברדיטשוב, הם באו לרב מברדיטשוב, הם היו מחללי שבת, לא יכול לקבל אותם, הוא לא היה יכול לדבר איתם, לא היה קשר. כשבא רבינו, רבינו הקדוש קיבל אותם בסבר פנים, כן, בהתקרבות כזה, והם נתבטלו, הם נתבטלו לרבינו, אז הם היה להם קשר עם המלך של רוסיה אז הם באו הירש בער והחברים שלו הן באו להמלך ואמרו לו "אתה אוהב חכמים? יש במדינה שלך, יש חכם כזה שאנחנו כולנו חמורים נגדו ואתה לא יודע ממנו!" אז המלך שלח מכתב לרבינו, בו מבקש מרבינו שיבוא אליו לבקר אותו, הוא רוצה להכיר אותו, אז המכתב בא אחרי ההסתלקות, אחרי הסתלקות של רבינו, כן, רבינו הקדוש נסע לאומן איזה חדשים שנסתלק שנפטר והם היו באים לרבינו, הירש בער היה הרבי שלהם, הוא היה... וכולם נעשו בעלי תשובה, נעשה בעלי תשובה, רשעים כאלה?! אפיקורסים כאלה?! כן, וזה ידוע, כל העולם עכשיו וכל הרחוקים וכל... הם יודעים מזה, שהמשכילים מאומן הירש בער והחברים שלו היו כולם... נתבטלו לרבינו! כן, הם יודעים מזה! (אבל הצדיקים האחרים בזמנו לא התבטלו) למה לנו לחקור? רואים בעינינו... אנחנו צריכים לבטל דעתנו ושיכלנו לגמרי, לא להרהר ולא לחשוב, רק כמו שכתוב "בליקוטי מוהר"ן" כמו שאמר רבינו הקדוש זה אמת ויציב ונכון, כן. (אתה הכרת את הרבי מגור הקודם הבית ישראל אלטר?) כן כן כן (הוא לקח משהו מרבינו?) אני לא רציתי להכיר אותו, אני... הוא בא

לישיבת ר' מאיר בעל הנס, כשאני למדתי הוא בא ונכנס למערה, וכל החסידים שהיה איתו כולם הם ראו איך הרבי נמצא במערה, מי יודע מה שעושה שם במערה! ? כן, ואני... כולם יצאו לקראתו, כן, לכבודו, ואני לא יצאתי, כן, ברוך ה' היה לי עזות דקדושה... (את הרב זוננפלד היכרת?) כן, היה גאון, הוא היה גאון, הוא אמר על ר' שלמה שהוא ספר תורה, על ר' שלמה ווקסלר, ר' שלמה כשבא בבית הכנסת במנחה והרב זוננפלד היה שמה, הוא למד אז כשרב שלמה בא לבית הכנסת והוא היה [ישב] שמה מקודם בבית הכנסת אז הוא קם....

רבינו רבי נחמן בעולם!

(עכשיו רבינו מתפרסם בעולם) כן! רבינו רבי נחמן בעולם אז כל העולם יהיה עולם אחר עולם חדש (סבא, החילים כשיש להם צרות אז הם אומרים נְחֻמְן? כן? (הם אומרים נְחֻמְן והם רואים ניסים, פתאום) פתאום! ? (רבינו כל הזמן עושה פעולות גדולות) כן? ערבים שקטים? (אני חושב כזה, אני לא שמעתי שיש... גם בירושלים יש נשיא חדש והוא לא רוצה לחזיר את השטחים לערבים) כן? מי חדש? (אולמרט) אולמרט? (כן הראש העיר של ירושלים) כן? (והוא גם אוהב הדתיים) כן? תקנו לכם אוכל (בסדר סבא) עשרים (עשרים שקל, כן תודה רבה) כן, (סבא, החילונים הם קוראים ליקוטי הלכות והם אומרים זה חכמה כזוהי שלא היתה) כן! ? (הם אוהבים את רבי נתן... ורבינו, אפילו הגויים) כן! ? גויים? (רבינו מתקן אפילו את הגויים?) כן, (הגויים עכשיו מקבלים מכות) כן? (היה יהודי שעבר על החוק, אז עשו לו משפט, והוא אמר נְחֻמְן ויצא מהמשפט) כן? (רבינו פותח את העיניים) כן! (יש הרבה ניסים עכשיו) כן? (אני יכול להניח תפילין דרבנורתם שלך?) כן, כן, (סבא, אתה זוכר רב מוטל מסלונים?) יוא! הוא כבר איננו, כולם אינם, כל המתנגדים הלכו לקבר, אין להם בית-הכנסת, אין להם כלום! (אתה זוכר את ר' מוטל סלונים, אמרת לו שקיבלת את הפתק

והוא התחיל לצחוק חזק) הוא היה בסכנה היה יכול לצאת כל הבטן, באה הבת שלו שרה, היא אמרה לו "אבא תפסיק אתה יכול למות!" אז הוא הראה לה שתלך, אם תעמוד כאן ותדבר עוד, "אני יכול לצחוק יותר לך! לך! לך!..." [רבי ישראל] הוא לא דיבר איתי, מענין לימודים מענין גמרא, זה פלא פלא כזה, ואיך החזקתי מעמד עם רבי ישראל שנים, כח כזה כל הנעשה בעולם... לא מבין. וראויים גם עכשיו הם מחשיבים הרמב"ם, והם אומרים שהרמב"ם נגד רבינו, זה כלום, לא היה כמו הוא אין קדושה כזה, אין חכם כזה ואין מי שידבר דיבורים כאלה, כמו רבינו הקדוש, בהתורות ובהמעשיות... הם מתבטלים, זה לא היה לפני שבעים שנה ואנחנו רואים את זה, זה למעלה מן הטבע! כי היו צריכים להרחיק את רבינו מליבם ומזרעם, היו צריכים להטיל חרם על ספרי רבינו, מזה אנחנו לא יודעים... אנחנו רק אמונה, אנחנו לא יודעים כלום. אבל מה שאנחנו רואים שמדפיסים ספרי רבינו, ויכולים לקרוא בכל מקום בבית-כנסת בכל מקום, ואין איסור ללמוד ספרי רבינו זה סימנים על הגאולה זה כבר... ואני ראיתי בעיני בדור הזה, אתה לא יודע מה שהיה, אני יודע ראיתי את זה מה שזה, היה איסור לנגוע בספרי ברסלב! איך יבוא הגאולה? גמרתי ואגמור? מה זה גמרתי ואגמור? הם לא רוצים לנגוע בספרי ברסלב ורבי ישראל הדפיס במסירת נפש, בשביל מי? בשביל מי? ספרי ברסלב, "יש הרבה ספרי חסידות, בשביל מה צריך ברסלב? יש "ראשית-חכמה" ויש "משנה ברורה" ויש... יכולים לחיות בלי ספרי ברסלב!" אני ראיתי היאוש הזה איך תבוא הגאולה? ואיך? מה יהיה? העולם לא רוצים לנגוע בספרי ברסלב, ועכשיו אנחנו רואים דבר למעלה מן הטבע מהיפך להיפך, אז יכולים להבין שיבוא זמן שכל העולם יהיה... כל העולם יתקרב ויתקרב לרבינו בביטול כזה, וישליכו הכל רק רבינו! העולם יכולים לחשוב על חב"ד שהוא... זה שקר, זה שקר גמור! בשביל זה יש חושך כזה בעולם, הבעל התניא הוא היה צריך לבקש את רבינו שיגיד איזה חידושים, איזה תורה והוא אמר לו תורה יותר משעתיים, הרבה זמן הוא אמר תורה לפני רבינו, בסוף אמר אחרי אמירת תורה של כמה שעות, אז בסוף סיים "רחמיך" הוא פירש את הפסוק בתהילים "רחמיך ה' רבים" באשרי תמימי דרך, באות

ר' "רחמיך רבים ה'" יש ככה פסוק "רחמיך רבים ה'" יש עוד כמה איזה אבל "רחמיך רבים ה'" מזמור קי"ט אות ר' "רחמיך רבים ה'" רחמי... אז הוא פירש את ה... "רחמיך רבים ה'" רחמיך? הרחמנות שיש עליך, רבים מאד, כן יש... ה' יתברך... אז דוד המלך אומר "רחמיך" הרחמנות שיש עליך, על ה' יתברך, רבים רבים מאד רחמיך... הפירוש הפשוט הוא רחמיך, "רחמי ה' יתברך" רבים מאד. והוא פירש "רחמיך" הרחמנות שיש עליך, על ה' יתברך, רבים מאד, (רבינו פירש) יש רחמנות גדול... שהוא אומר תורה על (לפני) רבינו הקדוש הרחמנות גדול על ה' יתברך שיש חושך כזה בעולם, שהוא אומר תורה לפני רבינו, רחמיך... הוא פירש (בעל התניא) בסוף התורה שלו הוא פירש "רחמיך רבים ה'" רחמיך זה פשוט רחמיך, הרחמנות של ה' יתברך עלינו, רחמיך רבים מאד, הוא... המרחם רחם עלינו והוא פירש (בעל התניא) "רחמיך" הרחמנות שיש עליך, (ורבינו פירש) "רחמיך" יש רחמנות גדול על ה' יתברך שיש דבר כזה בעולם שהוא אומר תורה לפני רבינו, רבינו הקדוש. הוא לא ידע (בעל התניא) מה שהוא ביער "רחמיך" הרחמנות שיש עליך, על ה' יתברך, רבים מאד, רבינו הקדוש תיקן (את) המשמעות, יש משמעות בזה שיש רחמנות גדול על ה' יתברך, שהוא אומר תורה לפני רבינו יש רחמנות גדול עליך! (והבעל התניא?) הוא פירש ככה והוא לא ידע מה שהוא (מה שאמר) כן, אבל רבינו הקדוש הוא (הוא הבין) כן! מה שהוא אמר, רואים עם כל התורה שהוא אמר, אז רבינו הקדוש אמר שהוא... זה טוב, מכל התורה שלו "רחמיך רבים ה'" יש רחמנות גדול עליך מי שהוא אומר תורה לפני רבינו! הוא אמר (בעל התניא) הוא לא ידע מה שהוא אמר! אבל רבינו הקדוש פירש מה שהוא אמר, הוא אמר פירוש לפני רבינו, הוא גאון, הוא לא יודע מה שהוא אמר! רבינו הקדוש מכל התורה שהוא אמר כמה שעות אז אמר רבינו הקדוש זה טוב, כן, "רחמיך רבים ה'" יש רחמנות גדול עליך שהוא אומר תורה לפני רבינו, נו, אבל אנחנו צריכים להודיע שחב"ד שקר, ואם קשה יהיה קשה! מי שקשה לו, נו... נגד רבינו הקדוש יש איזה חסידות שיש בזה אמת? אז נגד רבינו... כולם צריכים לקבל מרבינו אפילו סטמער וחב"ד, אפילו, אפילו אדמורים גדולים אם הם מתנגדים

לרבינו אז הם שקר! היפך צדיק זה רשע היפך אמת זה שקר!

רבי נתן זכה לראות את האור של רבינו הקדוש:

הוא זכה לראות את האור של רבינו, אחד בעולם, כן, וגם, אפילו אנשי רבינו, אנשי רבינו היו צדיקים קדושים כאלו, שאלו המקורבים לרבינו, ורבינו הוציא אותם מחוץ לישוב, והיה פלא כזה, נו, אבל רבי נתן... היה הסתרה כזו, הסתרה כזו על רבינו, אבל לולא הגר"א היה... חלק על הבעל שם טוב! על הבעל שם טוב! (אם) לא היה מחלוקת על רבינו, היה כבר מתגלה רבינו בעולם, והיה מה שהיה כבר... והעולם נפל לחושך כזה, כמו שאנחנו רואים, ורבינו הקדוש הודיע (על) זה, אבל הכל מוכן להגאולה, שיתגלה ויתעלה, דווקא ממחלוקת כזה, מהסתרה כזו, יהיה כבוד ה' יותר, יותר! ברסלב? יספרו כל מה שעבר על כל אחד ואחד, מעשיות הרבה, יהיה הרבה מעשיות מכל אחד ואחד! אני קבלתי מרב שלמה (וועקסלר), אני קבלתי וראיתי פלאות מהדיבורים של ר' שלמה שהוא בעצמו לא ידע... ראיתי אנשי שלומינו, ר' גדליה, ר' גדליה ברגר, אנשי שלומינו....

הפתק כולו פלא!

הוא כולו... הפתק, הוא כולו פלא, מה שאי אפשר להשיג, איך הוא היה חי שישים שנה, בלי פרסום בלי... ולא היה שום, שום מחשבה שיתפרסם, כן, והוא היה נמצא בעולם, שישים שנה בלי שום פעולה, היה יכול להיות עכשיו... הפתק היה... נולד לפני שישים שנה מדוע הוא? ככה, אנחנו לא מבינים, ואיך הוא חי? ואיך הוא חי חתיכת ניר שישים שנה? לא ידעתי כמו היום, מה שזה, אני רק ידעתי שזה פלא, אבל לא ידעתי מה... וגם כן היום, עכשיו, גם כן אני לא יודע, לא יודע מה שיש בזה, כל הענינים של רבינו למעלה מן הטבע, "הסיפורי מעשיות" התורות השיחות, "וחיי מוהר"ן" בכל דיברי רבינו ורבי נתן הוא כולו... אנחנו צריכים לשמור כל רגע שאנחנו חיים,

לשים כל כוחינו ומוחנינו וליבינו בהדברים, "בהליקוטי הלכות" "ליקוטי עצות" ושזה יהיה מונח בכל האברים, בכל המוח והלב בכל אבר בשביל עבודת ה' להיות בקי בשביל... זה כבוד גדול, אני בקי "בליקוטי מוהר"ן" אבל לא בשביל כבוד לא בשביל... רק בשביל, בשביל לעבוד ה' יתברך עם כל דיבור, כן. איך נעשה רבי ישראל? איך נעשה כל אנשי רבינו ואנשי רבי נתן? שהיו קדושים כאלו, אנשי אמת כאלו, כן, איך אם לא "הליקוטי תפילות" "והליקוטי מוהר"ן" והשיחות שהיה לנו מרבי נתן, עוד לא היה בעולם "הליקוטי הלכות" לא "ליקוטי עצות" ולא "חיי מוהר"ן" עוד לא... אנחנו זוכים, מצאנו הכל מוכן "בחיי מוהר"ן" "בעלים לתרופה"! אז לא היה, היה מכתבים אבל... היה אצל רב יצחק הבן של רבי נתן, כן, כתב, כתב יד, לא היה מודפס, כן, נו, ואנחנו יש לנו כבר "עלים לתרופה" "וחיי מוהר"ן" "ימי מוהרנ"ת" והיה עוד הרבה כתבים שלא זכינו, אני ראיתי, כן. היה מעינות (מתי בזמן ר' שלמה ווקסלר?) כן. (לפני מלחמת העולם השנייה?) כן. (אצל מי הם היו הכתבים?) שמואל הורביץ. (והיום?) והיום, אני חושב או אצל הילדים או אצל נתן צבי קעניג, הוא היה התלמיד שלו. הכתבים היה מרבי נתן והיה שהלך לאיבוד, היה לי "ליקוטי תפילות" בכתב יד של רבי נתן, כן, וגם כן היה לי מר' נפתלי "חיי מוהר"ן" שכתב ר' נפתלי סודות נוראות, כן, שלא נתגלו בעולם ואם היה נמצא עכשיו בעולם היו מדפיסים את זה... טוב, טוב מה שיש לנו, אבל אנחנו צריכים לשמור הזמן מאד, חשוב כל רגע לא לאבד שילך לאיבוד, אפילו רגע, רק להיות תמיד שקוע בהמוח בהלב בהדיבורים שאנחנו צריכים להם כמו הנשימה, כל דיבור, (רבינו אמר קשה מאד להתקרב אלי) כן, אבל אנחנו צריכים להתפלל הרבה ויותר מסירת נפש ויותר, כן. ולברוח לה' יתברך ולהתפלל בדמעות בכל לב בכל כח "רחם עלי רחם עלי!... יש "ליקוטי תפילות" כזה בעולם מה יהיה מימני... מדוע אני, אנחנו רחוקים כל כך!" וגם כן אנחנו לא שומרים את הזמן לא שומרים התורה לא שומרים כמו... וזה העיקר בשביל שאנחנו רחוקים מרבינו, בשביל זה שאנחנו לא מחשיבים ולא מכניסים בליבנו כל הדיבורים של "הליקוטי מוהר"ן" "והליקוטי

נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ מֵאוֹמֵן נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ מֵאוֹמֵן

הלכות" וכל מה שיש, כן, אם היינו רואים את זה, היינו צדיקים קדושים!
 והיינו לומדים הרבה גמרא והיינו מבינים, היה מאיר בנו הגמרא מה שיש
 בזה. לא כמו העולם של עכשיו שלא יודעים כלום ולא יודעים מגמרא ולא
 יודעים! הם חושבים שהם גאונים והם אומרים חס־ושלום על ברסלב שזה...
 נו, נו, יבוא הזמן ברוך ה' שאנחנו יושבים בעולם הזה ומדברים דיבורים
 כאלה שכל העולם רחוקים מזה לגמרי, אבל יבוא הזמן שכל העולם יידעו
 מזה, כן, ויספרו וידברו מזה, יהיה ישיבות רק ללמוד ספרי רבינו, יהיה
 ישיבות הרבה שילמדו לא בשביל כבוד רק בשביל ה' יתברך, בשביל כבוד
 ה'! מי זה מלך הכבוד? (אפשר שרבינו יעשה את זה לפני שיבוא
 משיח?) אנחנו לא צריכים להעמיק ולחקור מה שיש, מספיק יש "ליקוטי
 מוהר"ן" ברוך ה' אשרינו יש "ליקוטי תפילות" אשרינו ויש "שיחות הר"ן"
 ויש "ליקוטי עצות" אשרינו! הכל אשרינו וברוך ה'! לפי מעשינו זה גם כן
 ניסים גדולים מה שיש לנו, מה שיש לנו את זה... אצל העולם זה צחוק, וגם
 כן הפתק הוא... יש בכרסלב שהם אומרים שזה עבודה זרה שזה... אבל אני
 לא רוצה להגיד אבל הם אומרים ככה, אתה לא יודע מזה? כן, וזה נס שה'
 יתברך סיבב שפיינשטיין נתן המלצה, לולי זה היו מחרימים אותנו, כן, ככה!
 הם מתרגזים והם אומרים מה שאומרים אבל לא באופן כזה להשמיד כי זה
 לא מתקבל על הדעת, נחמן מאומן? ומאומן בא לטבריה?! לשיבה להארון
 להספר ואני פתחתי את הספר והיה שמה ואמרו לי מקודם "תכנס ותעשה
 ככה, תוציא ספר ותפתח אותו ושמה תמצא, תמצא רפואה לנפשך" אני
 ראיתי תכף את ה... פתחתי את הספר וראיתי את זה, אבל הנייר לא היה
 עולה על דעתי שזה איזה דבר נייר חתיכת נייר מה? ומזה הנייר נעשה מה
 שנעשה, הוא חי ששים שנה בלי פירסום בלי, בלי פעולה בלי שום דבר אבל
 לאט לאט... (שני מיליון אנשים ראו את הפתק בטלויזיה!) ואף אחד לא
 התנגד יש ממשלה ויש חברי כנסת יש עיתונאים אבל אנחנו רואים שזה נס
 איך הם לא מתלוצצים בכנסת מהפתק, לא, הם לא דיברו מזה, הם קיבלו את
 זה ופעלו בזה ולא מדברים יש עיתונאים ויש ממשלה ויש חברי כנסת. כלום,
 כלום! רדיו, אף, לא אף אחד לא פצה פה לדבר על זה (אדרבה הם קיבלו

את זה בכבוד) כן, לא צריכים הם רואים את הפתק בצילום, צילום רואים שזה לא... שזה לא פשוט... מרגישם שזה לא פשוט... כן....

הפתק בפולניה!

איך זה נברא? ואיך נמצא בעולם? ואיך הוא היה בסכנות גדולות כאלו! הוא היה בפולניא, והם הפולנים דבר שלא נראה להם היו קורעים את זה וכותבים לי "אל תהיה שוטה אתה מחלל ה' אתה עושה מחתיכת נייר אתה עושה לו..." איך בדורות האלו אפשר שיהיה נס, ניסים כאלה? בדורות האלו בחושך הזה? ! הם ביקשו מימני (אם הם היו מקבלים את זה אולי היה יכול לבטל גזירות נוראות מעל עם ישראל) נו, אבל ברוך ה' אנחנו צריכים להודות לה' שהם חזרו לי וקיבלתי את זה בחזרה מהדואר. קיבלו, כן, אם לא, היו קורעים את זה, כן, הם היו אנשי אמת, כן, ועכשיו אני מרגיש אני רואה שעשיתי דבר שגיאא כזה, איך שלחתי את זה בהדאר לפולניא? אם היו מקבלים כמוני (אולי היה מתבטל הגזרה של הגרמנים) מי יודע? מי יודע, כן, אבל זה היה נס שקיבלתי את זה בחזרה, כן, והוא נמצא חי, הוא נמצא בעולם. ואז לא היה אפילו צילום, לא היה שום צילום כאילו לא היה בעולם! עכשיו אפילו חס־ושלום אם המקורי, אם הוא, אם הוא לא יתקיים, אז יש צילומים, יש צילום כמו המקורי, הצילום הוא כמו המקורי, אבל אז לא היה צילום, כלום, אם לא הייתי מקבל את זה בחזרה זה היה כאילו כבר לא היה בעולם! כן, אבל עכשיו שהעולם יודעים שיש, יש מכתב, יש דבר כזה יש צילום ויש... מדברים מזה... אוי, אשרינו! אשרינו! אוי אשרינו! בהעלם אני נסעתי לירושלים, אני הייתי בטבריה ורבי ישראל נפטר ונשארתי לבד, אחד, אחד בעולם! אחד! ואני צחקתי מכולם! אני רקדתי בכיתי ותמיד היה בכיתי כמו חתונה, שמחה ניגונים וריקודים אפילו בחול, בשבת, כן, וזה היה כח זה היה פלא, דבר פלא מרבינו (שיר פשוט כפול משולש מרובע) כן, וגם־כן כל מה שעשיתי היה קידוש ה', נסעתי לירושלים אז כל העיר, טבריה זה לא ירושלים, טבריה זה עיר קטנה, כולם יודעים "ישראל בער? לא

שמענו את הזמירות של שבת, כנראה הוא הלך לירושלים! " וכשבאתי "או ישראל בער! הוא כבר בא מירושלים! הוא הביא ניגונים חדשים והוא..." וכן עוד ועוד הבאתי לטבריה את ברוך (שהיה לו מוחלת השכחה) כן, והיה כל העיר "ישראל בער הביא לטבריה אורח על שבת" כן, אורח, זה לא ירושלים זה עיר קטנה, כולם, כולם ידעו כל שעבר בביתי והם התפלאו איך האשה אין לה, אין חתיכת לחם, והוא, ואני הלכתי לירושלים והבאתי במקום כסף הבאתי אורח! כן, זה היה פלא זה היה קידוש ה' זה עשה קידוש ה' הכל היה קידוש ה' רקדתי שמחתי והיה, והייתי בשמחה קידוש ה'... מניח תפילין אני מניח תפילין, כן, אבל זה במילה היה קידוש ה' זה מעצמו... אני הייתי בפורים, בפורים עם כולם ביחד היו כולם היו מתנגדים היו מצחקים עלי בפרט בפורים זה זמן צחוק אני הייתי שמה ורציתי לשתות אז, אבל נגמר כבר נגמר היין, כן, לא היה, אז אמרתי להם "אין יין? קחו כסף..." היה לי זה היה פורים היה ביום חמישי וביום שישי צריכים לקנות לשבת, היה לי חצי לירה בכיס, בכיס היה לי חצי לירה אז זה בשביל שבת אז הוצאתי החצי לירה ואמרתי ונתתי להם "תביאו יין" אז היה צחוק אבל היה קידוש ה' והם לא קנו הם לא קנו יין הם ידעו שאני עני... מה? כן, לא קנו יין ובבוקר נתנו לי את החצי לירה שלי אתה זוכר היה לי נייר חצי לירה (נתנו לך לשתות?) לא נתנו לי, אבל אני הייתי כבר שיכור, כן, הם חושבים שהוא לא יודע מה הוא מדבר מה הוא עושה אז בבוקר החזירו לי "קח את החצי לירה אתה זוכר שנתת חצי לירה על יין!" כן, היו מתלוצצים, כמו שאמר רבינו הקדוש הענין שלי הוא בכיזון אבל בכבוד גדול, כן, הם התלוצצו אבל זה היה כבוד גדול הם ראו שאני לוקח החצי לירה שהייתי צריך על שבת ונתתי על יין בשביל פורים, כן, זה, זה היה להם פלא מי עושה דבר כזה איש עני שיש לו חצי לירה כל הרכוש שלו חצי לירה בשביל שבת והוא נותן על יין? זה יש כבר הרבה שנים אני זוכר את זה כמו עכשיו, כמו עכשיו, איך שהוצאתי מהכיס חצי לירה ונתתי להם בלב שלם, כן, "לכו תביאו יין..." רבוננו של עולם, ה' ירחם עלינו הבעל דבר רוצה להפיל אותנו תמיד ולהשכיח כל הכל מי אתה, מה אתה, מה אתה מדבר, מה, מה... אבל הוא רוצה שלא, שלא

ישאר בעולם דיבורים כאלו זה אצלו אצל הבעל דבר זה סם המוות זה הוא לא ניהא ליה, כן, אבל ברוך ה' ה' יתברך, "גמרתי ואגמור" אז אנחנו יושבים עכשיו... (דיברתם מפורים זכרתי מהפורים בלאס־אנג'לעם איזה ניסים ונפלאות היה לנו) כן, כן, (איך ה' יתברך הזמין לנו דירה עם אוכל בפורים וקריאת המגילה) כן, כן, ולנסוע נסיעה וכסף זה גם כן יהיה מעשה... (משפחת וועבער) כן, (הם לקחו אותנו לפיינשטיין) כן, כן, וגם כן, אני היה לי צער בשביל מה נסעתי לאמריקה, לא כלום, לא דולרים ולא כלום, מה?! אבל זה הפתק, זה הפתק, כן, והוא בא לפיינשטיין ונתן המלצה וזה ענין גדול זה ענין גדול זה "גמרתי ואגמור" הם אומרים מה שאומרים אבל לא כל כך ברעש ובתקיפות. בחלישות, איך אפשר לצעוק? רב פיינשטיין! ולולא זה לא היה לנו שום קיום הם היו עומדים עלינו בכל מיני תחבולות בכל מיני תחבולות להשמיד אותנו, למחוק אותנו, "מה זה פתק? מה זה?! (לרבינו יש פיינשטיין הוא הביא פיינשטיין לעולם בשביל ההמלצה על הפתק) על כל פנים הוא צועק אבל מי שומע לו? פיינשטיין! מה לוי יצחק אומר "פיינשטיין? פיינשטיין!" (כל החכמים בדור, יש פיינשטיין הוא יותר חכם ממך) כן, זה היה נס כל הפתק היה נס, איך זה נברא (מהשמים כמו הפתק) כן, כן, (יש פתק מאומן ויש פתק מנוא־יארק יש נַחְמָן נַחְמָן מֵאוֹמֵן ופיינשטיין מנוא־יארק) הם אומרים שאנחנו נוסעים כל פעם לאמריקה בשביל הפתקאות, בשביל לפרסם, כן, עבודה זרה, אנחנו נוסעים לאמריקה בשביל כסף, כי כולם לא נוסעים לאמריקה ככה, רק בשביל דולרים, כל כולם כל התלמידים של לוי יצחק מדוע הם נוסעים לאמריקה? בשביל לפרסם שם ה' בשביל פרנסה! זה צריך הכנסת כלה, זה צריך... בשביל זה הם חושבים שגם אנחנו ככה אנחנו צריכים כסף... יש ברסלבים כאלו של לוי יצחק ויש ברסלבים ככה, אבל הכל כסף! (יש פתק זה הכל תשעה חודשים לא לעשות אף דולר אחד רק כל הזמן תורה ותפילה מה אי אפשר ללמוד פה?) זה... התפילות שלך זה עשה רשימות זה עשה פעולות גדולות בהעלם, כן, אתה לא ידעת מה שאתה עושה, ה' יתברך הוא ידע מה שזה באמריקה להגיד הרבה תפילות,

ומה? איך אנחנו נסענו לאמריקה? איפה? איך נסענו? איפה לוקחים כסף לנסוע לאמריקה? ארבע נפשות מאיר, אהרן, אתה ואני, כן, בנסיעה האחרונה וגם בנסיעה הראשונה מוריס ואתה, מה? לנסוע לאמריקה צריכים הרבה כסף! בפרט שנים שלושה טוב עכשיו גם כן צריכים לאכול, שלושה אנשים צריכים (לאכול) צריכים דירה, איפה? איפה? מה זה? זה הכל יהיה... יהיה מעשיות מהמעשיות שיספרו יספרו בביאת המשיח! (עכשיו הולכים להקים מפעל הכי יפה משובלל, מהנדס) כן, עכשיו נעשה יותר, מהנדס כזה... הלואי שנזכה, שנזכה לראות את הדפוס והבנין והכל וברוך ה' יש לנו מוכן כבר אגודה שיש לה רשיון שכל מי ש... כל נדיב שינדב, חצי פטור ממס הכנסה, זה גם כן דבר גדול, אנחנו לא אמריקאים אבל יש (לנו) אמריקאים לייבל (אריה) ויכול להיות שיהיה הרבה, הרבה נדיבים הרבה, הרבה עשירים שיתנו, שיתנו על זה, זה חתונה לאט לאט, זה לא... פתאום נעשה חתונה?... נו איפה?... אני יכול חס-ושלום ליפול, ליפול לעצבות, את מצב הבריאות שלי, אני כשאני הולך מכאן לבית שימוש זה ניסים שאני לא נופל, אף אחד לא יודע, חושבים שאני הולך לאט לאט אבל אני, אני מפחד ללכת שלא אפול, אם חס-ושלום, אתה יודע מה זה הנפילה? כן, אבא שלך ה' יתברך יצילני אני מפחד שלא אפול... (אבל הנפילה היתה לצורך עליה גדולה אם לא היה נופל לא היה עולה זה הביא אותו לרבינו) כן, כן, וודאי! כן, הוא היה בסבל במוח בלב והוא קיבל "שמע ישראל", אוי זה רבינו הקדוש... זה היה הפעם הראשון באמריקה, רגע מה? פתק יש פתק באמריקה? המלצה של פיינשטיין? איך? איך היה לו כסף? לפיינשטיין, צריכים לנסוע ולחזור מאיפה יש?... (הנסיעה לאמריקה היתה כולה היתה פלאות, משפחת וועבער ואוכל חמישה חודשים ודירה כזאת היא עם חמישה חדרים איפה מוצאים רק אצל רבינו ושתי דקות מן המקוה וכסא גלגלים!) ועכשיו הם נעשו מתנגדים גברת ווייבר... (הם עוד יחזרו הם רק עבר עליהם בגלל שאיך נותנים לבן אדם בלי לעשות כסף ופרסום זה הפך העולם הם רגילים שצדיק בא לעיר אז הוא מקבל קוויטלאך בכל רחוב בנוא יארק חמישה אדמורים!) כן, אני לא

רואה, לא רואה להתפלל... (אפילו סידור באותיות גדולות?) חלש מאד, אבל ברוך ה' שאני רואה ללכת (זה מן הדמעות של המאפיה) כן, ירד כמו מים... (בקסטה הזו מקליט) זה כולו דיבורים שדיברתי? אנחנו לא יודעים מה שיש בעולם אנחנו לא יודעים מה שזכינו בדורות האלו אנחנו זכינו יחידים בעולם, כל העולם לא יודעים.... יש בעולם... ולא יודעים כלום אנחנו יחידים בעולם שאנחנו זוכים לשמוע ולדבר דיבורים כאלה שכל העולם לא יודעים, אפילו חסידי ברסלב, אנחנו מיוחדים בעולם! (יונתן יש לו מחלת עור שלא יכול להראות את הפנים שלו אפילו) כן? אני היה לי בשבילו שידוך טוב והוא רצה יפיפה, אם היה מתחתן היה לו ילדים, והיא היתה צנועה והיא היתה דבוקה לרבינו, אני חשבתי שזה טוב והוא חיפש עולם הזה, יפיפה, לא מספיק יופי בשבילו, היו צריכים להביא ילדים לעולם, מה, מה? זה שגעון כזה הוא רצה יפיפה היא היתה אשה כרגיל, זה צריך להיות בלתי רגיל? העיקר הוא יראת שמים! (נשאר רק הפתק נְחֻמָּן מֵאֲוֹמָן ניצוץ אחד שורף את כל...) בלי שום הכנה, בלי... והעולה על הכל, "ישראל בער" תלמידי היקר! "ישראל בער תלמידי היקר ועליך אמרתי..." איך הוא נמצא בעולם? ואיך יש לו קיום ואיך הוא בא לטבריה הכל למעלה מן הטבע! מי יודע לעשות חתימה? הם אומרים שמישהו נתן לתוך הספר הפתק, לוי יצחק... (אז כשהיינו באמריקה שמנו בכל בתי כנסיות בנוא-יארק ההמלצה של רב משה פיינשטיין בשביל שיבואו לקחת קמיעות) דבקתם? (כן, דבקנו שילמנו כסף ויש אנשים שהם ממונים והם יודעים לשים בכל בתי-כנסת, שש מאות בתי כנסיות בכל נוא-יארק, הדתיים... והם התקשרו עלינו ובאו לקחת קמיעות אז אני רוצה לשאול אותכם אם כדאי גם בירושלים עיר הקודש להגיד שיש קמיעות ולהדביק מודעות כמו שהיה באמריקה?) את ההמלצה, את ההמלצה והפתק והם יבואו ממילא... (ולהדביק במודעות את הפתק עם ההמלצה?) כן, כן, כן, צילום כן יכולים להדביק צילום על כל הקירות (עם מספר טלפון למי שרוצה פרטי נוספים?) כן...

אנחנו חולים כאלה שאנחנו מזיקים
ואנחנו צריכים להרופא ההכי גדול:

[אתה נגלת] זה הניגון של רבינו של חג השבעות, מתן תורה, אתה נגלת. מה שרבינו הקדוש גילה על שמחה, על נגינה, אין בעולם! חדשות, חדשות כאלה שכולם מתפלאים "איך הוא ידע הענין של הנגינה?" נגינה זה דבר... ורבינו הקדוש אמר טוב להחיות את עצמו באיזה ניגון, לנגן איזה ניגון (מעין עולם הבא זה גם ניגון של רבינו?) כן של ראש השנה, אוי, איפה כל הניגונים שלי היה, לי כל כך ניגונים (ניגון של פסח) [סבא שר] "אדיר במלוכה, בחור כהלכה, גדודיו יאמרו לו מה, מה יאמרו? לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה, כי לו נאה כי לו יאה..." לא, לנו לא ניקח לנו הכבוד, הכבוד רק לה' יתברך "מי זה מלך הכבוד?" כן, "לך ולך הממלכה..." והכבוד הוא רק לה' יתברך "לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה, כי לו נאה כי לו יאה..." "כי לו נאה" הכבוד והמלוכה רק לה' יתברך "כי לו נאה כי לו יאה!" [סבא מושך בנעימה את המלים כי לו נאה כי לו יאה] "לך ולך" אנחנו לא ניקח כלום, כן, על הכבוד ועל הממשלה, "כי לו נאה כי לו יאה" "סיפורי מעשיות" כזה מעשיות, מעשיות כאלו שזה כל החיות של כל העולם של כל ישראל, מעשיות כאלו אין מעשיות כאלו! אוי מה שיש בעולם, אוי מה שיש, מה שיש... פלא כזה עוד לא היה בעולם כמו רבינו רבי נחמן, כל דיבור ודיבור שיצא מפיו זה כל תקותינו וכל חיותינו וכל ישועותינו וכל חיינו, הכל! הלואי יהיה זמן שכל העולם יתקשרו ויתקשרו לרבינו הקדוש וימסרו נפשם לקיים כל דיבור ודיבור שגילה בספריו, כי זה כל תקותינו וכל חיותינו, כן, אבל אני זוכר שזה היה בשפלות כזה, ומה שאני סבלתי עם משפחתי, מה שאנחנו סבלנו רק מהשם ברסלב, וברוך ה' אני... שאני חי עכשיו אני נמצא בעולם, זה למעלה מן הטבע, אי-אפשר להבין מה שעבר עלי... ואני סבלתי את כל זה ואני ברוך ה' אני חי, זה רואים בזה מה שיש למעלה מן הטבע, אנחנו לא יודעים כלום מן החדשות שיש בעולם, אם היינו יודעים... היה כבר כל העולם....

צריכים להודיע גם להבנים....

צריכים להודיע גם להבנים שיש רבי נחמן מברסלב בעולם, אוי מה שזה, מה שזה, מה?! איזה רפואה! איזה רפואות! איזה ישועות! איזה כח! איזה פלא! מה שלא היה עדיין מעולם, וזהו הגאולה השלימה שאנחנו מקווים ומצפים בכל ימי חיינו, וזהו העיקר של התורה העיקר של הכל! הוא מכניס התורה באדם, אמונה אמת שזה פלאות כאלה שאין בעולם ככה הוא גילה, אני לא כלום מה אני יודע, אני... הוא גילה טיפה מן הים מענין גדולתו שהוא יכול לעזור לנו, אנחנו חולים כאלה שאנחנו מזיקים ואנחנו צריכים להרופא ההכי גדול שבעולם והרופא כזה שהוא יכול לרפאות אותנו, זה רק רבינו, רבינו הקדוש רבי נחמן רבינו הקדוש אמר "אני נהר המטהר מכל הכתמים" כתמים כאלה שיש לנו מי יכול לנקות רק... נְחֵמְךָ נְחֵמְךָ נְחֵמְךָ מאומן....

"אני נהר המטהר מכל הכתמים":

רבינו הקדוש, השיחות שלו "אני נהר המטהר מכל הכתמים!" שום צדיק לא אמר דיבורים כאלה, כן, "אני נהר, המטהר מכל הכתמים!" מכל התאוות! כן, הוא מטהר אותנו מכל... עכשיו אני זקן וחולה, וכל לבי... אבל אני היום, אני רחוק מאד, אין לי כוח לעבוד ה', לומר תהילים, להתפלל זה קבלה כמו... אני התפללתי בכל כוחי, כן! וגם כן, יש הרבה לספר ולדבר, אני לא יכול לדבר. איך הוא אמר תהילים! [רבי ישראל קרדונר] איך הוא התפלל! איך הוא היה תמיד לפני ה' יתברך! מקושר תמיד, תמיד לה' יתברך, באמונה, בשמחה!... אני כבשתי, כל העולם יכבוש! יאמרו שבעל הפתק הוא בא כבר בבני ברק, אני אתך, בבני-ברק! אמרו, יאמרו שבעל הפתק הוא בא כבר בבני ברק, וסימן? יש כבר! יש חבר כזה בבני ברק? נלך בבני ברק ונשיר נְחֵמְךָ נְחֵמְךָ נְחֵמְךָ מאומן, כל בני ברק! (אתה רוצה ללכת, לטייל בבני-ברק?) כן, אני הבעל הפתק, (אתה רוצה לקחת שלטים? נשים על

2 נח נחמן מאומן 2 נח נחמן מאומן 2 נחמן מאומן

האוטו, שלטים גדולים? שידעו שפתק והבעל הפתק בא? עם שלטים גדולים? כן! (אז יהיה רעש גדול, בכל בני ברק) תגיד לאורי, שיכין גדולים! איפה? איפה בני ברק?... (אתה סיפרת לנו, שרבי ישראל קרדונר היה רוקד בפורים, וכל המתנגדים היו כאין ואפס) מאיפה הוא לוקח את זה הניגונים, והריקודים! מאיפה הוא לוקח את זה? אבל אני ראיתי, הריקוד שלו, הניגונים שלו, נו, נו, מתי נלך? (סבא. יש הרבה לעשות, צריכים ללכת בכל העולם ולשיר 2 נח) כן. כן! (יהיה עולם חדש!) כן! (כולם ישמחו, איך שייגידו 2 נח נחמן מאומן ולא יהיה חולים! סבא, יש לי סיפור לספר לך, סיפר לי בחור אחד, שהיה לו טייפ, בחתונה, הוא רצה, להקליט רב גדול ופתאום הבטריות הפסיקו לעבוד, אז אבא שלו אמר לו, יש סגולה 2 נח נחמן מאומן, הוא אמר ככה, אחרי כמה דקות, הבטריות התחילו לעבוד. הוא אמר לי, היה לו צער גדול, אולי הבטריות נגמרו, אז אבא שלו אמר לו. תגיד 2 נח נחמן מאומן, איך שהוא גמר להגיד, הטייפ התחיל לעבוד! סבא, היה ילד אחד, היה חולה מאד, היה לו נפוח היד, הוא הלך לרופא אחר, הרופא אמר צריך לעשות ניתוח, הוא אמר לי, הוא לא ילך לרופא. הוא אמר לרופא, אני לא עושה ניתוח, הוא אמר לי, שבועות, 2 נח אחרי כמה שבועות זה נעלם לגמרי! ככה הוא סיפר לי הבחור, הוא אמר, היה לו, התנפח לו היד והיה לו חתיכת בשר והוא לא ידע, מה לעשות והוא הלך לרופא, הרופא אמר, צריך לעשות ניתוח והוא לא ידע, מה לעשות ואמרתי לו, תגיד 2 נח נחמן מאומן ויהיה בסדר, הוא אמר, אחרי כמה שבועות, זה נעלם! סבא. צריכים ללכת בכל ארץ ישראל, יש הרבה מה לעשות!) איפה? (בכל ארץ ישראל) אה? כל ארץ? (כבת ים, בחולון) אה? כן. כן. (צריך לעשות רשיון שיהיה לך רמקול, בתוך האוטו?) כן, כן, רשיון. (אז תוכל לקחת את הרמקול, בתוך האוטו, כל היום וכל הלילה, תוכל לישון בתוך האוטו, תוכל לאכול לשתות ולשיר כל היום וכל הלילה) כן. אני אלך! (נוכל לקחת ספרים ושלטים) צריכים לספרים? כסף? ! יוא! [סבא צוחק]

(סבא? הגיע הזמן, צריך למלאות את העולם, עם ספרים כחול הים) כן... כן! רואים פלאות הבורא כאלה חדשים, זה מרבינו! אחותו של הנשיא, היא גם-כן, זכינו שהחיינו לזמן הזה, לזמן הזה, מה שהיה בברסלב... (סבא, מה שהיה היום, זה סימנים גדולים על גאולת עם ישראל) כן. כן. רואים שבכל מקום, מוכתר ומוקדש לשמי, (מה רואים?) רואים פלאות הבורא, פלאות כאלה חדשים, שלא היו מעולם, זה מרבינו, הוא חדש, מחדש אותנו ואת כל העולם, הוא מתקן כל העולם רבי נתן אמר לפני ההסתלקות, ביום ששי בעשרה בטבת, אמר: "דף אחד מספרי רבינו, יעקור את כל הרע מן העולם! אתם תהיו חזקים, בכסף, בטרחה ו בכל עניינים" לדפוס ספרים, להדפיס, ההדפסה לבד זה הגאולה, הדפוס, להדפיס, להדפיס, ולהדפיס... כן. כן. ככה ציוה רבינו, זה מקובל באמת, רבינו הקדוש ציוה, להדפיס כל כך, שיהיה מלא כל העולם, כל בית עם ספרי רבינו ורבי נתן וכן כל אנשי רבינו, הם מסרו נפשם על זה, (ורואים שזמן הגאולה, מתקרב מאד, בגלל שהספרים...) כן. כן. רואים שה' יתברך מנהיג העולם והפרסום רבינו, מה שנעשה בזה, בכל עניין קטן, מה שנעשה מזה, בעולמות העליונים! מה שנעשה בזה! אין להשיג! (אז, מה? מותל עלינו לעשות? לקרב את ביאת המשיח? עכשיו, בכל יום, כל רגע?) לעסוק "בתהילים" "ובליקוטי תפילות" ובעבודת ה', זהו! זהו התקרבות הגאולה על פי דעת רבינו, בלי רבינו אין כלום!

העיקר, הסוד והיסוד והשורש!

הוא העיקר והסוד והיסוד והשורש, זה לשון רבינו, העיקר והיסוד, זה השורש, הכל תלוי ברבינו, כל הגאולה, ביאת המשיח וכלל התיקון שלנו ושל כל העולם תלוי בו! תלוי בזה! ברבינו! העולם מקשים, מה זה רבינו? למה זה? יש הרבה צדיקים, קורח גם-כן אמר, "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה', מדוע תנשאו?" אבל התירוץ, רבינו הקדוש, כבר אמר, זה, כבר נגמר, גמרתי ואגמור! ורואים שאין דבר בזה בכל העולם, שיהיה לו שם כזה,

שכולם ידעו ויראו, רק רב נחמן! זה העיקר והיסוד של כל העולם! כולם!
כולם! יש לנו כבר תורות כאלו, תורות כאלו, מה שיש, בזה העולם!

אני סוד מכל העולם כל העולם לא יודעים...

אני סוד מכל העולם, כל העולם לא יודעים, מרגישים! אבל מה שזה! זה יחדש כל העולם, יחדש ויתקן כל העולם, יקבלו כולם את עול מלכותך, (אז זה כבר ממש. הולך וקורה עכשיו?) כן. כן. כן. אני הייתי לפני שבעים שנה וראיתי מה שהיה ברסלב ומה שעכשיו! אז, אתם לא יודעים, מה שהיה, אני רואה מה שהיה ומה שעכשיו, אז רואים בחוש, שהגאולה מתקרבת קרוב קרוב, היא מתקרבת ואנחנו צריכים להדפיס ולעבודת ה', באמונה בהתורות האלו, בהמעשיות האלו מעשיות כאלו! שיחות כאלו! אין! "ליקוטי הלכות" "ליקוטי עצות" נו, אנחנו צריכים, אנחנו ישנים, צריכים ביום ובלילה תמיד לעסוק בזה ולהיות מלא וגדיש בעל פה, זה עיקר כל תיקונינו, תקוותינו וכל מה שאנחנו מדברים, עוד לא מגיע אפילו טיפה מן הים מעניין זה! רבי נתן, איי אפשר להבין, הוא היה בסכנות, בכל יום ובכל עת, הוא היה בסכנות, הם אסרו אותו והוא היה ישב בבית סוהר, ונסע ובכל מקום שהלך, היה מסוכן להרגו, נו, אנחנו רואים שעכשיו, כל העולם יודעים, שהיה רבי ותלמיד כזה, רבינו הקדוש אמר... "הבעל שם הקדוש אמר, הבעל שם הקדוש, הבעל שם טוב, הוא היה מותר במופתים והוא עשה מופתים כאלה, היה לו תלמיד, שהוא נסע איתו והוא סיפר מה שראה בעיניו, מופתים כאלה, תחיית המתים ורפואת חולים, פלאות, פלאות, ואני אסור במופתים" כי אם היה רבינו, היה מותר במופתים? כל העולם היו מתקרבים! ואפילו הבעל שם טוב וכל הצדיקים הקדושים, לא השיגו, מה שרבינו הקדוש השיג. מה שהיה לנו, זה עניין מיוחד, עולה על הכל, יש הרבה דברים שזה... "ואת עלית על כולנה..." "פיה פתחה בחכמה..." על ידי שהמוכיח, אשת חיל, פותח את הפה, על ידי זה, נתגלה חכמה "ותורת חסד על לשונה!" תורת חסד? הלומד תורה על מנת ללמודה, ללמד לאחרים. חסד, ע"ב! [שבעים ושתיים] חסד,

חסד, חסד! יש חסד? יש אמת! אמת ואמת ואמת! ואמת עולה על הכל!
 חסד? יש חסד, וחסד וחסד, אבל "את עלית על כולנה!" האשת חיל....

"ותורת חסד על לשונה":

"ותורת חסד על לשונה"... מה שיש "ליקוטי מוהר"ן" הוציא דיבורים כאלה דברי ה'... הוא הרגיש [רבי ישראל קרדונר] איזה חוזק, איזה גבורה "עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון"... איך יכולים ללכת, לעזוב את הדבר הזה לבדו? יהיה כל ניגון, היה לו בשמים. "ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים..." אנחנו רקדנו וקבלנו אבנים, כל האבנים שהיו בשוק קבלנו, כן, מה זה? משוגעים? הם רוקדים? נראה... רק סבלנות, נראה, נראה מה שיהיה בעולם, איזה אור איזה שמחה איזה חיים יהיה בעולם! זה לא חיים, עכשיו זה לא עולם, זה לא כלום. כשיש מה שרואים מה שיש "בליקוטי מוהר"ן" תורות כאלו דיבורים כאלה, עוד לא היה פלאות כאלה בעולם, זה כלליות כל התורה כל דיבור של רבינו הוא כלליות כל התורה וכל נפשות ישראל וכל התיקונים של כל אחד מישראל. אבל מה עוד... ברוך ה' אבל קרוב הזמן שזה יתגלה בעולם מה שיהיה, מה שיהיה... אני לא ידעתי איך היה נשאר בחיים כשהוא אמר "פיה פתחה בחכמה" הוא רצה חכמה איך הוא נשאר בחיים... אחך-כך "ותורת חסד" איפה אני? יש תורת חסד? ! יש כבר! יש לנו כבר כל, כל, כל מה, כל הישועות שאנחנו צריכים יש לנו כבר, רבינו הקדוש בזה העולם והוא השאיר, נתן לנו "ליקוטי מוהר"ן" "סיפורי מעשיות" שיחות כאלו, כל דיבור "חיי מוהר"ן", מה זה?! יהיה העולם יהיה עולם אחר, כל דיבור שגילה רבינו יברא עולם חדש... רק לשמוע דיבור אחד יוצא מן הלב כזה....

רק רבינו הקדוש בעצמו כתב עם נקודות:

(והשם של רבינו, זה החסד הכי גדול שה' יתברך נתן לנו...) לא ידענו,

לא דובר בשום ספר מזה, מִנְ נח, רק רבינו הקדוש בעצמו, כתב את זה, עם נקודות בפתק, כן ג נח נחמן מאומן, הוא בעצמו, זה השיר שיחזיר כל העולם לה' יתברך. וגם־כן, כל דיבור של "הליקוטי מוהר"ן" ושל "סיפורי מעשיות" ושל השיחות, ההלכות, מה שזה? ! מה שיש לנו? ! רבינו הקדוש אמר כשיבוא משיח יהיה ישיבות הרבה שילמדו, כל הישיבות ילמדו ספרי רבינו וכל הלומדים יתבטלו ויתביישו ורבינו הקדוש קורא אותם, המפורסמים של שקר! רשעים! זה ראשי תיבות רב"ל, יש רבי של רשעים! יש רבי, רבנים שהם רשעים! (רשעים בחושך ידמו) [עיין בליקוטי מוהר"ן תורה קי"א חלק א'] אה? רב"י! [החברים והסכא שרים ג נח] ג נח נחמן מאומן זה הניגון של ראש השנה, הניגון של ראש השנה, (עשייתם מזה הניגון?) כן. אני חיכיתי כל השנה לשמוע בראש השנה זה הניגון! אני חיכיתי כל השנה לשמוע החזן אומר השמונה עשרה, (מה הוא אומר?) "כי אתה שומע קול שופר" נו, נו, קול שופר? זה הראש השנה של רבינו! "ומאזין תרועה, ואין דומה לך" ג נח נחמן מאומן... הם ראו את זה שהוא יעיד עלי... ויהיה... או... נגון כל כך יפה... עדיין לא שמענו מניגון כזה ג נח נחמן מאומן, כשמוליקין החתן והכלה מהחופה, מזמרין, צריכים לזמר זה הניגון. כן! יהיה כל כך יפה! (ובעזרת ה', יהיה החתונה ביום עם ישראל והמשיח?) כן. כן.

(אז ישירו?) כן, יהיה בכל מקום ובכל הרחובות ובכל מקום, יזמרו ג נח, שיר חדש. ג נח נחמן מאומן זה הניגון, הוא חדש, זה שלח רבינו בראש השנה, ה' מלך, ה' מלך, ה' מלך, זה הניגון, הוא מודיע, ה' מלך, ה' מלך, ה' מלך, זה הניגון. "כי אתה שומע, קול שופר ומאזין תרועה, ואין דומה לך, נחמן מאומן, ג נח נחמן מאומן..."

רבי נתן אמר, אם יפסקו לו גהינם
אז הוא יגיד תורה מליקוטי מוהר"ן...

רבי נתן אמר, אם יפסקו לו גהינם, בעולם הבא, אם יפסקו לו גהינם אז הוא

יגיד תורה מליקוטי מוהר"ן, יבואו כל הצדיקים לשמוע, אז יהיה נעשה שמה גן עדן! אז יש כבר רפואה! יש ליקוטי מוהר"ן! יש ספרי רבינו, כבר גמר הכל! נְחֵמְךָ מֵאֲוִיבֵי מֵאֲוִיבֵי. ליטאי אחד הסתכל אז הוא אמר, אם הוא תלמיד חכם וירא שמים? שיהיה ברסלב! שיהיה ברסלב! (רבינו אמר, ממני אף אחד לא הפסיד) לא הפסיד, כן.

צריכים לעשות מה שקשה!

(בספר הנשרף כתוב, מגודל מעלת הכנסת אורחים, סבא מקיים את זה) יוא, (אתמול סבא אמר לי שהעצה על כל הדברים, זה "הליקוטי תפילות" להתפלל לה' להגיד "ליקוטי תפילות" אבל זה עצמו קשה לקיים!) נו! צריכים לעשות מה שקשה! רבינו הקדוש נתן לנו רק מה שקשה, חצות, התבודדות, ללכת ליער... כל מה שקשה? צריכים לעשות בשביל ה' יתברך! וגם-כן, רבינו הקדוש אמר: "להתקרב אלי, זה קשה מאד, זה יותר מחצות!" (הוא גם אמר, שהוא מקנא בתלמידים שלו, שיש להם רבי כזה!) התלמידים שלו? היו חיילים כאלה! גיבורים כאלה! כן, שהם לא מסתכלים על אף אחד, נלחמים עם כל העולם, גיבורים! כשיבוא משיח, יהיה חתונה יפה, יספרו כל אחד מה שעבר עליו. רבינו הקדוש אמר: "כשיבוא משיח, יהיה הרבה מעשיות, מכל אחד מאנשי, יהיה הרבה מעשיות!" (נכון שרבינו אמר שכשהמשיח יבוא, יהיה משיח כזה שיוכלו לנסוע מסוף העולם, עד סופו! אחד שיהיה לו, בלבול בתפילה, יוכל לנסוע למשיח!) כן. כן. (לבקש עצה?) כן! רבינו הקדוש גילה מאוורון מ... שיהיה טייסים, מטוס! (אבל בזמן תפילה לחזור למקום שלו?) כן! שלא יעבור זמן התפילה, (רבינו אמר, ביני למשיח, אין שום חילוק, רק שלמשיח ישמעו ולי לא שומעים, יש כזה שיחה סבא?...)

אחד מאנשי רבינו היה שקול כנגד כל העולם !

אחד מאנשי רבינו היה שקול כנגד כל העולם, עם הגאונים, על כל הגדולים ! אני חשבתי, רבינו הקדוש אמר, "הבעל שם טוב, היה לו שישים תלמידים, הם היו שישים גיבורים, אני צריך גם-כן, שישים גיבורים, רצון יראיו יעשה..." אז מדוע, לא היה לו שישים? שישים תלמידים? אז אני אמרתי, שרבינו הקדוש מגלה, מרמז לנו, היה לו, היה לו רבי נתן אחד, היה שקול כנגד כל השישים גיבורים! היה לו! הוא אמר שהוא צריך? והיה לו! כן. כן. היה לו רבי נתן. (כלול כנגד כולם) כן! (ראיתי מכתב, בעלים לתרופה) כן? (שרב נתן כותב לבן שלו רב יצחק) יוא? (שירגיש את "האשרינו" הלואי שיזכה פעם אחת בחיים, להרגיש את "האשרינו" שהוא אומר, בכל בוקר) כן.

זרקו אבנים להרוג, להשמיד !

רבי נתן נסע עם בנו ר' יצחק לחתונה, היה החתן, היה זמן החתונה, הם נסעו לחתונה, אז המתנגדים שמעו שר' נתן, יבוא עם החתן? אז הם הלכו עם אבנים וזרקו אבנים, להרוג להשמיד, כן, על רב נתן ועל החתן, נו, נו, היה צריך חס־ושלום... דבר כזה? אחד נוסע עם בנו בשביל החתונה, לעשות חופה, מקבלים אותו באבנים? אז הם זרקו אבנים, להרוג. אז הם היו בסכנה, אז נתחבאו ביער, היה יער, אחר כך הם ראו שאיננו, אז הם הלכו, הם הלכו לחפש את רבי נתן, איפה רבי נתן? איפה הוא ברח? איפה הוא? אז מצאו אותו, שהוא היה מרקד, בשמחה גדולה ביער והוא היה מרקד בניגון כזה! בהתעוררות כזה! "גדולתנו ותפארתנו יהיה בעת ביאת משיח צדיקנו, ווען משיח וועט קומען, אונזער גרויסקייט, אין אינזער שיינקייט, וועט מען זיין, ווען משיח וועט קומען" הניגון של "אשת־חיל" התעוררות כזה! (איך המילים, סבא?) "גדולתנו ותפארתנו, אונזער גרויסקייט, אין אינזער שיינקייט, וועט מען זיין א משיח וועט קימען, חסידים, ווארפען שטיינער..."

אני... הוא החיה את עצמו ושימח את עצמנו בזה, משיח יבוא? אז... (ידעו מה זה ברסלב?) רבינו אמר, "שהמשיח יספר מהבעטליר השביעי" מספר? (שהמשיח יספר את המעשה, של הבעטליר השביעי) אה? של הבעטליר השביעי? הוא השאיר את זה למשיח! (יש תורה. שאחרי זה, רבינו אמר סי גיווען א שיינע חתונקלה) א חתונכלה? ואיזה שיר ינגנו בחתונה? שיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, זה השיר שיהיה כשהמשיח יבוא, שיהיה הגן עדן של כל הצדיקים, בכינור של ע"ב נימין... (איזה שיר? זה יהיה הגן עדן, של כל הצדיקים, סבא?) פשוט, כפול, גַּן נְחֵמָה נְחֵמָה מְאֹמֵן פשוט, כפול, גַּן נְחֵמָה נְחֵמָה מְאֹמֵן [סבא שר גַּן נְחֵמָה] זה הניגון, של ראש השנה, אני נגנתי את זה, על גַּן נְחֵמָה, אבל זה הניגון של ראש השנה, "כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה" ומאזין תרועה ואין דומה לו! אני נגנתי את זה על גַּן נְחֵמָה, גַּן נְחֵמָה נְחֵמָה מְאֹמֵן, גַּן נְחֵמָה מְאֹמֵן, עכשיו הניגון הזה, גם-כן זה מרבינו, גם-כן של ראש השנה, גַּן נְחֵמָה נְחֵמָה מְאֹמֵן [סבא שר גַּן נְחֵמָה בניגון אחר] אני חברתי את שניהם (זה פשוט וכפול?) כן! (שמעתי שר' נחום שוסטר, קירב כמה גדולים, בזה שהוא התחיל להגיד תיקון חצות ור' מרדכי סוקולובר ועוד כמה גדולים, שאלו אותו, מה אתה אומר? תיקון חצות? הוא היה סנדלר פשוט, מה אתה אומר? תיקון חצות?) יוא! (הוא אמר להם, "אתם לומדים לכם לא חסר בית המקדש?!") "אתם צדיקים, אתם לומדים, אבל אני איש פשוט! אני צריך..." (יש דיבור מרב נפתלי, "מתי שיתפרסם "ליקוטי מוהר"ן" אז יהיו מוכנים לגאולה" כשיתחילו ללמוד ספרי רבינו...) אבל עוד לא... זה מתקדם, זה מתבשל ומתקדם... (מי ידע "מהמגילת סתרים" חוץ מרב נתן ורב נפתלי, בדורות האחרונים גם מישהו ידע מזה? רבי ישראל קרדונר, ידע מהמגילת סתרים?) לא. לא. זה סוד, זה ידע רק רבי נתן ורב נפתלי, אולי עוד עדים... (ר' נחמן טולטשינר לא ידע מזה?) אינני יודע, רב נחמן מטולטשינר, הוא קיבל מרבי נתן, אולי הוא ידע גם-כן. (יש דיבור מרבי נתן: "מיין משיח איז שוין דא" [המשיח שלי כבר פה] מה הפירוש של הדיבור הזה?) שכל אחד...

צריכים להתגעגע ברצון חזק:

(מה אני אגיד לו? איך אני אתחיל לדבר איתו?) תפילה, תפילה תמשיך בתפילה. (להתפלל שיתקרב?) כן. (סבא איך התקרבתם לרבינו? מי קירב אתכם? רבי ישראל, קירב אתכם או לפני כן?) לפני כן נודע לי, שיש ספרי ברסלב, שאסור לדבר, שאסור ללמוד אותם, אז מצאתי ספר "השתפכות הנפש" בתוך פת, שק זבל, אני ראיתי את הספר, קיימתי המצוה להוציא אותו, זה בזיון, פת זבל? היה גניזה בישיבה, של ספרים ישנים, בשביל לתת אותם לגניזה, אז הלכתי לגניזה, לזרוק את הספר, זה היה ספר ישן, בלי כריכה, בלי ספר, הלכתי לגניזה וטרם שזרקתי, הבחנתי ששם הספר "השתפכות הנפש" נו, אמרתי השתפכות הנפש? אני היה לי, געגועים להשתפכות נפשי לה', אז אולי זה טוב בשבילי? אולי ה' יתברך שלח את זה בשבילי? להחיות את נפשי, חפשתי ספרים לקרר את נפשי! אמרתי, אולי הספר הזה יכול לעזור לי? התחלתי לקרוא, וראיתי שזה מן השמים, זה טוב...! אז למדתי הרבה בהספר, בהתעוררות, בהתלהבות, אז באו החברים שלי, הם ראו שאני לומד בספר ברסלב, אז אמרו לי, "מה אתה עושה? בספר הזה אתה לומד? אתה קורא בספר הזה? אסור לקרוא בספר הזה, אתה לא יודע? זה מספרי ברסלב?" אמרתי, "רשע! זה הספר אסור ללמוד?!", אוי, אתה לא יודע מה שיש בעולם! זה מספרי ברסלב... צריכים להתגעגע ברצון חזק, ווי אזוי צו זיין א יוד אן ארליכער יוד אבער א יוד, על כל פנים, שלא עשני גוי, א יוד זאלסט זוכה זיין צו זיין א יוד אן ארליכער יוד....

איך להתקרב לרבינו? איך עושים?

נו, צריכים לפרסם את זה, שהעיקר הגאולה, תלויה ברבינו רבי נחמן, להתקרב אליו. מה להתקרב? ללמוד ספריו ולקיימם, אז יהיה הכל, אז יהיה, הגאולה השלימה. (מה עיקר העצה, של רבינו? מה עיקר העבודה?) זה

עיקר עבודה, עיקר מה שגילה רבינו, אמת כזה! ולהתגבר על כל השונאים, על כל! יהיה פלאות כאלה, שכל העולם, כל הגוים, יתיהדו, כן. יהיה פלאות כאלה, שכולם יראו בעיניהם, את ה' יתברך והתורה והאמונה ו... זה רבינו הקדוש! הוא, בכח כל דיבור, שגילה לעולם, שיש ממנו ומתלמידו רבי נתן, "הליקוטי הלכות" "ליקוטי מוהר"ן" כל דיבור שלהם, זה תיקון כל העולם וזה על ידי זה, יבוא משיח ויהיה הגאולה השלימה! כל הגאולה תלויה ברבינו רבי נחמן, שנזכה ללמוד ספריו, באמת ולקיים ולקיימם, כן. זה הוא יגלה וידריך אותנו לכל התורה. זה העיקר, השורש והעיקר, רבינו רבי נחמן! כל תורה, כל דיבור, כל מעשה, כל שיחה, שגילה בעולם, זה כל חיותינו ותקוותינו ועל ידי זה יהיה הגאולה! זה דבר ידוע לנו בקבלה ורואים בחוש, שהמחלוקת שהיה, על ברסלב, זה היה ענין גאולה, זה מתבשל. מזמן שרבינו הקדוש היה בעולם, זה מתבשל, מתבשל... (אז כבר, די קרוב? זה קרוב מאוד, הענין הגאולה, ביאת המשיח?) בודאי! בכל רגע!

אם עם ישראל יתקרבו לרבינו, ולא ישמעו לכל הרבנים, לכל המתנגדים, אז יהיה הגאולה תיכף!

אם עם ישראל יתקרבו לרבינו ולא ישמעו לכל הרבנים, לכל המתנגדים, כן, אז יהיה גאולה תיכף! כן. (והרחוקים יגידו גַּן נְחֻמָּן זה מה שהם צריכים? פשוט? זה יקרב זה יביא אותם?) קודם כל, מי שיקבל! יקבלו, יקבלו, אפילו אחד שמתקרב לרבינו זה התקרבות הגאולה אפילו אחד שמתקרב לרבינו זה התקרבות הגאולה, זה ידוע לכל! יכולים לראות ולהבין שמעשיות כאלו, לא היה, רק משיח יגיד פירוש על "המעשיות" וגם על "הליקוטי מוהר"ן" וזה הוא, החיות של כל עם ישראל ושל כל העולם, תיקון כל העולם, זה ענין חדש, ענין הגאולה השלימה והאחרונה, שלא יהיה אחריה גלות, עכשיו הגאולה... היה גאולות והיה אחריהם גלות, אבל עכשיו, הגאולה הזו, לא יהיה אחריה גלות כבר, ויהיה ניסים ונפלאות כאלה בעולם, ש... בהתגלות כזה, שיתקרבו כל העולם לה' יתברך וכל הרשעים

והאפיקורסים והרחוקים, יש להם תיקון, מה שאפשר ומה שאי אפשר יהיה להם תיקון, על ידי רבינו, זהו! בזה תלוי כל עיקר הגאולה שלנו ושל כל העולם זהו עיקר הגאולה, ספרי רבינו רבי נחמן! ללמוד ולקיים, אז יהיה עולם אחר... ועכשיו? זה חושך גדול, נתרחקנו מאד, אבל רבינו רבי נחמן הוא מקרב את כל העולם את אלו שנדמה שאי אפשר לקרבו, בשום אופן בעולם, ורבינו הקדוש הוא יכול לעזור! הוא יכול לתקן ולרפאות ולהחיות ולקרב לה' יחברך, לתורה, לאמונה, הכל תלוי בו, כן. שהעם יתקרבו, לא יסתכלו, על רבנים ועל המתנגדים והם... כל אחד יכול לראות מה זה "הליקוטי תפילות" ומה זה "ליקוטי מוהר"ן ומה זה "ליקוטי הלכות" ומה זה "ליקוטי עצות"! זה יהיה עולם חדש ויתקרבו כל העולם לה' יתברך ולתורה. שיר חסד זה ע"ב, חסד! [עייני בליקוטי מוהר"ן תורה ח חלק ב'] ופשוט, כפול, משולש, מרובע, זה חסד! שבעים ושתיים נימין של הכינור. רבינו כבר אמר "הכנתי כבר הכל למשיח!" הוא, הוא כבר הכין לנו כל הישועות, כל מה שאנחנו צריכים... אבל לא שמים לב ולא יודעים, אז הוא כבר נמצא בעולם, הגאולה נמצא בעולם, ולא יודעים, רק ממשיכים עצמם, כל העולם, ממשיכים את עצמם לרבינו ואומרים שזה הוא הגאולה! כל העולם!

הפתק? אפשר לפרסם אותו ברדיו ובטלוויזיה?

(הפתק? אפשר לפרסם אותו ברדיו ובטלוויזיה?) כן. כן. זה מסוגל מאוד. בכל אחד שצריך ישועה, יש לו, איזה צרה, (איזה צער?) יש לו מה שיש, מה שיש לו, איזה צרות, שישירו בשמחה, את השם ולכוון, הוא יכול לעזור לנו שנזכה! העיקר, לקבל מהתורה, מהאמונה, אמונה אמיתית! יש אמונות הרבה, יש אמונות, גם אצל הגויים, יש אמונות, אבל הכל שקר, אבל אמונה אמיתית, זה ענין מיוחד... צריכים לקבל זה... מה שמו יורם? בלילה, הוא לא צריך האוטו בחולון, בלילה, הוא יכול לתת... נו, את אוטו וניסע בכל הערים, עם רמקול וגם (ספרים ופתקאות?) כן. והניגון של... איך קוראים לזה? (קסטטה?) כן. קסטטה וניסע בכל הלילה בכל מקום, נעשה רעש,

נעשה רעש בעולם שיש רבי נחמן מברסלב! כן. הם יכולים לדבר הכל, אם יצא מניעות מהממשלה... (למה?) הם יגידו, שלא נותנים להם מנוחה, לא לישון, (הם יבואו לרקוד איתנו, הם יצאו מהבית) כן. בכל ארץ ישראל, (גם בטלוויזיה? הם יכולים לראות, כולם בבית אחת!) כן. (אפשר לרקוד וכולם רואים באותו זמן?) כן. כן. כן, צריכים לדבר, יש שמה בטלוויזיה, יש שמה, בקי, הויזמן, שהוא... על-ידו, אנחנו יכולים, לעשות בטלוויזיה, מה שאנחנו רוצים, הוא מקורב לרבינו... (אז זה טוב להראות את זה בטלוויזיה?) כן. כן! בוודאי! בוודאי! כן. כן. כן, נקבל נשמות אמיתיות, נרקוד ונשאל ונזמר, וגם-כן אנחנו יכולים לרקוד, בכל הרחובות, בכל מקום, עם אוטו, בכל מקום שהם! של... רמזורים? רמזורים שצריכים לעמוד, אז נעמוד גם-כן! אנחנו ישנים, מדוע נישן? צריכים להגיע, לפרסם את האמת, שמתקבל רבינו בעולם!

הם רבנים אבל לא צדיקים!

הרבנים! שך וכל הרבנים, הם רבנים הם... אבל לא צדיקים! יש בהם שקר הרבה, מחפשים כסף וכבוד ופרסום, אין להם... שום קשר איתם, עם האמת... (זה טוב לפרסם, מה שאתם אומרים על הרבנים? זה טוב לפרסם שזה שקר?) כן. כן. אפילו יגידו עלינו, מה שיגידו... אבל הם לא רוצים להכניע עצמם, הם לא מחפשים אמת, הם מחפשים כסף וכבוד, כן. וגם... גם, גם לוי יצחק, אני... (אז אנחנו נרקוד ברחובות ולא יקח הרבה זמן עד שכל עם ישראל ירצו את זה, בעצמם) כן. כן. בכל עיר, בכל כפר, עם האוטובוס, אני חושב, שהוא בלילה, הוא יתן לנו את האוטו שלו, כי יש לנו, יש נהגים, ויש ברוך ה', אבל האוטו, הוא יתן בלילה, הוא יתן, זה לא ביום, מתי שהוא צריך... (ניתן לו בחזרה).

שכל עם ישראל יראו את הפתק בבת אחת!

(אפשר, עם הטלוויזיה, שכל עם ישראל יראו את הפתק, בבת אחת!)
 נו, מה שיודע, צריכים לעשות! (י. ס. עבד שנים בזה, הוא מקצועי) נו, נו,
 אולי הוא? כנראה נברא בשביל זה, כן. כל אחד צריך לעשות כל מה, שהוא
 יודע, מה שהוא יכול הוא מחוייב, אם לא? אז נחשב, כמו שהוא עשה, כל
 הצרות, העיכוב הגאולה וכל הצרות שאנחנו סובלים כל אחד מישראל, כל
 עם ישראל, הוא חייב, כן, אם הוא יודע לעשות ולא עושה? אז זה דומה,
 כאילו הוא חרב והביא את היטלר וכל הצרות שבעולם! (ואם הוא עושה?)
 אם עושה? אז זה, אין דבר... זה, אין גבול, הוא צריך לעשות, (עוד ועוד
 ועוד בלי סוף) כן! האמת? שום כח בעולם לא יכולים כנגד האמת! אנחנו
 רואים, רבינו רבי נחמן, הוא איש יחיד והוא לא שואל, לכל העולם, הוא
 אומר, מה שהוא רוצה! יש לו "הליקוטי מוהר"ן" כזה "וליקוטי הלכות" כזה
 ומעשיות כאלה ושיחות כאלה, והם מספיקים לנו, להחזיר את כל העולם,
 בתשובה שלימה, ולעבוד ה' באמת! שיבוא משיח? יהיה פלאות כאלה,
 שלא, שעוד לא... המעשים שהיה, זה רק מן פתיחת הים! טוב, היה, לפני
 ארבעה אלפים שנה, היה נס, נגמר! אבל הקביעות של רבינו! ויהיה ניסים
 כאלה, שעדיין העולם לא יודעים, מה? איזה כח, איזה ניסים, יש בעולם!

זה הנס הכי גדול. שרבינו הקדוש. נמצא בעולם כזה!

זה הנס הכי גדול. שרבינו הקדוש. נמצא בעולם כזה, שהוא חי, הוא בעולם
 שהוא מכניס לה' יתברך, לתורה, לאמת! מה? הוא אמר: "נצחתי ואנצח!
 גמתי ואגמור!" כל העולם חלקו עליו! רבינו הקדוש כתב בספר המידות:
 "הקדוש ברוך הוא, דעתו נוטה תמיד לרוב אבל אם זה רשעים אין דעתו אין
 דעתו נוטה לרוב" רשעים, לא. רק, רשעים רוצחים, יש רשעים רוצחים, שהם
 הולכים עם גרביים לבנות ועם שטריימל גדול והם רוצחים, הם מסתירים את
 האמת מן העולם, כן! הם חושבים שהם צדיקים, שהם גדולים, לעזור לנו?!

(כל סוגי החסידים שדעתם בחוץ לגמרי מברסלב). רבינו הקדוש אמר "זה רק אני יכול, לעשות! לא הם! יש, שאי אפשר להגיע לשם שום תיקון ושום אחד לא יכול לעזור, אבל אני? יכול הכל! מה שהם לא יכולים? אני יכול, אני יכול לעשות הכל!" הוא יכול לעזור, יהיה ענינים, פלאים כאלה, שיהיה בעולם, זה יהיה בהשגחה כזה! באמונה כזו! (אפשר להגיד, שהעליה מרוסיה, שאנחנו באנו, לאדמת ארץ ישראל, זה חלק מהגאולה?) כן. כן. וודאי! יהודים? לארץ ישראל! הם יהודים! הם בני, אברהם יצחק יעקב, הם... בני עולים והם עלו איתם. הם לא יודעים כלום! תינוק שנשבה! (גם הקיבוצניקים?) כן. הם לא יודעים, תינוקות שנשבו, כן ויש שקר... (כולם יכולים לחזור בתשובה, הקדוש ברוך הוא, יש לו מקום לכולם?) כן. כן. רבינו אמר על עצמו "רק אני יכול לרפאות אותה!" הבעטליר אמר, שהבת מלך, נפלה חלשות, היא קבלה כל הכדורים רעל, "ואני? רופא אותה!" הבעטליר אמר, "ואני? רופא אותה!..." כל "הליקוטי מוהר"ן" הוא מרבינו, אבל בחכמה גדולה, חכם [יכול] להבין מעצמו, רבינו הקדוש גילה, טיפה מן הים, כל דבר הוא גילה, תלוי בו כל העולם, כל העולם! (ראשי תיבות רב"י?) ראש בני ישראל, הוא הראש בני ישראל! הוא הרבי, הוא לא סתם אמר, זה, זה הוא! מי שגילה את זה, זה הוא, הוא ראש בני ישראל, הוא הרבי וגם-כן, רשעים ב'חושך י'דמו, ראשי תיבות רב"י, רשעים, רוצחים שהם מרחיקים מן העולם, את האמת, הם רוצים, רק כסף וכל התאוות, רבנים! כן. יש רבנים כאלה! וודאי! לולי זאת? היה הגאולה! היה אור רבינו מתגלה! רבינו הקדוש הוא הגאולה! היה אז אומר רבינו: "מה זה? עבירה? לא שייכת בישראל! איך באים לעוונות? עוונות? זה שייך, רק לגוים! נו, איך באים לעוונות? זה לא שייך לנו, איך באים לעוונות? באים לעוונות על ידי שנעלם הראש בית האמיתי, הצדיק האמת, ספריו, עצותיו, גם המחלוקת עליו, בשביל זה נופלים לעוונות... הגמרא אומרת "אין אדם עובר עבירה, אלא אם כן נכנס בו רוח שטות" רוח שטות? זה היפך הדעת, על ידי זה, באים לעוונות, על ידי, שנעלם הדעת! על ידי שנעלם רבינו! אם היה העולם, מקבלים את רבינו, לא היה החורבן,

קצב ג נְחָמָה נְחָמָה ג נְחָמָה נְחָמָה מאומן נ נְחָמָה נְחָמָה

העוונות... אני רואה, לפני יותר משבעים שנה, אני רואה. מה שהיה, לפני שבעים שנה ועכשיו, רואים התקרבות הגאולה! חס־שלום, כפי שאנחנו? היה ראוי, חס־שלום, שיהיה חורבן כזה, רחמנא ליצלן. אבל ה' יתברך רחום וחנון, הוא הוריד הנשמה של רבינו בעולם, אז כבר, אין שום יאוש בעולם כלל! נתגלה שאין שום יאוש בעולם כלל! אבל בלעדיו, העולם תוהו ובוהו, יש יאוש! ויש הכל, כל הצרות! הוא גילה "אין שום יאוש בעולם כלל!" כשאני ישנו בעולם? אז אין שום יאוש! כבר הוא יכול לעזור הכל! רק באמת, מי שרוצה באמת לחזור לתורה לאמונה לאמת, לקיים האמת. וגם כן, הוא עושה פעולות, אפילו בהעלם, שלא יודעים ממנו, אם הוא כבר נמצא בעולם? "הליקוטי מוהר"ן" וכל מה שגילה ויש רבינו בעצמו, ישנו בעולם? כבר, כבר, התבטל הכל, יתהפך הכל, הוא יהפוך הכל לטובה, אם רק רוצים באמת!

רק לנגן ג נְחָמָה נְחָמָה נ מאומן!

אני ישנתי הלילה באיזה מקום כל הלילה לא ישנתי רק לנגן ג נְחָמָה נְחָמָה נ מאומן! הוא מצחק מכל העולם רק הניגון ג נְחָמָה! כל העולם בתיקון, כל העולם הוא כבר בתיקון גמור, כל הדרך התפללתי בשבילך וזמרתי הניגון ג נְחָמָה! בא רבינו הקדוש בעולם, שמחה ורפואה לכל הגוף, שמחה? זה כתוב בספר רבינו הקדוש "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד!" לא רק כשמגיע איזה שמחה, תמיד! תמיד תהיה בשמחה! כך כתוב "בליקוטי מוהר"ן" "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד" זה דבר קל. אני כבר הייתי בידו של מלאך המוות הוא רצה להוציא אותי אבל אני זמרתי ג נְחָמָה אז הוא הלך, ברח, אני הייתי לא פעם אחת קרוב למיתה ולא היה לי שום תקווה לחיות, וברוך ה' רבינו הקדוש החיה אותי והוציא אותי מהכל וכשאני משורר ומזמר ג נְחָמָה אז כבר כולם בורחים!

האש של משיח !

היה אור כזה בעולם, כן, זה האש של משיח ! יש לך תורות ותפילות? (כן) מה שזה מה שזה כל העולם לא יודעים כלום, מתי... לא יודעים כלום ! רק רבינו הקדוש, הוא מחיה ומקיים ומחדש כל העולם כל אחד ואחד... אתה רואה פלא כזה, עוד לא היה בעולם ! אוי, מה שאנחנו... לא יודעים כלום ! רבינו הקדוש הוא גילה טיפה מן הים, מי הוא? מי הוא? מי יודע ? נְחָ? בלי זה אין חיים אין כלום... ! זה הגאולה כל דיבור שלו הוא גאולה בשביל כל אחד ואחד, רבי נתן זה היה... ההתבודדות שלו, הוא הוציא איזה ניצוץ איזה טיפה מן הים הוציא מההתבודדות שלו בשבילינו... [רבי ישראל שר "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו"] צריכים לזמר ולשורר את זה, ככה "גדולתינו ותפארתינו"... צריכים גם כן... הניגון הזה, הוא אסף את האבנים והוא ברח לאיזה יער ולא ידעו איפה רבי נתן, איפה הוא? בהתבודדות הוא מנגן לפני ה' יתברך "גדולתינו..." אחרי שקבלו אותו באבנים... הוא בא לעשות חופה לבנו ר' יצחק אז כל העיר יצאו לקבל אותו באבנים, וניגן לפני ה' יתברך "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" יש בעולם "ליקוטי תפילות" כזה? מה זה? (אוטו) אנחנו יכולים לנגן גם השיר של האוטו ! כל דיבור הוא כל התורה וכל הניגונים שבעולם וכל הרפואות (רבי נתן אמר יהיה טביעה על כל אחד שלא יתפלל בכל יום בליקוטי תפילות שלי) כשיש כבר בעולם "ליקוטי תפילות" מההתבודדות של רבי נתן, טיפה מן הים, הוא הביא בשבילינו, לחנך אותנו, לחזק אותנו, לרפאות אותנו, הוא עשה "ליקוטי תפילות" (הליקוטי תפילות של רבי נתן הם פירושים על כל הצרות שלנו) על הכל ! כל דיבור יכול לרפאות כל העולם לשמח כל העולם לחזק כל העולם כל דיבור... (סבא זה "החומש" צדקה) שנהיה זמן אחר, יכולים... תשמור אותו שאני (לא) ישאר ריק... יש גנבים מומחים גדולים ! שיכולים להוציא כל, הכל, ולא נרגיש, טוב... (ר' נחמן מטולטשין הוא הלך להדפיס "הליקוטי תפילות" של רבי נתן) ולא היה לו לחם... אשתו [של ר' נחמן מטולטשין] אמרה לרבי נתן "נחמן הלך

נְחֻמְנָן מֵאֹמֶן נְחֻמְנָן מֵאֹמֶן נְחֻמְנָן מֵאֹמֶן

להדפיס "ליקוטי הלכות" ולהדפיס ספרי רבינו, והלך ולא השאיר לי אף פרוטה אחד! הלך להדפיס, שתדעו שאתם תמצאו אותנו כולנו מתים מרעב!" אז רבי נתן כתב לבנו ר' יצחק, הוא היה עשיר גדול! הוא היה לו הרבה כסים, זה לזה, זה לזה, שיעשה עוד כיס בשביל לחם לאשתו של ר' נחמן! לאשתו של ר' נחמן טולטשינר... הם כל היום וכל הלילה לא היה להם לחם לאכול, נו, אז היא בא לר' נתן ואמרה לו "שתמצאו כולנו מתים! נחמן הלך להדפיס ולהילדים לא השאיר אף פרוטה אחד בשביל לחם!" הוא הלך להדפיס והדפוס של "הלקוטי מוהר"ן" "והליקוטי הלכות"...

זה ימות המשיח!

מה שיש לנו בדור הזה! זה ימות המשיח... "בחיי העולם הבא עולם הבא אנחנו מאמינים, אבל עולם הזה אין כלל עולם הזה אין כלל..." אתה יודע אידיש? (קצת) "אונזער גרויסקייט" איך הוא צעק לפני ה' יתברך! באידיש, הוא אמר "גדולתינו אונזער גרויסקייט און אונזער... ותפארתינו און אינזער שיינקייט וועט מען זיין אז משיח וועט קומען" היום זורקים אבנים? היום לא, הם כבר זרקו כל האבנים, איפה האבנים?... מה יהיה מזה שאני שוכב פה תמיד? (אני רוצה ללכת איתך בכל מקום) כן? (אבל אתה כל הזמן במיטה)... רבי ישראל שר גדולתינו... [רבי ישראל הם רוצים למכור סיגריות בשביל להרויח בשביל הדפוס זה טוב או לא?] צריכים שיהיה מלא כל העולם, כל דלת, יש דלת? נְחֻמְנָן! כל אוטו! (אז הם שואלים אותכם אם אפשר למכור סגריות בשביל להביא כסף לדפוס?) "הליקוטי תפילות" כל התפילות צריכים להדפיס בכל העולם, בכל ישיבות, בכל מקום, "ליקוטי תפילות" נו, מי רואה כבר בעולם דבר כזה פלא?! כזה "ליקוטי תפילות" זה היה מההתבודדות של רבי נתן, הוא הוציא מההתבודדות טיפה מן הים בשבילינו, (מה עם למכור סיגריות?) מה יהיה, אולי... (סיפרו ברדיו שהיה חולה סרטן שנתרפא על ידי הברכות והתפילות שלכם, שאתם עושים ברכות והם מתקיימות) הלאווי, הלאווי...

“האש שלי תוקד עד ביאת המשיח”:

“האש שלי תוקד עד ביאת המשיח” והוא (אמר) שיבוא, אחר כך כתוב בהמכתב “ועליך אמרתי מיין פייריעל וועט טליען ביז משיח וועט קומען” אז אני צריך לראות המשיח, במכתב השני וגם כשיבוא משיח, יש גם כן שעונים וימים ושנים, כן... מה נשמע אצלינו פה עם הערבים? שקטים? שקטים עכשיו? (לפני יומיים קרא פיגוע, אתה יודע, הערבים רצו להרוג יהודים) הרגו? ! הרגו? (לא, רק עשו פצעים נכנס ערבי ונתן מכות עם גרזן) כן? (תפסו אותו) כן? אז לא שקט? (לא) ולמשל לנסוע לחיפה זה לא מסוכן? (עם אוטו זה בסדר) עם אוטו לא מסוכן? הם יכולים לירות? (כן תמיד יכולים) אתה איפה אתה גר? (בירושלים) בירושלים? (יש לי חדר בשבילכם) יש לך חדר בשבילי? יש חדר ואוכל? (החדר מחכה לכם) החדר... נו אולי נלך? (אני אשמח) מה? מתי ל"ג בעומר באיזה יום? (עוד שמונה ימים)... הסבא הוא היה תלמיד... ר' אברהם קליסקר הוא היה צדיק אז קראו לו העולם קראו לו להסבא שלי (קראו לו אברהם) הוא על שמו....

“תלמידי היקר”:

“תלמידי היקר להגיד לך” להגיד לי? תלמידי? זה הפתק פתחתי הספר והיה שמה הפתק, הפתק, נייר עם כתב, וככה היה הכתב, יש אצל ציפורה, נסע לציפורה ונראה המכתבים... אני היה קשה לי לקבל את זה... מה? מה? פתק? מה זה? מי הביא? מה זה? פתק? אז אחר כך בא עוד פתק, אחרי הפתק הראשון בא עוד פעם פתק, היה גם כן היה ככה, אני פתחתי הספר והיה שמה המכתב וזה לשון כזה “מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר” מה בשביל מה “תלמידי היקר?” “בשביל מה?” “לרדת אליך” מספיק! מה זה “תלמידי היקר” אני יודע שאני, אני, מה אני? מצאתי קבר בחיים, מה “תלמידי היקר” אני תלמידי היקר? נו, מילה, כבר ככה כתוב, מה לעשות? “תלמידי היקר”

"תלמידי היקר" בשביל מה? בשביל מה? "מאוד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר" בשביל מה? "להגיד לך!" "להגיד לך כי נהנתי מאוד מעבודתך" אני דיבורים כאלה? ! אני לא יכול להתפלל, לא יכול... אני רחוק כל כך... "תלמידי היקר" בשביל מה? "להגיד לך כי נהנתי מאוד מעבודתך" ועוד, עוד דבר, "ועליך אמרתי, כי נהנתי מאוד מעבודתך להגיד לך כי נהנתי מאוד מעבודתך ועליך אמרתי מייך פיירעיל וועט טליען ביז משיח וועט קומען" ואני רואה שאני הייתי כבר זרוק בתוך הקבר, וה' יתברך העביר אותי עוד פעם... נו, מה, מה? אני יכול לחיות מהפתק, הוא אומר לי "וסמן" הסמן שה' יתברך עזר לי? "וסמן בתמוז יאמרו עליך שאינך מתענה" ביום י"ז בתמוז יאמרו תמיד, קשה מאוד, ש"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה, נו, וזה צריך להיות, רק לכתוב וזה "סמן י"ז בתמוז" אתה יודע מה היה בי"ז בתמוז? אכלת לפני התפילה! "מאוד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר" מי זה תלמידי היקר? תלמידי היקר? בשביל מה? "תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי מאוד מעבודתך" ועליך יש לי להגיד... זה גם כן "להגיד" "להגיד לך כי נהנתי מאוד מעבודתך ועליך אמרתי מייך פיירעיל וועט טליען ביז משיח וועט קומען וסימן י"ז בתמוז" אתה יודע מה זה י"ז בתמוז? וסימן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה!... אצל ציפורה יש המכתבים של רבינו... אז אני מצטער מאוד על כל הזמן שמסר את נפשו, מה יש לי לעשות? אני הייתי... היינו עם רבי ישראל היינו תמיד אצל רבי שמעון אז הייתי צריך להמשיך להיות אצל רבי שמעון! כן, עכשיו, מעכשיו המקום שלי רק אצל רבי שמעון... הרבה, הרבה רשעים רוצחים שאין למעלה מהם ועל ידי רבינו נתקרבו כולם לה' יתברך...

אין טעות! רבינו הקדוש לא טעה!

ברוך השם ה' יתברך נתן לנו "ליקוטי מוהר"ן" רבינו הקדוש שמח מאוד שיש בעולם "הליקוטי מוהר"ן"... אולי אני חולה, אולי אני משונה, אבל צריכים לעסוק בכיות בהתעוררות בעבודת ה'! כל דיבור שלו מה שהוא מלמד אותנו, הוא מלמד אותנו, הוא אומר לקום חצות להתבודד, לתת כל

נפשינו על זה! אמונה, אם הוא אומר חצות זה אמונה, תעשה ותבין! כל מה שהוא אומר אנחנו צריכים לקיים במסירות נפש לא לשמוע לשום אחד! מה שהוא... (אם) אנחנו זוכים לקבל מרבינו, כל דיבור הוא כל חיותינו וחיות כל אדם, אז אנחנו צריכים לקבל בכל נפשו ובכל מאודו, אין טעות! רבינו הקדוש לא טעה! כי זה כל חיותינו הוא אמר חצות כזה! אבל צריכים לעשות כל מיני עצות לקיים את זה, לקיים חצות ולקום חצות לילה, בפרט אנחנו יש לנו יש לנו מקומות כאלה, יערים... אם הוא אומר התבודדות לדבר עם ה' יתברך צריכים אנחנו לקבל, לקיים את זה במסירות נפש, הוא אומר בכל יום שעה אחת התבודדות, בכל יום צריכים אנחנו לקיים את זה אם לא... צריכים אנחנו למסור נפשינו לבכות לפני ה' יתברך, שנזכה בזה, שנזכה לקיים. אני ראיתי רבי ישראל כמה הוא נתן את כל הנשמה, כל הכוחות וכל הנשמה לקיים דברי רבינו. הוא קם בחצות לילה והוא לקח, שלא ישמעו השכנים, הוא לקח הנעלים בידו והוא הלך שלא ישמע שום אדם, הוא הלך לדבר עם ה' יתברך, במקום מיוחד... כל העולם עושים צחוק מזה, מה זה? מה יהיה מזה? ברוך ה'! אשרינו שאנחנו זכינו להיות בחלקו של רבינו! שהוא מלמד אותנו איך להיות יהודי, אנחנו צריכים לשמוח תמיד ביום ובלילה תמיד לשמוח שיש לנו רבי כזה! הוא מלמד אותנו חצות אז הוא אומר חצות אז צריכים לתת הכל חזק! וראיתי את רבי ישראל איך הוא היה גיבור ולחם מלחמות קשות על חצות! רבינו הקדוש אומר שזה צריך כל חיותינו, צריכים אנחנו כאילו כל החיים רוצים לקחת! עושים הכל שלא יקח! שזה יהיה הנשמה לא (הגוף). אבל העולם הזה והעולם הבא שזה שני דברים נפרדים או זה או זה, רבינו הקדוש כל מה שרבינו הקדוש, הוא בעולם הזה ובעולם הבא לנצח נצחים! זה כל חיותינו צריכים למסור נפשינו לא לשמוע לשום קול בעולם... האר"י הקדוש הוא גילה תיקון חצות, האר"י הקדוש "שערי ציון" והוא, רבינו אמר שאנחנו צריכים לקיים את זה לקום בחצות! הוא רבינו הקדוש הוא אור של כל העולם, של כל ישראל, כל מי שלא רוצה הוא יכול לחיות? לא! מתים! אם קמים חצות (חיים), אבל רוצים לישון, אבל אנחנו צריכים... רבינו הקדוש חזק אומר: "חצות צריכים לקום"

קצת נְחֵם נְחָמָה נְחָמָה נְחָמָה מאומן נְחָמָה נְחָמָה

בחצות בלי שום (חכמות)... לא זכיתי? אז היום (אנסה מחדש) כן, אבל לא לישון! לשכוח דבר כזה? שהוא... שזה תלוי כל חיותינו? רבינו הקדוש אומר "חצות" הוא ידע שאנחנו צריכים את זה! וכל העולם רוצים לישון ולאכול לאכול ולישון! זהו! זה החיים? לא יודעים יותר! אנחנו בעצמינו לא יודעים כלום, רבינו הקדוש הוא בא ומלמד וגילה לנו ומלמד לנו, חצות לילה אם רבינו הקדוש אמר תלוי בזה הכל כל העולם וכל ה... הכל וראיתי ברוך ה' זכיתי לראות כמה מסירות נפש רבי ישראל בחצות הוא... הגוף רוצה המיטה ולישון, בא רבינו: "לא! ביער!" אנחנו: "זה לא שכל להתבודד, מי שהוא חכם מה יהיה לו מחצות? לילה? יהיה לו פרנסה? מה יהיה לו מזה? יהיה לו כסף? לא!"... אנשי כנסת הגדולה תקנו לנו שלושה תפילות, שחרית מנחה וערבית, שלושה תפילות ביום, בא רבינו והוא נתן לנו גם חצות! וחצות קשה יותר מכולם! האר"י הקדוש גילה (את) זה ורבינו הקדוש אמר שצריכים לקיים את זה! חצות "שערי ציון"....

"להגיד" גיד הנשא...

נְחֵם נְחָמָה נְחָמָה נְחָמָה מאומן, "בטחו" הפצצה הזו היא פצצה חדשה אתם לא ידעתם? מה זה "בטחו"? אתם לא יודעים מה זה הפצצה "בטחו"? אתם לא יודעים מה זה? אנחנו יש לנו פצצות חדשות אחד היא "בטחו" מה זה "בטחו"? ככה היא שם הפצצה (...וגם כן מבקשים מהטלויזיה) טלויזיה? (אז הם רוצים לעשות הופעה) טלויזיה... (אז הם שואלים אם אתה רוצה שהם יבואו טוב אם אתה רוצה טוב, איך שאתה רוצה, הם רוצים לשמוע מה זה נְחֵם נְחָמָה, הם רוצים לדעת מי זה רבי נחמן, הם אמרו שהם רוצים שכל עם ישראל ישמעו בטלויזיה מה זה, הם שומעים כל הזמן נְחֵם נְחָמָה, מה זה נְחֵם נְחָמָה? אז הם רוצים שתתנו תשובה?) הם מחכים לתשובה? (כן) איפה מחכה הראש העיר? (הנכד שלך, הבן של שפר הוא הלך לראש העיר, הוא אמר לו מה זה נתנו הודעה להוריד

את כל המודעות? מה זה? כן! כן! (למה מורידים שיחזירו את הכל) אה, אה... (אז ראש העיר אמר לו שעוד היום יטפל בזה והתקשרו מהטלויזיה גם הם אמרו... מה אתה אומר אם לבוא לטלויזיה הם אמרו שהם רוצים שכל עם ישראל ידעו מזה הם יושבים בבית מסתכלים בטלויזיה אז שידעו מרבנו שידעו מהפתק הם רוצים שתספר להם איך קבלת את הפתק) כן?! (ותספר להם מרבנו קצת והם אמרו שכל עם ישראל יראו את זה לא צריכים ללכת מבית לבית עומדים במקום אחד וכולם שומעים וכולם רואים) כן. (זה עבודה יותר קלה, ללכת מבית לבית זה עבודה יותר קשה! ככה יושבים בטלויזיה וכולם שומעים כולם רואים) אני... הוא ראש העיר הוא ספרדי אשכנזי? ראש העיר? (הם אמרו שהוא שייך לשי"ס) לשפר? (סבא שלום) שלום, מצחקים מכל העולם זה חדשות... (אתה אמרת לי, צריך לשאול למה כתוב "להגיד לך") לאמר לך מה "להגיד"? "להגיד" גיד הנשא... גיד הנשא... (סבא איפה נהיה בראש השנה אתה יודע?) בראש השנה? באומן! (אז צריך לעשות מטוס עם שלטים גדולים נְנַחֵם נְחֵמְנוּ מֵאוֹמֵנוּ!) מאומן כל המדינה ירעש! הבעל הפתק נסע עם מטוס פרטי לאומן! (תרגיש טוב סבא) אמן....

מסירות נפש להתקרב לרבינו

חושך שכזה, שיכולים לכסות נס כזה!

אני נסעתי לירושלים והייתי שמח ובאתי חזרתי מירושלים והיא היתה, מצאתי אותה חולה כזה, רחוק מהחיים, חולה כזה, אז אשתי אמרה לי "אתה גרמתה לה את זה, אתה גרמתה לה זה, היא התגעגעה אחרך והיא נכנסה למחלה כזה היא התגעגעה אחרי אבא וברוך השם היא חיה!"... אוי ווי, חכמות העולם הם חושך שכזה שיכולים לכסות נס כזה! רואים דבר פלא כזה נשמע בעולם! לא נשמע בעולם! פלא פלא דבר כזה שהצדיק אחרי מאה ושבעים שנה... תעשו אתם את זה... העיקר לא אני, העיקר "ליקוטי מוהר"ן", הדיבורים מרבינו. אבל אני גמרתי כבר, אהה... כן? זה היה לי רפואה, היה... אמרו לי "תפתח את הספר ותמצא שמה... שמה תמצא רפואה לנפשך" והרפואה נמשכת כל ימי חיי... קבלתי מכה, תיכף לקחתי את הפתק ונתבטל הכל ונעשה שמח... אז אני קבלתי חותם של שגעון, של משוגע. כל הישיבה נכנסו לעיר, כל אחד לבית כנסת שלו וסיפרו בשורה טובה, "שהברסלבר נעשה משוגע, אבל משוגע כזה שאין... שאין כמוהו, לא יהיה לא שום תרופה, לו היה לו..." איך סיפרו את המעשה, איך שהייתי פתאום בעצבות כזה, ואחר כך שמחה כזה ורקדתי כמו משוגע. על כל פנים קבלתי שם בכל העיר שישראל בער ברסלבר נעשה משוגע... כן, אז ר' מוטל מסלונים, אני הייתי השכן שלו כמו חדר ליד חדר שכן... כן, הוא נתן לי את החדר הוא נתן לי הכל.... על כל פנים הוא אהב אותי כמו בן יחיד, אני הייתי... היה לו שתי בנות ואני הייתי הבן השלישי, ואני הייתי יותר חשוב אצלו יותר מהבנות שלו... כן, הם הרגישו את זה הם ידעו, אז הוא אהב

אותי, אבל אחר־כך שנעשיתי ברסלב והוא היה מתנגד הוא אמר לי "תזהר מאד ברסלב לא!" אז לא שמעתי לו. אבל אף־על־פי־כן השמחה לא נתקלקלה, האהבה לא נתקלקלה, והוא שמע, הוא הלך להתפלל מנחה הוא שמע בבית־כנסת שכל הבני ישיבה מספרים שהברסלבר נעשה נעשה משוגע כזה... כן, הם ספרו על העצבות והשמחה, ולא ידעו מה זה העצבות ומה זה השמחה, אבל ספרו נעשה משוגע כזה. אז הוא שמע את זה וכולם מספרים "על פי שניים עדים יקום דבר" והם היו הרבה הרבה, כולם אומרים ככה, אז הוא היה לו, היה לו צער גדול, הוא הוא לא רצה לשמוע לי אם היה, אם לא היה ברסלבר, נעשה משוגע, אבל מה, מה עושים עכשיו... אז היה בצער גדול, הוא, הוא הלך הביתה לראות את המשוגע, לדבר איתי והוא הלך בפחד, הוא נכנס אלי בפחד, משוגע יכול להכות, יכול, כן, אז הוא נכנס והתחיל לדבר איתי, ודברתי....

אני איבדתי הספר משיבת נפש...

(סבא אתם הייתם הולכים מטבריה למרון ברגל נכון?) כן, בוואדי, אני סיפרתי לך מה שהיה לי, אני איבדתי הספר משיבת נפש... שמה יש הרבה מעיינות... (אני הייתי שם היום) כן? (אני טבלתי שמה) כן? (כן, ספר לי סבא איך היה?) אה... אבל עכשיו אני רחוק מהכל ואני לא אומר אפילו תיקון הכללי כלל, אפילו פעם אחד בשנה, אוי, אני לא אומר תיקון הכללי... (אתמול אני אמרתי תיקון הכללי בשבילכם) אוי, אשריכם, אשריכם, אני מתפלא, אני נהנה מאד כשאני שומע מזה, (גם במקוה) מקוה, מקוה, מקוה! (כשאני הולך למקוה אני טובל טבילה אחד בשבילכם) כן? אשריכם! אשריכם! (בענין המשיבת נפש שאיבדתם) הצער שלי אי אפשר לתאר, אין לקנות אין אם נאבד כבר אין לקנות אחר, אין, לא מדפיסים, על כל פנים, איך האב אזוי, אני בכיתי כל כך לפני ה' יתברך שעזר לי שמצאתי אותו במים, מצאתי אותו, הוא היה באיזה אבן והיה מים והוא, כן, אני מצאתי אותו! מי יכול לספר, מי יכול לתאר, השמחה שלי כשאני מצאתי את הספר משיבת נפש! נאבד לי הספר איפה שיש מעיינות והולכים במים, אני כמעט

נתייאשתי וה' יתברך עזר לי שמצאתי אותו! אוי! מי יכול לתאר השמחה כשזכיתי למצוא את הספר?!

רבי נתן עלה על כולם:

(הייתם עושים שם התבודדות?) אני רחוק מתפילה מכל וכל [בוכה]... אני מתבייש זה העיקר הכל של רבינו ז"ל ההתבודדות ותפילה, ואנחנו... ולא זכיתי. על כל פנים אני כואב ומצטער על זה, זה עושה לי קצת קצת נחמה שאני זוכה, שאני רואה, שאני יודע שרבינו הקדוש על זה הקפיד, רבינו הקפיד על זה ורבי נתן זכה על ידי התבודדות שרבינו הקדוש האיר לו על ידי התבודדות כל מה שזכה רבי נתן, שקירב כל כך נפשות לרבינו ורבי נתן עלה על כולם. הוא קיבל את דברי רבינו הקדוש וזכה, זכה לעשות את זה, רבינו הקדוש! כולם התקרבו לרבינו הקדוש במסירות נפש, אבל רבי נתן זה ענין שהיה, זה ענין לחוד שהוא קיבל כל הדיבורים של רבינו הקדוש. הוא מסר את נפשו, הוא בכה לפני ה' יתברך ודיבר עם ה' יתברך ואנחנו רחוקים מזה, זה יותר מהכל אנחנו צריכים למסור נפשינו על זה, לקיים הכל מה שאמר רבינו, שגילה רבינו ובפרט הענין של התבודדות ותפילה...

שנופלים לתאוות זה הכל שלא קיבלו מרבינו:

אחר כך כשאנחנו רואים שנופלים לתאוות זה הכל שלא קיבלו מרבינו הקדוש הרפואה, הדבר העיקרי שהוא מציל אותנו, התפילה והתבודדות. כל העולם רחוקים מזה ואנחנו גם כן רחוקים. צריכים למסור נפשינו על זה לקיים את זה. (סבא אני עשיתי אוהל בשדה) כן? אני רוצה לראות אותו! (אני אקח אתכם פעם אחד) טוב (אני עשיתי כי אני רוצה להיות הרבה בשדה להתבודד) הלואי! זה העיקר של כל העיקרים וכל העולם רחוקים מזה רחוקים מתפילה, וכל עוד רחוקים מכל מכל התורה מכל המצוות ורחוקים מכל העיקר....

תעשה תשובה !

הוא היה גר בחברון הוא בא אלי לטבריה וכבר נעשה קשר חזק בינינו, אוי, אוי, אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו (יש פה שני ציפורים) ציפורים? (רבינו אומר בסיפורי מעשיות) יוא יוא (יש שני ציפורים: ציפור וציפורה ובלילה הם מיללים ומתגעגעים אחד לשני) 'נר' ישראל צוחק]. (זה באותו חלום עם הגשם?) אה? כן, כן, זה לחוד וזה לחוד.... כן הוא בכה כל כך במהירות גדול יותר גדול "כולנו חולים ומתים!" אני הייתי שמח. הוא בכה וצעק ואני הייתי שמח שהוא לא רואה מה שהוא עושה, הוא עשה גאווה גדולה לכל העולם שהוא זה יותר גדול שהוא... יוא יוא יוא... הוא בא וישב ובכה וצעק כל כך, אחר כך, הוא הלך הביתה, אני חשבתי פטיתי אותו, לא! הוא בא עוד פעם בצעקות ובכיות! "כולנו חולים ומתים" "כולנו חולים ומתים הקטנים וגם הגדולים" ובתנועות כאלה ובמהירות כזה. "כולנו חולים ומתים" אני אמרתי לו: "תעשה תשובה רבינו הוא ענינים חדשים!" כן. הוא צעק "כולנו נעשים חולים ומתים" אמרתי לו: "תעשה תשובה!" הוא צעק "הקטנים עם הגדולים נעשים חולים ומתים". הוא שכתוב בזהר הקדוש "הניסים שיהיה בביאת המשיח יהיה ניסים יותר גדולים מיציאת מצרים" כן. מצרים היה גשם אבל אנחנו פה יהיה עוד גשם חם אז יותר ממצרים (במצרים ירד גשם?) כן, (מתי ירד גשם במצרים?) אני לא יודע ולא זוכר... הוא בכה כל כך "הקטנים הגדולים נעשים חולים ומתים" והוא הלך הביתה. שוין! חשבתי שכבר פטר לו, הוא חזר עוד פעם. האמא שלו משומדת. היא הולכת לקלויזתר ומתפללת כמו כל הגוים כמו כל הגויות.

גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צידקינו:

"גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צידקינו" וביער הוא שאל [רבי נתן] לה' יתברך הוא סיפר לו דבר יפה, "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו". הוא לא רוצה לעזוב אותו רק הוא אמר "עמוד על ידי, אני אספר לך דבר

יפה, גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" "עוד קצת אני אספר לך דבר יפה, גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" הוא אמר לה': "חכה קצת, יש לי עוד לספר: גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" בלי אבנים איזה פנים יש לניגון? בלי אבנים? רק עם אבנים! אבנים עשו ניגון יפה כזה! "גדולתינו ותפארתנו יגלה משיח צדקינו"... שטיינר די שטיינר האט גמארט אזעלכע ניגונים. האבנים עשו ניגונים יפים כאלה שאין, שאי אפשר, אוי! "גדולתינו ותפארתנו יגלה משיח צדקינו." מי יגלה? רק משיח הוא יגלה, "גדולתינו ותפארתנו יגלה משיח צדקינו." "גמרתי ואגמור ניצחתי ואנצח!" "גדולתינו ותפארתנו יגלה משיח צדקינו"....

על כבוד הצדיק, הקדוש ברוך הוא מקפיד יותר מכל התורה!

זמן ביאת המשיח... אני יש לי כבר כמה שנים, אמרו לי בפתקאות, אמרו לי "זמן הגאולה קרוב מאד" עדיין אני לא רואה! אבל זה יבוא... משיח יבוא, ויבואו כל הישועות, משיח יתקן אותנו וכל ישראל, כל עם ישראל, הוא לא רוצה שיחסר איזה חתיכה מישראל, כולם שלמים! איי! איך אפשר? רבי נחמן אפשר הכל! מה אתה רוצה? כאן, אולי אין עכשיו, אחר כך נראה! אוי ווי, אני יודע, אתה לא יודע, אני יודע אוי אוי אני... אני סבלתי! מה שקיבלתי מה שזכיתי להתקרב לרבינו, מה שאני סבלתי! זה אין לשער ואין לתאר! אין דיבורים לדבר... שכולם היו מתנגדים אני הייתי רק יחיד, יחיד ואיש פשוט, אין לו מח ואין לו חכמה ואין לו... ואני נצחתי את כולם! כולם כבר תחת האבנים ואני פה במיטה... (עכשיו אתם מבינים למה) ניגונים? (אני שואל אתם עכשיו יודעים למה אתם סבלתם כל כך?) אני עלי... עכשיו אני אומר היה קשה יותר, כולם צחקו ממני, לא היה אחד עמי, אבל בלב היו כולם עימי, במכוסה, בלי ידע, אז היו כולם איתי, הם הרגישו שברסלב זה לא פשוט! הם הרגישו שאני מצחק מכולם, מכל הלומדים הגדולים, וגם הרב משה קלירס הוא הבין בליבו, הוא הבין שאני חשוב יותר ממנו, הוא הרגיש בליבו, הוא היה הרב והיה כל... אבל לא הרבה... הוא

נחלה ונפטר ונעשה... הלוויה, לוויה גדולה! באו מירושלים ללוויה, להלוויה. הוא, היה לו שם גדול בכל העולם, אבל ישראל בער, הייתי בבזיון ושיפלות גדול ואני צחקתי, כבר שמה צחקתי מכולם, וככה קירבתי כמה נפשות מהם, מהגדולים, כן, הדיבורים שלי היה נכנס בליבו, הוא היה מתבייש בליבו, זה היה מין הצגה כזה רק גדולת הבורא! (איזה גדולים קרבתם?) איזה גדולים? כולם היו גדולים, אבל הגדול ביותר היה משה קלירס, כן, משה קלירס. והיה אחד, זכרתי, אני זוכר כמו עכשיו, הוא הלך אני התפללתי ערבית איתו ביחד ואחר התפילה הוא הלך הביתה והבית שלו היה קרוב להבית הכנסת והוא הלך... הוא דיבר על רבינו הקדוש ועל רבי נתן לשון הרע ובזיון! ואחר כך חתכו את הבן שלו לחתיכות! למחרת חתכו את הבן שלו לחתיכות! והקולות שלו היה בכל צפת, זה היה בצפת למחרת בבוקר, הוא בא בשמירה גדולה מהאנגלים לצפת והוא ראה את החתיכות, החתיכות של הבן. הוא קיבל מחלת סכרת, סוכר, והיה חולה איזה חודשים והיה לוויה ונפטר. אבל אני... הוא דיבר על רבינו הקדוש ועל רבי נתן לשון הרע אוי ווי! מה שהוא סבל בחייו! מה שהוא... אני חושב שהיה לו חרטה על כל זה היה עונשים קשים מאד, מה שאי-אפשר לדבר בפה, מה שה' יתברך משלם על בזיון של הצדיק! ועל כבוד הצדיק הקדוש ברוך הוא מקפיד יותר מהכל התורה!

מסירות נפש להתקרב לרבינו:

הוא [רבינו] ורבי נתן, שני אנשים, מצחקים מכל העולם! ברסלב! ברסלב! עוד לא... עוד יראה מה שאי-אפשר לשער ולתאר! יהיה! רבי כזה, שמחה כזה בעולם שלא היה מיום בריאת העולם! כשמתגלה רבינו הקדוש. רבינו הקדוש אמר משיח יגיד פירוש על "ליקוטי מוהר"ן" קיין, שום צדיק לא אמר כזה! "משיח יגיד פירוש על הסיפור על הליקוטי מוהר"ן!" הוא דיבר בקיצור, זה טיפה מן הים, זה טיפה מן הים או פחות... "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם!" אנחנו מדברים ולא יודעים כלום כלל! זה לכל העולם כל העולם לא ידעו מרבינו. היה גדולים, גאונים, לומדים, ולא ידעו כלום מרבינו

הקדוש! אדרבה היו מתנגדים, היו רודפים מבזים... רבינו הקדוש בעולם! (רבינו יתקן את כולם?) בודאי! כל ישראל! רק הגוים יהיה כמו בעלי חיים כמו נמלים ו... הם יידעו לעמוד כל היום ולאכול תבן! אני ראיתי את כולם היה להם פרנסה גדולה, פרנסה והרחבה גדולה, ואני לא היה לי לחם לאכול, אני והילדים לא היה לנו לחם לאכול, וככה הינחתי השארתי הילדים והלכתי להתפלל וחזרתי, אין לחם! אני זוכר שפעם אחת בא לטבריה איש אחד למדן, והוא היה... לא היה לו בנים והוא בא לטבריה והיה מתפלל, מתפלל על קברי צדיקים שיהיה לו בנים, והוא נתן לי כמה פעמים שקלים שלח אותי ואחר כך ירד ואמר לי "היום אני לא יכול כבר" אוי! מה חרפת... רעב?... זה אי אפשר לתאר, אני סבלתי רעב, רעב למות, לא היה מי שירחם, יתן לי איזה פרוטה, ובסוף, בסוף מעשה אני הייתי, הייתי בכעס על ה' יתברך, מדוע, מדוע!...? ועכשיו אני אומר: "הלואי והייתי סובל יותר!"

"גדול ה' ולא יודעים כלל":

הילדים בניסים נתגדלו ונשארנו בחיים... חמש בנות, ברוך ה' כולם יש להם לחם לאכול, יש לאכול ויש להם פרנסה, אבל לא, לא כרצוני (למה לא כרצונכם?) נעשו... אני יודע? ככה זה נסיון שלי אני לא יודע כלום, אנחנו צריכים לחזור הרבה פעמים, רבינו הקדוש אמר "גדול ה' ולא יודעים כלל"... גדול ה' ולא יודעים כלום! רק הדיבורים האלו, דיבורים הוא... כלול בו כל התורה וכל ישראל וכל מה שקרה ושעבר עלינו! הכל כלול בו! רק הדיבורים שאמר, "רבונו של העולם..." שאמר רבינו, "גדול ה', גדול ה' ולא יודעים כלל!" בזה כלול כל התורה וכל ישראל וכל מה שעבר וכל מה שיעבור הכל בהדיבורים הוא דיבר בקיצור "גדול ה' ולא יודעים כלל" "ליקוטי מוהר"ן" כזה ישנו בעולם מיום בריאת העולם? "ולקוטי תפילות" כזה ישנו בעולם?! מי יכול להגיד שישנו בעולם אפילו דיבור אחד "מהליקוטי תפילות" אמת כזה, תורה כזה, "לקוטי תפילות" כזה עוד לא היה בעולם! יש עוד לדבר לדבר לדבר, זה לא אפילו טיפה מן הים!

משיח יגיד פירוש על הליקוטי מוהר"ן!

וענין גדולתו ועיקר גדולתו שהוא יכול לעזור לנו, "אני יכול לעזור אפילו לחולה שאין לו רפואה, אני יכול לרפאות אותו!" אם אנחנו היינו יודעים מזה, מאמינים בזה, היה, היינו צדיקים קדושים מה שלא היה מעולם! יש כבר בעולם "ליקוטי מוהר"ן"! משיח יגיד עם הפירוש! יש כבר "ליקוטי מוהר"ן" יש כבר "ליקוטי תפילות" יש כבר "ליקוטי הלכות" יש כבר "ליקוטי עצות" יש כבר הכל! כל הגדולים בכל העולם יפלו יתביישו! כן, "מה זה איפה היינו? היה לנו רבי נחמן מברסלב ולא ידענו כלל?"

לא היה אפילו חתיכת לחם!

אני והילדים היינו כמו הרב נתן, כמו אצל ר' נתן, רבי נתן הלך להדפיס "ליקוטי הלכות" ולא היה לו אפילו על הוצאות! וככה הוא נסע והדפיס "ליקוטי הלכות" ואשתו של ר' נחמן מטולטשין היא כתבה לרבי נתן "תדע שאני... תמצאו אותנו מתים מרעב, אין לנו... נחמן נסע והוא השאיר אותנו, ואין לנו לחם!" אז הוא כתב לרבי נתן שיעשה עוד כיס ויתן על הלחם בשביל הילדים של ר' נחמן מטולטשין ככה נדפס "הליקוטי הלכות" אני... רבי אלפנדרי, הרב אלפנדרי הוא היה גאון הדור והוא ביקש מהגבאים של הישיבה שיתנו לי לחם בשביל הילדים, ואמרו לו "לישראל בער לא! הוא לומד ספרי ברסלב אנחנו לא ניתן לו כלום!" רב מוישלה, משה קלירס, כן, אחר כך נחלה ונפטר הוא היה ראש הישיבה והכל בידו, כן, והוא הגבאי שלו אמר ר' משה לא רוצה לתת להם כלום, "הוא לומד ספרי ברסלב בישיבה!" היה איש צעיר של שלושים או פחות, כן איש צעיר והוא דיבר על רבי נתן ועל רבינו, הוא דיבר לשון הרע מה שהוא סבל אוי ווי, אוי ווי, מה שהוא... שהוא ראה ומה שהוא סבל! מה זה? על שביזה את הצדיק! מי יכול לשער את זה מה שהוא סבל... כל הדולרים של אמריקה היה בידו ולא היה לי לחם,

לא אני ולא הילדים הקטנים שלי, לא היה לי לחם לאכול, אני מתבייש לספר אבל האמת הוא ככה... הלכתי ממאה שערים לשערי חסד עם רגלים חולים ואני בקשתי "אני צריך לחם בשביל הילדים" ולא היה מי שיתן לי, אני חזרתי ולא היה לי כלום, לא לחם ולא כסף ולא כלום, אני חזרתי הביתה וראיתי שהילדים רוצים לחם ובוכים "לחם! לחם! לחם!" ולא היה מי שירחם ויתן לי לחם, רק היה בסכנה גדולה היינו כולם... אינני יודע איך אנחנו נשארנו בחיים ילד אחד בן ששה... ילד אחד ילד קטן, ילד אחד הוא מת מרעב הוא נעשה נפוח ככה הוא מת. ילד הראשון שלי נפטר מרעב. מי יכול לשער מי יכול לספר?! אבל זה היה. עכשיו אני רואה שזה טוב, טוב טוב טוב... אני טעמתי הטעם איך ילדים בוכים באים ובוכים "לחם! לחם! לחם!" ולא, לא היה לי לתת להם, זה טעם יותר מ... ילד קטן מבקש לחם ולא היה לי לתת לו, ככה חתיכת לחם איזה חתיכה רק חתיכה שירגיש את הלחם! "שיחות הר"ן" "חיי מוהר"ן" מה שיש שמה! ימים לא יספיק לכתוב על גדולתו של רבינו ז"ל שהוא היה ביד עולם כזה. אני הייתי רק מבוהל ואמרו "אסור לתת לו לחם הוא לומד כל היום "ליקוטי הלכות" הוא לומד בלילה עם רבי ישראל "ליקוטי הלכות" בלילה, אנחנו כל יום לומדים גמרא ובלילה ישנים והם לומדים בלילה "ליקוטי הלכות" ואנחנו ישנים, אם לא היינו ישנים לא היו נותנים להם ללמוד "ליקוטי הלכות"! אבל היו ישנים כשבא היום והילדים פתחו את פיהם "לחם! לחם!" ואני לא היה לי לתת להם. ילד אחד בן שנה הוא נפטר, אז הוא נעשה נפוח ונעשה כמו זהב ונעשה נפוח עד שהוציא נשמתו, עד שהוציא את נשמתו מרעב. זה לא נשמע בעולם דבר כזה מוגזם! אני לא משקר! אני לא מגזים ולא משקר! אני לא יכול לספר ולתאר המצב כמו שהיה... (אם ההלכות שרבי נתן כותב בליקוטי הלכות האם זה הלכה למעשה בשבילנו הלכות פסוקות שהוא מביא?) בכל הדורות לנצח נצחים לכל הדורות לא יפסיקו לספר ולתאר מה שסבלנו, היינו בשפלות יותר מיהודים אצל הגויים, בשפלות גדול בבזיון גדול! "מה? הוא לומד "ליקוטי הלכות" של רבי נתן?!" אני ברוך ה' התגברתי ועמדתי! ונסיון כזה, ילד בן שנה נפטר והוא נעשה כמו, כמו הר, כן, הגוף שלו מתוך

רעב והוא מת ילד בן שנה, אי-אפשר לתאר ולספר לדבר כל כך, לספר טיפה מן הים מה שהוא... שאנחנו סבלנו מזה, שהוא... "ברסלב! ברסלב! ברסלב! ברסלב!" (אם ההלכות שרבי נתן כותב בליקוטי הלכות האם זה הלכה למעשה בשבילנו הלכות פסוקות שהוא מביא?) אין דיבורים לדבר מזה, מהסיפור, לדבר אין, אי-אפשר לספר בזה ולתאר ולדבר מזה, כמה שתשמעו עוד לא מגיע טיפה מן הים על כל....

שני ברסלברים, רבי ישראל קרדונר וישראל בער...

"ליקוטי הלכות" וליקוטי מוהר"ן אינני יודע איך, איך נמצא בעולם הזה, איך נעשה? ! אנחנו צחקנו מכולם, אנחנו... בטבריה ובצפת ובירושלים היה שני ברסלבים רבי ישראל קרדונר וישראל בער... צחקו מאיתנו, אבל אנחנו בליכנו צחקנו. ילד בן שנה הילד הראשון שלי הוא נפטר מרעב. כמה בכיות הוא בכה "לחם! לחם! לחם!" כך היה. והוא נעשה, איך קוראים לו? נעשה ככה כמו הר, הגוף שלו נעשה כמו הר, כן, והוא בכה עד שמת. "לחם! לחם! לחם!"... יהיה מה לספר. מהמעשים שלו, המעשים שלי, רבינו הקדוש אמר "יהיה מה לדבר ומה לספר מהמעשים שלי מאנשים שלי" אני עכשיו, אני צוחק, אני בכיתי, מת לי בן שנה מרעב, הוא נעשה נפוח, נפוח כמו הר מרעב, אני לא מגזים ולא משקר חס ושלום זה עוד לא... אין עוד... כטיפה מן הים מה שסבלתי, מה שסבלתי! לא היה לנו נשים להתחתן, לא רצו ברסלב. "מה ברסלב? אין צריכים לא כסף ולא כבוד ולא שום דבר בשביל מה להתחתן?" עכשיו אני צוחק אבל אז לא צחקתי, אני סבלתי מה שאין בעולם דבר כזה, מיתה כזה וכזה... אין בעולם! רק, רק בשביל ברסלב, הרעב נברא רק בשביל ברסלב! וכל הצרות והיסורים בשביל ברסלב! נראה איזה חיילים הם! איזה גיבורים הם! אני ראיתי שמת כל יום, כל יום ויום לא רק הוא מת, בן ששה שנים, ששה שנים בכל יום כל יום הוא מת, בכל יום הוא מת... והוא סבל רעב כזה! איי! רעב! לחם! לחם! לחם! לחם!...

הנשיא מסר נפשו בשבילי:

(אני מותר לי לשמוע?) כן, זה לכולנו... פרוש מאגודת ישראל, מנחם פרוש היה רוצה לזרוק אותי מהדירה והנשיא לחם איתו. הוא עז פנים הוא לא רצה, כן, והיא יודעת הכל, על ידה, על ידה על ידי אביבה, היה כל הכח של הנשיא שהוא עשה בשביל זה. הוא רצה לתת לי מושב זקנים מוסד בירושלים, זה מאמרקאי, זה כמו מלון, זה לא רגיל, הוא רצה לתת אותי... למה לך מנחם פרוש? למה לך אני נותן לך... (כל טוב) כן, ולא רציתי, ולא רציתי ללכת למוסד. היא יודעת מה הנשיא, מה שהוא עשה בשביל זה, איזה מסירות נפש היה לו, והוא היה עז פנים הוא לא רצה לשמוע לו, אבל הסוף היה שהוא נתן לו את הכתובת של האיש הזה של הדירה והנשיא פעל אצלו שישאיר אותי כל ימי חיי בהדירה, כן. על כל פנים היא יודעת מה שהוא עשה בשביל זה, זה טוב, שולמית, היא יודעת יותר משולמית, כן, היא ראתה את המסירות נפש שהיה לו בשבילי אז היא עד היום (היא זוכרת שבאנו אליה כולנו והיא התקשרה לנמל התעופה לעזור למשפט) כן, כן, כן! זה היה הכל, כל המתקה...

להיות על הציון של רבינו!

בשביל זה מדברים ממשרד הנשיא זה לא דבר פשוט! אתה יעצן גדול זה בלבב אותם, אתה צריך לעשות תכף הכי מוקדם הכי קודם להיות בחיים ברוסיה! כן, זה תיקון כזה שאין לנו מושג להיות על הציון של רבינו באומן ולומר העשרה מזמורי תהלים התיקון הכללי על הציון (אבל אני רוצה לנסוע איתך ביחד!) הלואי! שולמית כהנא ואביבה הם, היא יודעת דברים כאלה שהיה לי קשר עם הנשיא סודות כאלה שלא ידע מזה שום אדם, והיא יודעת, כן, אביבה היועץ המשפטי של הנשיא...

הסיפור של מעיין שטוב:

שבא אלי עשיר מירושלים שהוא קמצן גדול "מעין שטוב" האבא שלו אני חושב שהוא כבר איננו בעולם, אבל אני ראיתי את האבא שלו והוא בא ודיברנו מענין הדפוס איזה דבר שזה עולה כך וכך אז הוא הוציא פנקס עם צ'קים והוא נתן צ'ק מתנה חמשת אלפים דולאר והוא אמר הוא עשה צ'ק דולר, כן, הוא קמצן ואמר לי "אל תדאג כסף יהיה דפוס ויהיה כסף והכל!" אחר כך הוציא עוד דולרים עוד עשרת אלפים הוא הוציא את הפנקס ונתן צ'ק, אז אני נדהמתי אני מכיר אותו שהוא לא כל כך, הוא קמצן גדול, כן, בכל פעם נתן צ'ק עשרת אלפים? טוב, ברגע אחד הוא נתן צ'ק ואומר לי בכל פעם ואומר לי "אל תדאג יהיה דפוס ויהיה דולרים!" היה עוד אנשים עשירים והוא לא נתן להם לעשות צ'קים הוא תכף הוא נתן והם גם כן רצו לעשות צ'קים אבל הוא הקדים ונתן צ'ק אז לו המעיין... (של דולרים!) כן....

עבר קציר, כלה קיץ...

עבר קציר, כלה קיץ, ואנחנו לא נושענו זה הניגון זה התבודדות של חודש אלול, אנשי שלומינו הלכו בלילה ליער בחצות, אחרי חצות וזה היה זמן לצעוק: "זה חודש אלול, אז עבר קציר חודש אלול הוא כבר הסוף, הסוף! כבר עבר כל הקיץ ואנחנו לא נושענו" זה היה התבודדות, הם התבודדו: "עבר קציר, כלה קיץ ואנחנו לא נושענו" היה קולות כאלה ביער מעמקי הלב: "איפה אנחנו! עבר קציר, כבר עבר קציר, כלה קיץ ואנחנו לא נושענו! מה יהיה מאתנו! מתי נזכה לתשובה? מתי?! אלול עבר קציר, כלה קיץ עברו כל שנותינו, זה לא רק הקיץ הזה כל, הכל עבר הכל ואנחנו לא נושענו! עוד קצת אנחנו הולכים בהעולם האמת מה יהיה?! עבר קציר כלה קיץ עבר כל חיינו כל חיותינו עבר הכל ואנחנו לא נושענו!" זה התעוררות גדול "זה לא רק הקציר הזה עבר קציר זה כל ואנחנו לא נושענו!" (מי כתב

את השיר הזה?) לא יודע, אני רק יודע שיש שיר כזה: "ביסט גיווען אמאל גיהרט ווי אזוי ר' נתן'ס ניגונים" עד היום...

פיינגולד:

לפני הרבה שנים נפתח בטבריה מלון, מלון עם כל התאוות, מלון מיוחד והבעל, בעל המלון היה שמו פיינגולד והוא... אני הייתי אופה והוא רצה האופה הכי מומחה והכי טוב, אז אמרו לו "אדסר" מאפיית "אודסר" אז הוא שלח אחרי, אני באתי והוא קנה אצלי הלחם, חלה ולחם היה לי מאפיה וכולם היו מקנאים אותי, "ישראל בער הברסלבר הוא עשה הוא עלה לעילא לעילא אנחנו כולנו עניים אין לנו כסף וישראל בער הברסלבר יש לו מאפיה! מאפיה? ! מאפיה? ! זה בית חרושת לכסף! מאפיה? מה זה? !" ואני, כולם התקנאו ואני יש לי ניסים שלא נעשתי עיוור, הדמעות ירדו מעיני, אני לא צריך לחשוב דרכים שירד דמעות, הדמעות יצאו מאליהם, אני רואה, אני לא רציתי, אני פחדתי שאני יהיה עיוור, מה דמעות זה לעינים זה נורא מאד זה להמאור עינים אבל אני לא רציתי לבכות אבל זה יצא מאליהם (למה בכית?) למה? מגודל צער שהיה לי! מה? ! בשביל מה הכסף? ! בשביל מה? ! אז פיינגולד הוא היה יודע ספר והוא אהב לשמוע דברי תורה, אני דיברתי איתו מרבינו והוא, והוא... ואני הייתי אצלו יחיד בעולם, כן, אז היה לו מכונה כזו, הוא לפני הרבה שנים והוא היה לו עשיר גדול, והוא היה לו דבר כזה, אז הוא אמר לי "אני רוצה לשמוע, אני שמעתי שאתה מזמר בשבת "אשת חיל" וזמירות אני רוצה לשמוע!" אז הוא לקח את זה, אני... ואני לא ידעתי אני זמרתי. הוא רוצה לשמוע אז אני זמרתי "אשת חיל." אחר כך בשבוע הבא הוא קרא אותי ופתח את זה ואני שומע שאני (הקול שלך) כן! איך אפשר דבר כזה? ! מה זה? ! לא... כל כך כמו דואר אבל היה...

שושנת יעקב זה ענין גדול, זה ברסלב:

"שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי..." שושנת יעקב זה ענין גדול, ענין גדול שושנה, שושנה זה ענין, זה ענין נורא מאד שושנה, רואים בתהלים למנצח על שושנים לאסף לדוד על שושנים שושנים שושנת יעקב זה ענין המבחר של עם ישראל השושנה, שושנה זה... כן. וגם כן יש שושנים שסביב גדלים קוצים והשושנה הוא היא יוצאת מהקוצים (ויש לה ריח טוב) כן, שושנת יעקב זה ענין גדול, זה ברסלב, שושנת, שושנה, שושנת יעקב, המבחר של בית יעקב "שושנת יעקב צהלה ושמחה" לא רק שמחה צהלה ושמחה בראותם ביחד תכלת מרדכי! תכלת מרדכי, מרדכי היהודי, מרדכי הצדיק, מרדכי זה התכלת, מרדכי האור של מרדכי "תשועתם היתה לנצח ותקוותם בכל דור ודור להודיע שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך..." הוא רקד בפורים להודיע! להודיע! להודיע! הוא לא יכל ללכת מהמילה להודיע! "שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך" זה התחזקות כזה! פורים זה אור, אור של משיח! (פורים וחנוכה) כן, כן, עוד הזמן להודיע לכל העולם, להודיע! אתם יודעים אני שמעתי אני שמעתי מכמה... מיעקב שהם אומרים שהפתק והקמיעות... אני לא רוצה להגיד מה שהם אומרים (אנחנו מחפשים את הצדיק האמיתי) אה?! הלוואי שנזכה למצוא אותו! אם מחפשים מוצאים! אם מחפשים באמת... "להודיע" זה נכנס בנשמתי וזה לא יצא ממני לעולם, לעולמי עד... (בשילן, יום ראשון אהרן אמר לי למסור לכם שמדברים עם ילדים) מדברים? לדבר עם ילדים? נו, ה' יתברך יעזור לי דיבורים... אנחנו בדורות האלו, אנחנו רחוקים לגמרי מכל וכל! נו, ואף על פי כן, ה' יתברך רחמן חסדי ה' כי לא תמנו ואפילו בדורות אלו אפילו כמו שאנחנו, אם אנחנו מבקשים אמת, לא כבוד, לא רוצים כבוד ולא רוצים אחר הכבוד, אז זה גם כן חשבון, אפילו בדורות האלו. אז אנחנו צריכים רק למסור עצמינו לה' יתברך שיעזור לנו שנזכה לדבר דיבורי חן, דיבורי אמונה, כי אנחנו רחוקים

לגמרי! זה הכל בחסד, הכל ב... אצלי הכל בחסד, כן, זה האמת, אפילו אנחנו הגדולים, אנחנו שנדמה לנו שאנחנו רוצים, שאנחנו, שאנחנו... כן, אף על פי כן, אם אנחנו עושים הענין שלנו בדרך, כמו בדרך, כבר בדרך רגיל....

רק בשביל זה אולי יצליח להאיר בי,
איזה ניצוץ מרבינו הקדוש...

טוב להתראות, טוב, כן, אבל העיקר הוא שהלב שיבער כל כך לה' יתברך! אולי כשאני אתראה עם ל. או עם ישראל בער אולי יצא מזה טובה להתקרב לה' יתברך? זה... אם לא בשביל זה, רק בדרך רגיל אני... אני חושב בזה... אתמול היה אצלי, כן, סיפור גדול עם תלמידים, הרבה חסידים, הרבה, אני באמת, אני באמת... אני לא מסוג... אז לבוא אלי לבקש דרכי ה'? לבקש? אבל אף-על-פי, טוב שראיתי, אני לא שמת' לב... אוי ווי! העיקר הוא... אני זוכר הענין שלי, הקשר שלי עם רבי ישראל זה היה תמיד... אני הייתי כל הזמן כל השנים ולא יכולתי, ממש לא יכולתי רגע בלי רבי ישראל, לא יכולתי לחיות בלי רבי ישראל, כי היה ביננו קשר כזה ואהבה כזה שהיא מיוחד בעולם, שזה לא רגיל, כי הענין שלנו... אני, כל כוונתי לא היה בשביל לתת כבוד לרבי ישראל, כל כוונתי היה לחפש אולי אני אמצא איזה אור, אולי יכול להאיר לי איזה אור, איך, איך לעבוד ה' באמת? זה העיקר! וגם כן, הוא, הוא אותו דבר, הוא לא חפץ בתלמיד כמוני, רק בשביל זה אולי יצליח להאיר בי איזה ניצוץ מרבינו הקדוש, שיהיה לי טובה בעולם הזה ובעולם הבא, זה היה עיקר כוונתינו ועיקר הקשר שלנו, בשביל זה הצלחנו, שיש לו קיום כבר יש שבעים שנה מרבי ישראל כבר והענין שלו לא נפסק, הוא התחיל ממני התחיל הרבה קודם, לפני ממני, אבל זה היה עיקר עבודה שלו, המטרה שלו להשאיר בעולם הזה את האור של רבינו להכניס באנשים, כי הם, האנשים יספרו לחבירו... כן, יהיה לו תלמידים, יעשה תלמידים אחר, וזה היה עיקר הכוונה שלו, לא להרבות כבודו, לפרסם, שיהיה מפורסם רבי ישראל, רבי ישראל, זה אדרבה מצד זה היה צנוע כזה שאין בעולם צניעות

כזה, היה צנוע שלא ידע... הוא בכה לפני ה' יתברך והוא עבד ה' ובכל כוחו בכל נפשו ומאודו, כמו שכתוב בכל לבבך ובכל נפשך... לא רק לומר! היה רגיל לומר ככה, והוא, וגם כן... אנחנו אם רוצים להצליח אז אנחנו צריכים לחפש אמת בכל ענין, רק אמת! אני רוצה ללכת ארבע אמות או יותר בשביל אולי על ידי זה אזכה לשמוע איזה דיבור שזה יהיה לי טובה לעבודת ה' יתברך, זה עיקר החיות! לא כמו רגיל, רגילים לנסוע לאדמו"ר... אבל... אוי ווי, אוי ווי, אמת! וענין רבינו הוא רק אמת! עוד כאן? טוב, מתי אני אעשה משהו? זה רק ענין רבינו הוא אמת וְ רצח כזה שעדיין לא היה בעולם, אמת כזה! כל הצדיקים הם הולכים בדרכי האמת, אבל יש אמת, יש אמת... ויש אמת לאמיתו, כן, האמת של רבינו הוא תכלית השלימות שאין שלימות אחריו! עבודה שלו וענין... הענין הקשר שלנו עם רבינו זה רק אמת, כמו שהייתי עם רבי ישראל. הוא היה... הוא האמין ברבינו שבאמת הוא האמת! אמונה כוזבית זה לא כלום! גאווה של שקר! אני מאמין אבל זה לא כלום, לא שווה כלום, אדרבה זה מזיק! זה לא כלום!

בדורות האחרונים יהיה שני קליפות...

רבינו הקדוש אמר, לפני ביאת המשיח, בדורות האחרונים יהיה שני קליפות, כך אמר רבינו, קליפה אחת הכפירה, לא להאמין בתורה ובמצוות בה' יתברך, כפירה! זה קליפה אחת. והקליפה השניה הוא אמונות כוזביות... יש שני קליפות, כפירה ואמונה כוזביות. כן. אבל שניהם הם קליפות, זה בחינת עמלק, זה לא... אין לו קיום... לא יוצא מזה כלום! אדרבה זה מזיק! ורבינו הקדוש הוא אמונה, אמונה צח כזה שעדיין לא היה בעולם, שרק הוא יכול להכניס בליבנו התכלית האחרון האמת שהעיקר הוא לעבוד ה'! בלי... רק בלי רדיפת כבוד ופירסום, כי עם כבוד ופירסום אז אין כלום, זה אמונות כוזביות, זה לא אמת. אני זוכר... אוי רבונו של עולם, אוי רבונו של עולם, אנחנו אם אומרים, אם זוכים לומר "ליקוטי תפילות" ו"ליקוטי עצות" "ליקוטי הלכות" "ליקוטי מוהר"ן" זה הכל! זה כל תקוותינו וכל חיותינו וכל

יהדות שלנו, הכל! אבל זה תלוי בידינו, זה יותר ויותר, מה שאנחנו לא משיגים... אבל הכל תלוי בידינו. הכל תלוי בידינו, כפי שאנחנו מוכנים למסור נפשינו לחפש האמת, לא חס־ושלום להיות שקוע בכבוד ופרסום והבלי עולם הזה, זה הכל לא כלום, לא שווה כלום! אני ראיתי אמת אצל רבי ישראל. אני נתגדלתי בין גדולי ישראל, הם בוודאי, איש כשר, הם היו לומדים תורה והיו כשרים ורצו... אבל לא היה להם כלים, אין [להם]... בלא כלים. לא... הם היו מתנגדים. הם היו מתנגדים אז היה להם... לא היה להם כלום! אבל באמת אם הם היו אנשים כשרים באמת היו בורחים מאמונות כוזביות לרבינו הקדוש והיו זוכים לראות את האור של רבינו ולא היו מתנגדים! כמו שרב מוטל בסוף הוא נעשה... הוא ביטל את ההתנגדות הוא, הוא היה איש כשר ורצה... אבל בשביל זה ה' יתברך ריחם עליו ועשה תשובה בחייו, זה תשובה גדולה כי הוא היה אדמור שלהם, והם כולם המשיכו עם מדור לדור מדור דור את ההתנגדות. ואפילו הוא אמר שהוא לא מתנגד, אז הם לא... בזה לא הסתכלו עליו! בדברים אחרים כן, אבל בזה שאמר שהוא לא מתנגד... מה? מי אתה? היה גדולים כאלה והם היו מתנגדים והם לא קיבלו ממנו. אבל אם הוא היה זוכה אם הוא היה מחפש אמת... מה זה אמת? לא בשבילי הכבוד, התורה לא בשביל כבוד שלי ולא בשביל בני ולא בשביל הדורות שלי ולא בשביל השם ולא בשביל יהיה כבוד וכסף, פרנסה וכסף! כי אצל העולם כל זמן שחיים כל... יודעים שהכסף לא כלום, אבל כל זמן שהאדם חי, הוא רוצה כסף כן, כסף וכבוד, כן, אי־אפשר לצאת מזה רק על ידי הבעל תפילה, הוא מוציא מכסף ומהתאוות ומכל העוונות זה עיקר התיקון הבעל תפילה... נו, אנחנו, אני אומר לך או... לך?! אני אומר לי! בעצמי! אני יודע שאני רחוק מכל זה... רבי ישראל היה רבי ישראל, אבל גם אני הייתי יכול יותר מרבי ישראל, כן, זה רבינו הקדוש הוא האמת, [האמת] לא מקבל, וכשנותן מתנות הוא נותן למישהו שהוא מתגעגע, שהוא בוכה ומתגעגע, אז יש לו... הוא נותן מתנות, הוא בא לחתונה והוא נותן מתנות... והם אמרו אם, "איפה הבעטליר, איפה לוקחים? איך לוקחים לכאן הבעטליר? אם הוא היה כאן על החתונה השבע ברכות היה שמח

מאד! אם הוא היה כאן היה שמח מאד!" מה זה שמחה? מה זה השמחה? כסף? או כבוד? מה זה שמחה? השמחה הוא רק אמת וְך וצח! אנחנו, יש בעולם כבר הכל מה שאנחנו צריכים, זה, אבל זה בידינו. מצידו, מצד רבינו, הוא מוכן לתת לנו כל מתנות, הכל! יותר מ... אבל זה תלוי, הכל בידינו, כפי הרצון, כפי שמוכנים להקריב את כל אשר לנו בשביל ה' יתברך! והעיקר הוא לא להשיג להסתכל על הבלי עולם הזה על כל העולם רק על האמת. האמת הוא רק לבכות להתפלל לה' יתברך באמונה באמת בתמימות, אבל איך אנחנו? מי אנחנו? איך התפילה שלנו? ... כן, וכל העבודה שלנו זה עוד לא הגיע אפילו טיפה מן הים מה שרוצה רבינו, אבל אסור ליפול ולא לחשוב שאני כבר שקוע ואני רגיל ככה ואני לא יכול להשתנות, לא! לפי עניני רבינו כל אחד יכול להשתנות מהפך אל הפך, ממות לחיים הוא יכול... יכולים להשתנות בכל וזה לא רק מחר או... בכל רגע בכל יום ובכל עת "ובטובו מחדש בכל יום תמיד" לא רק "בכל יום", "תמיד!" זה כל היום, כל רגע של היום! מחדש בכל יום "תמיד" מה זה "בכל יום"? זה "תמיד!" מה זה? בשביל מה צריכים לכתוב עוד "תמיד"? זה תמיד, אפילו בכל יום יש כמה, הרבה רגעים, בכל... כן, אז בכל רגע תמיד, "בכל יום תמיד מעשה בראשית". מעשה בראשית, הראש בית, בראשית זה ראש בית, הבעל הבית של העולם, והבעל הבית של העולם זה הצדיק יסוד עולם, הוא רבינו הקדוש, נו, כפי שאנחנו מחפשים האמת ויודעים ורואים האמת כמו שהוא שהעולם הזה הכל לא כלום, כמו שאנחנו אומרים בכל יום, בכל יום אנחנו אומרים: "לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו, וישכם ויאמר רבון כל העולמים לא על צידקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים..." מצידנו אנחנו רחוקים, עומדים בחוץ לגמרי, "לא על צידקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים, מה אנו מה חיינו מה חסדינו מה צדקותינו מה ישועתינו מה כוחינו כלום מה כוחינו מה גבורותינו מה נאמר לפניך הלא כל הגיבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו..." זה הכל הבל, יוא, הלא "כל הגיבורים כאין לפניך" כלום! "ואנשי השם כלא היו" אנשי השם, מפורסמים! אנשי

השם מפורסמים! בשם גדול! כלא היו! וזה הבל, כלום! נו, והעיקר אנחנו צריכים לרחם על עצמינו לחפש את רבינו. יש הכל מה שאנחנו צריכים, בכל יום ובכל עת בכל רגע כל מה ש... התיקונים, מה זה התיקונים? שנזכה להתחדש מעכשיו בכל רגע! כן, לא להתיאש ולא להתבלבל להשליך עצמינו אל ה' יתברך אל רבינו הקדוש! אני כשבא היום, אני משליך את עצמי ואת כל, ואת כל הענינים של הילדים שלי, של הדורות של הנכדים, הכל על ה' יתברך! נו, הוא השליך, אבל אנחנו יכולים לומר "אני משליך"? אבל זה רק, זה רק... אבל צריכים להתגבר במסירת נפש לומר בכל יום תמיד, בכל יום אני משליך עצמי אליך יתברך ושיהיה הכל כרצונך, זה העיקר הישועה, זה עיקר התשובה, זה עיקר הכל! לא בשבילי כי לא כלום, אנחנו צריכים למסור נפשינו לה' יתברך! כל העולם הזה, כל הבלי עולם הזה מליבנו וזה הכל הבל, הבל, "כי הכל הבל אנשי השם כלא היו ונבונים כבלי השכל..." נבונים? מה זה נבונים? "ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשיהם תוהו..." בלי הצדיק הוא תוהו ובוהו בלא... אז הם תוהו וימי חייהם הבל לפניך, נו, מלבד הנשמה הטהורה האמת הזה, רק הנשמה הטהורה שהיא הנשמה היא טהורה מכל הבלי עולם הזה, הוא מתרחק, הנשמה מתרחק מכל הבלי עולם הזה, הוא לא רוצה, הוא לא רוצה את הכל זה, אדרבה זה העולם שכולו בזה הבל ואנחנו צריכים למסור נפשינו להשליך את זה... אוי ווי, אוי ווי... ברכה כזו, תפילה כמו שאנחנו מתפללים, אבל אסור ליפול יכולים... מה? זה עד עכשיו, מעכשיו, כל רגע להתחדש! אני לא מוכרח להשאר ככה! אני יכול... שוין, עכשיו, כן, אני כבר ענין חדש, אדם חדש, כן....

רבי נחמן ורבי נתן, חמה ולבנה:

והעיקר הוא רבינו "הליקוטי תפילות" "הליקוטי תפילות" "והליקוטי מוהר"ן" זה רבינו הקדוש "הליקוטי הלכות" זה "ליקוטי מוהר"ן" זה רבינו הקדוש, "הליקוטי הלכות" "הליקוטי עצות" כל דיבור שיוצאים מפי רבינו, מרבי נתן, רבי נתן זה דבר אחד, רבינו הקדוש ורבי נתן זה חמה ולבנה, כן,

יומם ולילה, שמש וירח, זה... ואנחנו צריכים להלבנה ואין לנו קיום בלי הלבנה, כל חיותינו מהלבנה, כל הפירות וכל הצמחים וכל... הלחם... ו... בלא הלבנה אין לנו קיום. כן. הלבנה זה התלמיד, זה יהושוע, זה רבינו ורבי נתן, זה אמת, אבל זה אמת אי-אפשר לדבר עם אנשים כי הם שקועים במה שהם שקועים ולא חושבים שזה הבל שזה הכבוד זה דבר מ... אתה משוגע? אתה ברסלב? אתה משוגע? מה אתה אומר כסף לא כלום, כבוד לא כלום, אתה משוגע? הוא לא יכול להבין את זה, ככה הוא העולם, כך העולם, יש בעולם... יש עולם ויש רבינו. אם אתה לא רוצה להיות שקוע בהבלי עולם הזה מי... מי מי מכיר אותך? ואם יש שכל אז תברח למקום שצריכים להציל את עצמך, ואם הוא לא חושב על זה הוא מרחם על הילדים שיהיה להם כל הכבוד שבעולם וכל הכסף זה... אז לא כלום והכל לא [כלום]....

אני הייתי גיבור נגד כל העולם!

האילן שנפל... של החיגר, הוא נשכב... (וכולם באו לרבינו לקבל תיקון) כולם באו לרבינו, הוא יתקן כל העולם כל אחד ואחד בשלימות גמור תיקון גמור... כי אני חולה מאוד וחלש מאוד... (הוא נסע מחיפה עד ירושלים במיוחד כדי לראות אתכם) מירושלים? (מחיפה עד ירושלים) כן? (אז הוא בקש שתקבלו אותו) אה? טוב, תכניסו אותו ותגידו לו שאין לי כח... (רבי ישראל הנה העיתונאי) איפה הוא? שלום עליכם! שלום, תן לו לשבת... (יש אחד עיתונאי ואחד צלם) אה, שלום, (הוא יכול לצלם אתכם?) כן, כן, (אני עובד בעיתון "קול חיפה") כן? שלום עליכם עוד פעם!... אבל אני חולה מאוד וחלש מאוד... אבל אני קבלתי אתכם... לקבל, אבל אני לא מוכן לקבל כמו כולם, אבל אף על פי כן אני מכבד אותם, אז אני מקבל אותם... אני הגיל שלי אתה יודע? (מאה וארבע) הגיל שלי, כן, (איפה נולדת?) נולדתי בטבריה, מכל מקום האבא והאמא הם בעיר טבריה. נולדתי ואני זכיתי להתקרב לרבינו נחמן (מאומן). אני ראיתי את הספרים של רבינו, אז אמרתי זה רק בשבילי! והיה לי התנגדות עם השיבה, עם כולם,

עם האבא והאמא. וכל העיר כל הישיבה חלקו עלי ועשו ממני... סבלתי צרות גדולות, אבל ברוך ה'... אני שמח מאוד מהצרות ממה שסבלתי, כן. אז הוא אמר לי "זה טוב מאוד, להתקרב מאוד מתוך (הסבל)". סבלתי מן האבא ומן האמא, האבא היה עוור בשני עיניו והוא בכה בפני "למה לך להיות ברסלב? אני לא רוצה ברסלב! מי יקח אותך לחתן? איך אפשר דבר כזה שלא תרחם עלי ותהיה ברסלב?" אמרתי לאבא "זהו אני לא ישתנה ולא יהיה לך שום חכם שום גיבור לעזור לך" אמרתי לאבא "אני רק ברסלב!" ואני סבלתי מה שאי אפשר לתאר לא היה לי לחם לא בשביל לי ולא בשביל הילדים ולא שום בגד ולא לחם ולא כסף ואני סבלתי הכל בשביל האמת, בשביל ברסלב. הוא היה אצל הנשיא חשוב מאוד, אצל הנשיא שז"ר היה חשוב מאוד זה האיש, אבל אני לא עשיתי לא בשביל הנשיא, ולא בשביל שום... אבל רק עמדתי על דברי רבינו הקדוש! אז ברגע אמרתי לאבא "זה אני רק ברסלב!" והוא הצטער מאוד והוא בכה עלי אמר לי "מי יקח אותך לחתן, מי? ברסלב?" ברסלב, כן, אני זכיתי להתגבר על הכל וברוך ה' עד היום אני רק ברסלב... זהו שאני רק ברסלב עד היום! מה העולם לא יודעים מה שזה פה! מה שזה הענין של רבינו הקדוש זה ענין שאי אפשר... אין לי כח לדבר ולספר מה שזה... (אני אשאל אותך עוד כמה שאלות) לא היה לי, אני מתבייש לדבר, הילדים סבלו הילדות ולא הם לא היו יודעים מה זה "א" ומה זה "ב" ומה זה "פתח" לא ידעו כלום כי הם הלכו לבית ספר ור' משה פורוש, מה ומי ר' משה! הוא היה ראש הראש של אגודת ישראל! והוא אמר שהוא ידבר והוא לא עשה כלום! והילדים שלי כולם, כל שבוע חזרו הביתה ולא היה לחם! וברוך ה' עד היום אני מחזיק מעמד ואני רחוק מכל אלו הראש מכל אלו שהם חיים בכל התאוות וכסף ובכל התאוות! וברוך ה' אני הייתי רחוק מהם ואני הייתי גיבור! גיבור ועמדתי כנגד כולם! היה קלירס קלירס, הרב משה קלירס, אתה שמעת על ר' משה קלירס? וברוך ה' עד היום אני ברוך ה' הייתי גיבור ועמדתי כנגד, אני לא רוצה לדבר ברוך ה' אני שמח מאוד שזכיתי להתקרב לרבינו להתרחק מרשעים להתרחק אבל אני סבלתי... אבל אני עמדתי כנגד ר' משה קלירס הוא היה גאון מפורסם

הוא ידוע, אז היה הרב הגאון אלפנדרי, הרב אלפנדרי, הוא בא לטבריה לעשות שם אמבטיות ואני בקשתי אותו שיתן לי לשמש אותו והיה מה שהיה הוא לא רצה שאשמש אותו כי הוא היה איש חזק, איש אמיתי, איש חזק, (אתם אמרתם לפרסם את השלטים של גַּנְחָמָה) יש חברים שהם עושים את זה, (למה?) שהם יודעים ממלאכה, שיודעים טוב איך לחבר ולעשות, וברוך ה', ברוך ה'... (רבי ישראל, הוא שואל למה שלטים) למה? (בשביל מה לשים שלטים בכל מקום?) אה, לפרסם, כי כל העולם היה מתנגדים כל העולם היו מתנגדים על ברסלב, רק אני הייתי יחיד שאני החזקתי אני רק ברסלב! ה' יתברך סיבב פלאות שהנשיא שזר קיבל אותי והרגיש עלי שאני בעל מסירות נפש, שאני סובל מאוד, אני לא יכול לדבר כלל מן העולם, ואני תמיד הייתי... וקשור לברסלב (אתה קבלת מכתב?) אני מה שאני סבלתי מברסלב, רק כולם כל המתנגדים, אה, "הנה ברסלב! זה ברסלב!" ברוך ה' וזה מתנה, מתנה כזה שאין כמותה! לא היה לי... אני למדתי ספרי ברסלב והם כולם היו מתנגדים והם שלחו אותי ואת הבנים שלי מהבית ספר, והלכו, הלכו ללמוד, אבל אני הייתי חזק גיבור חזק ועמדתי כנגד גדולים מפורסמים בעולם! אבל ר' משה קלירס כולם יודעים שהיה השם שלו היה גדול מאוד היה מפורסם גדול וברוך ה' אני הייתי חזק ועמדתי כנגד כולם וברוך ה' אני היחידי שהתגבר והתחזק להיות גיבור חזק כנגד כל העולם וכנגד כל המתנגדים שהיה להם שם גדול! וברוך ה' הייתי יחיד ועמדתי כנגד כולם! וה' יתברך נתן לי מתנה שהיה מירושלים, מתברון, היה ישיבה, ורבי ישראל, מורי רבי ישראל הלפרין הוא נעשה קשר בינינו הוא עמדתי כנגד כולם! וברוך ה' עד היום אני רק ברסלב! (למה התנגדו?) אה? אין לי כח לדבר, כבר דיברתי הרבה, אין לי כח, אבל יהיה זמן שאני אספר, הוא יראה האמת של כל הגדולים של כל המפורסמים של כל הגדולים הוא היה כנגד כולם הם היו נגדו כלום! הרב אלפנדרי בקש אותם שיתנו לי לחם רק בשביל הילדים שיהיה לי לחם, "לא! זה לא בן ישיבה! הוא לומד ספרי ברסלב! אנחנו לא נותנים לו!" אבל אף-על-פי-כן נתנו חצי לירה על שבת, חצי לירה וזה לא היה מספיק על לחם בשביל הילדים, היה לי עשרה ילדים...

(מה המשמעות של השלטים?) בשביל מה השלטים? בשביל שרבינו הקדוש גילה זה שהוא מרומז בתורה בפסוק נחל נובע כן, וגילה ששמו הוא נחל, ראשי תיבות של השם שלו נחל נובע מקור חכמה ורבינו הקדוש גילה שהוא מרומז בזה הפסוק של תנ"ך [משלי י"ח: ד'] נחל נובע מקור חכמה וגם רבינו הקדוש מרומז בפסוק פשוט, כפול, משולש, מרובע, השם "נחמן" הוא ארבע אותיות של שם "הויה" השם יו"ד ק"ה ו"ו ק"ה גם כן ארבע אותיות והוא מרומז בפסוק הזה נחל נובע מקור חכמה אז כל אלו שרוצים להתקרב לרבינו הקדוש הם צריכים להיות... כי כל העולם רודפים אותם מבזים אותם, אבל זה טובה גדולה כל מה שהם סובלים בשביל האמת, זה גדול מאוד, הם כולם... אני בטבריה יש שמה אני ראיתי עם שמעון הם היו בעלי גאווה וחשבו שאלו יכולים לסבול זה, היה להם... זה חרם על רבינו הקדוש לא ידעו אפילו מילה אחד של רבינו הקדוש! של עצמו, שלו, איך אפשר? אני לא יכול לתאר, אני הייתי איש יחיד ועמדתי כנגד כל העולם, זה היה כמו רבינו הקדוש על עצמו, הוא אמר: "אני ותלמידי רבי נתן מצחקים מכל העולם!" וגם יש שיחה מרבינו הקדוש הוא אמר "אני נצחתי, אני גמרתי ואגמור! גמרתי!" הוא בא לעולם לגלות האמת שהתאוות לא כלום! והכסף לא כלום! את "הסיפורי מעשיות" רואים כזה? כזאת בעולם? "ליקוטי תפילות" כזה "סיפורי מעשיות" יש? יש עוד בעולם? אני החזקתי כנגד כל העולם ולמדתי ספרי ברסלב, ותיכף יכולים... וברוך ה' אני איך נצחתי כולם! רבינו הקדוש אמר: "גמרתי ואגמור! נצחתי ואנצח!" זה רבינו הקדוש, כי הוא בא לעולם, לצאת מן העולם התאוות והכסף והתאוות, אבל העולם היו מתגברים אז רבינו הקדוש אמר "אני נצחתי ואנצח! גמרתי! גמרתי מכל העולם!" הוא גמר הוא לא השאיר כלום מהתאוות! כן, כל העולם כל החכמים כל הגאונים הוא נצח אותם, ואמר את זה "אני גמרתי ואגמור! נצחתי ואנצח!" וברוך ה' זכיתי להתקרב לרבינו הקדוש מתוך צער גדול ומתוך שברון לב, וברוך ה' אני עמדתי כנגד האבא וכנגד האמא וכנגד כל העולם וכנגד הישיבה וכנגד כל! אני הייתי יחיד כנגד כולם! אני הייתי הכי גרוע, הכי פשוט, וכולם היו לומדים גדולים! וברוך ה' אני נצחתי אותם

את כולם עד היום! (על המכתב?) אתה יודע שהיה לי מכתב? (אני שואל?) אני פתחתי ספר ומצאתי מכתב... אני הייתי הכי גרוע של כולם, ואני נצחתי אותם כי האמת יש לו כח כזה שהוא מנצח הכל! כל העולם! ורבינו הקדוש "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם!" דיבורים כאלה! דיבורים כאלה, "סיפורי מעשיות" "ליקוטי מוהר"ן" "ליקוטי תפילות" ועוד ועוד ועוד... וברוך ה' אני שמח עד היום שאני זכיתי להתגבר על הכל, על כל העולם! אני עמדתי לבד כנגד כולם! כולם היו להם גאות, בעלי גאווה שחושבים שהם יכולים ללמוד, אבל זה היה לי שקר... רבינו הקדוש יכולים... דיבור אחד יכולים להתגבר "סיפורי מעשיות" כאלה! לא היו! אין בעולם! רק אחד "ליקוטי תפילות" כזה "וסיפורי מעשיות" כאלה ודיבורים כאלה! דברים כאלה אין בעולם! עוד... אם היה מתגלה היה כל העולם צדיקים! אבל הוא היה לו כח להראות לכל העולם שהם שקרנים... (מה נוסח, מה שכתוב בפתק?) אה? מה כתוב? כתוב בפתק שזה "מאוד קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי מאוד מעבודתך ועליך אמרתי מיין פייריל..." יש שיחה מרבינו הקדוש הוא אמר "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" האש התורה שלו זה האש מה הוא עושה! הוא עמד כנגד כל הלומדים כנגד כולם! הרב אלפנדרי היה גאון עולמי הוא ביקש מהם שיתנו... הם אמרו "לא! זה האיש לא ניתן לו, הוא לומד ספרי ברסלב!" ואני לא שמעתי לא להאבא ולא לאמא ולא לכל העולם! יש עוד לדבר הרבה אבל אין לי כח לדבר... אבל לפני שתבוא תידע מה שיש בעולם, רק אם לא היה בעולם רק דף אחד "מסיפורי מעשיות" דף אחד "מליקוטי מוהר"ן" דף אחד "מליקוטי הלכות" הוא... כל העולם מטה מכלום! וברוך ה' אני זכיתי ללמד את הרב אלפנדרי... רבינו הקדוש וברוך ה' הייתי חזק כנגד כל העולם כמו רבינו הקדוש! הוא היה חזק כנגד כל העולם! הם לא היו אפילו כלום ממש אפס לגמרי נגד רבינו הקדוש! זה ענין עד היום אם הוא היה מתגלה, אם הוא היה מתגלה בעולם, היה עולם לא כמו עכשיו, היה עולם כולם צדיקים קדושים אמיתיים! וברוך ה' אני זכיתי ועמדתי חזק כנגד כולם כנגד האבא והאמא והמשפחה וכל העיר וכל ארץ-ישראל! כל ירושלים ישאלו

אותי אז יגיד כולם שאני ברסלב! אפילו דיבור אחד! אי-אפשר לגלות ענין רבינו הוא סוד מכל העולם, הוא סוד! כלום לא יודעים ממנו כל העולם! והוא מצחק הוא אמר "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם!" אני רוצה לראות שהוא שבא אלי....

אני לא יכלתי לסבול הגאווה מהעולם...

אני לא יכלתי לסבול הגאווה מהעולם... אני נולדתי בבית של עני גדול מאוד שבטבריה, כן, ולא היה לי לחם לאכול לא אני ולא הילדים וסבלתי מה שאי-אפשר לתאר, וברוך ה' נצחתי את כולם! (רבי ישראל העיתונאי שואל מה אתם חושבים על הרב מליובוויטש הרב של חב"ד?) מחבש? מחב"ד? אני לא יכול לסבול מהם, ברוך ה' אני נקי לא רציתי לשמוע מהם שום דיבור! שקר! שקר! וברוך ה' אני נולדתי, אני בצער גדול, אני בבית שלי ואני נלחמתי עם כל העולם! "ליקוטי מוהר"ן" איך דף אחד מליקוטי מוהר"ן כנגד כל העולם! דף אחד "מליקוטי מוהר"ן"! אז לא יודעים כלום מה זה רבינו! ברוך ה' אנחנו זכינו שיתגלה עכשיו האור של רבינו הקדוש... (הוא שואל מה הכוונה שחב"ד שקר?) רבינו הקדוש גילה ששמו מרומז בתורה שבכתב, כן, נחל יש פסוק נחל נובע מקור חכמה והוא רבינו הקדוש נחמן, הוא ראשי תיבות נחמן, וגם-כן הוא מידות ועצות רבינו הקדוש הוא אמר אני סוד מכל העולם, כל העולם לא יודעים מה זה רבינו! היה גאונים מפורסמים אבל לא ידעו אפילו טיפה מן הים! רבינו הקדוש זה דבר חדש לגמרי שלא היה בעולם, לא נתגלה בעולם! וברוך ה' אני הייתי חזק אני חזק כנגד כולם כנגד כולם, זה ענין פלא כזה שכל העולם כולם לא יודעים כלל ממה זה רבינו, כל הגדולים וכל החכמים וכל העולם לא יודעיים כלל מי זה רבינו הקדוש, יש עוד לדבר אבל אי אפשר לדבר מענין פלאות כאלה, פלאות כאלה! "ליקוטי מוהר"ן" כל עולם כל... כל דיבור שלו כל העולם לא שווה כלום כנגד כל דיבור שלו, הוא היה צדיק וחכם כזה שלא היה בעולם כמו הוא, והוא צחק מכולם ואמר "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם!" זה

רבינו... (מה אתם חושבים על הציונים?) על הציונים הם טעו, טעו לגמרי! טעו שקר וטעות כמו חב"ד! ברוך ה' שנצלתי! אני קרבתי את שמואל הורוויץ הוא היה נכד השל"ה הקדוש והוא, אני קרבתי אותו לרבינו הקדוש, והאבא שלו היה מתנגד הוא בקש אותו "תרחם עלי אתה רק תהיה ברסלב?" והוא היה חזק ועמד ואמר להאבא שלו "אני רק ברסלב!" העולם לא יודעים כלום מברסלב, מה זה ברסלב, חכם כזה וצדיק כזה אין בעולם, אין בעולם, מאוד מאוד... יש הרבה לדבר אבל אני לא יכול לדבר, ברוך ה' אני שמח שזכית לבוא ולראות אותי ולשמוע כמה דיבורים וענינים שאי אפשר לדבר מזה... רבינו הקדוש כל דיבור שלו הוא חדש לגמרי! חדש לגמרי והוא היה... הרב קוק הוא קבל אותי והוא אמר "רק ברסלב?" הוא אמר לי "רק ברסלב יש בעולם?" וברוך ה' אני ברוך ה' אני נצחתי! רבינו הקדוש אמר "נצחתי ואנצח! נצחתי! גמרתי ואגמור!" הוא בא לעולם והוציא את התאוות של העולם וככה והוא בא, והעולם לא ידעו, העולם לא היו רוצים לדעת, כולם בשביל כבוד, בשביל כל התאוות, שקועים בכל התאוות, הם רצו להיות על התאוה, אבל האמת הוא הכח והמנצח הכל! (מה אתם אומרים על השואה?) על? (השואה, היטלר) אני לא מבין מה אתה מדבר... אה, בגרמניה? היטלר? (כן, למה זה קרה?) זה היה הכנה להגאולה, כולם סבלו כזה שלא היה כל העולם... אבל האמת הוא בעל כח הוא מתגבר על כל העולם רבינו הקדוש היה לו שיחה "אני נחל נובע מקור חכמה" כולם לא ידעו כלל אפילו מה זה הפירוש הזה, מה זה כלל, כולם לא ידעו, כלל, כלל, מה זה רבינו? מה זה התורה? הוא היה ענין חדש הוא ענין חדש, כל הזמן חדש, וכח חדש שזה כל העולם כנגד כל החכמים של כל העולם כולם לא שווים אפילו דיבור אחד שלו! זה ענין חדש לגמרי! זה ענין של ברסלב! רבינו הקדוש הוא גילה רק איזה דבר קטן איזה טיפה מהים מן הים הגדול איזה טיפה הוא פתח הגאולה כל העולם לא יודעים כלום, אפילו מה זה, לא מכירים, לא מכירים ולא יודעים מה זה רבי נחמן, והוא היה מתיחס לכולם דיבור אחד שלו מן "המעשיות" שלו מן התורה שלו, הוא אני... אי אפשר לדבר מזה כל החכמים כל העולם כולם לא יודעים כלל מה

זה רבינו ג נח נחמ נחמן מאומן עוד יבוא זמן שאני מקווה לה' בתפילות ולהמשיך ולספר מה זה רבינו הקדוש! מה זה יכולים לקבוע החיילים? שכל דיבור שנידע מרבינו הקדוש בעולם "סיפורי מעשיות" אפילו דיבור אחד שיתגלה "הסיפורי מעשיות" והתורה שלו, התורה שלו כולם רואים, היו חב"ד כולם הם חשבו שהם חכמים ציונים אבל זה שקר! לא היה כלום רק שקר! ושקר! ושקר! ברוך ה' אני לא מדבר סתם מי יוכל להכניס בעולם דבר כזה כולו חדש כל התורה שגילה "בליקוטי מוהר"ן" אתה עיתונאי? קח "הליקוטי מוהר"ן" ותראה מה שזה, מה שאומרים לגמרי... (מתני יבוא משיח?) [סבא צוחק] הוא ישמע, רבינו הקדוש בעולם כבר יש את המשיח כולם קדוש ונעלם מכל לגמרי רבינו הקדוש אמר שהוא סוד מכל העולם, זה הוא אומר, זה אנחנו לא יודעים, אבל יש עוד רק מה אפשר לדבר מזה אבל יש עוד... רבינו הקדוש הוא היה לו פנים כזה שהוא עמד כנגד כל העולם כמו רבינו, רבי נתן. תראה את הספרים שלו תראה את הדיבורים שלו קצת, סתם לדבר? ...! הספרים שלו, התלמידים שלו, הקדושה שלו, החכמה שלו, הכל חדש לגמרי! אני הילדים שלי לא ידעו מה זה "אלף" ומה זה "בית" לא היה לי לשלם משכורת... למשה פורוש הוא היה ראש "אגודת ישראל", כן, ולא נתן לי לא לחם ולא כסף כמו רק שזה בא הוא ראש "אגודת ישראל" רק שזה בא הוא ראש "אגודת ישראל"... אבל יש אור, יש אור גבוה, גבוה מאוד! אבל יש אור פעם אחד לדבר זה פלאות פלאות כאלה שלא רואים ולא יודעים כלום כל הגדולים וכל החכמים לא יודעים אפילו דבר אחד לא יודעים כלום! (מה יהיה כשמשיח יבוא) אין לי כח לדבר, מוכרחים לעשות איזה הפסק, אי אפשר, אי אפשר לדבר... (אפשר להפסיק רבע שעה) לא, אין לי כח לדבר אבל מענין אפילו להיות דבוק כל הזמן רק ברבינו הקדוש, לא, אפילו דיבור אחד לא יודעים! אפילו דיבור אחד! וזה פלא כזה שלא היה מעולם וכשיבוא משיח הוא יגלה את רבינו הקדוש, מי זה, מי הוא רבי נחמן, רבינו רבי נחמן מברסלב, כולם לא שווים דיבור אחד של רבינו כולם בחוץ לגמרי כנגד כל דיבור שלו ורק "הסיפורי מעשיות" רק "הליקוטי מוהר"ן" תורות כאלו כולם יראו "ליקוטי מוהר"ן" "ויליקוטי

תפילות" בשביל שתעשה תשובה בעצמך באמת! אנחנו לא יודעים כלום, הוא היה חכם פלא כזה שהוא יודע לקרב כל העולם לה' יתברך! משיח כל הדיבורים שלו שהוא יחיד משיח! יש לו האור של משיח! כל דיבור שלו הוא מעיין, הוא ים החכמה, הוא מעיין, כן, לא יודעים כלום מה זה... (רבי ישראל מוה הדעת שלכם על חיפה) לא, לא, עכשיו מוכרחים לעשות איזה הפסק, זה כל העולם עם כל החכמות שלהם, עם כל החכמות לא שווים (דיבור אחד) של רבינו הקדוש! לא שווים כלום! רואים גם פלא כזה, פלא של כל הפלאות! פלא כזה עוד לא היה בעולם, פלא כזה הוא חדש לגמרי! (רבינו הגיע לחיפה קודם כל כשהוא בא לארץ) הממשלה לא רצתה להכניס אותו ליפו, "תזהרו ממנו" הם פחדו ש... אבל זה הוא יש לו אור כזה הוא יכול להפוך כל העולם לגמרי להיפך אני היה לי ברוך ה' כמה זמנים שראיתי את הנשיא שזר ואני הייתי הגרוע של כולם, נו, אבל ניסים מהיכן? מן האמת שעומד כנגד כל העולם! כנגד כל הגיבורים! כנגד כל הכוחות! עוד לא היה חכם כזה בעולם, עוד לא היה דיבורים כאלה... "סיפורי מעשיות" כאלו! מה זה? ברוך ה' אני הייתי סבלן ולא היה לי חתיכת לחם, לא אני ולא הילדים שלי, אבל ברוך ה' אני חזק מאוד ואני עומד כנגד כל העולם! אין להם... כאילו אינם בעולם! כלום לגמרי! הם לא יודעים אפילו דיבור אחד של רבינו, הם לא יודעים כלום מה שזה, אבל הגיע הזמן שכבר רבינו הקדוש היה בעולם והוא גילה קצת את רבינו הקדוש אז אני לא יכול לדבר... (מה עם חיפה?) חיפה? הוא ההיפך מן האמת! וכל חיפה וכל החכמים לא היה... אין איש שיבין דיבור אחד, רק דיבור אחד שרבינו הקדוש גילה בעולם, אבל זה עומד הכח עומד כנגד ויהיה ענין חדש! זה יהיה ענין הגאולה! שכולנו נמצאים כאן רק לעבוד ה' ולא יפחדו וישליכו כל התאוות וזה כח כזה שאין מה שיוכל לעמוד כנגדו....

וכשיראו כל העולם הערך של המעשים שלי שהייתי מוכן למסור הכל בשביל האמת, איזה גיבורים הם חסידי ברסלב! איזה גיבורים איזה... יהיה להם... בלא רעש כולם הם תחת האבנים, כל המתנגדים, רק אני נשארתי לבדי, אני נשארתי רק אחד יחיד, כולם מתו, אני נשארתי יחיד בן מאה שנים! אין בן

מאה שנים! יש בן תשעים שנים, כן... כל מי שבא לרבינו על ראש־השנה היה לו ניסים גדולים איך שנשאר בחיים! וברוך ה' כולם חזרו בשלום. הרבנים צחקו מהם "הם ברסלב?" "הם זרקו אבנים "זה ברסלב?" "כן, הם ראו חסיד ברסלב זרקו לו אבנים שימות "בשביל מה ברסלב? בשביל מה שיחיה? אם הוא ברסלב יותר טוב שימות מלהיות ברסלב!"... צוחק? אבל אז בכיתי! הבן שלי שוכב בן שנה הוא מת, הוא מת מרעב, אני לא משקר ולא מגזים ובכל לילה, ובכל לילה הוא בכה כל הלילה "לחם! לחם! לחם!" כל הלילה הוא בכה, אני שומע, אין לי לתת לו! מי יכול לדבר לספר מה שעבר על ברסלב!

חצי לירה...

שנים מה שסבלתי הימים והלילות שקיבלתי שסבלתי רעב כזה. ילד בן שנה נפטר אצלי. הוא נעשה נפוח והמראה של הגוף היה מראה משונה, כן, והוא סבל גהינום בחיים הוא היה בלי חתיכת לחם, לא היה לו. אני אמרתי למישהו שהמצב הוא כך, לא שם לב על זה והוא דאג רק בשבילו, כן... ר' שמואל שפירא היה לו... והבית עם ילדים ולא היה לו להשיג לחם וללמוד קראו אותו ר' שמואל שפירא וקיבל הכל באהבה גדולה ונתן צדקה הרבה נתן צדקה הרבה אם לא, היה לווח מאיזה בן אדם חמשה שקלים עשרה שקלים עשרים שקלים, כן, הוא צריך לקנות לחם לבנים הוא היה לו כמות כסף היה אחד בירושלים השמש בישיבת מאה שערים. במאה שערים באו פתאום איש ואשה וילדים לטבריה, נו, הם לא היה להם כסף, נו, והוא ראה להם דירה וגם כסף והוא נתן לו, נתן לו צדקה הרבה הוא לא דאג לעצמו הוא דאג שהשני חס־ושלום אין לו לחם בשביל הילדים והוא עשה (חתף) כל מצוות מעשים טובים ונאחזנו ליבנו כאבן, אבל כשיראו... אני חייתי בעוני ובכזיון. ילד בן שנה הוא מת מרעב הוא נעשה נפוח וגם כן אפילו המראה של הגוף היה כמו זהב והוא מת, יותר גרוע מכדור, כן, (סבא מי ידע שלא היה לכם לאכול ולא נתן לכם לחם?) אני אמרתי, וכאילו לא אמרתי

כלום, (למי אמרת?) שמואל שפירא הוא גדול מאד עד השמים, אני אמרתי לו... כסף כמו ליטוואק הכל בשביל עצמו בשביל הבנים שלו אבל לא לישראל בער, אין לו... ילד בן שנה. אני הלכתי במוצאי שבת לחפש שיהיה לי חתיכת לחם בשבילו בלילה (איך קראו לבן שנפטר?) נחמן, כן, הוא מת וילד אחר נולד (קראו לו נחמן) כן, נחמן (שתים היה לך נחמן ואחד מת מרעב?) כן, כן, (ואתה אמרת לו לשמואל שפירא שאין לך מה לאכול?) כן, כן, ואמרת גם כן לכמה חברים. לא נתנו כלום. אני ספרתי את זה לכמעט כל החברים שיש לי ילדים אבל אין לי חתיכת לחם לתת להם ולא בגד ולא כלום... רבינו הקדוש הוא עורר את ליבנו לחפש מצוות כמו שמחפש (זה היה לפני שקבלת את הפתק שהבן מת מרעב?) לא, לא, היה מה שהיה אני לא זוכר... ילד בן שנה הוא נפטר מרעב, (אין) מאכל בפה, מה שהוא סבל... וכן כל הילדים שלי היה להם ניסים שהם נמצאים בחיים לא היה לי כלום לא כסף ולא... אני הייתי כמו בין הגויים. היה הרב פראנק, אני הגעתי ולא נתן לי אפילו חתיכת לחם לא נתן לי כלום כאילו אני גוי, הוא בכל פעם נפטר אצלו איזה... מהבית אבל הוא, הוא לב של אבן, כן, הוא ראה אותי שני פעמים בשנה נתן לי חצי לירה, לא דירה ולא שום דבר, לא נתן לי אפילו דירה, לא היה גם כן... פעם אחד באתי ערב פסח והוא נותן לי חצי לירה לחג הפסח, מה? הוא ראה אותי ואמר לי בוא איתי לבית שלי הוא גר ב... ויש לו דירה יפה, היה לו עוד מקום ש... כן, הוא אמר לי אתה תלך איתי בבית יש לי באיזה מקום חצי לירה אני אתן לך על חג הפסח טוב. נו, הוא אמר לי רק... אחר כך אני מחכה על החצי לירה הוא בא ואמר לי שבא אחד לבקש עזרה בשביל אחד שהוא למדן גדול בתורה וביראת שמים אז הוא לקח ממני כל הכסף שהיה לי, "אין לי מה לתת לך". אני הלכתי ממנו ריק לגמרי מכל וכל, לא נתן לי כלום על חג הפסח. פראנק, רב פראנק, כן כמו גוי, כל ירושלים היה בידו כל הדירות. הוא היה הבעל הבית והוא לא תמך אותי כלום כמו גוי, נו, נו, נו, אבל ה' יתברך שילם לו והוא גם כן הוא נעשה חולה והוא היה לו לוויה יפה מאד אבל הוא נפטר והלך, כן, (איך קראו לו שם פרטי?) אינני יודע, פראנק (הוא היה רב?) רב? הרב של כל

הרבנים של ירושלים! הוא אמר לי בוא איתי בבית שלי ושמה יש לי חצי לירה באיזה מקום ואני אתן לך בוא איתי. אני הלכתי איתו אז אני רואה... אז הוא בא, הוא בא ואמר לי היה אצלי איש הזה שהוא עוסק במצווה ר' אפרוימל (היכרת אותו?) וודאי! (זה שחיבר את העונג שבת) יוא יוא יוא יוא... הוא השאיר, הוא לקח ממני כל הכסף שלי אבל קראו לו בקי וגאון. הוא אמר לי, הוא לקח ממני את כל הכסף שיש לי ולא נשאר לי כלום. אני אין לי מה לתת לך, נו, נו, אבל הוא היה לו... ה' יתברך שילם לו. אני דיברתי עם ר' אפרים ולא רצה לתת שום עזרה כלום ואמר תסכול, עזוב, יהודים רחמנים בני רחמנים ולא אכזר כזה אני לא... אני לא רוצה לדבר על רבנים, על רבנים... אני נכנסתי אליו ואמרתי לו, אני אין לי שכר דירה אין לי כסף אין לי לחם אין לי כלום. הוא שמע כאילו לא אמרתי כלום, כאילו דיברתי להקיר, כלום לא ריחם כלל ולא נתן לי כלל, כן, הוא משלם יקר הוא שילם גם בעולם הזה וגם בעולם הבא, אני מה שנתן לי ואמרתי לו, אמרתי לו: "תעזרו לי איזה שכר דירה אין לי בבית אין לי כסף אין לי כלום." הוא שמע ולא נתן כלום כאילו אני גוי, הוא היה הרב של הרבנים בירושלים הוא היה לו בתינייטין והיה לו דירות ואני לא היה לי כלום. כולם היה להם משפחה והיה להם דירה והיה להם הכל כל טוב רק אני לא, אני לא היה לי לחם לאכול, ניסים שאני חי עכשיו, ניסים שהילדים שלי חיים, ניסים, והוא לא נתן לי... אה ה' יתברך שילם לו... בכל פעם היה מת בבית שלו בכל פעם ילד וילדה היה מת, היה על גב שלו אבל אם אין שכל אם הלב כמו אצל גוי אין לו רחמנות כלום אני היה לי... לא היה לי שכר דירה לא היה לי כלום בכל מאה שערים לא היה כמו אני לא היה כזה כי הם כל אחד היה לו, הוא הלך אצל עשירים והיה... אני? כלום והוא היה לו אכזריות לא נתן לי כלום! אני הסברתי לו אני אמרתי אני אין לי כסף ואין לי לחם ואין לי זה ואין לי דירה ואין לי... הוא שמע ואני יצאתי מהבית כאילו לא שמע. לא נתן לי כלום אפילו מהכסף שלו לא נתן לי כלום. אני בא איש עני, שהבנים סובלים מרעב ולא נותן אז הוא דומה לגוי, יהודים רחמנים בני רחמנים, יוא אוי הוא היה רב על כל הרבנים של ירושלים והוא מתנהג... לא היה לי לא לאכול ולא כסף

ולא דירה ולא כלום והוא לא... על זה הוא היה לו כמה כלים שהם יותר שווים מהדולרים. נכנסתי אליו לבית והיה היה מר לי מאד. אני אמרתי לו אני אין לי שום אגורה אין לי כסף ואין לי אין לי שום דבר והוא היה הבעל הבית של כל ירושלים על כל הכסף, על כל הדירות הוא היה יכול לתת לי דירה, הוא רואה אדם כמוני לא נתן לי כלום כלום. זה פלא זה דבר פלא על כל פנים יהודים רחמנים בני רחמנים אבל לא אכזרי כזה מי יכול להבין מה שאני סבלתי? מי יודע לשער ולספר מי יכול לתאר ולספר? הרב על הכל הרבנים של ירושלים היה מתנהג כמו... (נתן ליברמנטש אתה מכיר אותו את האבא שלו?) כן. אבל אחר כך נופלים פעם אחת נופלים נופלים ונופלים... הוא אמר לי אני נכנסתי לבד הוא אמר לי בבית יש לי בגד יש לי שמה חצי לירה בא איתי ואני אוציא אני אתן לך. אני חשבתי שהוא יתן לי תכף. הוא מחכה מחכה מחכה. אחר כך הוא בא אלי ואמר לי בא אלי, ולקח כל מה שנשאר לי. הוא לקח את כל הכסף. נו אין לי מה לתת לך אין לו חצי לירה אין לו מה לתת לי. מה אני הלכתי ריק בלי שום פרוטה כן... לא נתן כל הזמן נתן ליברמנטש היה נותן לי כל הזמן אף פרוטה לעזור ככה... הוא כבר מת הרב של ירושלים פראנק הוא כבר מת....

שמואל הורביץ.

הוא היה עם רבי ישראל ועמדי. ממש הוא נתן כל חייו, מוארשה הוא היה גאון של כל העולם והאמא שלו בכו הרבה מאד בגלל שהוא נעשה ברסלב, הוא ואשתו בכו הרבה על השמועה על זה שנעשה ברסלב. והוא עשה שידוך בירושלים הכי מיוחס והכי יפה, שמואל הורביץ הוא משפחה, האבא שלו היה קדוש הוא היה רב גדול באמריקה, מפורסם מאד, והוא היה חשוב מאד אצל קוק רב קוק. האבא שלו הוא ביקש מהרב קוק שישתדל בכח גדול להוציא מברסלב, כן, ורב קוק ענה לו: "מה אתה, מה אתה בוכה? לא נורא שיהיה ברסלב!" הם היו קדושים, קדושים, משפחת של הרב הקדוש השל"ה והאבא שלו היה רב גדול מפורסם, היה גאון גדול והוא ביקש מהרב קוק

שישתדל בכל כחו להרחיקו מברסלב והוא אמר לו: "לא נורא, לא נורא" מה, והרב קוק ראה שהוא בסכנה גדולה הוא יכול למות מגודל הכאב מגודל הצער ואז ענה לו הרב קוק: "לא נורא, שיהיה ברסלב, אל תדאג כלל!" הוא כל כך בכייה גדולה, הוא ביקש מהרב קוק שיעשה עצות איך להרחיקו, הרב קוק אמר לו: "לא נורא, שיהיה ברסלב, אתה תקבל הרבה נחת, יש לו ילדים טובים הלואי שכל העולם יהיה ברסלב!" הוא ראה את ישראל בער עם ליקוטי מוהר"ן אז הוא שאל להגבאים: "כאן הוא ישיבת ברסלב?" "חס ושלום! מה אתה מדבר!" לא! אז הוא אמר לו: "הלואי שכל העולם יהיה ברסלב!" היה בירושלים הרב הגאון וולנשטיין מאונגריה. הוא היה רב גדול גאון גדול והמשפחה לקחה את שמואל לחתן. הם נתנו לו ילדה מהמשפחה וולנשטיין, שמואל הורביץ האבא שלו היה בוכה, אבל וולנשטיין הוא היו שטים בשביל להרוג, וולנשטיין....

כאילו הלכה לחופה...

הוא מצא אותי בטבריה הוא יצא והוא השאיר אותי לבד, רבי ישראל קרדונר, הוא בא מחברון לטבריה הוא מצא אותי בטבריה ואיני יודע כלל, אבל זה אני יודע, רבי ישראל קרדונר היה בחברון והוא בא לטבריה מצא אותי בטבריה, זה אני יודע, הוא מצא אותי בטבריה, והוא נפטר בטבריה רבי ישראל הוא והילדים שלו, שוין, ומה שסבלתי כמה שנים זה אין לשער, נו, (קיבלת מכתב מרבינו?) כן, היה לי (מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי...) כן, כן, ראית את זה? (כן אני ראיתי את המקורי) כן? אצל צפורה? (לא אצלך לפני תשע שנים) ואיפה הוא? (איפה הוא?) אצל ציפורה אני נתתי לה... היה בחברון שנה, היה בחברון שנה אחד, כך הוא יצא מחברון ובא לטבריה ומצא אותי בטבריה, הוא בא מחברון לטבריה ומצא אותי בטבריה, הוא היה איש פלא רבי ישראל, היה לו אשה צדקת ובנים, בן יחיד היה לו מרדכי, וגם בת צדקת היה לו, אסתר. מרדכי ואסתר. היה לו שתי בנים,

בטבריה היה לו ששה בנים, רגע כמה בנים היה לו? בטבריה... והילדים נפטרו... אחר-כך נפטרו... אני זוכר הוא בא אלי בטבריה ואמר לי "בתי אסתר נפטרה" אסתר, מרדכי ואסתר, הוא היה וא"ו שנים, בן יחיד, ובת יחידה הוא היה לו... מרדכי הוא היה הילד הראשון. מרדכי. והוא מת לפני בר-מצוה, מרדכי. גם היה לו בת אסתר, היה צדקת גדולה, קדושה מאד! אסתר, אני זוכר שהוא בא לטבריה אלי, הוא בא בטבריה ואמר לי "בתי אסתר נפטרה..." היא היתה אור גדול, אור, אור קדוש. היא דברה איתי כמו עם אח, כמו עם אח... נו, רבי ישראל הוא בא לטבריה הוא מצא אותי בטבריה והיה לו בן יחיד ובנות ובנות כמה, בין הבנות היה לו בת אסתר... מרדכי היה הבן הראשון, היה שמו מרדכי. ואסתר היה אח עם מרדכי... הוא בא מחברון לטבריה, רבי ישראל הוא בא מחברון לטבריה הוא מצא אותי רבי ישראל הוא בא לטבריה פתאום הוא בא לטבריה ואמר לי "בתי אסתר נפטרה..." בן יחיד שמו היה מרדכי, הוא למד בצפת והוא היה לא רחוק מבר-מצוה ונפטר ואחר כך בא ר' ישראל לטבריה ואמר לי "בתי אסתר נפטרה..." כאילו הלכה לחופה, הוא אמר לי כאילו לא קרה שום דבר, הוא אמר לי "בתי אסתר נפטרה..." היא נפטרה בצפת וכל הילדים שהיה לו עם גיטל'ה נפטרו, נפטרו... כשהוא נפטר הוא אמר לי הוא אמר לי... היה קשר ביננו, האשכנזים היום מתנגדים לברסלב, אני באתי הייתי יחיד ברסלב יחיד אחד ואמרו "זה ברסלב!" אמרו החיסידיים אמרו "זה ברסלב!" עלי, כן... היו לו, היה לו בן יחיד ושמו היה מרדכי, אתה שמעת ממנו? הוא נפטר מרדכי, איזה ימים לפני רבי ישראל, קודם רבי ישראל... מרדכי, אני הייתי בטבריה כמו... מה ברסלב בטבריה? מרדכי, והיה לו בת ושמה אסתר היא היתה קדושה צדקת כזה שלא שמעתי ולא ראיתי דבר כזה... והיא רבי ישראל בא לטבריה ואמר לי "אסתר נפטרה" מצפת הוא בא לטבריה והשאיר את אסתר בצפת, רבי ישראל היה לו בן יחיד מרדכי, ובת אסתר, נו, נו... אני הלכתי תמיד לירושלים עם לרב שלמה ווקסלר, עם רב שלמה. הוא היה איש קדוש, לא ראיתי דבר כזה, אני אכלתי כמו בן-אדם, והוא אכל כמו מלאך, אשתו הביאה לו איזה דבר לאכול עם חלב כמו אטריות, הביאה לו כלי

לאכול, ואני ראיתי כמו שהוא אוכל, אמרתי לה "אני אין לי שום קשר עם רב שלמה, הוא איש קדוש, הוא אוכל כמו מלאך..." הוא חי אחרי אשתו, היא נפטרה קודם. אחר-כך הוא נפטר, רב שלמה נפטר גם אשתו נפטרה וגם הוא נפטר. הוא רצה לתת לי הדירה שלו אבל זה לא שלו, זה של "בתי-וארשה" אז לא ידעתי מה שיהיה עמי, איפה אני אהיה, אני לא יודע, לא ידעתי, לא יודע... לא יכול... רבי ישראל אמר לי בבית-כנסת קרלין הוא ישב על-ידי ואמר לי "ביתי" היא היתה בת אחד עשרה, שנים עשרה, הוא אמר לי "בתי אסתר נפטרה" בצפת, צדקת כזה, קדושה כזה, לא ראיתי לא שמעתי בחיי... רב שלמה היה איש קדוש ואשתו היה גם-כן קדושה, ואני באתי אכלתי אצלם, לא היה לה, לא היה להם, היה להם אוכל בצמצום גדול, והם נתנו לי, הם נתנו לי אוכל, רב שלמה. אבל עם רב שלמה לא יכולתי לאכול, הוא אכל כמו עוף ואני אכלתי כמו אדם. היא נתנה לו אוכל לרב שלמה באיזה כלי וגם לי, שני כלים, כלי אחד בשבילי וכלי אחד בשבילו. אני באתי בכל פעם לירושלים... רב שלמה הוא היה איש קדוש מאד הוא אכל כמו ציפור, אני לא יכולתי לא יכולתי לסבול, הוא לא אכל הוא אכל כמו ציפור ואני צריך לאכול כמו כל אדם! יש לה מה לאכול?... הוא אכל בקדושה גדולה כמו ציפור אני לא יכולתי אני צריך לאכול, ורב שלמה היה אוכל כמו ציפור, ממש כמו ציפור, הוא לקח איזה מעט אוכל לפה והחזיק אותו עד שבלע, אחר כך עוד איזה טיפות... אני לא יכולתי, אני מוכרח לאכול, רב שלמה היה... אינני יודע איך הוא חי, הוא אכל כמו ציפור, כמו ציפור שאוכל. אני אכלתי יחד עם רב שלמה אז נתביישתי מאד! אני אוכל והוא לא אוכל אבל נתנו לי אוכל, נתנו לי לאכול, ואשתו כבר ידעה מה הוא צריך לאכול. והיא בישלה לשנינו שני כלים, אני כלי והוא כלי. ואני באתי לירושלים ונכנסתי לרב שלמה וקסלר, לרב שלמה, אז היא בישלה בשבילי איזה דבר לאכול... הוא היה לו, הפנים שלו היה קדוש מאד, הפנים שלו, כל האברים שלו היה מין דבר של קדושה, לא של... (רבי ישראל אבל רב שלמה וקסלר הוא לא קיבל פתק אתם קבלתם פתק והוא לא, איך אפשר?) אינני זוכר, אינני יודע, רב שלמה לא היה לו ריח של כסף, הוא לא ידע כלל אם יש כסף או לא. ר' שלמה, ר'

שלמה וקסלר... ר' שלמה הוא היה אצל האבא שלו, האבא שלו היה רב בברלין, רב בברלין... הוא בא לאבא שלו "אני ראיתי בספר בכל היהודים חנות עם "ליקוטי עצות" אז אני ראיתי "הליקוטי עצות" שהוא מדבר על ארץ ישראל, אז אני רוצה ארץ ישראל! אני רוצה לנסוע לארץ ישראל" אז הוא אמר לו "אתה רוצה ארץ ישראל, קח כסף וסע לארץ ישראל!" הוא נתן לו כסף, הוא בא לירושלים ובירושלים היה גאון גדול בירושלים רב עקיבא, הוא היה, זה אני זוכר, רב עקיבא הגאון היה לו שמו רב עקיבא. ואני פחדתי נכנסתי לבית, ופחדתי מאד מרב שלמה, כי אני לא אוכל, אני אכלתי ורב שלמה לא אכל, הוא אכל כמו ציפור, לא ראיתי עוד בבן-אדם שאוכל כך! אבל אני הייתי בן-אדם, אני צריך לאכול! לאכול ולשתות! היא בשלה לי לאכול, היא בשלה איך קוראים לזה, היא בשלה מה "לאקשיין" הוא אכל כמו ציפור ואני אכלתי כמו פרעסער... רב שלמה היה איש קדוש אני אינני יודע איך הוא חי, אינני יודע, לא ידעתי איך אפשר לחיות עם כמה פרורים של עוף... היא נתנה לי חתיכת בשר עוף, כן, אבל רב שלמה אכל כמו ציפור אני אכלתי כמו פרעסער כמו שהייתי רגיל... אוי אוי אוי! רק לראות אכילה של איש כזה די מספיק! היא אשתו נתנה לו אוכל והוא אכל בבית. ואני והוא שנינו אכלנו בבית. הוא הלך בלילה, בחצות לילה הוא הלך לכותל. היה סכנה מערבים. היה סכנה. הוא הלך כאילו אין שום סכנה! הוא הלך לכותל עם "ישראל בער", הוא לקח אותי והלכנו שנינו לכותל, היינו שנים הלכנו להכותל לחצות לילה. רב שלמה היה הפנים שלו היה כמו מלאך, מלא קדושה, ואני הייתי בן-אדם שצריך לאכול, אבל רב שלמה לא היה צריך לאכול. אינני יודע איך הוא חי? איך הוא היה חי? אשתו כבר ידעה אכילה שלו, כן, אני באתי פעם לירושלים ורב שלמה היה חולה, רב שלמה וקסלר, רב שלמה היה חולה, אינני יודע מה. על כל פנים ברוך ה' הוא יצא מהמחלה ואכל אבל הוא אכל כמו ציפור, אני לא יכולתי לאכול את זה... כשאני באתי לרב שלמה היה הבית שמחה גדולה, שמחה גדולה! מה? בשביל מה? אינני יודע! רב שלמה היה כל כך שמח, אבל אני, אני הייתי צריך לאכול! היא הרגישה שאני צריך לאכול, ורב שלמה הוא לא צריך לאכול, הוא אוכל כמו

עוף, כמו ציפור, אינני יודע איך הוא חי? רב שלמה היה לו חלון הוא ישב תמיד אצל החלון, היה אור ושמחה! כשאני באתי היה שמחה גדולה! מה? שהוא לא אכל?! אני אכלתי, הוא לא צריך לאכול הרבה רק כמו עוף, כמו ציפור, אני לא יודע איך הוא היה חי?! הוא אכל כמו ציפור בקדושה גדולה... אכילה כזו לא ראיתי אני לא יכולתי אני צריך... מה? לאכול?! אני לא יודע איך הוא היה חי? הפנים שלו היה אור, כן. והוא קיבל אותי באהבה הוא אמר... שאני ראיתי את רב שלמה וקסלר הוא לא היה זקן והוא הפנים שלו היה כמו אור, ואני ישבתי על ידו ואני אכלתי כמו שאני צריך לאכול, אני באתי לירושלים על חג השבועות והייתי, הבית שלי היה רב שלמה, והיא ידעה כבר שאני צריך לאכול ניסע לירושלים לר' שלמה וקסלר....

יש לי כאב גדול שאיני יכול לדבר:

ה' יתברך יודע אדרבה אני יש לי כאב גדול שאיני יכול לדבר, לשיר, צריכים כוח, אין לי כוח לפתוח פי, חס־שלום, טוב שלא תחשוך אותי, שלא תחשוב עלי, חס־שלום להפך מהאמת, אני לא יכולתי לרקוד עכשיו משום לקלקל... אני פטור, מי שהוא... אינו יכול, פטור. כשהייתי יכול כשיכולתי, היה לי כוחות, הייתי מרקד יותר מכולם!... בקבר כל השקרים! והאמת יתגבר, ויתבאר לנצח נצחים! רבי נתן הוא נסע להחופה של בנו ר' יצחק אז המתנגדים יצאו מחוץ לעיר וקיבלו אותם, אותנו באבנים גדולות! והיה סכנה גדולה! סכנה! אז זרקו ולקחו כל האבנים ולא נשאר להם אבנים... אז הלכו לחפש כל אחד ולא מצאו את רבי נתן, הוא היה באיזה יער והוא התבודד ושר לה' יתברך ואמר לו "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" לא יזרקו, יזרקו אבנים עלינו? "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח" משיח צדקינו הוא יגלה מי אנחנו. לא אנחנו, חסידי ברסלב, אנשי אמת, אני לא יכול אפילו... אבל זה גס־כך, הרצון גס־כן טוב, אני רוצה זה גם כן טוב. איזה שמחה שיהיה בעולם! משיח יבוא ויגלה את רבינו הקדוש, הוא יגלה את רבינו הקדוש... עכשיו זורקים אבנים, זורקים אבנים להרוג לא סתם אבנים...

רבי נתן עשה חופה לבנו ר' יצחק אז יצאו המתנגדים לחוץ לעיר וקיבלו אותם באבנים גדולות להרוג אז כל אחד ברח וחיפש איזה מקום שיציל את עצמו וחיפשו את רבי נתן איפה רבינו נתן. אז מצאו אותו באיזה יער והוא שר לה' יתברך "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" אלו אבנים שומרים אותנו בכל דור ודור, אלו אבנים... היה כמה שקיבלו אבנים בראש והיו בסכנה וה' יתברך וכולם יצאו בשלום לא היה שום היזק שום... רבי נתן הוא שר לה' יתברך שיר ביער "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו"

לא נשאר כלום!

היה שני מפורסמים עם בתי־כנסת גדולים מאד! והם היו נוסעים על כל ארץ ישראל! ועכשיו מכרו את זה בכסף ולא נשאר אף סימן של בית־הכנסת! אני מוכר, אבל זה יכולים לראות, אני ראיתי הם ידעו גאווה גדולה ואנחנו בשיפלות עכשיו הם מכרו כל הבתי כנסת ולא נשאר להם רק נייר הממשלה שומר עליהם, "יש לך כסף?" אז הם נתנו לא נשאר אף אחד לא כולם נפטרו. לא נשאר לא בית־הכנסת ולא... ואנחנו חיים... אנחנו מודים, ארץ ישראל, לא נשאר לנו רק לב, אני ראיתי איך שהם היו מפורסמים בכל העולם והיה להם כבוד וכסף וכל התאוות עכשיו לא נשאר אחד מהם וגם הבית־הכנסת מכרו לממשלה! הם לקחו נייר, והם מכרו בשמחה גדולה! יכולים לראות הבית־הכנסת של קרלין וסלונים, יכולים לראות איך בא החורבן שלהם, קח כסף נייר ניירות והממשלה לקחה הבית־הכנסת והאנשים, אחד מהם לא נותר! הם היו בגאווה כזה! אבא שלהם! והם ירדו... כל העולם רוצים ברסלב, כל העולם, אוי, אני ברסלב, הם רוצים ברסלב, והם יתביישו אני הכרתי אותם את הגדולים והמפורסמים, אני הכרתי אותם אחד אמר, "נו, איך הלך? טוב שהם יפלו!" הם נפלו, אני ראיתי, אני ראיתי וידעתי שהם יפלו, יפלו, יפלו! הם היו בשמים ואני ראיתי שהם יפלו, לא היה ברסלב, לא היה בטבריה רק בירושלים. היה קרלין והשקרנים אבל עכשיו כולם ירדו ונפלו מאד, לא נשאר מהם רק בית־הכנסת וגם הבית־הכנסת הם נתנו ניירות

הם לקחו אותם לא נשאר לא מקרלין ולא מסלונים, לא נשאר כלום! יכולים לראות בטבריה יכולים לראות איך שקרלין וקרלין וסלונים, כן, כן, נפלו וירדו בזיון גדול וגם הבית-הכנסת הם לקחו הם קיבלו כסף והם לקחו את הבית הכנסת. בירושלים היה רב שלמה וקסלר הוא היה מגרמניה, מברלין, האבא שלו היה הרב הגדול בברלין... והיה לא ידעו שיש ברסלב, הוא התפלל אצל המתנגדים בסלונים והם לא נתנו כבוד לרב שלמה, היה מלאך ה', הוא היה איש קדוש! ר' חיים זוננפלד קם לפני רב שלמה כמו לפני מלך! ר' יוסף חיים זוננפלד הגאון מירושלים... ועכשיו כולם ירדו ונפלו השקר ירד ונפל (הרב חיים זוננפלד היה איש קדוש?) הרב זוננפלד? (הוא היה איש קדוש?) או! אבל הוא היה, הוא היה ליטואק, והוא ראה את הספרים של רבינו הוא נבהל מאד, הוא נתן כבוד גדול לכל מי שנתקרב לרבינו הרב חיים זוננפלד, רב שלמה וקסלר כשנכנס לבית-הכנסת של רב חיים זוננפלד אני הייתי גם-כן שם, ראיתי שרב חיים זוננפלד קם לפני רב שלמה כמו לפני מלאך, זה היה "בתימחסה" קרוב לכותל מערבי. ורב שלמה וקסלר וכל אנשי שלומינו היו תמיד מתקרבים לכותל מערבי והיו מבקשים רחמים על עם ישראל. אני כשבאתי מטבריה לירושלים זה היה נסיעה גדולה כשבאתי לירושלים לא נתנו לי שלום, "הוא ברסלב!" אבל אני סבלתי בזיון אבל הכבוד הגדול היה יותר ממני... ר' חיים זוננפלד היה במדינת אונגריין, הוא היה גאון, היה שמה הרבה גדולים, ורב שלמה עלה על כולם! הוא היה גאון גדול מפורסם הוא היה יודע כל הש"ס בעל פה, והוא רב שלמה בא לבית הכנסת ור' חיים היה בבית-הכנסת הוא היה קם כמו לפני מלך! (ורב שלמה וקסלר הוא היה יודע כל הש"ס בעל פה גם?) מי? רב שלמה וקסלר הוא היה גאון קדוש ולא רצה... היה עניו, כמו אדם פשוט, רב חיים זוננפלד הוא היה גאון עולמי כולם רעדו ממנו פחדו ממנו והוא נתן לנו כבוד. והקרלין וסלונים הם ביזו את זה ואת זה, אבל בא הזמן בא הזמן אז שנופלים, כן, שהשקר נופל ונופל מאד!... אין לי כוח לדבר יותר מה שהיה... אוי, הם ראו שאנחנו אנשי אמת, אפילו המתנגדים ידעו שהברסלב הם אנשי אמת, וברוך ה' היום, ברוך ה' כל העולם אפילו הספרדים אוהבים ברסלב ורוצים ברסלב.

יהיה עוד שיבוא משיח הוא יגלה את רבינו. מי יכול לתאר ולשער מה שהיה מה שסבלתי, לא רצו לתת לי חתיכת לחם בשביל ילדים לא היה להם לא לחם ולא בגד ולא נעלים ולא כסף אבל ה' יתברך מרחם אני חי וכולם כבר בקבר לא נשאר מהם כלום, אחד מהם לא נותר. אני הייתי יחיד איש פשוט וכולם היו בגאווה גדולה ובכסף ובכל... וברוך ה' התהפך הכל להפך, הם ירדו נופלים ונופלים ונופלים ואנחנו עולים ועולים ועולים. הם היו בעלי גאווה היה להם כסף וכל התאוות ואנחנו היינו בשיפלות ובזיון גדול ונתהפך להפך הכבוד אצלינו והבזיון אצלם והשפלות והבזיון אצלם, אוי אוי אוי... אני ראיתי הגיאות והגאווה שלהם ונתהפך הכל למטה למטה לברסלב עולה מיום, משעה לשעה, מרגע לרגע, מיום ליום... אני שמעתי זקן גדול היה בקרלין רב יחיאל, אני שמעתי ממנו שהוא אמר "ברסלב, ברסלב..." אבל אני ראיתי אצל אדמו"ר הגדול הישן, אני הייתי ושמעתי שהוא אמר, אני ראיתי את ספר המעשיות, "סיפורי מעשיות" היה בין הספרים אצל האדמו"ר מקרלין, ברוך ה' שזכינו למה שזכינו שזמן הגאולה, עכשיו זמן הגאולה, שהם יורדים ונופלים ואנחנו עולים עולים, בכל יום ובכל עת... אין לי מוח לדבר... לא היה לי חתיכת לחם בשביל הילדים כלום, לא היה לי לא בגד ולא נעלים, כן, וברוך ה' אני חי והילדים... ברוך ה', והשקר נופל נופל, מהר נופל, אני הכרתי כל החסידים קרלין והחסידים סלונים הם היו בגאווה כל-כך! ועכשיו נתהפך הם יורדים ואנחנו עולים! (צריך להגיד שירה) ישועה, הגאולה, הישועה האמיתית! אוי ווי! ווי, ווי אוי! להילדים לא היה להם לא בגד ולא נעלים ואני גם-כן לא היה לי נעלים, הם היו קרועים... כולם נפלו ונפטרו, מתו, כן, סלונים וקרלין, ואנחנו מיום אל יום באים חדשים, אז ברסלב? טוב היה בית-כנסת זה על יד זה, קרלין, אחד קרלין ואחד סלונים, מכרו שניהם מכרו להממשלה ולקחו נייר ושילם המדינה את זה... יש לו נייר יש לו כסף! אני התפללתי אצל המתנגדים זה היה לנו הבית הכנסת. אבל עכשיו ברוך ה' אנחנו כבשנו ארץ ישראל... איך הוא... לא היה לנו חיילים לא היה לנו נשק ואנחנו כבשנו את כל ארץ ישראל עוד לא, זה רק התחלה, הוא כבר התחיל ויגמור כל העולם ידעו ברסלב! ישנו בעולם, רק ברסלב!

מי שרוצה להכיר את ה' ולעבוד ה' רק ברסלב! אוי ווי! עתיק יומין! הם קבלו נייר בשביל יש נייר... והבית-כנסת חרוב כזה, אחד מהם לא נותר, לא נותר כלום! זה לא בגזמא. אחד מהם לא נותר. רק אני נשארתי, כולם בקבר אני נשארתי רק אני לבדי! טבריה היה עיר, וכולם צחקו ממני ועכשיו אני מצחק מכולם! יש ילדים טובים והם כולם נתקרו לרבינו הקדוש והשאירו את סלונים, הילדים שלהם הם היו הורגים אותם, מכים אותם, מה זה אתה עוזב את סלונים? והילדים "לא, אנחנו רוצים רק ברסלב!" יש אחד שהוא בא מסלונים והוא בא אלינו ברוך ה' והאבא והאמא והמשפחה רוצים להרגו והוא רוצה להיות ברסלב! זה רק התחלה יבוא משיח יתגלה בעולם אמת כזה, כולם יחזרו בתשובה שלימה, כולם יהיה להם תיקון גמור, רבינו הקדוש מתקן כל העולם "הליקוטי תפילות" "הסיפורי מעשיות" "והליקוטי מוהר"ן" "והליקוטי הלכות" מי יכול לתאר מה שכל דיבור עושה בעולם!

רב דב מוארשה:

מה שסבלתי זה אי-אפשר לספר! אני ראיתי את רב דב מוארשה, הוא היה גאון כזה ולא שמעו אותו, הוא היה חסיד ברסלב ולא שמעו אותו, (רבי ישראל, רב דב מוארשה, איך הוא התקרב לרבינו? על ידכם?) על ידי "הסיפורי מעשיות" הוא ראה חתיכת מעשה, הוא היה, הוא בא, רבי נתן, בשביל לכבד אותו, ביום טוב והוא הלך להארון והוציא ספר והיה "ספורי מעשיות" הוא רק ראה את "הסיפורי מעשיות" הוא אמר תיכף, שזהו חדש, פלא חדש, שלא נתגלה בעולם! כך אמר, רב דב מוארשה (איפה הוא מצא את הספר הזה?) אצל רבי נתן! (איזה רבי נתן?) היה בצפת, היה אחד, שהוא בא מרוסיה, טראוויצה, (הוא היה חסיד ברסלב?) כן. אבל היה, רצו להרגו לרבי נתן, בנסים גדולים שהוא נשאר בחיים, שהוא חי, אבל הוא ורבינו מצחקים מכולם! (אז רב דב מוארשה, הוא ראה את "הסיפורי מעשיות" על ידי זה הוא התקרב? לבד?) כן. רב דב מוארשה, הוא ראה

שזהו פלא עליין, שלא נתגלה עדיין בעולם "הסיפורי מעשיות" (הוא הבין את זה מעצמו?) כן! הוא לא שמע כלום, רק מעצמו, הוא ראה רק חתיכת מעשה, אז הוא כבר, הוא אמר שכבר הגאולה, כבר בא! (ואתם קרבתם אותו גם-כן, לברסלב?) הוא אמר לי, "שאני, שום לימוד לא קשה לי, רק אם אני לומד "ליקוטי מוהר"ן" אני מוכרח לקחת חגורה ולחגור את הראש, אם לא? יהיה מתפוצץ!" ככה הוא אמר לי! (מתי שהוא לומד ליקוטי מוהר"ן?) כן. (וסיפורי מעשיות, גם כן?) כן, בודאי כל דיבור של רבינו, אנחנו יודעים? לא יודעים כלל! הגאולה כבר נעשתה, יש כבר רב דב מוארשה (קראתי, שהוא היה, ראש הרבנים בגליל, רב דב מוארשה) כן. הוא היה הראש, של כל הרבנים, של כל הגאולה! של כל התורה! (והם לא קבלו ממנו? כל האנשים, היו צריכים לקבל ממנו!) כן, אם לא, יתפוצץ הראש ולא יוכל לחיות... (הוא, היה שם חגורה?) כן. חגורה על הראש, אם לא, לא יכול ללמוד "ליקוטי מוהר"ן". (בימי שמואל, הוא מספר, אתם יודעים מזה? ושרב דב מוארשה, כמה שנים, הוא נהיה עיוור, מרוב העיון "בליקוטי מוהר"ן") כן. הוא קיבל אותי, כמו אני. לא הייתי רב דב מוארשה, והוא? (רב דב מוארשה הוא לא היה חסיד בהתחלה, רב דב מוארשה הוא היה ליטאי?) לא, לא היה ליטאי. רק הוא, ראש גאון! ראש גדול! (לפני שהוא הכיר את רבינו, הוא לא היה חסיד?) אבל כשהכיר את רבינו אז נפתח לפניו, "הליקוטי מוהר"ן" והתורות והמעשיות, הוא אמר לי, "אם לא היה, רבינו הקדוש, (רק) עושה את "הסיפורי מעשיות" היה גם-כן חידוש נורא כזה!" ורבינו הקדוש גילה את זה, רבינו הקדוש! (אתם למדתם ספרי רבינו ביחד עם רב דב מוארשה?) דברנו, דברנו, כמה זמן. הוא לא היה צריך ללמוד כל התורה, הכל היה אצלו בלב, הוא היה כבר מדבר מרבינו, שהוא... לא קיבלו, לא. והם לא קיבלו, הייתי איתו, כמו שאנחנו מדברים, חברים... (והוא היה מכבד אתכם?) הוא היה מכבד אותי והוא היה כבר זקן גדול והוא קם לפני ונתן לי כבוד גדול... (הייתם ידידים?) כן, ידידים? כמו גוף אחד! [ר' ישראל שר... (איזה שיר זה?) יהיה חתונה יפה מאד! (מי זה החתן? ומי זה הכלה?) כל ארץ ישראל

ירקדו וישמחו, כל ארץ ישראל, עם רבינו הקדוש! (יהיה הרבה אורחים על החתונה?)... אה? מה שסבלתי, כולם הראו באצבע, "הנה ברסלבי!" היינו שנים, היינו אני ורבי ישראל, היינו שנים, אני באתי לירושלים ולא רצו לתת לי שלום, "זה ברסלב!" (בגלל שהוא ברסלב, אסור לדבר איתו, זה סכנה, זה מסוכן, זה ברסלב)... וכל החולים יהיו בריאים, אז לא יהיה להם עבודה, לרופאים, לא יהיה להם עבודה!...

"קלירס בנק":

לא היה לי פרנסה ולא היה לי לחם בשביל הילדים, אבל היה להם צרות גדולות וענשים קשים! אבל הם חשבו, שהם קדושים, בטבריה הם לקחו רבי מאיר בעל הנס וכל העיר, הם היו בעלי בתים של העיר ולי לא נתנו לחם, הם עשו להם לעצמם, בנק, "קלירס בנק"! ואני לא היה לי לחם בשביל הילדים, הם היו בעיניהם צדיקים, אבל הם שילמו, הו הו, מה שהם שלמו! הו הו! מה זה! מה שעבר עליהם! בכל פעם מת אחד מן הבית, בכל פעם, ילדים גדולים, כן. ראיתי, כמה ה' יתברך הוא (משלם) הוא, משלם להם, הוא משלם טוב! אז היה ברסלב, היה בתכלית הבזיון, אבל היה להם... ה' יתברך שילם, היה להם ענשים קשים ומרים מאד! הם עשו, בנק מן הדולרים, ואני לא היה לי חתיכת לחם, בשביל ילדים קטנים, הם בכו, לחם לחם לחם, כן. אבל היה להם, הו. ה' יתברך יכול לשלם! הוא משלם טוב! אתה יודע? שהעולם היה מתנגדים על ברסלב, אבל ברסלב הולך ומתעלה בכל יום והם נופלים, נופלים ונופלים, זה אני רואה, אני רואה זה, אבל סבלתי מאד, סבלתי מאד, רעב, לא היה לי כלום, לא היה לי, לא בגד ולא נעלים, בשביל ילדים קטנים והם היה להם, כסף הרבה, לעשות בנק, כל (הכל), לא נשאר מהם כלום, כל הכסף הלך (לתמהון), הם היו אכזרים, היה להם כל כך דולרים ואני לא היה לי לחם בשביל הילדים, בשביל ילדים קטנים, נו נו נו, ה' יתברך גדול מאד, הוא שילם להם, הו! מה שראיתי בחיי! מה שהם שילמו, אה? הם, תמיד היה להם מחלות, מחלות בבית שלהם והילדים מתו

והיה להם צרות גדולות והם חשבו שהם צדיקים, הם סובלים, בשבילי, בשבילך, הם סובלים בשביל... אבל היה להם, מכות קשות אוי לנפשם! לא היה להם רחמנות, אכזריות כזה, אכזרים כאלה! לא היה להם רחמנות לגמרי, הם היה להם דולרים ועשו בנק ואני לא היה לי לחם בשביל ילדים קטנים, נו נו נו, העולם לא הפקר, העונש שה' יחברך שילם להם, הו... עונשים כאלה, נתן להם ילדים והילדים בכל פעם מתו... מקודם היה, כל הכבוד וכל הכסף אצל הסלונים והיום ראית? את הזה? את הבית כנסת? חרב ונחרב, כלום, אין כלום. אפילו אבן אחד, אין, לא נשאר מהם, שום זכר. אבל אני סבלתי... אוי ווי, רבונו של עולם....

שני מיני יהודים:

היו כמו שני מיני יהודים, ספרדים ואשכנזים, האשכנזים הם לא נתנו לספרדים והספרדים לא נתנו לעניים האשכנזים, אז אני הייתי... לא היה לי, לא מהאשכנזים ולא מהספרדים ולא היה לי, חתיכת לחם בשביל הילדים, אבל ראיתי, ה' יתברך מנהיג העולם, הוא ברא העולם והוא מנהיג העולם, הוא יודע את כל, כל פרוטה שגוזלים... ועשו מזה דולרים ואני לא היה לי, בשביל הילדים חתיכת לחם, אתם הייתם ילדים, אין אתם יודעים, מה שהיה, לפני מאה שנים! ראיתי איך ה' יתברך, הוא סובל וסובל, אבל משלם בדיוק, משלם מחיר טוב, הוא מקבל מחיר טוב! לא נתנו לי על לחם בשביל ילדים קטנים... לא נשאר מהם כלום! הם לא נתנו לי, על לחם, בשביל ילדים קטנים, לא נשאר מהם כלום, כולם מתו, הם השאירו כסף ובתים והיה חורבה, לא נשאר מהם... הרב הגאון המפורסם, הרב אלפנדי הוא היה בצפת, הוא בא לטבריה, אני נכנסתי אליו ודברתי עמו מרבינו וראיתי שהוא מחזיק מאד מרבינו, בלי שיעור והוא ידע, שהם מתנגדים, אני ספרתי לו, שלא נותנים לי אפילו לחם בשביל ילדים, הוא ביקש מהם, לתת לי, לתת לי, לתת לי הוספה והם אמרו "לא, לישראל בער, לא ניתן! הוא לומד ספרי ברסלב!" אבל בא להם, עונשים כאלה קשים, מרים מאד, יותר מנפטר, יותר

ממיתה, הם סבלו מאד, ה' יתברך שילם להם, שאני הייתי, בתוך העיר ולא היה לי לחם, בשביל לילדים קטנים, כל פעם, בא מחלות בביתם ונפטרו ילדים, ילדים קטנים, גדולים נפטרו. הם חשבו שהם צדיקים, בשביל זה, הם סובלים, אוי! מה שעבר עלי? הם ידעו, שיש ילדים ואין להם לחם ואני יודע שצריך לתת להם לחם ולא היה לי, אבל ה' יתברך, הוא משלם טוב, עשרה ילדים קטנים ולא היה לי, הילדים מבקשים, "אבא לחם, לחם, לחם..." ולא היה לי, לתת להם, לחם לחם. ר' פרנק!... (רבי ישראל בפתק הראשון היה כתוב "ועליך אמרתי"? יוא, "ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען" בהפתק הראשון... (וגם גַּחַן?) גם גַּחַן, כן... הם לא יודעים מזה כלום. ההתנגדות הסבל והעניות! והאכזריות של המתנגדים! הם היו מתנגדים, הם חשבו, שאני איש פשוט... מה שאני סבלתי בחיי? מי יכול לתאר ולשער, מי יכול לספר מה שעבר עלי? לא על חינום, היה לי שני מכתבים מרבינו, זה לא על חינום, אני גם־כן סבלתי, סבלתי מהקור וגם סבלתי רעב וגם ילדים, היה לי צרות כאלה, מה שאי־אפשר לתאר כלל, אבל הכל בחשבון, הכל במשפט, הכל בחשבון! הפתק הראשון... אני לא זוכר בדיוק, אבל השני, אני זוכר טוב, זה הלשון שאני מספר לך ככה היה הנוסח של המכתב: "מאד היה קשה לי לרדת אליך, תלמידי היקר להגיד לך, כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי, מיין פייעריל וועט טליען ביז משיח, וועט קומען..." זהו הפתק השני והראשון אינני זוכר בדיוק, כמו שהיה, אבל אני חושב, אולי שאני אמצא, אולי אצל הבת שלי, ציפורה....

ה' יתברך, לא מרחם על אלה שלא עושים תשובה!

לא, ה' יתברך, לא מרחם על אלה שלא עושים תשובה! על אלה שעושים תשובה הוא מרחם ומוחל, אבל בלא תשובה, נשאר הכל... הם נפטרו, בלא תשובה, היה להם בית־כנסת ובתים ולא היה לי בית לגור ולא לחם, הם סובלים, לנצח נצחים, הם יסבלו, ברוך ה', יש לנו סוכה, יש לנו ברוך ה', במה להתכסות, הייתי איש עני, בלי סוכה, לא היה לי כלום, ברוך ה', ה' יתברך נתן לי, שבוע אחת בלי סוכה ועכשיו סוכה והיה לנו חג שמח....

אני הייתי איש אחד, עם ר' ישראל קרדונר:

אני הייתי איש אחד, עם ר' ישראל קרדונר, שכולם היו מתנגדים, הם לא ידעו, מה זה, רבי ישראל, וגם-כן, הם חשבו, שהם צדיקים... מי יכול לשער? מי יכול לתאר? מי יכול לספר? מה שעבר עלי? מה שאני סבלתי! מה שעבר עלי? "מה? ישראל בער הוא מלמד, הוא לומד את ספרי ברסלב? אז אנחנו לא ניתן לו כלום!" הם נתנו לי, שני לירות על חודש, "לא מגיע לך, זה רק מצד רחמנות, רק על לחם..." על תשעה ילדים, ולא היה לי לחם, ואפילו היה לי לחם, אפילו, אפילו לחם לבד? אפשר לחיות ככה? ילדים? לא היה לי, לתת להילדים, או ווי! מי יכול לשער? מי יכול לספר? מה שסבלתי! אצל ה' יתברך זה הכל בחשבון, יש חשבון, הכל בחשבון, אני סבלתי, מה שאני סבלתי, לא בית כנסת ולא ספרים ולא כלום, כמו, כמו מת, כמו נפטר עני דל ואביון... עוד, אין עוד דבר כזה, אתה לא יודע? אתה עוד לא נולדת, מה אתה יודע? אבל היה לי, הרצון חזק לעבוד ה' באמת, אפילו כמה, עשר שנים על חטא קטן? זה הנסיון שלי, שעבר עלי! מה שאני סבלתי... יש לי רק ילדים בבית ואין לחם, לתת להם... לחם! רק לחם (לא) היה לי... אתם יודעים מזה? איי! איי! אסור להרהר אחרי ה' יתברך. הכל לטוב. ה' יתברך רחמים! איפה הרחמנות, מה זה? גויים אין להם אכזריות כזה! עשו באנק ואני לא היה לי לחם לתת לילדים קטנים, ולא שום דבר, לא נעלים ולא בגד, מי יכול לתאר ולשער? אבל אני חי ברוך ה', אני חי ויודע מרבינו, זה נס שאני בחיים... זה רק השגחה, (הוא יודע) הוא יודע הכל, הוא מסבב טוב. הרב הגאון הבן שלו, הוא כל, (הוא) הגבאי, של "רבי מאיר בעל הנס" הבן שלו! בנין גדול! כל הכסף מאמריקה ולא ולא נתנו לי, על לחם, בשביל ילדים קטנים וזה (נשאר) לנצח נצחים... אני קבלתי שני מכתבים מרבינו והיה נפלאות כאלה, פלאות, פלאות כאלה, בפתק הראשון היה כתוב "חזק

ואמץ...“ התקרבות ? רק אני לבדי ! עם רבי ישראל קרדונר ! רק אני לבדי, אני הייתי יחיד, אני התקרבותי ולמדתי בספרי ברסלב... אני לא משתמש, הכסף שאני מקבל מהממשלה, הוא כולו, על הדפוס הולך, על ספרי רבינו, אני לא מקבל מזה כלום, יש לי כמו שנותנים לכל הזקנים בכל חודש, וזה הוא מוקדש להדפיס את ספרי רבינו. כל הכסף שלי כולו על הדפוס, על ספרי רבינו, כל הכסף שלי שאני מקבל מהממשלה, ביטוח לאומי, כולו על הדפוס, על ספרי רבינו, כל הכסף שיש לי, שנתנו לי ושנותנים לי הכל לרבינו הקדוש ! שמחתינו, חיות, חיותינו חיות כל העולם, חיות כזה אין בכל העולם ! אבל רבינו יש, אבל חוץ מרבינו ? אין בכל העולם ! [ר' ישראל] תמיד היה אצל ר' שמעון, (אבל לפני כן, הוא היה בחברון, במכפלה ?) הוא היה שנה בחברון, הוא בא מחברון לטבריה, הוא הלך... “צריכים ללכת לישראל בער”.

שיחרור בתפילה :

שיחרור מכל תאוות העולם הזה ! הם ישחררו לו, הם ישמעו התפילה שלו, אז הם, תיכף אחר התפילה, לך הביתה, תגיד לו אבל יצעק בכל כוחו, אז הם יתנו לו שחרור, על כל ימי חייו, לך הביתה (הוא צריך להתפלל בצעקות ?) כן, אבל בצעקות גדולות, אז תיכף, יתנו לו שחרור, אם יתפלל, כמו שהוא מתפלל, בכל הכח, אז יקבל תיכף שחרור, על כל ימי חייו, הם יגידו לו שילך הביתה ! בתפילה, אז יקבל שחרור על כל חייו, בכל הכוח, לא יאמין להם, הוא צריך להתפלל, אז יקבל שחרור, על כל חייו, שיצעק בתפילה... (החכם אמר לו. אתה לא תהיה, חכם כמוני ?) הוא נעשה, המלך נתן לו, התם נעשה מיניסטר על כל המניסטרים, יותר ! היה מקבל תיכף שחרור, יצעק בתפילה ויקבל שחרור, תיכף ! רק שיצעק בתפילה, שיצעק כמו שהוא צועק, אז יקבל תיכף שחרור....

אמרו לו, שלא יבוא להנה, עד שיקראו אותו, הלוואי שכולם יצעקו בתפילה ולא יצטרכו לבקש שחרור, הם עצמם, יתנו שחרור, על כל ! יש עוד ? אם

אמרתי לו, אם הוא יצעק, טוב! אז יקבל שחרור, על כל ימי חייו, הוא צעק חזק? (הוא צעק? אז הם אמרו לו, "זה לא כותל המערבי!" אז הוא צעק בחצר, אז שמעו אותו, ליד השומר והמשיך לצעוק, אז הם אמרו לו, "אנחנו רק רוצים שתחתום!") הם פחדו, שהוא יעשה אותם משוגע, (הם אמרו לו, "מה יש לך? אז אמר להם, "אני חולה לב וחולה מח!") איך היה הצעקות? טוב? אתה צריך להגיד להם, עדיין לא גמרת, אתה לא יכול להפסיק....

לטעום גן-עדן:

גן עדן! כל דיבור של רבינו! מה זה? הטעם? טעם גן עדן! (מה הדרך לכנס שם?) כל דיבור של רבינו, כל דיבור, הוא כלליות כל התורה וכל הקבלה, הכל בדיבור אחד כלול הכל, כל התורה! עוד לא, היה, זה חדש, כך אמר רבינו, לא מה שאני אומר, מה שאני אומר זה לא כלום, רבינו הקדוש, ריחם עלינו והודיע לנו, טיפה מן הים, מה שהוא. איזה רבי שהוא!...

חשבו שישראל בער הוא ענין פלא:

אחרי הכל, שכולם רדפו אותי וסבלתי מה שסבלתי, בזיונות כאלה ושפלות כזה, ממש ניסים, איך הייתי מחזיק מעמד... ומצד השני, כל העיר חשבו שישראל בער הוא ענין פלא. ואני הייתי סובל צער מזה, יותר מכל הבזיונות, שמחזיקים אותי שאני צדיק, שאני אפילו, היה כל העיר, מי שהיה עושה איזה שמחה, חתונה, אני רקדתי בחתונה, נשארתי בלי ידיים וכלי רגליים וכולם היו (גדולים) ממני, כל הגדולים וכל, כל העיר, הם ראו ריקודים כאלה... על כל פנים, אז נעשה מנהג בעיר, שכל חתן וכלה, עושים חתונה? הזמינו אותי, כן. החתן והכלה והמשפחה ביקשו שאני אבוא על החתונה, כי הם הרגישו שזה יהיה שמחה בשבילם ויהיה שמחה גדולה. אז באו לביתי ובקשו רחמים, שאבוא על החתונה, לשמח, יהיה שמחה בחתונה והיה לי צער גדול, מזה

הבזיונות, זה טוב, אבל זה... אני לא רוצה להיות מפורסם, הכלל, על כל פנים... והדבר הזה, היה מתגבר מיום ליום ונעשה יותר יותר מפורסם והיה לי צער גדול מזה יותר מכל הבזיונות, מה רוצים ממני? על כל פנים ראיתי, היה לי התבודדות ואחרי (מעשה) ראיתי שאני נמצא, ב... (כצרה) איך יוצאים מזה? מה אוכל לעשות? זה אסון כזה, מה לעשות?... הכלל, נכנס בלבי מחשבה, שאין לך שום עצה, רק עצה אחת, לא להיות חסיד בעיר קטנה. חסיד בעיר קטנה יש לו פרסום, יש לו כבוד והיציאה מטבריה לגור בירושלים... רבינו הקדוש אמר, "חסיד בעיר קטנה. יש לו פרסום, יש לו כבוד" אז אני? אז אין לי שום עצה, יש לי רק עצה אחד, לצאת מעיר הקטנה לעיר גדולה, לירושלים, ירושלים זה עיר גדולה אני יכול לרקוד ולהיות משוגע כל היום וכל הלילה ואף אחד לא ידע... המקום שלך בירושלים, טוב... בא לי המחשבה עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם... טוב! אמרתי? החלטתי לצאת מעיר קטנה לירושלמי לצאת מטבריה לירושלים, נו נו, וזה היה בלבי, אז מה לעשות? אז החלטתי, להגיד בבית ולאשה, שאני רוצה לעבור מטבריה לירושלים והיא ידעה אפילו בישיבה, אני לא שומר הזמן ונסיעות למירון... מצד רחמים, נותנים לי שני לירות בחודש, מצד רחמנות ואם אני אעלה לירושלים, אז לא יהיה לי, גם השני לירות! אז היא אמרה לי, "אני אמות ואני לא אלך ואני לא אלך מטבריה!" כי היא ראתה, היא ראתה שמחזיקים ממני, (היא התרגלה למקום) כן, כן, אבל אמרתי לה עוד פעם, אמרתי לה "אני החלטתי אני מוכרח לצאת מטבריה רק לירושלים" נו נו, עד שה' יתברך ריחם עלי והיא נעשה... והיא הבינה שאני עקשן כזה, שאין תרופה אין שום תרופה! הוא החליט ללכת לירושלים, ואי אפשר למנוע בעדו, אז הלכנו לירושלים, מכרנו את הציוד, את המאפיה בהפסד גדול, כן והלכתי לירושלים ואני גם-כן, חשבתי ירושלים? אני הולך למקום מדבר, מי יתן לי חתיכת לחם? איפה? נו, אני הולך לישיבה ויש לי שני לירות בחודש אבל בירושלים? השתי לירות בחודש לא, מה יהיה מזה? על כל פנים, התגברתי ונסעתי, עם האשה ועם נחמן, היה לי בן נחמן, הגדול, כן, נחמן. הלכנו לירושלים. הלכנו לירושלים (עם חמורים?) לא היה כבר אוטו,

האנגלים, האנגלים, היה כבר אוטו והלכנו לירושלים. ובירושלים אני באתי לרב שלמה וקסלר החבר שלי בירושלים, אני באתי לרב שלמה וקסלר, החבר שלי, רב שלמה וקסלר והוא ראה אותי, הוא בירך אותי והוא אמר לי, "תזוהר שיהיה לך אמונה ובטחון, לא לעזוב את ירושלים, להשאר בירושלים!" כן. "יהיה לך אמונה ובטחון, ברוך ה' שזכית לבוא לירושלים!" טוב. רב שלמה אמר לי, אבל כסף? דולרים? לא, (לא נתן לי) לא. הוא אמר לי, כן "טוב עשית, באמונה ובטחון" אבל לא, דולרים? לא נתן, כן. מה זה? אני רציתי להיות, לגור על יד בית-הכנסת ברסלב ברחוב חברון ליד בית המקדש בעיר העתיקה, היום הוא (כמו) פריז, עיר העתיקה? אבל אז היה מערות! כן. מי יכול לתאר מה שהיה? איך היה נראה טבריה וירושלים? על כל פנים, ה' יתברך, הזמין לו, הזמין לי חדר, אצל אחד בחצר, (מישהו בא אליך?) ה' יתברך נודע לי, שיש חדר. על כל פנים, אני חיפשתי חדר, ידעתי שזה ליד בית-הכנסת (בלי כסף?) למה בלי כסף? (כמה?) בשכירות! (כמה עלה?) שכירות? לא זוכר, אז לא היה דולרים, אז היה רק גרושים, (שילמת לו?) כן. אבל לא היה לי, מה לאכול... אז אמרו לי, שיש בית התבשיל, של ר' שלמה, של אחד היה, שלא היה לו בנים וגביר אחד, נתן שטראוס, נתן לו על מטבח, שיחלק לעניים, לחם ותבשיל, לא של בשר, לחם ועדשים, לחם ותה. נו, נו! אז הלכתי, יש תור... מה? אני לא מיוחס, אני באתי, היה מלא נשים, היו מתקוטטים, "קודם אני! קודם אני!" אני באתי, מתי יהיה, הלחם והתבשיל? ואני עמדתי בין נשים והיה מר לי, ראיתי את המלאך המוות, אז אמרתי, מה עשיתי? בשביל חתיכת לחם וקצת מרק לעמוד בין נשים? על כל פנים, אוי, אמר לי, מה עושים? אני מוכרח לעמוד בתור, בין הנשים, מה לעשות? אי אפשר לי, אז ה' יתברך ריחם עלי, היה איש זקן אחד על ידי בחצר השני, שכן, שהוא היה חי, שהוא היה עני והוא הלך בכל יום, לקחת את הלחם והתבשיל, אז פתאום, הוא אמר לי, "למה לך ללכת? אני הולך בשבילי, תן לי כלי, ואני אביא את הלחם, עם הכלי של התבשיל, אני אביא לכם בכל יום ויום!" אוי, שמעתי את זה? קבלתי שמחה גדולה, ישועה כזאת? והוא היה איש תמים והוא אהב אותי, אהב אותי העריך אותי, כן. והוא היה לו זה חיים

טובים מזה המצוה שהוא מביא את הלחם והתבשיל, הוא הביא לי וראיתי חסד עליון והאיש הזה, היה שמח מאד בזה וברוך ה' יש לחם לילדים בבית, בלי לחכות את התור, כך היה שנתיים וחצי... וגם סבלנו, סבלנו מאד. אז היה לי מחשבות, אולי אני אחזור לטבריה? מה? אפילו האיש, מביא את הלחם, אבל יש עוד, יש בטבריה, יש גם-כן נרות של שבת, צריכים וגם-כן חלה וגם כן... מה? היה בטבריה, היה כל העול עליה, היה לי, אני היה לי שני לירות בחודש ופטרתי מכל וכל, אבל השני לירות גם-כן לא באו (בנקל) בקל, כי אני נסעתי, נסיעות למירון, לירושלים, אז אמרו, "איזה בן ישיבה זה? הוא נוסע, הוא עושה תעניות, הוא עושה מצוה, אבל לא בן ישיבה, לא בן ישיבה, הוא איש כשר, אבל לא בן ישיבה, לא מגיע לו כסף!" אני באתי לקחת את השני לירות, אז הוא אמר לי, "אתה החודש הזה, הייתה שלושה ימים בישיבה, באיזה פנים, אתה בא לקבל כסף? (רבי ישראל? אז מה היה בירושלים?) בירושלים? התחיל מחשבותי, אולי נחזור לטבריה, ככה כל העול עלי ושמה? כל (העול עליה). אני יש לי שני לירות בחודש, אמרתי לחזור וסיפרתי לרב שלמה, אני לא יכול לסבול, אני מוכרח, אני החלטתי לחזור בטבריה, אז אמר לי רב שלמה, "לא. יש לך, (יהיה לך) אמונה ובטחון! ולא לעזוב את ירושלים" כן. הוא אמר לי בתוקף, אבל אני הייתי חכם, מלא חכמות, אני חשבתי שר' שלמה לא כלום, הוא (רק אומר) הוא אין לו דולרים, הוא לא נותן דולרים, רק אמונה ובטחון, אז לא שמעתי לרב שלמה וחזרתי לטבריה. (עוד פעם?) כן. חזרתי עם כל החפצים, קודם באתי בעצמי לבדוק, אם יהיה לי כאן, המצב שהיה, מקודם שעזבת, אמרו לי בטבריה "אתה כבר ירושלמי. מה? אין מקום בשבילך!" על כל פנים, היה ניסים שהחזירו אותי, בשני לירות, שני לירות וחצי, כבר הם הסכימו לחזור, אני מקודם הלכתי לבדי והיא נשארה עם נחמן. בזמן שאני הלכתי לטבריה, קיבל נחמן דלקת ריאות כזה, שאחד מאלף אפשר לצאת מזה! כבר אין מה לעשות? והיה דוקטור גדול, פרופסור זקן, הוא היה, מקובל בירושלים שהוא מלאך, לא רופא? רק מלאך! מלאך. (דוקטור ולאך?) דוקטור ולאך? זה ענין אחר, הוא היה מלאך. הוא היה יותר מדוקטור, ולאך? הוא היה מחיה

מתים! על כל פנים, אני ראיתי, היה רוקח בירושלים, שהוא היה נשמה, נשמה גדולה, היה לו רחמנות, על חולים והיא בכתה לפניו, "בעלי הלך לטבריה ואני? הילד הוא חולה כזה?" אז הוא הלך והביא את המלאך הזה, להבן שלי (והוא ריפא אותו?) כן. ברוך ה', יצא מהמחלה. אבל המחלה, היתה חזקה כלי-כך, שהוא סובל כל ימי חייו מהנשימה, הוא היה כבר, לאחר יאוש ואני חזרתי מטבריה לירושלים, לקבל אותם והיא סיפרה לי, "אתה יודע? מה זה? נחמן? מחיה מתים, הוא כבר היה מת, כן." ואני חזרתי לטבריה וראיתי שר' שלמה, ר' שלמה, הוא רב שלמה, הדיבורים שלו שהוא אמר לי. לא נתן לי דולרים, רק נתן לי אמונה ובטחון ואני הייתי חכם ואני לא קבלתי את זה, קבלתי צרות כאלה מהבנים מהבנים... אם הייתי גר בירושלים? (הם היו דתיים?) בודאי! היו לומדים בישיבות, כן, והיו מתחתנים ו... (היו דתיים...) כן, היו דתיים, אבל אני הייתי חכם, אמרתי, אני רוצה, שהחוב יהיה עליה, לא עלי, אז הייתי חכם ורב שלמה הוא צעק, הוא צעק עלי בצעקות כאלה, בכעס, בקפידה, "רק ירושלים. רק ירושלים!" אמרתי מה? הוא נותן לי? דולרים? הוא נותן לי כסף? מה זה? רק אמונה ובטחון?! אני הייתי חכם, כן. לא שמעתי לו והלכתי לטבריה ונעשה... במחשבה, בענין הילדים וענין... שני שנים וחצי, הלואי הייתי (שומע) לר' שלמה, הייתי לאט לאט. היה לי דירה יותר והיו מתחתנים הילדים היו מתחתנים, (והיו חרדים?) כן. היו חרדים והיו לומדים, בני ישיבות! עזבתי הכל, רק שלמה אמר לי, רק אמונה ובטחון, אל תצא מירושלים לטבריה, רק אמונה ובטחון, אוי ווי, אני לא ספרתי הכל, רק תמצית, (אני יודע, שאתה לא מספר הכל, אני יודע הכל שאתה לא מספר כלום!) אני הייתי חזק, בהחלטה שלי ורב שלמה אמר לי, "תתחרט כל ימי חיך! רק אמונה ובטחון ורק ירושלים!" אמרתי? הוא לא נותן, כסף הוא לא נותן, אמונה ובטחון? נו, אם הייתי בירושלים, מי יודע, אם היה אהרן ואלון... (היה נגמר לפני זה...) מי יודע אם היינו עכשיו בבני ברק? אבדתי את הילדים, אבל יש לי ילדים אחרים... (רבי ישראל? זה היה עוד נסיון בשבילך, לנסות אותך, בענין הפתק!) והפתק? היה אחרי שחזרתי מירושלים, (כן?) כן. (אה? אז

עוד לא היה הפתק?) לא. הפתק היה אחרי שחזרתי מירושלים לטבריה, (אחרי שנתיים וחצי?) כן. אבל הייתי, ראיתי, שאני לא עשיתי טוב... (אבל אתה חזרת בשביל הפתק!) רב שלמה צדק. (לא. לא. אתה חזרת, בשביל הפתק!) רב שלמה אמר... (עזוב רב שלמה!) הוא צעק... (אבל אתה, חזרת בשביל הפתק, מה אתה מדבר?) והוא ראה, (הוא יכול לצעוק) ואמר לי, "אתה תתן את הדין ויהיה לך חרטת על זה, כל ימי חיך!" (לא. אתה חזרת בשביל הפתק! חזרת... לא רק הפתק, פתק, פתק, פתק) ואני בטלתי אותו, אני אמרתי, הוא נותן דולרים? הוא נותן כסף? הוא נותן אמונה ובטחון! (לא ר' ישראל? אתה חזרת לטבריה, בשביל הענין של הפתק?) (הוא אומר שבדיוק אחרי שהוא חזר לטבריה היה הענין של הפתק) כן. כן. (נו, אתה חזרת בשביל הפתק והיית צריך לשלם על זה! מה לעשות?) עד היום, אני מתחרט, אני מתחרט, אבל אני מתחרט על שרב שלמה הוא רעד בקולות כאלו, "רק ירושלים, רק ירושלים..." (אוי, יהיה לך, ילדים דתיים, אבל בלי פתק?) אני לא ספרתי לכם מעשה יפה? (כן. כן. סבא, יש לך הרבה מעשיות, רק אתה לא מספר, יש לך מעשיות על רבינו, מהיום עד מחר) איזה צרות היה לי בטבריה, רק מהפרסום והכבוד, אני לא רוצה להיות חשוב בעיר קטנה... בעיר גדולה, בירושלים? בירושלים, אני? אין לי שום ערך, עם הריקודים ועם התהלים ועם כל, רק ירושלים? דוחק. פרנסה בדוחק. והוא הביא את הבית ב....

חלומות, סיפורים, פלאות.

חלום הגלים:

וגם החלום שהיה לי אחר הפטירה של רבי ישראל [קרדונר] היה החלום של הגלים, של... הייתי בים והיה גלים, גלים גדולים כאלה כמו הרים, הרים, אני ראיתי שהולך הר של מים, אבל אני חשבתי, והוא הלך בכעס, ישר אלי, ישר... ואמרתי "אוי ווי, עוד כמה רגעים הוא יגיע אלי, מה יהיה ממני? אז אני אמות, אין שום תקוה!" כן, אז אני אבוד, וככה היה, הוא הלך בכעס בחיפזון והלך להרוג אותי, כמו שהולכים להרוג.. הוא נפל עלי, והייתי מייואש לגמרי, אבל ראיתי שאני עולה על ההר, שאני עולה במים, עולה, עולה, עד שהגעתי לסוף, והוצאתי את הראש ונשארתי בחיים, יכולתי לנשום אויר ונשארתי בחיים... חלום כזה?... טוב, עבר הגל ונשארתי בחיים, אבל אני רואה שהולך הר חדש, גל חדש, הוא הולך יחד, מה יהיה עכשיו? לא בכל פעם מתחדש ניסים, מה יהיה עכשיו ממני? נו, נו, מה? איך הוא הולך, הוא לא שואל אותי הוא הולך אלי, ונפל עלי הר חדש, וגם כן, וגם כן, היה נס שעליתי למים, על הר, עד שהוצאתי את הראש מהמים, ונשארתי בחיים, נו טוב ברוך ה', שתי פעמים, אבל הים הוא לא, הוא רועש והוא הולך... הולכים גלים חדשים, מה יהיה ממני? מה יהיה מי זה? לא, בכל פעם... אני הרגשתי הסכנה, מה שיש לי! גלים כאלה! הרים כאלה! נו, הייתי מייואש, ראיתי הסכנה, מה שיש בכל פעם, יש, אני רואה ניסים אני עולה על הגל, אני עולה על ההר, אני עולה במים, עד שאני מגיע לסוף, ומוציא את הראש, ושואף, ואני נשאר בחיים! אבל אולי, אולי עכשיו מי יודע מה שיהיה עוד? ראיתי והרגשתי את הסכנה, איפה שאני נמצא! פתאום אני רואה בנין גדול

ביום, לא רחוק ממני, בנין כזה! בנין גדול! יפה, יופי כזה! אמרתי "מה זה? מה? איך אפשר דבר כזה? בים יש בנינים?" פתאום אני ראיתי, אני לא ראיתי כלום רק הגלים, ופתאום אני ראיתי בים בנין מפואר וגדול, בנין? ...! היה לי תמיהה, איך אפשר? בים יש? אפשר להיות בנין? אבל אני רואה בנין, אז חשבתי אולי זה רמז על שאני, שאני אזכה להנצל מהים, כי יש בנין אולי אני אגיע להבנין, אני ודאי עשיתי מאמצים גדולים, ולא יכולתי להגיע להבנין, אני הייתי כמעט ליד הבנין, ובא גל, והוא סחב אותי, והוא... ונתרחקתי מהבנין, מה? אז מה יהיה? אני יש לי מקום להנצל אבל אני לא יכול, לא יכול, אין לי כח להגיע, אין שום אפשרות להגיע לבנין, הוא... הוא על ידי ואי-אפשר לי להגיע להבנין, עד שזכיתי עשיתי מאמץ עליון כזה, עד שהצלחתי לנגוע בהמעקה של הבנין, כמו... רק, רק שיכולתי להחזיק בהמעקה, הרגשתי עכשיו... ברוך השם עכשיו אני יכול לעלות על המדרגות, על הבנין, אין ים, אין גלים, אין כלום, כן עכשיו אני, אני יש לי תקוה, נו, עליתי, היה מדרגות הרבה, והחזקתי בהמעקה, ועליתי בשמחה גדולה, כל, כל רגע היה שוה, בלי שיעור, היה לי שמחה גדולה! אני זכיתי לצאת מן הים מסכנה, מסכנות כאלה! ואני נמצא על הבנין, במדרגות, עליתי על המדרגות עד שהגעתי בסוף עד שהגעתי להדלת של הבנין, אני הגעתי להדלת של הבנין, אז פתחתי את הדלת ונכנסתי והיה פרוודור, מצד אחד היה חלונות יפות, ומצד שני, אני עליתי, פה היה דלת, ומצד השני היה דלתות, היה קיר עם דלתות, אז אני עברתי את הדלת הראשונה, ורציתי לפתוח, לראות מה, מה יש שמה? לא פתחתי, לא בכונה, לא פתחתי, אמרתי מה זה? מדוע לא פתחת? אז אני חשבתי, עכשיו אני אפתח, יש דלתות הרבה, אז הלכתי וגם כן הגעתי לדלת, וגם כן לא פתחתי, והייתי בכעס עלי, מדוע לא פתחת? לא פתחתי ועברתי את הדלת, וגם, וככה כל הדלתות, עברתי ורציתי לפתוח, ולא פתחתי, עד שהגעתי כזה... זה היה חלום כזה, עד שהגעתי לדלת האחרונה של הבנין, זה כבר כל הבנין, אני עברתי כל הדלתות עד שהגעתי להדלת האחרונה של הבנין, שהיה כבר, אני הגעתי להדלת האחרונה, אז פתחתי, פתחתי וראיתי חדר, פתחתי ראיתי חדר, יש שמה שולחן וכסא, ועל הכסא

יושב זקן גדול, וזקן יופי כזה! לבן כזה! חן כזה! וגם הצורה שלו, הפנים שלו היה חן כזה, שלא רואים בעולם הזה מן חן כזה, מן מתיקות כזה, אז התביישתי מאד, ראיתי זקן כזה, ראיתי זקן כזה! וראיתי את הפנים שלו אז נתביישתי מאוד ונפלתי בדעתי, איך יש לי מקום פה להיות בחדר הזה ולראות זקן כזה, איך... נתביישתי מאוד, רציתי לתת שלום להזקן, אבל לא, לא מצאתי עוז בנפשי, לתת לו שלום, איך? איך זה אני רחוק כזה, אני איך יש לי חלק כזה, לתת? איך יש לי העזות לתת שלום להזקן הזה?.. כן, אז הזקן היה ככה... הזקן הזה הושיט את היד ונתן לי שלום ולקח לי את היד והחזיק את היד ובאהבה גדולה ובניענוע... כן ושלום עליכם, הוא המשיך והחזיק אותי באהבה גדולה "שלום עליכם" התרבות כזה, אני לא היה לי עזות כזה, אבל הוא עשה כזה, אז מה יכולתי לעשות, אז קיבלתי את זה ונתעוררתי... אז אני זכרתי את כל החלום וזכרתי... עד היום אני רואה את הפנים שלו כמו שראיתי אז בדרך נס. חלום נשכח, כן, לפחות צורתו, אבל כמו שראיתי את הכסא עם הזקן והזקן של הפנים אז הפנים כזה, אני זוכר את זה כמו שאני רואה עכשיו את זה... כן, אז היה לי געגועים השתוקקות אני רוצה לדעת מי זה היה הזקן? אולי אליהו הנביא? איזה גדול? מי היה הזקן הזה שראיתי? אז כנראה אני היה לי מתוך געגועים נרדמתי ואמרו לי... וחשבתי במחשבה אני אקח ספר ואני אפתח אולי אני אמצא שמה איזה רמז מי זה הזקן וככה עשיתי... והתעוררתי ולקחתי ספר ופתחתי, זה היה ספר "חיי מוהר"ן" מהדפוס הראשון, "חיי מוהר"ן" ופתחתי אותו והעיניי... ופתחתי את הספר "חיי מוהר"ן" ונתתי את העינים על הסעיף הזה שרבינו הקדוש גילה, גילה "שמי שיזכה אני אתראה אליו בדמות זקן" זה הוא זה שראיתי, אז ידעתי כבר זה שהזקן הוא רבינו... חלום, חלום כזה!...

החלום עם הקצין:

(הקצין אמר לך "תן את הפתק!") הוא אמר לי: "אבל מדוע? מדוע?" הוא אמר: "מדוע? הוא ישגע כל בני ברק וכל העולם אתה לא יודע?" אתה לא

יודע מה שזה! אז הוא אמר לי: "תן את הפתק!" אמרתי "מה יהיה? מה זה נורא כל כך?" אמר לי: "אתה לא יודע? הוא ישגע את כל העולם וכל בני-ברק, אני לא יכול לשון על דרך, הוא ישגע כל בני ברק וכל העולם!" אז הוא שואל "מה יהיה?" אמרתי לו: "אני לא זוכר איפה נתתי את זה," אמר לי: "יש לי חיילים הרבה הם יחפשו ויחפשו עד שימצאו אותי!" היה לי צער גדול. מה? מה אני יכול לעשות? אז נזכרתי שאתה באת ואמרת לי לחמול עליך ולתת לך על הלילה הספר, הספר של... של הפתק...

"תן את הפתק! הוא מסוכן! הוא יכול לשגע את כל העולם! (מי?) הפתק! אמרתי לו: "אני לא זוכר איפה נתתי את זה!" אז הוא ענה "טוב, אתה לא זוכר? אנחנו נחפש!" אז אמר לחיילים "תחפשו טוב בכל מקום!" נפל עלי פחד, מה זה? אולי ימצאו את הפתק? זה היה אולי לפני המעשה של רב צבי?....

יצחק אייזיק כל מי שראה אותי הולך אני הולך עם התייר הזה, מזוודה כזו? ... הוא הולך כמו לורד אנגלי אני הלכתי איתו בשוק והלכנו להדפיס... כולם אמרו "ישראל בער כבר אין לו דאגות פרנסה! תייר כזה?! והוא עשיר כזה! הוא איתו ביחד תמיד!" וזה התייר אכל אצלי בשבת ועשינו ריקודים בשמחה והוא רקד איתי ושמואל חתני היה גם-כן, הוא ראה איך שהבחור ההולנדי הוא עושה ריקודים כאלה! "הכי יפיפיה!" הוא עד היום שמח על שזכה להתקרב לרבינו! הוא זוכר טוב אני הייתי אצלו בצפון תל-אביב בהדירה שלו, בכל לילה עד חצות, עד האוטובוס האחרון אנחנו נסענו לבית, בגאולה... (היית גר בתל אביב?) כן, בתל-אביב היה לי ארבע אוטובוסים לנסוע, ולא היה לי כסף על הוצאות אמרתי אם אני אגיד כסף, הוא יחשוב שאני עושה מסחר ממנו כסף אסור להזכיר, אני נהגתי איתו בחכמה, לא אמרתי לו שאני צריך כסף... (איפה הוא היה גר?) בדיונגוף. (באיזה שנה?) תשי"א. (לפני שז"ר?) מה? עוד לא נולדת! אני טיילתי איתו בתל-אביב, באלנבי, במסעדות, ואני הסתכלתי עלי כמו משוגע, מה אתה עושה? מה אתה משוגע? אתה נכנס לגהינום כזה עד חצות לילה! משוגע! (אכלת במסעדה?) לא אכלתי, אבל הוא אכל, והוא רצה שאוכל... אז אני אמרתי לו

"אני לא אוכל במסעדה, עולה ביוקר אני קמצן..." אבל הוא רקד איתי בליל שבת, שמואל חתני היה בבית הוא נתבטל מה זה! "הוא מצא בחור הולנדי והוא..." (אמרו שאתה עלית לגג שלו וצעקת?) אני לא זוכר הוא היה לו שם "הלורד האנגלי" בירושלים ובתל-אביב היה לו שם אצל המשפחה שלי "הבחור ההולנדי" הוא היה אורח איתי אצל חוה, אצל המלון שפר, אני היה לי "ליקוטי תפילות" נתתי לו אני נשארתי בלי "ליקוטי תפילות" אני נתתי לו....

סבא בבני ברק:

אני היה קשה לי, רבנונו של עולם! מתי? איך יהיה הגאולה? הם לא רוצים לנגוע בספר ברסלב, ואי-אפשר להשיג ולא מדפיסים, איך יהיה הגאולה? ורבי ישראל היה לו מקום מצויין במירון. זה היה אצלו הגן עדן, הוא עזב את מירון, ועזב את צפת, ועזב את המשפחה, יש לו דבר אחד, "ישראל בער" בטבריה! יש אחד ששמו "ישראל בער" שמה זה המקום שלו עכשיו, ואני אמרתי לו הלילה הראשונה שהוא קנה את הלחם ואכל אצלינו, אמרתי לו: "זה מן השמים ששלחו אתכם אלי, אני עובר עלי מלחמות קשות, אני צריך מי שידריך אותי. אני מזהיר אתכם אני מבקש ממכם, שלא תעזבו אותי!" היה קשה לי מאד, איך יהיה הגאולה? אין ספרים לקנות אפילו אם יש איזה ספר, מפחדים לא לנגוע אולי יחשדו בו שהוא נוטה לברסלב?! ואיך יהיה הגאולה? אבל אני לא נתייאשתי אני היה לי כיסופים, וכמו שליבי אומר לי, "לא, לא, יבוא הזמן. בטח!" עכשיו אנחנו יושבים בבני-ברק בסוכה ומדברים דיבורים כאלה, שזה המתקה לכל העולם! לכל בני-ברק, לכל ירושלים לכל ארץ-ישראל, לכל העולם! כל דיבור שמדברים מרבינו, הוא המתקה גדולה לכל העולם! (אבל העולם עוד לא יודע!) נו, הוא עוד לא יודע, אבל ידע... ידע. האמת לא מתבטל, האמת נעשה בכל יום יותר חזק. כל העולם יתהפך ויהיה נעשה מכל הבהמות בני-אדם! והוא פה, מגלה רבינו, שהוא השורש של הגאולה, ושל כל נפשות בישראל, להחזירם ולהוציאם

ממקומם איפה כל אחד שנפל לשם, להוציא כל העולם מהצרות, הצרות הם התאוות, והכסף ותענוגי עולם הזה. לא צריכים את הכל, צריכים חתיכת לחם, עם מלפפון! מה יהיה? בשביל מה כל הכסף וכל הבינינים? בשביל לאכול חתיכת לחם?....

עוד על הקצין...

באמת אז תראה ישועות! באמת ברוך אתה ה' שומע תפילה! הוא שומע כל תפילתינו! וסוף כל סוף יהיה ישועה! אבל אסור לנו להרהר, מדוע, מדוע לא לך? ... עינים לא רואים אז זה עיקר האמונה להאמין בה'... אני סבלתי על הפה, סבלתי מאוד כאבים גדולים, ואני חזקתי עצמי להתפלל בכל יום לה', התפללתי והתפללתי עד שאני רואה שהם עברו היצרים, הלכו ואינני יודע איפה הלכו? אבל הלכו ממני! היה לי צער גדול לא יכולתי לסבול הכאבים התפללתי בכל יום לה' יתברך ואני מתפלל ואני מתפלל ואני לא רואה עכשיו... אני רואה ה' יתברך שומע תפילה! וברוך ה' בסדר השניים ועינים והפה, כולו, הכל בסדר! אולי לא צריכים לספר, אבל... ה' ונפלאותיו צריכים לדבר... בכל יום להתפלל לה' יתברך באמת באמונה אני סבלתי על הפה מאוד! על הפה ועל השניים והיה לי... סבלתי מאד! כאבים וצער גדול! אני התפללתי והתפללתי... היום אני רואה ה' יתברך שומע כל התפילות, ולקח ממני כל יצר... אני יכול לאכול ואני לא סובל. אני מספר את זה להתחזק ולהתפלל לה' בכל יום על כל דבר להתפלל לה' באמונה... אני, היצרים הלכו ממני... (איך העיתונאי אמר לך? יש בפתק הזה...) סימנים ברורים על הגאולה. הקצין אמר לי" תן לי את הפתק!" אמרתי לו "אני לא זוכר איפה נתתי את זה?" אז הוא אמר "יש לי חיילים! די חיילים! נחפש בכל מקום!" אז אמרתי "מי יודע חס ושלום? מי יודע אולי ימצאו?" אז נזכרתי ששמחה, שאברהם-נתן בא בתחילת הלילה וביקש אותי שיהיה אצלו הלילה הפתק הזה! נו, נו, נו, הקצין אמר הוא יחפש אמרתי "נו, נו, הוא יכול לחפש! אברהם-נתן הוא לקח את הפתק!" כן, כן, יחפשו! הקצין לא יודע

כלל! אם יש אברהם־נתן אז הוא יכול לחפש... (איך אמר לך הקצין?) ככה בגאווה גדולה! "תן את הפתק!" אמרתי לו "אני לא זוכר איפה נתתי את זה?" אה?! אתה לא זוכר! יש לי די חיילים! הם יחפשו בכל מקום עד שימצאו!" אז אני פחדתי, אולי יחפשו ויחפשו עד שימצאו? מי יודע? אז נזכרתי היה שמחה בי, שמחה, אברהם־נתן בא בתחילת הלילה ובקש ממני לתת לו את הפתק ונתתי לו, והוא הלך, נו, הוא יכול לחפש בכל מקום! אבל כשנזכרתי שהפתק אצל אברהם־נתן היה לי שמחה גדולה! הם יחפשו ויחפשו, נו, יחפשו! (רבי נחמן מטולטשין הוא הדפיס את הליקוטי הלכות אז רבי נחמן ומשה רבינו באו אליו בחלום טוב שעשית "הליקוטי הלכות" אתה זוכר?) הוא מספר לרבינו, הוא מספר לו אי־אפשר לסבול, אז אומר רבינו "אבל עשית טוב! עשית "הליקוטי הלכות" וליקוטי תפילות" מה אתה רוצה?" אז אמר משה רבינו אמר לו: "מה? מה אתה אומר טוב?! טוב מאוד!" רבי נתן, המחלוקת היה לו גדולה, אז היה לו כל רגע, היה ניסים שהוא בחיים! אז הוא אומר לרבינו "אני לא יכול לסבול!..." אז אומר לו רבינו: "נו, אבל עשית טוב מה אתה בוכה כל כך? עשית טוב! עשית "ליקוטי הלכות" וליקוטי תפילות" נו, מה אתה רוצה? מה אתה בוכה כל כך?" אז אמר משה רבינו: "מה כן? מה אתה אומר שעשית טוב? טוב מאוד!" כשנזכרתי שאתה היית בלילה ובקשת את הפתק ולקחת אותו, אמרתי יחפשו! יחפשו הפתק! נמצא אצל אברהם־נתן והם לא יודעים! כי הוא אמר לי כל הקצינים "תן את הפתק!" (למה?) "תן את הפתק!" אמרתי לו "מה יש בהפתק?" "אתה לא יודע? הוא ישגע את כל בני־ברק ואת כל העולם! אז אתה..." "אני לא זוכר איפה נתתי את זה?" "יש לי חיילים די טובים, הם יחפשו, יחפשו עד שימצאו!" והיה לי פחד, אולי יחפשו וימצאו? אז נזכרתי... אה, אברהם־נתן בא אלי בתחילת הלילה ולקח ממני שיהיה זה אצלו, נתתי לו, אז ברוך ה' היה לי קצת מנוחה ברוך ה'... אצל אברהם־נתן ולא יודע מזה שום אדם, רק אני. יכול לחפש ככה... אמר לי הקצין "מה יש שם?! מה? מה?!" (למה דווקא בני־ברק?) זה חלום, מה? מה אני יודע? אני שאלתי אותו? אמרו לי ככה, הקצין אמר לי "תן את הפתק!" (רבי

ישראל הוא מסוכן בשביל בני-ברק!) כן! כל בני-ברק הם מתנגדים לברסלב, כל העולם... אני מצחק... נו, נו, יחפשו! יכולים לחפש! (אבל הוא אמר לכם ששלחו אותם) אמרתי לו "מה זה? מה אתה מפתח כל כך?" והוא אמר שהפתק הוא ישגע את כל בני-ברק ואת כל העולם! כל בני-ברק וכל העולם! "תן את הפתק! "מה? מה יש פחד? מה אתה?... " אמרתי "מפתח כל כך?" הוא אמר "מה? הוא ישגע את כל בני-ברק ואת כל העולם! היום... לפני שש שנה של המתנגדים נחרב לגמרי הממשלה... לקחו להם כסף, הבית הכנסת ולקחו ולא נשאר שום ספר שום תורה, אז צריכים להרוס אותו, ולעשות כביש, יוא, יוא, בטבריה, החלום היה בטבריה, וגם-כן היה הרבה פעמים על החלום, חלום הזה, פעם אחד אז באו חיילים קצינים הרבה, אז בא אלי הקצין הגדול הוא אמר לי "תן את הפתק!" אמרתי לו "מה יש לו לפתק?" "מה? הוא ישגע את כל בני-ברק ואת כל העולם! קודם ישגע בני-ברק אחר כך כל העולם! אתה שואל מה יש לו? הוא ישגע כל בני-ברק וכל העולם!" נו, אמרתי לו "אני לא זוכר איפה נתתי את זה?" אז הוא אמר "אתה לא זוכר? יש לי חיילים הרבה! יחפשו! יחפשו! יחפשו! עד שימצאו!" אז נזכרתי, היה לי פחד גדול, נזכתי שאתה היית בתחילת הלילה ובקשת ממני, אתה רוצה להתחזק ולשמח אז שיתן על הלילה הזה את הפתק, נתתי לו, נתתי לך, אמרתי "עכשיו אני שמעתי שהם רוצים את הפתק, כי הוא הוא ישגע את כל בני-ברק ואת כל העולם!" "אני יש לי מספיק חיילים! יחפשו! יחפשו עד שימצאו!" היה לי פחד גדול, אולי ימצאו? אז נזכרתי שאתה היית אצלי בתחילת הלילה ובקשת אותי לתת לך, לתת לך בשביל לשמח עצמך, לתת לך את הפתק, אה, אה... נו, יחפש! יחפש ולא ימצאו! אני הייתי כבר במושב זקנים, אני אמרתי להקצין "מה אתה מפתח כל כך מהפתק?" "מה? אני אומר לך הוא ישגע את כל בני-ברק ואת כל העולם!" נו, אמרתי לו "אני לא זוכר איפה נתתי את זה?" אז אמר לי "אתה לא זוכר? אני יש לי חיילים הרבה! יחפשו! יחפשו עד שימצאו!" אתה לא ידעו ממך כלל, אז הייתי בטוח שלא יחפשו אצלך. "אתה שואל מה יש מהפתק? מה הוא יכול לעשות? הוא ישגע את כל בני-ברק ואת כל העולם!"

אני שאלתי אותו "מה אתה מפחד? מה?" "מה? מה אתה אומר? הוא ישגע את כל בני-ברק ואת כל העולם!" אז הם לקחו קצינים, קצינים הרבה וחיילים הרבה לחפש את הפתק, אבל אני הייתי חזק, אני הייתי בטוח שלא ימצאו, הוא אצל אברהם-נתן, הפתק נמצא אצל אברהם-נתן, והקצין לא יודע, אני שאלתי אותו "מה אתה מפחד כל כך מהפתק?" "מה אתה? הוא ישגע את כל בני-ברק ואת כל העולם!" כן, נו, שיחפשו ולא ימצאו! הוא אצל אברהם-נתן... (אבל אתה שכחת הלילה רבי נתן היה בברסלב) יוא, אבל אמרתי לו... (הוא אמר) "אני מבטיח לך! כל זמן שאני חי הוא לא יהיה ברסלב!" והוא מת! הלילה היה לו היער! הלילה הזה, "אני מבטיח לך! כל זמן שאני חי הוא לא יהיה ברסלב! אני מבטיח לך! כל זמן שאני חי הוא לא יהיה ברסלב!" והוא מת הלילה! (היה להם פחד גדול שיזרקו את רבי נתן מברסלב) אמרו לו "הוא היה הלילה רבי נתן היה בברסלב" הוא היה אומר אל תתבטלו! אני מבטיח לך כל זמן שאני חי הוא לא יהיה ברסלב"....

ראשית כל, מקווה כל יום!

הלכתי בכל יום ראשית-כל למקוה, כל יום ויום, היום יש מקוה... מקוה שלי היה נראה כמו פח-אשפה, כמו פח-אשפה קטן של ערבים... והנשיא שזר... כולם היו מסתכלים עלי חמוץ, בפנים חמוצים, כן, "ישראל בער" בא מטבריה הוא חשב, לתת לי שלום? אורח? מה לעשות? אז הוא עשה פשרה, לתת לי שלום אבל בלחש ובסוד... וגם אני עשיתי את שמואל הורביץ, כמה האמא שלו היתה בוכה "מדוע תעשה ככה? למה בקשת האור של ברסלב? חב"ד זה לא טוב?" ברוך ה' אני דיברתי איתו והסברתי לו מה זה ברסלב, וסיפרתי לו מרבי ישראל מקרדון שהוא היה בכל יום קם בחצות לילה והולך, לאיפה? לשדה! כן, אני ראיתי בעיני, אני לא יכולתי לעשות את זה, אני נפלתי והוא היה גיבור חזק הוא עמד בגבורה גדולה לפני ה' יתברך התגבר כארי לעמוד, להאיר, שיהיה מעורר השחר... בחצות הוא לקח את הנעלים במגבת כדי שלא ישמעו החברים השכנים כדי שלא ישמעו...

חלום הבור:

הלילה נתעוררתי אחרי חצות לילה. נחזוררתי, ועשיתי נטילת ידיים, ורציתי לעסוק בספר תהלים, אני לא רואה בזה התהלים, אני רואה בקושי, כן, זה, בזה דוקא בזה הספר. רציתי להיות ער, ונפל עלי שינה, שכבתי וישנתי, והיה לי חלום... חלום כזה אינני יודע איך נשארתי בחיים. אני, אני ראיתי שהיה לי צער כזה, מה שהיה... עבר עלי... מה עבר עלי? אני שמעתי אמרו... אני הייתי... היה נדמה לי, אולי בירושלים, החלום היה שהייתי בירושלים, והסתובבתי באיזה מקומות בירושלים, כמו חוץ לעיר, כמו... הסתובבתי שמה. אז אמרו לי, אנשים שלא מכיר, שאני לא מכיר אותם, יש פה בור כזה... הגודל שלו, והעמקות שלו הוא בלי שיעור. אני ככה שמעתי. יש בור כזה... על כל פנים, אני היה לי חשק לראות הבור הזה. הסתובבתי, הסתובבתי, ואמרו לי... או הרגשתי, אינני יודע במבורר, כן, אמרו לי שזה הבור היה... הרגשתי על כל פנים הפה של הבור היה גדול, כן, והיה עמוק מאד, והגודל, והעמקות בלי שיעור. על כל פנים, אני הלכתי להבור, ראיתי את הפה של הבור, ואמרו לי שזה... פה יש בור כזה... כן, אז הלכתי לבור לראות אותו, על כל פנים אני הלכתי וראיתי, נופל פחד רק לראות את הגודל של הבור, מגודל הפחד אני ראיתי למעלה מהפה של הבור. על כל פנים, היה לי פחד גדול לראות את הבור... החלקתי, ליד הבור, כמו שאני עמדתי בבור, ונפלתי להבור! נפלתי לבור! אז אינני יודע, איך נשארתי בחיים! אני ראיתי שנפלתי בבור, ואין לי שום תקווה! בור כזה... עוד רגע אהיה גל של עצמות, הרגשתי את הצער הזה מה שהיה... מה יהיה ממני? בעוד רגע, מה שהיה, היה לי צער כזה, פחד כזה. על כל פנים, נפלתי בבור. אז נפלתי נפלתי, נפלתי, נפלתי... והגעתי... איפה? הבור היה מים! ואני יודע לשוט? כמו שהצער היה גדול, מה שידעתי בעוד רגע מה יהיה ממני, גל של עצמות, כשראיתי את זה, בור כזה והייתי בסכנה כזו... הייתי נו... וראיתי, נפלתי למים, ואני לא יודע לשוט, אז למים אז כבר, אין... בור כזה עמקות כזה,

והורבן כזה, ושממה, זה דבר שומם, כן, ונפלתי למים, אחרי כל הסכנה, אחרי כל הפחד, אחרי... אחרי לא ראיתי את המים, אבל נפלתי למים, נו, ראיתי את המוות ואת ההצלה. איך בא לכאן מים? על כל פנים, ככה היה, אני נפלתי למים ולא היה שום סכנה, רק חלילה חס ושלום, אם אף אחד לא יודע, לא ידע שאני נפלתי בבור. אז מה יהיה המים? כמה יכולים לחיות בלי אוכל? כמה ימים? שבוע? אם לא יוציאו אותי, אם לא יודעים, אז אני חי, אבל עוד כמה ימים אני אמות, אין אוכל בבור, כן, נו, אבל, היה נדמה לי שאנשים ראו, יש אנשים שראו שאני נפלתי לבור. אז בודאי יעשו תחבולות, להוציא אותי. אז הייתי קצת... היה לי קצת נחת רוח... קצת ביטחון, שיבואו ויוציאו אותי, ויעשו כל מיני תחבולות להוציא אותי מהבור, כן, זה החלום, אינני יודע אם היה לי עוד חלום כזה... צער כזה... שנפלתי, בהרגע שנפלתי, מה יהיה? אז הצער היה מה שאי אפשר לתאר, בעוד רגע, אני... מה יהיה ממני? בעוד רגע... אבל אותו רגע... ניסים שלא נשארתי מת, רק מהפחד הזה, כן, והצער הזה. אני ראיתי שנפלתי, אני הייתי בחוץ, פתאום אני נפלתי לבור! וזה עלה על דעתי שזה החלום, הוא מרמז על "אין שום יאוש בעולם כלל" על ידי... מה זה מים? מימי התורה של רבינו, זה המים... מים זה תורה... מימי התורה... על ידי מימי התורה של רבינו, אפילו שנופלים למקום כזה שיכולים... שאין שום תקוה... יש תקוה! נפלתי במים... זה אני מספר את זה בדיבורים, אבל זה אי אפשר לתאר את הרגע של הפחד, של הצער שהיה לי מזה שראיתי שנפלתי בבור, שנפלתי... אני נמצא בבור, בלי שום, אין מקום לאחוז... כמו... מי יכול לתאר הרגע הזה. והיה לי התחזקות גדול, מהחלום הזה, שאין שום יאוש בעולם כלל. אני כבר נפלתי לבור, בלי שום תקוה... יש מים... וגם מה שגילה רבינו, אוי ווי, מה שרבנו הקדוש עשה מנפשות פשוטים רחוקים לגמרי! לגמרי, מהתורה, מהיהדות, אנשים מגושמים לא יודעים ריח תורה, וכשנתקרו לרבינו, נעשה מהם צדיקים קדושים כאלה שלא רואים בעולם, למעלה מן הטבע... זה ענין חדש, ורואים דוד המלך בתהלים, כל התהלים... מזמור, מזמור, מזמור, לדוד מזמור, למנצח לדוד מזמור, יש מזמור ויש כמה לשונות של שיר, מזמור שירו לה'

שיר חדש, שיר חדש, דוד המלך הוא אמר שיר חדש, הוא חדש לגמרי, הוא חדש, שיר חדש, רבינו הקדוש הוא שיר חדש, רבינו הקדוש הוא השיר הזה, וכאן בהפתק, מגלה רבינו דבר קטן, דבר קל גַּן נְחֵמָה, ששים שנה לא ידעתי מזה, רק ידעתי שזה הפלא, שזה מחיה אותי, בכל פעם שנפל עליו... שנפלת, לקחתי את הפתק וקראתי, ועוד פעם ונעשה מזה ענין אחר...

המעשה של הרחלים...

"אני אומר שיבואו רחלים לאיפה שהבית שלך ויאכלו הכל! ולא יהיה לכם מה לאכול!" וככה היה. נכנסו רחלים ואכלו הכל! לא היה להם מה לאכול. הוא נתן להם קללה הם למדו בספר שהוא אמר לו שלא ילמוד שמה והוא למד, אז נתן לו קללה שיבואו רחלים בבית ויאכלו הכל. כל מה שאתם צריכים לאכול ולא יהיה לכם מה לאכול. וככה היה, באו רחלים ואכלו הכל, הרחלים, הרחלים היו רעבים ואכלו הכל. כל מה שהוא היה צריך לאכול הם אכלו הכל. הוא נתן לו קללה, "יבואו רחלים בתוך הבית שלך ויאכלו הכל כל מה שאתם צריכים לאכול ולא יהיה לכם מה לאכול!" ובאו רחלים ואכלו הכל כל מה שהיה להם לאכול ובלילה לא היה להם מה לאכול, הוא נתן לו קללה, כן, "יבואו רחלים ויאכלו הכל כל מה שאתם צריכים לאכול ולא יהיה לכם מה לאכול!" כן, ובאו רחלים ואכלו הכל ולא היה להם מה לאכול... בדף הראשון לא קשה למצוא את זה. אמר לו שלא ילמד בזה, בזה הספר לא ילמד, והוא למד אז נתן לו קללה, "יבואו רחלים ויאכלו כל מה שאתם צריכים לאכול ולא יהיה לכם מה לאכול!" "מה אתה עושה אתה לומד בזה? אני אומר לך שיבואו רחלים ויאכלו הכל כל מה שאתם צריכים לאכול. לא יהיה לכם מה לאכול." בדף הראשון תראה את זאת המעשה, ומהיכן באו הרחלים? לא יודע. אני לא יודע מאיפה באו... "כן? אתה למדת בזה הספר? עוד יבואו רחלים לבית שלך ויאכלו הכל כל מה שאתם צריכים לאכול לא יהיה לכם מה לאכול!" ובאו רחלים ואכלו הכל. לא היה להם מה לאכול. נתקיים הקללה. הוא אמר את זה שיכנסו רחלים ויאכלו הכל. נכנסו רחלים

ואכלו הכל לא היה להם מה לאכול... (רבי ישראל באיזה ספר זה כתוב?) בספר, בדף הראשון הוא מביא מגדולים מכמה סיפורים. אמר לו למדן אחד שבזה הספר לא ללמוד והוא לא שמע לו והוא למד אז הוא אמר לו קללה, שיבואו רחלים ויאכלו הכל כל מה שאתם צריכים לאכול ולא יהיה לכם מה לאכול ויבואו רחלים ואכלו הכל, ולא היה להם מה לאכול, הוא נתן לו קללה שיבואו רחלים ויאכלו הכל ולא יהיה להם מה לאכול. (מי נתן לו את הקללה?) אחד מהלומדים נתן לו הקללה, "אני אמרתי לו שלא תלמד בזה הספר ואתה למדת? ! יבואו רחלים בביתך ויאכלו כל מה שאתם צריכים לאכול והם יאכלו הכל ולא יהיה לכם מה לאכול!" בדף הראשון... המעשה הזה אני צחקתי מאד אז ולא ראיתי מי שנתן את הקללה הזו, "אתה למדת בזה הספר? נו, נו, נו, יבואו רחלים ויאכלו הכל ולא יהיה לך מה לאכול!" אין לי כח לדבר, לא שמעת חדשות? זה חדשות יפות! הרחלים אכלו הכל ולא היה להם מה לאכול! בספר בדף הראשון, אני רציתי לראות מי? מה? מה ולא היה לי... הרחלים נכנסו לבית ואכלו הכל אני לא ראיתי מי, אבל אני ראיתי רק המעשה שהוא הלמדן אמר לו "אמרתי לך שלא תלמד בזה הספר. אז יבואו רחלים להבית שלך ויאכלו הכל ולא יהיה לכם מה לאכול בלילה..." זה הקללה לא ראיתי מי? מה? אז אמרתי יכול להיות מאד שהוא קילל אותו ושיכנסו רחלים לבית ואכלו הכל ולא יהיה לו מה לאכול... אני ראיתי את הרחלים שנכנסו לבית ואכלו הכל ולא היה להם מה לאכול. בדף הראשון של הספר זה המעשה שאחד קילל אותו. הוא אמר לו שלא ילמד בזה הספר והוא למד בו. אז אמר "אה?!" אמר לו "יבואו רחלים ויאכלו הכל ולא יהיה לך מה לאכול!" אני ראיתי הרחלים שנכנסו לבית. הרחלים היו רעבים, היו צריכים לאכול. הם מצאו מאכלים טובים שיותר לא היה לו מה לאכול... זה הלמדן הוא לא שמע לו, הוא למד אז אמר לו "אה! יבואו רחלים לביתך ויאכלו הכל ולא יהיה לך מה לאכול!" והקללה נתקיימה, באו רחלים ואכלו הכל ולא היה לו מה לאכול, אמרתי לו... באו רחלים ואכלו הכל ולא היה לו מה לאכול, איפה הרחלים? הם אכלו והלכו. הם לא היה להם מה לאכול. הרחלים אכלו הכל! הוא נתן לו קללה שיבואו רחלים

ויאכלו הכל ולא יהיה לכם מה לאכול. ולא היה להם מה לאכול, דבר גדול שהוא כמו מראה גדול כן ספר גדול... אבל ראיתי שאחד אמר לו שלא ילמד בזה הספר והוא למד אז נתן לו קללה שיבואו רחלים בתוך הבית ויאכלו הכל ולא יהיה לך מה לאכול. הרחלים נכנסו לבית ואכלו הכל ולא היה להם מה לאכול... הרחלים אינני יודע איפה הם באו? איפה הלכו? הם אכלו הכל. לא נשאר כלום. לא היה להם מה לאכול. אני ראיתי את הרחלים איך שנכנסו אל הבית ומצאו מאכלים טובים ואכלו ולא היה להם מה לאכול. אני אמרתי שלא ילמד בזה הספר, "אז יבואו רחלים בבית שלך ויאכלו הכל ולא יהיה לכם מה לאכול"... העולם צחקו ממני ועכשיו אני מצחק מכל העולם! (אבא א ברכה ליצחק אייזיק שלמה בן אסתר מינדל) בן אסתר מינדל ובן ישראל בער. ישראל בער אודסר החבר של הנשיא! החבר הכי גדול של הנשיא שזר! הוא אמר לי שכל מי שהוא יגע בי בכבודי תכף למאסר בלי שום משפט! אייזיק שלמה בן אסתר מינדל ישראל בער ה' יתן לו מהרה רפואה שלימה מן השמים ובלא רופאים ובלא ניתוח... אתם יודע מי אני? רבינו הקדוש אמר לאנשים שלו אתם יודע מי אני? אני גַּ נְחָמְךָ נְחָמְךָ מאומן. אני הרבי של כל ישראל!

הוא אמר לו שלא ילמד, אז אמר: "יכנסו רחלים בבית ויאכלו כל מה שהם צריכים לאכול ולא יהיה להם מה לאכול!" וכן היה נכנסו רחלים בבית ואכלו הכל! מן הלומדים אמרו לו שלא ילמד בזה השלחן ערוך והוא למד אז נתן לו קללה "יכנסו רחלים בבית ויאכלו הכל מה שהם צריכים לאכול!" נו, ויאכלו ולא היה להם מה לאכול. וכן היה, נכנסו רחלים בבית ואכלו הכל ולא היה להם מה לאכול! מהיכן היה הרחלים? "אה! אתה לומד בזה השלחן ערוך? יכנסו רחלים בבית שלך ויאכלו כל מה שאתם צריכים לאכול הם יאכלו הכל ולא יהיה לכם מה לאכול!" וכן היה, נכנסו רחלים ואכלו הכל! "אה כן? אתה לומד בזה השלחן ערוך? יכנסו רחלים בבית שלך ויאכלו כל מה שאתם צריכים לאכול הם יאכלו הכל ולא יהיה לכם מה לאכול!" וככה היה, הוא נתן להם קללה שיבואו רחלים ויאכלו הכל (מי נתן את הקללה הזאת?) הקללה? אינני יודע, צריכים לראות בשלחן ערוך

המעשה, אחד מן הלומדים אמרו לו שלא ילמוד בזה השלחן ערוך, כן, (באיזה שולחן ערוך?) אני לא ראיתי רק מה שאני מספר, אז הוא כן למד, באו רחלים ונכנסו אל הבית ואכלו כל מה שהם צריכים לאכול, הם אכלו ולא היה להם מה לאכול, זה הקללה הוא למד בזה שלחן ערוך, הוא נתן לו קללה "יכנסו רחלים בבית ויאכלו כל מה שאתם צריכים לאכול ולא יהיה לכם מה לאכול!" כן, הם אמרו... הם... בשלחן ערוך הזה לא ילמדו והוא לא שמע, הוא למד אז הוא נתן לו קללה "יבואו רחלים יבואו רחלים ויכנסו אל הבית ויאכלו כל מה שאתם צריכים לאכול וכבר לא יהיה לכם מה לאכול!" וככה היה....

ארץ ישראל

רק אנחנו בעל הבית של העולם !

הם אמרו: "מדינת ישראל! וכובשי מדינת ישראל!" פתאום ביום אחד כבשנו ארץ ישראל, בלי מדינה, בלי כסף ובלי נשק, הם לא, הם מבינים את זה? אי־אפשר להכחיש... ועוד ירושלים? הם מתפלאים "מה זה?" והמדינה שלנו יכולה לעשות חוקים שאנחנו לא מוכרים לגוים! לא אדמה ולא בתים, רק יהודים! והם לא יכולים להגיד כלום! לא יכולים ללחום! אנחנו כבשנו! ארץ שלנו! מדינת־ישראל מדינת היהודים! הם באים לישראל הם רואים שהם כולם אינם כלום רק העיקר ארץ־ישראל, הבית־המקדש, ירושלים, ארץ־ישראל, יהודי ותורה, תורה, כן, הם רואים הם מרגישים שרק אנחנו בעל הבית של העולם! התורה! כן, נו, כבר הינחתי שני זוגות [תפילין]? גם החלונים גם היהודים, החלונים אומרים "מה זה כבשנו ארץ־ישראל? איך כבשנו? מי? יש לנו מדינה?!" גם־כן כל העולם היו מתנגדים לישראל, שיכנסו לארץ־ישראל, האנגלים שמרו הים שלא יבואו יהודים לישראל, האנגלים האמריקנים וכולם, כל העולם: "ישראל לא! יהודים לא!" וברסלב? אמרו כולם: "לא! ברסלב לא!" יש חסידים, יש אדמורים, אבל ברסלב? לא! עכשיו הם אומרים "רק ברסלב! רק התורה!..." הם העולם רואים בעיניהם, אי־אפשר להגיד, להפוך, דבר שכולם רואים! דבר שברור! בית, אי־אפשר לומר שאין בית, זה בית! כל הגוים רואים עכשיו שהעיקר היא התורה ויהודים, יש לנו מדינה ויש הכל כל טוב! הגוים אין להם הכל, יש דברים ויש הכל יותר מכל העולם! ברכה! הם מתקנאים על האויר ועל האור של ארץ־ישראל, הם כל העולם, הם בוכים, הגוים הם מלא עצבות

כסדר מלחמות ו... רק יהודים... אנחנו... יש מדינה, שמה: "מדינת ישראל" "ומדינת היהודים" מה נשמע עם היהודים? הם רואים שאנחנו כבשנו ארץ-ישראל, בלי מדינה, בלי ממשלה, בלי כסף, בלי נשק, כבשנו ארץ-ישראל! והגויים רוצים את זה... אנחנו כבשנו כל העולם וגם רבינו הקדוש ותלמידו הקדוש רב נתן, הם בעלי בתים של כל העולם! שני אנשים הם מצחקים מכל העולם! זה רק התחלה יבוא משיח! צריך לבוא משיח... החלונים רואים ההיפך, איך אפשר לכמה יהודים שלומדים תורה, יש להם תורה, הם בעלי בתים של כל העולם?! יש להם נשק! יש להם כסף! יש להם כל טוב! הם רוצים לזרוק אותנו לים שלא ישאר אחד! כל השנים, כל כך שנים וכל העולם רוצים, רוצים להרוג ולאבד את היהודים עם התורה ולא יכולים, הוא אמר להם שיש נשק חדש מן השמים רעידת אדמה ורוחות בלי שום נשק! אנחנו צריכים ללחום מן השמים, לוחמים הם מפחדים, הם מפחדים מאוד מישראל! הם רואים חדשות כאלה! ארץ-ישראל! כבשנו, כבשנו ארץ-ישראל בלי ממשלה, בלי כסף, בלי נשק, כבשנו ארץ ישראל, יש מדינת יהודים! מדינה! אנחנו מצחקים מכולם! כולם הם הערבים האמריקאים והאנגלים וכל העולם עם הערבים ורואים שישנם כמה יהודים יש להם מדינה והם בעלי בתים של כל העולם! הנשק שלהם הכי מובחר בעולם! הכסף שלהם יותר טוב מהדולר! יש לנו כל טוב! בארץ-ישראל גדלים כל הפירות של כל העולם שאי-אפשר להם לזרוע באיזה מדינה רק במקום אחד, ואנחנו כל הפירות של כל העולם ארץ-ישראל מגדלת... זה ארץ, מדינת היהודים! מאיפה? איך המדינה? מדינת היהודים? בלי מלך? בלי כסף? בלי... אי-אפשר להכחיש, הוא רואה בעיני השמים פה בארץ-ישראל, אם יבא עשיר גדול ויתן בעד איזה בית, לא! אנחנו מוכרים רק ליהודים! לגויים לא! אני לא רוצה למכור! על פי החוק, יש חוקים, הם יראו אחר כך כשיהיה נסים ונפלאות הם כולם יפלו ויתביישו, כל החכמים שלהם כל החכמות שלהם יפלו למטה, והתורה והאמת יאיר בכל העולם הם רואים את זה, אי-אפשר לבא ולהכחיש, איך כבשו כמה יהודים בלי נשק?! הם כבשו המדינה, הם כבשו ארץ-ישראל! הגויים רואים אי-אפשר לשנות, יש בדרך כתוב "ארץ-

ישראל" היא מדינת היהודים, כתוב וחתום מכל העולם מכל המלכים בפרט
 כשיבא משיח כולם יראו נפלאות גדולות מאד! אז כולם יתביישו, ויפלו,
 יפלו, יפלו, יפלו, עד ה... עד סוף! והשקר יעלה ויאיר והאמת יעלה ויאיר
 בכל העולם גם היהודים רואים את זה היהודים החלונים רואים את זה, אי-
 אפשר להכחיש! אז הם יחזרו לישראל. אני יהודי כל הגוים הם יתגיירו ויכלו
 להיות יהודים, כן, יוכלו לקנות בתים ואדמה ופירות, הפירות שלנו אם לא
 נרצה למכור לאיזה מדינה לא... אנחנו זה שלנו! אנחנו רוצים, לא רוצים
 למכור לך! האנגלים האמריקאים: "קחו כסף" ... "לא! לא! לא! לא!" ארץ-
 ישראל יש לה פירות ולחם יותר מכל העולם אנחנו יכולין לזון את כל העולם
 עם לחם ופירות, כל העולם כבר הינחתי שניהם [התפילין]? (כן). הם היו
 חכמים הם ראו שור ושה, הם, הם צוחקים מהם! מה זה שור ושה? באים
 לפה, מה זה? מה? מה? מה זה שור ושה? שור תפילין ושה ציצית! ושור,
 התפילין שאנחנו מניחים זה שור, עור של שור, הוא סיפר מעשה עוד לפני
 הכל שור ושה הם מצחקים מכל העולם! היהדות התורה המצוות שור ושה
 זה ציצית ותפילין! זה בכל המצוות צוחקים מהם, יש פה מה לישון?
 לאכול? כן... ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו... זה
 אלקות, עושים ברכה שאומר שהוא ברא את זה, הגוים לא יודעים מה זה...
 אה! כל הגוים, כל העולם, מקבלים מיהודים, הם רואים שכבשנו מדינה, יש
 לנו מדינה, ירושלים שלנו! הכי נבחר של כל העולם זה שלנו! ארץ-ישראל
 שלנו! ירושלים שלנו! הם כולם לא רצו, לא רצו לתת לנו, והם בעצמם נתנו
 לנו מדינה, "מדינת היהודים" אנחנו כבשנו בלי נשק בלי כסף וכלי... יש לנו
 "מדינה ישראל" מלידדים! לא רואים בכל העולם, הם כולם כל הגוים ירצו
 לבוא לארץ-ישראל לגור פה, האויר פה טוב, כולם... אנחנו נגיד להם "לא!
 לא! לא! זה שלנו! לך! לך! לך מפה! זה הבית שלנו! זה המדינה שלנו! ים
 המלח, וימים ונהרות דגים ובשר וכל טוב יש לנו! והגוים אין להם, הם
 צריכים לקנות הכל, לקנות ואנחנו לא נלמוד לא... ונוכל להתקיים! בני אדם
 לא יקנו לחם ימותו, אנחנו יש לנו לחם לזון את כל העולם עם לחם! ארצינו
 נותנת ברכה, נותנת את הלחם של ארץ ישראל וגם דגים, דגים יש הרבה,

מאות! חיפה ויפו דגו דגים וגם ים כנרת ישנו... מדינה עשירה! זה רק התחלה, יבוא זמן! זמן הגאולה קרוב מאד! ברוך ה', קודם כל כבשנו ארץ-ישראל, ארץ-ישראל שלנו! ירושלים, הבית-המקדש וכל ארץ-ישראל זה שלנו- זה מדינת היהודי כולם רצו להרוג אותנו, לאבד אותנו, לא יכולים הם בעצמם נתנו לנו המדינה כבשנו ארץ-ישראל, הערבים רוצים ירושלים וזה וזה וזה כל ארץ-ישראל הגוים... אנחנו: "טוב ניתן, אתה רוצה ירושלים? ניתן, אתה רוצה ארץ-ישראל? ניתן לכם, אבל חכו מתי שאנחנו רוצים!"... יש פה מעיינות, מעיינות מרפא שאנחנו יכולים לחיות בעצמו רק בזה, כל העולם יבואו בשביל אמבטיות בשביל מרחצאות, כן, יהיה, יהיה לנו כסף, אנחנו עשירים יותר מכל העולם יותר מכולם! כולם... האויר, ארץ-ישראל עשירה יותר מכל המדינות, הם יכולים... לחם? הם צריכים לקנות! ואנחנו לא צריכים לקנות, אנחנו, אדרבה, אנחנו יכולים לפרנס כל העולם עם לחם ופירות וכל טוב! בלי חיילים! לא היה לנו לא חיילים, ולא נשק, ולא כסף, ולא... היה לנו כלום! וכל העולם לא יודעים, מה זה איתנו? וה' יתברך מראה לכל העולם יש אלוקים בורא! לא יכולים הם נתנו לנו ארץ ישראל "מדינת היהודים" כבשנו הגוים היו יכולים ללחום איתנו, "ארץ ישראל לא שלכם! לכו עכשיו!" כל העולם כל הגוים ארץ ישראל "מדינת היהודים" מדינה, מדינה קטנה יהיה לה כל טוב! מה שאין בשום מדינה! יש לנו מלח ויש לנו לחם, לחם לזון את כל העולם! מהלחם שלנו פה בארץ-ישראל, לחם בשביל כל העולם! יש לנו שמן זית, יכולין בשביל כל העולם! יש לנו ענבים בשביל כל העולם! כל העולם שותים יין מארץ-ישראל, הרבה, הרבה אדמה עם ענבים, הוא שאין להם כסף, בארון רוטשילד הוא בא וקנה מן הערבים כל הענבים [סבא שר את הניגון] "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" יבואו מכל העולם לשמוע הניגון של רבינו, שרבינו הקדוש יגלה מה זה ברסלב! "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" נו, תלמד הניגון הזה, אחר כך ישירו כולם הניגון הזה, כן, "גדולדינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" יום הששי זרקו אבנים גדולים על רב נתן ועל כל החתן והכלה ועל הכל, ועל כולם, כולם ברחו להיער, אחר כך כשנעשה קצת שקט באו, "אוי

רב נתן איננו! והלכו לחפש את ר' נתן... הוא רקד בניגון זה "גדולתינו" הוא, הוא אמר לה' יתברך "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" הוא יגיד הרבה על הסדר, כן, רק יגיד הרבה זה העיקר... הוא שאל לרבנו של עולם "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" הוא יגלה שזה חדש שזה לא... מיום בריאת העולם לא היה דבר כזה, "ליקוטי תפילות" "ליקוטי הלכות" "ליקוטי מוהר"ן" "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" מי המנהיג של ישראל גַּ נְחָמְךָ נְחָמְךָ מאומן זהו המנהיג של כל ישראל! של כל... מיום בריאת העולם הוא הרבי, הרבי של... אבל העולם היו בחושך, לא נגעו בו, כן, אבל עכשיו כבר יכולים לומר בו בכל יום בכל עת ובכל יום מתי שרוצים מה זה "ליקוטי תפילות", יגיד פירוש מה זה "ליקוטי תפילות" מה זה "ליקוטי הלכות" מה! "ליקוטי עצות" מה זה "סיפורי מעשיות" ומשיח בכל פעם יקח איזה טיפה מן הים ויגיד... וכולם יהיה נעשה צדיקים בעלי תשובה גמורים! צדיקים קדושים! כולם כבר אוהבים את רבינו! כל העולם אוהבים רוצים את רבינו הקדוש! בלי השתלטות ובלי רבנים! בלי... נעשה דבר מעצמו מרבינו הקדוש! רבינו הקדוש גילה רק מי הוא הרבי. רב"י ראשי תיבות ר'אש ב'ני ישראל הוא הראש בני ישראל, מי? מי? מי ראש? גַּ נְחָמְךָ נְחָמְךָ מאומן! זהו הראש! זה גילה רבינו הקדוש בעצמו, שהוא הרבי שלנו, של כל ישראל, כל מה שיהיה בעולם יהיה תיקון רק לישראל, הגוים יהיו כמו עכברים, כמו כלבים, עכברים, הם לא בני אדם. על בהמות יש לו רחמנות? יש להם מתורה? מאיזה דבר? עכבר, עכברים! מי? מי? הם עכברים! לא בני אדם! בני אדם רק אנחנו עם התורה אנחנו בני אדם, אין בני אדם רק אנחנו! וכשרוצים ה' יתברך ורוצים ה' יתברך באמת זהו, זהו אנשי משיח. "גדולתינו..." ר' נתן אמר לה' יתברך אחרי אבנים שזרקו להרוג ולאבד אז ה' יתברך... אז עשה ר' נתן ניגון "גדולתינו ותפארתינו" הוא אמר לה' יתברך "גדולתינו ותפארתינו" יהיה, "יגלה משיח צדקינו, יגלה משיח צדקינו, גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו" מאומן מארץ ישראל הוא היה הראשון שהוא קירב אותי ועוד נפשות לרבינו הקדוש ונעשה מחלוקת גדול, מה זה? ברסלב! כן. היום אני כבר אומר להם כן, כן, ברסלב אם אין אתה

ברסלב לך! לך ממני! גם יש לו תיקונים לכל הנופלים לכל החולים, לכל הנופלים, הוא אמר "יש מחלות שאין להם רפואה ואני יכול לרפאות גם מחלות כאלה!" כן... שידוך? ברסלב לא רצו! כל העולם ברסלב? זיי זאגען: "ברסלב לא נלך!" היום כולם אוהבים את ברסלב, כולם רוצים ברסלב! אני קירבתי הגאון, הגאון, הגאון העולמי, הגאון קדוש, הוא אמר לי הוא שמע על ר' נחמן שהוא גדול, גדול מאד. אבל מה שהוא יודע עכשיו הוא לא ידע כלל, והוא קרא לי רבי, הוא, אני הרבי שלו, הוא היה גאון עולמי ואני עס־הארץ הוא אמר לי... אני שאלתי מה הוא רוצה? כוס תה? כוס קפה? "אני לא רוצה כלום אני רוצה לקום לפניך!" (מי זה?) הרב אלפנדרי. הוא היה גאון העולם והוא היה תקיף מאד, הוא אמר לרבנים גדולים שהם לא שווים כלל. (רבי ישראל, אהרן שואל הרב אלפנדרי היה גדול בתורה לפני התקרבותו לרבינו?) אין לי כח....

להיות בשמחה תמיד!

גדול ה' הוא יכול לעשות אפילו עם ניתוח עם רפואות... גדול ה' והוא יכול לעשות רפואה בלי ניתוח ובלי רפואות... ואור הגאולה שיהיה בקרוב במהרה... (יש לי שני בנים ובת אחד) ויעבדו ה' באמת, כי זה העיקר! אנחנו רואים יהודים יכולים לבוא לארץ ישראל, מעולם לא היה דבר כזה! האנגלים לא נתנו לבוא לארץ ישראל, הצרפתים לא נתנו, כל העולם היו נגד יהודים, לא נתנו לכנס לארץ ישראל, והיום ברוך ה' יש לנו מדינה ויכולים לבוא כל מי שרוצה! יהיה גאולה השלימה, מה שלא ראינו ולא יודעים מה זה, יהיה עולם חדש... כל יהודי מי שרוצה יכול לבוא! אני אומר אני אתפלל לה' יתברך, שיבוא אותי שיביא אותי למקום טוב, הגוים לא מבינים את זה, מה זה? היה צרות גדולות היה ניסים באו לארץ ישראל ולא נתנו להם אז גנבו ארץ ישראל בגניבה, זה עיקר הגאולה, זה הבית שלנו ארץ ישראל! זה מקום קודש קדשים והגוים הם ילכו מפה. אני איש זקן וברוך ה' כנראה שרבינו הקדוש ר' נחמן הוא רואה שאני צריך להיות פה עד ביאת המשיח,

ככה, היה לי פתק בזה הלשון "עליך אמרתי ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" ככה, נו, נראה אני נולדתי בארץ ישראל, בטבריה לפני מאה שנים ויותר... האבא האמא ברוך ה' יהיה טוב. דניאל מאיזה מדינה? (שווייץ) הוא עיר, הוא מדינה של בנקים... אני הבאתי בשבילכם מתנה, זקנה לא פחות ממאה... בארץ ישראל יש הכל, יש כסף ויש כבוד ויש תורה יש כל... להיות בשמחה תמיד (גם בתשעה באב?) כן, יש לנו רבי כזה! כל הרופאים הגדולים ישארו בלי פרנסה! הבעטליר ירפא כל המחלות (איזה בעטליר?) רבינו הקדוש הוא כל הבעטליר'ס... היה לי בנים קטנים ולא היה לי לתת להם לחם ולא לשלם שכר לימוד בכל חודש, שלח לי המלמד את הילדים הביתה, "אני רוצה שכר לימוד!" נו, זה ברסלב... ר' משה הוא ישב בוועד הכללי והיה... והיה שם גדול שהוא ירא שמים, ילדים... לא היה לי לחם לקנות בשביל הילדים. אני באתי ל"שערי חסד" ואמרתי למישהו שככה המצב שלי. הוא, הוא לא נותן לי כלום. לפעמים נתן לי איזה מתנה שנותנים ל... הייתי צריך לסבול את זה וזה היה לטובה גדולה, אני מרגיש עכשיו הטובה הזה, אבל חברים, חברים אמיתיים לא כך, לא כך צריכים לעשות! צריכים לתת כסף הרבה שיהיה לו לחם בשביל הילדים לקנות, נו, אני חסד ושלוש לא מדבר ולא... אבל אני יודע, אני יודע בליבי, כן, ויש גם כן, היה אחד, שהיה לו שם גדול שהוא ברסלב והוא... אני הסברתי לו שאין לי לקנות לחם בשביל הילדים, איי! אני הייתי צריך לסבול את זה, זה היה לי לכפרת עוון ולקטוף דברים טובים, כן, ברוך ה' אני חי בנסים גדולים, אני חי, היה לי חברים, חברים, חברים עד... יוא, חברים יקרים! לא יום ולא שבוע ולא חודש. אני ישבתי בלי פרנסה והרב פראנק הוא התנהג איתי כמו עם גוי, גוים מקבלים רק עם איזה עזרה, ככה, גם כן אני, הוא לא נתן לי על פסח, הוא נתן לי חצי לירה, היה גם כן למעלה מכל כוחו, היה... אוי, אוי, כן, אני אין לי שום טענות לשום אחד רק אני הייתי צריך לסבול את זה פה בירושלים. פסח פראנק הוא היה ראש הרבנים וכל הכסף של ירושלים היה אצלו בכיס שלו ולא נתן לי, כמו לגוי, לא נתן לי אף פעם איזה מטבע, איזה מטבע איזה... לעזור היה, היה לו כל הבתים של ירושלים, בשביל ישראל בער לא

היה לו! הוא סבל גם כן, בכל פעם נפטר, נפטר אצלו ילדים, כן, אבל אין שכל! שכל וחכמה איך להיות מפורסם לברסלב! אני חי...

אני הייתי פשוט, איש פשוט...

מי יכול לדבר מזה? אבל אנחנו צריכים לדעת ולהאמין שאנחנו כמו שאנחנו, ה' יתברך כבר הכין לנו, הוא נתן לנו את רבינו הקדוש, עכשיו בזמן הגאולה, היה לי כמה מכתבים "שזמן הגאולה קרוב מאד" עוד לא אמר לי הרופא ללכת, רק אתמול... מה נשמע אצלינו עם הערבים יש מלחמות? (הערבים הם הרגו אתמול אחד) אה?! (אתמול הם הרגו מישהו בירושלים) כן? (היום הלוויה שלו) כן? (והיום שש עשרה ערבים ניפצעו הם הישתוללו אז הצבא נתן להם) שש עשרה? (כן) אולי אנחנו? (לא אנחנו, הערבים) אבל אנחנו? (היום לא היה כלום, אתמול היה, היום לא) הם לומדים את הערבים איך להיתנהג איתנו, אמריקה ואנגליה וכולם כל הגוים, אבל ה' יתברך מרפא, יש לי נשק, אנחנו: "מה אתם רוצים חברון לא יגורו יהודים?" נו, "אני מסכים, מה לעשות?" אחר כך הוא... והורג שש עשרה... הם נהרגו? (ניפצעו) ניפצעו? הם ניפצעו כדי שיהיה להם עבודה! הם ימותו! אתמול הרגו יהודי? איפה באיזה מקום? (אני חושב בירושלים) בירושלים? ה' ירחם כל העולם, כל הגוים הם רוצים לאבד אותנו, להשמיד אותנו, ורואים ביראת ה' ניסים גדולים, יש ים של ערבים הרבה, הרבה מאד, הם כולם, הם אומרים "אנחנו עושים שלא ילכו לכותל!" אומר וייצמן: "טוב אם אתם רוצים ללכת לכותל, טוב, לא נלך!" אחר כך הוא, הוא מראה להם, נו, מה זה? חדר? (כן זה חדר שלכם אני עשיתי פה, אהרן כ. יהיה איתנו) אהרן פ.? (לא אהרן כ.) ואהרן פ.? (אהרן פ. הוא בכפרסבא) כן, (יש לו מסירות נפש גדולה) כן? לישון ולאכול זה העבודה שלי! (סבא אתם זוכרים שאתם מצאתם את יעקב באמריקה) אה? (אתם מצאתם את יעקב באמריקה) כן? (אתם מצאתם אותו הוא היה רחוק מיהדות לגמרי ואתם מצאתם אותו) אצל ווייבער (כן,

ועכשיו יש לו משפחה ילדים וברוך השם הוא הולך לשדה ולומד ספרי רבינו. הוא שמע שאתם מזמרים את הניגון בשבת באמריקה) כן?! (אז הוא היתעורר בתשובה מזה ועכשיו הוא רוצה ללמוד סיפרי רבינו כל היום) כן?!

ר' נפתלי כהן:

אתם כולכם לא יודעים מה זה ברסלב, אני, כל הילדים וכל הלומדים הראו באצבע הנה ברסלב! הנה ברסלב! אני נסעתי לירושלים, כולם כל ירושלים עיר התורה כולם אמרו "הנה ברסלב!" ר' נפתלי כהן, ר' נפתלי כהן שמעת ממנו? (לא) לא? (אתם סיפרתם לי קצת היה עושה עם הידים) כן, היה לו מחלה קשה מאד, טיפוס, מחלה מדבקת, אז בקשר המחלה לא רצה רופא, והאשה, השכנים אמרו "מה הוא... יש לו חום גדול! הוא לא יודע איפה הוא! תביא רופא!" היא הלכה והביאה רופא. הרופא בא לר' נפתלי, אז הוא אמר לו: "מלאך המוות צא מהבית שלי! צא!" והוא ניתלונן וענה לו "איפה הדלת?!" אז הרופא היה בכעס גדול הוא אמר לאשתו "מה זה? איזה? אני עובד כבר בזה שנים ולא שמעתי דיבור כזה?" אז הוא אמר לו, "הוא יש לו חום בראש! הוא יודע מה הוא מדבר?" אוי ווי! כל דיברי רבינו הקדוש הם כל חיותינו הם החיים שלנו, אה! לא אני אומר את זה! רבינו ורבי נתן הם אמרו לנו טיפה מן הים איך שאנחנו כולנו תלויים הכל ברכינו! כל התיקון שלנו וכל החיים שלנו! העיקר הוא רבינו! אני הייתי הגרוע מכולם, אני הייתי פשוט, איש פשוט וגרוע מכולם! הרב אלפנדרי הוא גר בצפת, הוא היה גר בצפת, הוא בא לטבריה לטבול בחמי טבריה, אז אני ירדתי מהשיבה ירדתי ואמרתי לרב אלפנדרי "אני יש לי בקשה ממך אני רוצה לשמש אותך!" הוא היה גאון עולמי! כן, הוא, היה לו דיבור וגיבור כזה, הוא היה... הוא שמע איך שאני אומר "ליקוטי תפילות" אז אחר כך הלכתי ובאתי לחדר שלו, ואמרתי לו "מה אתה רוצה? מה אתה צריך? מה אתה רוצה? הוא אמר "אני רוצה לשמש אותך! זה אני רוצה!" (הוא היה איש אמת)

כן, הוא היה זקן גדול והוא היה גיבור, גיבור מאד, הוא לא שאל לכל הרבנים, הוא אמר לי "אני שמעתי על רבי נחמן, שמעתי גדולות שהוא גאון גדול! אבל מה שאני שומע ממך לא ידעתי מזה כלום, עכשיו אני רוצה לשמש אותך!" הוא היה שכן שלי בצפת, (אתם הייתם גרים בצפת?) לא, התחתנתי בצפת, הוא היה גר בצפת ואני נולדתי בטבריה וגרתי בטבריה, כל טבריה בכו, בכו עלי, האבא שלי והאמא, והאמא שלי בכה, "מה אי אפשר להיות חסיד לא ברסלב? מה זה? אנחנו לא רוצים ברסלב!" וככה היה, כולם כל הלומדים, וכולם היה "ברסלב? ברסלב? ברסלב?" אני, אני הייתי למטה מכולם, לא היה לי שום מח ושום שכל ושום... לא דיבור... ורבינו הקדוש כתב לי "תלמידי היקר"... אני רוצה לשכב... תורה ותפילה, הוא זה אור של כל התורה, של כל התורה, הוא היסוד כל התורה, מקבל מרבינו קדשי קדשים, מקבל מרבינו כל ה... אנחנו בהדיבורים שלנו מגשמים את דיברי רבינו, ואנחנו לא יודעים כלל מה זה! כל העולם לא יודע כלל, מה זה?! רבינו הקדוש אמר, "משיח? משיח... משיח יגיד פירוש על הליקוטי מוהר"ן" (סבא יעקב הוא רוצה ללמוד כל היום "תורות ותפילות" של רבינו הוא שואל אם זה טוב, הוא רוצה כל היום רק לעסוק בסיפרי רבינו) הלואי! זה כל התורה כולה, כל דיבור של רבינו כל דיבור של רבינו, הוא כל התורה כולה! (כתוב בליקוטי מוהר"ן) התורה ל' "כל מה שהחולה גדול ביותר צריך רופא גדול ביותר" ואנחנו חולים כאלה! אנחנו, אין איש שיעזור לנו רק רבינו הקדוש! (יעקב הוא הולך לשדה בלילה) כן?! (בגשם בחורף תמיד) כן? הוא, הוא רואה הוא מרגיש שזה דבר טוב! אני התקרבתי לר' ישראל ראיתי מה שזה ברסלב, זה ברסלב! האבא שלי היה עיוור משתי עינים הוא בכה ואמר לי "מי יקח אותך לחתן? אתה תמות בחור! ואין ולא ילדים ולא כסף! ולא מה זה איתך?! אני לא רוצה ברסלב!" אני אמרתי אבא הכל אני רוצה... רק ברסלב!" (יעקב היה איתכם פה בצפת תשע חודשים) הוא מנקה כל העולם, כל אחד מכל התאוות, והוא מאיר לכל אחד אור כזה, אור פלא כזה, עד שהוא בא אין בעולם דבר, דיבורים כאלה! אני זכיתי ליראות את ר' ישראל...

ברוך ה' אנחנו היום יש לנו מדינה!

האנגלים לא עזרו להיטלר... (אבל לא הכניסו את היהודים שברחו מהיטלר) לא קיבלו, איטליה היה עם גרמניה, עם היטלר, והיום איטליה הוא מדינה? (מדינה עניה) מדינה? (מדינה עניה) עניה? עניה. איטליה, האבא אין לו תפילין... שנאת ישראל... (יש מהגויים) הגויים, אתה יש לך אשה יהודיה? (כן) כן? (גם שם יש קבוצות שמחזיקות בדיעות שלו) יהודים? (לא, לא גויים) גויים? עכשיו ברוך ה' אנחנו היום יש לנו מדינה! יש מלחמות נגד יהודים? (אינני יודע) יש הרבה רע (מאמריקה) מאמריקה? (יש פה חלב חם, רבי ישראל) חלב? זה קר? (זה חם) חם, הניגינים שלי, ניגנו לרבינו... (ככה רבינו רוצה שאתם תהיו בעולם) כן, (אתם סיפרתם לנו...) יכול להיות בצפת במירון... (היה לכם ימים מאד קשים) כן, (וסיפרתם לנו אחרי כמה שהייתם צריכים ללכת מהעולם ורבינו פעל אצל הקדוש ברוך הוא שאתם צריכים לישאר פה בעולם) כן, יכול להיות... יכול להיות שהדיבור שלי הוא דבר גדול לרפואה, כן, לאמונה, רבינו הקדוש מה שהוא עושה בישראלנו! אנחנו לא יודעים כלל! הוא נותן את כל (הכח) שלו, את כל שלו בשבילנו! הוא, יש לו רחמנות עלינו, כן, וזה לא בחינם אני הייתי, אני לא רואה שום דבר אבל כנראה שהדיבור יש לו כח, באים אלי ואני יש לי רחמנות ורוצה לעזור, רואים את עצמינו שיש חשבון זה לא בחינם, עכשיו זמן הגאולה צריך לבא לעולם אור כזה שכולם ישליכו כל התאוות וידרשו איך לנקות עצמינו מהעוונות מהתאוות, וזה יבא... אני מה שאני זכיתי להכיר ולהתדבק בר' ישראל קרדונר זה דבר גדול מאד, כן, הוא היה איש פלא הוא היה כולו לה', כולו אמת, כן, אני למדתי, עצתי רק הוא לבדו, אוי ווי! אוי ברוך ה'! אני שמח שאני זוכה ליראות אותך ולשמוע מפיך איזה דיבורים, זה טוב מאד, אתה הולך לרשב"י? (כן) אתה מתפלל שמה? (אני מיתפלל שמה בבוקר) בבוקר? כל בוקר? (כן)

אם לא קשה לך, אני, אולי אפשר... אבל זה רחוק מאד, זה קשה מאד, רחוק מאד, קשה מאד עם האוטו שלי יכולים? (כן, סך הכל עשרים דקות בערך בין צפת למירון) כן? (כן) הליכה וחזרה? (הליכה עשרים דקות) וחזרה? (וחזרה עשרים דקות) כן? אתה מתפלל בכל יום ברשב"י? (כן סבא, כל יום) תזכיר אותי לרפואה, בזכות זה ה' יתברך יעזור לך, המתפלל על חברו הוא נענה תחילה! הם מפחדים, אני לא יכול לפתוח את פי לדבר עם ה' יתברך, אבל, אף על פי כן הוא עושה מה שהוא עושה, הוא עושה הוא לא עוזב אותנו, יבא זמן שהעולם ינוסו מן הברוך, מן ה... מן התאוות, כל החיים העיקר לעבוד ה'! (רבי ישראל אתם רציתם לדעת בשלום הילדה שבאה הילדה שלא יכלה ללכת) יוא יוא יוא! נו? (אורי יהיה בקשר איתם עם המשפחה) כן? (אורי עכשיו חזר הביתה) הוא חזר הביתה והוא לא אמר מה, מה נשמע איתה? אה? (לא, אשתו יש לה הכתובת שלהם) אבל (אישתו של אורי יש לה הכתובת שלהם) הכתובת? מה? מה נשמע עם היא יותר... יש לה רפואה? מה? מה נשמע איתה? יש לי צער גדול ממנה, אני ראיתי, אני ראיתי שהיא גדולה, צריכים לדבר עם ה' יתברך! מדוע ככה?!... אורי גר כאן? אורי? (אורי לא, אורי גר במירון) למעלה? אז הוא גר במירון לא גר בדירה הזו? (לא) מה היום? (היום יום רביעי) רביעי? עכשיו יום רביעי? עכשיו? (יום רביעי בלילה) הוא לא בא איתן? איתן? אילן?.. אילן מדוע לא בא? מדוע לא בא? (לא יודע) אה... "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צדקינו"....

אין עצה אחרת רק ללכת לארץ ישראל!

להאמין בתורה באמת, באמונה, זה כל חיותינו לנצח נצחים. והגויים, כמו חמורים, כמו שמסתובבים חמורים. נותנים להם תבן, הם עומדים ואוכלים כסדר יומם ולילה ואנחנו עם קדוש, ארץ ישראל ארץ קדושה, ירושלים, בית המקדש קודשי הקודשים, מה יש להם? אין להם כלום! אני מפחד לישון שלא יבוא שריפה, נו, נלך לארץ ישראל שמה אין שריפות, אין עצה אחרת

רק ללכת לארץ ישראל! כמו שאמר רבינו בכל מקום רק בארץ ישראל! האורחים, היסורים, יש סכנה של שריפה, אם ישמור זמן קריאת שמע אם ישמור על כל המצוות אז אין סכנה רק לשמור ולהאמין בתורה ובמצוות אז אין סכנה, ואם לא? יש סכנה! אם ישלמו בשביל תורה ומצוות אז אין סכנה, ואם לא? יש סכנה של שריפה!

ה' יתברך הוא הבעל הבית!

ארץ מצרים היה הממשלה הכי חזקה בעולם! מי יכול ללחום כנגד מצרים? אבל ה' יתברך הכניע אותם נתן להם מכות גדולות והוציאנו ממצרים, וכן בכל דור ודור הם עושים מה שעושים, אבל ה' יתברך עושה את שלו... יש ממשלה, יש הנשיא של ישראל, של היהודים אני דיברתי איתו, והוא רוצה שאני יהיה לי קשר איתו בכל פעם, לדבר איתו, חבירו של וייצמן הוא הנשיא ועכשיו צריך לעבור בעולם האור של רבינו הקדוש, שהוא הרבי של כל התורה של כל הצדיקים, הוא גילה את זה, לא אני, הוא גילה שנחמן הוא גַּנְחָמָא גַּנְחָמָא מַאוּמָא הוא הרבי של כל ישראל, של כל התורה, של כל החכמים, כולם צריכים לשמוע לו! חכמתו וקדושתו זה קדושה כזה, חיים כזה, חכמה כזה חדשה שלא היה מעולם! אני צריך להיות בחברון ופה ושם, והכותל ורשב"י, אני צריך לשוטט בעולם, יש בעולם כבר אור כזה שהוא יקרב כולם לה' יתברך לאמת לתורה!... (בענין השלום מה אפשר לעשות נגד? נגד הממשלה? אי אפשר לעשות כלום! בוודאי הם חזקים מאד! יש להם כסף, יש להם נשק, יש להם ממשלה, ה' ירחם עלינו!) (אפשר להגיד שרצון הקדוש ברוך הוא שיהיה ככה?) אני לא יודע, אנחנו מאמינים שהעולם של הקדוש ברוך הוא, אנחנו יהודים מאמינים בתורה, ה' יתברך יתערב ויעשה להם מכות לגוים, ה' יתברך הוא הבעל הבית! הגויים אין להם שום חלק פה, זה רק לנו. ארץ ישראל קדושה ואנחנו עם קדוש... בא הזמן עכשיו, להוציא את הערבים מאצלינו! ארץ ישראל זה קודש קדשים. רבינו הקדוש אמר שכל ישראל צריכים לגור בארץ ישראל. חבל על כל רגע שלא

זוכים להיות בארץ ישראל, זה הפסד גדול. ושיעשה הכל לחזור מהרה ולארץ ישראל. כי כל נשימה הוא הפסד גדול!

דיבור אחד זה כובש כל העולם!

(השוטרים הם ירו על היהודים שבתוך הבית) נו? (והם פצעו אחד) כן? (הם הולכים אחרי איזה רב עוזי משולם והם חושבים שהוא משיח או משהו כזה והם בסכנת נפשות) שקר! שקר! (אמרתי להם שזה שקר) "גדולתינו ותיפארתינו יגלה משיח צדקינו"... (איך זה שיש אמת כזה בעולם רבינו וכל כך הרבה שקר?) דיבור אחד זה כובש כל העולם דיבור אחד מרבינו גַּנְחָמָן גַּנְחָמָן מַאוֹמָן "גדולתינו ותיפארתינו יגלה משיח צדקינו" (סבא נכון רבינו אמר משיח יכבוש כל העולם בלי שום יריה רק בתפילה נכון?) כן, ר' נתן בקול גדול בכח גדול, הוא אמר "גדולתינו ותיפארתינו יגלה משיח צדקינו" אוי ווי, אוי ווי! הייתי בחנות, יש לחם הרבה ואני אין לי חתיכה היה לי... אם אין כסף אין לחם! וגם נסעתי מהבית לא נתתי, לא השארתי אף פרוטה, לא היה לי. ככה היה החיים שלי. אני נסעתי בכל פעם למירון לירושלים בלי פרוטה בלי לחם בלי כסף. אני בטבעי ביישן. אני לא יכול לבקש שירחם עלי, ליתן לי, אני בטבע שלי, אני ביישן גדול, נו, סבלתי וסבלתי. ברוך ה' אני היום שמח. אני נסעתי לטבריה ולירושלים ולא היה לי פרוטה. חתיכת לחם וגם מים לא היה לי, לא לחם ולא מים ולא כסף.

יש ספר מגילת סתרים בו גילה רבנו, היום והחודש והשנה שיבא משיח...

אנחנו ישראל עם אחד בארץ, אין עוד עם כזה, (בליל הושענה רבה צריכים לעשות הרבה התבודדות או התיקון?) הכל. פליאות כאלה אין בעולם! אוויר כאלה, כזה, אין בכל העולם!... צריכים לגור בארץ ישראל!

על כל דבר רק ארץ ישראל! לגור פה! (הנכד שלכם הבן של נחמן, מרדכי) כן... (הוא בא במיוחד לאהרן כ. בשבילכם) כן? (הוא נחמד) כן... הוא, הוא... (הוא בעל תשובה) כן, כן, כן... הכל, כל הארץ הבתים וה... הכל שלנו! הנשק שלנו יותר טוב מאמריקה! (היום היה שמיני עצרת) כן? (רוקדים בכל העיר, אתה היית... השתתפת פעם?) אתם רוצים לדעת את הפתק? אני אודיע לכם מילה במילה, בעל פה, "מאד" תירשום, עוד: "היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען" אתה רשמת? "מאד" עוד פעם "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר. להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך. ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען. חזק ואמץ בעבודתך" (רבי ישראל אתה מאמין במלאכים של אלקים?) אני לא יכול לדבר כלל, אני לא יכול לדבר... (אני מאמין במשיח) רבנו הקדוש יש ספר מגילת סתרים בו גילה רבנו היום והחודש והשנה שיבא משיח (מתי יבוא?) הוא גילה אבל לא יודע, רק רבנו ור' נתן, אבל גילה היום שיבא משיח החודש והשנה. לא יודעים.

לשמוח ולרקד בכל מקום בכל...

זה העיקר של הכל, עיקר היסוד והשורש של הכל!

זה התיקון!

מעיינות מרפא מרפא כזה... (הייתם כמה פעמים כבר פה מקודם) מקודם? הייתי ילד, אולי, אולי, הייתי ילד קטן... (רבי ישראל ברחמה זה גם המים של המבול כמו חמי טבריה?) המים של חמי טבריה, פה לא? פה מעיינות מרפא. אני אבוא לירושלים בשביל זה... אוי ווי! אוי ווי! תן לי הרגלים על המיטה!... לשמוח ולרקד בכל מקום בכל... זה העיקר של הכל! עיקר היסוד והשורש של הכל! זה התיקון! שלא תשכח אותי אפילו בבית! אל תשכח אותי יהיה לנו קשר חזק, יש לנו קשר חזק! רבנו הקדוש הוא

היסוד של כל התורה של כל השורש של כל הצדיקים של כל התורה! אתה היית בראש השנה? (כן.) ראית אותי? (כן.) וגם הסבא משה היה גם-כן (וגם האבא נחמן) נחמן היה גם כן? ... (יוא, כולם!) אשרינו! אשרינו שזכינו לזה! אה! אה! אה! אה! ריקוד! ריקוד! אה! אה! אה! אה!....

הוא כבר ימצא הכל מוכן ומזומן!

הענין שלי יאיר עד ביאת המשיח ואחר-כן, גם-כן... "ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" (סבא אני קראתי את המכתבים שלך "אָבִי־הנחל") כן? (אין ספר יותר גדול וקדוש מזה!) אה?! (אין ספר גדול וקדוש מזה!) כן. כל מכתב הוא אור ה', כל דיבור אור ה', נעלם מכל העולמות... אבל רבנו הקדוש... (זה נותן לי עוד יותר כח "מעלים לתרופה" למשל, וזה נראה לי עוד יותר חזק "מעלים-לתרופה") כן... עכשיו יהיה לי... יהיה ספרים על ספרים לאלפים... זה יהיה עד... בשביל כל העולם יהיה ספרים (איזה?) הכל! כל הספרים! כל השפות! יהיה... (כתוב שהמשיח יפיץ סיפורי רבינו) הוא כבר ימצא הכל מוכן ומזומן! (מה יהיה הענין של משיח לכתוב ספרים, ספרים חדשים?) יהיה, יהיה אור כזה בעולם שהעולם יהיה עולם... (כולם ידעו שזה משיח?) אה? (כולם ידעו שזה משיח או יהיה גם מחלוקת עליו? מחלוקת עליו יהיה?) לא, לא, על משיח לא, לא כבר נגמר, המחלוקת כבר נגמר... (משיח כבר נולד סבא?)... רק מה שגילה רבנו הקדוש שיבוא, כן, ואיך יבוא יהיה בכל העולם שמחה כזו שירקדו כולם! "מגילת סתרים" הספר ניקרא "מגילת סתרים" רבנו הקדוש גילה מתי שיבא, השנה והחודש והיום מתי שיבא משיח, אבל אנחנו לא יודעים כלל! רק רבנו הקדוש ור' נתן ו... (ואתה, גם אתה) כן... הם ידעו קצת מזה... (עד שיבא משיח מה אנחנו צריכים לעשות לרזו?) אה? הכל כתוב בכל דיבור של רבינו ז"ל, כל, כל העולם, כל מה שחסר להם, וכל הרפואות וכל הישועות בכל דיבור של רבינו. אה? הרגלים על המיטה... (הרגליים שלך בחוץ.) בחוץ? (אתה רוצה יותר למעלה?) לא, לא, לא,

אחר כך... לא. כל העולם, כולם יסירו את הכתר מלוכה שלהם ויתנו לרבינו!
 "אתה הוא המלך!" (הם יקבלו אותו?) כן, הם יגידו לו "אתה הוא המלך!
 אנחנו לא, אתה הוא המלך!" (יהיה להם זכות) כן. כל הגדולים כל
 החכמים כולם יסורו כל העצמם שלהם ויאמרו לרבינו "אתה הוא מלכינו,
 אתה הוא מושיענו, אתה הוא מלכינו...."

אנחנו ישראל עם אחד בארץ...

מה שעבר עלי... וסבלתי מה שסבלתי, מה שאי־אפשר לתאר, עכשיו אתה
 אתה היית מלמד עם ילדים, לא? (כן.) ועכשיו לא? (עכשיו קצת יותר
 גדולים.) יותר... (שנים שהם בני שלוש עשרה) יש לך ילדים? (כן) אני
 רוצה לגור בירושלים, אם יש לך דירה בירושלים ויש לך איזה חדר קטן
 בשבילי בשביל מיטה ושולחן קטן, אז טוב, (ברוך ה' יש) יש. טוב, מכאן
 אני אסע לירושלים, אתה יודע נהגות (כן) יוא, יש ספר אצלינו מרבינו הקדוש
 והשם שלו הוא שם של הספר "מגילת סתרים" הוא גילה היום והחודש
 והשנה מתי יבא משיח צדקנו, כן, הספר הוא זה... ויש אצל החברים של
 רבינו, התלמידים של רבינו הספר, הספר בקיצור, על כל פנים אני יודע מזה
 שיש ספר ששמו "מגילת סתרים" רבינו הקדוש גילה היום והשנה והחודש
 שיבא משיח צדקינו, שוין אל תעזבינו ועל תלך ממני רק לאכול (טוב) אה?
 (טוב) טוב. האבא שלי היה חסיד קרלין וברוך ה' אני זכיתי בזכות רבינו
 לצאת מזה לגמרי, כי אין רבי אין רבי רק רבינו הוא הרבי, אני הרגשתי ואני
 מרגיש שכל הגאולה תלוי... ורבינו הקדוש אמר "משיח יגיד פירוש על
 הסיפורי... על "הליקוטי מוהר"ן" זה סוד נורא מאד, סוד הגאולה... אוי
 ווי! מגרד לי (לשים קצת משחה בשביל הגירוד?) המשחה? תנסה...
 רבינו הקדוש גילה מתי שיהיה ביאת המשיח, כן, דבר שזה היה בסוד, זה לא
 היה מפורסם רק רבינו הקדוש גילה זה בספר, ושום אדם לא יודע רק רבינו
 ורבי נתן... זה א. כהן? (לא. אני ד.) אה? (אני ד.) ד., ד. א. אתה גר פה?
 (אני גר קרוב) קרוב? (יש לי חדר בשבילכם) כן? אני רוצה לנסוע לחדר,

(בסדר, מתי שתרצו) טוב תודה, תודה, אה, תכין כל הדברים, העגלה של
ה... לקחת איתנו, (טוב) לירושלים (טוב) אתה גר בירושלים? (כן, כן) באיזה
מקום? (קרוב למאה שערים) כן, אה... (עליד לביהודה אני גר) אה... זה
טוב להגירוד (כן? זה מרגיע את הגירוד סבא?) כן... תמריח על הרגלים
(על הרגלים?) על הרגלים... ר' ישראל בא מחברון לטבריה הוא מצא אותי
בטבריה ובזמן ההוא נעשה בטבריה רעש גדול "ישראל בער נעשה ברסלב!"
כן וגם ההורים האימא והאבא שלי האבא שלי היה עיוור והיה בוכה, "אני
לא רוצה ברסלב!" אני אמרתי "אני רוצה רק ברסלב!" אוי ווי, יש לכם
המספר הטלפון של הרב גרוסמן? (אולי אפשר לברר) תברר, אני רוצה
לשאול אותו... אני רוצה לבוא... מתי שיבוא שיקבע זמן... (אתם יודעים
השם הפרטי שלו?) גרוסמן (השם הפרטי?) לא זוכר, שוין, אה. אה... כן,
אה, אני רוצה לנסוע לבית שלך (טוב) לירושלים (עכשיו) אה? (אתם
רוצים לנסוע עכשיו?) אה... (נחכה ליום?) היום, כן טוב....

מעיינות מרפא:

אה... אינני יודע מה להגיד לו, היום הוא חזק מאד אולי אני אטכול בים
כינרת? (כן?) בטבריה יש, קצת מים, מעיינות מרפא... (יש הרבה
מעיינות?) או או! מרפא בשביל רפואה! (רבי ישראל ויש אוויר טוב?)
או או! אוויר כזה אין בכל העולם! (אתם מכירים טוב את המעיינות?)
בלי סוף... חמי טבריה... (המעיינות של ארץ ישראל מרפאים?) מרפא,
(מרפא את הגוף או את הנשמה?) הכל! (רבי ישראל המעיינות של
ארץ ישראל...?) עזוב אותי! עזוב אותי, אנחנו ישראל עם אחד בארץ אין
עוד עם כזה!...

השקר נופל...

בפרט עכשיו שאנחנו רואים בעינינו שכולם נופלים, מיום אל יום, השקר

נופל כל האדמורים מתו ונפלו כולם, לא נשאר אפילו אחד מכל המתנגדים, רק אני נשארתי אני יחיד, האבא שלי היה עיוור בשני עיניו והוא בכה ואמר לי "תרחם עליך ועלי, לא תהיה ברסלב" ואני אמרתי לו "אבא אני רוצה רק ברסלב!" האימא מתה בבית רבי ישראל קרדונר, רבי ישראל אמר לה "זה דבר שאי אפשר בשום אופן לבטל, ישראל בער יהיה ברסלב וככה יהיה לעולם! הוא תמיד יהיה ברסלב!" והאמא היא שמעה שהוא אומר ככה, היא מתה מגודל הפחד והשבר הגדול... ישראל הוא יהיה לעולם ברסלב? ! היא נפטרה היא שמעה שאני, שום כח בעולם לא יכול ל... אני יהיה ברסלב כל ימי חיי! היא שמעה את זה אז היא נפלה, היא מתה. מגודל הצער.* האבא והאימא היכו מאד את אישתי שתתגרש והיא אמרה "לא אני לא אתגרש בשום אופן! אני אוהב את ברסלב! אני רוצה ברסלב!" אנחנו היינו בתוך כל ישראל יהודים מבוזים ובשפלות גדול ובכזיון גדול, גדול... לא ראית? ים הכנרת עשו בית חרושת לסרדינים הם טעימים מאד! רואים בעינינו ה' יתברך נתן לנו את ארץ ישראל לעם ישראל לעם היהודי, לא היה לנו לא חיילים ולא כסף ולא נשק, ואנחנו באנו ואמרנו, כבשנו את ארץ ישראל! ככה היה חיילים שידעו להשתמש בנשק אבל עכשיו יש לנו נשק שאמריקה אין לה נשק כזה, הם מפחדים הם רואים שזה מעשה השמים, הם מפחדים הם מפחדים מישראל, אני רוצה לעבור לירושלים ליד הכותל מערבי....

ארבע אמות בארץ ישראל:

ארץ ישראל, אנשי רבינו ואנשי רבי נתן, רבינו הקדוש הזהיר שכל אחד מישראל צריך להיות בארץ ישראל... רבי נתן הוא הלך לארץ ישראל, איש עני עם משפחה שאין לו פרנסה והוא נסע לארץ ישראל, אז אנחנו? אנחנו נוסעים לאמריקה ביום אחד, אבל ארץ-ישראל היו נוסעים במסירת נפש כזה, היה כמו קריעת ים סוף ורבינו הקדוש נסע, היה ניסים נפלאים איך הוא היה נשאר בחיים מהנסיעה לארץ ישראל! ורק הלך ארבע אמות בארץ ישראל, הוא אמר כבר, שהוא קיבל הכל מה שרצה!

* רבי ישראל סיפר שהוא ורבי ישראל קרדונר התפללו להחיות אותה כדי שלא יהיה חילול ה', והיא קמה לתחייה....

ארץ ישראל נותן כל החכמות אמיתיות:

ארץ ישראל נותן לנו כל מיני פירות טובים, ענבים, זיתים, חלב הכל! נותנת כל הפירות וכל החכמות וכל החכמות אמיתיות! איך זוכים להיות יהודי והכל! איך זוכים להיות יהודי! כל העולם כל הגויים רוצים להרוג יהודים ולא עולה להם (ולא עולה בידם), כל העולם רוצים להרוג, להרוג ולהשמיד יהודים, אבל זה? ה' יתברך לא נותן להם! אני ראיתי כל הלילה, אחד מסתובב מכאן לכאן כל החדר ככה, עכשיו נודע לי, מי הוא זה... הוא כל הכח שלו? כל החכמה שלו? הוא... איך זוכים להיות יהודי? איך זוכים לקיים התורה והמצוות! כל מצוות התורה והפאר והחן והחשיבות והכל! והתורה והצדקה והחסד אצל יהודים! אבל הגויים כמו חמורים! לא איכפת להם (כלום) מי שיש לו צרה הם הולכים ממנו, ימות, ימות, אין להם רחמנות, אין להם שום רחמנות, שום חכמה ושכל... רחמנות? כלום! רק כל העבודה שלהם איך לרצוח ולהרוג יהודים. ואנחנו מצחקים מהם, מכולם! מכל העמים! "ונתן לנו את תורתו" התורה! "ברוך אתה ה' נותן התורה" למי נתן? רק לישראל! ליהודים! אני ראיתי בלילה אחד, יש שהוא מסתובב מכאן לכאן, הוא מסתובב ואינני יודע מי הוא? הוא מדבר רק מהתורה והמצוות, זה העבודה שלנו בעולם הזה! ארץ זבת חלב ודבש! יש בה כל מיני פירות, כל מיני חכמות... והגויים? הם העבודה שלהם איך לרצוח ולהרוג יהודים! כל המיני קולות דקדושה, איך זוכים להיות יהודי! כל החכמה שלנו! כל הכח, כל הכח שלנו הוא רק איך זוכים להיות יהודי! אני יודע! אני אגיד לכם! יבאו!... לשמור התורה והמצוות זה העיקר! בלי התורה? בלי האמונה? אין חיים! החיים לא שוה כלום!...

"זמן הגאולה קרוב מאד":

כן, אמר רבינו הקדוש, "כל ישראל צריכים לגור, בארץ ישראל, רק בארץ ישראל, אנחנו צריכים לגור, בארץ ישראל, כל ישראל צריכים לגור, בארץ

ישראל. איך להתנהג בזה? רק שישמעו, שיצטקו בתפלה, אז יהיה מכות, אז יהיה הסוף שלהם... הם יפלו, כמו "המן" יפלו! כל ישראל בכו, "מי יודע מה שיעשה המן?" אבל ה' יתברך, הם עשו תענית והתפללו לה' ונהפוך הוא... ונהפוך הוא, "אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם" ונהפוך הוא!...! היה לי פתקאות "שזמן הגאולה קרוב מאוד" נו, יהיה להם מפלה יפלו יפלו יפלו ונהפוך הוא! "אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם" שהם מקבלים מכות, הם יפלו, כמו המן, יפלו, יפלו... רואים עכשיו, שנויים גדולים לטובת ולטובת... שרבינו הקדוש יתגלה ויהיה נעשה עולם חדש לגמרי, זה קרוב, זמן הגאולה קרוב מאד. איך זה? היה להם חיים, אני ראיתי... זה הגאולה! זה הגאולה, היה נרתיק יפה מאד ואני הוצאתי איזה חלק ונשאר בידי החלק הזה, ככה, כתוב באותיות גדולות יפות, "זמן הגאולה קרוב מאד" ורבי ישראל הוא נתן לי, את המגילה, עם הנרתיק ואני לא ראיתי, לא ידעתי, מה זה? אני ידעתי, שזה המגילה, המגילה צריכים לקרוא, את זה, אבל היה כתוב, בהחלק הזה שנשאר בידי, היה כתוב ככה, "זמן הגאולה קרוב מאד" נו נו. קרוב מאד, לא יודעים זמן, אבל רבינו הקדוש, כבר גילה זמן ביאת המשיח ואיך יבוא, ואיך, ומה שיהיה... הכל! היום, החודש והשנה, מתי שיבוא משיח, רבינו הקדוש גילה, כן ורק סוד גדול, רק ר' נתן ידע, איזה טיפה מן הים, אבל רבינו הקדוש, כבר גילה הזמן, החודש, שזמן הגאולה, נו, והזמן הגאולה ראיתי, כשהוצאתי מהמגילה, חלק נייר והיה כתוב באותיות גדולות ויפות מאד, בזה הלשון, "זמן הגאולה קרוב מאד", זה ארבע מילים, אני לא יכול להגיד, שזה דבר ממש, אבל איזה רמזים, רמזים, אנחנו לא יודעים כלום, אנחנו לא יודעים... רבינו הקדוש גילה, אבל אנחנו לא יודעים, רק רבי נתן בסוד, ידע כטיפה מן הים, איך שיהיה ביאת המשיח. ארבע מילים, "זמן הגאולה קרוב מאד" היה כתוב בהנייר הזה שהוצאתי מהמגילה, אנחנו לא יודעים כלום, קרוב מאד, יודע? רק רבינו, כן. אבל אנחנו, לא יודעים הזמן, מתי ואיך? אבל רבינו הקדוש גילה הכל, מתי שיבוא, ואיך שיהיה... ברוך ה' שסבלנו מאוד, כל צפת וכל העולם היה נגד ברסלב! ברוך ה', סבלנו מאד, היינו בסכנה, להרוג

ולהשמיד, חותני רצה להרוג את רבי ישראל, כדי שאני לא אהיה ברסלב, כן, הוא אמר, שהוא יתן כסף לערבים, כדי שיהרגו את רבי ישראל, בזמן שהוא הולך למירון, אז הוא יהרגו אותו, אבל היה לו, עונש נורא מאד, הוא נפטר, בקרוב מאד, יום חמישי, הוא נעשה חולה, ביום שבת בבוקר נעשה (עילוי) נשמה ונפטר בשבת בבוקר ונשאר עשרה יתומים קטנים וכל צפת וכל העולם, היה נגד ברסלב, ברסלב, ועכשיו ברוך ה', אנחנו רואים, שנהפך להפך, הדור החדש, הם אומרים לכל הרבנים, "אנחנו רוצים, רק ברסלב!"....

תבוא אלי ואני אראה, שיהיה לך כרצונך:

אין לי שום שייכות לוויצמן... רוצה? תבוא אלי, יהיה כל דבר, שאתה רוצה, תבוא אלי ואני אראה, שיהיה לך כרצונך, הכל כרצונך, אני רוצה, מזמן רב, לא ראיתי אותו, אינני יודע? כל מה, שאתה צריך, תבוא אלי וכנראה שוויצמן, אני לא, אין לי, שום שייכה לוויצמן, כלום....

יהיה אור גדול:

זה הגאולה ספרי רבינו! ויתפרסם רבינו, זה הגאולה, יהיה אור, בכל בית, בכל ישיבה, יהיה אור גדול, אז יהיה, עולם חדש, כל העולם יתקרב לה' יתברך, בקיאים בתורה, באמונה, באמת, זה רבינו הקדוש, הוא בעצמו יטפל, הוא בידו הכל, כל הבריאה, כל העולם, כל התורה, כל ישראל, זה ענין פלא, שלא היה מעולם, זמן הגאולה, יהיה, כל העולם כולו, רק לה' יתברך, רק לתורה, רק לאמונה, רק לאמת, עכשיו זה חושך, העיקר האור העולם הוא רבינו הקדוש! הוא מחיה ומחדש אותנו, הוא מאיר בנו, הוא מחדש אותנו, זה ענין שלא היה עדיין בעולם, חדש! אני לא מצאתי הענין (הענין זה רק טיפה בים לא אני אומר זה) מי אני? רק רבינו הקדוש גילה טיפה מן הים שכל, כל הגאולה בזה, ילמדו ספריו לקיים! מי אני? רק רבינו הקדוש, גילה

איזה טיפה מן הים, מענין גדולתו, את רבינו הקדוש ותלמידו הקדוש ר' נתן וכל תלמידיו הקדושים....

ארץ ישראל זה ביתינו:

ארץ ישראל זה ביתינו, זה ארצינו, זה חיינו... את מי להרוג? לא יהיה להם את מי להרוג! אם ירצו להרוג אותנו? אנחנו ניתן להם כדורים. אוי, ארץ ישראל, זה ביתנו, זה ארצינו, זה חיינו, הגוים? אין להם שום חלק בארץ ישראל, לא בתורה ולא בארץ ישראל! רק יהודים! הגוים? לא יהיה להם יהודים, לא יהיה להם את מי להרוג, אם ירצו להרוג? אנחנו ניתן להם כדורים, ואנחנו יש לנו כדורים טובים, ששמם "בטחו", בטחו בטחו בטחו, גרים בחברון, בקרית ארבע... גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מְאוּמָן, ניסים ונפלאות כאלה ושמחה כזה, שיש לחבר שלי, בן כזה, בן צדיק כזה, עזרא, שמו עזרא. דוקטור דוד בטבריה הוא מרפא את כל טבריה... כל התורה! הכל! כל דיבור! (הוא היה בטבריה?) כן. אני בקשתי אחי, הוא היה הדוקטור שלו, הוא היה פקיד גדול אצלו, אני בקשתי ממנו, שהוא יראה אותי, חמישים שנה הדוקטור דוד היה הדוקטור שלי, (ועכשיו?) עכשיו אני הדוקטור שלו! אני אלמד אותו, איך שיתנהג איתי, הוא כבר גם-כן זקן גדול, דוקטור דוד בטבריה, הוא מרפא את כל טבריה.

אתה לא תקבל ירושה, אתה ברסלב...

רבי ישראל קרדונר ויתר על ירושת אביו והבזיונות על השם ברסלב, לאומן, מבית האבא שלו, הוא הלך לאומן, בלי כסף, "תן הנעלים, תן את הבגדים, אני? אתה לא בן שלי! אני לא רוצה להכיר אותך, אתה ברסלב!" כך (כך היה) בכי חצי שנה, שנה, חצי שנה, הם הראו באצבע, "זה ברסלב!" הם

הראו באצבע שלהם, "זה, זה, זה ברסלב! הנה, הנה הוא!" והאבא אמר לרבי ישראל, "אתה לא הבן שלי, לך מכאן!" הוא היה עשיר, הוא היה לו ירושה גדולה, לא! הוא אמר לו, שהוא לא הבן שלו, אז לא, לא יורש, אין לו ירושה ואני גם-כן האבא והאמא שלי, האבא היה עיוור והיה להם עניות גדול והם בכו שניהם, האבא והאמא בכו, "לא תהיה ברסלב, מי יקח אותך לחתן, אתה תמות ככה, בלי בנים, בלי אשה, בלי בנים, מה יהיה ממך? אתה, אל תהיה ברסלב" ואני אמרתי, "רק ברסלב! אני רוצה, רק ברסלב!" הם בכו, "אל תהיה ברסלב, מי יקח אותך לחתן? לא שום אשה ושום אדם לא יקח ברסלב, אז כבר, אתה תמות בחור, בלי בנים!" ברוך ה', היום יש לנו חדר, יש לנו ארון, הברסלבים כבשו היום... כל העולם שלנו! "הנה ברסלב!" יש מיטה, יש חדר, יש מיטה ויש הכל, משיח עוד לא בא? הוא יבוא בקרוב, "זמן הגאולה קרוב מאד", קרוב? מאתיים שנה? גם-כן קרוב, מאה שנה? גם כן קרוב! אנחנו סבלנו חמשת אלפים שנה, אז מה (זה) מאה שנה? לא, לא בא בחשבון... שלי, "אל תהיה ברסלב, תרחם עליך ועלינו! ואל תהיה ברסלב! מי יקח אותך לחתן? לא תחתן ולא יהיה לך בנים, מה יהיה ממך?" הוא נשאר בלי ירושה. האבא היה סוחר גדול, עשיר גדול, והוא נשאר בלי ירושה, הוא לא בן שלו, רבי ישראל לא בן שלו, הוא ברסלב! "ולא יהיה לך בנים ולא כסף..." אז היום? יש לי אשה, היה לי, כבר לא, אבל היה לי, עכשיו אין לי, עכשיו לא, לא, האשה כבר נפטרה, יש לי אשה בארץ ויש לי בנים ויש לי כסף, ה' יתן להם, מזל טוב!... היה סוחר גדול והיה עשיר גדול, הוא נתן לרבי ישראל קרדונר, לרבי ישראל, הרבי שלי, הוא אמר לו, "אתה לא בן שלי, אתה לא תקבל ירושה, אתה ברסלב, לא תקבל ירושה! כלום!" אני חשבתי, שזה היום, יום השבת, היה לי טעות, יהיה הרבה, שלא יאמינו ושיצחקו, יותר טוב שישמעו, לאט לאט, לא הרבה (לאט לפרסם? יותר מודאי?) כן. הם חכמים בעיניהם, הם חושבים, שהם חכמים, אבל זה הכל שטות והבל... פרסום! הפתק הקטן בכל מקום היום, החודש, שיבוא משיח, אבל לא יודעים? הוא גילה את הקץ, את הסוף! אבל אף אחד, לא יודע, רק תלמידו רב נתן וזהו! (ואתה יודע?) לא, אני לא יודע... (אבל

אתה תלמיד של רבינו, תלמיד היקר? [סבא צוחק] "ועליך אמרתי, מייץ פייעריל... תוקד, עד שיבוא משיח...נו, נו, נראה מזה, שאני אהיה בביאת המשיח. (רבי ישראל? כל הפתקים הקטנים, שעשינו צריך לתת, או למכור) למכור. להפיץ, שיהיה בכל בית, בכל בית כנסת בכל ישיבה שיהיה, כן. (אתה יודע? המדפיס עשה כפול, בחינם, שש אלפים בחינם!) כן? אז צריכים כמו מים, שבכל מדינה, בכל מקום, יהיה זה (הפתק?) כן. קטן! (כמו שעשינו?) כן. (אבל צריך לעשות, מליון ומליון?) כן. ודאי! (ואחר כך יבוא המשיח?) אני יודע? זהו רבינו, מתי שיבוא. הוא גילה, אבל לא יודעים, בסוד, רק רבי נתן, רבי נתן, אולי עוד אחד, ידע מזה הסוד זה סוד, סוד נורא! (אבל הוא אמר חזק ואמץ בעבודתך, גַּ נַחַּ נַחַּמְ נַחַּמְן מאומן...) "ליקוטי מוהר"ן" זה התחלתא דגאולה.

צריכים לדבר עם הממשלה שיתנו לכל חייל
"ליקוטי מוהר"ן" "ליקוטי תפילות"...

(למכור לכל החיילים?) כן... צריכים לדבר עם הממשלה שיתנו לכל חייל "ליקוטי מוהר"ן" "וליקוטי תפילות" אז יהיה עולם חדש צריכים לדבר עם הממשלה, שבזמן שהחייל, נכנס לעבודה שלו, יתנו לו, ספר "ליקוטי מוהר"ן" "וליקוטי תפילות" אז יהיה עולם חדש. (ככה דברנו עם החברים אתמול, שצריכים להדפיס הרבה הרבה, "ליקוטי מוהר"ן" ולמכור!) כן? למכור! "וליקוטי תפילות" זהו הגאולה! אבל לערכים, שלא תתן, (שלא ליתן, ארץ ישראל?) לא ליתן, (אבל הם רוצים לתת את הגולן עכשיו) לא ניתן. (אבל הם רוצים, הממשלה) הם רוצים, נו שירצו... (בשמים לא שואלים להם), הסיפורי מעשיות, (גם כן?) בודאי! שכל הצבא, יקראו את מה שיש, יראו מה שיש בעולם, אבל קרוב... (קרוב הגאולה?) כן, המשיח כבר נולד? אנחנו לא יודעים כלום, רבינו הקדוש גילה הכל. איך יהיה, ביאת המשיח, ומתי יבוא, ואנחנו יודעים, את החודש אנחנו יודעים, בניסן, כן. הוא יבוא, בחודש ניסן. (אבל בשנה הזאת?) לא

יודעים, אבל חודש ניסן. (במוצאי פסח?) לא יודעים, חודש ניסן, הגמרא אומרת, "בניסן נגאלו, בניסן יגאלו" אנחנו הגאולה שלנו, היה בניסן וגם עכשיו יהיה בניסן... (אבל צריך שיהיה מלחמת גוג ומגוג, או לא?) לא יודעים! יודעים שרבינו, הוא הגאולה, "הליקוטי מוהר"ן" הוא הגאולה! "הליקוטי תפילות" הוא הגאולה! "הליקוטי הלכות" הוא הגאולה! (כל ספרי רבינו?) כן, כן. כל דבריו, כל דיבור שלו, הוא כל התורה, יש בעולם "ליקוטי מוהר"ן" יש בעולם "ספורי מעשיות" של "השבע הבעטליר"ס" יש בעולם! (כן?).

ארץ ישראל... לא לחשוב הרבה, רק ארץ ישראל!

ארץ ישראל ה' יתברך יעזור להם. לא לחשוב הרבה, רק ארץ ישראל. ארץ ישראל, ארץ ישראל. ארצינו וארץ אבותינו, כתוב בזה הספר, הכל יהיו, יגורו פה, בארץ ישראל, בלי שום חכמות. מה? כזית? זה די, לאכול!

אומן, ראש השנה, ירושלים.

רבינו הקדוש ירושלים ובית המקדש
הוא בארץ ישראל והכל רבינו הקדוש...

קח כל הספרים ותקרא תמיד ותראה מה שיש בעולם, תראה קצת מה שיש לנו עכשיו בעולם, שהוא יאיר כל העולם. הוא יוציא כל העולם מהחושך מהכפירה מכל דבר רע. רעים כאלה! כופרים כאלה! שהם מצחקים מכל התורה והם, יהיה נעשים צדיקים כאלה קדושים כאלה! הלכתי לירושלים לראות אנשי רבינו, בכל ירושלים יש שמה גאונים גדולים וחכמים ורבנים וכולם לא רצו לתת לי שלום, "הוא ברסלב" (לא נעשה ראש־השנה בירושלים?) לא... אומן, אומן (ומה שסבא אמר שהשנה זה השנה של המשיח?) אני לא זוכר מה שאמרתי, אתם, רבינו הקדוש הוא נתן להציגונים ירושלים ובית המקדש והכל, כן, ולא הסתכל בפניהם ולא נגע בהם, לא בירושלים ולא בכל הציגונים אז יהיה מובדל... ירושלים מיט אלעס בא די ציגונים, הציגונים ירושלים? כן, הכל אני אתן לכם רק אלי, אלי אל תיגעו, אל תדברו, אל תבואו אלי, הוא לא בא לירושלים בכלל, אומן זה מספיק. בזיון גדול לציגונים. ירושלים? קחו ירושלים והכל, לכו! לכו! מי צריך לכם! יהיה ראש־השנה אומן והם יישבו בבית, בביתם ויאכלו וישנו, רבינו הקדוש ירושלים ובית המקדש הוא בארץ ישראל והכל רבינו הקדוש, והם הציגונים, הם לא כלום, אפילו שיהיו מליגונים, לא כלום, לא בא בחשבון, הנשיא, הנשיא לא כלום, הראש ממשלה לא כלום הוא אמר מהם... אבל הציגונים חשבו עכשיו הם כבשו הכל, כל המלחמה כל ארץ ישראל, כל ירושלים הכל

שלהם, אבל זה היה הקבר שלהם, הם נקברו שמה, הוא עשה להם קבר לכל הציונים, קחו, קחו ירושלים, קבר לכולם. בארץ ישראל הוא עשה להם קבר, כל העשירים הגדולים של העולם יבואו על ראש-השנה, והא... יראו כל העשירים הגדולים יבואו לאומן על ראש-השנה! ירושלים? ירושלים, בית-המקדש? בית-המקדש....

יהיה תחיית המתים:

יהיה תחיית המתים כל העולם יבואו לרבינו הקדוש על ראש-השנה ואיך יהיו ומה יהיה אם... כן, לא צריך לנסוע לאומן, בירושלים! רק צריך להיות מקום בשביל כל העולם שיהיה להם איפה לעמוד. מה שנעשה! נעשה... כל הכופרים וכל הציונים הם קיוו שיהיה רבינו הקדוש בירושלים ויבואו כל העולם ויהיה נעשה ניסים ונפלאות גדולות, כל המטוסים לא יספיקו, כל מה שיש בעולם לא יספיקו בשביל כל העולם, יבואו כולם לירושלים! אה! איזה חתונה יהיה! אני לא יכול כל כך לצחק, אין לי כח, כל העולם יסעו לאומן? [לא] כל העולם יסעו לירושלים! אם לא ירושלים אז אומן או ירושלים או אומן! אני הייתי באומן לפני שנתיים ולפני שנה הייתי באומן והשנה אולי ניהיה בירושלים, נראה, לכל האוירונים לכל המטוסים שיבואו לראש השנה לירושלים הם יבואו בלי כסף ומי שרוצה אומן יעלה על המטוס בלי כסף....

רבינו הוא יתקן העולם,

אבל אנחנו צריכים לעשות מה ששייך לנו...

יתפלל בזה כי רבינו הקדוש אם היה רוצה ארץ ישראל היה מוצא הרבה עצות להתפלל לבוא לארץ ישראל. אלא הוא לא מתגעגע אחרי הכנסת אחרי... כן, אחר הכפירה והפריצות זה אצלו לא כלום, לא בא בחשבון והם לא בכלל אנשים, כמו חמורים, חמורים בהמות לפי דעת רבינו ז"ל, ומהם לא צריכים בשביל רבינו להביא לארץ ישראל, אם הוא היה רוצה להיות בארץ

תבואו אלי, אני לא צריך לכם! לכו, לכו, לכו, לכו אני לא צריך לכם, לכו... לכו לכו לכו אני צריך לכם? אני לא צריך לכם... הוא יגיד לכולם, לכל... לראש הממשלה להנשיא, אני לא צריך לכם! לכו! לכו! לכו! לכו, שבו בבית אני לא צריך לכם! הוא יגיד להנשיא ולראש הממשלה ולכל השרים, אני לא צריך לכם, לכו מכאן! בשביל מה באתם? אני לא צריך לכם, לכו, לכו... הוא יגיד לכל השרים ולכל הממשלה לכו, לכו, לכו, אני לא צריך לכם, לכו, לכו, כולכם בשביל מה באתם אלי? אני לא צריך לכם, אתם... צריך לי, אני לא צריך לכם, לכו, לכו, לכו, לכו ממני. הוא יגיד להנשיא ולכל הממשלה לכל השרים ולכל הממשלה הוא יגיד להם, לכו, לכו, לכו, לכו, אני לא צריך לכם, בשביל מה באתם? אני לא צריך לכם! אתם צריכים לי! אני לא צריך לכם, לכו, לכו, לכו, לכו, לכו ממני הוא יגרש אותם מהבית שלו, הוא יגרש אותם, הוא יגיד להם שילכו, לכו, לכו, לכו, לכו, לכו... לכו, לכו, לכו, רבינו הקדוש יגיד לווייצמן ולראש ממשלה, לכו, אני לא צריך לכם, לכו, לכו, לכו, לכו, לכו כבר! אני לא צריך לכם! אתם צריכים אלי, לכו, לכו מכאן! אני לא צריך אתכם... אני לא צריך לכם, לכו, לכו מכאן! בשביל מה באתם? אני לא צריך לכם! לכו, לכו, לכו, לכו... לכו, לכו, לכו, אני לא צריך לכם! לכו, לכו, לכו, לכו... כולכם לכו, לכו, לכו, לכו, אני לא צריך לכם, לכו... (אנחנו הולכים לכותל בשבילכם?) כן, כן, תודה רבה... אני לא צריך לכם, לכו מכאן! הוא יגיד לווייצמן ולכל הממשלה לכו מכאן! אני לא צריך אתכם. להנשיא ווייצמן אני לא שלחתי אחריו! בשביל מה באת? לך מכאן... אני הרבי גַּן נְחֵמָה נְחֵמָה מְאוּמָן אני הרבי של ישראל, אבל לא של גוים! ואתם לא שומרים... אתם לא מאנשים שלי?! לכו מכאן! לכו, לכו, כולכם, אני ורבי נתן מספיקים, מספיקים לי, אם יש עוד אחד שומר תורה הוא מהאנשים שלי, ואם לא, אני ורבי נתן מספיקים! זהוזה! כל ישראל, הוא ישאל אותם מי שלח אחרים? אני שלחתי שתבואו? אני לא צריך לכם לכו מכאן... אני ורבי נתן אנחנו כל ישראל אנחנו התורה וכל ישראל אם יש עוד מישהו, טוב! אם לא, לכו, לכו, לכו, לכו, לכו מכאן! אני לא צריך לכם אתם צריך לי, אני לא צריך לכם! לכו לכו מכאן... ירושלים שלי, בית

המקדש שלי, ישראל שומרי תורה שלי, ומי שאינו שומר תורה ילך מכאן! לך, לך, לך, הוא יאמר לוויצמן לך מכאן! מי צריך לך? אני לא צריך לך! לך, לך, לך... הוא ידבר איתו, הוא יהיה לו איש אחד שהוא ימסור אותו, הוא לא ידבר איתו משיח. אני לא צריך לכם! אני מספיק לי, אני ורבי נתן מספיקים אנחנו כל ישראל וכל התורה אתם כלום! כולכם תלך מכאן!... הוא יצחק מהם, אתה וויצמן? בשביל מה באת?! לך מכאן! אני לא צריך לכם אתם צריכים לי... וויצמן? לך מכאן! מה זה? בשביל מה? אני לא צריך אותך! לך... הבעל שם הקדוש ורבינו הקדוש, הנכד של רבינו הם התפללו נוסח ספרד... אנחנו לא ידענו מה זה, העולם יודע?... (והוא מבקש אצלך סבא אם אפשר לשים בשש מטר השלטים) צריכים לקבל רשות מהשוטרים, לא? (הוא עובר שמה) טוב, טוב, הלואי! זה הגאולה! שידע רבינו בעולם! לא רק בכותל כל הרחוב!

יש אומן בעולם!

על ראש השנה יסעו כולם לאומן על ראש השנה, (וכשרבינו יהיה בכותל) יבואו כל ישראל, יש זמן... הנסיעות לאומן על ראש השנה, יש אומן בעולם יבואו כל העולם לאומן אוירונים הרבה יבואו לאומן, בערב ראש השנה יהיה שמחה בכל העולם יש אומן בעולם יבואו מן אמריקה מכל העולם יבואו לאומן, הציונים: "מה? לאיפה לנסוע?" יגיעו לאומן המטוסים וכל העולם יבואו, צריכים להגיד את זה לכל הכופרים לכל הציונים שיש אומן בעולם! מאנגליה מכל העולם כל היום יבואו אוירונים. רבוננו של עולם הוא מכריז הוא מודיע לכל העולם שיש אומן בעולם, יש אומן בעולם! מה אתם חושבים כל האוירונים מאנגליה ומרוסיה ומאיטליה מכל המקומות יבואו כולם לאומן! ישלם מי שישלם, יהיה בחינם הלוך וחזור בחינם לכולם הלוך וחזור! כסף לא כלום! העיקר אומן! להודיע לכל הציונים שיש אומן בעולם! שידעו שיש אומן בעולם הם יכולים לנסוע הלוך וחזור בחינם לאומן! מי ישלם? אנחנו לא יודעים כל האוירונים יגיעו לאומן כל האוירונים

מכל העולם יבואו לאומן! מי הם הציונים? אני לא צריך להם! יכולים ללכת ולנסוע לאיפה שרוצים "כולם יבואו אלי" כל האירונים כל העשירים כל הכסף יבואו לאומן (מי הם הציונים?) הציונים שלא רוצים לשמוע התורה לא רוצים לקבל התורה ילכו, ילכו לגוים לאומן בחינם הלוך וחזור....

אני בן מאה וארבע עשרה שנים...

יש אחד מאמריקה שנתן לי אוטו, אני לא יכול ללכת הוא איש עני הוא בעצמו אין לו, הוא היה באמריקה ויש לו אמא ואבא והם נתנו לו טקסי והוא נתן את הטקסי לי שיהיה לי לנסוע לכותל ולרשב"י רק אני עשיתי שגיאה אני לא למדתי נהגות, אני הייתי צריך ללמוד נהגות הייתי עצמאי, יש לי אוטו אני יכול להנהיג לנסוע לרשב"י וגם לכותל מערבי אין לי עבודה אחרת זה עיקר העבודה עיקר החיות... אני ברוך ה' הייתי ברוסיה על ציון רבינו הקדוש על ראש השנה בניסים גדולים שאני יצאתי בחיים, כי אני כבר חלש וזקן, אבל רבינו הקדוש הוא מחדש אותי, עכשיו אני בן מאה וארבע-עשרה שנה, אני יש לי תעודת זהות יש חשבון, אני בן מאה וארבע עשרה שנים, אני צריך לבלות ימי חיי עכשיו, בשני מקומות בכותל מערבי וברשב"י במירון. הוא נפטר בן ארבעים ואני עכשיו בן מאה וארבעה עשרה שנה, אתה שומע מה שאני מדבר? ועכשיו אני רוצה לבלות ימי חיי, ולהיות בשני מקומות בכותל וברשב"י! יש לי אוטו רק אני צריך נהג שיקח אותי פעם ברשב"י פעם בכותל להתפלל לה' יתברך, כי רבי נחמן גילה אור כזה שלא היה עדיין מעולם, עכשיו הגיע זמן שיתגלה. אני רוצה לגור בירושלים ליד הכותל ואני רואה ומרגיש שאני אזכה לחיות חיים טובים וארוכים, אני חי אחרי שבעים שנה ברוך ה' אבל אין לי מי שיסתכל עלי וישגיח עלי וישמור אותי ויתן לי אוכל... מה אני צריך? תתיכת לחם עם דג מלוח! אני היה לי עשרה ילדים ונפטרו מהם הרבה וסבלו אצלי לא היה להם בגד ולא נעליים ולא לחם היה לי משא כבידה, עשרה ילדים כולם רצו לחם ואני לא היה לי לחם לתת להם. אני מדבר אמת, כך היה, ועכשיו המשא הזה אין לי הבנים כבר התחתנו, אבל

אני צריך מישוהו ישגיח וישמור אותי, כי אני צריך פעם למירון פעם ירושלים ואני צריך להיות פעם פה פעם פה... אין לי קשר עם העולם, מי זה העולם? התורה, האמת! יש לי אוטו רק אני צריך נהג שיקח אותי פעם להנה פעם לירושלים פעם לכותל אני צריך להתפשט בעולם פעם פה פעם פה להתפלל לה'.

רק הצדיק הוא יכול לתקן אותנו:

... יביא העצמות של רבינו ז"ל אבל אם לא הביאו אז מבוטל, נשאר אומן, רק אומן. (אמרתם שרבינו כבר פה) נו, אבל אנחנו לא זוכים לראות אותו, לעשות לעצמו תיקונים ודברים כאלה רק הצדיק הוא יכול לתקן אותנו ולטהר אותנו לרפאות אותנו הכל רק הצדיק, הצדיק רבינו הקדוש. (באיזה מקום להביא את רבינו בארץ?) בבית המקדש, בכותל מערבי, ושמה יבואו כל עם ישראל, הר ציון בעיר הקודש ירושלים, אנחנו לא יודעים כלום, יכול להיות פתאום שהרוסים יתנו העצמות לנו לירושלים אנחנו לא יודעים. (חסידים ברסלב מתנגדים לזה הם אומרים שרבינו רוצה להיות באומן) נראה!

כן, הממשלה, הצבא...

כל העולם ישמחו וינגנו ויגונים שלנו, יהיה שמח, שמחה גדולה בירושלים ובכל העולם, ובאומן, ובאומן יבואו כל העולם והגוים יקבלו כסף ויתנו לנו העצמות של רבינו הקדוש, הם צריכים כסף, הם רוצים כסף, אם ניתן להם כסף אז הם יתנו העצמות (מותי?) הממשלה אמרה בקרוב, קרוב הם יתנו כסף אז הם יתנו העצמות, הם רוצים כסף, הם עניים גדולים, אין להם לחם אין להם מה לאכול, אז יש כסף יש הכל וגם כן צריכים לתת להם כמו שנותנים לנו ונעשה אצלם... (רבי ישראל צריכים ממש לעשות בגשמיות או בתפילה?) אה? (ממש לעשות בגשמיות או בתפילה) תפילה אחד

וזה ענין וזה גם-כן צריכים. (פשוט בכח) כן, (זה כל הממשלה המדינה יעשו או שאפילו בן אדם פרטי מסירות נפש כמו בחברון ככה צריך לעשות?) מה? מה היה בחברון? (במערת המכפלה שהיהודי הרג ארבעים...) אה? (שהיהודי הרג ארבעים ערבים) אה? (במערת המכפלה שהיהודי הרג ארבעים ערבים) אה. (מה שהיהודי עשה ככה צריך לעשות?) לא, לא מלחמה. (כל המדינה) כן, הממשלה, הצבא, כן...

רבינו הקדוש אמר לי "שיבואו אלי, זה אומן!"

בראש השנה היית באומן? (אני הייתי בירושלים) איי (היינו מנין של חברים בירושלים סבא) העיקר היא אומן, רבינו הקדוש אמר לי "שיבואו אלי, זה אומן!" (אבל בכל זאת מקווים שהוא יהיה בירושלים יום אחד) אה... (אנחנו מצפים שהוא יהיה יום א' בירושלים בכל זאת אתם גם אמרתם לנו) מה? (אתם גם אמרתם לנו שזה נחוץ מאד) [רבי ישראל משתעל]....

הוא לא רוצה להסתכל בפניהם!

יתן להם מפלה לכל הגוים לכל אומות העולם כולם ילכו לקברים ילכו לחושך לא יהיה להם כלום. אני גם כן היה לי חלומות, ראיתי מלחמות קשות וברוך ה' נפלו! (ר' נתן צבי קעניג הוא מפחד מהג' נח' כי זה יקח לו את כבוד) השקר יפול לגמרי! (העולם צריכים לרבינו) הוא יבוא. "אשרינו מה טוב חלקינו ומה יפה ירושתינו" אשרינו שיש לנו רבי כזה! היה לי גם כן חלומות עם מלחמות קשות מאד, אבל ברוך ה' היה להם מפלה! (בענין הנסיעה לאומן) אתה תלך עם הפתק עם בעל-הפתק, אולי יסעו מבני-ברק. הרבנים והלומדים כולם יסעו לאומן יבואו מכל העולם, מאנגליה מצרפת ומכל העולם יבואו על ראש-השנה לאומן, יש להם כסף הרבה, אומן זה גדול

מאד, יבואו מכל המדינות מאנגליה, מאמריקה, מצרפת, הוא, העמים הוא לא ראה אותם. אז כולם אינם שרים. הוא לא ראה אותם... כאילו הנשיא כאילו הוא לא נשיא, ראש-ממשלה אינו ראש-ממשלה, רבינו לא קיבל אותו. לא, חסידי ברסלב אומרים כסף לא כלום, לא צריכים כסף. וכבוד לא כלום לא צריכים כבוד, נו, מה, מה, צריכים כבוד? לא! כסף? לא! נו, אולי יבוא בערב ראש-השנה האחרון הם כולם יתביישו. הנשיא והממשלה כולם יתביישו, מה זה? איזה משיח זה? הוא לא רוצה להסתכל בפניהם!

אולי אצליח להכניס בירושלים
את האור של רבינו הקדוש:

(הוא הכין) לכל אחד מישראל כל התיקונים וכל הרפואות וכל הישועות בספריו הקדושים. וכל דיבור שלו הוא כל התורה וכל ישראל רק (להאמין) בה' וברבינו שזה העיקר הוא יכול להאיר בנו להכניס בנו אור התורה, אור כזה שלא היה מעולם, זה חדש לגמרי... לנסוע לירושלים, להכותל, אולי אצליח להכניס בירושלים את האור של רבינו הקדוש, זה אור חדש שעדיין לא נתגלה בעולם! לא אני אומר את זה, רבינו הקדוש גילה טיפה מן הים מזה. הכל שקר רק בכותל יש אמת, אבל זה הכל שקר, שקר מוחלט... הם פרסמו עצמם שהם צדיקים, הם רשעים הם כופרים הם לא יודעים את התורה לא יודעים כלל!... ללמוד ליד הכותל ללמוד כל השטח ספרי רבינו באמת, לא בשקר כמו השקרנים! (זה המקום הכי טוב בשביל ללמוד בכותל?) כן. שיהיה אור גדול ירושלים שיתגלה רבינו הקדוש! ה' יתברך עשה עימי פלאות, אני הייתי בידם ועכשיו אני ברוך ה' יצאתי לגמרי מהשקר ברוך ה', ניסים ונפלאות כאלה, אורות פלאות כאלה לא היה עדיין בעולם, וזה יאיר לכל העולם, וכל העולם ישליכו את כל השטותים, כל הכסף וכל הכבוד! כל השקר יתבטל ויהיה, ויתגלה רק האמת. וזה יהיה עולם חדש, עולם אמת לא עולם השקר, יתגלה אור רבינו בעולם אז יהיה עולם אחר לגמרי, עולם חדש, העיקר רק רבינו הקדוש, זה צריך להאיר לכל העולם לכל ישראל. כל שזה

עדיין לא מתגלה, לא כלום, אין לנו כלום... אור רבינו הקדוש זה אור חדש לגמרי שלא היה מעולם, שהוא יכול לעזור לנו לתקן אותנו לחדש אותנו. זה צריך להאיר בכל העולם ומרוקן וכולם צריכים להתבטל לגמרי! ענין רבינו שיתגלה אור רבינו הקדוש הוא היה בעולם ולא נתגלה, אבל ההתגלות יהיה! צריך להיות חדש לגמרי רבינו הקדוש הוא כל התורה כל האמת והשקרנים יתבטלו לגמרי! יש שקר גדול, יתגלה האמת בעולם והשקר יפול לגמרי! זה צריך ליפול וליפול וליפול! לגמרי! כולם יודעים שהשקר מתגלה. מדברים ענינים פלאים נעלמים לגמרי הוא יבוא בקרוב... כן השקר יפול יפול יפול והאמת יאיר, יאיר, ויאיר בכל העולם הוא פה עימנו... יתגלה "הזוהר" "והתיקונים" ור' שמעון ורבינו "ליקוטי מוהר"ן". עכשיו הגאולה השלימה, כל דיבור הוא אור נעלם שהיה נעלם לגמרי ועכשיו מתחיל להאיר!

לציון של רבינו באומן, יבוא הגואל!

רבינו מגלה, שהוא השיר הזה שיהפך כל העולם לה' יתברך גַּנְחָמְן גַּנְחָמְן מאומן! הפתק! והפתק הזה הוא גַּנְחָ, זה ענין סוד, שהיה סוד מכל העולם, שום, שום נברא לא ידעו מזה הסוד גַּנְחָ, ופה בפתק הוא גילה, הוא גילה מי זה רבי נחמן, מי זה ברסלב! מי זה ר' נחמן! גַּנְחָ, עם נקודות. גַּנְחָ גַּנְחָ גַּנְחָמְן מאומן, אוי אוי אוי, זה גם-כן נס מה שאנחנו לא משתגעים מגודל השמחה שיש! שהיה צריך להיות לנו! זה נס זה מה שיש לנו עכשיו בדור החושך הזה, היינו צריכים כולנו ללכת בכל, בכל מקום עם ריקודים ושמחה! (כולם שרואים את הפתק ולא שמעו, הם שואלים: "מה זה? מה זה?" "כן?! זה רק התחלה! זה עוד לא, אוי! מה שהיה נעשה מזה! כן זה כל אחד יכול לענות את זה, זה רבינו מגלה שהוא השיר הזה שיהפך כל העולם להשם יתברך לתורה. גַּנְחָ, פשוט, כפול, משולש, מרובע, גַּנְחָ פתח, גַּנְחָ גַּנְחָ גַּנְחָמְן מאומן. וגם-כן מאומן זה בלתי רגיל, העולם יודעים ברסלב, ובפתק כתוב מאומן, זה הפירוש שהוא נכתב ונחתם באומן! אלי! (רבי ישראל... "בא לציון גאול") לציון של רבינו באומן, יבוא הגואל! גם כן

מאומן! זה המקום שהוא נמצא שמה, כן. ורבינו הקדוש, הוא ראה שהם דואגים, הוא היה לפני ההסתלקות, אז היו דואגים, מה? מה נעשה? מי? מי יתן לנו חיים? מי ירחם עלינו? מי יגלה, מי ירפא אותנו? מה יהיה מאיתנו? אז אמר רבינו... הם היו דואגים מאוד, אז אמר רבינו: "מה אתם דואגים, כשאני הולך לפניכם אתם דואגים?" וגם אמר כמה שיחות על זה, "אם אתם תהיו ביחד אני אהיה אתכם!" אז מה דואגים? אז הוא איתנו! אם אנחנו נותנים לבינו לתורה ולהאמת, לאור האמת אז אנחנו ענין אחר, נעשים ענין אחר לגמרי, מן העולם! כל העולם משוקעים בהבלי עולם הזה, כל העולם מקטן עד גדול! כולם מחפשים לחיות בשביל הבנים, בשביל הבני בנים, כל אחד, רק רוצה לחטוף כל העולם לעצמו, כל הכבוד וכל הגדולה. אוי ווי! הוא בכל העולם! ורבינו הקדוש הוא יחיד בעולם! רב נתן אמר: "העולם משוגע ואני, רק אני הכרתי אחד נורמלי!" הוא היפך מכל החילונים ולהיפך מכל החסידים ולהיפך מכל העולם! והוא מנצח את כולם!

השתיקה שלו, של הבעטליר? יתרץ על כל הקשיות!

הוא נותן שתיקה אחת הוא כובש כל העולם. השתיקה, השתיקה! מה זה השתיקה שלו, של הבעטליר יתרץ על כל הקשיות! שחולקים עליו ושואלים קשיות, "מה זה? מה זה? היה הבעל שם טוב הקדוש והאר"י הקדוש וכל, כל הצדיקים! מה רק? רק מה?! ומשה רבינו? מה זה...?" אוי ווי! וגם בין אנשי שלומינו לא ידעו כולם הסוד, לא כולם זכו, רק לכל אחד "כפי דמשער בלביה" כפי המסירות נפש, כפי הרצון. אוי ווי! אני... ה' יתברך ירחם עלי, אוי, אני גרמתי לי, בעוונותי, גרמתי, גרמתי הכל בעוונותי מה שאני סובל על העיניים, מה שאני לא רואה זה עונש מן השמים, זה עונש גדול! זה כל החיות שלנו, הוא רבינו הקדוש, "הליקוטי תפילות" והליקוטי מוהר"ן "והליקוטי הלכות" מה שיש לנו! זה יהיה חתונה יפה! כן. אבל אנחנו צריכים, צריכים לשים לבנו במסירת נפש רק לרבינו! להיות נורמלים כמו שהוא נורמלי! ולא להשגיח על העולם, יש לו טעינה בכיס ונותן! זה

הלמדן! טענה! טענה! זה זכות גדול וענין פלא גדול שאני זכיתי להכיר את רבי ישראל, כמה שזכיתי זה טוב! הוא היה נעלם גם ממני! הוא היה נעלם! אנשי רבינו היו נעלמים, כן! כמו רבינו! הוא נעלם מכל העולם והוא נותן שתיקה אחת על כל מה שמדברים עליו ושואלים עליו קשיות הוא נותן שתיקה אחת והוא תירוץ על הכל, על כל הקשיות! הוא מזהיר מאד על ראש השנה להיות אצלו, וגם רבינו הקדוש אומר, מה שאני מזהיר מאד על ראש השנה, שיהיו כולם על ראש השנה אצל רבינו, מה ששום צדיק לא הקפיד, יש יום כיפור, סוכות אבל לא, דוקא, דוקא ראש השנה? רק רבינו הקדוש! "ועיקר כל הענין שלי הוא ראש השנה!" הוא מפרנס כל העולם, הוא ראש השנה הוא עוסק מה שהוא עוסק איתנו ועם כל ישראל! מה שיש לו עסק איתנו עם חולים כאלה? מובא "בסיפורי מעשיות" הבעטליר האחרון הבעטליר השישי מה שהוא התפאר, כן. הוא... הבת מלכה, מלך האכזר הוא ראה שהיא תהרוג אותו, אז לא ידע מה לעשות? לגרש אותה? אז היא תבוא למלך אחר ויותר בסכנה היא יכולה להרוג אותו, כן! ואם להחזיק לחיות איתה? הוא מפחד היא תהרוג אותו! מה לעשות? עם (הבת מלכה?) אז הוא אמר צריכים... הוא הלך עם חיילים, אמרו לו שהוא מסתובב אצל הנהר אצל המים, אז הוא הלך עם החיילים שלו, כן. לירות אותה יהיה מה שיהיה! אז ירו בו כל המיני חיצים, כל המיני רעל, יוא! היא נפלה חלשות... והבעטליר אמר "ואני רופא אותה..." ורבינו הקדוש אמר אז המעשה הזו... הוא מדבר רבי נתן שהמעשה הזו התנועות של רבינו מה שעשה? התנועות עם העינים והידיים זה פלא כזה שאין בעולם כמו המעשה הזו מה שרבינו הקדוש רימז... וזה הפתק הסודי זהו רמזים לסיפור של הבטלר'ס הששי של "הסיפורי מעשיות" זה הפתק זהו רמזים, זהו רמז שהעיקר הוא רבינו! העיקר הוא רבינו! הוא השיר הזה שיתגלה לעתיד הוא רבינו גַּנְחָן גַּנְחָן מאומן, זה סוד מכל העולמות! כל העולמות כולם ידעו שרבינו הקדוש הוא גאון כזה שאין דוגמתו! הוא היה בארץ ישראל והיה תלמידי הבעל שם טוב גדולי תורה, גאוני, גאוני ארץ, גאונים קדושים והם גמרו את הש"ס, הם היו תמיד עוסקים בתורה ובמצוות, בתורה ומעשים טובים, אז הם גמרו כולם, היו

גאונים גמרו את כל הש"ס בקיאים בש"ס בכל מקום לא נעלם! (נעלם מהם) איזה רש"י, אז כולם "זה מפה... זה מפה... זה מפה?"! רבינו הקדוש היה ביניהם ולא אמר כלום, אז הם הבינו שהוא עושה שתיקה, מהשתיקה שלו, (הבינו) שהוא יודע, אז הם בקשו ממנו שהוא יגיד להם איפה הרש"י, אז הוא אמר להם גמרא זבחים, מי יודע גמרא זבחים? מי? זבחים מנחות, זה בנין הבית, זה על קרבנות, בדף זה וזה נמצא! "איך ידעת?" הם היו כולם בדכאון "איך אנחנו? דברתי כל השעות, מדוע אני לא יודע איפה הרש"י?" אף אחד מהם, לא ידע וזה אמר פה, וזה (אמר פה) ורבינו הקדוש היה שותק, אז הם הבינו שהוא מצחק מכולם והוא יודע! אז ביקשו ממנו שיגיד להם ואמר להם! זה אור כזה שהוא הוא כובש כל העולם! הוא מהפך כל העולם! השיחה, רק השיחה הזו מה שאמר רבינו! דוד המלך אמר, "גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר!" מה אתה רוצה יותר מזה? ורבינו הקדוש אמר שיחה בזה הלשון, "גדול ה' ואין יודעים כלום!" אפילו הענין שלכם מה שאתם, מה שנעשה איתכם? אבל יש ענין שנתהפך הכל לטובה! הוא, הוא מחזק אותנו, כמו שאתם "גדול ה' ואין יודעים כלל!" הצדיק הוא יודע! אנחנו צריכים למסור נפשינו על כל רגע, שנכניס בנו את כל הדיבורים של רבינו! "השיחות הר"ן" "והליקוטי מוהר"ן" "וליקוטי תפילות" אם היינו בקיאים בזה כמו שצריכים, אז היינו יכולים לעזור לכל העולם! אם כל נפש ישראל, הם היו מתוועדים, היינו אומרים להם "ליקוטי מוהר"ן" כבר יש הכל, בתורה הזו בכל דיבור שגילה רבינו. "בחיי מוהר"ן" זה הכל נעלם וסתום, רבינו הקדוש גילה רק איזה טיפה מן היס.אוי אוי אוי, אני, אני ואנחנו אנחנו היינו צריכים למסור נפשינו לקיים להכניס בלבינו כל דברי רבינו "בשיחות הר"ן" "ובליקוטי מוהר"ן" "ובספורי מעשיות" והשיחות, איפה אנחנו? מה אתם ישנים? יש לי, יש תורה כזו, התורה "אזמרה לאלוקי בעודי" יכול להחזיר כל העולם לה' יתברך, "אזמרה לאלוקי בעודי ועוד מעט ואין רשע" על כל פנים זה ענין שאנחנו היינו צריכים להיות ענין אחר מכל העולם! אנחנו זה ענין אחר. רבינו הקדוש מנקה אותנו מכל הטומאות, מכל העבירות, מכל הלכלוכים, מה? איזה עבודה יש לו איתנו? לעסוק

איתנו? חולים כאלה שאין... שלא היינו יכולים להגיע לשום תיקון, לשום רפואה, זה מיאוש! אבל רבינו הקדוש גילה "אין שום יאוש בעולם כלל!" מדוע הוא גילה את זה "אין שום יאוש בעולם כלל?" "כשאני פה, כשיש לכם אותי, אז אין שום יאוש בעולם!" אבל חסד-שלום, אבל כשאתם לא מקבלים את זה כמו שצריכים, אז לא טוב, אז אנחנו צריכים (לקבל את זה כמו שצריכים), אוי, אשרינו שזכינו בחושך הזה ובהסתרה כזו, אנחנו יודעים מענין רבינו שהוא, כן, יכול לתקן אותנו. אנחנו... הבעל דבר נתן, ירה בנו כל מיני רעל, כל מיני כדורים והיא נפלה חלשות, חלשות "ואני רופא אותה" מה זה?! כל היום?! היום אנחנו מכינים עצמינו, לעשות בתים, ה' ירחם עלינו, רבינו הקדוש מצא אפילו בתכלית השקר איזה טוב, הוא אמר ברוך ה' שהם השקרנים האדמוריים, הם יהודים, משהו יהודים, הם מנהיגים עם פיאות, אם... מה היינו עושים? כן, אוי! אבל השקר?!...

הענין של ראש השנה במירון:

זה פלא כזה איך הוא יכול ללחום כנגד כל האדמוריים, כנגד כל העולם, רואים שהוא מצחק מכולם הוא עשה את רבי נתן וכל אנשיו וכן בכל דור ודור מי שזוכה לידע טיפה מן הים ולידע מרבינו זה נס, נס ופלא. אוי! ראיתי את רבי ישראל היה אחד בעולם, רבינו הקדוש היה לו את רבי ישראל קרדונר בארץ ישראל, אבל אף-על-פי-כן גם ר' ישראל עוד לא... כן. כן. אבל ראיתי מה שראיתי, מה, מה שהוא זכה הוא עמד גם-כן כמו רבינו, הוא נגד כל העולם, הוא שיחק מכולם, הוא היה מדבר לכל אחד. כן. אבל בלבד מה שהיה? מה שזכה לידע? בלבד! וגם הענין של ראש השנה במירון, אני חושב שבזמן הקודם לפני מירון, היה בצפת, אנשי רבינו אנשי ר' נתן הם היו כל העולם, ידעו שזה ברסלב, שזה חסידי ברסלב, הם כנראה שהם היו בצפת ראש השנה, רק רבי ישראל ורבי ישראל מגודל, הוא מגודל החיות שלו שהיה לו ממירון "זוהר הקדוש", הוא רצה להיות בראש השנה במירון, אבל העיקר הוא רק רבינו! הזוהר ורבי שמעון, הרשב"י לא אמר שצריכים להיות אצלו על ראש השנה, "מה אתה בא? אני אמרתי לך תבוא אלי על ראש

השנה? יש מי שאמר לך אצלו! זה אמר רק רבינו הקדוש! "אוי ווי, מה שיש בזה...."

הניגון של ראש השנה:

זכיתי לשמוע הפעם הראשון זה הניגון, זה הניגון של ראש השנה, זה הראשון! "כאדירי אמונה" "ה' מלך, ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד" אמונה, מה שזה! מה שזה! זה המפתח של כל הראש השנה! זה פותח כל השערים! כל ה... וכן כל התנועות של ראש השנה של התפילה, כל הנוסח שלנו כל הניגון שלנו, מה שהיה בראש השנה? [רבי ישראל שר] זה הניגון? של "ארשת שפתינו" היה כמו כשהחזן עמד לפני ה' יתברך וטען איתו בהפנים ובהידים. כן! כמו תינוק, כמו ילד קטן, הקול שלו והכל, [רבי ישראל שר] (רבי ישראל? זה לא הניגון, "מעין עולם הבא") יוא, יוא, יוא. רבי ישראל זימר את זה "מעין עולם הבא יום שבת מנוחה"! עוד פעם "מעין עולם הבא..." "מעין עולם הבא..." אבל זה יכול ללכת להפרד ממנו יום שבת מנוחה, שבת מנוחה? "כל המתענגים בה יזכו לרוב שמחה"! [רבי ישראל שר] ככה! זה רבי ישראל היה ככה מזמר, "יזכו לרוב שמחה, מחבלי משיח..." זה ניגון חזק, "מחבלי משיח" מחבלי משיח? מה זה חבלי משיח? כל התאוות וכל העולם, הבלי העולם (הזה), כן. "יוצלו לרוחה, פדותינו תצמיח פדותינו פדותינו..." הוא ביקש מה' יתברך "רחם, רחם, פדותינו, פדותינו... ונסו יגון ואנחה, פדותינו, פדותינו פדותינו..." הוא לא יכל, ללכת (מגודל נעימות הניגון במילים אלה, הוא נעצר שם הרבה זמן וזמר זה עלה... "תצמיח, ונסו יגון ואנחה" [רבי ישראל שר] פה שני ניגונים, עשה רב ישראל פעמיים, אחד לנשמה צדקה, ואחד לגוף לחברם יחד, להמתיקם... מרבינו ורבי ישראל חיבר אותם, טעם כזה! טעם כזה! מה שכל העולם לא יודעים מי חייבם! קדושה כזו ומי ששומע הניגון נעשה ענין אחר, רק לשמוע הניגון, זה שרו (זה ניגנו זימרו) בראש השנה ואלולי אני, אלולי אני זכיתי לראות איזה ניצוץ, מה ראיתי! מה! אוי! אוי! הייתי זוכה להכיר אותם

ולטעום מאור שלהם? מה זה? אור ש... חדש, שלא היה מעולם, נתגלה בעולם, שכל, כל הגאולה, כבר ישנו בעולם, ומי שרוצה יכול לזכות בזה, תלוי אך ורק בזה, ילמדו ספריו, לקיים! אז יהיה הגאולה השלימה, כן!

רבינו הקדוש כבר גילה הכל להגאולה האמיתית!

רבינו הקדוש, כבר גילה הכל, הכל, להגאולה האמיתית, האחרונה! רבינו הקדוש כבר גילה הכל, כל תורה, כל דיבור שלו, הוא כל התורה כולה, וזה כל עיקר חיותנו. וכל עיקר חיות כל ישראל, יש לו ענין, ראש השנה! בהשלושה חדשים, אם רבינו הקדוש רוצה? אז לא צריכים שום פעולה, הוא כולל משיח והכל, רבינו הקדוש, הוא הכל! הגאולה! כבר קרוב שנים ועכשיו? מגיע זמן האחרון, יגיע (הזמן, יגיע הזמן) מי יודע? אולי הוא רצון רבינו, להיות על ראש השנה, כמו שהיה, אני יודע, שזה נחוץ מאד שיבוא רבינו הקדוש... אולי רצונו, שנבוא לאומן? כמו שהיה? אינני יודע! מי יודע? אנחנו לא יודעים!

איזה צדיק אמר את זה, אם לא משיח?

אני נהר המטהר מכל הכתמים! מי? איזה צדיק אמר את זה, אם לא משיח? מי? מי? מי? אף אחד, בכל הש"ס, לא היה תנא, צדיק אחד, שיגיד דיבורים (כאלה) של... הדיבורים כמו רבינו והוא אמר, "ר' שמעון, הוא ע"ר וקדיש מן שמיא נ'חית... ועכשיו... יש נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה..." הוא כבר הכין לנו, כל הרפואות וכל הישועות, כל הרפואות, הכל! הכל! אולי רצון רבינו, שיהיה כמו שהיה? שיהיה ראש השנה באומן ואם זה צריך להגאולה אז זה הגאולה! רבינו הקדוש הוא הגאולה! "הליקוטי מוהר"ן" זה הגאולה! "הליקוטי הלכות" זה הגאולה! רבינו הקדוש, קדוש וגאון כזה וחכם כזה ואמת כזה, הכל לנו, לתקן אותנו, לחדש אותנו, קדוש וגאון כזה וחכם כזה ואמת כזה עוד לא היה בעולם! צריך לכל זה, שאנחנו נהיה צריכים, לכל התורות שלו, לכל החידושים שלו. לכל תורה שלו.

כמה שאנחנו יודעים, אינו כטיפה מן הים :

אם הוא היה רוצה ארץ ישראל? היו מביאים אותו... היה מביאים אותו על אירון, כן. אולי? (הוא רוצה כמו שהיה, באומן? צריכים לעשות הכל כמו שהוא רוצה) כל החכמים, יפלו ויתביישו, מפני רבינו, מפני החכמות שלו, מפני... (מפניו) כל העולם יתביישו, הוא כל התורה וכל החכמה וכל הכל, כל הרפואות וכל הכל, בית המקדש והכל, הוא אצלו! (הוא כבש?) כן! הוא הכל, אצלו קודשי קדשים, אבן שתיה, הכל אצלו! הוא עולה על הכל! כמה שאנחנו יודעים, אינו כטיפה מן הים, מענין גדולתו של רבינו... הכל, לא בא בחשבון, לא כלום, נגד גדולתו! הבעל שם טוב הקדוש, הוא זכה, שהביא את רבינו בעולם... אני מקוה מה' יתברך, שיהיה נעשה, עינינים פלאים, ר' נתן? קם עליו כל העולם ואמרו שצריכים להרגו והוא צחק כנגד כולם! רבינו הקדוש ותלמידו הקדוש ר' נתן, הם מצחקים מכל העולם! הוא היה בארץ ישראל וכבש ארץ ישראל מיד הגוים! כבש ארץ ישראל בשבילנו! בשביל לתקן אותנו! (זה כיבוש אחר?) בודאי! רבינו הקדוש ורבי נתן, מצחקים מכל העולם! (ואתם גם כן?) לא, חוץ ממני, (גם אתם צוחקים מכל העולם?)

הגוים מקבלים מכות:

הגוים מקבלים מכות. (כל יום, יש להם, מכות חדשות) כל יום? (מכות חדשות) מכות? כן. (רבינו מטפל בהם, סבא...) פחד גדול! כי ממש, היה פחד, שיחרב כל העולם, בגלל, הוא אמר [ערפת], הוא מתחרט... ירושלים הוא רק ליהודים! נעשה קצת, יותר טוב לא הרגשתם? (ידענו שהוא היה צריך לבוא, ובדרך נס, הוא לא בא) לא באו? (לירושלים) לא? (לא הצליח) לא הצליח? לא נתנו לו רשות? (פתאום, הוא לא היה, יכול לדבר, גם בירושלים, זה עשה, רעש גדול, והפגנות, אז הממשלה פחד) כן? עכשיו הוא חוץ לירושלים... והוא הסכים שירושלים, כולו ליהודים?

(לא. אני לא יודע) אני, אני ראיתי את זה. היה חורבן העולם, כי היה רעידת אדמה, כמעט כל העולם! ונפל פחד גדול, על כל הגוים ואמר "ירושלים, רק ליהודים! לרבינו!"... (סבא? אמרו ביט' באב, כוכב אחד גדול, נכנס בכוכב אחד גדול, וכולם מפחדים, אומרים שזה, יכול לעשות, בעיות גדולות, פה בארץ, על כל הכדור) הוא אמר, ירושלים רק ליהודים, נעשה קצת שקט, אני הייתי, רעב מאד, וברוך ה', עכשיו יותר טוב... הוא אמר, "שירושלים, חצי ליהודים בית המקדש וגם הכל חצי ליהודים וחצי לערבים..." אז נעשה רעש גדול, ורעידת אדמה ו... כמו הכל יחרב, אז הוא אמר, "לא לא. ירושלים רק ליהודים, אז נעשה קצת יותר (טוב), חוץ מן הארץ! (חוץ לארץ), זה של הגוי, הגוי הגדול, של הגוים... (אני לא יודע? יכול להיות, שהוא עוד פה בארץ)

לשחד אותם...

אה? אה? לא יודעים? השרים? (הם לא רוצים) גם ה... (הצדיק) במירון? מסכימה על זה? (אולי אפשר לנסות, לבקש רשיון?) אה? אה? בבית הכנסת? (בשנה שעברה, היינו שמים, בתוך הבית הכנסת) לא נתנו למכור? (השנה לא נותנים, הם משתמשים בכח) כן? אנחנו?... (הם משתמשים בכח, אולי גם אנחנו, צריכים?) הלוואי, אל תעשה עצמך הרבה, לא, רק לפעמים. שלא יחשבו שאתה עושה עצמך כמו משוגע הם רואים, שיש משוגעים הרבה, שצועקים בתפילה, אם כן, לא יתנו לך, הם צריכים... לשחד אותם... (שיתנו למכור ספרים! ושיתנו לנו לעלות לארץ, שוחד לגויים!) הוא צועק בתפלה... כך אמר, רבינו הקדוש....

מה צריכים לעשות?

רבינו הקדוש, גילה את זה, נְחֻמָּה נְחֻמָּה מְאֹמָן. נְחֻמָּה נְחֻמָּה נְחֻמָּה מְאֹמָן בעולם, ראו מזה, מן השם של רבינו, מִן נְחָ, ראו נסים הרבה, כן. (איזה

ניסים?) חולים שאין להם שום רפואה, שאמרו נְנִי, נעשה להם רפואה, כן. זה כל הישועות! (רפואה לנפש, או רפואה לגוף?) לגוף ולנפש ולכל, (רבי ישראל? מה צריך לעשות, לעצמות של רבינו, הקבר...) לא יודעים... (אבל צריך, שיבוא רבינו פה בארץ?) אם היה רבינו רוצה לארץ, היה מסכימים כל הממשלה, בעולם היה מקבלים אותו בהשמחה, נו נראה, (אבל צריך לעזור לש., בשביל זה?) ש. כלום! מה? מה זה, ש. (הוא מתעסק בזה...) אה? (אבל, רבינו רוצה לבוא לפה? או לשאר באומן? אתה יודע?) אין לי כח!... איך אני חיי? אי אפשר להגיד, זה למעלה מן הטבע, אי־אפשר להגיד! מתנגדים, הכופרים! אין להם שום מקום, לקחו מהם הבית־הכנסת והספרים והם בחושך! בחושך גדול... רב אלפנדר, אלפנדר שמעת? הוא היה גאון הדור, הוא ביקש בעדי, לתת לי, לחם לאכול, אז אמרו לו: "לא! הוא (לא) אנחנו לא ניתן לו כלום! כי הוא לומד ספרי ברסלב" סבלו כל (המשפחה, כל הילדים, והיה) רעב גדול, לא היה לי, לחם לתת להם, לחם לחם... בשביל כל הזקנים, שלמעלה משבעים שנה, אין להם כסף? בבית לא לחם ולא בגד ולא נעל, כלום לא היה בבית! אז נחמתי את עצמי, הילדים שלי רוצים גם־כן בספרי רבינו, אז יהיה איך שיהיה, לפחות ניצולו מדין שריפה... ככה כתוב "בספר המידות" כזה ניחמתי את עצמי בה' יתברך. סוד כזה, עוד לא היה מיום בריאת העולם, לא היה, דבר כזה עדיין לא היה... אנחנו קבלנו אותו, זה כמו תורה שבעל פה והיה צדיקים הרבה, אבל רבינו. (זה ענין) פלא כזה, עוד לא היה בעולם, היה כבר משה רבינו וכל הצדיקים, אברהם, יצחק, יעקב, אבל רבינו? רבי נתן, היה ישב פעם בהסוכה שלו והוא היה גאון, הוא ידע, השמות של כל הצדיקים, הוא התחיל לחשוב, מתחילה אברהם, יצחק, יעקב, משה רבינו, וגם כולם זה היה חידוש כזה והוא גילה, גילה זה וזה, אבל רבינו? את כולם אמר! אבל רבינו? בהסוכה שלו, אבל רבינו? אבל רבינו זהו, יש פלא כזה! אבל רבינו? הוא? נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה! "ועכשיו! יש נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה..." אבל רבינו הוא חידוש כזה! אבל רבינו, אבל רבינו זה היה, חידוש כזה, שהוא גילה, פלאות כאלה, אבל רבינו? הוא יתקן אותנו ואת כל כל הפושעים, כל

הרשעים, ככה הוא אמר, לא אנחנו. יתקן יתקן ויתקן, חדש! יש דברים שאי אפשר לתקן. אבל הוא, עושה חדש! הוא חדש לגמרי, בכל רגע, הוא חדש ועושה אותנו חדש! איך יודעים השכנים? הם שמעו!... "גדולתינו ותפארתינו... גדולתינו ותפארתינו" זה היה "גדולתינו ותפארתינו" רבינו ורב נתן. "גדולתינו ותפארתינו" זה רבינו ורב נתן, אבל העיקר הוא רק רבינו! רבי נתן הוא זכה, לראות ולהשיג את רבינו יותר מכל העולם, יותר מכולם, מכל התלמידים, מכל העולם, הוא זכה להמשיך, אור רבינו בעולם, זה עולה על הכל, זה זכות כזה, שאין לתאר ואין לשער, הוא זכה לעולמי עד, ולנצח נצחים! רב נתן, "אני ונתן מצחקים מכל העולם!" אוי, רבי נתן, הוא היה־גאון והוא ידע את כל הצדיקים הקדושים האמיתיים, הוא אמר, זה היה כך וזה היה חידוש כזה, אבל רבינו, ניסים שהוא היה חי, בעולם הזה, שהוא היה חי, ניסים נפלאים, נוראים!

נזכר בהפתק שאני יש לי ידיעות
בענין של ראש השנה, יותר מכל העולם:

"פ־צ" זה ענין ראש השנה של רבינו, נזכר בהפתק שאני יש לי ידיעות בענין ראש השנה, של ראש השנה, יותר מכל העולם "ומלא וגדיש מקו לקו (פצפציה-*)" זה ראש השנה... המלאך הממונה על התקיעות, על תקיעת שופר... כן

עצה, רפואה, סגולה:

שלא לעשות שום דבר לקרב או לרחק:

איך לקחת ולהוציא הרוח חיים, הוא... בעצמו לא צריכים להגיד לו, אלה שרוצים לקבל איזה דברים מהנפטר, הם חוששים... הם חושבים איך לקבר אותו מהר, אבל הוא לא ממהר, הוא בזמן שבא להתלבשות אז טוב, אז לא טוב לא צריכים לשום דבר, ואם לא יוצא... עוד לא בא הזמן... (צריכים להזהר) שלא לעשות שום דבר לקרב או לרחק, לא, רק כמו שהוא, (אם אי אפשר לרחק או לקרב למה צריך לשמור?) אתה רוצה להגיד להפך מה שכתוב! כל שיש בו (רוח חיים) הוא אחראי שמה, ואסור לעשות שום פעולת, לעזוב אותו עד שיבא הזמן הנכון, האחרון הנכון, לא לעשות שום פעולות שיצא או שלא יצא, כי זה חסדי ה' יתברך כל רגע (של) חיים, אסור לעשות שום פעולות! מה שזה לחיות פה עוד רגע! עוד רגע, מה זה? אין לנו שום השגה! שום תפיסה! איך דבר קדוש נמצא בעולם, כל איזה... הוא קדוש כמו הציון, כל הסביבה הוא קודש קדשים זה הכל קדוש כמו הציון הקדוש והבית הכנסת מקום (קדוש)... שמעתי שנים רבות שהמקום הזה קודש קדשים, לא משיגין ולא יודעים כלל מה זה קדשי קדשים, ר' שמעון ובנו ר' אלעזר, אנחנו זוכים להיות על ידם... חברא קדישא חברא קדישא רוצה לאכול איזה דבר שכבר... לאט לאט... הרוח יוצא לבדו לא בפעולת לא בשום פעולות, כן, אסור וזה רציחה זה רציחת הנפש, רגע אחת מן ה' יתברך, מן התורה כל זמן שהנשמה בקרבי צריכים להיות מקושר לה' יתברך לתורה... והחברא קדישא הוא פרנסה שלו... לא אכלתי? יוא, אם גם לילה לא אוכל, קרוב למות, נו, והם רוצים להישתחרר אז עושים כל מיני, כל

מיני פעולות או למהר או לאחר לפי הפרנסה... (סבא אתה יכול לברך את הבן שלי?) אני לא אכלתי מזמן, אז אני צריך לאכול ולא נותנים אז מתים! לא כל זמן שיש חיים, חיים ה' יתברך נותן חיים, והרוח הוא פה בקרבי צריך לתת לו הכל מה שהוא רוצה! נראה (סבא סבא) אה? (אתה יכול לברך את הבן שלי הוא לא מרגיש טוב?) ה' יתברך ירחם על כל ישראל על כל החולים והכאבים שירפא אותם, את כל אחד מכל צרותיו... לא נותן להם לא למות ולא לחיות מה זה שהם רוצים החברא קדישא? אם הוא לא מצליח הוא לא טוב, הוא לא טוב צריכים אחר, הם צריכים להחליף, נו, תביא ביום ולילה נראה נראה מה שיביא... תשב על ידי ותשמור אותי שאוכל... בזמנו כשרואים אותי... נותנים לו לאכול, מה חשוב מה להביא לתולעים? בשביל מה? אבל כל רגע שחיים בעולם הזה באמונה באמת... לא עושים שום דבר, יבוא הזמן אסור לעשות פעולת, פעולות למהר או לאחר אסור! "זה פרנסה, זמן רב שלנו! מתי יהיה? אין לנו כח בכלל לחכות!" לקצר או לארך? לא... כל זמן שדורשים, רוצים לאכול צריכים לתת לאכול, לא שימות, אסור! סובלים מזה מאד! מכל רגע! אבל החברא קדישא הם רוצים לפטר מהר הם צריכים לישון! רוב העולם לא, לא יודעים מזה וסומכים על ניסים מה' יתברך... אה! אבל הם לא משגיחים על... אנשי החברא קדישא לא... כל זמן שהוא רוצה לאכול צריכים לתת לו, לא להביא... להרוג אותו כל זמן שהוא חי צריך לאכול ולישתות ולישון ולנוח, כן, אבל לא לעשות פעולות שימות או שיחיה, החברא קדישא, אם אני רוצה מרק, בשר טוב, תחכה פה ויביאו לך, כן, רבינו הקדוש הוא קורא לרופאים רוצחים!...

בלי כישוף?

אני שאלתי את הרופא אם הוא יודע כישוף, והוא לא, הוא לא יודע כישוף, נו, אז איך השיניים נעשו טוב? בלי כישוף? אם הוא יכול לעשות שיניים טובים אז אולי הוא יודע כישוף? הרופא כנראה שהוא יודע כישוף. הוא עשה שיניים טובים מאד! הוא יכול ללכת הביתה הוא עשה שיניים טוב, ברוך ה'!

דוקטור דוד:

אני, היה לי כויה גדולה ונוכרתי, אז עשיתי תמצית של תה ונתתי את היד כולו לתוך התמצית ונעשה בריאה, ונעשה בריא. כי אני שמעתי מאחי זלמן הדבר הזה, אז בלי רופאים עשיתי תמצית ונתתי את היד לתוך התמצית ונעשה בריאה, כן נעשה בריא, חבל, חבל לא צריך לא ניתוח ולא שום דבר, רק תמצית. יהיה להם רפואה תיכף! אולי אוכל, אולי נסעה לבית החולים הדסה ואני אספר לרופא (עכשיו זה לילה מחר אולי, אפשר להתקשר בינתיים, אפשר להתקשר בטלפון) בטלפון? כן, טוב... בשמי, אני האבא של ציפורה, כולם מכירים אותה. היא היתה הסגן של שטרנברג, שטרנברג היתה המנהלת של מחלקת הניתוחים. כן, שטרנברג מכירה את ציפורה. כן, אולי תעשה טלפון לשטרנברג, (עד היום היא עובדת שם?) מי? (שטרנברג) לא, לא, היום היא לא היא כבר אחרי... אבל כולם מכירים אותה. כל הרופאים וכולם מכירים את ציפורה, היא תתבייש היא תחשוב שאני כבר זקן וכבר לא יודע כלום. מה שאני מדבר אבל זה הדבר הוא רפואה מכויה תיכף ומיד הוא מרפא הוא מרפא לגמרי, את הלא טוב ואת הכויה ומה ש... פלאות, אפילו שזה כויה חזקה, כן, היה חזקה הוא היה הולך... בא האיש של דוקטור דוד, כן דוקטור דוד היה מומחה גדול לכויה. הוא היה רופא גדול, כן, הוא עבד בהדסה דוקטור דוד כן... וזלמן אחי היה האח שלו הוא סיפר המעשה, נו, יתחילו לעשות קומפרסים של ויסוצקי, אז תיכף היא תבריא, תספר להם שאני באתי בשביל (זה) לירושלים ואז היה לי... הייתי חלש ולא קיבלתי את הדבר. עכשיו יש כבר רופאים, מה יש להם להפסיד? יעשו קומפרסים. תיכף היא תבריא בלי שום ניתוח בלי שום... רק יעשו קומפרסים של ויסוצקי זה... של תמצית של ויסוצקי תיכף יראה הם ייראו פלאות כאלה, נו, תתחיל לדבר עם איזה אחות של הבית חולים ולספר לו המעשה בשמי, ואני מוכן לבוא שיבאו לקחת אותי להדסה. ואני אספר המעשה להרופא (אנחנו הולכים הולכים להתקשר בטלפון עכשיו) כן,

כן, כן, לך לך לצלצל לאיזה אחות לספר לו המעשה שאני באתי שני ימים, אני באתי פה והייתי חלש מאד, אבל עכשיו, יותר טוב, אני רוצה לדבר עם הרופא שהוא יעשה... יתחיל לעשות קומפרסים, אז תיכף יהיה שני לטובה וחיים, כן, אני באתי ומסרתי את נפשי בשביל החולה לספר לרופאים אבל אני פחדתי שהרופא לא... לא ירצה לשמוע כל הדבר הזה. אבל עכשיו הם רוצים לעשות ניתוח, במקום ניתוח יעשו קומפרסים של ויסוצקי אז יהיה... נעשה בריא תיכף, כן, אני בעצמי היה לי כויה ביד והיה לי יסורים גדולים כאבים גדולים, ושכחתי את המעשה של אחי. אז נזכרתי ועשיתי תמצית תה ונתתי את ידי לתוך התמצית ותיכף היה כמו שלא היה כויה, היה תכף, הם עשו קומפרסים היה... לתת את המקום לתת לתוך התמצית אז תכף... יהיה לה כאבים אבל היא תבריא, לך לדבר עם הדסה, עם אחות או מישהו שישמע המעשה ואני מוכן לבוא לספר להם. אני האבא של ציפורה, אני... הוא היה האח של דוקטור דוד ואני ראיתי, האח של זלמן אז שמעתי את המעשה, כן והחולה היה לו רפואה תכף ומיד, זה מרפא ומחדש הבשר מרפא ומחדש מרפא, מרפא הכויה תכף ומיד. יתחילו לעשות קומפרסים של תמצית ויסוצקי אז היא תהיה בריאה בלי ניתוח בלי שום רפואה רק זה ירפא תכף ומיד, נו, תדבר עם אחות עם מישהו בבית חולים הדסה ותספר לו המעשה ואני מוכן לבוא ולספר לו. במקום ניתוח יעשו לה קומפרסים של תמצית ויסוצקי, אני יכול לדבר איתם לספר להם המעשה מה ששמעתי מאחי זלמן וגם תגיד להם שאני האבא של ציפורה ואצלי היה מעשה שזלמן סיפר לי, המעשה שהיה חולה שדוקטור דוד הרופא ההכי גדול הוא אמר שאי אפשר לו לחיות אי אפשר לעשות כלום שהוא כבר מוכרח למות והרופא בא לראות, כן. הוא בא וראה שהחולה שוב בריא. אז הוא נבהל מאד ושאל לאחי מה? מי? איזה רופא היה בא? תגיד לי מי היה פה? איזה רופא? והוא סיפר לו המעשה שתמצית של ויסוצקי, של תמצית הוא תכף נעשה בריא הוא נעשה בריא. אני מוכן לספר מה ששמעתי מאחי זלמן. אחי זלמן הוא היה האח הגדול של דוקטור דוד והוא עשה קומפרסים והדוקטור בא בבוקר בא לראות החולים. הוא חשב שהוא כבר בקבר, הוא ראה שהוא החולה

נעשה בריא, הוא שאל לאחי זלמן: "מה עשית? מי? איזה רופא היה פה?" הוא סיפר, הוא סיפר לו שהוא עשה, הוא הרופא הוא עשה לו קומפרסים הוא כבר לאחר יאוש מה... אז הוא עשה קומפרסים של הרופא ונעשה לו... כן, אני מוכן לנסוע להדסה ולספר להם מה ששמעתי מאחי זלמן. אני מוכן למסור להם המעשה, המעשה שהוא נעשה בריא לאחר יאוש, הדוקטור דוד כל הרופאים יודעים שהוא היה רופא מומחה, רופא גדול הוא הוא מומחה בכויה הוא מומחה גדול בכויה. אז הוא כבר אמר שהוא מוכרח למות. אי אפשר לעשות כלום ובבוקר הוא בא לראות. הוא חשב שהוא כבר בבקר. הוא בא והוא ראה שהחולה כבר בריא, הוא אמר: "איזה רופא היה פה? מה עשית?" והוא סיפר לו שהוא עשה קומפרסים, קומפרסים של ויסוצקי ונעשה בריא כן (וזלמן מאיפה הוא ידע שזה הרפואה?) הוא שמע מרופא אחד והוא עשה את זה, אבל הוא כבר מת, זלמן הוא כבר מת, אני שמעתי מזלמן, כן, לך תדבר עם הרופא שאני מוכן לספר להם מה ששמעתי המעשה מאחי זלמן הוא היה האח הכי גדול האח הגדול של דוקטור דוד והוא עשה קומפרסים ודוקטור דוד בא לראות וחשב שהוא כבר מת, הוא בא, הוא ראה שהוא בריא, אז הוא שאל לו: "מה עשית? איזה רופא היה פה?" הוא סיפר לו שהוא עשה קומפרסים וכשאמר דוקטור דוד שהוא כבר אי אפשר לו לחיות כבר לאחר יאוש אז הוא עשה, הוא שמע מרופא שזה רפואה אז עשה, הוא עשה רפואה הוא עשה קומפרסים להחולה וזה נעשה. אז בבוקר כשבא דוקטור דוד וראה שהוא חי שהוא יותר טוב הרבה.... אני מוכן לנסוע לספר להם המעשה של אחי שסיפר לי את המעשה הזה אז היא תבריא תכף היא תבריא. זה מרפא מחדש אם יעשו קומפרסים אז תכף יהיה שינוי לטובה תכף יהיה רפואה. אל תעמוד! תלך ותדבר ותספר לגברת... למישהו/י מהדסה כן המעשה ואני מוכן שיבואו לקחת אותי מהמיטה להדסה לספר להם המעשה... למות כן היה לי כאבים ממש המוות ואי-אפשר לי לסבול, אז תיכף אני עשיתי הקומפרסים, אז תכף נעשה שינוי, שינוי לטובה וזה הבריא ובא הדוקטור ואמר "מה איזה רופא היה פה", אז סיפר לו אחי זלמן, אני שמעתי שאתה אמרת שהוא לאחר יאוש, מה? מה יש לי להפסיד? אז עשיתי

לו קומפרסים ונעשה בריא (ח. ד. הוא ידבר עם המשפחה של החולה) הם לא ישמעו ולא ירצו לשמוע אבל זה פיקוח נפש, אני רוצה לנסוע ולספר מה שקרה לי, אחי זלמן היה, היה דוד הוא בא בבוקר לבקר החולים ורואה שהחולה שהוא היה כבר לאחר יאוש הוא חי וקיים והוא יותר טוב, מה? אז הוא נבהל מאד! הוא שאל זלמן אחי "מה עשית? איזה רופא היה פה?" אז סיפר לו שאמר הרופא הוא שמע שהוא לאחר יאוש אז הוא עשה לו קומפרסים מתה, כן, תכף יהיה לה רפואה הוא לא יסבול כאבים. הכאבים ילכו הכאבים לגמרי... אבל אני לא... רוצה ללכת אני יש לי את האוטו שלי, רק נהג, יש נהגים בכל מקום יש נהגים אני אשלם רק נהג אני אשלם לנהג וילך לירושלים נלך לבית חולים הדסה עין כרם, אני אספר לרופאים את המעשה (הרופאים הם עושים עכשיו ניתוח) לא יעשו ניתוח אם יעשו ניתוח הוא ימות לא לעשות ניתוח זה תכף יתרפא אם יעשו ניתוח הוא ימות, יכולים אם יעשו לו קומפרסים אז תכף הוא יבריא ילכו הכאבים ויחיה, אני מוכן לנסוע עם האוטו ואני אשלם... אני יודע שהחולה תכף יבריא אני מוכן אני רוצה לנסוע לבית חולים הדסה ואני אספר להם את הענין שהיה, כולם מכירים את דוקטור דוד, הוא היה מומחה גדול לכייה, כן והוא נבהל מאד! מה זה?! הוא כבר היה לאחר יאוש ועכשיו הוא מצא אותו, הוא חי ושמח ואין לו כאבים. מה זה? הוא שאל את אחי זלמן "מה עשית? איזה רפואות?" הוא סיפר לו המעשה... חבל! חבל! חבל, יודעים מדבר כזה ולא עושים פירסום גדול, זה עושה רציחה, רציחה! אני נותן את האוטו אני נותן את הדלק אני אשלם להנהג רק להביא אותי לבית חולים הדסה, מה? יש נהגים! נהגים יש! רק כסף אין! יש לי אוטו ואני משלם על הדלק ואני משלם להנהג הכל... בריא לגמרי אפילו עכשיו לאחר ניתוח הכאבים תכף ילכו ויהיה נעשה בריא זה ירפא ויקח כל המחלה כל הכאבים, אני ראיתי את זה, כי אני היה לי כויה והכאבים היו נורא מאד ותכף נתתי את זה לתוך התמצית ונעשה טוב, אני אשלם לו, אשלם על הדלק, הכל! אני נותן האוטו ודלק והכל! רק שיביא אותי לבית חולים, אפילו עשו ניתוח, מי יודע אם לא קלקלו יותר? אבל קודם כל, זה מרפא כל הכאבים ויהיה נעשה בריא, אצל אהרן תביא

איזה נהג אני אשלם לו דלק הכל עלי... אני בן מאה ויותר (אתה זוכר את אביבה?) אני הייתי השדכן שלכם ואני עכשיו אני בן מאה בן מאה שנה ויותר יותר שלוש שנים אני לא רואה אותך... אני לא רואה אותך! איזה שנה נולדתי אני? (אני שמעתי שאתה היית אצל הרבי באומן?) הם הזמינו אותי באו בכל פעם אלי, יש לי רשיון בלי שום הזמנה, אני יש לי רשיון לבוא בכל זמן שאני רוצה, אני יכול לכנס לא צריך הזמנה, הנשיא חברי, מי זה... הוא אמר לי: "חבר אחד יש לי מכל החברים יש לי רק חבר אחד ישראל בער אודסר! בכל הכנסת הוא חבר שלי!" אני החבר הכי נבחר שלו אבל מי שרוצה לבוא אלי צריך הזמנה. יש בכל פעם שאתה רוצה צריך הזמנה. הוא אמר לכל הכנסת הוא החזיק אותי וצעק. הוא אמר יש לי חברים ואני החבר הכי נבחר שלו....

הוא סובל בשבילנו כדי לעשות אותנו איזה כלי לה' יתברך!

אם יתגיירו אז אפשר לקבל אותו, יתגיירו מהר "גמרתי ואגמור"! ... הם זרקו אבנים ור' נתן עשה ניגון מזה "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צידקינו" אני שכבתי פה, אני רוצה רק לישון, לישכב, לישון ולאכול ולישון זהו! זה עבודה שלי! (רבינו נתן לך פתק) אני לא מבין איך הוא לא משליך אותי לחוץ? "לך מימני!" אוי איזה עבודה איזה מסירות נפש הוא סובל בשבילנו כדי לעשות אותנו איזה כלי לה' יתברך!... אוי, ככה אני רוצה לישכב, לישכב ולנוח... תביא לי איזה דבר טוב לאכול אני רוצה רק לאכול ולישון! אתה לא יודע? "גדולתינו ותפארתינו יגלה משיח צידקינו" הוא היה ר' נתן ברח לאיזה יער רחוק והוא זימר לה' יתברך "גדולתינו ותפארתינו" על האבנים האלה, אבל משיח יגלה... ללמד לעמך תורה ומצוות, מה שיש כבר! רבינו הקדוש המשיך בעולם... יש... ונתן לנו "ליקוטי מוהר"ן" "וסיפורי מעשיות" "וליקוטי הלכות" "וליקוטי תפילות" הוא כבר ברא עולם חדש! עולם חדש, לא, לא זה העולם, עולם חדש של תורה ותפילה של עבודת ה'! אוי, אוי, אוי... [רבי ישראל שר הניגון "אתה נגלת"] "אתה נגלת

בענן כבודך על עם קדשך לדבר עימם...“ הניגון, הניגון הוא בא מגן־עדן, הניגון, ניגון כזה! “אתה נגלת” מיט דעם ניגון איז רבינו הקדוש, הוא יביא את עם ישראל לה' יתברך בניגון הזה, אה! עולם התיקון זה הניגון! זה עולם התיקון! אה!... (רבי ישראל נוצות) נוצות? (של אוז זה כתוב בספר המידות זה סגולה בשביל הריאות) כן? (מה צריך לעשות עם הנוצה בשביל הריאות?) לחלק לחולים....

התעוררות הלב:

אני חולה... אני משונה אבל צריכים לעשות... והתעוררות הלב לדבר עם ה'! כל דיבור שלו, מה שהוא מלמד אותנו ושגילה לנו צריכים בפשיטות לקיים כמו שהוא מלמד אותנו. הוא אומר לקום חצות!... איזה רחוב זה? (רבי נחמן מברסלב) כן? צריכים לרקד צריכים לרקד ולשמוח! (זה בבני ברק) בני ברק? (רחוב רבי נחמן מברסלב... הליקוטי מוהר"ן זה הספר היחדי אפשר ללמוד אותו בלי הפסק) בלי הפסק היה על רבינו מתנגדים, על רבינו ז"ל... היה אחד גאון גדול והוא אמר “ספר כמו ליקוטי מוהר"ן אין!” אז הם אמרו “הוא נעשה משוגע!”

“בטחו”:

“בטחו” הגוים אמרו שהיהודים הם, יש להם פצצה חדשה שלא ידעו מה זה? ושם הפצצה הוא: “בטחו” זה פצצה חדשה שלא היה מעולם הם שמעו “בטחו בטחו בטחו” נפל עליהם פחד! ככה! אי ווי, שם הפצצה החדשה הוא “בטחו”, אשרי “בטחו! בטחו! בטחו!” מה זה? רק “בטחו” הם שמעו “בטחו” נפל עליהם פחד גדול! מי יודע איזה פצצה זה? עדיין לא שמעו שיש פצצה ששמה בטחו! הגוים שמעו “בטחו! בטחו! בטחו!” אז נפל עליהם פחד גדול, אוי! מה? הפצצה החדשה שלנו ושמה “בטחו בטחו” “להודיע” זה גם כן פצצה אבל “בטחו” זה קל מאד, הגוים קיבלו הפצצה

"בטחו" זה קל, קל להגיד "להודיע! להודיע! להודיע שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך, ובטחו!" הגוים כל הגוים כששמעו הניגון של "בטחו" אז נפל עליהם פחד גדול זה פצצה חדשה ששמה "בטחו" מי שמע שם כזה? "בטחו! בטחו! בטחו! בטחו!...."

לידה בשמחה!

הם שאלו [את המילדת] בכל פעם לתת או לא, מה היא אומרת עכשיו? אז היא אמרה לחכות... אז חיכו, כן, המילדת היה פייגאלה, אם היה אחרת, אז היתה אומרת לרופאים שיעשו ניתוח, אבל היא לא, היא אמרה לחכות. אז חיכו! אם היא אומרת לחכות אז חיכו... אז עשינו ריקודים וברוך ה' ציפורה פה! (מה זאת אומרת?) המילדת פייגאלה היא אמרה לרופא לכל הרופאים הגדולים לחכות, אז חיכו עד שיצא, בלי ניתוח... (הבת שלכם?) לא אחרת אבל פייגאלה... (היא היית בבית חולים?) לא בבית, אבל הרופאים עם כל התיקונים, עם כל הכלים שלהם, ופייגאלה כבר היה בבית והיא אמרה לחכות, לחכות, לחכות, אז הם חיכו עד שיצא בלי ניתוח! (מתי עשיתם ריקודים?) בבית-כנסת, היה קרוב מאוד מהבית שלי, עשינו ריקודים והיא יצא בלי ניתוח! הם כבר הכינו כל התיקונים ביד לעשות הניתוח, ופייגאלה אמרה להם לרופאים לחכות, לא, לא עשו כלום, אבל הם חיכו! (ומי נולד?) ציפורה (ציפורה הבת שלכם?) כן! (על שם פייגאלה) כן, פייגאלה אמרה לרופאים הכי גדולים בירושלים היא אמרה לחכות, אז הם חיכו ונולד ציפורה! (קראתם לה ציפורה על שם המילדת?) כן, היה לה אותו השם המילדת היית פייגאלה וציפורה! ופייגאלה היא היית המילדת והיא אמרה לרופאים הכי גדולים שבירושלים לחכות, אז חיכו! אחר כך שאלו אותה פייגאלה מה את אומרת עכשיו? אמרה לחכות! (זה היה במאה שערים?) בעיר עתיקה על-יד הכותל, (זה היה בבתי מחסה?) מה מחכה? (זה היה בבתי מחסה?) על יד בתי מחסה, כן, והרופאים אמרו אי-אפשר בלי ניתוח אי-אפשר בשום אופן בלי ניתוח, ושאלו אותה פייגאלה, "מה את אומרת

עכשיו?" אז היא אמרה לחכות והם חיכו, והתחיל והיא התחילה לצאת בניסים גדולים! (ועשיתם ריקודים בשביל להמתיק?) כן, (עם ר' שלמה ווקסלר?) עשינו ר' שלמה ואני ועוד עשינו ריקודים והריקודים המתיקו הדינים שיצא, שזה יצא! אני הייתי בבית שמעתי אני ראיתי איך הרופאים שאלו "פייגאלה מה את אומרת עכשיו?" היא אמרה לחכות! אז... רבינו זה עולם אחר, כן, זה העיקר של כל התורה, של כל התורה של כל המצוות, יהיה עולם אחר... (יש מישהוא שגר בארד והוא חסיד ברסלב יחיד בארד) יחיד? (כן) בארד? (כן, והוא מזמין אותכם לבית שלו) אני לא רוצה לצאת מגבול ארץ ישראל, (ארד זה לא בארץ ישראל?) אינני יודע... (זה ליד באר-שבוע. באר-שבוע זה בארץ ישראל?) כן (אז גם ארד, הוא מזמין אותכם לשם) מי? (קוראים לו י. אבוחצירה) אבוחצירה? (ככה קוראים לו אבל הוא לא קשור למשפחה...) באו לקחת את ציפורה וראו שאי-אפשר בלי ניתוח אז פייגאלה אמרה לרופאים לחכות ואם היא אמרה לחכות, אז כולם חיכו! ונולדה ציפורה, בעלה שמואל הוא למד אצל רב יוגל, והוא היה לו ילדה לומדת הרבה, כן, והוא רצה את שמואל שהוא יהיה ראש ישיבה הוא רצה את שמואל, ושמואל רצה את ציפורה, שמואל לא היה לו שידוך כולם לא ראו לא מצאו חן בעיניו, כל השידוכים היה שידוכים עם עשירים וכסף הרבה, והוא לא רצה, הוא הלך פעם אחת עם ציפורה והוא אמר שיש לו כבר כלה, זה היה ציפורה! ראה ששמואל [קריוזר] הוא גאון! הוא רצה [רב יוגל] את שמואל בשביל הבת שלו ושמואל לא רצה שום שידוך רק ציפורה! הוא בא הוא אמר להם לאבא לאמא "אני יש לי ברוך ה' כבר שידוך יש לי כבר כלה!" "מי זאת? הבת של ישראל בער מה? הבת של ישראל בער במאה שערים? מה הוא עני והוא עני מה יהיה? מי יעשה חתונה?" אז הוא רצה עני היה "ישראל בער הברסלב" הוא בהענייים הקשים מאוד! הגדולים מאוד! כל ה... באים, באים אלי לגנוב אבל לא יכולים ה' יתברך שומר אותי! ר' אלפנדרי הוא היה גר בצפת הוא בא לטבריה בישיבת רבי מאיר בעל הנס ואני בקשתי אותו שאני רוצה לשמש אותו, הוא הסכים שאפשר לשמש אותו, אבל אחר-כך הוא שמע שאני אומר "ליקוטי תפילות"

אז אני באתי ושאלתי אותו "מה רוצה מה רוצה תה או קפה?" "אני לא רוצה כלום! אתה לא משמש אותי!" הוא היה זקן גדול, זקן, והוא החזיק מאד מרבינו הקדוש, הוא אמר "אני שמעתי עליו שהוא גדול בתורה אבל לא ידעתי כלום! אני מה שאני שומע ממך לא ידעתי כלל!..." אמר "אני רוצה שתתנו לישראל בער לחם להילדים קטנים שיהיה להם לחם!" אז הם אמרו "אנחנו לא נותנים לו כלום הוא לומד ספרי ברסלב, אתה לא יודע שהוא לומד ספרי ברסלב? לא ניתן לו כלום!" הילדים שלי ואני סבלנו רעב גדול כמו במדבר, לא רצו לתת לי לחם בשביל הילדים "הוא לומד ספרי ברסלב! אנחנו לא רוצים אותו!" (רבי ישראל דניאל שואל איזה שם לתת לבת שלך?) רבינו הקדוש היו לו שני בנות שרה ומרים בנות רבינו או שרה או מרים, יוא, מרים (זה שם טוב) זה שם טוב מרים, וודאי! רבינו הקדוש היו לו בנות היה לו בת גס-כך חיה וגס-כך מרים, הבת הבעל שם טוב... (אולי מרים זה יותר טוב?) אודל זה טוב, (מה יותר טוב? אודל או מרים) אינני יודע, או... אבל או מרים... צריכים להביא העצמות של רבינו לארץ ישראל! (מה יותר מתאים?) אודל היא בת הבעל שם טוב, אודל ומרים בת רבינו (אז?) אז או זה או זה מרים זה שם טוב....

רפואה שלימה!

נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ מְאוֹמֵךְ שיתן לך ה' יתברך רפואה שלימה וכל הישועות! תיקון הכללי יגידו עם התפילה אחר-כך, כמו שמדברים עם חבר בלשון שמבין, יתפללו לה' בפשיטות, אמונה, ידברו כמו שמדברים עם חבר, כמו שמדברים עם בן, עם אבא, וידבר עם ה'....

סגולה לרפואה:

מרחצאות בירושלים צפת טבריה יש שם כח גדול לרפואה...
ראיתי בעיני שאיזה חולה היה כל הלילה עם רבינו באומן במקום שהוא

שכד **נְחֻמְנָן מְאוּמָן** עצה, רפואה, סגולה **נְחֻמְנָן**

קבור והיה לו רפואה. בתוך המקום החדר שרבינו היה שם, זה סגולה לרפואה לכל החולים.

אחי בנימין היה לו שגעון, היה חולה גדול וישן בתוך איזה מערה של התנאים, לבד. והיה לו רפואה כל ימיו, נעשה בריא לגמרי. הוא נפטר כבר כמה שנים אבל אני מקבל את זה על רבינו ז"ל גם-כן....

אשה, בנים

שיאמרו תהילים "וליקוטי תפילות":

אנחנו בני ישראל עם קדוש אנחנו צריכים ללמד הילדים דרכי האמת, דרכי הצניעות, דרכי הקדושה, ושידעו את התורה התנ"ך והגמרא והמדרש, ושילמדו וידעו ויתרגלו ללמוד ולהבין, הוא יהיה מצליח יש לו מוח, ולא שמים לב שיתחנכו בתורה, ביראת שמים, אוי ווי! ויהיה הגאולה ויהיה ילדים טובים, קדושים צריכים להרגיל את הילדים שיאמרו תהילים "וליקוטי תפילות" ויבינו וידעו מה זה יהודי שילמוד התורה, ויקיים התורה, ויאמין בתורה אם זה היה, כל הגוים היו מתקנאים בנו על ידי הילדים שלנו והיה עולם קדוש בתורה, ביראת שמים, אבל ככה הם לא לומדים ולא יודעים מן התורה, לא יודעים כלום מה שיש? כמו הגויים, רק ללמוד לדבר ולחשוב זה כלום, בלי נשמה, בלי חיות, בלי כלום. יבוא זמן שכולם ידעו את התורה ויאמינו בתורה ויקיימו התורה. חינוך, לחנך הילדים בדרכי התורה שיידעו ושילמדו ויהיו בטוחים, והגויים יהיו כמו חמורים! יראו שהם חמורים! ואנחנו בני אדם, יש לנו תורה כזה! דברים פלאים כאלה שה' יתברך עושה עמנו בכל דור ודור, "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה ה' נתן התורה." הילדים צריכים לדבר איתם בזמן שיודע לדבר צריכים צריכים לחנך אותם בדרכי התורה, בדרכי שמירת התורה ויאמינו בתורה לא כמו הגויים שלומדים רק בשביל לכתוב ולדבר בלי שום נשמה בלי שום חיות, אנחנו עם קדוש צריכים לחנך הילדים בדרכי התורה בהאמונה בהאמת, לא כמו הגויים, כמו חמורים, אנחנו צריכים שיהיו הילדים שלנו פרושים מדרכי הגויים, וידעו שאנחנו עם אחד בעולם, אנחנו מאמינים בתורה, במצוות. אנחנו והתורה אחת, אנחנו צריכים להכניס בנו ובזרענו

התורה, כל מה שבכל סיפור של התורה, זה כל חיותינו לא כמו הגויים, הם לומדים לא לשם שמים, רק שידעו לדבר וידעו טפשות ותאוות והגוף להתפאר ולהתגדל. אנחנו צריכים ללמד אותם דרכי התורה הקדושה והאמת והאמונה, לא כמו חמורים, אנחנו צריכים גם-כן ללמוד, לא לבטל אפילו רגע אחת רק ללמוד תמיד ולחנך עצמו שידע התורה האמונה והאמת, לא כמו הגוים הם לא בני אדם, הם חמורים, רק אנחנו בני אדם, רק אנחנו עם ישראל עם התורה כל החינוך לחנך הילדים שיישנו בזמן ויקומו בזמן, וילכו לבית הכנסת, לשמוע תפילה של יהודים שמתפללים לה' יתברך וידעו את ה' רק התורה, ואם לא? לא כלום! אם לא האמת האמונה והדעת? אז אנחנו לא כלום חסיד-שלום, כמו גויים. הוא קם הוא אוכל בלי ברכה, הוא לא יודע כלום, הוא גוי, הוא לא יודע דרכי האמת והברכה, כמו חמורים, רק יושבים ומלמדים אותם רק לדבר, אבל זה לא כלום, הדיבור שלנו דברי תורה, ורק זה הקיום שלנו, זה כל החיים שלנו. אם לא? אז כמו גויים, אין להם אמונה אין להם בינה, אין להם חכמה. הם כלום, רק כמו חיות, כמו חמורים, אנחנו צריכים לחנך אנחנו וזרעינו בדרכי התורה, לא סתם, זה בלי החיות שלנו, החיים שלנו, הלב שלנו, צריכים לחנך עצמינו ואת זרעינו בדרכי התורה, בדרכי האמונה והאמת לא כמו הגויים, הם שקר, הם לא יודעים כלום! הם כמו חמורים, מין חמורים כאלה שהולכים על שני רגליים! הילדים שלנו לומדים, אבל אם הם ילדים כאלה שלא יודעים כלום מהתורה מהאמונה מהחיים אז הם כמו חמורים, מין חמורים, הילדים שלנו... אבל הם חמורים אין בהם דרכי התורה האמונה והאמת... שילמדו וידעו מה שיש לנו התורה הקדושה והאמונה והאמת, אנחנו עם אחד בארץ עם הקדוש, ארץ ישראל הקדושה, צריכים ללמוד ולקיים הדרכי התורה, למסור נפשינו על זה ועל זרעינו שידעו דרכי התורה והאמונה והאמת, אם לא אנחנו כמו הם, כמו החמורים, אין להם שום חיות! אין להם שום אמונה! אין להם כלום! חבל על החיים שלהם, אבל הם גויים, הם לא כלום! אבל אנחנו צריכים להיות פרושים מהם, ולא חברים שלנו, כל הגויים כולם אין להם שום שכל, שום חכמה, שום אמונה, כמו חמורים לא יותר.

להאיר בהם דרכי התורה והצניעות:

צריכים לחזק ולשמור הילדים שלנו, זהו החיות שלנו. אם הילדים צריכים לימוד, שיהיה אפשר ללמד אותם שיבינו, וכל הכוחות של האדם הוא גדל מחודש לחודש, ומשנה לשנה יותר גדול. יכולים ללמוד איתו, צריך להיות השגחה שמירה מאיתנו להאיר בבנים דרכי התשובה, דרכי הצניעות, צריכים ללמד אותם אז יהיו ילדים יקרים, ויצא מהם דורות כאלה, דורות קדושים של תורה ואמונה! ילד של שבעה, שמונה, עשרה שנים, יכולים לדבר איתו ולהבין לו שעיקר החיים הוא התורה והעיקר הוא לא לחטוא ולקיים התורה והמצוות. ואם לא? אז כמו הגויים, חמורים שלא מלמדים אותם, אוכל תבן לא יודע כלום כמו חמורים, אבל אנחנו בני אדם בני תורה, קדושים. יכולים להאיר בהם דרכי התורה והצניעות, שיהיה בהם כוחות ללמוד תורה ולקיים. אבל צריכים ללמד הילד קטן שצריכים לשמור, והתשובה, וכל מה שיהיה יותר גדול הוא יתגייר ויצטרך להבין איך ללמוד? איך לחיות? אנחנו צריכים לחנך הילדים מקטנותם לפי המוח שלו, לפי הכלים שלו ללמוד איתו דרכי התורה ודרכי הצניעות ושידע התורה התנ"ך שידע ויאמין בהתנ"ך בהתורה, ואם לא? אז הם חמורים כמו מין חמורים לא בני אדם אז אנחנו צריכים לשים לב להאיר לחנך הילדים והילדות בדרכי הצניעות והתורה לא כמו הגויים הם לומדים איזה ספר רק לדבר בלי סוף, בלי תורה ומצוות. אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם יצחק ויעקב שירשנו מהם על ידיך את הדעת, האמת, התורה והמצוות אבל החכמים שיצאו מדרכי התורה הם מחריבים את הילדים שלנו, אבל יבוא זמן ויהיה ענין הזה לא כמו שעכשיו, שנדע מקדושת החיים שלנו מקדושת התורה שלנו בלי זה אנחנו לא כלום, כמו הגויים שלא לומדים התורה שלא מאמינים בתורה, אין להם כלום, אין להם שום חיות. אנחנו עם ה' עם התורה. צריכים ללמוד ולקיים התורה והמצוות. הוא מאיר בנו המצוות של ציצית של תפילין של שבת, כל החיות שלנו, בלא זה אין חיים, אין כלום רק כמו חיות, כמו בהמות, ואנחנו צריכים

לחנך הילדים מאדם קטן, הוא מתחיל לדבר צריכים לדבר איתו ולהבין לו שהעולם הזה הוא רק בשביל העולם הבא, בשביל ללמוד תורה! יש לנו תורה כזה! ללמוד תורה ולקיים התורה והמצוות בלי זה אין חיים אין כלום! כמו בהמות, כמו הגויים! הגויים יש להם איזה אמונה? איזה חכמה? איזה דבר? כלום! נעשה דורות של גזלנים משחיתים מחריבים העולם, אפילו ללמוד יהודים אבל בלי אמונה בלא חיות זה לא שוה כלום! לא לשכוח מה שאנחנו מדברים בתוך כל לבינו, הגויים אין להם כלום, אין להם אמונה, אין להם צדיקים, אין להם קדושה, אין להם כלום! רק אנחנו עם קדוש צריכים לעשות כובעים חזקים, יפים שלא יפלו, להבין ולהכניס בלבינו האמת והאמונה לא כמו הגויים! והתורה שלנו כל דיבור הוא כל החיות שלנו היא מלמדת אותנו דרכי האמונה ודרכי ה' והתורה, והגויים אין להם כלום, בלי התורה הם כמו מין חיות... אני כבר איש זקן ואין לי כח ללכת אבל אף-על-פי-כן אם הייתי שומר דרכי התורה והאמונה אז גם היום היה לי חיות גדול מן התורה מן ה', מכל סיפור של התורה התנ"ך הש"ס שלנו, כל הספרים של הצדיקים הקדושים, אנחנו צריכים לרחם על עצמינו ועל זרעינו ולהכניס האור הגדול של התורה הקדושה, זה כל החיות שלנו, אבל הגויים כמו חמורים, החמור נותנים לאכול והוא אוכל כל היום בלי ברכה, אבל אנחנו עם התורה שאנחנו יודעים אמונה כזו! קדושה כזו! תורה כזו! יהיה אולי אחר, עכשיו הוא חורבן, אין אור אין אמת, כל העולם חושך ולא יודעים כלום! אבל אנחנו בני אברהם יצחק ויעקב אנחנו עם קדוש אנחנו יכולים לקבל קדושה מכל דיבור של התורה הקדושה, אנחנו צריכים למסור נפשינו להכניס בלבינו האור הגדול של התורה הקדושה של כל הצדיקים האמיתיים, רבותינו הקדושים כל דיבור של התורה הקדושה הוא כל חיותינו, בלי זה אין לנו כלום, לא חכמה, ולא בינה ולא כח ולא כלום, כמו תרנגול, כמו עורב, הם יודעים שהם רעבים הם צריכים לאכול זהו, ולא יותר! גם אם חסוֹשְלוֹם הולכים בדרכי הגויים, בדרכי הלימודים שלהם, אין לנו כלום, זה הורג אותנו והאמונה והאור בוודאי, בא זמן כח וגבורה של יהדות ותורה, באידיש, ... זה חדש, על שמו, כופרים כמו הגויים שלא מאמינים בתורה אנחנו צריכים התורה והלשון אידיש, לא יודעים כלום, זכינו להתחנך בדרכי התורה רק

אנחנו עם אחד בעולם, עם קדוש שהיא נותנת בנו חיים ואור וכח ואמונה ואמת, אבל בלא זה גם אנחנו כמו בעלי חיים, כמו ציפורים כמו תרנגולים בלי התורה. התורה והמדרש והתלמוד מלמד מה לאכול, איך לאכול, הכל יש בתורה הדרך האמת איך להפקיר, איך לחיות, העיקר לחיות עם אמונה עם התורה, אנחנו וגם זרעינו וגם האשה צריכה ללמוד ולדעת ולהאמין, בה' בהתורה להודיע אחד בחכירו מה שיודע! כח וחיים שלנו, ביד האשה. מי שיוכל להבין איך לחיות עם הבעל, ואיך יחנכו הבנים, ומה יעשו הבנים, זה הכל קדוש. בכל דור ודור, מסרו נפשם על התורה, ועל כל המצוות ה'. וזה כל החיות, כל החיים שלנו. בלי זה אין שום חיות. בשביל זה אנחנו פה, נשלחנו ונתרחקנו מהאמת והאמונה, אבל ה' יתברך רחם עלינו, צריך כל אחד לבקש רחמים בכל זאת, שיזכה הוא, והילדים ללמוד תורה, ולקיים התורה. זה העיקר. הוא ראה שיש אורות כאלה... שהם מאירים לנו התורה והיהדות. בלי זה אנחנו כמו חיות, אין להם שום שכל, רק לאכול. ה' יתברך נתן לנו את התורה, אבל הגויים אין להם שום כח, שום גבורה שבחכמה, כלום. כמו בעלי חיים, כמו עכבר. רק בזמן שהוא רעב, הוא חוטף איזה דבר חי ואוכל אותו. אנחנו צריכים לשמוח תמיד בהתורה הקדושה שלנו, ללמוד תורה במסירות נפש, ולהאיר באנשים, בהבתים, בהזרע שלנו, רק בזמן שהוא כבר באיזה שכל, באיזה חכמה, יכולים לדבר איתו, מהחיים שלנו, מהתורה שלנו. החינוך של היהודים האלה הם כמו הגויים, בשביל זה סובלים. האמת יתגלה, וידעו כולם שעיקר החיים הוא האמונה והאמת, והתורה הקדושה!

השפה הצרפתית מטמא את האדם:

[מישהו שואל את רבי ישראל על השפה הצרפתית] הלשון שלהם זה מטמא את האדם, רחמנא ליצלן. באידיש [שואלים למה לא לשון הקודש?] לשון הקודש? זה... יש הרבה לדבר, אין לי כח לדבר. אפילו כל מה שמדברים, שיהיה בקדושה, בקדושת התורה, וה' יתברך באמת, ואמונה, לא כמו הגויים. ה' יתברך ירחם עלינו.

בטבריה היה ערבי, שהיה לו חנות יפה, והיה מביא עגבניות. והוא היה פותח את החנות יום שבת. ראינו מה זה גויים ומה זה יהודים. אנחנו מאמינים בתורה, בצדיקים, הוא מוחל לנו על עוונותנו, על התאוות, הוא מוחל לנו כמו ביום כיפור. חלילה וחס לולא זאת, מי יודע? היינו כבר אבודים. ברוך ה', ה' אלוקינו, ה' אחד, רק אנחנו עם ישראל, אבל הגויים לא מאמינים בתורה, ולא בשום דבר. הם עומדים בחוץ כמו עכברים וחתולים. אנחנו עם אחת שקיבלנו התורה. ה' נתן לנו את התורה ואת המצוות.

לתת כבוד לאשה:

לא לעשות ככה, זה להפך מן התורה, התורה מביאה אותנו... ולתת, לתת כבוד לאשה, כל הכבוד להאשה אבל זה דרך התורה, לא ככה... קמיעות מי יכול לכתוב? לא? אני שכחתי כבר (אתה רוצה שאני אכתוב?) טוב, כן, כן, הם רוצים לקנות הם אומרים שזה שומר עליהם. (אני נותן לכם או אני מוכר לכם?) לא, אני לא אין לי כח, תכתוב ותמכור להם, מי שרוצה יקנה. (הדרוזים זה טוב שהם מאמינים בפתק?) וודאי! עכשיו הגיע זמן הגאולה השלימה, שתהיה בניסים ונפלאות גדולות לעיני כל הגויים, לעיני כל העולם. תפול עליהם על כל הגויים אימה ופחד בשביל ישראל, מישראל. ויהיה חדשות נפלאות, חדשות נפלאות! חדשים! הרבה חסדים, הרבה ניסים איתנו! (האור של הצדיק צריך להתפשט בכל העולם עכשיו) כן! (עכשיו שהמשיח שקר הלך) כן! (אז האור של הצדיק יתפשט... יש בחוץ בכל הרכב גַּן נְחֶמְךָ נְחֶמְךָ מאומן) כן?! (חילונים שמים את זה באוטו) כן?! (מישהו דיבר עם נהג מונית אז היה מדבקה של גַּן נְחֶמְךָ אז הבן אדם שאל אותו "מה זה ה־גַּן נְחֶמְךָ הזה?" אז הוא אמר "אני לא יודע זה הדביקו לי באוטו" אז הוא אמר לו "זה דבר גדול עכשיו יש בכל הישיבות!" והוא יצא מהכיס שלו את הפתק פלאסטיק ואמר לו "אתה רואה אני בישיבה וזה בכל הישיבות!") יבואו כולם על ראש השנה לאומץ....

אמונה בגמטריה בנים:

(אתה הבטחת שיפקד בזרע של קיימא?) אני? אני הבטחתי? אני? צריכים להתפלל, אני לא מבטיח לאף אחד! יש באמריקה עשרת אלפים... הוא רוצה בנים, אני אמרתי לו אני? זכות המצוה! זכות הצדיק! זה יגן שיהיה לך בנים, (הרב אמר בסוף השנה יפקד)... נו, תשאיר את ה' יתברך! "עבר קציר, כלה קיץ ואנחנו לא נושענו" עד מתי? מתי?! (אני אעשה עיסקא, אתה תבטיח לו שיהיה בסדר והוא יעשה שלטים של רבינו בכל העולם!) נו, ה' יתברך בזכות המצוה זה בודאי יגן, כן, וגם כן רבינו הקדוש אומר בספר המידות "אמונה בגמטריה בנים" אמונה זה בנים, זה יהיה בנים אם יש אמונה בה' ויראת ה' לקיים התורה לקבל עצמינו תשובה אז אמונה בגמטריה בנים, מזה יהיה נעשה בנים, רבינו הקדוש אמר שהסיפורי מעשיות מסוגל בשביל עקרה, שלא... אשה עקרה שתקרא מעשיות האלו אז יהיה זה סגולה לבנים, כן, אמר רבינו הקדוש "אני אמרתי הפך מהעולם, העולם אומרים באידיש: פין זאגען יגיד כן פין זאגין וועט מען נישט האבין, אצל העולם אומרים פין זאגין וועט טראגין, פון זאגין די מעשה וועט מען טראגין... ("מה זה טראגין?) טראגין זה הרה, שיהיה זיווג, כן, אישה הרה שיהיה עיבור (מלהגיד יהיה עיבור) כן, "ואני אמרתי שזה אמירת המעשיות יהיה נעשה בנים". ואני ראיתי בעיני אשה אחת, שכנה, שבעלה הוא מתנגד על ברסלב, הוא חסיד קרלין, הוא היה חבירי אני הייתי גם מקרלין והיה לו... לא היה לו בן, שש שנים אחרי החתונה לא היה להם בנים, אז הם היו מודאגים מאד אז זה היה בחודש אלול ואני הייתי בכל חודש אלול במירון, תמיד היא באה לחודש אלול, כל אחד בא עם בקשות לרבי שמעון, להתפלל, אז היא באה אלי ואמרה לי הבן שלי אין לו בנים זה כבר שש שנים אני מבקשת ממך שתתפלל שתעשה מה שתוכל, אז אמרתי לה רבינו הקדוש אמר שזה הסיפורי מעשיות סגולה לעקרות, אז אמרתי לה שתקנה הספר מעשיותיו, שתיהם יקראו בו. אז היא עשתה ככה והיא ספרה

לי שהיה קשה לה זה כבר מעשה של ארבעים שנה אז היה קשה להשיג ספר מעשיות, לא כמו היום שהולכים לחנות וקונים, אז לא היה להשיג, אז היא בקשה ובקשה עד שמצאה ספר מעשיות ובשנה הזו הם נפקדו בבן. היא באה בחודש הלידה אחרי שנה, היא באה אלי למירון והיא אמרה לי שיש לה בן שנפקד, אז תודה רבה! אנחנו ה' יתברך רוצה שנשוב בתשובה זה העיקר, האמונה, האמונה נעשה בנים, נו, אנחנו אומרים מה אנחנו מאמינים, אנחנו יש לנו אמונה, לא? האמונה זה: "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" על ידי משה עבדו אנחנו זוכים להאמין בה' ובתורה, והאמונה נעשה בנים, ועיקר האמונה הוא האמונת חכמים, כן, "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", אם משה עבדו אז יאמינו בה'. אני מברך בכל ליבי ונפשי שכל עם ישראל יהיה לו... יזכה לכל הישועות שצריך! נו, וחייבים להתפלל על העולם, רבינו, רבינו הקדוש אומר "מי שלא מתפלל על העולם הוא... יש לו עונש!" לא יהיה אפשר לומר "מה אני לא התפללתי? מה?! מדוע מגיע לי עונש? לא, כן! יש עונש גדול! צריכים להתפלל אחד על חבירו ועל כל העולם שיתגלה תכלתינו בעולם הזה, כל הישועות כל אחד מה שצריך ויאמינו בה' וב... האמונת חכמים (צריך לקרוא בקול?) בהתעוררות באמונה, באמת, זה סגולה... (באיזה שפה?) בשפה... אתה יכול אידיש? (לא) אז, אז בלשון הקודש הוא בדיוק כמו אידיש, כמו זה עשה רבי נתן הוא בלשון הקודש אף-על-פי שרבינו הקדוש סיפר באידיש, זה המקור, אני סיפרתי ביחד עם הנשיא שז"ר הוא היה ברסלב הוא היה מדבר בעברית ואני קראתי בלשון הקודש כמו הוא בעברית, אז אמרתי לו תקרא באידיש כמו שיצא מפי רבינו, הוא היה יכול אידיש גם כן, הוא היה מדבר בבית שלו אידיש, אוי, אוי, רבנו של עולם! אבל עדיין אם הייתי צדיק שמכירים, כן, בוודאי הקדוש ברוך הוא מקיים, כן, הצדיק אומר והקדוש ברוך הוא מקיים, אבל אני לא זכיתי לרמה הזאת, אני רואה רבי ישראל קרדונר הוא....

פקודת עקרות!

(מה עושים? איך מתעוררים מהשינה? סבא? רבינו אמר, סיפורי מעשיות מעוררים מהשינה) פקודת עקרות! (סיפורי מעשיות?) זה פקודה עקרות! (איך זה לפקידת עקרות? הבעל קורא את זה? והאישה קורא את זה?) כן. כן. (יש עניין, לקרוא אח זה באידיש? לשון הקודש זה גם טוב?) יותר טוב מי שידוע אידיש זה המקורי. רבינו סיפר באידיש ורבי נתן מספר, איך נסתבב הסיפור, הסיפור של המעשיות היה רמזים, עם ידיים ועיניים, כן. מה, מעשיות נוראות! הוא ראה, הוא שמע, איך רבינו הקדוש מספר. גם-כן, המעשיות הוא טובה לאדם, רק שהוא קורא אף על פי שהוא לא יודע כלום, רק שהוא קורא התיבות והדיבורים (אפילו בלילה? בלי להבין את הרמזים) כן. כן. זה גם-כן, סגולה ליראת שמים ולכל טוב! (שמעתי שרבינו רצה שיספרו את זה בבית הכנסת הגדול, בבראד?) כן. כן. כן. בראד! רבינו הקדוש אמר "מה יכול העולם לומר על המעשיות? הלוא הם מעשיות יפות!" מה? המעשיות! המעשיות? מגלים את רבינו מגלים את ה' יתברך מעשיות מגלים את רבינו, מגלים את ה' יתברך, המעשיות מה שזה! ... עכשיו אנחנו יושבים ומדברים פלאות כאלה. אני הייתי אכזרי כל כך, על האבא והאמא, הם ככו דמעות "תרחם עלינו ועליך, לא להיות ברסלב, אתה תישאר כל החיים בלי שידוך, מי יקח אותך?" (כתוב בהלכה, שאם הבן רוצה ללמוד תורה במקום אחר, הוא לא צריך לשמוע לאבא?) כן. פראנק האבא של יהודה לייב, נחום יצחק, והאבא שלו, לא רצה שהוא יהיה ברסלב, והוא לא ישמע לו? היה לו בבלולים, "יש החזון איש, אני אסע אליו, אני אסע..." (אז הוא נסע לחזון איש?) כן. נחום יצחק, נסע אליו וסיפר לו שהאבא לא רוצה, אז מה לעשות? הוא צריך למחות? מה לעשות? אז הוא אמר לו, זה ההלכה, בשולחן ערוך, שלא צריכים לשמוע לכלום, אז הוא בא עם סחורה טובה... נו!

לא לישון!

לישון? אם יש בעולם כבר דיבורים כאלה אור כזה התגלות כזה! *מיר זיכען נישט קיין גוים מיר זיכען יהודים, אבל הוא יהפוך כל העולם לה' ולתורה ולאמונה ולאמת עוד לא היה בעולם פלא כזה שהוא מיתחדש בכל רגע מתחדש ומתחזק ומרפא! לא היה דבר כזה ועיקר הפלא שיכול בעולם הזה לדבר דיבורים כאלו! (ור' ישראל קרדונר היה, ר' ישראל סיפר שכל מי שהיה שומעה "וזו היא"...) וזו היא (מעשה במלך אחד שהיה לו שישה בנים ובת אחת) שישה בנים ובת אחת, ואתה, הבת היתה חביבה בעיניו מאד... (פעם אחת היה מתוועד) היה איתה ביחד המלך עם הבת והמלך נעשה ברוגז עליה ואמר לה הלא טוב יקח אותך בלילה הלכה לחדר ובבוקר לא ידעו היכן היא... (והיה אביה מצער מאד והלך לבקשה אנה ואנה) אנה ואנה (עמד השני למלכות מחמת שראה שהמלך מיצטער מאד) יוא (וביקש שיתנו לו משרת וסוס ומעות על ההוצאות) ומעות על ההוצאות והלך לבקשה (והיה מבקשה מאד זמן מרובה מאד עד שמצאה עתה נספר איך ביקשה עד שמצאה) עד שמצאה. כל יום. היה נס גויה אשה אחת הלכה להוליד ללדת אז הילד לא רצה לצאת, כן, אז היה שם אישה יהודיה אמרה לה תגידי גַּנְחָמָן גַּנְחָמָן מאומן והיא אמרה ותכף נולד הילד! אם כדאי להגידי לגוים את השם שיהיה לה ניסים אה? (אנחנו לא יודעים רבי ישראל) לא יודעים... (סבא יש לנו כל פעם את הבעיה אנחנו לא יודעים אם כן להגידי להם או לא להגידי להם כי אנחנו באים ואומרים לנו זה גוים) מה גוים? (לפעמים אנחנו באים לאיזה מקום ויש שמה גוי אנחנו אומרים לו שיגידי גַּנְחָמָן אתם חושבים לתת להם או לא לתת להם?) הגוים לא מאמינים בה' בתורה לא מאמינים, הכל, כן, לא מאמינים, לא צריכים לדבר איתם להודיע להם השם של רבינו... אולי יש תפוח אדמה מתוק? לא מתוק?

לסבול הכל ולא להתיאש:

לא ליאש את אשתו, לסבול הכל ולא להתיאש. רבינו הקדוש גילה טיפה מן הים, הגוים מקבלים מכות כל הגוים מקבלים מכות אולי חס־ושלום היו הורגים כל היהודים.

היית מתפלל ומתחזק כבר היה לך בנים:

יש לך אשה? עוד לא, אם היית מתפלל ומתחזק כבר היה לך בנים ובני בנים, כולם היו עובדים את ה' בתורה ובמצוות.

ונלמוד "ליקוטי הלכות" עד שיהיה נעשה ברסלב...

(אתה זוכר בברסלב אמרו "ישראל בער אין לו כבר דאגות של פרנסה. הוא קירב עשיר כזה י. א...." סבא אתה זוכר את י. א. בתל אביב?) את י. א. באלנבי, פגשתי הפעם הראשון י. א. במקוה אז הוא היה במקוה שלי. אני לא יכול לכנס מאות אנשים הולכים, במעט מים. אני לא יכול לטבול במקוה שלי. במקוה אני לא יכול לטבול, איך היה לו אלף דולר ונתן את זה בשביל להדפיס את ספרי רבינו. כל הכסף והוא נשאר ריק בלי כסף... אחר הוא נתחתן עם אחת, הוא לא יכול לעשות שידוך כי הוא רצה יפה תואר יחידה בעולם שאין יופי כזה בעולם, נו, והוא לקח... היא כבר נפטרה היא היתה מכוערת כזה שאין בעולם, אז הוא אמר אני צריך לקחת את שידוך הזה בשבילי, יש לו בנים ממנה, כל מה שהיה לו כל הכסף שלו רק על ספרי רבינו, י. א. יש לך ספרים ממנו שהוא הדפיס? (ליקוטי תיקונים) יוא, יוא, יש לך? (תורות ותפילות) תורות ותפילות יש לך? והוא לא רצה להתחתן רק עם יפה תואר יחידה בעולם שאין יופי יותר מזה והוא לקח אשה שידוך מכוער כזה שאין בעולם, היא כבר היתה זקנה ואף אחד לא רצה לקחת

אותה, אבל י. א. הוא לקח אותה. אתה זוכר? אני לא יודע, יש לו בנים לומדים אצל בכני ברק אצל... הוא גר בירושלים והבנים שלו, הוא היה באומן עם הילדים הוא היה אצלי בביתי ולא היה לו לא אשה ולא ילדים. עכשיו האשה נפטרה והבנים יש לו בנים טובים הם לומדים בבני-ברק אצל מה שמו... ר' שמעון... ניסע אולי ניסע לירושלים לי. א... הוא גר בירושלים? (כן בירושלים) אולי נביא אותו להנה. איך הוא נראה יש לו זקן לבן? (כן) יעקב ש. אתה מכיר? שני יעקב יש יעקב ש. ועוד אחד (יעקב ל.) כן. הוא נעשה צדיק יעקב ש. ועוד יעקב יש לנו. אוטו יש לנו הכל. נחפש את י. א. במקור ברוך או בגאולה... יש לנו אוטו יש נהגים גם כן נלך לטייל, עד שנמצא את יעקב ש. ... י. א. במירון הבנים שלו הם חסידי ברסלב, לומדים בישיבה (י. א. היה אצלך באומן) כן, עם הבנים... היה לו בית בזכרון משה בירושלים. בתל-אביב, תל-אביב רחוב נחום חמש. נחפש אותו להביא אותו לִי־נְחֻמָּן גַּחַן גַּחַן גַּחַן מאומן, נְחֻמָּן מאומן... אפילו טוב ניקח "ליקוטי מוהר"ן" בזה הבית-הכנסת ונלמוד "ליקוטי הלכות" עד שיהיה נעשה ברסלב. אני אין לי כל הספרים שלי, לקחו, היה לי הרבה ספרים... "יסוד אמונה", "אור אמונה", "אור אמונה" "יסוד אמונה" "ומקור אמונה" שלושה ספרים, "מקור אמונה" "אור אמונה" "יסוד אמונה" תזכור, שלושה ספרים, "מקור אמונה" "אור אמונה" "מקור אמונה" נו, ועוד "יסוד אמונה" שלושה ספרים, אנחנו יש לנו אוטו ונהגים... נטייל בירושלים. זה היה של י. א.... הוא נתן כסף לאורי, הוא האבא שלו נתן לו, קנה לו דירה במירון ועד היום הוא גר שמה, אנחנו נמצא אותו... כן, כן, במירון קל למצוא אותו, האבא שלו קנה לו דירה במירון בעשרים וחמש אלף שקלים קנה לו דירה לאורי הוא גר שמה. אנחנו נחפש אותו במירון, הילדים שלו הם לומדים בישיבה בירושלים, י. א. במירון י. א. ואשתו יש לו חמש עשרה ילדים, ילדים קטנים בכל... יש לו בן בת יש לו מלא ילדים... יש לנו נהגים ויש אוטו ובנזין יהיה גם כן, אני וי. א. ביחד בירושלים... נעשה טיול בירושלים, אוטו יש לי, יש לנו, כן, נהגים יש לנו, רק בנזין... יכולים לנסוע יומם ולילה לפרסם את רבינו בכל ארץ ישראל....

רבינו הקדוש מזהיר מאד לכבד ולרחם על האשה:

יש לנו הגמרא "המגרש את אשתו אינו, על ידי זה אינו מצליח!" (גם רבינו בספר המידות) יוא יוא. בספר המידות, בספר המידות ככה כתוב "המגרש את אשתו" זה הגמרא "המגרש את אשתו על ידי זה אינו מצליח" לא טוב לגרש, אדרבה היא מבשלת והיא נותנת והיא עיקר הבית, עקרת הבית. אני, אנחנו לא, אני גם-כן לא חשבתי, רבינו הקדוש מזהיר מאד לכבד ולרחם על האשה, כי היא סובלת מאד מהולדת הבנים ומה גידול הבנים ומלקנות ולבשל, הכל האשה! אנחנו לא... אני גם-כן התחנתתי ולא ידעתי מזה, אז הוא רבינו הקדוש מזהיר מאד לכבד את האשה ולרחם עליה ולעזור לה הכל מה שאפשר. רבינו הקדוש חושב מה שהאשה סובלת בחייה, לגדל הבנים ולהוליד הבנים ולקנות ולבשל, הכל האשה! צריכים לרחם עליה, צריכים לכבד אותה. העולם לא מדברים מזה, כאילו האשה היא כלב, רבינו הקדוש וגם הגמרא אותו דבר, הגמרא גם-כן מדבר מזה, רבינו ביותר, גודל הרחמנות שיש על האשה, לעזור להם כל מה שאפשר לעזור להם, כי הם סובלים בחייהם הרבה מאיתנו מהילדים, לא ידעתי, לא ידעתי בשבלי מה שאני יודע מזה עכשיו. והוא גידל הבנים, לא ידעתי ולא "משיחות הר"ן" עקרת הבית עיקר הבית! ולא שמתי לב לזה, בלי משים לב מה שעכשיו אני יודע. עקרת הבית עיקר הבית, ורבינו הקדוש הוא מאיר בנו לדעת באמת איך שאשה היא עקרת, לא ידעתי החכמים ז"ל כינו את האשה עקרת הבית, עיקר הבית, עקרת עיקר! עיקר הבית? האשה! מה שהיא סובלת מאיתנו! אוי ווי, רבינו הקדוש, הרגיש ש... אני לא... לא ידעתי, לא היה לי שכל, אבל רבינו הקדוש הוא מכניס בנו, מאיר בנו כל האורות של התורה, של כל דבר. אני לא ידעתי, לא ממעלת האשה ואני לא, לא היה לי שכל להבין גודל מעלת האשה ורבינו הקדוש מגלה לנו מה שהיא סובלת בחייה, אני הייתי מקורב לרבינו, אבל מזה לא ידעתי שאמר גודל מעלת האשה, הוא רחמן כזה! הוא מצוה מאד לרחם ולכבד את האשה, לרחם עליה לעזור לה. רבינו הקדוש כמה הוא מזהיר, הוא מחייב לכבד את האשה לרחם עליה לעזור לה, לעזור לה מה

שאפשר בבית ובקניה בכל דבר, האשה היא סובלת בעולם והולדת הבנים וגידול הבנים... ומה זה? לא ידעתי? לא! לא קיימתי להדיבור הזה של רבינו כמו שצריך, לא ידעתי על זה, צריכים לרחם על האשה שהיא סובלת כל-כך בחיה, בהולדת הבנים, ובגידול הבנים, והיא קונה כל דבר והיא מבשלת והוא הכל... ומתוודה שלא ידעתי מכל זה, חשבתי שהיא משרתת בבית, לא מגיע לה כלום, לא ידעתי מזה ורבינו הקדוש מגלה גודל הרחמנות, צריכים לכבד אותה ולרחם עליה לעזור לה, כל דבר לעזור לה, כן, כי היא עיקר הבית, ככה רבינו אמר ואם כבר רבינו אמר אז צריך לקיים! והיא סובלת מאד מאיתנו, מהילדים ומהבנים...

רבינו פעל אצל ה' יתברך בשביל מקשה לילד:

רבינו הוא פעל אצל ה' יתברך, הוא התפלל והוא הרבה (להתפלל) לה' יתברך, כשיבוא בקשה בשביל מקשה לילד שהשליח, רק יגע בהנעל... (הנעל בסיפורי מעשיות? זה התפילה והנעל פה? זה מנעול של הדלת...) היא תעבור ותוליד תיכף, כן. השליח צריך (שיגיע לידיית של הדלת, בטרם יפתח כבר תלד, תיכף) שיגיע ליד רבינו (ליד רבינו, לידיית של רבינו רק בידיית יגע בטרם יפתח, היא תלד) לבקש אותו, הוא רק יבוא יפתח את הדלת יצא הולד תיכף! הוא פעל אצל ה' יתברך כשיבואו אליו שליח של מקשה לילד אז כשיבוא השליח, רק יגיע להנעל של הדלת היא תוליד תיכף. הוא פעל אצל ה' יתברך כשיגיע השליח, השליח, לבקש את רבינו שיתפלל על מקשה לילד, השליח יגיע להמנעול של הדלת טרם שיפתח הדלת אז תיכף תוליד. אצל ה' יתברך (הוא פעל) כשיגיע רק להדלת, להמנעול של הדלת לפתוח הדלת תיכף תוליד, טרם שידבר עם רבינו שיתפלל! הולך לבקש בקשה לאומן לרבינו הקדוש? של מקשה לילד שתיכף תוליד, ככה הוא פעל אצל ה' יתברך כן. אם היה מקיים ולשלוח שליח לרבינו הקדוש אז מולדת תיכף ומיד, הוא פעל אצל ה' יתברך ככה, כשיפתח הדלת היא תוליד תיכף. טרם שיכנס לבית ויגיד לרבינו הבקשה, אז רק כשיגיע להילד להדלת תיכף תוליד.

כל אחד בבית יקנה בשביל כל הילדים:

וכולם ידפיסו את זה [הפתק] כל המדפיסים כל הדפוסים, ספר זה עולה כסף כריכה וזה... אבל זה לא עולה כסף חתיכת נייר רק שימצא אחד שידפיס וימכור את זה בכל בית, כל אחד יקנה זה זול! כל אחד יקנה, מליונים, ידפיסו וימכרו, כן. כל אחד בבית יקנה בשביל כל הילדים, כן, יהיה! הוא יקנה הרבה בשביל כל הילדים ובשביל האשה ובשביל. כן! זה לא הרבה כסף, כמה זה חתיכת נייר? רק שיהיה אחד מדפיס ואחד ילך למכור, זה כבר מוכן ומזומן! זה יופי כזה שאין לנו יופי כזה! מי לא יקנה? מי לא יקנה? אתה? כולם יקנו! זה ילדים קטנים יקנו את זה! כל העולם! רק צריכים יהיה בחור אחד שידפיס וילך למכור! ופה יהיה הלשון אנגלי או צרפתי, כן, "תביא יותר!" (רבי ישראל? אם הילדים ישאלו מה זה? מה להגיד להם?) הוא רק יקרא את זה לא צריך לשאול! (רבי ישראל? גם לרבנים צריך למכור להם?) כן. הם בעצמם יקנו בשביל הבנים שלהם. מה? עוד יהיה הלשון אנגלי וצרפתי, מי שיעסוק בזה וימכור הרבה מאוד! כן. כולם יקנו! דבר פלא כזה! חתיכת נייר! כמה עולה חתיכת נייר צילום! זה צילום! יהיה הרבה שיהיה להם פרנסה מזה. ידפיסו וימכרו יהיה יכולים לשלם לממשלה! שלא יתנו רק לגויים לא ניתן ולא נמכור להם, שלא ידפיסו, צריך רשיון לדפוס! על זה צריכים רשיון! יופי כזה! כולם יקנו! (יהיה) מי שיהיה! יחפשו לקנות על זה, יש לי בזה הרבה מאד לדבר, בזה... "אני רוצה לקנות?... " "אין כבר, נגמר! נדפיס עוד!" תדפיסו מליונים בכל יום ימכור גם-כן זה כל כך הרבה... הילדים יכולים לקנות, ילדים קטנים! יהיה רעש בכל העולם! יהיה רעש! כולם כל העולם יקנו את זה! בכל בית בכל מקום יכולים לעשות גם מזהב! פה זהב ופה זהב! כמה זה עולה הדפוס והצילום? כמה זה עולה? יתמלא כל העולם כולם יקנו, כל בית כל כולם יקנו, לא צריכים זהב זה בעצמו זהב. בארץ ישראל בכל מקום טוב, כל מקום קודש, קודש, אבל בירושלים הוא יותר קדוש מכולם, ירושלים....

אָבֵי הַנְּחָל, הַנְּשִׂיא שְׁנִיאֹר זִלְמָן שׁוֹר

סבא והנשיא ש. ז. שזר בבית חולים:

[ציפורה הבת של רבי ישראל מספרת] שזר בבית חולים הוא חיבק את סבא ואמר לו "אלו אתה באת מהשמים עכשיו אני מרגיש כבר יותר טוב! תשב. תודה רבה שבאת! תספר לי איזה סיפור מהרבי, רבי נחמן". אז סבא התיישב על ידו וסיפר, וכשהוא סיפר ראיתי את האהבה שהיה לו לסבא, איך שהוא חיבק ונישק לו ביד ואמר "עכשיו אני מרגיש יותר טוב." בחתונה של פנחס [הבן של רבי ישראל] הוא בא לפני החתונה אלינו הביתה ואמר לנו שהוא לא שמע מאבא, אבל הוא קיבל הזמנה והוא בא, ואיפה אבא ואבא לא היה בבית והוא עלה את כל הקומות ונכנס. אמא בקשה שהוא ישב אז הוא ישב קצת ונח ואמר שיש לו הרבה ענינים לסדר בתל-אביב והוא יבוא לחתונה בערב. אמא נתנה לו משהו לשתות והוא אמר לה: "את לא יודעת כמה את זכית, את לא יודעת איזה, איזה צדיק יש לך, איזה בן-אדם יש לך, זה לא אדם זה משהו שנולד מהשמים!" הוא שאל לה: "את יודעת מי זה בעלך? את יודעת? אני יכול להגיד לך מי זה בעלך." וככה הוא כל הזמן דיבר על ליבה ואחר-כך הוא מיהר ללכת ובלילה הוא בא לחתונה....

[רבי ישראל מדבר] הוא אמר לי שלא היה לו שום דרך לבוא לחתונה כי היה אז כמה ענינים קשים מאד והסוכנות, וגולדמן היה באסיפה והוא לא היה יכול ללכת. גולדמן אמר אי-אפשר ללכת עכשיו. [ציפורה מדברת] גם אחותו של שזר מאד אהבה את אבא. זה היה בשבילה היא אמרה שהוא נותן לו את כל ההצלחה מאז שהוא הכיר אותו הולך לו, אחותו שאלה אותך: "מה אתה אומר, הוא יהיה נשיא?" אז אמרת "כן בטח" אמרת שפתחת את הספר וזה

היה בדיוק כתוב בקשר לנשיא, לא? [סבא עונה] כן! [ציפורה] אבא כתב המכתב לשזר שאמא נפטרה ושהוא שבור [בספר אבי הנחל חלק א' מכתב ק"ז]

[רבי ישראל מדבר] אז אחר-כך פגשתי את שזר הוא היה חולה והיו מביאים אותו לפעמים לטיפולים. אז הוא אמר לי שהוא הולך להדפיס את הספר [אבי הנחל חלק א'] הוא אמר מכתב כזה, אפילו אחד, הסופרים הכי טובים שהוא קורא בימי חייו ספרים, הוא אומר, אבל מכתב כזה הוא לא קרא ואמר שצורת הכתב היא ממש יפה....

והנשיא שזר... כולם היו מסתכלים עלי חמוץ בפנים, חמוצים, כן, "ישראל בער בא מטבריה!" הוא חשב, לתת לי שלום? אורח, מה לעשות? אז הוא עשה פשרה, לתת לי שלום אבל בלחש ובסוד וגם אני עשיתי את שמואל הורביץ, כמה האמא שלו היתה בוכה, מדוע תעשה ככה? למה בקשת האור של ברסלב? חב"ד זה לא טוב? ברוך ה' אני דיברתי איתו והסברתי לו מה זה ברסלב וספרתי לו מרבי ישראל מקרדון שהוא היה בכל יום, הוא קם בחצות לילה והולך לאיפה? לשדה, כן, אני ראיתי בעיני אני לא יכלתי לעשות את זה. אני נפלתי והוא היה גיבור חזק הוא עמד בגבורה גדולה לפני ה' יתברך התגבר כארי לעמוד להאיר שיהיה מעורר השחר. ר' ישראל קרדונר בחצות הוא לקח את הנעלים במגבת כדי שלא ישמעו החברים, השכנים, כדי שלא ישמעו, אין לי כח.... הוא הביא מרוסיה המשפחה שלו, הנשיא שזר, אני הייתי החבר שלו היחיד, הוא אמר ככה, אני יש לי בן-גוריון הוא חבר שלי וגם-כן החבר שלי הוא ממשרד החוץ משה שרת. שרת הוא משה שרת שאל להנשיא שזר: "מי הוא זה?" הוא אמר, "זה החבר טוב שלי היחיד", הוא נתן שם להספר "אבי הנחל" כן, אבי" הוא האותיות ישראל בער אודסר והשם הספר הוא "אבי הנחל". יש לך את הספר "אבי הנחל"? אם אין לך... תדבר עם הנשיא וויצמן, אולי הוא יוכל, יכול לקבל את הספר "אבי הנחל" איפה החבר שלי שזר? שזר, שזר זה שניאור זלמן שזר. שזר ושרת, שזר הנשיא, שזר הוא היה... היינו חברים טובים! תשתדל לקבל את הספר "אבי הנחל" אז תהיה חסיד ברסלב! כולם אמרו שהנשיא שזר הוא חסיד ברסלב, הוא יש

לו חבר "ישראל בער אדסר"... ומשה שרת... ישראל בער אדסר הוא איש היחיד שהוא בא לביתי כמו בביתו בלי שום הזמנה, חבר טוב הנשיא שזר... הספר "אָבֵי הַנַּחַל"... ותראה שיהיה לך הספר עם המכתבים שכתבתי לנשיא שזר. רקדתי במלון של הגרמנים, במלון של הגרמנים בטבריה, כן, רקדתי בפורים עם הנשיא שזר! (רבינו אמר מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד זה גם בתשעה באב?) תמיד! זה גם בתשעה באב! יהיה שמח וכשתהיה הגאולה האמיתית, יהיה שמחה גדולה בכל העולם, רק הגוים לא ידעו מה זה, מה זה שמחה? רבי ישראל קרדונר... [סבא שר גַּנְחַל]

"אָבֵי הַנַּחַל":

אנחנו צריכים דירה, דירה גדולה מאד לכריכה ולמכירה של ספרי רבינו בכל העולם, בכל המדינות. יש לי האוטו שלי ללכת אליו, איפה שגר עזר ויצמן ולבקש עזרה, הוא הנשיא. ויצמן דיבר איתי, הוא אמר לי: "יש לך רשות הכל לבקש. איזה בקשה שאתה רוצה תגיד לי אני אעשה הכל בשבילך תיכף ומיד!" שיקיים מה שהוא אמר! אז יתן, זה העיקר... הוא זוכר ויודע שאני הייתי אצלו, הוא אמר ככה ויקיים. צריכים לדבר איתו בשמי, ישראל בער אודסר, זה דבר מפורסם. כל השרים כולם יודעים "ישראל בער אודסר". הנשיא שזר, הוא הודיע לישראל ב'ער א'ודסר זה "אָבֵי הַנַּחַל" הוא נתן שם לספר "אָבֵי הַנַּחַל" ועכשיו זה לא יכול ללכת... על כל פנים שיהיה אצלו דומה, כאילו אני עוד חי ואני בא לפניו בבקשה שיקיים ההבטחה. גלך למשרד שלו ואני אדבר איתו פנים אל פנים. אם לא יהיה, אני אחכה לו. כדאי לדבר עם המזכירה של הנשיא אביבה שיתן לנו דירה עבה ורחבה גדולה והכל מה שצריכים, זה לא חשוב באיזה מקום, אבל בירושלים יותר טוב. המקום יהיה רק בירושלים. יתנו לנו דירה גדולה לכבוד רבינו ולכבוד ספריו. מי שיעסוק בזה, יהיה לו חלק בהגאולה. אביבה היא רוצה יותר מכולם. זה יהיה שמח מאד! הוא יקבל אותי וישליך כל העבודות. לכן זה המתקה על כל הדינים. אז יהיה המתקה....

החתונה מוכנה, "אָבֵי הַנַּחַל":

(שיסביר מה זה אב"י הנחל?) כן. (ויהיה קידוש ה' ויש לי מקום צנוע יפה, מקום של העשירים, ברובע יהודי, יש להם אולם קטן, בשביל עיתונאים, מקום, של שריד, של שרידים. בשל בית המקדש והם יהיו בשמחה, הם מכירים את הנשיא מדינה, מה עושים? כי אנחנו רוצים בכל לבנו לפרסם את רבינו בעולם, אז שאלתי, מה עושים? אז אמרו לי, ארבע מאות שקל, אז אמרתי, יש לי... כן?) (לא נתתי להם עוד, יש ארבע מאות שקל לפרסם את רבינו, אבל בשביל המסיבה צריך להזמין את הנשיא, שהוא מכיר את סגולת רבינו, ושהוא יודע וראה את הספר, ובמקום מאד מאד מכובד, זה ברובע יהודי, במקום צנוע ויפה ומקום שיש מקום להשיב את העיתונאים וגם אפשר לתת להם סרט) הוא יעשה את זה. (אתם מדברים על מעלת רבינו בסרט. העיתונאים יכתבו. מה שהם רוצים...) כן, (וזהו ויש הכל מוכן, החתונה מוכנה, הנשיא מדינה, בודאי ישמח לבוא, הוא מוכן להראות שהוא מחזיק מיהדות) הוא לא מראה, לשום מוסד לשום גדולים, שום כבוד. (אבל לענין הזה, זה קידוש ה', כולם יראו) כן!

הנשיא שזר היה הראשון שהבין...

שזר היה הראשון (נשיא ישראל השלישי) שזר היה הראשון... (שהבין שרק שמו של רבינו, יכול להכניס, את עם ישראל לספרי רבינו?) כן. (רק שמו של רבינו?) כן. (יכול להכניס, את עם ישראל לספרי רבינו?) כן. (זה המפתח, בלי זה שנפרסם את שמו, אי אפשר בשום אופן לגשת לספרים, אפילו הברסלב, חסידי ברסלב, לא מבינים כלום בספרי רבינו בלי הפתק) כן. (ולא רואים כלום, בלי הַנְּחֵמָה! לא רואים, היום כולם עיוורים וחרשים) רק גַּן נְחֵמָה! (רק פרסום שם רבינו זה מפתח,

להכנס לרבינו, בלי זה, אי אפשר) כן, כן. (אני רואה, אנשים פשוטים באשקלון, שיותר קרובים, מאשר חסידי ברסלב, פה במאה שערים!) כן? כן, זה על ידי הפתק! (הם אומרים גַּנְחָ, אמר לי יהודה אחד. שעובד במפעל, אני אומר את זה ואיפה שאני הולך, זה עוזר לי) כן? כן! זהו יש ענין לפרסם את זה, זה מתפרסם... (וראיתי שרבינו מרמז לנו, בתורה לב' חלק ב' "ליקוטי מוהר"ן ש"ם גמטריא ספ"ר...") הספר? (שם רבינו זה ספר, מדפיסים הרבה פתקאות, מדפיסים ספרים, זה סוד, שאם אנחנו מפרסמים את זה, עם ישראל במעט זמן, יתפרסם, יתפרסם שם רבינו וכולם ירצו את ספרי רבינו! רק לפרסם את שם רבינו, להכניס את זה לכל יהודי ליד... העיקר, המצב קשה, העם סובל מאד מאד, מאד סובל, כולם מרגישים, שזה לא אמת, שעם ישראל, צריך מנהיגות ומרגישים את זה) כן? (ואנתנו זכינו, אתם זכיתם לפתק הזה!) יוא, (הפתק הזה, הוא מעורר הרבה אנשים בעם ישראל שכן יודעים מזה, אבל עדיין לא כל עם ישראל, יודע מזה) לא כולם... (עם ישראל היום רוצה לדעת היום איך הוא יכול להכנס למצב אחר, יש אֲבֵי הַנַּחַל, מה... מה עם ישראל צריך לעשות בשביל לצאת מהמצב הזה? עם ישראל צועק ולא יודעים לאן לצעוק, הנשמות צועקות, הצילו!) אבל רואים שכולם נמשכים לרבינו רב נחמן, כל העם וכל העולם נמשכים לרבינו רב נחמן וזה לא על חינוס! זה יש בזה, ענינים פלאים, שאנחנו לא יודעים, פתאום מתפרסם רב נחמן ומתפרסם הפתק הזה, שהיה בסוד, חמישים שנה, שישים שנה, היה בסוד וכל העולם לא ידעו ולא המדינה ולא אף אחד, רק נתפרסם, בדרך נס, הוא נמצא! הפתק נמצא וברוך נס, מתפרסם עכשיו, (מה עם ישראל, צריכים לעשות עכשיו שנתגלה הפתק!) העיקר, צריכים לפרסם את שם רבינו, שכולנו וכל העולם תלוי בו, זה העיקר והיסוד שהכל תלוי בו, הוא התקרבות לצדיק האמת, לרבינו הקדוש! אם אנחנו, לא נסתכל על הרבנים ועל השקר, העם בעצמו יבחר לו את רבינו, זה מספיק! (לא צריך יותר), זה התיקון לכל הרבנים, לכל השקר, זה תיקון גמור ונצא מן הגלות ונזכה לגאולה, שאנחנו מקוים כל כך שנים,

כן! עכשיו הוא, סוף הזמן, אנחנו מקוים, יש עוד מאתיים שנה, זה הרבה בשבילינו, אבל אנחנו, לא יודעים, לא יודעים. רבינו הקדוש, כבר גילה הקץ, מגילת סתרים, שם רבינו הקדוש גילה... רבינו הקדוש, כבר גילה הקץ. יש ספר, "מגילת סתרים" שם רבינו הקדוש גילה, את סדר ביאת המשיח ומתי יבוא, באיזה חודש, באיזה יום, אבל לא יודעים, זה נעלם מאתנו, זה נכתב גם-כן, טוב. נכתב בראשי תיבות, אבל יש כל ענין ביאת המשיח, כל הענין, איך יבוא, ומתי יבוא... (מה עם ישראל, צריך לעשות עם הפתק?) אני לא יודע כלום... יש חתימה מרבינו בפתק הזה ורואים שזה לא מעשה ידי אדם אני יודע רק, שיש חתימה מרבינו בפתק הזה, ורואים שזה לא מעשה ידי אדם, זה ענין למעלה מן הטבע! (האם זה טוב, שעם ישראל, יגידו את זה? זה מקרב את הגאולה?) כן! כן! כן! כן, שיתפרסם שמו בכל העולם וזהו השם שלו גַּחַם, זהו כולל בו כל הגאולה וכל הישועות, כולל בזה השם... עיקר הוא תלוי ברבינו, כן, העיקר הגאולה, עיקר ביאת המשיח, תלוי בקרבת הצדיקים, שידעו העולם, שיש צדיקים כאלה רבינו ותלמידיו, רבינו הקדוש ואנשיו, זהו עיקר הגאולה, תלוי בזה ומותר להודיע ולפרסם לכל עם ישראל, כן, עד עכשיו לא היה אפשרות לדבר מזה, כי העולם לא רצו להתקרב, אבל עכשיו? אם אפילו עכשיו, איך שאנחנו, אם אנחנו נתקרב לרבינו רב נחמן, אז יבוא משיח ויהיה הגאולה ויהיה ניסים ונפלאות כאלה, שלא היו מעולם, יותר פלאות, מיציאת מצרים ומכל הניסים, שיש בתורה! כן. זה ככה, אמר רבינו, אנחנו לא כלום, רבינו הקדוש הודיע וגילה, טיפה מן הים מזה. יש בספר המידות, דיבור מרבינו שגילה: "ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים" נו, אנחנו יודעים דברי רבינו? הם מעיינות, כל דיבור, הוא מעיין חכמה, שיכול להפוך כל העולם ליהדות! וגם זה הענין גילה רבינו, גילה שביאת המשיח, תלוי בקרבת הצדיקים, אז אנחנו יודעים, מה זה?... מי הם הצדיקים? רבינו ואנשיו האמיתיים, לא השקרנים! יש שקרנים הרבה, ברסלב, בברסלב, כן. יש שקרנים. אבל זה לא בא בחשבון, זה לא ברסלב! ברסלב? זה רק אמת! שקר לא ברסלב, זה צדיקים, זה, לשון רבים, והם הצדיקים? רבינו הקדוש, זה העיקר ותלמידו הקדוש רבי נתן (אבל יהודי

היום ברחוב, שרוצה להתקרב לרבינו ולא יודע ספר תורה ולא יודע כלום, האם בשבילו, להתקרב לרבינו, על ידי הזכרת שמו, מה שכתוב בפתק, האם זה יפתח לו, יעזור לו, להתקרב לצדיק(?) כן. כן. שיזכיר בכל עת צרה, ובכל עת ובכל שעה, גַּנְחָמָה. שישיר את זה בשיר, בשמחה. (איך?) זה דבר קל וזה העיקר הכל, כי העיקר, הוא רבינו רבי נחמן. גַּנְחָמָה גַּנְחָמָה, זה פשוט, כפול, משולש, מרובע, ועשרה אותיות הם עשרה מיני נגינה, שגילה, בזה תלוי הכל! כל הגאולה! רק להגיד בבוקר גַּנְחָמָה: גַּנְחָמָה לשיר בשמחה גַּנְחָמָה ועל ידי זה, יתקרבו כולם לרבינו וזה, זה הגאולה. עיקר הגאולה, זה רבינו! זה השם גַּנְחָמָה, זה עיקר הגאולה, גַּנְחָמָה גַּנְחָמָה מאומן, בזה תלוי עיקר הגאולה, זה מסוגל לכל אחד, בכלל ובפרט, כל אחד שיתפלל ויגיד בפה: "זכות רבינו הקדוש, שיגן עלינו, על כל ישראל, זכות גַּנְחָמָה גַּנְחָמָה מאומן..." זה כל העולם, רחוקים מזה... (לא. העולם מחפשים את זה, אם אנחנו נגיד? אם אתם אומרים לעולם, העולם אפילו היום הרחוקים שביותר, הם מחפשים, דרך פשוטה מאד ודבר קל בשביל להתקרב לקדושה, בשביל להתקרב לצדיקים).

הוא הלך תיכף להנשיא בן צבי...

(סבא? הספר אֲבֵי הַנַּחַל, שנתתם עכשיו, נתתם לנשיא הרצוג, זה הספר, זה מכתבים, שכתבתם לנשיא שזר?) כן. כל מכתב, הוא אמר לי, הנשיא שזר, הוא אמר לי, כל מכתב שבא לו, הוא תיכף הלך לנשיא בן צבי ושניהם קראו, שהעיקר הוא, רבינו רבי נחמן, כן. הם הסכימו על המכתבים, הם נתרשמו מאד שניהם, זה מצוה לפרסם את זה! ששזר ובן צבי היו ידידים, כולם יודעים, בזמן שהוא היה נשיא, הוא נכנס אליו בכל זמן, בכל איזה זמן וכשקבל המכתב, כל המכתבים, הוא ראה אותם, ואני הייתי אצלו ואצל בן צבי, גם כן הוא היה בטבריה ואני הייתי אצלו במלון ונתתי לו מתנה, ספר "ליקוטי הלכות" אבל רואים שהמכתבים האלו, שני הנשיאים הם החליטו שזה הגאולה, (הנשיא שזר, ראה את הפתק?) כן. כן. בודאי! הוא

קיבל את זה ואמר "שזה החתיכת נייר יכבוש את כל העולם!" ככה הוא אמר לי, (למה הוא לא פרסם את זה?) זה, העולם היו רחוקים לגמרי מברסלב, רק עכשיו, אפשר לדבר, כי העולם, ממשיכים עצמם לרבינו, (אבל הוא קיבל את זה בשלימות?) כן. שניהם, גם הנשיא בן צבי וכל המכתבים הוא הלך אליו, ושניהם קראו את המכתב ונתחזקו מאוד, זה רק, אני יודע, הוא סיפר לי, שזר הנשיא, שזר סיפר לי, שכל מכתב שבא לו, הוא הלך תיכף לבן צבי, להנשיא בן צבי, והנשיא בן צבי שיבח מאוד המכתבים. (גם הנשיא הרצוג, כתב לכם מכתב?) כן. אתה יש לך המכתב? (הוא כתב שם שהוא מאד מאד...) אה? זה נורא מאוד! (מעריך את זה...) כן! יכולים... אפשר על ידי... (המכתבים האלו הם מקרבים את עם ישראל, זה טוב שיהיה להם את הספר אָפִי הנחל) כן. הוא בעצמו התחזק מאוד מכל המכתבים, כן. והוא, לא כל כך מהר הוא מדבר דיבורים כאלה, כמו שהוא דיבר, על המכתבים, כן, רואים הקבלה (מכתב המלצה), אבל אולי צריכים, לקבל ממנו רשות, לפרסם את הקבלה? הוא שלח אלי... (הנשיא הרצוג?) אבל לפרסם צריכים לקבל רשות, אז צריכים לדבר עם אביבה, שהיא תדבר איתו, אם הוא מסכים, לפרסם את המכתב?... זאת אומרת, הנשיא שזר והנשיא בן צבי והנשיא הרצוג, שלוש! שלשת הנשיאים! (מזומן?) כן. (אנחנו רואים, שהבית־הנשיא, מקבל אתכם, עד היום הזה?) כן. כן. בפרט עכשיו, אחרי שיצא אָפִי הנחל החדש, הם כולם, מסתכלים עלי כולם, כמו... כצדיק... אבל זה מקרב, זה הספר, "אָפִי הנחל" מקרב את העולם, כולם, כולם, מי שקורא בספר, הוא אומר שזה פלא! מה שהדפיס הנשיא, הוא בדק, כל המכתבים ולקח התמצית ולקח והוציא, הדפיס שלושים ושנים מכתבים ובשביל זה, הוא פתח שער להדפיס... צריכים להדפיס כל ספרי רבינו וגם כל המכתבים, שיש לו, שלא נדפסו... כל מכתב הוא פלא! (גם בארכיון אצל הנשיא שזר שימצאו?) כן.

הקשר שלי עם שזר זה סוד:

הקשר שלי, עם שזר? זה סוד, סוד! כל העולם לא יודעים, אם היה מראה כמו הקשר, שהיה ביננו, היו כולם זורקים אותו מהסוכנות, מה? מה? מה? הוא בטלן? כן. הוא מסר את נפשו, אבל הוא לא זכה לעשות, היה בידו, (סבא? המדריגה של רבי ישראל קרדונר היתה מעל ר' משה ברסלבר?) נו נו, אני חושב ככה, (והוא היה חידוש, אפילו אפילו הוא היה בזמן רבינו? היה חידוש?) כן. אני שמעתי ככה, מהזקן שהיה במירון, הזקן ר' אלטר מקרמינטשוק, ר' אלטר קרמינטשוקר, הוא נתקרב בזמן המחלוקת, אחרי הבר-מצוה וכל ימי חייו, הענין שלו, היה חצות. הוא עשה שמחות, במשך... הוא היה זקן גדול, במשך שמונים שנה, יש ילדים ויש חתונות... (אמרת לי שהפנים שלו, היה כמו פנים של תינוק) כן. כן! כן! העינים היה, כמו תינוק, כל הפנים היה מאיר כמו תינוק, כן. וזה פלא? מי שקם בחצות לילה? זה עבודה, קשה מאד, כן. והוא היה קם, בכל לילה, בדיוק בחצות לילה, הוא אמר לי... אני ספרתי לו, מה שעובר עלי, מה שאני סובל, בצפת וטבריה, הוא היה גר במירון, לא ידע, אבל הוא שמע מקודם, הוא שמע. אבל כל ענין רבינו... היה מעשיות הרבה היה גיטין וצרות נו, מה שסבלו, כן. והוא אמר לי, הוא שמע, מאנשי שלומינו, על רבי ישראל, הוא היה, אז צעיר, אז הם אמרו "אם הוא היה, בזמן רבינו? היה גם כן חידוש" ככה אמר לי! פעם אחת ברוך ה', אני זוכר את זה, זה לא... גם רבי ישראל וגם מה שאנחנו יכולים להגיע? בכח רבינו? זה סתום ונעלם, מכל העולמות. הפתק? זה מפלאות של רבינו!

תפילה, אמונה, הלכה

העיקר הצדיק האמת:

עכשיו זמן הגאולה. אז בא רבינו הקדוש וגילה לנו שאנחנו רחוקים מה' יתברך אבל אנחנו צריכים רק לחפש דרכים לעבוד ה' לעבוד את ה' כי הכסף לא כלום! והתאוות לא כלום! והכל לא כלום! רק העיקר לעבוד ה' לעסוק בתורה ותפילה זה עיקר החיים! בלא זה לא חיים אין... יש אנשים אבל אין להם חיים, אין להם חיות בלי התורה, כי היא חייך ועורך ימך, אבל בלא זה האדם, העולם אין... לא כלום! הוא אין לא כלום! הוא יושן ולא עוסק בעבודת ה'. לעמוד בבוקר השכם, בחצות לילה, לחפש דרכים איך לעבוד ה', אבל בלא זה... לא שווה כלום! לא התורה ולא תפילה ולא... העיקר הצדיק האמת שהוא הוריד לנו חיות, התבודדות, חיות זה תפילה, אבל רבינו הקדוש הוא מגלה לנו שזה שהעיקר, הוא לעבוד ה', ואם לא זה, לא כלום. כשהוא ישן לא עושה כלום. צריכים להזכיר עצמו שהעולם הזה לא כלום, ולזכור שהעיקר הוא לעבוד ה', ללמוד תורה ולקיים! זהו! לא להיות למדן ולרדוף כסף וכבוד, לא, זה טעות! כל זמן... רבינו הקדוש לא היה בעולם, לא ידעו מזה, עכשיו שיש כבר "הליקוטי מוהר"ן" "ויליקוטי תפילות" ועוד, ועוד... אז צריכים אנחנו לא לישון, לחפש דרכים איך לעבוד ה', כי בלא עבודת ה' בלא תפילה בלא אמונה זה לא בני אדם, חמורים! יוא, העולם מדברים, מדברים, ומדברים... וזה רוצה כבוד וזה גאווה וזה זה... הכל רק עולם הזה, אבל בא רבינו הקדוש ואמר "העולם הזה לא כלום העיקר רק עולם הבא" לחפש את ה' יתברך, את התורה והתפילה ואמונה ואמת אם לא... עוד

ישנים, עוד הוא ישן, עוד לילה ועוד יום ועוד לילה ולא יודע שהעיקר הוא העולם הבא ולעבוד את ה'. רבינו הקדוש הוא עכשיו בא לעולם לקרב אותנו לעבוד את ה' יתברך, לא לכסף ולא לכבוד ולא לפרסום עד עכשיו לא ידעו....

להאמין בעצמינו:

"ויאמינו בה' ובמשה עבדו", אנחנו רוצים רק כמו שאנחנו יודעים ומבינים ולא רוצים אמונה, אבל העיקר הוא אמונה, ועיקר האמונה הוא להאמין בצדיק! וגם־כן "במשה עבדו" אנחנו הזרע של הצדיק, אנחנו צריכים לחפש דרכים איך להגיע לאמונה בהצדיק, הוא עיקר התיקון שלנו ועיקר הכל! העיקר הוא האמונה, רבינו הקדוש אומר גם כן בזה הלשון: "העיקר הוא האמונה" אמונה, גם להאמין בעצמינו, ה' יתברך עושה לנו כמו שאנחנו עושים, זה לא עצה לשכב... רק להסתובב ולהאמין בעצמו שאני כמו שאני ה' יתברך רוצה אותי, ורוצה שיהיה לי אמונה בצדיק ובעצמינו! חס־שלום בלי אמונה הוא בלי חיות ובלי נשמה! העיקר הוא האמונה, והאמונה הוא שיאמינו בצדיק "ובמשה עבדו" וגם שיאמין בעצמו שה' יתברך אוהב אותי, ורוצה אותי שאשוב בתשובה. אז צריכים לעשות הכל להתגבר בכל הכוחות להתחזק באמונה, זה עיקר התיקון ועיקר הגאולה שלנו! "העיקר היא האמונה" ורבינו הקדוש מדבר הרבה מזה וגם מדבר הרבה משמחה. רבינו ורבי נתן מחזקים ומעוררים אותנו שנזכה לשמחה. מה זה שמחה? לשמוח בעצמינו שגם אני כמו שאני ה' יתברך רוצה אותי, שאחפש דרכים לחזור לתורה ולקדושה... נלך כמו שהולכים ומחפשים איזה דבר, נלך ונחפש איך זוכים לתיקון ולגאולה ואני אגמור... "ויאמינו בה'" שירה זה שמחה "אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים" סוס זה הסטרא־אחרא "עזי וזמרת־י" ה ויהי לי לישועה" לשון ישועה "עזי וזמרת־י"ה". רוצים להתגבר זה עיקר התיקון, לא חס־שלום ליפול, רק לשמוח ולהתחזק בה'! וגם אנחנו צריכים לעזור לעצמינו לחפש דרכים איך לחיות, לא למות! אם שוכבים ולא עושים

כלום זה מיתה. זה דבר קל אמונה, זה מילה אחת, זה לא הרבה דברים, אמונה, זה לא דבר שיכולים להחזיר זה דבר רוחני אמונה זה תלוי בלב... אוי! צריכים להתחזק מאד ליזכות לאמונה, בלי אמונה אין שמחה, אין חיות... אנחנו צריכים להתחזק ולחפש אמונה גם בהצדיק וגם בנו כמו שאני, ה' יתברך רוצה אותי ואוהב אותי ורוצה שאני אתגבר ויהיה גיבור, להתגבר להיות בשמחה, לא להיות "שלמזלניק"... הוא אמר צריכים להתחזק באמונה, זה דבר קל, לא צריכים לעמול, לחפש, צריכים רק הלב, שיתגעגע לטוב, לחזור לטוב לה' יתברך. העיקר האמונה בה' ובמשה עבדו. זה העיקר, האמת והאמונה, אין אמונה בלי אמת ואין אמת בלי אמונה....

”בברסלב בוער אש הבער אותה בליבי”:

לעורר (עצמו) לה' יתברך. ששימו את ליבם לכל הדיבורים שלומד אותנו, איך להיות יהודי, להתנקה, להטהר, איך לחיות... להדפיס ולהפיץ! צריכים, כל דברי רבינו, כל דברי רבינו הם לומדים אותנו, מעוררים אותנו, על הכל, על הכל! (ברסלב זה מי שזורק את כל השכל שלו וחכמתו רק מה שרבינו הקדוש אומר זה ברסלב אמת! ויש ברסלב שהוא רוצה גם את החכמות של עצמו והתאוות, וזה קוראים לו "ברסלב" אבל הוא מתנגד, זה מה שאתם אמרתם לי היום בלילה) כן, כן, כן! יראת שמים! תלמדו יחד, מה שלא תדע תשאל. כל דברי רבינו הם רק לומדים אותנו דרך ה', איך לעבוד ה', איך לעשות תשובה, איך לעבוד ה', זה רבינו הקדוש, הוא הרבי של כל ישראל. הוא לומד איתך ועימי. הוא מלמד אותנו, מגלה לנו איך לעשות תשובה, ואיך לעבוד ה', (אשרינו) שיש לנו רבי כזה, שהוא יודע כל מה שעובר עלינו והוא יודע הרפואות והישועות של כל אחד ואחד איך לזכות לתשובה שלימה ולעבוד ה' יתברך באמת! אוי, כל דיבור של רבינו הוא כל חיותינו, הוא מלמד בכל דיבור שגילה הוא מקרב אותנו ומאיר בנו ומגלה לנו את ה' והתשובה וכל דבר שאנחנו צריכים, רק אנחנו צריכים להתחזק באמונה, להתחזק באמונה כל מה שמלמד אותנו... (רבי ישראל,

הבן אדם הזה לא יודע לקרוא בלי נקודות) הוא צריך לבקש איזה אדם ירא שמים וילמדו יחד ומה שהוא לא יודע ישאל... (הוא רוצה לעסוק בכתבי) אני, כן, מכיר בפנים שלו ה' יתברך יעזור לו, העיקר הוא הרצון ולא יפול זה העיקר שלא ייתאש ולא יפול, רק יחדש בכל... תמיד התחלה מחדש! (מה אתם מכירים בפנים שלו?) אי-אפשר לדבר הפנים... כל מה שהוא יכול ומה שהוא לא יכול, שהוא מה ש... פנים זה פנים זה... תמימות, לא לחפש דרכים ולא להיות חכם! לקבל! כל דיבור של רבינו ז"ל זה מן השמים, מה' יתברך בעצמו! כל דיבור שלו פלאות וישועות, הוא יתקן כל העולם, כל הרשעים, כל הרשעים הוא יקרב... לא יפול ולא ישמע לשום אדם, רק לה' יתברך בעצמו. יקיים מה שיודע, יקיים ויאמין ויקיים... רבינו הקדוש הוא מחדש את כל אחד ואחד כאילו עכשיו הוא נעשה בעל תשובה. והעיקר האמונה שיאמין מה שהוא אומר, צריכים לקיים מה שהוא מגלה לנו, כי כל דיבור שלו הוא ממקום גבוה מאוד! הוא מחייה אותנו, הוא מכניס בנו אפילו כמו שאנחנו... רבינו הקדוש הוא מחזק אותנו, מרפא אותנו, רבינו הקדוש! וללמוד ספריו הקדושים זה כל חיינו כל חיותינו לא ליפול בשום אופן! שישמע לרבינו שלא ייתאש שלא יפול... רבינו הוא ראה וידע את כל הרשעים את כל הקלקולים והוא מהפך הכל והוא עומד, הוא מהפך הכל להיפך! איך ייתביישו כל הרשעים! ("בברסלב בוער אש הבער אותה בליבי" כולם הלכו לישון, אבל רבי נתן לא הלך לו לישון, הוא הלך לבכות לה' שהוא רוצה...) האש של ברסלב!

"אבאל'ה!"

אי! רבונו של עולם! הוא כל כך בכה "רבונו של עולם, אבאל'ה רחם עלי, אני כל כך, אני לא מרגיש טעם בהתורה בהתפילה, אני רחוק מאד, רחם עלי רחם עלי רחם עלי אבאל'ה אבאל'ה!" הוא היה בוכה לפני ה' יתברך היה, כל השולחן היה רטוב מהדמעות וגם הריצפה היה כמו ששופך מים, כן, ככה היה הלב בוער לה' יתברך, כן, היה מי שראה הפנים שלו בזמן שאמר "רבונו

של עולם" בזמן שאמר "אבאל'ה אבאל'ה" מי יכול לתאר דביקות כזה? !
מתיקות כזה? הוא היה יחיד עם ה' יתברך והוא דיבר איתו כמו עם אבא
רחמני, מי יכול לתאר? מי יכול לשער? געגועים כאלה! חיים כאלה! כן.
הוא היה בוכה לפני ה' יתברך ולפני רבי שמעון בר יוחאי, הוא היה בוכה
ומתגעגע כל-כך !

אם היה בידי הייתי נותן לו כל הבקשות כל מה שביקש !

נסע גנירול גדול עם צבא הוא שמע איך רב מנדל ליטואק הוא היה אומר
"אבאל'ה אבאל'ה אבאל'ה" אז הוא עמד, ועמדו כל החיילים הוא עמד. אז
עמדו כל החיילים ואמר להם "שמעו מה שאומר זה, שמעו! מי שמע כזה?"
רב מנדל ליטואק... הוא לא יכול ללכת הלאה, הוא עמד, וכל החיילים עמדו
ושמעו הקולות וההתבודדות של רב מנדל ליטואק! אז אמר הגנירול הגדול
אמר לצבא "אם אני, היה בידי הייתי נותן לו כל מה שרצה! הייתי נותן לו!"
והלך... "אם היה בידי הייתי נותן לו כל הבקשות כל מה שביקש!" לראות
לשמוע הדיבורים של המעשיות, זה התבודדות של רבי נתן, ההתבודדות,
קצת, טיפה מן הים ההתבודדות של רבי נתן זה "הליקוטי תפילות" אז אמר
זה הגנירול הגדול מצבא "אם אני היה בידי הייתי נותן לו כל הבקשות כל
מה שרצה! הייתי נותן לו!" מי יכול לשמוע דברים כאלה שבערו כאש והיה
עם ה' יתברך ביחד והיה בוכה לפניו "תן לי... רבנו של עולם אני לא יכול
להתפלל, אני לא מתפלל, אני אוכל כמו שאני אוכל, ומה יהיה ממני
התכלית?... " היה בוכה כל יום בקולות כאלו, בלב כזה, מי רואה? אנחנו לא
יודעים כלל מה שנעשה בעולם רק רבינו הקדוש גילה טיפה מן הים מה שיש
בעולם, חיות כזה שיש לנו תורה כזו, יש לנו חיים מתיקות כאלה, חיים
כאלה, אנחנו לא יודעים כלל! ישנים, אוכלים וישנים, אוי, מה שיש! רק
לשמוע ההתבודדות של רבי ישראל, בשביל זה בשביל זה בשביל זה וממש
היה יכול כמו הגנירול אמר "אם היה בידי הייתי נותן לו כל מה שרצה,
שביקש, הכל הייתי נותן לו!" אין בעולם חיים, קולות כזה, חיים כאלה אין

בעולם, רק רבינו הקדוש הוא גילה טיפה מן הים מה שיש, "רבנו של עולם", נפלאות... הוא אמר "ליקוטי תפילות" מי יכול לשער מה שהוא הרגיש בכל דיבור ודיבור של "הליקוטי תפילות" הוא היה חי חיים כאלה, חיים טובים, חיים מתוקים כאלה! העולם לא יודעים רק לישון ולאכול! מה זה? אה! הדמעות יצאו כמו מים יצאו מעינים כמו מים והיה חי חיים כאלה, חיים מתוקים כאלה, חיים של אמונה ובטחון, חיים של יראת ה'. "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו" אלמול נייעס! חדשות! חדשות! חיים חדשים! רבי ישראל אמר "שירו לה' שיר חדש שיר חדש" נו, נו... אה, לראות תפילה כזו! קול כזה! געגועים כאלה! זה לא מהעולם הזה, זה ברסלב! העולם לא יודעים כלום מה שיש לנו רק כשיתגלה משיח אז יאמרו אחד לחבירו "לכו נרננה לה' נריעה לצור ישעינו נקדמה פניו בתודה בזמירות נריעה לה'" אז, יהיה שמח מאד! העולם נותנים כל ימי חייהם, כל ימי חיינו, לשמוע רק דיבור אחד שיצא מפי רבי ישראל בהתבודדות, "אוי, רבנו של עולם אבא'ה אבא'ה" אבל האבא'ה שלי לא כמו שלו, הוא אמר אבא'ה היה אש! רבינו הקדוש אמר אם לא, אם היינו שומעים ויודעים שיש רבנו של עולם כזה, היו כולם... לא רצו לא להרויח כסף ולא... רק לעבוד ה'! וככה יהיה יבוא משיח אז יהפוך כל העולם, אז יהיה לו עבודה קשה מאד, משיח הוא צריך להפוך כל העולם מהפך אל ההפך. "אז אהפוך על כל העמים שפה ברורה" רבנו של עולם, רבנו של עולם, לא יכול... רבנו של עולם, לא יכול ללכת מרבנו של עולם, רבנו של עולם היה פה, היה פה, לא יכול ללכת... לא רצה... ללכת זה טוב, יש יותר טוב מזה להגיד רבנו של עולם? ברוך ה' אני כל שמחתי אני שמח שזכיתי לשמוע דיבור אחד מהתבודדות של רבי ישראל זה ים, ים, ים הגדול! דיבור אחד "רבנו של עולם" היה ים, נעשה ים! אני היה לי נס גדול לולי הייתי מכיר את רב ישראל הייתי מת מזמן. לא ידעתי כלל מחיים, מחיים כאלה שיש, שיש כבר "ליקוטי מוהר"ן" "ליקוטי הלכות" "ליקוטי עצות" בשביל מה זה? בשביל שולחן חדש הרגלים דקים, מה זה? איזה שולחן זה? אני שמעתי הקול שהוא היה מדבר... רבי ישראל קרדונר היה מדבר עם ה' יתברך אני זכיתי לשמוע

קול כזה שכל העולם לא יודעים כלל מזה קול כזה, מתיקות חיים מתוקים כאלה, לא יודעים כלל מה שיש בעולם, מה שעובר עדיין הכל טוב, רק טוב, טוב ה' לכל. כשהוא אמר "רבונו של עולם" אה, "אבא, אבא יקר, אבא רחמני, רחם עלי, אני לא יכול להתפלל, אני לא יכול ללמוד, מה יהיה התכלית ממני?..." התבודדות שכל העולם לא יודעים כלל מזה... כל העולם לא יודעים כלל מהאמונה, מהחיות, יוא, אבל זה יתגלה, יתגלה, יבוא משיח ויתגלה הכל! קרוב שיבוא ויהיה שמחה בעולם, שמחה כזה בכל בית, בכל הרחובות לא ישמע רק קולות של שמחה וריקודים! הוא טען עם הפה עם כל הידים והרגל כל "רבונו של עולם, רחם אבא, אבא יקר, רחם עלי, אתה רחמני, אתה טוב, רחם עלי, אני לא יכול... אני רחוק מכל וכל, אני רחוק, אני לא יכול להתפלל לא יכול ללמוד מה יהיה ממני? אבאל'ה! רחם עלי אני כל כך רחוק נתרחקתי מאד... אני לא יכול להתפלל לא יכול ללמוד, מה יהיה ממני? רחם עלי..."

”שולחן ערוך“:

ללמוד פוסקים בכל יום, "שולחן ערוך" בכל יום ואם אין לו זמן, על כל פנים, ילמוד איזה סעיף, אפילו שלא מחזיק בו, רק איזה דבר, כי זה טובת הנשמה, "בהשולחן ערוך", היסוד היהדות, יש בו גם כן גאונות, היה בקי מאד, בכל ספרי קודש, הפוסקים הצדיקים, רואים בפירוש שלו, שהוא היה בקי מאד, בכל הספרים, של הצדיקים הקדושים, הגאונים, אבל הוא לא זכה, היה בו, איזה חסרון, שלא היה אשכנזי. אשכנזים? יש להם שכל יותר ולב חם יותר, כן לתורה... (הוא היה אשכנזי) אשכנזי? לא! הבית יוסף? (אני מדבר, שרב שלמה גנצפריד?) הקיצור שולחן ערוך? רואים שכל עם ישראל לומדים אותו, (אבל רב שלמה גנצפריד, הבעל "קיצור שולחן ערוך", הוא היה אשכנזי, מאונגריא) "הקיצור שולחן ערוך" רואים שכל עם ישראל קיבלו אותו, גם כן הספרדים. (הוא היה אשכנזי) הוא היה ספרדי, (לא, הבעל "קיצור") "הקיצור שולחן ערוך" הוא היה אשכנזי,

גנצפריד, כן. כולם קבלו, את הקיצור שלו (גם הספרדים, כולם?) כולם, כל ישראל. (וכדאי להתנהג, לפי "הקיצור"?) כן. הלואי שנהיה בקי בזה, בודאי! זה היסוד של כל התורה, של הגמרא, של הדינים, לקיים "הקיצור" הוא היה גאון וצדיק גדול, בעל "הקיצור", כי כל ישראל קבלו אותו, כל הגאונים, כל הגדולים קבלו אותו... (רואים מזה, הוא לא היה מקורב לרבינו, אבל היה צדיק, אף-על-פי-כן) הוא היה צדיק, בודאי! אבל היה חסר לו, איזה עיקר ביהדות. אם הוא היה מתקרב? היה העולם יותר קרוב לה' יתברך, ויותר חכמה ויותר לב ויותר תמימות! הבעל שם הקדוש... כל תלמידיו בעל רוח הקודש! זה הבעל שם הקדוש, הוא, אנחנו זכינו, להבעל שם הקדוש שיהיה, היה לו גאון וצדיק, הבעל שם ותלמידיו, כן. כל התלמידים שלו, היה להם, רוח הקודש, היו צדיקים, קדושים מאד! הבעל שם טוב ותלמידים שלו, רבינו הקדוש דיבר מזה, רבינו הקדוש, כשבא מארץ ישראל אמר, שהוא צריך ששים גבורים, כמו הבעל שם הקדוש, הבעל שם הקדוש, היה לו תלמידים, ששים גיבורים שהיו אבל ענין של רבינו ז"ל, זה עולה על הכל! על כל הגאונים על הכל! כי זה היה כבר אורו של משיח, הבעל שם הקדוש, רק כנגד רבינו ז"ל, הכל בטל, כן! זה היה, הגאולה השלימה, האחרונה! שאין אחריה גלות! עכשיו אנחנו מרגישים קצת, כמה שהיה נחוץ הבעל שם טוב ותלמידיו הקדושים, תלמידיו גם כן, לא היו כולם אחד, היה חילוקים. המגיד ממזריטש (היה מתלמידיו של הבעל שם טוב?) כן. בודאי! בודאי, המגיד ממזריטש, הוא היה גדול מאד, צדיק גדול, הוא היה, תלמיד עיקר התלמיד, של הבעל שם טוב. (והוא חיבר ספרים?) איני יודע, כנראה שבודאי... כנראה. (רבי ישראל אבל על ענין השולחן ערוך אמרת שרב יוסף קרו הוא לא היה אשכנזי) רב יוסף קרו? הוא היה ספרדי. (זה חסרון?) בודאי. (אז אנחנו, הספרדים שבדור הזה, אנחנו צריכים להתנהג, גם-כן, לפי הבית יוסף, או לפי הרמ"א?) כן. כן. שיהיה לו קשר עם האור של הבעל שם טוב, הוא, גם-כן התלמידים הקדושים שלו זה "שולחן ערוך"! התלמידים של הבעל שם טוב בודאי היו גאונים, גדולי עולם. (אבל התלמידים של הבעל שם טוב, הם עשו

ספרים של הלכה?) לא יודע, יש בין הרמ"א והרא"ש, הבית יוסף, יש מחלוקת. יש דברים שהוא לא לפי שניהם, אבל אנחנו זכינו, אנחנו האשכנזים זכינו, יותר מהספרדים, כי לא היה להם, האורות של התורה כמה בחינות, יש כמה בחינות. (ואצל האשכנזים, היה בחינה יותר גבוהה?) כן. אצל... בודאי היה צדיקים, "אור החיים", אור החיים, נו, אבל היה ספרדי. הספרדים זה ענין, שני דברים, אנחנו עם אחד, אבל אף-על-פי-כן, יש ענינים, שאנחנו לא יודעים... (אבל רבי ישראל? מה שאני רוצה לדעת, אני נולדתי ספרדי) לא, לא, לא, (אבל אני צריך להתנהג?) אשכנזי. (לפי הרמ"א?) כן. כמו רבי ישראל, כמו רבינו הקודש. לא, עוד לא היה הזמן שיתגלה על ידי... אבל הבעל שם טוב, כבר יש האור שהתחיל. רבינו הקדוש, הוא ענין, של משיח, ענין כבר, שכל הספרדים האשכנזים, כולם יתבטלו, כולם צריכים, לקבל האור. (לפי נוסח התפילה, גם הספרדים, צריכים לקבל) לא. יש "שולחן ערוך" איך להתנהג עם הנוסחאות, כן. אבל העיקר, אנחנו יודעים, שהעיקר הוא, הבעל שם טוב ותלמידיו ורבינו הקדוש, (יש נוסח, של החסידים בתפילה). העיקר הוא, היה רבינו הקדוש, הוא היה הנשמה, כל החיות, של התורה, של כל הצדיקים, אבל רבינו הקדוש, הוא עלה עליו, הבעל שם הקדוש היה לו זכיה שהוא הביא רבינו הקדוש בעולם. (הבעל שם טוב?) כן. הוא מזרעו. פיגא, פיגא, פיגא היה נכדת של הבעל שם טוב, (והאמא של פיגא זה אדיל) האמא של רבינו הקדוש היה פיגא, (והאמא של פיגא, זה אדיל) אדיל? (הבת של הבעל שם טוב) כן. אבל הדורות הקודמים, כמו הרמ"א, (הרמ"א היה לפני הבעל שם טוב) הרמ"א? (הוא היה לפני הבעל שם טוב) כנראה... (אבל הוא קיבל מהאור שלו גם-כן?) רק כשנתגלה יותר, אז בודאי, יש בזה ענינים שאנחנו לא יודעים... (כי אצל הצדיקים אין זמן) הצדיקים, הצדיקים... אבל העיקר היום, הוא רבינו, הוא הבעל שם טוב ורבינו הקדוש, אם זה היה מתגלה בעולם, היה כל העולם, היה צדיקים! הספרדים היה להם חסרון, לא היה להם, האור של הבעל שם טוב, נו, נו, זה ענין הספרדים... בודאי צריכים לקיים "השולחן ערוך" לפי "הבית יוסף" (ולא לפי הרמ"א?) הספרדים

קבלו את הבית יוסף, הבית יוסף היה מחלוקת עם כמה דברים... (אבל היום שיש רבינו?) היום רבינו? הוא כבר, הוא כולל הכל, זה העיקר והיסוד, הכלל ועיקר התורה והיהדות, זה רבינו הקדוש! רבינו הקדוש ותלמידיו זורעו, זרעו זה רק רבינו הקדוש! הוא הזרע, של הבעל שם טוב, הוא כולל, כל, הכל. (אבל רבינו הקדוש, הוא לא כתב "שולחן ערוך") הוא הזהיר, ללמוד "שולחן ערוך" בכל יום ולקיים, מה שכתוב בו! לקיים!

התבודדות:

רבינו הקדוש גילה הענין של התבודדות, לדבר עם ה' יתברך כמו שאנחנו מדברים. לדבר לבכות ולדבר עם ה' יתברך, כמו בחיים, ככה אמר רבינו הקדוש. התבודדות! מילה אחת התבודדות, זה כולל הכל, כל אחד מישראל. צריך להתפלל לה' יתברך, על כל דבר, של התורה, שנזכה לקיים ולידע ולדעת (אבל כשיש מחלוקת בין "הבית יוסף" והרמ"א, הספרדים של היום, צריכים להתנהג לפי הרמ"א או לפי הבית יוסף? לפי דעת רבינו הקדוש, אני שואל?) אנחנו לפי הרמ"א, לפי הרמ"א, (אפילו מי שנולד ספרדי, זה כדאי שיתנהג לפי הרמ"א היום?) כן. (רבי ישראל? בהתחלה רבינו, הוא אמר, שהוא רצה לעשות ספר של פוסק) כן, פוסק. (ואמר עכשיו, שיש ספר "ליקוטי מוהר"ן" בעולם, לא צריכים) כי הוא, מלמד אותנו הכל, כולל הכל, גם הלכה, כל דבר, ענין של רבינו הקדוש, זה ענין שעולה למעלה מן הכל! ורבינו הקדוש? יותר ויותר ויותר, שכל התורה, הוא רק, כמו נקודה קטנה, כנגד התורה, העיקר התורה הוא הבעל שם טוב ותלמידיו ורבינו הקדוש, זה עיקר היהדות, עיקר של הכל, צריכים להתחזק באמונה וללמוד ספריהם ולקיים. (אבל אצל הצדיקים, אפילו מי שהיה מקודם, הוא יכול לקבל, ממי שהיה אחריו, כמו רבינו, הוא אמר, "אפילו רבי שמעון, מקבל ממני רבי שמעון הוא ע"יר וקדיש מן שמיא נחית ועכשיו יש נחל נובע מ'קור ח'כמה שאפילו רבי שמעון מקבל ממני..." "יוא, יוא, יוא! כל מה שהוא אומר זה אמת

ויציב ונכון וצריכים אנחנו, למסור נפשינו, לקיים כל דיבור, שגילו הם מהתורה, התורה והצדיקים, "השולחן ערוך" לקיים כל דבר, כל דין, בכסף וכל הענינים התורה מלמדת אותנו, איך צריכים להתנהג בכל דבר, כן, התורה! (אבל רבינו אומר, "בשיחות הר"ץ" שצריכים ללמוד "בשולחן ערוך" הגדול, עם כל הנושא) כן. (אבל אנחנו, יכולים ללמוד, "בשולחן ערוך" הגדול?) כבר יש "הקיצור" ויש כבר כל הצדיקים, האור של כל הצדיקים, כל הגמרא, הגאונים הצדיקים, אבל אחר-כך, נתגלה עוד יותר, יותר ויותר, עד שבא רבינו והוא... מי אמר, דבר כזה? דיבור כזה? יתקן כל העולם! רבינו הקדוש, בעצמו אמר, "יש מחלות, שאי-אפשר לרפאות. ואני יכול, גם חולים כאלה, אני יכול לרפאות לגמרי!" (אבל רבינו אמר, שהשם שלו עכשיו הוא גַּנְחָמַן גַּנְחָמַן מאומן?) יוא. (מה הפירוש?) שהוא העיקר של כל התורה, של כל, של הכל, של כל האורות! (הכל תלוי בו?) אין דיבורים לדבר... אם אני חי? אינני יודע? למעלה מן הטבע! מה שאני סבלתי! (נחמן ונתן מצחקים מכל העולם?) שנים! שני אנשים, מצחקים מכל העולם! שום צדיק לא אמר דיבורים כאלה: "ומשיח יגיד פירוש, על ליקוטי מוהר"ן!" (וגם אומרים, שמשיח יגמור, את הסיפור, של השבעה בעטלירס, שאין לו רגלים?) אוי ווי, ווי, ווי! מה? רק לראות את ר' ישראל היה כדאי לידע מרבינו! זה הסחורה של רבינו! הוא בא אלי, מחברון לטבריה! ונעשה רעש גדול. נעשה רעש גדול בכל ארץ ישראל "שישראל בער" נעשה ברסלב! וזה סכנה לכל העולם! צריכים להרוג אותו ואת רב נתן, הוא ישגע, את כל העולם. הוא יהרוג את כל העולם! (והקצין אמר, "הפתק הזה, ישגע את כל העולם, וגם את כל בני-ברק?) מה? (ככה הוא אמר בחלום הקצין?) יוא. (הוא אמר, "הפתק הזה, ישגע את כל העולם וגם את כל בני-ברק") כן. כל העולם כולו ובני-ברק! הוא אמר לי, "מה אתה שואל, תן את הפתק!" אמרתי לו, "מדוע?" הוא אמר לי, "הוא ישגע כל העולם ואת כל בני-ברק". הקצין אמר לי, "תן!" נו, אז פחדתי, אולי הם יקחו את זה? אז נזכרתי, שבתחילת הלילה, בא אלי אברהם-נתן, יוא ואמר "תן לי (הפתק) רק הלילה, לקרוא ולראות את זה" אני נתתי לו, על

לילה אחד, אז ברוך ה', נעשתי קצת, (נחמה) הוא לא בכני-ברק, והוא לא פה... (מה ההבדל בין כל העולם ובני-ברק? זה שני דברים? העולם זה דבר אחד ובני-ברק זה דבר אחר?) בני-ברק היה העיר הגדולה של כל ארץ ישראל (זה עיר התורה של הלמדנים?) אה, אה, חקירות... זה לא על... יכול לחשוב להבין ולדבר מזה... הם....

מצוה? תלך מהר לקיים!

אם ה' יתברך מזמין איזה מצוה, מצוה? תלך מהר לקיים! לך מהר! מה אתה עושה כאן? צדקה וחסד, רחם על זקן, עוד יותר מצוה! כל הבריאה נברא רק בשביל התורה, בשביל לקיים התורה, מצוה צדקה וחסד, מצוה? רחם! לא כמו בהמה אין לו שום רחמנות כלום, אכזרי כזה, חיות בהמות, לא למחול, אין מה לדבר ממצוה! אם לא התורה? אין שום רחמנות בעולם! בפרט איש זקן, ילך כבר... אבל כל רגע של חיים, זה ענין של פיקוח נפש! זה ענין רחמנות צדקה וחסד! אין זמן! צדקה וחסד, זה המידה של ישראל, זה התורה, צדקה וחסד, לעזור לחבירו, אם הוא צריך איזה דבר לעזור לו, רחם רחמנות... אבל לא כמו הגויים לא מפחדים כלל. חמור, הוא עומד, כמו חמור, כלום. אבל אנחנו ישראל, יש לנו תורה. התורה, צדקה וחסד, רחם! בא חבירו? לא לפחוד, אדרבה לשמוח מאוד! אם ה' יתברך מזמין מצוה צריכים לשמוח, להודות ולהלל לה' על המתנה! מתנה! מתנת חיים, מתנה! "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, את התורה, נתן התורה." אנחנו ישראל, עם אחד בעולם, כולם הם בהמות, אין להם שום דעת, שום שכל, שום לב, כמו בהמה. לא עצמו... לעזור! ער דארף עסין ער דארף טרינקען א בהמה איז גארנישט זיי, זאלין שטארבין זיי זאלין פייגרין ועד דארף פון זיי אבער די גוים פון א מצוה אבען זיי מוירא האבען א צו זיי זאגען א מצוה. ער דארף העלף דארף מין היים העלפין האבער די גוים אוי ווי! אין כסף? זה מצוה? הגויים גם כן, שיש גוים, שהאבא גם כן הוא מפחד ממצוה, הוא מפחד גם כן, מי יודע? מה זה? אין כסף! ולא יכול לתת! נו, נו!....

* הוא צריך לאכול הוא צריך לשנות, בהמה זה שום דבר! ימותו... מי צריך אותם? הגוים מפחדים ממצוה!....

הוא הלך לשדה להתפלל לה', זה דבר גדול מאד!

(סבא מה עדיף ללמוד בהלכה?) שולחן ערוך, (משנה ברורה ובאר היטב?) ללמוד ולדעת איך הדין, איך ההלכה, ולעבוד ה' (אבל יש הרבה, יש הבן-אישיחי והמחבר?) יש הרבה? מה שאפשר! יש זמן על הכל! כשאדם רוצה ללמוד אז נכנס ברכה, אז זוכה לכל, לכל דבר, לכל! (הוא רוצה לדעת באיזה דרך ללמוד ההלכה? יש הרבה פוסקים!) יש ארבע טורים, ארבע טורים של הרמ"א, הרמ"א ובית יוסף וגם-כן אבי הספרדים הוא עשה בשביל הספרדים תפילות ונוסח התפלה, כל אחד יתנהג כמו שהוא רגיל והאבא והאמא והסבא... (רבינו, אם אנחנו עושים כמו רבינו?) זה העיקר מכל התורה כולה! זה העיקר! שזה רבינו! הלוואי! (ספרי רבינו בהלכה?) בהלכה? וודאי! גם הגמרא זה קדש קדשים תורות ה', התורה שבעל פה, השורש! אבל כל אחד לפי כוחו לפי דעתו, אבל יכולים אם רוצים באמת, אז נכנס ברכה וזוכה לעסוק הרבה בעבודת ה' בתורה ותפילה לפי הרצון, לפי... אם רוצים אז יכולים לעבור על כל התורה כולה! רבינו הקדוש אמר, יש זמן ללמוד הש"ס והמדרשים והתורה, מה שיש! אבל אם יש רצון באמת רצון חזק! (אבל יש לפעמים רצון חזק ויש לפעמים רצון קטן...) העיקר הוא האמת לחפש באמת, לא בשביל עצמו ולא בשביל שם, בשביל כבוד, בשביל כסף, רק באמת לה' יתברך, לדעת איך לעבוד ה' יתברך זה כל התורה! עבודת ה' בחצות לילה, זה עבודה קשה מאד לקום חצות לילה, אבל ראיתי איך רבי ישראל, הוא קם בחורף, בקור וגם... למעלה מן הטבע! הוא קם בחצות, הוא הלך לשדה להתפלל לה', זה דבר גדול מאד!

חלילה-וחס, נפלת? תפסיק עכשיו! מהרגע זו!

רבי ישראל קרדונר, רבינו הקדוש האיר בו... הוא היה מקושר ומדובק לרבינו... אוי, רבי ישראל? רבי ישראל? הוא היה לו מסירת נפש עלי, כאילו אין לו, לא אשה ולא בנים, רק אני, הוא ואני שני אנשים, גבורה כזה, אין!

אי־אפשר להבין, שיש בעולם גבורה כזה, כמו ר' ישראל שהוא עבד ה', על־ידי רבינו! רבינו הקדוש האיר בו, הוא היה מקושר ומדובק לרבינו. מגילת הסתרים, ענין משיח שרבינו גילה!... ברוך רחום וחנון, כי כשאומרים חטאנו, נו, ובגדנו, ומתוודים לה' יתברך כמו שרוצה רבינו, בגדתי! אז הוא נעשה כח להיפוך, הוא מהפך הכל, הכל לקדושה, רק הרע הוא הישתרש כבר, כבר בעולם ואינו... וקשה מאוד לו לשברו וקשה מאוד... אבל רבינו הקדוש גילה חכמה כזה, "ליקוטי מוהר"ן" "וליקוטי הלכות" "וליקוטי תפילות" כזה! חלילה־וחס, נפלת? תפסיק עכשיו! מהרגע זו! מחדש, מחדש! ורבינו הקדוש גילה, גילה חכמה כזה, אמת כזה בעולם, שישליכו כל התאוות ולא ירצו לנגוע בתאוות, כן. אבל זה יבוא לאט לאט, לא בפעם אחד, זה דבר קשה מאוד, אבל רבינו הקדוש, הוא מהפך הכל לטובה, מהפך הכל בחסדו, יש לו ניגון טוב! מה? תשליך הכל על הצדיק הזה שהוא גילה, "אין שום יאוש בעולם כלל" אז כבר, כבר יצא מן הטומאה, והוא הלב והמוח אז הוא נעשה, כל חלקיו, זה כולו, חכמה כזה, שמהפך את האדם וכל העולם מהיפך אל היפך. עכשיו יש בעולם החכמה שגילה והמשיך רבינו בעולם, שיהיה עולם חדש! עולם של אמונה, של אמת ולא יוכלו להריח הריח של העולם הזה, של תאוות! עכשיו האור של רבינו הקדוש, הוא מכה את הרע, עד עפר! הגאווה! הוא מהפך! הוא מהפך... אני ראיתי העולם כולו וכל המינים וראיתי הכח של רבינו הקדוש, שהוא מהפך הכל ונעשה ענין אחר ונעשה עולם חדש... רבינו הקדוש הוא גילה והמשיך חכמה כזה בעולם, שכל אחד ישליך כל התאוות, כל התאוות, כל השטותים, הכל! ויתהפך העולם כולו, רק הגאווה והכבוד רבינו הקדוש מבטל הגאווה והכבוד והעבירות ומקומות הטומאה, הוא מהפך הכל! מה זה? זה הכל אין ואפס זה כל התאוות... ויהיה עולם הפוך! הוא מהפך הכל. מה יש? הוא! יש לו חומר, שהוא מכניע התאוות והריח רע של התאוות ונעשה ענין אחר, הוא מהפך... הוא גילה חכמה כזאת, חכמה חדשה שעולה על כל החכמות והוא משבר ומבטל כל התאוות, כל העבירות, מהפך הכל, הוא מהפך כל התאוות וכל הגבורות של היצר הרע, של הטומאה, הוא מושך להם קבר...

מושל עליהם קבר והם לא יכולים לעשות כלום! הוא חכמה חדשה שהוא מאיר באדם, כח וחכמה כזה, שהוא משאיר... הוא לא יכול להריח הריח של התאוות, כן! ה' יתברך הוא... אם הוא באמת, אז ה' יתברך מזמין לו אשה וילדים טובים, כן. ונעשה הכל להיפך... חתני, שמואל קרויזר, הוא... ה' יתברך נתן לו, כח חכמה כזה, שהוא יש לו כח לקרב כל העולם לה' יתברך, אבל עדיין הוא לא יודע מכוחו והוא ככה... הוא יושן... אבל זה יעשה את שלו! ענין אחר, ענין חדש, חכמה כזו, שכל העולם ישליך כל התאוות ולא ישאר אפילו להריח הריח את התאוות! כמו שהיה התגברות החושך והתאוות והטומאה, ככה יהיה, אדרבה, יהיה כח יותר, הוא ירפא וישבר כל הרע, כל הטומאה, יהיה חדשים, ודאי, אין שום יאוש בעולם כלל, זה... "אין שום יאוש בעולם כלל" באמת וחוזק מזה, הם יתבטלו, הם יתבטלו ויתהפכו ויהיה עולם חדש, הילדים יתהפכו כולם לקדושה וירצו כולם רק אמת ואמונה. ידעתי רק טיפה מן הים, ידעתי שהחושך יתבטל, הטומאה יתבטל, ויהיה בעולם רק אור של חכמה ואמונה ואמת, הוא מהפך הכל לטובה... לכל בני אדם שצריכים עזרה אז רבינו הקדוש הוא עוזר לנו, הוא יכול לעזור לנו הכל, רק הוא... בידו כל החכמות האמיתיות, איך לעשות תשובה ואיך לעבוד ה' באמת, ולהכניס בנו, בלבינו כל הישועות, כל העצות, רבינו הקדוש הוא הוא מושל בכל, אבל באמת! אם אין אמת? אין כלום! (מה זה אמת?) אין לי כח לדבר... לעשות כסף, זה תאוות, כבוד, פרסום, שקר! האבא, הוא שלו, היה רב גדול באמריקה, והיה לו שם גדול, אבל הוא לא שמע, לא לאבא ולא למשפחה והוא נתקרב לרבינו הקדוש באמת והוא סבל, כל העולם היו רחוקים מברסלב והוא סבל הכל והוא רק ברסלב!...

לקבוע זמן ומקום לדבר עם ה' יתברך:

צריך לקיים ולשמור את עצמו מאד, וידע שבכל יום, יש לי ענין של התבודדות ולהתפלל ולהגיד לה' יתברך, על כל דבר... העולם רחוקים מזה, אנחנו צריכים להתחזק, לקיים את זה, לשמור על זה מאד, לקבוע זמן ומקום

בשביל להתבודד, להתבודד ולבקש מה' יתברך, על כל דבר, שאנחנו צריכים! להתפלל לה' יתברך! העולם לא יודעים כלל מענין תפילה, שזה העיקר של העולם, עיקר החיים, "תפילה לא-ל חיי", תפילה בשביל חיים, "תפילה לא-ל חיי" "תפילה לא-ל חיי" מה? מה? מתי קובע? זה הזמן מ... מעדארף קובע א זמן? להתפלל לה' יתברך, על כל דבר! העולם לא יודעים מזה! אבל רבינו הקדוש גילה על זה? צריכים לקיים! אה! זה קשה לדבר עם ה' יתברך, צריכים להיות עקשן גדול בעבודת ה' ולעשות אפילו מה שקשה ולעסוק בעבודה (הזה). צריכים לשים לב, מה שאנחנו צריכים לעשות, בשביל פרנסה ובשביל לדבר התבודדות, לדבר עם ה' יתברך כמו לפני חבר, "מה אתה אומר? מה? אני צריך את זה ואני צריך את זה..." צריכים אנחנו להיות כשר ולהאמין בה', על כל דבר, קל מאד לדבר בכל יום עם ה' יתברך ולהתפלל על כל דבר צריכים לעשות ולקיים ולהאמין ולקיים (מה שאומר) ה' יתברך. שאנחנו עם ישראל, יש לנו אמונה בה' ובתורה וצריכים להתחזק ולהתגעגע, שנזכה גם-כן, שנזכה גם-כן לעבוד ה' יתברך באמת. צריכים לחכות הרבה ולבקש מה' יתברך, עד שה' יתברך ירחם עלינו, שנזכה שיהיה לנו דיבורים טובים, לבקש ולהתפלל לה' יתברך, זה עולה על הכל! כן, תפילה ואמונה! זה עולה על הכל! זה כל חיותינו! כל התורה שלנו! וזה מתקן ומלמד לנו! איך? איך לזכות לעבוד ה' באמת, צריכים להתחזק, להתחזק באמונה ולקיים את המצוות, כן. הגויים, גם יהודים שאינם מאמינים בה' בתורה הם ירצו כל... אני ראיתי אדם כזה שהוא היה, שהוא בכח רבינו, בכח התבודדות (הוא בקש אור רבינו, כח רבינו) בכח רבינו בכח התורות התפילות זכה לזה, זכה למה שזכה, הוא שחק מכולם, אוי! היה הרבה, שטענו איתי "מה יהיה ממך? מה זה? מה זה איתך? מה זה? ריקודים ושמחה? תיקח גמרא ו... אוי, אוי, אוי! דוקא! הלואי עכשיו אני חושב הלוואי שהייתי סובל יותר ויותר, היה יותר! כן. כן. אוי ווי, אוי ווי, מה שעבר עלי מה שסבלתי אי-אפשר לתאר ולספר, עכשיו אני רואה את ר' משה קלירס ורב מוטל מסלונים אני רואה... איפה הם? בקבר....

תקיעת כף:

(סבא יש לי חדשות) מה? (עשיתי עם אלון, תקיעת כף) תקיעת כף? מה? (כן. שאנחנו לומדים כל יום עמוד אחד בקיצור, עד שאנחנו גומרים אותו) בקיצור? "בקיצור שולחן ערוך" נו, נו, הלואי! הלואי! רבינו הקדוש ואנחנו צריכים להיות בקי בקיצור שולחן ערוך! כמו כל דיבור שמה, כל דין, יהיה לנו בעל פה, (טוב, התחלנו עכשיו) הלואי! (עשינו תקיעת כף, גמרנו) וגם-כן גם-כן, צריכים לעמוד, חצות לילה, תתן איתו גם-כן, תקיעת כף, על חצות, שכולם שכולם, כל צפת יגידו, מה? איזה (ברסלבים?) מה? ברסלבים כאלה, לא ראינו? הם עומדים בחצות, לומדים "שולחן ערוך"! זה רוצה, רבינו הקדוש! שנהיה בקי, הוא אמר, בכל יום, שלא לומדים "שולחן ערוך" איזה סעיף, על כל פנים איזה סעיף, בכל יום ויום, זה חסר! איזה סעיף, או סימן "משולחן ערוך" זה סגולת הנפש, (הצלחת הנפש), זה הוא רצה שנהיה בקי בכל "הטורים" ובכל "השולחן ערוך" שנהיה בקי בעל-פה, זה עבודת ה', והם מסרו את נפשם על זה. אצל רבינו היו גדולי, גדולי עולם, לא סתם אנשים, בעלי מקובלים, רבי יודיל היה בעל מופת גדול, הוא היה בעל מקובל גדול, צדיק וקדוש, אבל הוא, רבינו הקדוש אמר לו, שידבר עם האבר, האברים, הוא היה מתלונן אצל רבינו שהגוף שלו הוא גוף כזה שאינו יודע מה לעשות איתו? כן. כן. אז הוא אמר לו "תדבר עם הגוף ותראה מה שיהיה מזה" אני היית ככה, זה אצל רבינו, הוא לוקח את ההכי גרוע והכי פשוט ולא יודע כלום כמו בהמה... "אבל אני צריך אותך, כן, אני רוצה בהמה, אני ואני צריך אותך..." הוא נתן לי מאכלים כאלה שחשבתי חס-ושלום מי יודע מה יהיה נעשה ממני? אני אשתגע, בלי אבא ואמא בלי משפחה בלי כלום. כולם היו... ואני הייתי יחיד עם רבי ישראל ורבי ישראל היה מצחק מכולם, הוא היה קם בחצות לילה אף אחד לא ידע והוא היה, עבד ה' בסתר גם ממני, רק לפעמים קצת זכיתי לראות, לא הכל... כשהגיע הזמן להתפלל, היה מוכרח להפסיק, לעשות הפסק הפסקה, כן, הרי הגיע זמן התפילה אז היה צריך להפסיק. ותפילת חצות, הוא מסר את

נפשו להפסיק, צריכים להפסיק צריכים להתפלל, הוא היה לו כל-כך דיבורים לדבר עם ה' יתברך עד שלא הספיק לו, הוא היה צריך לדבר לדבר לדבר... ובבכיות כאלה בגעגועים כאלה, שהעולם לא יודעים מה שזה... (טוב!) גם חצות, עשיתי איתו, תקיעת כף) כן? נו נו, עכשיו... (אני הולך לישון...)

אתה הולך לישון? קודם כל תלך לישון, תגיד לו שיעיר אותך! נראה, נראה... (זה חילול ה' עלינו, "מה זה? הם עשו דפוס כזה ולא קמים חצות")? כן! מה זה? בלי חצות זה ברסלב? לכןס לגן עדן, לתוך התפילה, בלי חצות? איזה תפלה זה? בלי חצות? אוי, החצות, החצות של ר' ישראל, אוי, החצות של אנשי רבינו! החצות כזה, מי יש לו? מי יש לו, איזה ניצוץ מזה, שירגיש, מה זה חצות? מה זה חצות! זה כל היהדות, כל התורה וכל האמונה וכל המסירת נפש, חצות! ורבינו הקדוש נתן את זה. אנשי כנסת הגדולה נתנו לנו שלושה תפילות ביום, שחרית, מנחה וערבית, בא רבינו והוסיף תפלה חצות! תיקון רחל ותיקון לאה. חצות! אוי ווי, מה? מה? ש... אינני יודע, באיזה זכות, זכיתי לזה? אבל עברתי, עברתי, מקומות כאלה, שחסו-שלום היה חיי, לא רציתי לחיות, חיים כאלה? מה שסבלתי? שפלות כזה! בזיונות כאלה וצרות כאלו! ועכשיו אני רואה למפרע, שזה כל הטוב! וכל... אין טוב מזה, חצות! מילה אחד "חצות" אם היינו זוכים לזה, היינו מעוררים את כל צפת, זה היה מעורר, זה היה מביא התעוררות בכל העולם בכל הסביבה, בכל... כן. זה לא עושה סתם, זה עושה, המסירת נפש שיש עם זה והמסירת נפש שלנו, רבינו הקדוש אמר, "חצות! תפלה הרביעית זה החצות" ואצל זה העולם, חצות, זה בשביל, גדולי עולם, "מה? אנשים פשוטים, חצות? מה? מי אתה? מה זה? חצות, זה בשבילך?" ורבינו הקדוש בא ונתן לכל אחד מאיתנו, חצות! חצות, חצות מה שזה! זה היפך מן העולם, "מה זה? חצות? זה רק המשוגעים, הברסלבים! מה זה? זה זמן הכי מובחר, של השינה, מה זה? מה הוא רוצה? מה הם רוצים? הם משוגעים! הם קמים בחצות והולכים לשדות?! לשדה? שמה יש, חיות רעות ונחשים ועקרבים וערבים ומזיקים!" ורבינו הקדוש אמר: "אם היה לו בן יחיד" ככה בזה הלשון, "הייתי שולח אותו להתבודד!" כן! לשדה! מה רע בשדה? מה

בחדר לא טוב? בחדר גס-כֶּן טוב! אבל בשדה זה יותר טוב! בשדה לא יודעים, כן. ולא יודע אף אחד, הוא בא בבוקר ולא יודעים, מה שהוא עשה בחצות! חצי לילה! חצות! יש כזה חצות חצות חצות לילה! והיינו מתפללים בהתעוררות כזה, שהיה מעורר את כל העולם. כשאנחנו נותנים את כל חיותינו לה' יתברך חצות... "מה זה חצות? חצות זה זמן שינה! אנחנו צריכים לישון! מה זה? זמן השינה זה! עיקר הזמן השינה! אחר חצות! מה זה?" צפת לא יודעים אולי ידעו אחר-כך כשאנחנו נקום בחצות לילה ולא ניתן להם לישון, אנחנו נצעק בשדה אז הם ישמעו... "מה זה? מי זה שמה? משוגעים?" כן! בחצות הורגים כל המזיקים! התפילה של חצות, מה? התחנות והתפילות של חצות, פסוקים כאלה, אוי ווי, שהם מעוררים את הלב ובבוקר כשמחזילים להתפלל, מתפללים כולם, כל תפלה מיוחדת! יש בעולם החצות! הוא עושה תפילות כאלה... הוא היה קם בחצות והיה הולך למקוה, למקוה בצפת קר מאד, אתה יודע? ובחורף ובלילה חצות לילה ובקור, כן, הוא הלך למקוה קרה, למקוה בלי נר, והיה חושך כזה שהיה יכולים, יכולים למות בסוף מן החושך והוא הלך ככה במקוה ומן המקוה הלך, הלך בין בגשמים בין המים בין הרוחות, הלך מחוץ לעיר נו נו... כל צפת היה יושן כל צפת, רק אחד ברסלב הוא היה ער! ומי ידע? מי ידע את הבכיות שלו? את הגעגועים שלו, את התפילות שלו, של חצות לילה ובעל החורבן, החורבן בית המקדש והחורבן בית המקדש שלנו הלב והרגליים והכל כל הגוף ובשביל כל מה... שבשביל זה, כן... וטען בתפילת חצות עם ה' יתברך, מה יהיה מאיתנו? התפילות של חצות לילה, התעוררות כזה, התעוררות כזה שאין בעולם כל התפילה שלו. איזה מין עבודה זה? זה עבודה עבודה! עבודת ה' כזה שאין בעולם! אף אחד לא ידע מזה, אף אחד לא ידע מה שרבי ישראל מסר את נפשו על חצות לילה, מה? הוא היה בשר ודם כמונו, הוא היה קשה לו לקום בחצות לילה וללכת לחוץ לעיר, אוי, הוא לקח סמרטוט ואחז הנעליים כדי שהשכנים לא ישמעו שהוא הולך והוא הלך עם הגרביים ואף אחד לא שמע ולא ידע לא בזמן שהוא הלך ולא כשחזר....

צריכים להגיד להם הפתק:

צריכים להגיד להם הפתק צריכים להגיד להם הפתק! איפה שאלו? שאלו יכתוב באנגלית שיגידו כל החיילים שהם הולכים במלחמה במקום סכנה ויש סכנה, יגידו רק גַּנְחָה, (אני לקחתי חייל במירון, אמרתי לו איפה אתה משרת הוא אמר בלבנון) לבנון? (אמרתי לו קח את הקמיע תשים עליך, קח פתק תגיד גַּנְחָה, אם יש איזה משהו? אם אתה יורה ברובה רק גַּנְחָה, בכל מקום גַּנְחָה, זה יציל אותך, שמח והלך) כן? נסבא צוחק ושמח] (ככה עד שכולם ישתגעו, לא אמרתי לו, לא כסף... רק תשים את הפתק, אתה במלחמה? יש איזה משהו בלבנון? מחבלים? זה יציל אותך וישמור עליך מכל הסכנות שעוברות עליך) שיגיד בניגון! בשמחה! (אמרתי לו מתי שיש סכנות, לא יצא מהמוח שלך ה־גַּנְחָה) כן? [נסבא צוחק ושמח] (הוא לקח גם קמיע וגם פתק שלא ישכח) כל היום... (עכשיו מדברים הש"ד שהם רוצים בחירות, בחירות! אולי יהיה איזה בחירות!) גם הם מדברים מ־גַּנְחָה, הם שומעים שיש גַּנְחָה, מה זה? הם שואלים "מה זה? מה זה גַּנְחָה?... לייזר, אבל מה שהוא "בתולדות אהרן", זה לא, זה לא דבר טוב! לייזר! אוי, אוי, אוי! כמה דיבורים דיבר איתי רבי ישראל. כל הדיבורים שלו היה "אולי אצליח להכניס בישראל בער איזה דיבור איזה אור של ה' יתברך איזה... אולי יהיה לו איזה טובה מזה?" כן! וברוך ה' הוא הצליח! ואני יושב פה במיטה ואני מדבר ומספר מה שראיתי ומה... מה שראיתי פלאות כאלה, פלאות כאלה, חצות לא רואים בכל העולם, כל הישיבה היתה ער עד לפני חצות לילה ובחצות לילה הולכים לישון. (שזר שאל מי זה המשוגע שצועק ככה, הוא חשב, זה היה בזמן הפרעות הוא חשב שרצחו מישהו, צעקות כאלה, זה לא רגיל אני שומע כאלה צעקות, אמרו לו זה ברסלבי!) יוא, אז הוא בא אלי שזר, זה בישיבה, כן, הוא לקח איתו איזה בן אדם ידיד שהיה איתו, הוא לקח איתו, היה בזמן סכנה בזמן שהיה פרעות, ערבים הרגו, הרגו יהודים בטבריה ובצפת היה זמן, זמן שלא היה אפשר להסתובב בחוץ, מגודל הפחד וגם כל

פעמים, אני הלכתי להתבודד וראיתי זאב, זאב הוא כמו כלב, הוא כלב אבל הוא עז הוא חזק (יותר מכלב) יותר גדול מין כלב אבל גדול, יותר גדול, מין כלב כזה (הוא מסוכן) כן. גם הפנים שלו והעינים שלו נופל פחד, כי מרגישים שהוא חיה רעה שיכולה לאכול, אבל ברוך ה' אני ראיתי נס שהזאב הלך לדרכו, כן. ולא עשה כלום... (מה עשיתם, כשראיתם את הזאב?) אני הסתכלתי עליו והוא הסתכל עלי, הוא פחד ממני ואני פחדתי ממנו, אז אנחנו הסתכלנו אחד על השני, מה יהיה פה?...

ההצלה מן המחבל במירון:

(אמרת לי, שפעם יצאת מהשדה ופתאום בא לך ערבי עם נשק) במירון, זה היה במירון, מחבל, מחבל, אבל היה לי נס מה' יתברך, הוא היה יכול להרוג אותי ולא יידעו אפילו איפה אני? אבל היה נס שהמחבל היה מפחד, אולי יש יהודים הרבה שהם מחפשים המחבלים והם הורגים? אז הוא עשה שתיקה והלך עם הנשק והלך לדרכו ואני הלכתי בדרכי אני נצלתי מהנשק, מהמחבל, הוא היה מפחד אם יתן יריה (הוא ראה אותך ואתה ראית אותה?) כן, בודאי אני הלכתי מכאן לכאן והוא הלך מכאן לכאן כן והוא הולך הלך עם נשק, והיה יכול להרוג אותי ברגע אחד והוא היה מפחד אם ישמעו היהודים, אם ישמעו יריה? אז יחפשו את המחבלים, יחפשו מחבלים....

כל דברי התורה הם עצות ודרכים איך להיות יהודי:

להתקרב לה' יתברך באמת אנחנו זורעינו ודורותינו וכל עם ישראל שנזכה לתשובה שלימה לחזור לתורה לחזור לאמונה והכל יהיה בודאי, על ידי רבינו רבי נחמן ככה הוא גילה (נְנִיחָה) כן (נְנִיחָה נְחֻמָּן מֵאוֹמֵן) כן. כל דברי התורה הם עצות ודרכים איך להיות יהודי? כמו שאמר רבינו ז"ל באומן, הוא כבר היה גאון כזה חכם כזה צדיק כזה והוא האיר בנו בכל דיבור שלו

כל התורה איך להיות יהודי. כל התורה היא איך להיות יהודי. רבינו ז"ל היה לו התבודדות והתפלל לה' יתברך ובכה לה' יתברך איך "זוכים להיות יהודי"? זה עיקר העבודה שלנו. הגויים הם חמורים שלנו. הם צריכים לחרוש וכל העבודות, שיהיה לנו לחם לאכול... הוא היה מסתובב בביתו "איך זוכים להיות יהודי? איך? רואה, אני רואה בבית שהוא, אחד שהוא מסתובב בבית, הוא אצלו אור התורה "הליקוטי מוהר"ן" "והליקוטי עצות" וכל הדיבורים של רבינו ז"ל הם כולם אורות ודרכים ועצות איך להיות יהודי... רבינו ז"ל בהתבודדות שלו הוא טען לה' יתברך, "רבונו של עולם איך זוכים להיות יהודי?" מה זה? עכשיו הזמן של הגאולה, כן יבוא משיח ויהיה חכם אמיתי כזה, שכל האפיקורסים כל הכופרים יקבלו ממנו התורה הקדושה. איך להיות? איך זוכים להיות יהודי? עכשיו זמן הגאולה. זמן ביאת המשיח! והוא יגלה את רבינו ז"ל את דברי רבינו הוא ילמד אותנו דרכים ועצות איך להיות יהודי? איך להיות איש קדוש בלי תאוות. התאוות? צריכים ללחוץ ולקוברם, בשביל מה? בשביל מי זה? הכל בשבילינו להודיע לנו לכל העולם לכל אחד ואחד בביתו. הוא שומע הדיבורים של רבינו ז"ל, מה שיש לנו התורה של הכתב והתורה שבעל פה הם כולם עצות וגבורה וחכמה איך להיות יהודי! איך זוכים להיות יהודי! יש כבר בעולם רב שמעון בר יוחאי ועכשיו יש לנו נחל נובע מקור חכמה והוא לומד אותנו איך זוכים להיות יהודי? אני רואה יש אחד הוא מסתובב בבית והוא בכל פעם, הוא שוכב עצמו על ה... אחר... כן. תנוח! והוא חושב, העיקר חכמה איך להיות יהודי? כמו שאמר רבינו זצ"ל לה' יתברך בהתבודדות "רבונו של עולם, הטוב, אבא יקר, אבא רחמן, איך זוכים להיות יהודי?" זה עיקר החיים עיקר האור, יהודי! מה זה יהודי? התורה והמצוות. אני ראיתי את רבי ישראל שהוא היה כל כך מקושר, מקושר לרבינו הקדוש להליקוטי מוהר"ן... מה הוא למד? "ליקוטי מוהר"ן" התורות של "הליקוטי מוהר"ן" שכולם הם אורות נפלאות איך זוכים להיות יהודי! זה הגאולה! תורה והמצוות! הגיע זמן הגאולה! זה הגאולה! תורה והמצוות! עבודה? לחם לאכול? הגויים הם חמורים שלנו, הם יעבדו, הם עובדים ואנחנו אוכלים. אני ראיתי בחדר אחד

מסתובב, מכאן לכאן, כן, וכל פעם הוא שוכב עצמו, הוא שוכב קצת ואחר כך הוא קם עוד פעם עוד פעם איך זוכים להיות יהודי? הוא ההכי חכם הוא גילה חכמה כזה שלא נתגלה עדיין בעולם! "הליקוטי מוהר"ן" וליקוטי הלכות" וליקוטי עצות" יש לנו הכל מוכן ומזומן! אוי ווי! איך יכולים לאכול ולישון? יש חכמות כאלו יש חכמה כזה איך זוכים? וכל החכמה הוא איך זוכים להיות יהודי, התורה לומדת אותנו. אבל הגויים? לא יודעים כלל, כמו חמורים, חמורים יודעים? החמור הוא עומד בסדר תמיד ואוכל, אוכל תבן, הוא יש לו בעיה אחד איך לוקחים תבן? רק כשכבר אין אני צריך תבן? תתן לי לאכול! והעבודה שלהם, זה שהם מחרישים לנו מן השדה, כל פירות וכל דבר יקר בשביל הילדים, בשבילנו כל הפירות, תמרים, זיתים, שמן, שמן זית, הכל בשביל שיהיה לנו כח וחכמה ולב איך זוכים להיות יהודי... רבינו הקדוש גילה מה יש לנו ליהודים? מה יש? איזה עבודה יש להם? רק עבודת התורה והמצוות! פירות ואוכל? הגויים! הגויים? הם צריכים לעבוד ולהכין לנו מה לאכול, הם משרתים שלנו, עבדים שלנו. איזה עבודה יש לנו ליהודים? איזה עבודה? רק עבודת התורה והמצוות! והגויים הם יעבדו ויכינו לנו הכל, ראינו בהמות שיש לו שכל וחכמה איך לעשות בית? ואיך להיות יהודי? רק קדושת התורה והמצוות זה עיקר החיים החכמה תחיה! מה יש לנו לעשות? רק התורה והמצוות זהו עבודה שלנו! אני איש זקן אני ראיתי איך רבנים גדולים שהם היה להם מוח ולב אבל לא היה להם היסוד התורה, רבינו הקדוש הוא העיקר, העיקר והיסוד של התורה ושל הכל! ועיקר עיקר התורה והמצוות הוא רבינו רב נחמן, גַּן נְחֶמֶת מְאוּמָן, הוא כל החיות שלנו התורה והמצוות, אנחנו נותנים תרומות ומעשרות מהחיים שהגויים מכינים לנו, אנחנו עושים מצוות נותנים תרומות ומעשרות וכל התורה כל מצוות התורה, פסח וסכות ושלוש רגלים, רק תורה ומצוות, בשביל זה אנחנו חיים! זה עיקר החכמה! זה עיקר החיות! בלא זה? בלא התורה והמצוות? אין כלום! יש רק בהמות ובהמות יש עוד הבהמות של ארבע רגלים, יש להם בהמות על שתי רגלים גם-כן! להכין לנו הכל! רבינו הקדוש הוא אמר: "אני ונתן מצחקים מכל העולם!" זה אמר רבינו הם

מצחקים מכל העולם, יש כבר "ליקוטי מוהר"ן" "וליקוטי הלכות" ועצות איך להיות יהודי!

מה זה ישיבה? למדנים?

ליקוטי הלכות! והגבורה בחצות להתבודדות מחוץ לעירו שם מוצאים כל האבידות והחסרונות כדיבורים ששולחים לו מן השמים, אני צריך להבין את זה, אני סבלתי הרבה ולא עזבתי... וסבלתי הכל ואני ראיתי, שזה הדיבורים, של "הליקוטי הלכות" הם דיבורים כאלה, שמכניסים בלב האדם, התכלית האמיתי, ראיתי, אני רציתי, גם-כן לקום, אבל לא קמתי, לא יכולתי, אבל הוא קם, בגעגועים כאלה, לה' יתברך, הוא השאיר את החדר, עם המיטה והלך להתבודד זה תמיד קשה, בקיץ, בחורף, תמיד קשה, יש גשמים ויש קרירות, אצלו לא היה שייך כל זה, הוא היה גיבור כזה, הוא התגבר, על הגוף, החיה אותו איך אפשר לישון? לישון? זה היה ההתבודדות, של רבינו, של האר"י הקדוש ושל תלמידיו הקדושים, חצות, "תיקון חצות" "שערי ציון" יש שערים ושער "תיקון חצות" וזה קשה מאד, כל יום, אני כשמגיע חצות, אז הגוף עייף, הוא רוצה לישון! איך היה אומר תיקון חצות? היה לו, מין התבודדות, שהוא היה לו טענות לה' יתברך, שיעזור לו, שיאיר כבר, האור של רבינו בעולם, שזה העיקר והיסוד, של כל עבודת ה', של הכל, הוא קם, בחצות לילה והלך לחוץ לעיר, הוא השאיר, את המיטה ועם כל העולם, כמו נפטר, והלך לחוץ לעיר... טענות כאלה, בכיות כאלה, געגועים כאלה, לא שומעים, לא נשמע בעולם, זה רק רבינו הקדוש, "הליקוטי תפילות" "הליקוטי מוהר"ן" מה שזה מאיר באדם! אור כזה, שהוא לא בורח מבסדר, לסדר את הסדר, זה כח כזה, והוא העיקר העבודה שלו, הגעגועים, שה' יתברך ירחם עלי, דבר כזה, לא רואים בכל העולם, געגועים כאלה, לב כזה, איך הוא בעולם הזה? איך הוא חי? ישיבה? מה זה ישיבה? למדנים? שהם למדו בלילה? אבל דבר כזה, שהוא האיר בלב הענין של חצות וענין התבודדות זה סוד גדול... הענין של חצות וענין התבודדות, כל דיבור... היה

מין התבודדות, לה' יתברך, שירחם עליו, זה לא, מה? זה לא יכולים לקבל, רק אצל רבינו! לב כזה וטענות כאלה, אין, זה סתום, נעלם מכל העולם, העולם לא יודעים, מה זה תפילה, מה זה חצות, בלי רבינו, הוא כמו יתום, חסר לו העיקר, אוי, אוי ווי, אוי ווי, הגוף רוצה לישון! הוא רוצה לחזור לישון במיטה! אבל הוא היה, חייל טוב, הוא! זה כח גדול כזה, איך אפשר, לא להגיד "תיקון חצות" מין התבודדות כזה, שרחמנות כזה, אין בעולם. לא יודעים מזה כלל, לב כזה, טענות כאלה, בכיות כאלה, געגועים כאלה, לא ידוע! ולא... זה סוד גדול, מכל העולם ורבינו הקדוש, אנשי כנסת הגדולה תיקנו שלושה תפילות והוא תיקן עוד תפילה, "תיקון חצות" זה רבינו הקדוש. האר"י הקדוש, גילה את זה ורבינו הקדוש, נתן את זה לכל העולם... "חצות? צא מהמיטה, צא מן הבית!" היה געגועים כאלה לשמוע קול כזה, קול של געגועים כאלה, בכיות כאלה, דביקות כזה, ואני רוצה לישון? "איפה אני? רבנו של עולם?" יש דבר כזה ואני יושן?! איך באים לזה? היכן לוקחים זה? נחל נובע מקור חכמה, נחמן! נחל נובע מקור חכמה, רבינו הקדוש גילה, הסוד של רב שמעון בר יוחאי! בפסוק ע"ר ו'קדיש מין ש'מיא נ'חית, זה ראשי תיבות "שמעון" ואמר: "ועכשיו?... יש נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה!..." שאפילו ר' שמעון מקבל ממנו!

הוא הלך בחצות להכותל:

מי שזכה לנגוע, לשמוע, התיקון חצות שלו, היה מין התבודדות וגעגועים כאלה, שאני הייתי, כל העולם כולו, הייתי נותן לו, לעשות חצות, אני נותן לו הכל, חצות רבינו הקדוש, אנשי כנסת הגדולה תיקנו, שחרית, מנחה וערבית. שלושה תפילות. בא רבינו אמר: "תיקון חצות" תיקון חצות, מרבינו! האר"י הקדוש, תיקון חצות, זה משערי ציון, זה זה, תיקון ארבע תפילות כן. הוא תיקון חצות, בא רבינו הקדוש, ותיקן תיקון חצות, של רבינו, האר"י הקדוש, זה מין התבודדות וגעגועים כאלה, שהוא הלך בחצות להכותל, להכותל, אומנם שהיה סכנה, ללכת שמה, מול הגוים, הכותל הוא, לא מן הגוים, כמו הר הבית, של גוים! אני הייתי, בזמן ההוא וראיתי שהוא, מוסר נפשו שמה,

יבוא גוי וישחוט אותך? הוא נותן הכל, לה' יתברך, איי! אשמנו, בגדנו, גזלנו, כשאמר גזלנו, דברנו דופי, ה... ניסים שנשאר, חיות בגוף, איך הוא הרגיש? כמה אשמנו, בגדנו, גזלנו, הוא סיפר את זה, לה' יתברך, כל התפילות שלו, הוא עורר, רחמים כאלה, אפילו אולי אני... איך שהוא היה טוען ובוכה, לפני ה' יתברך, אשמנו, רק מספיק לשמוע, רק אשם, אחר-כך, בגדנו, מה שנשאר בחיים, היה ניסים גדולים, בגדנו, גזלנו, דברנו דופי, עוינו, פשענו, זדנו, הוא דיבר לה' יתברך, את כל לבו, אשמנו, בגדנו, פשענו, גזלנו, דברנו דופי, עוינו, פשענו זדנו, חמסנו! מי יכול לתאר ולשער? כל מילה? רק לשמוע, אשמנו, בגדנו, שנשאר לו, רוח חיים, זה היה ניסים גדולים, הוא היה, יכול לגווע, מגודל צער, אשמנו, בגדנו, הוא דיבר, לפני ה' יתברך, את כל לבו, מה? מה יעשה? מה אעשה? אשמתי, בגדתי, גזלתי, דברתי דופי... "תיקון חצות"! אנשי כנסת הגדולה, תקנו שלושה תפילות, בא רבינו הקדוש והוסיף עוד תפילה, "תיקון חצות" של האר"י הקדוש! מה שזה? מה שזה? סודות כאלה! רבי ישראל קרדונר אמר בלילה, "תיקון חצות" מה שזה? מה שזה? סודות כאלה, או ווי, רבינו הקדוש, "תיקון חצות" החצות של רבינו, האר"י הקדוש, היה לו התבודדות, בשעות האלה, היה לו התבודדות, הוא דיבר עם ה' יתברך, אשמנו, בגדנו, גזלנו, מי יכול לתאר ולשער? מה? מה שיש בעולם? געגועים כאלה, סודות כאלה, היה ממש, כאילו הוא, כבר יצא מן העולם, כאילו הוא נפטר, בכל לילה, הוא היה קם, בחצות לילה, של רבינו! האר"י הקדוש, היה לו התבודדות כזה! רבינו! האר"י הקדוש! היה לו, הוא תיקן, "תיקון חצות" ורבינו הקדוש, נתן את זה, לכל העולם, תיקון חצות, היה לו ניסים, שיש בעולם, מקומות כאלה, שלא יודע, שום אדם בעולם, שהוא אמר אשמנו, בגדנו, גזלנו, דברנו דופי, מי יכול לתאר לשער? הגעגועים? כאלה? הוא פתח, כל (השערים) הרצון של ה' יתברך....

אני גם כן רציתי לקום חצות!

קניתי שעון להכין! שיהיה הקול יעורר אותי! ואני רציתי גם-כן לקום בחצות, קניתי שעון, להכין שיעורר אותי, הקולות שלו שיהיה הקול, יעורר אותי, אני נכנסתי לחנות ולא היה לי כסף כלל, נו, אני רוצה לקנות שעון ואין לי אף פרוטה, נכנסים לחנות? נכנסתי כמו משוגע, נכנסתי מקודם בשביל לראות את השעון אבל הוא היה, הוא הרגיש וראה, איך שאני, כל החיות שלי, השעון הזה שרוצה, אז הוא, לא חשב הרבה, הוא אמר לי, "אני נותן לך השעון, כסף? מתי שיהיה לך כסף? תן לי!" אף אחד, לא שמע אבל הוא האמין לי, הוא הבין שאני לא גוזל ממנו השעון, אז נתן לי, אני הייתי יחיד, שקניתי השעון הזה, בכל חמישה רגעים, עוד פעם, עוד פעם, עוד פעם....

געגועים כאלה בהתבודדות!

הוידי והכל מין התבודדות! איך היה לו, געגועים כאלה, קדושה כזה, ממש היה הנוסח, של אשמנו, בגדנו, גזלנו, דברנו דופי, כל דיבור! אשמתי בגדתי, דברתי דופי, גזלתי! הוא הלך מחוץ לעיר, שמה, אין אנשים ישנים, חצות לילה, זמן השינה, הכי, הכי טובה, והוא קם בחצות לילה ודיבר עם ה' יתברך והיה לו התבודדות, לפני ה' יתברך, "מה זה? אתה עוזב אותי, אני לא יכול לקום בחצות לילה, מה יהיה ממני? נו עכשיו תפילין, אז אולי נתחיל להתפלל... מה שזה? מה שהוא הרגיש, התבודדות כזה, (טענות) כאלה וגעגועים כאלה! (תספר על עמרם הורביץ...?) רבינו פה, בארץ ישראל! * (איר האט היים גיזיין לא נאך נישט) אבל הוא היה גדול מאד, בכל התורה ור' חיים אמר עליו, הוא היה בדיסקין ילד אחד, שהוא יהיה גדול בישראל ושמעו עמרם הורביץ... גאון וצדיק, הוא אהב את עמרם מאד, כמו בן, הוא אמר לאשתו, ר' חיים זוננפלד, על עמרם, שהוא יהיה גדול בישראל, ראש של גאון, כל הלומדים, של עץ חיים, היו תחת רגליו, נשמע מה אומר דוד שכטר! "הורביץ? *דאס איז א אייניקיל פון ר' עמרם!" וולנשטיין, הוא היה

* ראינו אותו? לא? עדיין לא...

* זהו נכדו של ר' עמרם.

הגדול בהרבנים, של ארץ ישראל, רק עמרם... ולנשטיין מטבריה. אני קבלתי, פתק מרבינו, "שזמן הגאולה קרוב מאד" ככה היה כתוב בחתיכת נייר, "זמן הגאולה קרוב מאד" ארבע מילים פלאות גדולות, יש במקום, הוא ירושלים. מה? ר' חיים זוננפלד? הוא למד משניות, הוא למד משניות, רב שלמה וקסלר, כשהוא בא לבית כנסת, היה ר' חיים קם, ר' חיים קם, הוא קם, על ר' שלמה וקסלר, היה גדול, האבא שלו, היה הרב של ברלין, האבא של ר' שלמה, של ר' שלמה וקסלר, האבא שלו, היה רב בברלין... האבא של האסירים, אתה יודע מזה? אריה (לוינ) הוא היה, הוא אמר, על עמרם, הוא היה, הראש של עץ חיים, במחנה יהודה, הוא היה, הרב אריה, הוא היה האבא של האסירים, כל שבת, היה הולך, עם פירות ומביא להם, כולם יודעים, ר' אריה, ר' אריה, האבא של האסירים, רב אריה לוינ, יוא, יוא. הוא ישב בבתי מחסה, הרב, שנים, אתה יודע? (בבית המדרש. בעיר העתיקה, הוא ישן?) כן. על יד הכותל, זה נורא. קבלתי על נייר כתוב ככה: "זמן הגאולה קרוב מאד!" קבלתי על נייר, כתוב ככה, ארבע מילים, "זמן הגאולה קרוב מאד", קרוב מאד, ככה היה, החתיכת נייר כתוב, ארבע מילים, "זמן הגאולה קרוב מאד" (והפתק? איפה שכתוב, גַּנְחָמְ גַּנְחָמְ מַאֲוֹמֶן מאומן, זה משהו אחר?) יוא, כן. (איזה הראשון והשני) שנים ראשון ושני (ביחד?) לא, זה לבד וזה לבד. (ואיזה הראשון?) אחד כתוב ככה, בזה הלשון, "מאד היה קשה לי, לבוא אליך... מאד היה קשה לי לרדת אליך, תלמידי היקר, להגיד לך, שיש לי חיות גדול, להגיד לך, תלמידי היקר כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי מיין פייעריל, האש שלי תוקד, עד ביאת המשיח...."

אנחנו רחוקים ואנחנו צריכים לחפש דרכים:

הם חשבו שהם תנאים, שהם גדולים, אבל העיקר חסר, עכשיו זמן הגאולה, אז בא רבינו הקדוש וגילה לנו, שאנחנו רחוקים ואנחנו צריכים לחפש דרכים, לעבוד ה', כי הכסף לא כלום! והתאוות לא כלום והכל לא כלום! רק

העיקר, לעבוד ה', לעסוק בתורה ותפלה, זה נקרא חיים ובלא זה, זה לא חיים, יש אנשים, אבל אין להם חיים, אין להם, חיות מהתורה, "כי היא חייה ואורך ימיה" אבל בלא זה, העולם הוא, אין לו כלום, אין לו כלום... בחצות לילה, לחפש דרכים, איך לעבוד ה', אבל בלא זה, לא שוה כלום, לא התורה ולא תפילה, העיקר הצדיק האמת, שהוא הוריד לנו חיות, חיות והתפלה, תפלה לא-ל, דוד המלך אמר, "תפלה לא-ל חיי" אנחנו אומרים, "תפלה לא-ל חיי" אבל רבינו הקדוש, הוא מגלה לנו, שזה הפסוק, הוא מגלה לנו, שהעיקר הוא, לעבוד ה' ואם לא זה, לא כלום, הוא יושן, לא עושה כלום, צריכים, צריכים להזכיר עצמו, שהעולם הזה, לא כלום. ולזכור כי העיקר הוא לעבוד ה', ללמוד תורה ולקיים! זהו! לא להיות למדן בשביל כסף וכבוד! כל זמן רבינו הקדוש, לא היה בעולם, לא ידעו מזה, עכשיו שיש כבר, "הליקוטי מוהר"ן" "וליקוטי תפילות" ועוד ועוד, אז צריכים אנחנו, לא לישון, לחפש דרכים, איך לעבוד ה'... כי בלא עבודת ה', בלא תפילה, בלא אמונה, זה לא בני אדם, חמורים יוא, העולם מדברים ומדברים, וזה רוצה כבוד וזה גאווה וזה זה, הכל רק, עולם הזה, אבל בא רבינו הקדוש ואמר, "העולם הזה לא כלום העיקר רק עולם הבא" לחפש את ה' יתברך, את התורה והתפילה והאמונה והאמת, אם לא, אז ישנים, אז הוא ישן, עוד לילה ועוד יום ועוד לילה ולא יודע, הוא שוכח העיקר בשביל העולם הבא, זה לעבוד ה'. רבינו הקדוש, הוא בא לעכשיו, לעולם, לקחת אותנו, לעבודת ה' יתברך, לא לכסף ולא לכבוד ולא לפרסום, עד עכשיו, היה תוהו ובוהו וחשך, עכשיו רבינו הקדוש, כבר ישנו בעולם, הוא לומד אותנו, איך שהעיקר הוא לעבוד ה' ואם לא? אז ישן, אינו ער, בשביל מה החיים? בשביל מה השינה? בשביל מה האכילה? בשביל אמונה, בשביל שיהיה לנו חיות, לזכור שיש עולם הבא! עולם הזה? לא כלום! הנה הוא, עכשיו פה, אחר כך, הוא שמה... (בקבר)!

כשאוכלים? לעשות ברכה!

רבינו הקדוש עכשיו, כבר הגאולה, ישנו "הליקוטי מוהר"ן" "וליקוטי תפילות" ועוד "ליקוטי הלכות" מה שיש לנו! צריכים אנחנו, לעמול ולגנע ולהכניס את זה, בלבינו ובכל האברים, שיהיה מונח בכל האיברים בגוף, שהעולם הזה? לא כלום! העיקר העולם הבא, יש! העולם אומרים, "אם כן שהעולם הזה לא כלום, אם-כן? לאו כן!" זהו! צריכים לזכור, לא לישון, לאכול קצת, רק בשביל, שיהיה כח, לדבר עם ה', לדבר תורה ותפילה, עד עכשיו, היו רק, רבנים גדולים גאווה, עכשיו? יש כבר... רבינו הקדוש מזכיר לנו העיקר הוא העולם הבא רבינו הקדוש הוא מזכיר לנו, העולם הזה, לא כלום, העיקר הוא עולם הבא! הכסף לא כלום, התאוות לא כלום, האכילה לא כלום. העיקר רק לעבוד ה'! כשאוכלים? לעשות ברכה! התורה לומדת אותנו ועוד ועוד, התורה לומדת אותנו, איך להיות יהודים, לא גוים! לא הגוים מאמינים בתורה ואין להם תורה, אין להם כלום! רק אנחנו, אנחנו! והחילונים לא שוה כלום, כולם! אפילו אחד, לא שוה, הם עוזבים לגמרי, את התורה והתפילה, רק לחיות, כמו עכבר, כמו זבוב, אבל העיקר העולם עובר וישנים כל החיים ולא יודעים מה זה חיים, מה זה תורה, ורבינו הקדוש בא לעולם להזכיר אותנו, שכל זה, לא כלום! הכסף לא כלום! העולם הזה לא כלום! האכילה לא כלום! השינה לא כלום! והעיקר זה רק לעבוד ה', ללמוד תורה ותפילה, לקיים התורה! זהו החיים שלנו! ואם לאו אין חיים כלל! כמו העולם, כמו אני מדבר? אבל אני רחוק מאד! אני? אני רוצה לאכול רוצה לישון, שוכחים מהעיקר! מה זה? האכילה והשינה והתאוות, מה זה? הנה עכשיו ומחר? אני יכול למות, הכל לא שוה כלום! צריכים עצות וצריכים רבינו הקדוש, הוא מגלה לנו, כל מיני חכמות וכל מיני עצות אמיתיות, איך לעבוד ה', איך לחיות! זה חיים! זה נקרא חיים. אם לא עובדים אז אם לא אמונה בתורה ותפילה? מה יש לנו? מה יש? כלום! רבינו הקדוש, כבר הוא, נמצא בעולם, אז כשיש כבר, "ליקוטי תפילות", "ליקוטי מוהר"ן", "ליקוטי הלכות" נו אנחנו צריכים תמיד, ביום ובלילה, לעבוד ה',

לידע איך לחיות? מה יש לנו, לעשות בזה העולם? איי, הניגון הזה, יוא זה ניגון יפה מאד, בשביל מה חיים? בשביל מה החיים? בשביל מה? בשביל התאוות? בשביל שינה? רק בשביל להכניס אור ה' בלבינו, איך לעבוד ה'! בתורה ותפילה! ללמוד תורה ולבקש: "רבונו של עולם, רחם עלי! אני למדתי כך וכך, תן לי לקיים מה שלמדתי!" העיקר? זה העיקר! לקיים! ולהלל ולקיים, "את כל דברי תלמוד תורתך, באהבה" אבל בלא זה, בשביל מה החיים? לשינה? זה כלום! אין לו, שום חיות, שום קיום, של ההולך, בלי תורה, בלי תפילה, זה לא כלום! לא שוה כלום! עוד כסף, עוד תאוות, מה יהיה מזה? זה לא חיים, מיתה יותר טוב מחיים כאלה... החיים? זה התורה! "כי היא חייך ואורך ימיך" אבל בלי התורה? אין חיים, אין כלום! אין ימים! אין... לא ישנים, כל הימים! וכל ימים ישנים? הם מחפשים, רק כסף וכבוד, מה זה? שגעון, כמו משוגע, כסף וכבוד, זהו, ממית את עצמו בידים שלו, בשביל זה נברא העולם? בשביל זה אנחנו חיים? אנחנו חיים, רק ללמוד תורה ולבקש ה' יתברך בתפילה לקיים התורה! לקיים מה שלומדים! רק לא בשביל כבוד ושם, בשביל כסף! כן...

בשביל כבוד אין זמן:

(סבא! איך בורחים מהכבוד?) בשביל כבוד אין זמן! בשביל תאוות, אין זמן רק ללמוד תורה ולקיים! בשביל זה נברא העולם! אין זמן! בשביל כבוד, אין זמן! בשביל תאוות, אין זמן! רק העיקר! רק ללמוד תורה ולקיים! בשביל זה נברא העולם! בשביל זה, אנחנו חיים! צריכים לא לישון ולא לחשוב שום דבר, לא כסף ולא כבוד ולא כלום מהבלי עולם הזה. רק ללמוד תורה ולקיים התורה! בשביל זה נברא העולם ובשביל זה, אנחנו יהודים, מקבלי התורה! כל העולם, לא רוצים לקבל התורה, רק אנחנו יהודים, העם היהודי, לא אלו. שרוצים כבוד וכסף ולהיות רעש גדול ולהיות מפורסם בעולם! זה לא נקרא חיים! אוי, אוי... התורה "והליקוטי תפילות" "והליקוטי מוהר"ן" רפואות של רבינו, השיחות... רבי ישראל זכה

להחיים האמיתיים! רבי ישראל זכה, רק על ידי "הליקוטי תפילות" וליקוטי מוהר"ן "וליקוטי הלכות" צריכים לדבר הרבה ולקיים "ליקוטי הלכות" "ליקוטי עצות" צריכים להתעורר להחיים האמיתיים! (איך להתעורר?) להתעורר? בלב! להכניס בלב! ולבלות ימינו וזמנינו, רק תורה ותפילה! תורה, ללמוד, תורה ותפילה, זהו. זהו החיים! אם לא? אינו חיים כלל! (כשרבינו נסע לארץ ישראל והוא נסע לחיפה והוא הלך למערת אליהו, מי היה איתו?) אולי התלמיד הראשון... (רבי נתן?) התלמיד הראשון רב שמעון, רב שמעון, הוא היה התלמיד, של רבינו, הראשון. והוא היה איתו בארץ ישראל... (והם הלכו במערת אליהו, בערב ראש השנה) לא, הוא חלה באודסה וביקש מרבינו, הבטחה כשהוא יחזור מארץ ישראל, שהוא ישאר בחיים, והבטיח לו שהוא יחזור בערך שבוע ועד עשרה ימים, וכן היה... אז, אוי....

להיות חברים טובים!

רק הכתר! יש לו כסף הרבה, אז רוצים כתר! הכתר? לא רואים, שיש כזה, יפה כזה, והוא לא רצה, אם הכתר נותן, עשרים לירות, בזה? אולי הוא שוה יותר? לא רוצה! פתאום, קפץ הסוס וזרק אותו והקיבוץ והעולם אמרו עשרים מליון ונופל? כן. אבל הוא נשאר, בלא סוס! הוא ראה, שכולם מצחקים ממנו! הוא רצה ללכת, הוא לקח סוס, ה... הסוס הוציא את הראש והם נפלו, הוא רצה, כבר ללכת, הוא ראה, שכולם מצחקים ממנו, הוא רצה ללכת, הוא לקח סוס ונשאר בלי הסוס! הסוס והפלומפ... אני זכיתי לראות את העבודה, של ר' ישראל. אורות כאלה, שלא היה מעולם, חדשים אין דיבורים לתאר ולספר... (צריך לעסוק בזה, בניגונים? אולי זה לא טוב?) ניגונים? זה טוב מאוד! רק העיקר, הוא האמת! אמת ואמונה (רבינו אמר אם אני אגיד תורה, עם הניגון והריקוד שלה, אז יהיה ביטול הבחירה?) כן! כן! כל העולם וכל התורה הכל, של כל אחד ואחד, כל הצרות והכל רבינו יכול להמתיק ולתקן הכל, כל העולם בכל רגע, בדיבור אחד שלו, שנזכה לה' יתברך באמת! הרחמנות של כל אחד מישראל, מה? יש לנו כבר "ליקוטי מוהר"ן" ו"סיפורי מעשיות" ואורות כאלה, איך אנחנו

יכולים לישון? אני דברתי איתך קצת, קצת! אבל אני, חסר לי עוד, עוד אנחנו צריכים, להיות החיילים הראשונים, לרוץ בתוך האש, לרוץ ולנצח כל העולם, על זה שידענו דבר כזה ואנחנו ישנים? אנחנו? אני מפחד חס-ושלום, שלא ישלטו! אוי! אוי! אני מוכרח לשבת ולראות אתכם... נעשה חבורה ונפתח חנות על כל העולם (איזה סחורה נמכור?) אם יש לנו, רק דף אחד, "מליקוטי תפילות" וכו' וכו' וכו'! זה רחמנות כזה שאי אפשר לתאר! איפה אנחנו? איפה אנחנו? איפה משפחותינו? זרעינו? איפה אנחנו? יש כבר בעולם, "ליקוטי תפילות" כזה "וליקוטי מוהר"ן" כזה "וליקוטי הלכות" כזה! איך אפשר? איך אפשר לישון? וגם אנחנו, צריכים רק תמיד, לדבר, לדבר לפני העולם מרבינו ז"ל! להביא אותם לרבינו ז"ל!

העיקר שבכל העיקרים:

אנחנו צריכים לעשות אסיפה גדולה ולראות, כל מיני עצות, לרחם על העולם, עלינו ועל זרעינו ועל כל העולם, לראות מה זה? מה זה? היה כבר דיבורים כאלה בעולם? עכשיו אנחנו, צריכים לחשוב וליתן כל כוחינו, על זה, כן! קשה? צריכים בכל פעם, להתחדש ולהיות חברים טובים, כן! ולרחם עלינו ועל זרעינו ועל כל העולם! מה זה? מעכשיו, מעכשיו צריכים להתפלל על הענין הזה, שנמצא חברים טובים, אחד את השני, ונזכה להפיץ אור רבינו ז"ל בכל העולם! הלוואי! זה העיקר שבכל העיקרים! נעשה את זה עם כל אחד, כל אחד! כל הכוח שיש לו! אצל משפחתה, ואצל... לביא להנה, להאיר בעולם, אור רבינו! זה יהיה, עולם חדש! מה זה? מה זה? אנחנו צריכים, לחברים טובים! יש מוכן! כל מה שהעולם צריכים! רבינו הקדוש! הוא כבר הכין הכל להגאולה! לכל הסגולות! לכל הישועות! (הוא עושה) אותנו חדש, נשק חדש לגמרי! חדש! שהם מנסים? הם יתביישו! להרים פניהם אלינו! נו! אנחנו גויים? היהודים מצאו, נשק חדש! (סבא? איזה נשק?) "בטחו"! (סבא? אנחנו משוררים "אשרינו שזכינו לפתק מרבינו") שומעים שומעים... נקח אוטו מובילים, נלך בכל עיר, אתם יודעים, "מי זה בטחו? מה זה בטחו?..."

מי ששמע את הקול שלו, נעשה צדיק!

מי שהיה שומע התפילה וההתבודדות של רבי ישראל, נעשה כל העולם צדיקים, מי שהיה שומע התפילה וההתבודדות של רבי ישראל, נעשה כל העולם צדיקים, מי ששמע את הקול שלו, נעשה צדיק! ועכשיו כבר אמר רבינו, ר' שמעון, הוא ע"ר ו'קדיש מ'ן ש'מיא נ'חית, (ר"ת שמעון) ועכשיו? יש נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה, שעל ידו לא תשתכח התורה מישראל, על ידו לא תשתכח התורה, שום צדיק, לא אמר דיבורים כאלה, "משיח יגיד פירוש על ליקוטי מוהר"ן", נו? הוא רק יחיד בכל העולם, שאמר דיבורים כאלה, "שמשח יגיד פירוש על "הליקוטי מוהר"ן" (רבי ישראל, אַבִּי הנחל?) נו? (זה הפירוש על הליקוטי מוהר"ן?) אַבִּי הנחל? זה המכתבים שכתבתי להנשיא שזר שהוא ביקש ממני, הוא ביקש ממני, הוא, בכל מיני בקשות, הוא ביקש ממני שארשום לו, מה שאני קבלתי מ... על הרבי, רבי נחמן, וזה אַבִּי הנחל. כולם משתגעים, כל הגדולים, כולם מתבטלים נגד דיבורים כאלה, מי, מי ומי? אמר דיבורים כאלה? "משיח יגיד פירוש על הליקוטי מוהר"ן!"

לא נכון חס־ושלום, לאכול קודם התפילה!

אבל לא נכון חס־ושלום, לאכול קודם התפילה ולא... אסור! רק אדם חולה אבל ככה, אסור לאכול אפילו... רבינו הקדוש לא שתה אפילו מים קודם התפילה, יש "בשיחות הר"ן"... לומדים ממני? אני אחד, חולה, זקן וחולה... אבל חס־ושלום, בשביל זה נעשה הפקר, לאכול בזמן התפילה? היפך מרבינו, היפך מהגמרא, היפך מן התורה, לא. לא. לא. אחר התפילה. קודם התפילה? אפילו מים לא לשתות! ככה, לאחר התפילה! הכל אחר התפילה, הביצה והאכילה אחר התפילה, לא לפני התפילה! שוין, אני עושה תשובה, אני עשיתי חס־ושלום כמו חולה, חולה יש לו, דין אחר, פיקוח נפש, אבל כשהאדם בריא? חס־ושלום, אפילו לשתות מים מקודם התפילה! לא טעמתי

אפילו מים, לפני התפילה, רק מזמן שאני שנעשתי חולה וחלש, אז אולי? גם כן, זה אני רואה, שלא, זה לא אני חס־ושלום... לא לשמוע "שולחן ערוך"? או ווי, או ווי... נו, לא הגיע זמן התפילה? עוד חמש שעות? אז עכשיו עדיין מותר לאכול כי לפני חצות הלילה... (אנחנו כבר בזמן חצות) אחרי חצות? בזמן של חצות? לא. לא. לא.

אני לא מבין איך הוא חי?

רבינו הקדוש אני לא מבין, איך הוא חי? היא בא, אמרה לו (האמא שלו) "אתה לא אוכל כלום? מה? איך? מהיכן יהיה לך כוח לעבוד ה'?" אז הוא אמר לה, "אני יש אצלי אנשים שכל החיות שלהם, היא רק, "החכמה תחיה את בעלה", הם חיים, רק מהחכמה, מהתורה הקדושה, מהחכמה האמיתית, הם חיים בזה, לא צריכים לאכול, אם יש "ליקוטי מוהר"ן" מרבינו הקדוש, כבר אין אכילה ואין, ואין... רבי ישראל? לא טעם, היה גם-כן, אפילו גם אם קודם התפילה, כן. היה פעם, שהיה חולה גם-כן, הוא החמיר ולא אכל לפני התפילה, כן. אנחנו צריכים לשמור מאד, כל דברי רבינו הקדוש. צריכים למסור נפשינו, כמו שהוא אומר, ללמד ולגלות לנו, כן. (אפילו מי שלא ישן, לפני חצות לילה, אסור לו לאכול מחצות?) אחרי חצות לילה? (אפילו מי שלא ישן?) אה? מי שלא ישן? יש עליו דינים, מי שלא ישן? ללמוד ולדע, איך להתנהג... (בו, אני שואל לכם?) נו, אני אין לי זכרון, אין לי, ממני לא למדים כלום, איש בריא! איש בריא... אני תמיד חולה, אני תמיד חולה, אני איש חלש מאד ואף-על-פי-כן, אני כל זמן, שאני הלכתי על הרגלים, אז לא אכלתי ולא שתיתי לפני התפילה, מזמן שנתקררתי לרבינו... וקודם הייתי ילד, אולי שתיתי, קצת קפה, אבל לא אכילה, לפני התפילה, על פי הגמרא, על פי התורה, אסור לאכול ולשתות לפני התפילה והחסידיים הם אוכלים ושותים לפני התפילה היפך מרבינו ז"ל! כן! אוי, אוי ווי, טוב, אצל רבינו כתוב שהוא לא אכל ולא שתה מזמן חצות, מחצות לילה עד!... אבל

מי שלא ישן, יכול להיות, שהוא יש לו, עוד יום? כשנשתנה הזמן, יכול להיות? אני לא למדן, אני לא יודע! אבל מה שראיתי, רבי ישראל, לא! לא ישתה לפני התפילה, והתפילה שלו, היה, מי ששמע רק הקול שלו, נעשה צדיק ואני הייתי איתו ביחד וראיתי בוכה כל כך, לפני ה' יתברך, על כל דבר, שיוכה לקיים התורה, הוא חי כל רגע, הוא השאיר לעצמו, כל המיני כאבים, כל המיני כאבים ומחלות, כן! והוא? ככה הוא עבד ה' יתברך... (מי שאוכל לפני התפילה, זה מזיק לתפילה שלו?) כן! בודאי! בודאי! (זה פוגם?) בודאי! אנחנו צריכים, רק לעבוד ה' יתברך וגם באכילה, לעבוד באכילה, רק ה' יתברך, הברכות וברכת המזון. אנשי רבינו הקדוש? כשהם אכלו, כל ברכה שומעים מאד! וגם כל דבר האכילה? אחר התפילה! קודם התפילה? לא! יש הרבה לדבר בזה ואני בעצמי, כל ימי חיי, הלכתי בכל יום למקוה בחצות, רק עכשיו, בעת זקנה, שאני חולה, אז אני נעשה, אני נפלתי! אבל אני צריך להתחזק, גם עכשיו, כן. ולשמור כמו התורה, לשמור התורה הקדושה, לא לאכול ולא לשתות לפני התפילה... (רבי ישראל? ואחרי התפילה של שחרית צריך ללמוד "ליקוטי מוהר"ן" "ותהלים"? מה טוב ללמוד, אחרי תפילת שחרית? שמעתי, שאתם הייתם, לומדים "ליקוטי מוהר"ן" "ותהלים" אחרי התפילה) אחרי התפילה? (אחרי התפילה, מה טוב ללמוד?) היה לו. היה התבודדות, לפני התפילה. התבודדות הוא למד לאנשיו התבודדות, הוא למד לאנשיו ענין ההתבודדות. אצל העולם זה צחוק, מה זה התבודדות? מה זה לעבוד ה' יתברך? אבל הוא, הוא לא שמע לכל העולם, הוא נתן לדרך... איך אפשר שלא לאכול לא לשתות, לפני התפילה? כמו שאמר על עצמו, "אני לא, אני לא שתיתי אפילו מים לפני התפילה" כך אמר רבינו הקדוש ואנחנו צריכים גם-כן לעשות ככה, נו, על כל פנים, אוי ווי, אוי! אני שמעתי התפילה שלהם! היה כבר שבע ולא יכול לאכול! רק אמר, "ברוך שאמר" רק אמר איזה דיבורים של התפילה, הוא כבר שבע ולא יכול לא לשתות ולא לאכול! חיים נבראנו בשביל התורה בשביל ללמוד תורה ולקיים! לא בשבילינו! זה התורה? שיהיה רב שיהיה, להיות מפורסם? שהוא היה להם מכל העולם? חצות!

"מה זה חצות? חצות צריכים לישון!" ורבי ישראל קרדונר הוא קם אפילו בחורף, אפילו בגשמים, הוא הלך להתבודד, לדבר עם ה' יתברך ביער, אני לא ישנתי, בזמן שהגיע חצות לילה, ראיתי רבי ישראל, שהוא אפילו בזמן שהיה חולה, הוא קם בחצות לילה והלך ביער וככה לפני ה' יתברך ודיבר עם ה' יתברך, לא... העולם? כל העולם לא ידעו מזה... לא. רבינו הקדוש, הוא נתן לנו התורה, שנוכה לקיים התורה והמצוות. הייתי רגיל, לא לאכול ולא לשנות, בזמן חצות, אני הייתי, התרגלתי כבר, היה אצלי בערך לא קשה, לא לאכול ולא לשנות, קודם התפילה... (מה הזמן של התבודדות? בחצות? או לפני תפילת שחרית?) הזמן חצות? הוא שש שעות בלילה. תמיד! בחורף, בקיץ! שש שעות, בלילה הוא זמן חצות. (הזמן הכי טוב להתפלה הוא בזמן חצות?) יוא, כן! (אז לפני תפילת שחרית?) לא. בזמן חצות! אומרים חצות ואחר כך, מדברים עם ה' יתברך, יש התבודדות... אולי בלילה, הוא נכשל? הוא נפל לאיזה תאוה, לאיזה? אז הוא, היה מדבר מספר, לפני ה' יתברך, אני כך וכך, אכלתי שגיתי, מה זה? אני כך וכך, מה זה? אני כך וכך, הוא בכה לפני ה' יתברך, שימחול לו שיעזור לו, לקיים התורה, כן! בקשות, "שערי ציון" "שערי ציון" יש חצות ויש תפילות לכל יום ויום, יום ראשון, יום שני, יום שלישי, אתה לא יודע? (כן. כן. אני מכיר הספר) רבינו הקדוש, היה לו בן אחד שהוא היה משיח, הוא קרא אותו בברית מילה, השם שלו היה, רבינו, רבינו הקדוש נתן לו את השם, שלמה אפרים, מה זה שלמה? שלמה, משיח בן דוד, אפרים משיח בן יוסף. אתה לא יודע מזה? (כן. שמעתי) כן? רבינו הקדוש, נתן לנו תפילה, יש בעולם תפילה, לדבר? זה קודם כל, עיקר גדול, שאנחנו צריכים לדבר עם ה' יתברך ולספר לו הכל, אולי נפל לאיזה תאוה? תיכף לספר לה' יתברך, "רבונו של עולם נפלותי, עשיתי כך וכך, תמחול לי, תעזור לי מעכשיו, שלא אחזור אצל זה."

כל העולם לומדים ולא יודעים הדרך האמת...

העולם לא יודעים, כל העולם לומדים ולא יודעים הדרך האמת, הדרך הישר, של רבינו, של רבינו ז"ל, אנשי רבינו היו צדיקים, כן. וקיימו התורה במסירות נפש, כל דבר מהתורה מסר נפשו וגם יש עוד הרבה לדבר, לספר, אבל אין לי... בזמן חצות? רבי ישראל? הוא היה מדבר עם ה' יתברך והיה בוכה, כן. ועכשיו הוא נעשה צדיק. צדיק קדוש, היה אנשי רבינו, כל החיים שלהם, היה חצות! לקום בחצות ולספר לה' יתברך, מה שעובר עליו, כל הנפילות, כל התאוות, הוא בכה לפני ה' יתברך, שיעזור לו להתגבר ולכבוש את היצר הרע, כן. רבי ישראל היה לו, תיקון חצות וגם כן תפילות ותהלים כן. אה? כן... מי ששמע התפילה שלו? של רבי ישראל? אז נעשה קדוש וטהור, צדיק קדוש וטהור!

על ידי מחלוקת נודע לי מה זה רבינו!

דווקא, על ידי מחלוקת זכיתי לידע דיבורים כאלה, דוקא על ידי מחלוקת, אם לא, היה מחלוקת? לא הייתי יודע ועל ידי מחלוקת נודע לי, מה זה רבינו! מה זה ברסלב! עכשיו אנחנו יותר מכל הדורות שהיו. רבינו הקדוש, הוא הבכיר של כל הדורות. אנחנו חולים כאלה, שאנחנו צריכים להרופא הכי גדול ביותר, זה רבינו! רק הוא יכול לעזור לנו! וודאי! אם אנחנו יושבים, רק לדבר? צריכים לקבל ולקיים! אני לא האדם שהיה, אני היום? אני זקן וחלש, אני הייתי גיבור, הקולות של התפילה שלי? היה מתבטלים כולם! כל המתנגדים! רק לשמוע הקולות כאלו! וכל זה? טיפה מן הים, מה שגילה רבינו? עוד כלום! זה עוד לא היה, אם עוד לא היה, אנחנו לא יודעים! חדש! הוא עשה, הכל חדש, כל התורה! הוא כל החכמה, איך להיות יהודי? איך לשוב בתשובה? איך לתקן הכל? הוא לומד אותנו, לימודים כאלה, שלא, עדיין לא נתגלו, חכמות כאלה, עדיין לא נתגלה בעולם! איך לתקן אותנו? רק הוא יכול! [משיהו קורא לרבי ישראל את התורה קכ"ג

"מהליקוטי מוהר"ן" [העיקר והיסור, שהכל תלוי בו...] שהכל תלוי בו! (הוא לקשר עצמו, להצדיק שבדור ולקבל דבריו, על כל אשר יאמר, כי הוא זה...) כי הוא זה! דבר קטן וגדול! (לבלי לנטות מדבריו חסיושלום ימין ושמאל וצריך להשליך מאיתו, כל החכמות ולסלק דעתו, כאילו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק) יוא! (והרבה אמת) אה? אה! אה!... (וכל זמן שנשאר אצלו, שום שכל עצמו, אינו בשלימות) זה, אינו בשלימות! (ואינו מקושר עדיין לצדיק) יוא. הוא מקושר לשקן, לא לצדיק. (וכן עיקר קבלת התורה היה, שישראל השליכו מאיתם, כל ההכמות והאמינו בה' ובמשה עבדו, בבחינת עם נבל ולא חכם, ותירגומו עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו) ולא חכימו, חכמות! לא חכימו! (וכל עיקר קבלת עול מלכות שמים, הוא על ידי שמשליכין ומבטלין כל החכמות, רק לילך בתמימות ופשיטות, כי רק התורה הקדושה, היא החכמה האמיתית ושאר כל החכמות, בטלין אצלה)....

תורות ותפילות:

(מה שדיברתם בלילה, כן, בלילה היה דיבורים כאלה, אחר כך הלכתי ואמרתי את "הליקוטי תפילה" תפילות! של התורה הזאת, סבא? "הכתבי" זה הספר שהכי קרוב ללבי!) כן? כל דיבור, כל דיבור! (כי אני רוצה לקיים דברי רבינו "הכתבי" הוא הקיום) הקיום? (הכתבי? הקיום של "הליקוטי מוהר"ן") הקיום? כל הספרים, כל הגמרא, כל, הוא כלליות כל התורה כולה! כל דיבור! אפשר ללמוד ולא ידעו כלל מה זה! צריכים להתגעגע ולהתפלל לה' יתברך שנוכה להבין! ("קיצור שלחן ערוך"?) טוב! או, או, או, (יש לי גם גמרא) כן? כן? זה גמרא? גמרא עם תוספות....

תיקון הושענא רבא:

ליל אשמורות עיקר התיקון לא לישון, ובהושענא רבא עיקר התיקון הוא לומר תהלים והתיקון של הושענא רבא... אבל בחג השבועות לא חשוב, אם לא יכול לא לישון, לא יגיד! העיקר היא לא לישון! תראה להיות ניעור בליל חג השבועות, (העיקר המקוה בעלות השחר לפני בעלות עמוד השחר באילת השחר) אמרתי לכולם רבינו בראש! רבינו הוא הראש של כל הצדיקים של הכל (בגמרא כתוב יש נשמות של כל הצדיקים) כן, כן. אנחנו לא יודעים כלל! מה? לא העיקר של היהודים, רק השם יהודי... רבינו הקדוש היה באומן כשהוא כבר היה במדרגה כזה, הוא היה לו התבודדות והוא בכה לפני ה' יתברך "איך זוכים להיות יהודי?" כמה שידע? לא היה כלום אצלו! כמה שידע, שאין, לא היה דוגמתו בכל הדורות! זה ענין ענינים נעלמים פלאות אבל צריכים להכניס עצמו ולבו ומוח להספירים: "ליקוטי מוהר"ן" "ליקוטי תפילות" "וסיפורי מעשיות" ולקרוא ולעבוד ה', מה יש לנו? איזה עבודה? הגוים יש להם עבודה, אבל אנחנו רבינו הקדוש אמר מה יש ליהודי לעשות בזה העולם? רק תורה ותפלה, הכל רק תורה ותפילה! מי יעבוד? הם גויים הם יחרשו והם יעבדו הכל!

התבודדות זה סגולה:

אני לא ידעתי שרבי ישראל ילך, אני חשבתי הוא יהיה זקן, אבל הוא הלך... הוא היה זקן הוא בא עם כל הימים שחי והוא היה אצל ה' יתברך תמיד עסק בתורה ותפלה ובאמונה ושמחה כזה! ואור כזה! סגולה גדולה לעסוק בהתבודדות עם ה' יתברך, (זה דבר מיוחד) מיוחד, התבודדות זה סגולה גדולה, זה דבר גדול, זה מביא לאדם אורות גדולות והצלחות גדולות בכל ענין, התבודדות שיכול לדבר לפני ה' יתברך כל מה שהוא רוצה, כל מה שהוא צריך יכולים לדבר לפני ה' יתברך ולספר לו הכל מה שעובר עליו, זה גילה רבינו הקדוש גודל הדבר גודל הענין של התבודדות, לדבר עם ה'

יתברך כמו שאנחנו מדברים, כן. לדבר עם ה' יתברך ולספר לו הכל ולהתפלל אליו אפשר להגיע לכל טוב, על ידי קיום זה הדבר, דברים שאי אפשר לבוא אליהם? לקבל אותם? על-ידי התבודדות להכל אפשר לבוא ולקבל לכל המעלות ולכל המדריגות הכי גדולות! אפשר לתקן הכל, רק להיות קשור ודבוק לדברי רבינו ולקיים עצותיו ולהתפלל על זה.

רואים שזה משנה האדם לגמרי:

רואים שזה משנה האדם לגמרי, הוא מחדש הוא מתקן הכל, ראוי שיהיה אצלינו, שיתקיים, שיראה העולם מה זה ברסלב! צריכים לקנות כמה ספרים לשים בתוך כל הבתי-כנסת, בתוך הישיבות, שיראו מה זה? אל תתן לאף אחד בלי לשלם. לקנות בכמות גדול, (רק לעצמו שלא יעשה מזה עסק ולחלק?) לחלק? אתה משלם כסף לא? (טוב, אין... זה לא הרבה כסף) יהיה עוד עוד בלי סוף. אני לא נתנו לי חתיכת לחם לאכול, בשביל שאני לומד ספרי ברסלב... אתה יודע מזה? (לא ברור) אתה לא מפתח לבוא אלי...? [דגן מנגן "אוי רבי נתן, אוי רבי נחמן צוחקים מכל העולם, אוי רבי נתן"] איפה הוא? [דגן מנגן] טוב! כן כן כן. כסף? אנחנו אין לנו כסף לשלם! (זה בלי כסף סבא) בלי כסף? אין לכם כסף? (יש כסף) הכסף זה לא שוה כלום, צריכים לקנות! אתה משלם, לא? (טוב לא עושים עם זה מה שצריכים) אבל העיקר כמו שכתוב בהפתק עם מ"ם חיים! נחמן עם מ"ם (לא כתוב חיים בהפתק) גַּנְחָמַן נְחִמָן מְאוֹמָן, לא כתוב המ"ם בהפתק? גַּנְחָמַן נְחִמָן מְאוֹמָן, כנראה שיש עם ו"ו, באומן עם ו"ו, כן. (איפה יש תרגום? אמרתם לי שיש תרגום, עם מ"ם סופית) תשים לב "מיין פייעריל וועט טליען ביז משיח" המ"ם של משיח סגורה כמו מם סופית! כן? זה לא חשוב, אבל כמו שכתוב בהפתק גַּנְחָמַן נְחִמָן מְאוֹמָן, כנראה שהיה עם ו"ו, עם מלאפום (יש הנקודה בתוך הו"ו) נקודה? (כי קשה לקרוא בהפתק, אם יש נקודה, או אין) אולי היה בלא נקודות? רק אותיות (בִּי גַּנְחָמַן נְחִמָן יֵשׁ נְקוּדוֹת אַבְל ב"מְאוֹמָן", קשה לקרוא,

אם יש נקודה בתוך הו"ו, או אין נקודה בתוכו, זה נראה דבוק) מה זה חשוב? ... ישיבת הארץ, לשבת בארץ ישראל, ארצינו ארץ אבותינו, זה ארץ הקודש, בית המקדש, ירושלים...

תפילין של "רבינו תם":

(רבי ישראל אפשר להניח בהרבינו תם שלכם?) מדוע אין לך? (לא, אין לי) ובכל יום ויום, מה אתה עושה? (אני מניח בתפילין של גדי) נו, ועכשיו? (היום עוד לא הנחתי את "רבינו תם") טוב, אבל תשים אותם, על המקום. (סבא? הוא רוצה לקנות תפילין של "רבינו תם" אבל הוא לא יודע, אם לקנות ספרדי, או אשכנזי) אינני יודע? אם הוא ספרדי, אז ספרדי.

הבעטלר השביעי

יש לנו טלפון בבית בחינם !

אנחנו תמיד מברכים את ה' אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, ברוך אתה... מדברים עמו כמו עם חבר: ברוך אתה ה' נתן התורה. טלפון ? ! טלפון, יש לנו טלפון בבית בחינם, בלי כסף, תמיד מדברים עם ה' עם השמים, ושומעים שמה כל דיבור וכל מחשבה וכל... יש טלפון, תורה ! ומצוות ! צריך טלפון, איך לשמור שבת, איך להניח תפילין. יש לנו טלפונים בחינם מדברים עם ה' ותורה ומצוות תמיד, אנחנו אין לנו שום עבודה רק ללמוד תורה ולקיים התורה. הטלפון מדבר מעצמו רק לדבר ברוך אתה ה', שוין ! אנחנו מקושרים בשמים, לה' יתברך, לתורה ומצוות. תמיד עוסקים לדבר עם ה' יתברך בתורה ובמצוות כשאומרים תורה היא כל תיבה, כל דיבור, כל אות הוא חיים שכזה, ושמחה כזה, שאין בעולם ! זה אין רק בכל העולם לא יודעים. רק אנחנו בני ישראל אנחנו עם ישראל רק אנחנו ברוך אתה ה' נתן התורה, יש ספר יש חן יותר טוב מזה ? שלא עשני גוי ונתן לנו את תורתו ! הטלפון בחינם מדברים עם השמים תמיד יומם ולילה. הטלפון בחינם מוכן לאכול ולישון, טוב שיש לנו יש לכל אחד. ה' יתברך נתן לנו מתנות טובות, חדרים לעבוד בהם ה' וללמוד ולקיים התורה והמצוות. בשביל מה הבתים ? בשביל מה הכסף ? בשביל מה יש טלפון ? לומדים אותנו איך לקיים המצוות, איך לעשות ציצית. הכל טלפון ! לומדים אותנו על כל רגע מה, מה יש לנו. איזה עבודה יש לנו בעולם הזה. כשפותחים העינים רוצים לאכול צריכים לאכול, לאכול ? נטילת ידים ! אנחנו צריכים לדבר עם ה' ברוך אתה ה' אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים, זהו הטלפונים, כן. מדברים כאן ושומעים באמריקה. העיקר אנחנו מדברים עם ה'. מדברים פה ושומעים בשמים. כל דיבור שומעים כל מצווה וכל דיבור שעושים זה קיים לנצח, אוכלים ? אם אוכלים עם ברכה ונטילת ידים כמו התורה מלמדת

אותנו, טוב, ואם לא? ילך! לך לו. יש מנין בלי זה! רק תורה ומצוות זהו כל החיים שלנו וברוך ה' יש לנו בחינם כמה שרוצים. אולי אני אסע לירושלים. אולי שמה אולי יהיה יותר טוב. מזמן שנולדתי אני חלש אני רוצה רק לשכב, לא ללמוד ולא להתפלל. רק לשכב ככה ואי אפשר ככה. אני חלש מיום שנולדתי אני תמיד חלש. אני לא רוצה לא ללמוד ולא... רק לשכב לא ללמוד ולא להתפלל רק לשכב משהו עומד על ידי אומר לי: "עזוב, אל תעמוד רק תשכב" ואני אומר לו: "אני לא רוצה לשכב, מה אתה רוצה ממני? אני אשב אולי יותר טוב!" בשר של פרה יותר טוב, נותן כח יותר והוא מחזק ומרפא את כל הגוף כן, זה אבר מחזיק אבר: הרגלים מחזיקים הרגלים וצריכים גם כבד וגם רגלים לעסוק בתורה. בדברי רבינו היה לו רפואה אבל הוא לא מתגבר. הוא לא גיבור. צריך להיות גיבור! (מאיפה לוקחים גבורה?) תפילה! תפילה, תפילה ורצון טוב ושיתקרב לה' יתברך באמת בכל כוחו שיתגבר בגבורה גדולה. אנשי כנסת הגדולה היו צדיקים גדולים והם סידרו לנו עוד פעם ועוד פעם אנה ה' הושיעא נא, אנה ה' נאך אמאל* נאך אמאל, אנה ה' הושיעא נא, אנה ה' הצליחה, אנה ה' הצליחה, זה לא רק שמים, יותר! תמיד תהיה גיבור אם תבין מעצמך עוד פעם ועוד פעם, אוי רבינו הקדוש, אוי הוא יחיד בכל הדורות שזכה לעבוד ה' כל רגע. הוא קיבל על עצמו כל היסורים וכל הכאבים וכל מיני צרות בשביל ה' יתברך. אני לא אעזוב אותך עד שתעזור לי! רבינו הקדוש הוא הכין לנו רפואות לכל בני אדם לכל אחד אומר לו, זה דיבור אחד: "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד!" ישנו כבר כל הרפואות וכל הישועות... כל מיני כחות שבעולם לא יכולים נגד דיבור אחד של רבינו, לא יכולים כל העולם, הוא כבר צעק קולות גדולות "אין שום יאוש בעולם כלל!" גיוואלד! אל תתיאשו! אל תתיאשו! אין שום יאוש בעולם כלל! נו, אם היו שומעים את רבינו, היה כבר כל העולם מתוקן, לא להתיאש חס־ושלום הוא לא יפול, רק להתגבר, אין שום יאוש בעולם כלל! דיבור אחד הוא כובש כל העולם, הוא שאג בקולות גדולות "אין שום יאוש בעולם כלל!" אל תתיאשו! גיוואלד אל תתיאשו אין שום יאוש בעולם כלל! כבר כבש כל העולם כל האור של רבינו ז"ל שהוא שאג בקולות כאלה "גיוואלד זייט אייך נישט מיאש קיין יאוש איז גאר נישט

פאר האנדין" כבר הוא כבש כל העולם, בדיבור אחד, והקולות של רבינו היו כמו שאין לו כח יותר לצעוק והוא (צעק) צעקות כאלו עד שאמר להם "גיוואלד! גיוואלד אל תתיאשו אין שום יאוש בעולם כלל!" הוא צעק לכל העולם לכל החולים שאין להם רפואה לכל אחד הוא צעק קולות כאלה, לחולים שאין להם רפואה "גיוואלד זייט אייך נישט מיאש קיין יאוש איז גאר נישט פאר האנדין איך בין דא" מדוע אין שום יאוש בעולם כלל? כי אני ישנו בעולם! יש מי שצועק אין שום יאוש בעולם? גיוואלד זה לשון של אזהרה גדולה מאד, יכולים למות גיוואלד! גיוואלד! זייט אייך נישט מיאש קיין יאוש איז גאר נישט פאר האנדין! ומדוע קיין שום צדיק לא צעק קולות כאלו? כי הוא, הוא לקח את זה מה' יתברך בעצמו: אל תתיאשו אין שום יאוש בעולם כלל, ה' יתברך אומר אין שום יאוש בעולם כלל! כן גַּן (האבא שלי לא מכיר גַּן אַם אַנִי אומר בשבילו זה טוב?) כן! רק להזכיר את שמו של רבינו ז"ל גַּן גַּחַם נַחְמַן מאומן זה המתקה וזהו, זה מרפא ומחזק ומחדש כל העולם רק בדיבור אחד, עכשיו זמן ימי המשיחיתתגלה רבינו הקדוש שהוא צעק בקולות כאלה "גיוואלד זייט אייך נישט מיאש קיין יאוש איז גאר נישט פאר האנדין!" הוא כבר כבש כל העולם בדיבור אחד אוי ר' ישראל, ר' ישראל היה, היה נוהג לצעוק גיוואלד, גיוואלד, גיוואלד, ואמר שרבינו הקדוש צעק קולות כאלו גיוואלד. און גישרייט גיוואלד... רבינו הקדוש כבר, כבר כבש כל העולם והוא אומר להם אל תתיאשו! אין שום יאוש בעולם כלל! הוא מצחק מכל העולם. בדיבור אחד הוא כובש כל העולם בדיבור אחד, אין שום יאוש בעולם כלל גיוואלד! "גיוואלד זייט אייך נישט מיאש קיין יאוש איז גאר נישט פאר האנדין!" הוא כבש כל העולם, מה אתם חושבים? אני יודע יותר מכם! אין שום יאוש בעולם כלל! מה זה העולם אם לא היה לנו את רבינו רק רבינו מספיק לכבוש אותנו ואת כל אשר בנו, מחיים למוות, ממוות לחיים, אבל בלחש הוא נכנס לכל העולם ומודיע להם גיוואלד, גיוואלד מייאש זיין! הוא כבש וכובש כל העולם בדיבור אחד! ראו שיש שם כשנעשו הבעטלירס, הבעטלירס, הם נתנו מתנות, הם בעטלירס ואין להם, הבעטלירס נתנו מתנות

להחתן כלה עד... לענין החתונה אין שום יאוש בעולם כלל! אל תתיאשו אין שום יאוש בעולם כלל! אז כבר הילדים יהיה להם כל טוב! הבעטלירס נתנו מתנות לחתן כלה, ואמרו אם היה כאן הבעטליר העיוור, היה שמח מאד! הילדים והחתן כלה אמרו אם היה כאן הבעטליר העיוור, די בעטליר הוא גם עיוור, אם היה כאן הבעטליר העיוור היה שמח מאד! לא ידעו ולא יודעים מה זה רבינו! אתם יודעים?! אני ג נח נחמ נחמן מאומן. אתם יודעים מי אני? אני הרבי שלכם, של כל ישראל. הם נתנו לנו מתנות "דרשה גישאנק". הילדים החתן כלה נתן להם "דרשה גישאנק". מה זה "הדרשה גישאנק"? אין שום יאוש בעולם כלל! אין שום יאוש בעולם כלל, אני, אני צעקתי וצועק אין שום יאוש בעולם כלל! בכח הזה רבי ישראל עבד ה' עבודה כזה, אמונה כזה, אמת כזה, שהוא לקח מרבינו הקדוש "דרשה גישאנק". כבר כל העולם ידעו ויאמינו, שידעו ויאמינו שאין שום יאוש בעולם כלל, שוין, זה לבד כבר כבש כל העולם. ברכה מאת ה', דיבור אחד מרבינו זה כל התורה, נתנו "דרשה גישאנק", מתנות להחתן כלה הילדים אמרו: "אוי איפה הבעטליר העיוור? אם הוא היה פה היה שמח מאד!" זה חתונה. צריכים להיות שמח, אם הוא היה פה היה שמח מאד, פתאום הוא בא, ואמר: "אני פה, אני באתי על החתונה, אני באתי על החתונה שלכם, אני פה." הבעטליר העיוור אם הוא היה פה היה שמח מאד! זה חתונה צריכים להיות שמח מאד! להודיע שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח! אין שום יאוש בעולם כלל! ולא יכלמו לנצח כל החוסים כך, אם הוא, הבעטליר העיוור, אם הוא היה כאן, היה שמח מאד! וזה בחתונה צריכים להיות שמח מאד! הוא בא ואמר: "אני בא, אני פה, אני באתי על החתונה שלכם." הם היו כבר מפורסמים אצל כל הבעטלירס וכולם ידעו מי הם, שאלו הבנים שנאבדו ביער אם היה פה הבעטליר העיוור היה שמח מאד, זה החתונה צריכים להיות שמח מאד, אם הוא היה פה אז היה... אז הוא אמר: "אני פה! אני באתי על החתונה שלכם. אני פה...."

עכשיו נתגלה לנו פלא:

אבא שלי היה עיוור בשתי עיניו הוא בכה לפני "רחם עלי ורחם עליך אל תהיה ברסלב! מי יקח אותך?" "אני אהיה ברסלב לנצח נצחים!" אין לי כח, אין לי דיבורים שאני יושב כאן, זה גם כן נס, נס מן השמים... עוד לא היה בעולם אור כזה, יש לנו חיים ויש לנו תורה ויש לנו ה' יתברך. זהו הגאולה וזהו כל חיותינו וכל הישועות! (תהיו בבית בשבת?) אני צריך לקבל את זה, אני לא יכול ללכת, אני לא יכול מפה לפה, אפילו... יש אחד נתן לי מתנה אוטו חדש, אני יכול... זה אוטו שלי ודלק שלי, אני יכול... כן, אבל אני לא יכול מכאן לכאן (מתי אתם באים?) מתי שאתם רוצים, אני לא... אם אתם באים לקבל אותי אני אלך... לשמוע "ליקוטי מוהר"ן" מה שזה! איזה ישועה זה איזה רפואה ואיזה... זה כל תיקונינו, זה הכל! יש בו הכל, יראת שמים ואמונה ותשובה וכל מה שצריכים זה דבר כזה, עוד לא היה בעולם. עכשיו נתגלה לנו פלא, פלא נורא כזה שהוא כל חיותינו וישועותינו הכל, הכל רק בזה כל חיותינו... אני יש לי אוטו, אוטו חדש, הוא האוטו, הוא הנהג, ואני מוכן לנסוע איפה שאתם רוצים, אין לי, אין לי כלום, אבל רבינו הקדוש הוא מאיר לכל אחד מה שהוא צריך, כל התיקונים וכל התשועות וכל הישועות. רבינו הקדוש הוא כבש כל העולם והוא לומד איתך, איתו, ועם כל אחד הוא מלמד אצלו בתורה שלו לכל אחד מה שהוא צריך כל הישועות (כל אחד מקבל לפי מה שהוא צריך) כן, בכל דיבור זה דבר כזה חדש שהוא עוד לא היה בעולם, פלא כזה שהוא יכול לעזור לנו והוא, הוא מוסר לה' יתברך קח את הבנים וקח הכל רק אני אזכה לדבר איזה דיבור מרבינו זה הישועה שלנו. הגוים יפלו, יפלו לגמרי רק עכשיו אנחנו צריכים להשתדל ולהתגעגע לכל דיבור של רבינו כי כל דיבור זה כל חיותינו, החיות שלנו ושל כל עם ישראל! מתי שרוצים יש לכם אוטו, אוטו עם נהג. איפה מנחם? מנחם? (אני כאן) האוטו שלך ואתה שלך. רבינו הקדוש הוא בן שמחה והרב שלמה וקסלר היה מגרמניה האבא שלו היה רב בגרמניה. הוא היה גדול בתורה ואיש קדוש לא כמו הרבנים של היום. הוא הלך בשוק וראה בחנויות ליקוטי עצות הוא נכנס הוא ראה "ליקוטי עצות" של רבינו, הוא

ראה ואמר... אז הוא בא הביתה ואמר לאבא שלו: "אבא אני רוצה לנסוע לארץ ישראל." "טוב אתה רוצה לנסוע לארץ ישראל קח כסף וסע!" הוא בא לארץ ישראל והיה פה גאון קדוש. הוא לקח אותנו לחתן הוא היה ר' שלמה היה איש קדוש רב שלמה וקסלר מגרמניה הוא קירב את המשפחה שלו בגרמניה ועוד אנשים לדעת של רבינו. הוא בא הביתה. הוא אמר לאבא שלו שלכל אחד מישראל יש לו לגור בארץ ישראל. "אני רוצה ארץ ישראל." "אתה רוצה ארץ ישראל? קח כסף, כן, לך מפה!" הוא היה גדול בתורה ואני איש פשוט לגמרי והוא אהב אותי ולמד איתי ודיבר איתי ונתן את כל נפשו עלי לקרב אותי לרבינו. הוא לא היה לו פרנסה אבל המשפחה שלחה לו. אבל הוא לא עבד ואני באתי והוא נתן לי את כל הבית כל מה שיש בבית. היה לו פירות ומרק ולמדנו ביחד ורקדנו ביחד והיינו בשמחה שיש לנו רבי כזה! בירושלים אני באתי מטבריה לירושלים והייתי אורח של רבי שלמה וקסלר. השמחה שלו הריקודים שלו הוא הרגיש שרבינו הקדוש הוא נמצא בארץ ישראל ושתבא הגאולה לכל אחד מישראל כמו שהוא, הוא פותח ומשים לו לב חדש הוא נותן הכל חדש! "הליקוטי תפילות"! ראו שאנחנו נעשה בזה הרבה זוכים דרכו לאורות כאלו שלא נתגלה עדיין בעולם. מתי שאתם רוצים יש אוטו אני אסע. מויש'ה... הוא יודע מרבינו? הוא רוצה להתקרב לרבינו? יש "ליקוטי תפילות" (הרב אנחנו רואים אתכם לשבת?) אני לא הרב! (סבא אתה בא אלי לשבת) אני מוכן, יש לי אוטו ויש לי נהג וגם יש לי נהג מנחם, מנחם האוטו שלו והוא הנהג שלו... רבנו של עולם נזכה לראות את האור של רבינו שהוא אור של כל התורה של כל התשובה של כל אחד מישראל של כל הגאולה של כל אחד מישראל והוא נותן לו... רבינו הקדוש מרחם עליו ונותן לו תיקונים תשובה לכל אחד מישראל כמו שהוא, יש לכם אוטו ונהג....

כל ישראל יבואו להנה:

[רבי ישראל מנגן ושר מנגן ושר...] כל ישראל יבואו להנה... מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד! להיות בשמחה תמיד, נו, יש לנו המצוה! פה, פה ופה מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד! הוא אמר: "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד." נו, מי זה רוצה מצוה גדולה? [הוא היה] מדבר עם ה' יתברך, רבי ישראל תמיד היה מדבר אליו כמו שאנחנו מדברים יושבים ומדברים ככה, הוא ישב עם רבינו והוא סיפר לו... איזה, מה לעשות?... ורבינו הקדוש האיר לו וכל דיבור האיר לו לכל מקום שהוא צריך לעזור והוא נעשה חדש.

ראיתי נהר של שקר יורד בדמעות!

(רבינו הקדוש יכול לקחת) רשע גמור שהוא היה משוקע בתוך כל התאוות ונעשה צדיק כזה! ונעשה קדוש כזה! לא סתם קדוש, אני ראיתי נהר של שקר יורד בדמעות! אני ראיתי איך רבי ישראל עם ה' יתברך בדמעות חמות כמו אש והיה כל החדר כל המקום היה קדוש והוא היה כל החדר היה מהדמעות שלו הוא היה הכל רטוב היה רטוב מהדמעות שלו הארץ והכל. הוא היה מדבר עם ה' יתברך בדמעות כאלה נסים שהוא נשאר בחיים. לא רואים את זה בכל העולם כל העולם לא יודעים כשנמצא כזה! מדבר עם ה' יתברך! אני ראיתי, אני ראיתי אמת כזה, מסירת נפש כזה, אבל זה מקבלים רק מרבינו לדבר עם ה' יתברך רק כשיודעים את רבינו יש ה"ליקוטי תפילות"... ה"ליקוטי תפילות" כולו מדבר עם ה' יתברך כל דיבור כל יהודי מדבר עם ה' יתברך... לא לא, חתיכת לחם לאכול והוא היה שמח. מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד! אני ראיתי בעיני ומה שראיתי זה [רק] טיפה מן הים. הוא עשה כל אחד בשמחה גדולה, הוא הוא מאיר על כל העולם, כל העולם כל הלומדים כל הגאונים לא יודעים שצריכים לדבר עם ה' יתברך. רק רבינו הקדוש הוא ידע. איפה? אם אני אדבר עם ה' יתברך אני אהיה למדן? אז לא רצה, הוא רצה להיות למדן מפורסם בעולם כבוד וכסף....

הם היו קשורים אצל ה' יתברך ילד ילדה קטנה:

שמו מרדכי, מרדכי, והיה לו [לרב ישראל קרדונר] בת יותר קטנה והיה שמה אסתר, אסתר ומרדכי היה לו בבית, מלאכים קדושים לא ראיתי כזה צניעות כזה אמת כזה שהם היו קשורים אצל ה' יתברך ילד ילדה קטנה, היה לו ארבע בנות ובן יחיד, בן יחיד הוא מרדכי והיה לו בת אסתר וכולם נפטרו מתו וסבלו לא היה להם מה לא היה להם לאכול והוא והילדים היו שמחים עם רבי שיש רבינו בעולם...

יבוא משיח ויתקן כל העולם:

יבוא משיח ויתקן כל העולם יתקן אותנו ואת כל העולם הוא מחדש אותנו הוא מתקן אותנו הוא מקרב אותנו לתורה ולה' יתברך באמת. נו, עוד לא נשמע דבר כזה בעולם פלא, פלא כזה, כל העולם אינם... הם חושבים מי שמדבר עם ה' יתברך הוא עם הארץ. הוא לא יודע ללמוד. צריכים בכל יום להתחדש ולומר הרבה תפילות אז יהיה, אז נהיה אנשי רבינו. מה זה אמונה שרבינו הקדוש מגלה בעולם יראת שמים כזה, אמת כזה, מסירות נפש כזה! לא רואים ולא יודעים כלל מהאור והטוב שיש לנו! לא בחינם היו אנשי שלומינו, אנשי רבינו, אנשי קודש! לא על חינם! הוא נתן והוא נותן לנו בכל רגע לב חדש ודיבורים קדושים חדשים וצורה חדשה, לא ראינו כזה בכל העולם, כל העולם לא יודעים רק ללמוד, להיות למדן ומפורסם בעולם, כן. אבל לדבר עם ה' יתברך מה יהיה? רבינו הקדוש הוא תיקן לנו לדבר בכל יום שעה לא פחות משעה עם ה' יתברך! נו, דבר כזה יש בעולם? קדושה כזה! אמת כזה! לא ראינו, רק רבינו הקדוש הוא מתקן אותך ואותי ואת כל העולם. הוא נותן לנו לב ברסלב הוא נותן לב חדש כל יום לב חדש... אתה זוכר? בספר המידות אתרוג זה רפואה לעינים... (תתפללו עלי לתשובה שלימה) תמיד אנחנו צריכים להתגעגע מאד ולהתפלל לה' יתברך הרבה

שנזכה לתשובה שלימה. (בבית חולים היה לי ניסים) כן? ! (היה כל הבית חולים הדסה על גלגלים יודעים שיש רבינו בעולם) כן... אני הנסיון העשירי הנסיון של העקידה. תקנה עוד דגים בקמח. זה טוב מאד וזה בריא, כן. (זה בריא לאכול את זה?) כן... חיותינו ותקוותינו מזה שהוא נתגלה עכשיו בהחושך הזה הוא נתגלה אור כזה שלא היה מעולם ה' יתברך ירחם ושנזכה אנחנו וכל ישראל להתקרב לרבינו ויתגלה במהרה זה עיקר הגאולה. (כל הישועות זה רבינו!) בודאי! זה העיקר! העיקר החיות של כל ישראל וארץ ישראל ובית המקדש כולם יונקים ממנו... נו, ה' יתברך יעזור שנזכה. שנזכה ביחד ולעסוק בדברי רבינו שהוא מחיה שהוא כובש ומחיה כל ישראל כל אחד מישראל איך שהוא איך שנפל. רבינו (מתפרסם) מתפרסם, כן, כן, לא יודעים כלל מה שזה! זה למעלה מן התורה למעלה מן הכל! שהוא יכול לעזור לנו לתשובה שלימה באמת. עוד לא היה אור כזה בעולם חדש, אור חדש לגמרי! כך אומר, אמר רבינו... כשהוא ראה את המכתבים* זלמן שזר הוא תיכף הלך... וכשקיבל מכתב הוא הלך תיכף לבן צבי, לנשיא הקודם, הנשיא בן צבי. הוא קיים הבטחתו...

לא לשנות לפני התפילה:

רבינו הקדוש אמר, הוא כל ימיו מעולם... "לא שתיתי מפילו מים קודם התפילה מחצות עד אחרי התפילה" לא טעם מפילו מים, אני ראיתי את זה, הייתי גם כן מקיים את זה, לא לשנות מים לפני... אני ראיתי את זה, מעולם לא, לא שתיתי מפילו מים לפני התפילה מעולם. אני ראיתי את זה, אני עשיתי גם-כן ככה לא לטעום לפני התפילה כלום, מפילו מים. נהנתי מזה, ראיתי רבינו הקדוש לא טעם לפני התפילה מפילו מים, אז היה כח כזה שאני לא רציתי, לא רציתי בזה, כי הגוף רוצה לאכול, רוצה לישון, רוצה... רבינו הקדוש אמר לו "לא כרצונך כרצוני!" אני גם-כן ראיתי שרבינו הקדוש לא טעם מפילו מים לפני התפילה, היה לו כח כזה שהיה כמו נבלה כמו דבר שהוא לא טוב שהוא אסור לפני התפילה, לא אכילה ולא שתיה ואני זוכר

* המכתבים המודפסים בספר "אבני הנחל"

הנוסח וה... של עבודת ה' אני זוכר רבי ישראל היה אומר תפילות, התפילות שלו היה במתיקות בדביקות כזה כאילו הוא אוכל כל... היה לו כח כזה, אני קראתי שרבינו הקדוש לפני התפילה לא טעם אפילו מים לפני התפילה ואני זוכר שזה נכנס בי כח כזה שלא רציתי לטעום לפני התפילה אפילו מים! כתוב בשיחות רבינו הוא לא רצה לאכול. נתנו לו בלילה, האמא נתנה לו איזה דבר לאכול והוא לא רצה, לא רצה לאכול, אז האמא אמרה לרבינו, אמרה לרבינו "מהיכן יהיה לך כח? אתה לא אוכל כלום, איך יהיה לך כח לעבוד ה'?! " אז הוא אמר לי "אני יש לי כח אחר, לא מאכילה רק מדברים אחרים, לא מאכילה, אני יש לי כח, אני מקבל כח מזה, מדברים אחרים... וגם יש אצלי אנשים כאלה שלא, שלא רוצים לטעום לפני התפילה כלל ושחיים עם החכמת החיים לא מדבר אחר, כי יש לו חיות החכמת החיים..." יש לנו, עם ישראל יש לנו זכיה כזה שיש לנו רבי כזה שהוא מלמד אותנו לא לאכול ולא לשנות רק לעבוד ה'! אנחנו מקבלים כל הכח מחכמת החיים, לא מ... ולא מדברים אחרים, אנחנו מקבלים כח מדברים מחכמת החיים כזה וגם יש לי אנשים שחיים רק מחכמת החיים, יש לו כח מזה, אמר "כל היהודים צריכים לבוא לגור בארץ ישראל!" תיקונים מדיבורים שלו זה חכמה שזה... כל העולם יהיה אחר לגמרי! טוב, בכותל... (מה מצאתם בכותל הליקוטי תפילות?) כן, (היום בכותל יש הרבה לקוטי תפילות!) כן?! (יש הרבה כתבי) כן?! (הרבה ליקוטי מוהר"ן הרבה תיקון הכללי!) כן?! זה סימן על משיח... (זה נהיה דבר רגיל כבר) כן?! בכותל היה לי... הגיע הזמן שיתגלה בעולם "הליקוטי תפילות" אנחנו לא יודעים כלום איזה פעולות הוא עושה בעולם כל דיבור שלו הוא כל תיקונינו וחיות כל העולם! ברוך ה' שזכינו בדורותינו לאור כזה ופלא כזה, זה טוב מאד אבל זה ברסלב! טוב מאד אבל זה ברסלב! הוא בא מישוהו להכותל ואמר "ליקוטי תפילות" אז הוא אמר "זה כל חיותי" אז אמרו לו שזה מברסלב! אני הייתי מהראשונים שהלכו במלחמה עם כל העולם... מצרפת הוא מצא בכותל "ליקוטי תפילות" אז אמר "אני לא... לי, אני מוכרח אותו!" (מי זה מצרפת?) שכחתי את שמו הוא בא לעולם רק בשבילי, אם יש עוד מישהו

בא... יש אבא גם כן? לא, לא, מה אתה דואג אז הוא נזכר הוא נזכר גם בבית שיש "ליקוטי תפילות"...

חתיכת נייר קטן זה כובש כל העולם
זה הבית חולים של כל העולם!

יתגלה, יתגלה אור ה' אורו של משיח. זה טוב מאד! אמרו לו "מה אתה אומר? מה אתה אומר? זה מברסלב!?" אמר לו "יהיה מברסלב אבל טוב, יהיה מברסלב אבל זה טוב!" אחר כך בא גם כן... יש מקום בשבילך גם כן, הוא יכול לקבל כל העולם "הליקוטי תפילות" הוא יכבוש כל העולם, יכול לקבל כל העולם יהיה שמחה גדולה בעולם כשיתגלה "הליקוטי תפילות" בעולם שכל דיבור הוא חיות של כל העולם הוא נותן חיות לכל האויבים וכל הרשעים אני אין לי... ונתתי לו "הליקוטי תפילות" הוא בא אלי ואמר לי "זה טוב מאד, אני רוצה גם!" האבא ידע את זה מה שיש בעולם והוא אמר לי לא ידעתי שיש "ליקוטי תפילות" בעולם לא ידעתי מה שזה... חתיכת נייר והיה חיות של העולם אפילו חתיכת נייר קטן זה כובש כל העולם זה הבית חולים של כל העולם! (הליקוטי תפילות הוליד את הכותל הוליד הכל כל התורות...) אוי ווי, לא ידעתי מה שזה, לא ידעתי! כל העולם... יכבוש כל העולם "ברסלב אבל הוא טוב מאד!" תורה ותפילה של רבינו הקדוש! הוא הרבי שלנו של כל העולם "ליקוטי תפילות" בכותל ואמר "ליקוטי תפילות" הוא אמר "טוב מאד! לא ידעתי שיש "ליקוטי תפילות!" אמרו לו "אתה לא יודע ספרי ברסלב? מה אתה אומר? זה מברסלב! אבל זה טוב ליד הכותל!" סיפר לו, בירושלים יש בית חולים שהוא מרפא כל המחלות, הוא מרפא כל העולם יקנה נייר בשביל כל... בשביל שיהיה להם רפואה של "הליקוטי תפילות" והוא מחיה הוא מחזק כולם הוא מחדש הוא מחיה את כולם נשמה חדשה! הרפואות והישועות שיש שמה בכותל! רפואה מפה! ארצות הברית מלא מחלות ופה מלא רפואות! יבואו לכאן!

אני אין לי שום תאווה...

(סבא יש לנו אורח שהוא היה פעם גר בלוס אנג'לס הוא נולד שם באמריקה) איפה הוא? אין לי כח לדבר. (סבא צריך להתפלל מעריב) מעריב? נו... המלך... בשביל זה אני מת... השירים אמרו למלך שהיה חולה אז הוא אמר להם אנחנו, אנחנו חייבים, הוא נתן להם מה שמגיע להם בשביל זה, אני מת... איש אחר יכול... אבל אני נסעתי במקומו אני זוכר ש... הדף של הגמרא דף כ"ה (גמרא או ליקוטי הלכות סבא?) דף כ"ה הלכות קריאת שמע... זה סוד מכל העולם, הגאונים והגדולים וה... כל העולם רק הגאווה לא מניחה אותם... אני אספר לך החיים שלי קצת, אני אין לי שום תאווה לא תאוות אשה לא שום תאווה אני נקי... מחשבה חס ושלום יכול להגב איזה, אבל אני נקי לגמרי, לגמרי כמו ילד שנולד (אני מאמין לך) אני לא מאמין בי, איך אפשר?! כל זמן שאדם חי יש לו... יסוריו בכל התאוות ואני אין לי, אין לי... לא צריך ללחום, לא! אין שום מלחמה, שום... המח שלי קדוש ואין בו שום פסיל, שום ריח של תאוות עולם הזה! כמה שאני אספר לך עוד לא מגיע לחלק קטן (אני מרגיש את זה סבא) כן? (אני מרגיש שאתם סוד מכל העולם) אין בי שום... איך אפשר דבר כזה? האדם כל זמן שהוא חי רוצה כל התאוות אכילה ו... כל התאוות! ואני אין לי, אין לי... התאוה רואה אותי בורחת! היא בורחת, אין לי, שום ריח של שום... של תאווה. רק האוכל לא, אבל תאווה? התאווה שרואה אותי היא בורחת! לא יודע איפה! אין לי שום תאווה, שום ריח של תאווה! (רבינו הבטיח שמי שיתקרב אליו באמת הוא יעשה אותו כמוני ממש) יוא, יוא, יוא, יוא, יוא כמוני ממש! אין לי שום תאווה! תאוות אשה, תאוות... אין לי. אני אומר תיקון הכללי אם אין תיקון? כל אדם צריך לפעמים... ואני לא אומר תיקון הכללי! (באיזה גיל כבר זכיתם לזה?) זה בערך שבעים שמונים בערך... (פתאום ברח?) לא, לא... לא נישאר, כאילו אין בעולם תאווה, כאילו אין של העולם הזה. יש אדם שהוא חי, יכול לחיות בלי

תאווה?! אני, אני צוחק מהתאווה! צוחק ממנה! לך! לך! מה?! אני לא צריך אותו! לך! רק לך! לא לא צריך ל... היא בורחת! אני לא מבין את זה... האדם, דרך הטבע, אפילו אדם זקן יש לו תאווה לזה, לזה, ואני בבוקר פתחתי [העינים] ונקי לגמרי! אין לי שום תאווה! בלי! משום דבר! אתה לא ידעת מזה? (אני הרגשתי את זה, אני גם רוצה, איך עושים?) אני לא יכול אפילו לדבר מהתאווה כלל! אני... זה מסריח כמו נבלה, אני לא יכול לסבול הריח של התאוות, של תאווה... (אבל סבא אני יש לי עוד כל התאוות) אני נקי לגמרי, כמו ילד שנולד עכשיו, אני נקי לגמרי! כמה האדם צריך לעבוד ה' ולהתפלל הרבה לה' ולבכות לפני ה' שיוציא [יציל] אותו מהתאווה! כבר אני לא צריך לכל זה, אני לא צריך לבכות ולצעוק... (אשריכם!) אשריכם? [אני] בחיים אני נקי כמו מת! לא מרגיש שום תאווה... זה דבר שאין דיבורים ואין כח לאדם [איש] איך אפשר שאדם שהוא חי בעולם הזה ואין לו שום תאווה? לגמרי?! אני בעצמי מתמיה את עצמי, איך אפשר דבר כזה?! האדם, כל זמן שחי, הוא, יש לו תאוות! אני פה, בחיי, וגם לא צריך לבכות, לא צריך לצעוק... אבל סבלתי הרבה, סבלתי הרבה... איך אפשר שאדם בחיים אין לו שום תאווה? בלי בכיות?! בלי צעקות?! "ה' יתברך רחם עלי, התאווה לא רוצה ללכת ממני!" אני מצחק ממנה... כאילו אין שום תאווה בעולם, כאילו העולם נברא בלי תאוות, אני כמו משוגע בעולם הזה, כמו משוגע שאין לו שום תאווה ושום דבר, איך אפשר?! אני בעצמי מתמיה בעצמי איך אפשר?! למצוא... רק לדבר... איך אפשר? לא שמעתי! אני שמעתי מעשיות, אבל דבר כזה לא שמעתי! שיש שיהיה אדם בעולם הזה בלי תאוות?! (רק רבינו) כן. בוודאי. אני איש יחיד בעולם הזה, יחיד! איך אפשר? איך אפשר דבר כזה?! שאדם בחייו שהוא אוכל וישן איך התאווה הזאת לגמרי?!... כאילו... אני חי בעולם הזה, בעולם שלא... ש... בלי תאוות לגמרי?! אני לא מבין! איך אפשר דבר כזה בעולם הזה?! איך אפשר לחיות בלי תאוות... ברוך ה', אני נראה לי שכל העולם משוגע, רק אני מצאתי איש אחד בעולם ר' ישראל קרדונר ורבינו הקדוש... (סבא ר' ישראל קרדונר הוא היה גם כן ככה?) כן. הוא היה גם כן נקי,

נקי, נקי... אבל זה שאני... אינני מבין איך אפשר לחיות בעולם בלי תאוות לגמרי! איך אפשר?... (סבא זה פלא גדול) כן. אבל אני מתפלא עלי איך אפשר לחיות... מה זה? אני מתמיה איך אפשר לחיות בעולם הזה בלי תאוות?! איך אפשר?! מה בעולם? איפה אני?... מה זה?... מה זה?... הולך בלבוש אצל עולם ואין בו שום תאוה?! מה? איזה עולם זה?! מה? איפה אני? איך אפשר דבר כזה?! איך אפשר לחיות בלי תאוות? לא צריך ללחום כלל, אני אין לי שום תאוה... מי שהוא שומע דבר כזה הוא מצחק! מה? או מת או מת... מה? אין?! אני חי והם ב... אני יכול לדבר דיבורים כאלה! איך אפשר לדבר דיבורים כאלה?! אולי תלך איתי נלך ניהיה שני משוגעים בעולם? (הלואי, אני גם רוצה אבל אני מאמין שבכח רבינו אפשר) בכח רבינו אפשר, כן. ה' יתברך... איך אפשר לחיות בעולם בלי תאוות?! רק אוכל, רק אוכל קצת, אבל לא צריך לכל זה... (אמרתי לאחד אם חסידי ברסלב היו יודעים מי זה ישראל בער, הם היו זורקים את כל הכבוד ואת כל הכסף והפירסום והיו מחפשים מבקשים להתקרב שיקרב אותם לרבינו!) (סבא צוחק) אבל כמו שאני מספר לך, אני לא יכול להבין איך אפשר לחיות בעולם בלי שום תאוה?! (סבא מה העבודה שלכם עכשיו אין לכם עבודה עם התאוות, אבל ה' יתברך הוא אין סוף אז מה העבודה שלכם עכשיו?) אל תדבר איתי... הנה [עכשיו] אני פה, אחר-כך אני במקום שלא היו [שם] שום בריה בעולם, אני לא אגיד שקר שאין לי תאוה, איך אפשר דבר כזה?! אני לא יכול לדבר, אם אני אדבר ככה אז ילכו כל העולם אחרי כמו משוגע. איזה עולם זה?! אני מתבייש להגיד שאין לי תאוה, מתבייש, נו, אם האדם מת, מבין, אבל בחיים?! לא! אני לא יכול להבין את זה... "ליקוטי תפילות" כזה, שכל דיבור יכול לשנות כל העולם מהיפך אל היפך, כל העולם... ברוך ה' אני בעולם, יש לי מקום לישון, כן, כמו כל העולם. הבנים שלי איך יכלו לסבול אותי? אני יכול לקחת אותם לצד אחר, לעולם אחר... אני לא מבין את זה, אני לא מבין אותי, שום אופן... איפה כל התאוות? איפה הולכים? איפה הלכו?... עוד אחד... (סבא תברך אותי שאני אזכה גם כן לצאת מהכבוד) יראה שמים? (כן, אני

רוצה להיות אתכם ביחד) הא... (תברך אותי סבא, ברכה) תעזוב אותי!
 אין לי כח, לדבר, אין לי כח... (יש רעידת אדמה באמריקה כל היום וזה
 עוד ממשיך) יש יהודים? (כן, הרבה, אבל אין מתים) הא....

כל העולם צריכים לומר רק "אשרינו"!

אני באתי לרב משה בלו, וסיפרתי לו "יש לי עשרה ילדים ואין לי לחם לתת
 להם" הוא אמר "אני אראה אני אדבר אני אדבר עם זה אני אד... " לא דיבר
 ולא כלום לא היה לי לחם לתת להם. בן אחד נעשה נפטר, נפטר מרעב, הוא
 נעשה נפוח והוציא נשמתו מרעב, אני לא אומר שקר, ככה היה, בן אחד
 נפטר, נעשה נפוח ונפטר מרעב, הילדים נתגדלו וברוך ה' אחד נפטר ותשע
 נשארו, אבל הם כבר יש מהם נפטרו... כבר היום אין לי משא. היה לי משא
 עשרה ילדים היום אין לי משא, הם נתחתנו ונעשתי בן חורין, כן, הם היו
 אומרים "אבא לחם! לחם! לחם!" לא היה לי, אין לי מי ש... ילד אחד
 נעשה נפוח והוציא נשמו... וכמה ימים הוציא נשמתו והרגיש את המיתה, לא
 היה לחם לאכול, אני באתי לרב משה בלו וסיפרתי לו "הילדים קטנים עשרה
 ילדים ואין לי לחם לתת להם" אמר "אני אראה אני אדבר אני אני אני..." ולא
 עשה כלום, טוב, אמר לי היום אין לי זמן אני צריך ללכת לחוץ לארץ בשביל
 ישראל ובשביל ישראל, בשביל ישראל אין לי זמן היום, הוא הלך לספינה
 ונפטר על הספינה הביאו לו רופאים גדולים ולא היה תקנה כלל. הוא אמר לי
 "אני אראה אני אסדר אני אדבר" ולא עשה כלום, הוא הלך לחוץ לארץ עם
 הספינה ונעשה חולה ונפטר על הספינה. ר' משה בלו אגודת ישראל הוא
 עשה אגודת ישראל, אמר לי "אני אדבר עם זה עם זה, אני, אני אראה..." ולא
 עשה כלום. אני הייתי חייב עשרה גרוש בשביל חודש בשביל הילדים ושלחו
 אותם הביתה ואין לי עשרה גרוש לשלם, לשלם שכר לימוד... לחם לילדים
 אין, הוא "אני אראה אני אסדר אני אדבר..." אבל לא עשה כלום. בן אחד
 מת, הוא נעשה נפוח ומת, הוא מת מרעב, אם היה לו כסף היה נותן לי?
 בשביל עשרה ילדים בשביל הילדים לחם הוא היה נותן לי לחם? לא היה לי
 לחם... שנעשה המשא יותר נוח כי נתגדלו הילדים ולא היה לי חובות. "אבא

תן לי, תן לנו לחם!" לא היה לי לתת להם, לא היה לי לחם, הילדים ביקשו לחם ולא היה לי לתת להם. הילדים עצמאים, הילדים כבר נתגדלו אז אתה רואה עלי לא עלך ברוך ה' היום אין לי משא הילדים. נתגדלו ויש להם לחם לאכול ואני, אני כבר יש לי חופש, כן. ערב סוכות, לא היה לי סוכה, לא היה לי ארבע מינים. ברוך ה' יש לי ארבע מינים ויש לי סוכה יפה מאד שנתן לי א. הוא בא מצרפת והביא לי סוכה יש לי סוכה יפה מאד... מה יוכל העולם לומר על זה על "ימי מוהרנ"ת"? אני לא היה לי "ימי מוהרנ"ת" לא היה להשיג. בקיצור זכיתי לראות את ה"ימי מוהרנ"ת" אוי, ראיתי את זה. אמרתי כדאי שאני פה, שאני בעולם, איי "ימי מוהרנ"ת"! "ימי מוהרנ"ת" "ימי מוהרנ"ת"! צריכים לומר אשרינו על כל מילה של "ימי מוהרנ"ת" אשרינו! אשרינו, אשרינו, אשרינו, אשרינו! לא קידוש ולא יום שישי, אוי, "ימי מוהרנ"ת", "ימי מוהרנ"ת", אשרינו, אשרינו, אשרינו, אשרינו "ימי מוהרנ"ת", כל העולם צריכים לומר רק אשרינו, רק מילה אחד אשרינו, אשרינו, אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו. איך פותחים הספר בתחילה, איך? "ימי מוהרנ"ת", אוי, אשרינו שיש בעולם "ימי מוהרנ"ת" ורבינו הקדוש אומר "נחמן ונתן מצחקים מכל העולם!" הוא עשה "ימי מוהרנ"ת" הוא ציחק מכל העולם! ימי מוהרנ"ת מצחק מכל העולם! אוי עד שזכיתי שיבוא, שיבוא לי ה"ימי מוהרנ"ת" לא היה להשיג ולקנות ולא מדפיסין "ימי מוהרנ"ת" לא היה לקנות לא היה, לא היה מדפיסין לא היה ספר! גורלינו יש לנו כבר "ימי מהרנ"ת". יצטרך כל העולם לומר אשרינו ימי מהרנ"ת! מה שזה! ומה זה "ליקוטי הלכות"! היום יכולים לקנות לקרוא "ליקוטי הלכות" וכל הספרים של רבינו. המתנגדים הם צריכים לעשות קברים, לעשות קבורתם מגודל הבושה מכל דיבור של "ליקוטי הלכות" של ה"ליקוטי מוהר"ן" אשרינו מה טוב חלקינו! אוי, אשרינו, אשרינו, אוי, אשרינו, אשרינו, אשרינו, אשרינו, אשרינו, אשרינו, אשרינו! אנחנו צריכים לשיר מכפר לכפר ולהודיע! להודיע! להודיע! שיש אשרינו בעולם! המתנגדים יצטרכו להשכיר פועלים ולעשות קברים ולקבור את עצמם מגודל הבושה! לשונינו רינה, מה שזכינו עכשיו! כל השקר כל הגוים יפלו! ויפלו!

ויפלו! "אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו!" הוא לא, הוא עדיין לא אומר אשרינו? הוא גם כן ירקד אשרינו בלי שיעור! הוא יקח את כל הכנסת ויעשה ריקוד כזה! אשרינו מה טוב חלקינו! הם ירקדו אשרינו, זה יהיה דבר יפה כל הכנסת ירקדו אשרינו, כמה יהיה אחרי זה? כמה יהיה הניגון הזה אשרינו? ! הניגון יפה כולם אומרים זה ברסלב, אשרינו, אשרינו, מי לא רוצה אשרינו, אשרינו, אשרינו, אשרינו, אשרינו כל הכנסת ירקדו אשרינו בלי שיעור! כל הכנסת כולם יעשו ריקוד יהיה הכנסת יהיה מלא כל העולם יכנס אל הכנסת, יהיה רשיון מי שיכול לכנס לירושלים, ירקד כל העולם ירקדו אשרינו... עכשיו אני אעשה התגלות ויהיה עולם חדש! עולם אחר לגמרי! עולם חדש! אל תעזוב אותי כי אני יכול להיות בכותל ורשב"י במירון ומה שקיבלתי מה שראיתי! מה זה ברסלב! זה עוד, זה חדש שלא נתגלה עדיין בעולם! תורה כזה, אור כזה עדיין לא היה! קדושה כזו חכמה כזו עדיין לא היה בעולם, רבינו הקדוש אמר שהפסוק נ'חל נובע מ'קור ח'כמה הוא שהוא הוא היה הנחל הזה נחל נובע מקור חכמה. איך הוא יכול ללמוד עם כל אחד ולתת לו תיקון על כל העוונות על כל? ...! אור כזה הוא אור חדש שצריך להתגלות עכשיו, עוד לא נתגלה בעולם זה עולה על הכל! אני לא יודע איך אני חי, לא יודע איזה כח... אני הייתי אצל הנשיא הרצוג כן, ואצל מה שמו הרצוג ראש הממשלה שהיה? שמיר? לא? לא? אני צריך לשוטט פעם רשב"י פעם בזה הצדיק בזה הצדיק, להתפלל, אני רחוק מאד מתפילה מכל וכל, אבל רבי נחמן הוא כבר היה בעולם ויהיה עולם אחר עולם חדש, חדש! הוא, שלא נתגלה עדיין בעולם, אם לא, לא... חדש! הוא חדש לגמרי! כן, רבי נחמן מברסלב הוא הרבי של כל ישראל והוא מלמד עם כל אחד ומאיר לו מה זה יהודי, מה זה תורה, מה זה אמונה.

אני גְּנֵחַ נְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן!

אני? אני גְּנֵחַ נְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן אני ראשי תיבות גְּנֵחַ נְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן...
 "מיין פייעריל וועט טליאן ביז משיח וועט קומען, חזק ואמץ בעבודתך גְּנֵחַ

נחמ נחמן מאומן" אתה יודע מי אמר את זה ג נח נחמ נחמן מאומן? מוכרחים וצריכים להמתין עד שיבוא משיח אני לא יכול ללכת מכאן קודם... אני לא יכול ללכת מכאן רק עד שיבוא משיח! מה?! מה אתם חושבים?... "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר, להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך, ועליך אמרתי מייץ פייעריל האש שלי תוקד עד ביאת המשיח ג נח נחמן מאומן" מי גילה את זה ג נח? רבינו הקדוש גילה! אנחנו לא יודעים אף... אחת, רק רבינו הקדוש גילה מזה, ואתם יודעים מי אני? אני ג נח נחמ נחמן מאומן! אתם, אני אודיע לכם מי אני, אני ג נח נחמ נחמן מאומן אתם לא יודעים מי אני? אני ג נח נחמן מאומן! אני אודיע לכם מי אני! אני ג נח נחמ נחמן מאומן! אתם לא יודעים מי אני! אני ג נח נחמ נחמן מאומן אתם יודעים מי אני? לא? אתם לא יודעים? אני אודיע לך! אני ג נח נחמ נחמן מאומן! כל העולם לא יודעים מי אני, אני ג נח נחמ נחמן מאומן! אני מודיע לכם מה שכל העולם לא יודעים, אני אודיע לכם כל העולם לא יודעים מי אני, אני אודיע לכם אני ג נח נחמ נחמן מאומן! אני אודיע לכם מי אני, אני ג נח נחמ נחמן מאומן! כל העולם לא יודעים, זה לא כל כך קשה! וכל העולם לא יודעים מי אני, אני ג נח נחמ נחמן מאומן! איפה הטלוויזיה הטלפון (הרדיו) הטלפון לא? איפה הטלפון? איפה הידיעות האחרונות?! איפה הם?! מדוע הם לא יידעו? הם... מי, אני, כל העולם כל הממשלה לא יודעים מי אני! אני אודיע לכם! אני ג נח נחמ נחמן מאומן! הוא אומר לכל העולם הם לא יודעים מי אני, אני ג נח נחמ נחמן מאומן... מי אני, אני ג נח נחמ נחמן מאומן זהו! כל העולם לא יודעים ולא יודעים מי אני! אני ג נח נחמ נחמן מאומן! כל העולם לא יודעים מי אני, אני אודיע לכם פה, עכשיו, מי אני! אני ג נח נחמ נחמן מאומן זהו הכל! אתם יודעים כבר מי אני? איפה הטלוויזיה? איפה הידיעות? מה זה?! צריכים להודיע לכל העולם מי אני! אני ג נח נחמ נחמן מאומן כל העולם לא יודעים מי אני! ואני אודיע לכם, אני ג נח נחמ נחמן מאומן כל העולם לא יודעים מי אני ואני אודיע לכם אני ג נח נחמ נחמן מאומן, אני אודיע לכם מי אני! אני ג נח נחמ נחמן מאומן זהו אני! הטלוויזיה עוד לא בא?! מה זה איתם?! אין להם שכל! כל הטלוויזיה

צריכים לבוא להנה! מה זה? ...! והרבי... צריכים לחפש מאד רבי, רבי שיוכל לעזור לנו, הרבי של העולם הוא רבינו, הוא הרבי של כל העולם, של כל ישראל! הרבי של התורה! של כל ישראל! אשרינו שיש לנו רבי כזה! כל העולם צריכים לדעת מי זה הרבי! הרבי הוא גַּן נְחֶמֶץ מְאוּמָן זהו הרבי של, של כל ישראל! "אשרינו מה טוב חלקינו שיש לנו רבי כזה!" הרבי כבר הכין לנו "ליקוטי מוהר"ן" "ליקוטי תפילות" "ליקוטי הלכות" "ליקוטי עצות" הוא כבר הכין לנו הכל! לכל אחד ואחד הרפואות והישועות והתיקונים!... רבינו הקדוש, להודיע לך שם רבינו הקדוש ר' נחמן הוא מברסלב, הוא הרבי שלנו של כל ישראל, לכל אחד ואחד יש לו כל המיני עצות כל מיני רפואות שהוא צריך... מה זה איתם? ! התאוות ברחו מימני! נהיו ברוגז איתי! לגמרי! כמו גט! שום כח, ושום חס־שולום פגם כל שהוא... עכשיו לא צריך לאיזה מחשבה לאיזה דבר פגום לאיזה דבר רע... מרבינו הקדוש... החסידי סלונים הם רדפו אותי כל ימי חיי וברוך ה' אני הייתי חזק בהאמת ולא... ואני הייתי חזק נגד כולם אני מתפלא מאד, כל זמן שהאדם חי יש לו תאוות ואני התאוות ברוגז איתי לגמרי! כאילו אין שום תאוה בעולם! אין לי שום מלחמה שום... אני לא צריך לא שום עבודה ושום מלחמה אני כאילו אין בעולם תאוות לא, אין בעולם... הם ברחו ממני....

אני לא צריך לא מקוה ולא תיקון הכללי...

אני אין לי שום תאוות נשים כאילו לא נברא נשים בעולם! כאילו אין נשים בעולם! אין לי שום פגם של תאוה, פגם הברית, אני נקי בזה תמיד! אני בזה בכח של רבינו ז"ל אי־אפשר להבין דבר כזה! האדם כל זמן שהוא חי, הוא יש לו תאוות, אני אין לי תאוות לגמרי! אין לי שום מלחמה כאילו אין בעולם תאוה, כאילו אין בעולם נשים! ברוך ה' אם היה לי חס־שולום מלחמות הייתי בשפלות גדול בבזיון גדול! אני אין לי שום פגם של תאוות של פגם הברית, כאילו אין תאוה בעולם וברוך ה' אם חס־שולום היה לי

מלחמות הייתי יכול למות, איך אין לי שום פגם? לא מחשבה ולא שום דבר של תאוות אשה כלל! זה כח רבינו, זה למעלה מן הטבע! אי-אפשר להבין את זה! (ואנחנו איך נעשה אנחנו... יש...?) להתפלל ולבכות לפני ה' יתברך ולהתפלל תמיד שנזכה להטהר ולשבר התאוות (וה' ישמע אותנו?) ודאי! צריכים להאמין שה' יתברך שומע כל דיבור, כל תפילה מאיתנו ועוזר ורוצה לעזור, והכל! בודאי! תפילה תהילים תפילה התבודדות, התבודדות לדבר עם ה' יתברך כמו שאנחנו מדברים, זה דבר חדש של משיח, שכל העולם מצחקים מזה, מה הוא מדבר עם ה' יתברך?! כל העולם רחוקים מזה לגמרי! משיח הוא יכניס בעולם האור של רבינו ז"ל (בקרוב?) בקרוב, זה תלוי בנו, בליבינו, כמה שרוצים ומתפללים ככה זוכים לזה, אני אינני מבין את זה, איך העולם הוא מלא תאוות? איך דבר?!... אין לי שום פגם חס-ושלום לא במחשבה ולא בשום ענין שבעולם, זה הכח של רבינו ז"ל! זה אי-אפשר להבין! (אבל יש לכם מלחמות אחרות) כן, בודאי, אבל זה ענין גדול... המלחמה של תאוות נשים זה כל העולם משוקע בזה, כן, זה ממילא מעצמו הגוף רוצה כל התאוות... אבל אנחנו יהודים ויש לנו תורה, התורה מלמדת אותנו הכל, איך להתנהג ואיך לעשות הכל, התורה היא לומדת אותנו הכל מה שצריכים, איך צריכים להתנהג בשביל זה התורה... אתה יודע שהיא מקורבת אלי? הבעל שלה היה מתקוטט איתי במלחמה גדולה "מה אתה רוצה מימני! אני צריך תאוות! מה זה?! אשה בלי תאוות?" הוא היה... "לך ממני אל תבוא עוד להנה! אני צריך תאוות! אני צריך את האשה עם תאוות!" הוא היה לו עלי נורא מאד, היה מחלוקת גדול לשבר התאוות, אז הוא אמר אי-אפשר לחיות, להתגרש! אי-אפשר ככה! הבעל שלה היה לו שנאה עלי "מה זה אתה רוצה ממני?" היום הוא מלא תאוות ובשלום, נעשה שלום... היה צדיקים גדולים והיו טהורים קדושים מכל התאוות, ה' יתברך אמר לאברהם שיקח את יצחק וישחוט אותו וישרוף אותו ואברהם היה מוכן לשחוט ולשרוף את בנו יחידו יצחק, כמו שרוצה ה' יתברך... פגם כל שהוא מהתאוות הזו אין לי שום מלחמה לא צריך ללחום, אבל הענין שלי אינני יכול להבין את זה אפילו פעם אחת בחודש או בשנה אין?! כאילו אין

בעולם התאוה של נשים! תיקון הכללי לא, אני לא אומר, מי שהוא חס־ושלום נכשל ונפל הוא צריך רפואה, והתיקון הכללי זה רפואה, אבל אני לא אומר תיקון הכללי כלום, לא פעם בשבוע ולא פעם בחודש, כלום! (כבר הרבה שנים אתם לא אומרים תיקון הכללי?) כן, (כמה זמן?) אני לא חשבתי ולא זוכר... ר' נפתלי כהן היה בירושלים הוא היה חכם גדול וזקן ובר דעת וחכם הוא אמר לי "מי שהוא לא פוגם בברית חס־ושלום אז לא צריך להגיד התיקון הכללי, הוא רק בשביל מי שהוא יש לו מלחמה וצריך, צריך לנקות ולהתעורר לעשות תשובה..." אבל אני לא אומר תיקון הכללי, אני לא צריך את זה, אין לי שום פגם אין לי שום הרהור שום מלחמה, אני לא יכול להבין את זה... (זה מאז שקיבלתם את הפתק?) אינני זוכר, היה לי מלחמות קשות מאד וברוך ה' פטרתי לגמרי, אני יצאתי מזה לגמרי! לגמרי! התיקון הכללי זה דבר קל לומר, עשרה מזמורי תהלים? ואני לא אומר בשביל שאני לא פוגם, אין לי שום מלחמה אז אני לא אומר תיקון הכללי אבל אולי צריכים עדיין כן לומר תיקון הכללי מה יש אם אומר תיקון הכללי אבל בתור חיוב בתור רפואה אני לא, אני נקי מזה אין לי שום מלחמה בענין הרהור אשה בענין תאוה (ומקוה) אני לא צריך אני לא הולך למקוה, אני לא צריך לא מקוה ולא תיקון הכללי, אין לי שום מלחמה ללחום לשבר בזה אין בענין פגם הברית אין לי ברוך ה', אין לי שום מלחמה לא במחשבה ולא בשום ענין... (מה העבודת ה' שלכם?) אני רק הרצון רציתי לקום חצות לילה, רציתי להתבודד היה לי רצון, אין שום פגם אפילו במחשבה... (אבל עכשיו מה העבודת ה' שלכם?) עכשיו כמעט כלום, לא רואה בעינים ולא שומע באזנים, אני לא לומד אני לא רואה בעינים, העיקר, העיקר הטומאה הטהרה אין לי, כמו מי שאין לו שום אין לו אבר כאילו נעשה בלא אבר, בלא תאוה, זה רק פעולות של רבינו ז"ל! איך יכול להיות? הגוף רוצה תאוות, הגוף כל זמן שהוא חי יש לו מלחמות בפרט העיקר התאוה, התאוה הכללית, תאוות אשה, אני חושב אולי חמש עשרה שנה שאני ככה, אולי יותר, יש לי תאוה לאכול ולשתות, אבל גם־כן זה לא, זה לא, ברוך ה' אני אכלתי איזה דבר רע אולי אוכל שלא היה כל כך טרי, היה לי קשה מאד

והתפללתי לה' יתברך שישלח לי רפואה שלימה, אני הרגשתי לא טוב, כן, וברוך ה' נעשה שינוי אני התפללתי לה' יתברך "רבונו של עולם אבא, אבא רחמני רחם עלי ותמחול לי על עוונותי ותעזור לי לעשות תשובה שלימה..." אבל הענין של תאוה, של תאוות אני נקי בזה לגמרי! אין לי שום תאוה לאשה זה רק ענין רבינו... (היה כבר בעולם דבר כזה?) אינני יודע אבל התאוה הזו שזה העיקר שהוא מקושר ומדובק בהאדם כל זמן שהוא חי, אין לי את זה, אין לי, אני לא אומר תיקון הכללי, אני כמעט ששכחתי כבר תיקון הכללי, אני לא אומר, אז אני שכחתי, (אם אתם אין לכם תאוה כבר אז אתם יכולים לעזור לנו?) זה תלוי באדם עצמו, הלב, רבינו הקדוש אומר, "תנו לבכם לי ואני כבר..." כן, לבכם, לב זה הנשמה, כל החיות הלב, "תנו לבכם לי ואני אעשה מה שאני, מה שאני יכול..." (רבינו) הוא יקדש ויטהר כל אחד מישראל בתשובה כזו, בביאת המשיח, משיח הוא כבר ימצא הכל מוכן ומזומן, רבינו הקדוש כבר הכין הכל! עוד לא היה בעולם מיום בריאת העולם, עוד לא היה, רבינו הקדוש אמר "מה אני... מי אני..." רבינו הקדוש היה לו רבי נתן, רבי נתן הוא היה תלמיד רבינו והוא זכה לראות ולהשיג את ענין רבינו יותר מכל העולם, הוא היה ממש, אין בעולם עוד רבי ותלמיד כזה, אין כזה, לא היה... היה לי מלחמות קשות כן, אבל עכשיו אין לי שום פגם מחשבה לא זה דבר פלא מרבינו הקדוש! ור' ישראל עליו השלום הוא עשה על זה, הוא כל העבודה שלו כל שהוא היה עוסק לקרב אותי לרבינו רק על זה להיות נקי מפגם הברית, אז אני, אני כאילו אינני מזה העולם, כאילו אין אשה בעולם, כאילו אין תאוה בעולם, כאילו אין כלום, לא בחלום לא בהקיץ, כלום, כלום! אני לא צריך ללחום עם המחשבות, לא צריך כלום, זה פלא מרבינו! לרבינו היה לו בני אדם שהיו קדושים צדיקים אמיתיים, ושברחו מהפרסום והכבוד של זה העולם, רבי נתן, רבי ותלמיד כזה לא היה מיום בריאת העולם! לא היה כזה... ועכשיו הוא זמן הארוך... זמן הגאולה, אני היה לי פתקא, פתק "שזמן הגאולה קרוב מאד" אבל אין לי איזה חודש איזה יום, רבינו הקדוש גילה, מתי יבוא משיח ואיך יהיה ואיך יבוא משיח ימצא הכל מוכן ומזומן, רבינו כבר הכין למשיח הכל! הוא אמר, רבינו

הקדוש, "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם!" וזה עוד לא אפילו טיפה מן הים מה שהוא זכה... (משיח כבר נמצא בעולם?) אסור לדבר....

היא רחוקה והיא קרובה היא קרובה מאוד...

ווי, אוי ווי! ה' יתברך עושה לי ככה ואני עושה לו ככה... הוא רואה שאני לא בעצבות, אז טוב, תהיה פה... רבי ישראל איך הוא היה טוען טענות, היה לו טענות, טוען לה' יתברך, הוא דיבר איתי על התבודדות, נו, אולי מי יודע מה... שמח, אנחנו שמחים אבל היא... אבל היא רחוקה והיא קרובה היא קרובה מאוד... אוי מה שיש לנו! יש לנו אבא רחמני! גם שהוא אוהב אותנו... הוא מדבר עם ה' יתברך כמו עם חבר... ומסירות כזה! אמונה כזו! הוא מדריך אותנו, הוא (מתקן) אותנו, (וזה אור כזה) שאין בעולם, שלא עוד ניתגלו לעולם ניסים ונפלאות וחסדים כאלה! לא חסדים כאלה וניסים כאלה שלא נתגלו מעולם! נו נלך לטייל אני לא יכול לטייל אני לא יכול כלום אבל... ניסים שיש היום לא היה בשום זמן, עוד לא נתגלה בעולם (אורות כאלו) שעדיין לא נתגלו בעולם, שאין... יש, בא כבר רבינו בעולם, יש לנו כבר כל, הכל! כל התורה וכל הישועות וכל הפלאות כן, ברוך ה'! בכל לילה נדמה לי הלילה הזה הלילה אחרונה, ה' יתברך... אני אין לי כח לחיות. ה' יתברך בכל יום מחדש אותי, לב חדש, אני זוכר כשהייתי ילד, הכל זוכר....

חוט דק:

יש לנו חדשות כאלה נפלאות כאלה שעדיין לא נתגלה בעולם, שהם כל חיינו! בא כבר רבינו הקדוש בעולם, יש לנו כבר הכל! כל התורה וכל החסדים וכל הפלאות! רבי נחמן גילה שהוא חדש לגמרי שהוא גילה מעיינות חכמה כאלה שעדיין לא נתגלו אפילו על ידי רשב"י! הוא גילה לתלמידו רבי נתן, הוא גילה לנו מי הוא רבי נחמן, אור כזה! פלא כזה! עוד

לא היה בעולם הוא חדש לגמרי! ... אתה גם-כן תביא את כל הכסף שיש לך רק להדפיס ספרי רבינו יהיה על ידי זה עולם חדש, עד עכשיו היה ברסלב בזויה, פסולה, כולם התרחקו, הלומדים והגאונים והגדולים התרחקו מברסלב, הם חשבו שהם גדולים... אבל ברסלב דיבור אחד הוא מאיר לכל העולם לכל אחד! עכשיו יש לי אוטו רק אני צריך נהג שיקח אותי פעם להנה פעם לירושלים פעם לכותל אני צריך להתפשט בעולם פעם פה, פעם פה, ולהתפלל לה' עכשיו הגיע זמן גאולת ישראל, יהיה גאולה כזה יהיה, אמונה כזה, אמת כזה, חדש שלא היו מעולם, שזה גילה רבינו הקדוש, רבי נחמן הוא הודיע את זה, לא אני, הוא הודיע את זה שהוא עיקר התורה והמצוות והכל! הוא יכול לתקן ולרפאות כל העולם כל הרשעים מכפירה לאמונה ולאמת, אמונה כזה שלא היה מעולם ברוך ה' אוטו יש לי רק נהג שיקח אותי פעם לכותל פעם לרשב"י ולכל הצדיקים האמיתיים והעיקר השורש של כל הצדיקים של התורה הוא רשב"י ורבינו הקדוש, רבי נחמן עולה על רבי שמעון, עולה על כולם שהוא יכול לתקן ולרפאות ולחדש כל העולם לגמרי! עכשיו זה כולו חדש אור חדש שלא נתגלה עדיין בעולם ה' יתברך ברא את העולם, וזה חדש שלא נתגלה עדיין בעולם, תורה כזה, חכמה כזה, קדושה כזה... (ר' נפתלי צוק"ל) הוא גם תלמיד רבינו הקדוש, רבי נתן גדול יותר, אבל גם-כן טוב... יש כאן מנגנים כל כך יפים שאין בעולם אבל הנגינה של רבינו עולה על כולם, כולם מתביישים מי יכול לשער ולתאר מה זה נגינה, רבינו הקדוש אומר שכל הבעלי נגינה הם עמי ארציים ולא יודעים כלל מה זה נגינה! הם בעלי-נגינה וכל העולם מכל העולמות כולם מתביישים מהם... מה זה נגינה?! ורבינו הקדוש אומר שהם לא יודעים כלום מה זה נגינה! לא רק הוא אומר, הוא מראה להם שהם לא יודעים כלל! רבינו זה ענין שלא היה עדיין, זה ענין הגאולה בשלימות, באמת, אמונה כזו עוד לא היה בעולם, חכמה כזה, שזה כל חיותינו. אם אתם רוצים שאני אחיה, תהיו שקטים. אני אומר שאני צריך זה וזה תתנו. אם לא, אז לא צריכים. יש לנו רופא כזה, שהוא יכול להחיות מתים, הוא יכול הכל. הוא יחדש אותנו, יחזק אותנו, הוא מחדש הוא נותן לנו מח חדש, לב חדש, הכל חדש, אנחנו אכלנו הכל, והוא

רופא מתקן ומחדש. עוד לא היה בעולם קדושה כזו, חכמה כזו, שזה יעשה עולם חדש, כולם יעשו רצון התורה, רצון האמונה באמת. מה שיהיה? יתהפך הכל לטובה. הכל יתהפך! בלי רבינו אנחנו חסרים הכל. רבינו הקדוש הוא הכל טוב. אני אומר את זה? אם אני אומר יכול להיות להפך, אבל רבינו הקדוש, כל הדיבורים שלו, הם דברי ה' ממש. אסור להרהר, מה שהוא אומר, צריכים אנחנו לקבל ולקיים באמונה שלימה. דבר כזה הוא חדש, הוא לא היה מעולם. הגאולה עדיין לא היה בעולם. עכשיו הוא זמן הגאולה, וכל העולם יתהפך, הכל, כולם, יעבדו את ה', עוד לא היה בעולם דבר כזה, שהוא יכול לעזור לנו, וכל ישראל, אפילו יהיה מה שיהיה, הוא יכול לעזור לו. הוא יכול לעזור לכל עם ישראל. עכשיו, נתעלה איזה חוט דק מזה העולם, ויהיה עולם חדש. עם כל דיבור של רבינו, מכל דברי התורה.

איך היה שמחה בבית...

אני נולדתי בבית עני. לא היה להם מה לאכול לא לחגים ולא לשבת לא היה שום לחם. על-כל-פנים יש לי מקום אצלך בשביל לישון שבת. אני זוכר מתי שאני הייתי ילד לא היה לנו בשר. שבת בלי בשר היה דגים עם לחם והאמא שלנו היא ידעה לבשל. המאכלים שלה היו יותר טוב מכל מיני... איך היה שמחה בבית, כן, האבא שלי נעשה עוור בשנת, ארבעים שנה, כשהוא היה בן ארבעים שנה וכשאני נעשתי נתקרבתי לרבינו רבי נחמן אמר האבא: "רחם עלי ועליך אל תהיה ברסלב, מי יקח אותך לחתן? מי ידבר איתך? מה יהיה?" אני אמרתי "אבא הכל אני אעשה, מה?"

ומשיח יבוא ויקבל את המכתב:

אני רקדתי לבדי הבנים לא רקדו אתי. אתה יודע מי אני? רבינו הקדוש אמר לאנשים שלו: "אתה יודע מי אני? אני גְּנֵחַ נְחָמָה מֵאוֹמֵן! אני הרבי של כל ישראל גְּנֵחַ נְחָמָה מֵאוֹמֵן" רבינו הקדוש אמר לאנשים שלו: אתם

יודעים מי אני? לא לא. אני גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מאומן, אני הרבי של כל היהודים!" רבינו הקדוש אמר לי "ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" אז אני צריך להיות עד הסוף, ומשיח יבוא ויקבל את המכתב, כל דיבור שהוא השאיר לנו בהספרים שלו, הוא אמר שכל תיבה הוא כל התורה וכל הצדיקים וכל ישראל, ככה הוא יכול להכניס כל התורה כל דיבור שלו הוא חיינו רפואתינו ישועתינו, כל דיבור שלו, שהוא הניח לנו ככה הוא אמר, וככה רואים, נו, אתה מרגיש יותר טוב גַּן נְחֶמֶת כבר נעשה טוב רק גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מאומן זהו הכל כל כל התורה וכל ישראל וכל הכל! כל הרפואות וכל הישועות, הכל! בדיבור אחד ניגון עולמי גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מאומן ומצוה גדולה להיות בשמחה תמיד! כל העולם שוררים את זה אפילו הגוים שוררים את זה, הוא מחיה ומתקן ומחדש כל ישראל וכשיבוא משיח יהיה עולם חדש לא העולם של עכשיו, עולם חדש מה שיש עכשיו בעולם לא ידעו, לא יודעים כלום! כל הלומדים וכל הגדולים דיבור אחד של רבינו זה כלליות כל התורה וכל ישראל וכל הרפואות וכל הישועות! מה אני? רבינו הקדוש אמר ככה! ואם הוא אמר ההלכה היא כמותו! בגמרא יש: "הלכה כרב נחמן והלכה כרב נחמן והלכה כרב נחמן!" כך אומרת הגמרא "והלכתא כנחמני" "הוא ינחמנו ממעשינו" ורבי נחמן ינחם את כל ישראל ויתקן וינחם כל ישראל, הוא מנחם מתקן כל ישראל ככה הוא אמר. אני אשיר גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מאומן. בשורה השמינית בפתק רבינו כותב "ובזה אגלה לך סוד והוא מלא וגדיש מקו לקו (פצפציה) השם של המלאך הקדוש של ראש השנה, "פצפציה" שהאר"י ז"ל אומר שהוא ממונה על זכויות ישראל בראש השנה....

נלך מבית לבית...

אין לך פחד? אולי אתה לא טוב? זה יותר מן הכל, מכל המצוות מכל התורה, יבואו אליך עוד הרבה, עוד הרבה שילכו עם הספרים למכירה להכניס בכל בית, זה דבר קל וטוב! ירושלים זה אמריקה של רבינו ז"ל בית

המקדש ירושלים. העיקר זה הגאולה כל דיבור של "הסיפורי מעשיות" של "ליקוטי מוהר"ן" של "ליקוטי הלכות" כל מה ש... (ככה הסיפורי מעשיות זה תופס את היהודי) כן, זה שורש התורה! (זה מה שאני רוצה) טוב, (וקמיעות אני אעשה קמיעה) כן, (זה מצוה גדולה כן?) כן! אין לי רק אחד, (אז אני אעשה קמיעות) כן! כן, (ואני אגיד להם כתוב בקמיעות גַּנְחָמִן גַּנְחָמִן מַאוּמֹן) כן, כן, מספיק על הכל, עוד לא היה קמיעות כאלו בעולם, ה' יעזור לך, אני אלך איתך, (אני אקח אותך בכל יום באוטו אם אתה רוצה) כן! טוב באוטו אני יכול לנסוע, זה כל ה... כל דיבור של רבינו ז"ל הוא כל התורה וכל המצוות וכל טוב. אני אלך ברגלים, הלכתי ברגלים, ברגלים חולים הלכתי, עכשיו אני גם כן חולה רגלים, (עכשיו אתה הבעטליר השביעי) [ורבי ישראל צוחק מאד] (אתם חושבים שאין לי רגלים יש לי רגלים טובות מאד!) אה! אה! (רק אני לא משתמש אם זה בעולם הזה עכשיו) אני צריך אותם לעכשיו! (את הרגלים?) כן! בכל יום ויום נלך מבית לבית, צריכים כמה, כמה מכוניות ותלמידים שילמדו, שילמדו נהגות. יהיה מודה חדשה כולם ירצו למכור ספרי רבינו, אז יהיה מודה בכל העולם, מודה חדשה יהיה זמן כזה, כן, זה יבוא זה הולך ומהר... גם כן איתנו (הנה המקל) [וסבא צוחק מאד] אנחנו נכבוש ארבע בתים חמישה בתים ונלך, יש ארבע בתים, יהיה מודה חדשה למכור הספרים של רבינו, יהיה פרנסה וכל טוב! מודה, מודה חדשה, זה, זה יתגבר בכל יום יותר יותר יותר! ילדים יבואו, "אולי יש ספר "סיפורי מעשיות" אנחנו רוצים לקרוא! תן לי! תן לי!" מה יש לנו? יש לנו נהגים, טוב, אבל שתים? אחד? יש לך אוטו? גם אוטו? יותר טוב! ניתן, תקחו אותי ליד השולחן ואני אשב ליד השולחן ואני אשתה קפה! ויהיה כתוב בעיתונים בכל העיתונים שיש עכשיו מודה חדשה בארץ ישראל... לא לא לא... יהיה מחלוקת כל אחד יאמר "אני הגעתי קודם", צריך להביא עדים מתי בא! ידעו איך לכתוב ולברר מי קודם, נו, זה רק שנים האוטו שלי ואוטו שלך, שנים, נו, צריכים הרבה צריכים על האוטו צריכים לכתוב "מודה חדשה מכירת ספרי רבינו נחמן" אז זה דבר חדש... די טאכטער?... זייער חשוב גיווען... צריכים

למלאות כל המדינה, כל מקום וכל הישיבות וכל מקום... כל הניגונים שלי! יפחדו מהפצצות שלנו, "בטחו" שם חדש "בטחו בטחו" ילכו כולם, הם יפחדו, "מי יודע איזה פצצות זה "בטחו בטחו"? "מי יודע איזה פצצות איזה פצצות זה "בטחו בטחו"?! הפצצות יש להם שם חדש "בטחו בטחו"... זה צריך להיות גבורה, הם יפלו, איפה יהיו אם לא עונים, איפה הפצצה בטחו? יהיה שמח בכל הרחובות, בכל מקום יהיה שמח מאד, ירקדו רק ירקדו! יהיה מלא כל העולם, כל אחד צריך הספרים כל אחד ואחד, גם כן בשביל הילדים הוא צריך הרבה ספרים, הילדים והילדות, אולי נלך לחוץ להודיע! להודיע! להודיע! להודיע! להודיע! כל השקרנים הם נופלים ויתביישו מאד ישאלו "מה להודיע?" לא יודעים מה להודיע? אנחנו יודעים מה יש להודיע! לקנות מקלות ולהשמיע בקול גדול (עכשיו הרבה מתקרבים לרבינו באמת רוצים לזרוק את כל השקר ולעבוד את ה' באמת) מה יעשו עם כל הכסף? שיצא ניירות חדשות ברחובות! (חשבת י אולי להפסיק לכתוב את הספר תורה) לכתוב חצי היום וחצי היום למכור, קודם כל אני לא... צריך לישון אחר כך לדבר, אני צריך לישון אז יהיה להם כת. עיקר הכל עיקר התורה עיקר האמונה עיקר התשובה עיקר הכל, הוא מרפא ומחזק, והוא אמר שהוא יכול, הוא יכול לרפאות אפילו חולה שאין לו רפואה! אני חושב ככה, והוא [עושה] במסירת נפש עושה בזה במסירת נפש... רבינו הקדוש הוא נכד הבעל שם טוב, אדל, אדל הבת של [הבעל שם טוב] הולידה את רבינו נחמן, פיגא, האמא של רבינו, אדל היתה בתו של הבעל שם טוב, אודיל היתה בת... בן פיגא (סבא מה הנוסח של ההתקשרות איך אומרים הריני מקשר?) בלי חכמות (מה זאת אומרת? מה אומרים?) הריני מקשר עצמי לכל הצדיקים אמיתיים שבדורינו ולכל הצדיקים אמיתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה צדיקים אמיתיים... ג נח נחמ נחמן מאומן.

צריכים להיות ביחד באהבה ואמת,
אמונה ואמת אבל לא מחלוקת...

אנחנו לא צריכים למחות אם אין לנו שייכות לאיזה מחלוקת... אוי ווי! אוי ווי!
ווי! ... שייכות לאומן אוי ווי! (כל הגילוי שרבינו גילה עם הפתק גַּנְחָמַן גַּנְחָמַן מאומן אז אני מאמין בזה לנצח נצחים!) טוב! (בוא תראה אני רואה שהוא כבר יכול ללכת למה הוא אמר שהוא לא יכול ללכת, זה כמו הסיפור של הבעטליר שהוא אמר שהוא לא יכול ללכת ועכשיו הוא כן יכול ללכת, אז היא קמה בבוקר והיא אמרה לי את החלום אבל היא אמרה לי אני לא זכרתי שיש בעטליר בלי רגלים אז אני אמרתי לה שהבעטליר השביעי הוא בלי רגלים וגם אני מתפלל עליך כבר הרבה חודשים על הרפואה) תודה רבה! (וגם חלמתי שאתה אומר לי בחלום שכל מה שאני מתפלל עליך זה לנצח נצחים זה טובות גדולות) ... זה מקום ששייך להרבה רע אסור לעשות ככה, אסור לנגוע בדבר ששייך להרבה רעות... אוי ווי! (סבא אני החלטתי לקבל ממך בכל דיבור התעוררות להתקרב לרבינו ז"ל רק על ידי ההתחזקות שאני מתחזק ממך!) אני יודע רק שכל ישראל צריכים להיות ביחד באהבה ואמת, אמונה ואמת אבל לא מחלוקת... אוי ווי! אוי ווי! (סבא אתם רוצים להיות בצפת?) אני לא יודע איפה אני נמצא....

להכניס אור הספרים בכל בית בישראל:

מירושלים ומחברון הוא בא לטבריה ועל ידי זה נעשה קשר בינינו ועוד יהיה אור, אור כזה, שלא היה מעולם, שכולם ישליכו כל התאוות וכולם ירצו רק לעבוד ה' באמת... יכולים לזכות בכל, לכל... מי שירצה להתחזק ברצון חזק, להכניס אור הספרים בכל בית בישראל ויהיה הגאולה השלימה....

“חזק ואמץ”:

ג נח נחמ נחמן מאומן, זה הוא ממתיק כל הצרות וכל הדינים! מה? זה ענין תתחזק באמונה, תתחזק! רבינו הקדוש רק לזכור, את השם שלו נחמן מאומן, ג נח נחמ נחמן מאומן, זה ממתיק כל הצרות וכל הדינים וכל העוונות, אנחנו לא יודעים. מה זה? שזכינו בדורות הללו, זכינו לדעת כזה, לדעת מזה, מהסוד הזה, ג נח נחמ נחמן מאומן, יש הרבה לדבר, אבל אני, לא יכול לדבר! (אבא אתה זוכר, שבאת ליצחק, יצחק היה חולה ובאת אליו בבית) איני זוכר, אבל רק להזכיר, את השם נחמן מאומן, זה ממתיק כל הצרות וכל העוונות וכל דבר שבעולם, זה כוח כזה, כוח חדש שלא היה מעולם! אנחנו, לא זוכים, לקבל את זה באמת, כראוי, אבל אף-על-פי-כן, ה' יתברך גדול מאד ורק להזכיר את השם... גם אתה! על כל דבר שלא בסדר, שלא תמצאו, מחריב את הנפש! זה חידוש, פלא כזה, שלא היה מעולם, חדש לגמרי, אם היה כבר, לא היה חדש... זה חדש לגמרי! כדאי להתחזק באמונה ולהזכיר רק השם נחמן, ג נח נחמ נחמן מאומן, רק להזכיר את זה, הוא ממתיק כל הדינים וכל הצרות וכל (מיני) דינים וכל הכפירות וכל העוונות, (אבא? אני רוצה, שתברך את יצחק, שיהיה בריא) ה' יתברך, יעזור רחמים גדולים עליו, שיזכה להתקרב להאמת, לאמונה, להאמת, אבל חוץ מזה, הכל שקר! כי כשלא מאמינים בה', זה הכל שקר! וזה, הכל אמת! העיקר הוא האמת! להאמין בה' ובתורה. אנחנו צריכים להתחזק באמונה, באמונה! תראה, תראה גדולות! קודם כל, אני הייתי שליח, להודיע לך, מהשם הקדוש הזה ג נח נחמ נחמן מאומן, רק להגיד בפה, השם הזה, ג נח נחמ נחמן מאומן, זה ממתיק, כל הצרות וכל הדינים וכל העוונות וכל הכפירות, הכל! הוא! מהפך הכל! אשרי המאמין, אשרי מי שמאמין, בה' ובתורה, אנחנו מבני מאמינים, מאמינים בה', בתורותינו ובתורה קודם כל! מה שמאמינים ומזכירים את השם הקדוש הזה? זה ממתיק, כל העוונות וכל

הכפירות וכל הנפילות, כן! ומחדש! חדש! הוא עושה אותנו, חדש לגמרי!
 מה? אנחנו שרוים מאד, אנחנו משוקעים בטומאה, אבל דיבור אחד מרבינו,
 הוא מהפך הכל, רק להגיד, גַּנְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן זה מספיק לנו, לרפאות
 אותנו, להחיות אותנו, לחדש אותנו. אם יש חס־שלום איזה צער, אז תיכף,
 לך להגיד, השם הקדוש הזה, גַּנְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן, שוין, הוא מהפך הכל,
 כל הכפירות וכל העוונות, הכל הוא מהפך! אשרינו שאנחנו יהודים, שאנחנו
 מאמינים בתורה ובצדיקים, אם יש חס־שלום איזה יסורים איזה דבר לא
 טוב, אז זה רבינו הקדוש, מהפך הכל, רק לטוב, הוא מהפך הרע לטוב,
 (אבא? יצחק צריך רפואה) נו נו, זה כדאי! (אז אתה תברך אותו, אתה
 אבא שלו) אני, לא כלום! העיקר, העיקר הצדיק! הצדיק! להגיד רק, גַּנְחָמָה
 נְחָמָן מֵאוֹמֵן, זה מספיק, להחריב כל הסטרא אחרא, כל החושך, זה ענין
 חדש לגמרי שרבינו הקדוש זכה לזה! בשם הזה, מרומז כל מה שעובר, על
 כל אחד מישראל והוא מהפך הכל לטובה (אבא? אתה איש צדיק, אתה
 תבקש מרבינו הקדוש, הוא ישמע לך) אז נו, זה השם, זה כל התורה וכל
 זה? תיקון כל העוונות וכל הפשעים שלי וכל הכפירות, כן! הוא מהפך,
 לגמרי, לגמרי! אשרינו, אנחנו יודעים מזה! אם לא? אנחנו לא יודעים
 כלום! רבינו הקדוש גילה שהשם שלו, נחמן, גַּנְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן זה
 מהפך כל העוונות וכל הכפירות וכל הפשעים וכל דבר לא טוב, הוא מהפך
 לטוב! זה לא היה מעולם! זה חדש לגמרי! מה שרבינו הקדוש (השאייר דבר
 אישי) כזה! השם שלו, גַּנְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן, זה ממתיק ומבטל ומשבר כל
 הרע, כל העוונות, כל העוונות וכל הפשעים ומהפך הכל לטוב, לא עולה
 כסף! מזומן! מוכן! מזומן, כן! רק להזכיר את השם, גַּנְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן
 מספיק, הוא מהפך, כל העוונות וכל הפשעים וכל הרע, הוא מהפך לטוב, יש
 איתך חס־שלום, איזה דבר לא טוב? זה הכל לטוב גַּנְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן
 גַּנְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן, שוין, הוא כבר מהפך הכל באופן אוטומטי, רק מזכירים את
 השם, גַּנְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן, זה באופן אוטומטי, הוא מהפך הכל לטוב, כל
 הרע וכל העוונות וכל הכפירות וכל דבר, הוא מהפך לטוב, אל תשכח את זה!
 תמיד יהיה לך במוח, בלב, גַּנְחָמָה נְחָמָן מֵאוֹמֵן, הוא מהפך! הכל מהפך!

(מה) שזכינו בדורות האלו! (רבינו נותן לנו) התחזקות! חזק ואמץ!
 החתימה שלו ג נח נחמ נחמן מאומן אני היה לי, מכתב מרבינו: "מאד" אני
 אקרא לך המכתב, "מאד היה קשה לי לרדת אליך, תלמידי היקר, להגיד לך"
 מה להגיד? "כי נהנתי מאד מעבודתך" זה שאתה מהפך לטוב ומאמין ברבינו
 ומהפך הכל! "מאד היה" עוד פעם "מאד היה, קשה לי, לרדת אליך, תלמידי
 היקר להגיד לך, כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי מין פייעריל וועט
 טליען, ביז משיח, וועט קומען!" אני חי, כי רבינו הקדוש, אמר שאני, "עליך
 אמרתי" זה לא סתם, אני חי! בניסים גדולים! הוא רק מחיה כל אחד! רבינו
 הקדוש מחיה את כל אחד ואחד, הוא מהפך, כל היסורים וכל הצרות וכל
 הכפירות וכל הכפירות וכל הנפילות, הכל מהפך! בדיבור אחד! הכל לטוב!
 רק להזכיר, ג נח נחמ נחמן מאומן זהו! בזה הכל! כל טוב! ממתיק הכל,
 הוא מהפך מהפך ומהפך. רבינו הקדוש, קבלתי מכתב ואמר לי ואומר לי:
 "חזק ואמץ בעבודתך" נו נו, אם הוא אומר? "חזק ואמץ" צריכים אנחנו,
 לקיים ולהאמין ולקבל, מה שזכינו עכשיו? בסוף הגאולה? שיתחבר... הכל,
 רבינו הקדוש מחיה אותנו ומחדש אותנו, מחדש! הוא חולה? אין לו תיקון?
 הוא מחדש, הוא מחדש אותנו הוא מכניס בנו, נשמה וכל טוב, עם אמונה,
 אם הוא אומר בנו אמונה? זה כל יסוד היהדות, כל יסוד התורה. על כל פנים,
 רבינו הקדוש, חותם אלי, "חזק ואמץ בעבודתך" אנחנו צריכים להתחזק,
 להתחזק באמונה, בזה לבד אתה מהפך הכל, בכוח רבינו הקדוש, הכל להפך,
 הכל לטובה! הכל לטובה, ג נח נחמ נחמן מאומן, אוי, אצלינו שאנחנו
 יהודים ואנחנו מזכירים את השם, ג נח נחמ נחמן מאומן, הוא מהפך הכל,
 הכל מהפך, הכל! רק לטובה! מהפך לטובה! יהיה לך רגלים חדשים, הכל
 חדש, כן, רק "חזק ואמץ בעבודתך" באמונה, בעבודת ה', יכולים לה'
 יתברך, יכולים להתקרב לה' יתברך, רק בזה שמאמינים בה' ובתורה,
 שמאמינים בה' בתורה שמאמינים, רק להגיד, השם הקדוש הזה, ג נח נחמ
 נחמן מאומן, כבר הוא מהפך הכל לטוב, כן. זכינו רפואות וישועות! הכל!
 הוא! מהפך הכל רק לטוב. אם סובלים? תיכף ג נח נחמ נחמן מאומן, והוא
 מהפך הכל, שמו נחמן! ונחמן? זה מעשה רבינו! ג נח נחמ נחמן מאומן, זה

מהפך הכל, כל הצרות וכל היסורים וכל דבר וכל הכפירות וכל הצרות, הוא מהפך ומחדש לטובה... ר' ישראל היה גר בחברון והוא בא לטבריה בשבילי, בשבילי, לקחת אותי, למצוא אותי והוא מצא אותי בטבריה. (על מי אתה מדבר?) עלי, הוא חדש, נחמן, גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶן מאומן, זהו עושה הכל חדש, הוא חדש ועושה הכל חדש, אמת! אמת כזה? אין בעולם! אור כזה? אין בעולם! זה עולה על הכל, על כל התורה על הכל! על כל פנים, יש לך במה להתחזק ולהתחדש, לגמרי חדש, חדש! והוא עושה אותנו... אנחנו שבורים מאד והוא עושה הכל, שלם! חדש! הוא מחדש, "חזק ואמץ", חזק באמונה, בהאמת, זה אמת! כפירה? זה שקר! וזה אמונה! זה אמת! טוב כזה? חדש, לא היה מעולם, ממתיק, מבטל ומשבר, כל הרע, גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶן מאומן, והאמא אמרה לי, שאתה מרגיש יותר טוב... הם אומרים, שאנחנו מצאנו, דבר חדש, פצצה חדשה, ששמה "בטחו" (הם מצאו את הפתק, קודם בטחו? לא?) לא! לא מצאו... (אבל העיתונאי? מה אמר לך, יש בפתק הזה?) סימנים ברורים על הגאולה! רבינו הקדוש הוא מכניס לעבודת ה' לה' יתברך, לתורה, ולכל טוב! אבל משיח עוד לא בא, אומרים רק, כשמשיח בא, כשיבוא? אז יהיה, עולם אחר, עולם חדש! עולם של רבינו! עולם כזה, עולם חדש! יש סימנים על העתיד, אבל יהיה עולם אחר, כל הכופרים וכל הרשעים, ישוּבו לה' ולתורה ויקבלו עול התורה ויזכו לאמונה כזה, שלא היה מימות עולם, רבינו הקדוש הוא מגלה וממשיך אור, שלא היה מעולם, זה כל התענוגים, כל... אולי אזכה? אשרינו אשרינו, זה בלי שיעור! אשרינו כזה, אני זוכר "אשרינו" לפני שמונים שנה, רב שלמה ווקסלר, הוא היה לו, דיבורים כאלה, על רבינו, אבל לא נתגלה, עד אחרי... אני לא ידעתי... הפגישה הראשונה עם רב ישראל קרדונר? זה היה התחלת הגאולה! אני לא ידעתי, מה זה ענין אני ורב ישראל? זה היה ענין, פלא כזה, שהיה התחלת הגאולה! (רב שלמה ווקסלר. הוא הכיר את רבי ישראל קרדונר?) רבי ישראל קרדונר? יוא, רב ישראל קרדונר, הוא בא אליו לטבריה וכל טבריה היה בוכה, היה אומרים, "ישראל בער נעשה ברסלב ורב ישראל הוא סכנה!" אבל הם, היה להם יראת שמים, הם היו להם יראה! הם אמרו, כולם אמרו,

שהוא איש פלא וגם כן, הוא היה דבוק ברבינו באמונה כזו, באור כזה, שעדיין לא היה בעולם. כזה! ועכשיו אנחנו קרובים וסמוכים אל הגאולה... עד היום היה הגאולה, היה ב' משיח משיח, היום הוא נשתנה, היום הוא גַּן נְחֶמֶת. ועד היום? היה הדיבור? משיח, משיח, משיח, והיום הוא גַּן נְחֶמֶת! האר"י הקדוש, האר"י הקדוש, הוא גם כן לא ידע, לא ידע מרבינו, זה ענין פלא כזה מה שלא היה מעולם. חדש לגמרי. וכל מה שעובר יותר זמן, אני רואה ביותר, אני רואה, שזה הענין שלנו, שלי ורבי ישראל, הקשר שהיה לנו, היה, זה היה ההתחלת הגאולה! אוי! "ישראל בער נעשה ברסלב" ואחר כך נעשה "בעל הפתק הסודי של גַּן נְחֶמֶת מְאוּמָן..." מה שהיה! כי יום היה רעש, היה רועד, אוי! "ישראל בער נעשה ברסלב!" אנחנו היינו שנים, בטבריה, בצפת, והיינו יכולים, היינו נוסעים, במירון אנחנו שנים, רק אנחנו שנים וכל העם, כל העם היו מתנגדים, כל העולם היו מתנגדים על ברסלב ואנחנו היינו רק שנים, נגד כל העולם, אז אני, לא ידעתי מה זה, רק ידעתי, שרב ישראל בא לטבריה ונעשה רעש גדול, אז רב ישראל, היה גיבור כזה, שהוא עמד נגד גדולים ונגד כל העולם, הוא היה, היה לו, החכמה כזה, של רבינו ז"ל, ניצוץ אחד, נגד כל העולם, יכול לכבוש כל העולם, ניצוץ אחד, אבל רואים, שנים, שנים כאלה? שענין רבינו, שנתגלה עכשיו בעולם, ביותר מכל, מעכשיו, מכל הזמן! רבינו הקדוש, נתגלה בעולם, הוא עולה ועלה ועולה ועלה, זה סימנים, על שיבוא בעולם רבינו הקדוש, יתגלה בעולם, יהיה עולם חדש לגמרי, מי יכול לתאר ולשער, מה שהיה בעולם? כל העולם, היו מדברים מברסלב! ברסלב ברסלב. אני לא ידעתי, מה זה? מדוע הם?... אבל ההתחלה היה מזה, שה' יתברך סיבב, שנעשה קשר, בין רב ישראל וביני, הוא בא מחברון מירושלים, הוא בא אלי למירון! אני הייתי, צריך לנסוע אליו, אז הוא בא אלי. זמן הגאולה קרוב, הגיע! אני קיבלתי פתק: "זמן הגאולה קרוב מאוד" זמן הגאולה הגיע! אני קיבלתי פתק בזה הלשון: "זמן הגאולה קרוב מאוד" עיקר הגאולה, שיתגלה רבינו בעולם, זה עיקר בשורת הגאולה, בלי רבינו? אין מה לדבר ועכשיו? ה' יתברך עשה ניסים ונפלאות, שכל העולם מדברים מרבינו, רק רבינו, רבינו, רבינו! המתנגדים

הם מתביישים נגדנו! הם מתביישים מאד! מה זה? ברסלב! אני לא ידעתי מה שזה? היה רעש גדול, בכל העולם, מזה! מהקשר שלנו, ההתנגדות היה חזק מאד ואנחנו לא ידענו, מה שזה... ברוך ה', אני פתחתי ספר והיה שמה חתיכת נייר, שכתוב בה ככה "זמן הגאולה קרוב מאד" הגאולה זה לא, זה לא נתקרב ביאת המשיח, הגאולה ככה, כתוב בחתיכת נייר, ארבע מילים! "זמן הגאולה קרוב מאד" מה זה? רעש של מטוסים? אתה לא שומע? החילונים, הרשעים, הכופרים נעשו, נפלו כוחם, והם רואים, שהם לא כלום, כנגד הגאולה! פתאום. נעשה פלאות! ככה וככה וככה (רבי שמעון בר יוחאי, הוא ידע מרבינו?) אתה שואל דיבורים כאלה, שלא צריכים לשאול, והוא למעלה, למעלה מכל הצדיקים, מכל, אור כזה, לא היה בעולם ושלא היה, לא לרב שמעון, ולשום צדיק ולכל התורה לא היה, היה סגור, נפתח! היה סגור, ואי אפשר! ברסלב לא! כל העולם, "ברסלב לא!" אני הייתי בטבריה ולא עלה על דעתי, לנסוע לירושלים, בשביל מה? ולא עלה על דעתי, לנסוע לירושלים, אז בא רבי ישראל קרדונר, הוא בא לטבריה ונעשה מה שנעשה, ונעשה אש גדול, עד השמים! הוא כבר שנים, רבי ישראל קרדונר ורבי ישראל בער. זה סכנה גדולה! נפל עליהם פחד, כל המתנגדים הגדולים, המפורסמים, אוי, מה שנעשה מזה! רב ישראל, בא לטבריה, רב ישראל קרדונר בא לטבריה, אתה חושב שאתה בא לטבריה זה דבר קל? אז היה, כמו לנסוע, יותר רחוק מאמריקה! מתי ראש השנה? (יום חמישי ויום ששי, עוד יותר מחודש) עוד יותר מחודש? (כן)... רב ישראל נפטר, אני נשארתי לבדי, אני קבלתי מרב ישראל, מה זה ברסלב! מה זה רבינו! אני לא ידעתי, מה זה? הוא בא ממירון לטבריה, אבל לא ידעתי, מה זה? נעשה מזה! אני נתקשרתי לרב ישראל ונעשה מזה, רעש בכל העולם, "ישראל בער נעשה ברסלב! הוא נתקשר עם רב ישראל קרדונר!" אני רצייתי? נעשה רעש גדול, בכל העולם, "ישראל בער, נעשה ברסלב!" נעשה רעש בכל העולם, פה בארץ ישראל, בטבריה, היה תחית המתים, היא נפטרה, מגודל צער, שנעשתי ברסלב!... דוד? איזה דוד? (בן אביבה) הוא שמע, שמישח בא? ממי הוא שמע? (מכנס) הנשיא, נתן את השם שלי, "ישראל בער אודסר", זה

"אַבִּי הנחל", כל העולם יודעים, הוא נדפס ככה בספר, ששזר אמר, שם הספר יהיה, אַבִּי הנחל, אַבִּי זה, ישראל ב'ער א'ודסר, ככה כתוב בהקדמה של הספר... (רבי ישראל? העולם רוצים, את הסיפור, של הבעטליר השביעי?) הבעטליר השביעי? יספר משיח! סיפורי מעשיות כאלה, עוד לא היה בעולם, זה רק המשיח, סיפורי מעשיות כאלה? איך הזוג היה להם חתונה, מהסעודה של המלך, של יום הולדת המלך, הם לקחו, את כל מה, שנשאר מהסעודה ועשו מזה החופה והחתונה! אוי ווי, הרגלים....

כל הבתי חולים יהיה ריק:

כל הבתי חולים יהיה ריק, לא יהיה חולים גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מְאוּמָן רבי ישראל שר גַּן נְחֶמֶת כל הבתי חולים, יהיה ריק, לא יהיה חולים. (אמרת לי יהיה ישיבות, של בתי חולים מי שיבוא להתפלל!) ישיבה? (להגיד תהלים, יבוא לבית חולים?) כן, הים כנרת (מה יש בכנרת?)... גַּן נְחֶמֶת נְחֶמֶת מְאוּמָן...

ריח של ברסלב!

ברוך ה' אני מרגיש, ריח של ברסלב! צריכים לזרוק אבנים... אני הייתי, אני קבלתי אבנים, כן. אני לא, רק עובר, אני קבלתי כל הבזיונות וכל הצרות (בטבריה) חוץ מבטבריה, שהיה לי לחם, הייתי אוי אוי אוי, יש כבר "ליקוטי מוהר"ן" בעולם, משיח יגיד לנו, מה זה ליקוטי מוהר"ן! רבינו הקדוש אמר "משיח יגיד פירוש, על "הליקוטי מוהר"ן"! אף צדיק לא אמר, שמשיח יגיד פירוש על התורות שלו, רק רבינו הקדוש, הוא אמר, "משיח יגיד פירוש, על "הליקוטי מוהר"ן"! הפירוש הוא, כל דיבור, הוא תירץ לנו, כל מה שיש לנו, כל הצרות, מה שיש לנו, כל הצרות, מה שיש לנו, לעזור, להושיע ולהציל, לרפאות ולהחיות, כל. הוא הכין, כבר הכל, אם צריכים להחיות מת, כן, יכולים להחיות מתים, "המחזיר נשמות לפגרים מתים" כל העולם, היו

רחוקים, לא רצו, "ליקוטי מוהר"ן" לא, נו. נו. אינני יודע? כל לילה שעוברת, אינני יודע איך אני... טוב! איך יש לי רוח חיים? אינני? איך אני חי בעולם? איזה מקום? איפה הוא? "אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו... דיבור אחד, מספר "ליקוטי תפילות, מספר תהלים, מה שזה! מי ששמע? דיבור אחד, מספר "תהלים" מספר "ליקוטי תפילות" נעשה אדם חדש, כן! לא אדם מקודם!

"אשרי אדם בוטח בך":

אם הייתי יודע מה שרבינו רוצה לעשות ממני מקודם לפני שבעים שנה? הייתי מפקיר עצמי אך ורק עבור עבודת ה' יתברך! אבל לא ידעתי אז מה שאני יודע היום, ומה שאני רואה ומה שאני מרגיש עכשיו, היה ענין אחר... הייתי מפקיר והייתי, הכל בשביל לעבוד ה' יתברך, אבל להגיד לאחרים, אינני יודע? אינני יודע, מה להגיד? זה תלוי, בהלב של האדם, אם הוא, כמה הוא, כמה הוא רוצה, קשה להגיד, אבל אני רואה, אחר מעשה, זה להגיד, הייתי צריך להשליך ולעסוק בתורה ותפילה (סליחה? אם היית זוכה בתפילה, היית משיח?)... אני סבלתי, אני והילדים סבלנו, רעב מאד, אבל אף-על-פי-כן, אם הייתי, משליך את זה, היה לי רווח יותר, וראיתי שהעיקר, תלוי בלב, לפי הרצון, לפי אם... לא נסתכל, על כל ענינים, להשליך עצמו, על ה' יתברך על האמונה, כן. אבל אי-אפשר להגיד! זה, תלוי בהאדם עצמו! אם הוא מוכן להקריב עצמו בשביל עבודת ה', אז בודאי, יותר טוב, אוי נעבאך! רחמנות גדול, מי שאינו זוכה, להקריב עצמו, על ה' יתברך, על עבודת ה' יתברך ולהשליך כל העולם הזה לגמרי... בשביל מה? רק לעסוק בתורה ותפילה, מה זה? אבל להגיד לאחרים קשה, אני לא יודע כמה, כל מה שהייתי יותר עבודת ה' באמת, זה טוב, זה העיקר! אבל לפי הדין, יש לו פרנסה, ככה אין לו פרנסה, יש לו בלבולים (יהיה לו בלבולים) על כל פנים, אני לא יודע, מה להגיד? אבל אני לעצמי, אני למדתי בחיי, שיותר טוב, להחיות עצמו ולהשליך עצמו, בשביל עבודת ה', עד היום אני מתחרט, על...

מה? זה רחמנות גדול עלינו, מי שאין לו, שכל אמיתי, הוא בעצמו צריך לדעת ולהתפלל, שיזכה, שיזכה להפקיר עצמו, בשביל עבודת ה', בשביל כל רגע, של תורה ותפילה, אני גם-כן רצייתי, אבל לא היה לי, שכל להבין, אוי. לא היה לי שכל אמיתי מצד זה, מצד זה, מה לעשות? היה לי צרות ולא עמדתי בנסיון עבדתי ועמדתי, אבל לא זכיתי לזה, אם הייתי זוכה לעמוד בנסיון, היה עכשיו, "אשרי אדם בוטח בך"... [רבי ישראל שר "אשרי אדם בוטח בך"] אנחנו היהודים, אנתנו זכינו להרוג כל השונאים, כן, אבל היהודים, אנחנו אוי אוי אוי! עשינו תפילה ותענית ותשובה אבל לאחרונה ובסוף אני רואה, אני מרגיש, שלא עשיתי טוב, לא עשיתי טוב, לא עשיתי טוב, לא זכיתי לקיים, "אשרי אדם בוטח בך" היה לי הרבה ילדים, פרנסה זה נסיון קשה, נו לא עמדתי בנסיון היה לי... מלא, פרנסה, פרנסה, של כל העולם, פרנסה... להשליך! הייתי צריך להשליך הכל! כל העולם הזה פרנסה... אבל האמת הוא "אשרי אדם בוטח בך" עכשיו אני מרגיש את זה, אבל אחר המעשה, אני לא זכיתי לקיים את זה ועכשיו, יש לי חרטה, אבל לאחר המעשה, אוי ווי, כשיש ילדים, הם צריכים לחם, ואין לי לחם לתת להם, זה נסיון קשה מאד, זה עוד סיבה... טוב יותר, כשהאדם לא חכם ולא חושב הרבה, למה? להיות רק חזק גיבור, כפי הגבורה, כפי הלב, זוכין לאמת, אני מתחרט ומתחרט, אבל לא זכיתי, האשה שלי, לא רצתה שום דבר, לא בגדים ולא לחם, לא היה לי לחם, לתת להם! לתת להם? הלואי שלא הייתי מרחם על האשה ועל הבנים ולהשליך על ה' יתברך, להאמין ולהתחזק בבטחון, על ה' יתברך, יותר טוב! "אשרי אדם בוטח בך, אשרי אדם... לקיים! לקיים! לקיים את זה לא רק להגיד! אני מתחרט, אני רוצה, אני רוצה. אני רוצה... אבל איפה אתה? אנחנו אומרים, בכל הימים טובים "ומפני חטאינו גלינו מארצינו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעלות ולהראות לפניך..." אני רצייתי, עכשיו.. אין. עבר הזמן, עכשיו מי יתן לי הזמן? אין, עבר... הזכרון שלי, לא זכיתי לעמוד בנסיון, מה? כל העולם יגיד "משוגע, משוגע, משוגע!" גם האשה תגיד "משוגע" וגם האבא יגיד "משוגע" וכל העולם יגיד "משוגע! מה? היה לו פרנסה כזה? מאפיה פרטית, שנותן להם לכל הבתי-מלון והקיבוצים בסביבת טבריה..." כל

טבריה רצה הלחם שלי, רק הלחם של מאפיית "אודסר". אבל אני הייתי האופה המומחה יש, החזקתי כל המאפיה ואם אני לא שם, אין מאפיה ואני החלטתי, אני לא רוצה מאפיה ומכרתי בהפסד גדול אחרי ששמעתי במירון, שלא באתי לעולם הזה להכין לחם בשביל כל טבריה... "והוא משליך את זה, בשביל עבודת ה'!" אוי, אני רוצה עכשיו הזמן! לא! איננו! אי-אפשר לי, אי-אפשר לעשות. מי חייב לך? הלב חייב! זה, אם היית לב כמו שצריכים, אז היית משליך זה כל על ה'! רבינו הקדוש אמר, "בזמן שהאדם מונח, עם הרגלים אל הדלת, הוא מתחרט מאד, על שלא שמע לי..." נו. אשרי מי, ששומע לרבינו ומחזק עצמו, לעמוד כנגד כל העולם! אבל אחר כך? אבל יש זמן לעשות, היה לו לעשות, כל חיי הייתי... היה לי ספיקות, ועכשיו אין לי שום ספיקות, שעשיתי לא טוב! כל העולם! "פרנסה פרנסה, פרנסה פרנסה. פרנסה!" זהו נסיון גדול ואני לא עמדתי אני מתבייש לספר, לא עמדתי, כן. ולא זכיתי להתגבר, כמו שצריך להתגבר, אוי, אני ראיתי, ה' יתברך מראה, שהוא הבעל הבית, הוא הבעל הבית שלי ושל כל העולם, היה לי לעצמי, רווח כזה, והחזרתי אותו בשביל כסף, בשביל פרנסה... כל העולם, הם מדברים, רק מפרנסה, "פרנסה יש לו?" מעשה מנפטר! מיפטר? פיפטר! ניפטר! אני שמעתי, מאחד שאמר, שסיפר איזה מעשה, היה אחד שמעובדי ה', היה אשה אחת, באה שיש לה מצוה, היא לא יודע לקרוא, שהיא קבלה, מכתב מהבן, היא קבלה מכתב ואינה יודע הפירוש, היא מבקשת, שהוא יקרא המכתב, שתבין מה שכתב בו, נו, הוא קרא, את המכתב וראה, שהוא היה חולה ונפטר, היא לא הבינה מה זה נפטר? אז אמרה לו, "מיפטר פיפטר? העיקר (יש לו) פרנסה!" אם יש לו, המיפטר פיפטר, זה לא מפריע לי, העיקר פרנסה, אם יש לו, הוא לא רצה להגיד לה, מה שכתוב, בפירוש נפטר... כתוב שמה שהוא נפטר, היא לא הבינה, מה והנפטר? אז עוד, עוד פעם, מיפטר פיפטר! אז היא אמרה לו, "זה לא נוגע לי, מיפטר פיפטר (ניפטר), העיקר פרנסה!" ככה כל העולם, פרנסה פרנסה, לפרנסה! הפירוש הוא רוצה לעבוד תמיד בשביל כסף, אין לו זמן, אבל כשאדם שוכב עם הרגליים אל הדלת לפני הקבורה, שמוציאים אותו לקבורה, הוא מתחרט מאוד על שעזב אותו בשביל חתיכת ברזל, כסף, פרנסה... על שעזב, על

שהוא לקח פרנסה פרנסה! צריכים לתת הכל, לה' יתברך, הפרנסה והשינה, האכילה והשינה, הכל לה' יתברך, אוי, כשהאדם ישכב, ישכב על הארץ, עם הרגלים אל הדלת, אז יהיה לו חרטה, על הפרנסה! כל העולם, פרנסה פרנסה, פרנסה פרנסה, האשה אמרה, למי שקרא את המכתב, הוא אמר, "מיפטר פיפטר, אני לא יודע מה?" אז היא אמרה לו, היא צעקה ואמרה לו, "מה? זה לא נוגע לי מיפטר פיפטר זה לא נוגע לי, אני רוצה רק לדעת פרנסה, מה פרנסה יש?" מיפטר פיפטר? מה זה? מה פרנסה? ה... האשה צעקה, "מה זה? מדוע מיפטר פיפטר, זה אני לא רוצה לדעת, אני רוצה לדעת רק מה עם הפרנסה? שפרנסה, מיפטר פיפטר לא חשוב, העיקר יש לו פרנסה?" בשביל מה הכסף? בשביל מה? מה יש לו? מה יש בזה? אז כששוכב, ברגלים אל הדלת, אז הוא יודע כבר, הוא יודע כבר, שהוא עזב עזב את הכל, בשביל הכסף, בשביל לאכול...

נעשה עוד משוגעים, יש כבר, משוגעים חדשים!

ניגונים כאלה, אור כזה, אז נתחדשו לגמרי, נו, נו. התחדשות? נעשה עוד משוגעים, יש כבר, משוגעים חדשים! אני ורבי ישראל, אנחנו הראשונים, שני ברסלבים, אחד בצפת ובטבריה, היו שני ברסלבים, היו שני ברסלבים, זהו זה היה בעולם! (עכשיו כל העולם) אין לי כלום! אף כלום, אין לי כלום... של ה' יתברך, הבנים של ה' יתברך, הכסף של ה' יתברך, מה אתה רוצה? אותי?... "אשר" גם של ה' יתברך, עם הכבוד! אשר עם הכבוד? של ה' יתברך! מה אתה רוצה? סוכה! יום סוכות? של ה' יתברך? הבנים שלי, הכסף שלי, הדירה שלי, מה? אין לי כלום! מה זה שלך?! ... אני ראיתי, רבי ישראל קרדונר, איך הוא מרקד? איך הוא שמח עם ה' יתברך! ואיך הוא מודה לו מאד, על כל דבר, על הדירה, על הכסף, על הילדים, הכל! הוא הודה לה' יתברך "רבונו של עולם, מודה אני לפניך, שנתת לי בנים, שנתת לי כסף, שנתת לי דירה..." כמה טוב להאמין בה' ובתורה ולקיים התורה, כמה זה שווה, כל רגע, מליונים! כל רגע אין לשלם, אי אפשר לשלם, מה שזה, כל

רגע! שאני יודע שאני, ה' ברא אותי ונתן לי דירה והכל, הוא נתן לי מתנות...

כל רמת-גן שלי!

משיח? אז יהיה שמחה כזה בעולם! לא היה, מיום שנברא העולם, לא היה שמחה כזה, כמו עכשיו, גם ה' יתברך, נתן לנו את החיים, התורה, להודיע, להודיע, להודיע, להודיע, מה להודיע, מה להודיע, מה להודיע, מה זה מה? עד מתי להודיע?... העולם נברא, בשביל לישון? בשביל לאכול? מה זה פה ירושלים? איזה מקום זה? (רמת גן) רמת גן? רמת גן, ה' יתברך נתן לי, רכוש כזה, כל רמת גן שלי!

אתה צריך להיות שמח מאד!

כשיבוא משיח צדקינו, אז יהיו, כל עולם, מלא שמחה וירקדו כולם, יש לנו כבר "ספורי מעשיות" ויש לנו כבר, "ליקוטי הלכות" ו"ליקוטי מוהר"ן" ו"קיצור ליקוטי מוהר"ן" "ליקוטי עצות" העולם בלי רבינו? הוא, אין לו כלום, אין לו, שום חיות כלל... אתה צריך, להיות שמח מאד!... בלי זה? אין שום חיות כלל! אוי! אני זכיתי לראות, איך שרבי ישראל, היה עובד ה' ושפך מים כמים, שפך דמעות, לפני ה' יתברך, לב כזה ודברים כאלה, לא רואים, רק כשיבוא משיח, החתן עם הכלה, הם היו מתגעגעים מאד, מתגעגעים מאד, לקבל איזה דיבור, מרבינו הקדוש והילדים אמרו, "אם היה כאן, הבעטלירס? אם היה כאן, הבעטליר שהביא לנו, את הלחם? אם הבעטליר פה? היה שמח מאד!" העולם לא שוה פרוטה אחת! לא שוה כלום! רק "הספורי מעשיות" ו"ליקוטי מוהר"ן" ו"ליקוטי הלכות" זה כל חיותנו ותקותינו!

היום הבעטליר השביעי פה, בעולם הזה!

הילדים היו מתגעגעים, אחרי הבעטליר, אם הוא היה בא? הבעטליר העיוור?
אם הוא היה פה? היה שמח מאד! הוא משמח אותנו, הוא מחזק אותנו,
מרפא אותנו, מה הוא לא עושה בשבילנו? יש כבר "ספורי מעשיות" כאלה,
עד רבינו, לא היה ספורי מעשיות ולא היה "ליקוטי מוהר"ן" ולא היה כלום,
אבל עכשיו? הבנים היו שמחים מאד, הם קבלו, מתנות גדולות, "ספורי
מעשיות" ו"ליקוטי מוהר"ן" היה שמח מאד! אם הוא היה, הבעטליר פה?
היה שמח מאד! נו, נו, ברוך ה', היום הבעטליר השביעי פה, בעולם הזה!

עד רבינו, לא היה כלום!

מעשיות כאלה? כל דיבור, הוא החיות, של כל העולם! כל דיבור שגילה
רבינו, עד רבינו, לא היה כלום, לא היה "ספורי מעשיות" ולא "ליקוטי
מוהר"ן" ולא "ליקוטי הלכות" ועכשיו אנחנו, מצחקים מכל העולם, יש כבר
"סיפורי מעשיות" יש כבר "ליקוטי מוהר"ן" יש כבר "ליקוטי הלכות"....

ירקדו כל העולם, בכל הרחובות ירקדו:

היה לי חלום הלילה, שכל העולם היו מצחקים מאתנו, אני הייתי, עם רבי
ישראל, שני אנשים! כל העולם צחקו, "הם ברסלב, אסור לעמוד על ידם, הם
ברסלב!" הוא ורב נתן, הם מצחקים, מכל העולם, אני ורב נתן, מצחקים
מכל העולם... יש לנו כבר "ספורי מעשיות" שכל דיבור הוא יותר שוה מכל
העולם, יש לנו כבר "ליקוטי מוהר"ן" ו"ליקוטי עצות" יש לנו מה לשמוח,
ירקדו כל העולם, בכל הרחובות ירקדו, מגודל השמחה יש לנו כבר, ברוך ה',
המעשה של "הבעל תפילה" כל העולם ירקדו וישמחו, יש לנו כבר, המעשה
של השבעה בעטלירס, השבעה בעטלירס, אחד היה... ואחד היה עיוור, גודל
השמחה, העולם ירקדו, בכל המקומות, בכל בית, בכל רחוב ירקדו וישמחו,

יש לנו כבר, הבעטליר השמונה, הבעטליר החרש, הבעטליר העיוור, איזה שמחה. (סבא? מה עם הבעטליר, שאין לו רגלים?) הבעטליר? הבעטליר העיוור, הבעטליר החיגר, הבעטליר השביעי... (מה הסוף של הסיפור? סבא?) חכה! חכה! חכה! אנחנו רק מתפללים לה' יתברך על כל דבר ומזה נעשה, מה שנעשה! מזה נעשה שמחה כזו, בכל העולמות! אבל בלי זה, אין שמחה ואין חיים ואין כלום! אוי, אוי אוי אוי. המעשה של הבעל תפילה?... אין מעשה של בעל תפילות, רק "בסיפורי מעשיות" רק אחד, בכל העולם! מעשיות כאלה, של הבעל תפילה, של הבעטליר'ס, ירקדו וישמחו בכל בית, בכל רחוב, יהיה רק שמחה וריקודים! יש לנו כבר הבעטליר, יש לנו כבר המעשה של הבעל תפילה!

יש מעשיות כאלה בעולם?

יש מעשיות כאלה בעולם חוץ מברסלב? כל העולם, לא היה להם, דיבור אחד מבעטליר. דיבור אחד! ועכשיו יש לנו כל הבעטלירס! מדוע רבינו הקדוש היה מכנה את שמם בעטלירס? מה מה בעטלירס? עניים! מה זה בעטלירס? בעטלירס, זה סימן שהיה, מתחנן, לפני ה' יתברך, בעטליר היה תמיד מתפלל לה' יתברך, תן לי, תן לי, תן לי, תן לי...

הילדים יהיו שמחים ומרקדים!

איזה שמחה יהיה בכל העולם? בכל בית ובכל מקום וכל הילדים יהיו שמחים ומרקדים, יש לנו כבר הבעטליר החרש, הבעטליר העיוור, יש לנו כבר... שמחה כזו, אשרינו אשרינו, אשרינו...

הוא אמר, לכל העולם, שהם חמורים!

"השבעה בעטלירס" הוא אמר לכל העולם, לכל העולם בכל דיבור של המעשה, הוא אמר, לכל העולם, שהם חמורים! חמורים! חמורים! שהם

חמורים ! הם יותר גרוע מחמורים, (אם) הם לא רוצים להודות על זה שהם חמורים ! אז אינם בני אדם, אינם רק בעלי חיים, אינם בני אדם, הם חמורים ! רבינו הקדוש אומר : "אם אין, לא הייתי יודע, רק המעשה הזה של שבעה בעטלירס? הייתי גם כן חידוש גדול בעולם!"....

נעשה עצמינו שמח !

אולי נלך קצת ונעשה עצמינו שמח כאילו אנחנו שמחים, אף על פי שהשמחה רחוקה מאתנו אבל היא רחוקה והיא קרובה, היא קרובה מאד. מה שיש לנו, יש לנו אבא רחמני כזה שהוא אוהב אותנו כל כך.

יש בעל הפתק ויש פתק !

יש בעל הפתק ויש פתק יבוא כל העולם צריכים לקנות איירונים, סוכן איירונים בכל העולם! זו יהיה לך בכל מקום טיסה חינם "הבעל הפתק הגיע" זה יהיה כבוד גדול) כן....

קצת דיבורים לא מוקלטים שנשמעו על ידי כמה עדים:

[חלק גם מוקלט רק לא נמצא בידינו]

“אני הרוח והפה של רבי נחמן.”

“הפתק כמה שהוא מתגלה הוא נשאר סוד ... וגם אני....”

“אני שומע את רבינו מתבודד ואומר: “נְחֻמָּן מְאוּמָן מאומן.””

למישהו ששאל על השיחה שרבינו אמר בשיחות הר”ן סימן נ”א שלא צריכים הפקרות כדי להיות איש כשר, ענה רבי ישראל “רבינו אמר ככה ואני אומר שצריך להפקיר הכל כדי להתקרב להצדיק האמת!”

“רבינו אמר “דאוונען לערנן דאוונען” ואני אומר דאוונען דאוונען דאוונען”

“מפורסמים? ... של שקר!”

על מקובל מפורסם מאד שנפטר אמר “עוד מכשף הלך....”

על מה שאומר רבינו שהמפורסמים של שקר הם נואפים אמר “המחשבה שלהם בחוץ” ואחר-כך הזכיר את ר’ פינחס שידע באיזה תורה הוא נולד.

לאיזה מקובל מפורסם בארצות הברית ששאל את רבי ישראל בדרך למדנות איך הוא קיבל את הפתק ענה רבי ישראל “בלי בול!”

אחר־כך אמר לחברים "הוא רוצה לדעת את סוד הפתק בחמש דקות?!"

לאיזה חסיד זקן, מפורסם קצת, שביקש ממנו ברכה בראש השנה באומן, בירך אותו "שתזכה לא להיות אדמו"ר!" אחד האדמו"רים המפורסמים ביותר בארצות הברית רצה להפגש עם רבי ישראל ורבי ישראל סירב והסביר לחברים שאותו מפורסם רוצה לקחת (לגנוב) את הפתק לעצמו.

אמר אחרי שדיבר קשה מאד על אחד המפורסמים מחסידי ברסלב, "אין לי שום קנאה או שנאה אליו, אני הייתי יכול לקבל את כל הכסף שבעולם וכל הכבוד אבל אני זרקתי את כל זה ובחרתי באמת!"

אמר לאחד המקורבים אחרי שהיה קשה איתו, "אני לא עושה כלום רק רבינו פועל בי מה שהוא רוצה!"

על אחד המפורסמים של ברסלב שהיה חולק על הפתק ונפטר, אמר שהוא שומע את הצעקות שלו (מתוך הקבר) ואם אנחנו הינו שומעים הינו משתגעים לגמרי.

על הדיבורים שאמר רבינו על השפויילא זיידע ולא פרסם, אמר שעכשיו צריכים לפרסם, כי אז רבינו לא פרסם בגלל הפיקוח נפש....

אחד המפורסמים של ברסלב צעק בראש השנה "אני רשע!" אז סבא צחק עם החברים ואמר "אם הוא רשע שילך!"

על אותו מפורסם שחסידי מתפארים שהוא מתבודד הרבה, סבא צחק ואמר "אשתו אומרת שהוא ביער... מתבודד!"

על איזה מפורסם שהגיע מרוסיה וקיבל הרבה צדקות והיה מתפאר שלא

לוקח כלום לעצמו, רבי ישראל אמר: "הוא שמר הכל לבניו!"

על החידושי הלכות של אחד הפוסקים המפורסמים ביותר בארץ ישראל אמר שזה הכל לא נכון (בלשון המעטה)....

סיפר מאחד המפורסמים מברסלב שבא אליו אחרי פטירתו, בפורים, ושני מלאכי חבלה מחזיקים אותו, וצעק "מחילה! מחילה!" לרבי ישראל והוא ריחם עליו אבל לקחו אותו השני מלאכי חבלה בחזרה...

כשהיה בארצות הברית נתנו לרבי ישראל ספר ליקוטי מוהר"ן והוא הריח אותו ולא רצה לקבלו והתפלאו מאד, ורצו לבדוק מי הדפיס את הספר, ולא היה שום שם, ואחרי הרבה בדיקות מצאו שזה היה מודפס ע"י אחד "המפורסמים" בארה"ב שהוציא דיבורים נגד רבי ישראל בספריו.

על אחד המפורסמים מברסלב שחלק עליו אמר רבי ישראל שהוא (אותו מפורסם) רודף אותו בגלל שהוא לא יכול להשלים שלא הוא קיבל את הפתק ורבי ישראל קיבל אותו! ואחר כך הוסיף רבי ישראל שאם הוא היה רוצה לקבל את הפתק הוא צריך קודם לבטל את האני.

רבי ישראל ענה למישהו ששאל אותו על הפתק "אני יודע בבירור שאני היחידי שיכול לקבל את הפתק כי הגעתי לשפלות כזה שאין שפלות אחרי זה. וגם לא יהיה עוד פתק...."

סיפר לנו רבי ישראל שבהתחלה לא ידע למה הוא נסע לארצות הברית עכשיו הוא רואה שזה מאת ה' יתברך לקבל את ההמלצה של ר' משה פיינשטיין על הפתק כי בלא זה היו הורגים אותנו באבנים...

רבי ישראל אמר "אנחנו צריכים להיות מהנרדפים ולא מהרודפים!"

למישהו שאמר לרבי ישראל אחרי שרבי ישראל גער בו, "העיקר להיות בשמחה", קם על רגליו מהכסא גלגלים ואמר "העיקר האמת!"

רימזו לנו רבי ישראל, שאם היו לומדים בישיבות (כולל ישיבות ברסלב) רוב היום ספרי רבינו רבי נחמן, לא היה מי שהיה חולק על הפתק. לשני בחורים שקצת לעגו על הַנְּ נְחָ והתפארו לפני רבי ישראל שהם מצאצאי רבינו, גער בהם ואמר "אם אתם לא מקבלים את הַנְּ נְחָ סימן שאתם לא מצאצאי רבינו!"

אמר לאחד ששמח והתפאר לפניו שנשאר בירושלים בראש השנה אף-על-פי שרבי ישראל נסע לאומן: "בלי רבינו אין שמחה!" אחר כך הגיע משהו שהיה בצער שלא זכה להיות באומן בראש השנה. ענה לו רבי ישראל "רבינו גם היה בירושלים!"

בראש השנה האחרון שלו באומן [בשנת תשנ"ה] רבי ישראל בכה ואמר "יש לי אור כזה ואף אחד לא רוצה אמת, אין לי עם מי לדבר, אני רוצה להיות במקום שאף אחד לא ימצא אותי..."

רבי ישראל נסע בחודש אלול לצרפת למנוע גט מאחד החברים והתחנן למשפחת הכלה שידחו את הדיון עד אחרי יום כיפור. ואז אמר שהוא מוכן לעשות נדר שהוא לא יזוז משם עד אחרי יום כיפור כדי לעזור לזוג להשיג שלום בית. וכמה חברים שהיו שם התפלאו מאוד ודאגו איך הם יעשו את ראש השנה בצרפת? מה עם אומן? איך יקבלו תיקון? שאלו את רבי ישראל ואמרו לו "אנחנו יודעים שאתה כבר לא צריך תיקון אבל אנחנו?" ענה להם "מי שנוסע לאומן נוסע לאומן. מי שישאר איתי, יהיה לו בודאי תיקון!"

כנס אצלו משהו שהתפאר שהוא היה באומן, גער בו רבי ישראל ואמר "אלף 'אומנים' לא יעזור לך אם לא תפסיק לעשן בשבת!"

שלוש שנים לפני פטירתו אמר על הציון של רבינו הקדוש באומן בראש השנה "אומן נגמר, עכשיו יהיה בירושלים..." ומישהו הציע "אולי בהר ציון?" אמר "כן!". גם אמר שימשיכו לנסוע לאומן כי זה ישאר מקום קדוש,

רק שרבינו לא יהיה שם.

אחד מהחברים הודיע לרבי ישראל שיש חסידים שעושים בעיות בקשר להעלאת רבינו הקדוש לארץ-ישראל, ענה רבי ישראל "מדוע? הוא לא יהודי? אין לו זכויות?!"

אמר אם כל בנות ישראל היו לובשות את הקמיע של **נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ** מאומן, היו כולן טהורות וקדושות, והיה נולד דור חדש ירא ה'.

למישהו שאמר לו שהוא אינו מרגיש שהוא ראוי לשליחות שרבי ישראל נתן לו, ענה ואמר "אתה ראוי לשים תפילין?"

אמר גם הגוים ישירו **נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ** מאומן.

אמר לתת לכל הילדים בבתי ספר את ה"סיפורי מעשיות" ויהי דור חדש לגמרי! גם אמר שצריכים לרחם מאד על הילדים הקטנים, לעשות חדר, שילמדו ספר "סיפורי מעשיות" בעל פה, ספר "תהלים", יגידו את הפתק, ישירו **נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ** מאומן וכו'....

אמר בשמחה על אחד המקורבים שלו שהיה אומר הרבה את הפתק בתמימות ואמונה "הוא גאון הוא יודע את הפתק בעל פה!"

היה משבח מאד את היופי של הפתק.

בזמן האינטיפדה פחדו כמה חברים לצאת ליער מחשש הערבים אז אמר רבי ישראל "רבינו אמר אפילו אם היה לי בן יחיד הייתי שולח אותו ליער להתבודד!"

דיבר הרבה על גודל הניסים שיש לנו מדינה, בתים, צבא וכו', שפעם זה היה מדבר וסכנת נפשות, והכל בזכות רבינו....

תמ
גַּנְחַם גַּנְחַם יֵשׁ פֶּתֶק וַיֵּשׁ בְּעַל הַפֶּתֶק גַּנְחָמָן מֵאוֹמָן

אמר לא לתת לערבים את הנֶנְחַם גַּנְחָמָן מאומן.

אמר פעם בסוכות שהוא נלחם כל הלילה עם השר (המלאך) של ישמעאל ונצח אותו.

אמר שאסור לתת לגוים אפילו מילימטר של ארץ ישראל.

אמר למישהו שביקש סגולה לעלות לארץ ישראל "תעלה! זה הסגולה!"

לאחד שאמר לו שהוא יתפלל על מה שיעץ לו רבי ישראל ענה "תעשה!"

נסע פעם ברובע דתי ידוע ואמר "כולם פה חילונים!"

אמר שהחילונים יתבטלו למשיח תוך יומיים...

אמר "ברוך ה', יש לנו צבא חזק מאד, טנקים, אוירונים..."

כשהגיעו העולים החדשים מרוסיה אמר "הרוסים יהיו חיילים טובים"

על העדה האתיופית שאל אם הם מאמינים בתורה שבעל פה.

אמר לאחד "אל תתבלבל! כל מי שיש לו בילבולים בסוף הוא באדמה עם הבילבולים!"

אמר לכמה חברים שהתלוננו על בעיות הפריצות "מי אמר לכם להסתכל?!"

אמר לכמה חברים שהסמים יותר גרועים מהניאוף!

לאחד שרצה להתוודות על עבירה גדולה אצל סבא, אמר לו "אני לא צדיק, אני לא רוצה לשמוע, תתוודה אצל הקדוש ברוך הוא ותבקש ממנו שיעביר את הוידוי לפני רבינו... אחר-כך אמר "יש לנו רבי כזה שיכול כל רגע לשנות כל מעשה בראשית!"

אמר שהוא לא מרגיש שום טעם באכילה.

לקרובה שלו שלבשה פאה אמר "זה מכוער מאד!"

אמר "יש לי ספר בכתב ידו של רבינו הקדוש שאני זוכר בעל פה, "מאד היה קשה לי לרדת אליך..." ואמר את כל תוכן הפתק.

אמר קצת לפני פטירתו לאחד "אם תלך בית בית להפיץ את ספרי רבינו נזכה להיות חברים!"

"ישאלו איפה בעל הפתק ואני יהיה בן מאה, מאתיים, בן שלוש מאות..."

כשהיה אצל אחד המקורבים בביתו אמר "יאמרו: "בראשית, בהתחלה, משיח היה בביתר..."

סיפר שהיה לו פגישה עם רבי ישראל קרדונר באיזה כפר, בערב יום כיפור, ורבי ישראל קרדונר לא הגיע ורבי ישראל אמר שאם הוא היה מגיע הוא היה חי עד היום...

אמר שאם הוא היה מגלה שתי מילים על הפתק היה מבטל את הבחירה, אך רבינו רוצה רק אמונה....

סיפר שרבינו בא אליו בקיץ במוצאי שבת, וכשהוא ראה אותו הוא רעד בכל גופו... אמר שלרבינו יש שערות צבע "זהב"

תמב גַּנְיָנִים וְכֶסֶף יש פתק ויש בעל הפתק נְחִמָּן מְאוּמָן

סיפר שרבי ישראל קרדונר היה יכול לראות את רבינו מתי שהוא רצה, וכמה פעמים הוא הצביע והראה לרבי ישראל "הנה, זה רבינו"

"כל מי שרוצה ללכת לשמד ילך לשמד!"

אמר "מי שרוצה לבוא איתי, טוב, מי שלא? שילך!"

סיפר לאחד המקורבים אליו שחכם באשי ר' אלפנדר זצ"ל ביקש לעשות וידוי לפניו...

כשנכנס אצל ר' משה פיינשטיין זצ"ל ר' משה קם וביקש ברכה ורבי ישראל בריך אותו ברכת כהנים ואז ר' משה ביקש שיברך גם את אשתו.

"אפשר להודיע באוטובוסים שמשיח כבר פה, שמו נחמן ישראל אודסר..."

אמר לילה שלם "לא נגזר המבול אלא על הגזילה!"

"כל התורה זה רק צדקה וחסד!"

יותר מכל דבר רבי ישראל הקפיד על הכסף, ורצה שירשמו תמיד כל דבר בפרט על כסף צדקה של הדפוס של רבי נחמן.

אמר שהכסף (צדקה וספרים) של רבינו הם קודש קדשים.
אמר שיהיה חשבון על כל פרוטה של ספרי רבינו.

אמר שצריך למכור את הספרים של רבינו בלי שום רווח רק מחיר הנייר והדפוס.

אמר "ניגונים וכסף? לעשות כסף עם ניגונים?!"

גַּנְזַן גַּנְזַן יֵשׁ פֶּתֶק וַיֵּשׁ בְּעַל הַפֶּתֶק גַּנְזַן מֵאוֹמֵן

אמר שהאבות קיימו את כל התורה בזה שהם שמרו את הגמלים ואת הצאן מלאכול בשדות אחרים.

אמר שההדפסה וההפצה של הפתק וכל ספרי רבינו זה עולה על הכל!

אמר "אני רוצה חיילים שיהיו כמו "קומנדו" מוכנים להיות בקרב בשורה ראשונה, להכנס לתוך האש!"

אמר העיקר הוא המסירת נפש.

למישהו שאמר לרבי ישראל שרבי נתן מתוך התלהבות רצה ללכת לצעוק לכל העולם על גדולת רבינו, ורבינו החזיק אותו ואמר לו ככה לא תוכל לפעול, רבי ישראל ענה "אז היה ככה, אבל עכשיו אפשר לרוץ ולצעוק!"

אמר שרבי נתן גדול ממנו בחכמה אבל הוא גדול ממנו בבזיונות ויסורים...

אמר שעיקר המתנה שהוא קיבל מה' יתברך שהוא יודע מיד להבחין בין האמת והשקר.

לכמה מקורבים שהתקרבו לרבי ישראל אחרי כמה שנים שהם כבר חזרו בתשובה אמר "אני מכיר אותכם כבר כשהייתם בלי זקנים!"

לכמה חברים אמר כשהוא כבר היה על כסא גלגלים "תקחו אותי ונלך בית בית להפיץ ספרי רבינו!"

"כל מה שאני אומר זה רק אמת בלי שום לשון גוזמה."

אמר לאחד "עזוב תעזוב עמו" "עמו" בלעדיו לא! הצדיק עוזר למי שעוזר לעצמו.

אמר "אני לא צריך חסידים אני צריך אנשי מעשה!"

תמג **גַּנְחָמָן** יש פתק ויש בעל הפתק **גַּנְחָמָן** מאומן

”כל מי שרוצה משיח יבוא לישראל בער.”

אמר ”לכל פתק יש כתובת.”

פעם אחת קם בבוקר ואמר שהוא נפטר באותו לילה, רק אמרו לו למעלה שרבינו צריך אותו עוד למטה אז הוא חזר...

פעם אמר בחצות לילה ”צריכים להודיע שאני המלך...”

”אני הקשר בין רבי נחמן ועם ישראל.”

אמר ”אני מוקף כל מיני בהמות....”

אמר ”עוד משיח יספר את הסיפורים שלנו!”

על השיחה שרבינו אמר שהבעל דבר מסובב את כל העולם והוא ז”ל מסובב בצד שני וכו’... דייק רבי ישראל ואמר: ”כל העולם משמע גם כל עולם הישיבות והרבנים וכו’...”

אמר לאחד ”לרבינו יש את כל הזמן....”

”יהיה תור ארוך מאד וכולם ישאלו איפה הפתק ואיפה בעל הפתק, ואני אשב בארמון שלי.”

תוכן הפתק

קשה לי לרדת אליך

קר להגיד לך כי נהנתי
דתך ועליך אמרתי

יל וועט מליען ביז
קומען חזק ואמץ

חֲמֵן מֵאוֹמֵן

לך סוד והוא: